

DICTIONNAIRE FRANÇAIS-UKRAINIEN

Près de 22000 mots

Sous la direction du candidat ès lettres B. I. BOURBELO

KIEV «RADIANSKA CHKOLA» 1982

ФРАНЦУЗЬКО-УКРАЇНСЬКИЙ СЛОВНИК

Близько 22000 слів

За редакцією кандидата філологічних наук Б.І.БУРБЕЛО

> КИІВ «РАДЯНСЬКА ШКОЛА» 1982

ББК 81.2Фр—4 4И (Фр) (03) Ф84

Укладачі: Б. І. Бурбело, Г. Ф. Венгреновська, К. М. Мишанич, І. К. Погребняк, О. О. Соломарська, О. І. Чередниченко.

Французско-украинский словарь. / Сост. Б. И. Бурбело, Γ . Ф. Венгреновская и др. — К.: Рад. школа, 1982.— 416 с.— 1 р. 20 к. 45000 экз. 70105. 4602020000.

Словарь содержит около 22000 наиболее употребительных французских слов и словосочетаний, достаточных для понимания текстов средней трудности. В словаре приведены также наиболее употребительные фразеологические обороты.

Словарь построен в основном по гнездовой системе. Для тех слов, произношение которых не соответствует общим правилам чтения, дается фонетическая транскрипция.

В конце словаря помещены список географических названий, список и образцы спряжения неправильных глаголов.

Словарь предназначается для широкого круга читателей: учащихся и учителей средней школы, слушателей курсов иностранных языков, студентов, аспирантов, а также всех, кто изучает французский язык.

Рукопис прорецензовано та схвалено до видання кафедрою французької філології Київського державного педагогічного інституту іноземних мов. Рецензент канд. філол. наук Г. І. Панич.

 $\Phi \frac{70105{-220}}{M210(04){-82}}338{-81} \quad \ 4602020000$

© Видавництво «Радянська школа», 1982.

Пропонований французько-український словник розрахований на широке коло читачів, які вивчають французьку мову, і має на меті допомогти їм читати й перекладати тексти середньої трудності. Французько-український словник такого обсягу і такого призначення видається

вперше.

Слова відбиралися за принципом частотності їх уживання і важливості для спілкування у тій чи іншій сфері людської діяльності. У словнику подані лише ті наукові і технічні терміни, які вживаються у повсякденній французькій мові. До французьких слів даються найбільш уживані українські відповідники. Кожне слово подається з його граматичною характеристикою. Окремі значення пояснюються додатково курсивом у дужках.

До французьких дієслів, які можуть перекладатися залежно від контексту формами українського недоконаного або доконаного виду, український еквівалент подається у формі недоконаного виду. Якщо ж французькому дієслову частіше відповідає українська доконана форма, до такого дієслова подається український еквівалент у формі докона-

ного виду.

На всіх українських словах, крім односкладових, поставлено на-

голос.

До словника не увійшли окремі інтернаціональні слова, які за своєю звуковою формою і своїм значенням близькі до відповідних українських слів і зрозумілі без перекладу, напр.: absurde, aéroport, anecdote, ana-

tomie, béton, balcon, escadre, féodal, festival та ін.

Над словником працювали викладачі кафедр романської філології, французької мови та теорії і практики перекладу Київського державного університету: Б. І. Бурбело (букви N, O, R, W, X, Y, Z, зауваження до користування словником, географічні назви, додатки), Г. Ф. Венгреновська (букви G, H, L, M, V), К. М. Мишанич (букви B, C, J, K, S, T), І. К. Погребняк (букви D, F, I), О. О. Соломарська (букви A, E, U), О. І. Чередниченко (букви P, Q).

При складанні словника були використані такі джерела: Ганшина К. А. Французско-русский словарь. 7-е изд. М., Русский язык, 1977.

Французско-русский словарь / Сост. В. В. Потоцкая и И. П. Потоцкая. 13-е изд. М., Советская энциклопедия, 1970.

Французько-український словник / Укл. О. О. Андрієвська і Л. А. Яворовська. К., Радянська школа, 1955.

Французско-русский фразеологический словарь / Под ред. Я. И. Рецкера. М., ГИС, 1963.

Українська літературна вимова і наголос / Укл. І. Р. Вихованець, С. Я. Єрмоленко, Н. М. Сологуб, Г. Х. Щербатюк. К., Наукова думка 1973.

ка, 1973.
Олійник І. С., Сидоренко М. М. Українсько-російський і російсько-український фразеологічний словник. К., Радянська школа, 1978. Ганич Д. І., Олійник І. С. Російсько-український словник. 4-е вид.

Ганич Д. І., Олійник І. С. Російсько-український словник. 4-е вид. К., Радянська школа, 1978.
Російсько-український словник /АН УРСР. Інститут мовознавства ім. О. О. Потебні. У 3-х г. К., Наукова думка, 1968.
Nouveau Petit Larousse. Paris, 1971.
Le Petit Robert. Dictionnaire alphabétique et analogique de la langue française. Paris, 1972.
Dictionnaire Quillet de la langue française. Paris, 1965.
Georges Gougenheim. Dictionnaire fondamental de la langue française. Paris--Warszawa, 1964.

1. Словник побудовано за гніздовою системою. У межах словникової статті всі слова розміщені в алфавітному порядку. Гніздо об'єднує слова, що мають спільний корінь. Спільна для всього гнізда частина реестрового слова відділяється двома паралельними лініями (||), та-кий поділ не враховує морфологічної будови слова і є умовним. Кожне нове французьке слово виділяється жирним шрифтом.
2 При словах даються умовні скорочення, якими позначається рід

іменників (m, f), перехідність (vt) чи неперехідність (vt) дієслів, ча-стини мови (adi, adv. pron і ін.), сфера вживання даного слова (ав., авт., мед., муз. і ін.), допоміжне дієслово (а, è), з яким відмінюється те чи інше французьке дієслово.

3. Ресстрове слово або його відокремлена двома паралельними лі-піями частина в середині статті не повторюється, а замінюється тильдою (\sim), напр.: été m літо; en \sim влітку; advers laire m суперник; \sim è adj противний; \sim ité f нещастя.

4. Омографи подаються в різних статтях і позначаються світлими

римськими цифрами без крапки, напр.:

air I m air II m повітоя вигляд air III m áрія

5. Частини мови, а також перехідні і неперехідні дієслова в межах однієї словникової статті позначаються жирною арабською цифрою з крапкою, напр.: sage 1. adj му́дрий; 2. m мудрець; brûler 1. vt палити; спалювати; 2. vi горіти, палати.

6. Слова, які починаються з придихового h (h aspiré), позначаються вірочкою на початку слова напр.: *hache f сокира; *honte f сором,

ганьба.

7. Неправильні дієслова позначаються зірочкою в кінці слова, напр... battre* vt бити, dire* vt говорити, сказати.

. 8. Коли вимова слова не відповідає загальним правилам читання, квадратних дужках дається фонетична транскрипція його, напр.: ville [vil] f місто; poêle [pwa:1] m піч. 9, Форми множини подаються в дужках у тих випадках, коли множина утворюється не за загальним правилом або коли існують різні форми множини з різним значенням, напр.: ciel m 1) (pl cieux) небо; 2) (pl ciels) склепіння.

(pl ciels) склепіння.

10. Закінчення форми жіночого роду іменників і прикметників подається після закінчення форми чоловічого роду, напр.: accabillant, -e adj обтяжливий; convillé m, -e f запрошен ий, -a. Якщо ця форма змінюється порівняно з формою чоловічого роду, наводиться повністю та частина слова, що стоїть після паралельних ліній, напр.: affect lif, -ive adj емоційний; ... ~ ueux, -ueuse adj сердечний.

11. Переклади значень подано за принципом їх уживаності. Коли слово має декілька різних значень, то кожне з них виділяється світлою арабською цифрою з дужкою, напр.: aiguille f 1) голка, 2) стрілка; 3) шпиль; 4) шило. Переклади, близькі за значенням, відокремлюються комою, напр.: objet m предмет, річ. Різні відтінки одного значення відокремлюються крапкою з комою, напр.: origine f початок; похо-

дження.

 12. Ідіоматичні і фразеологічні звороти позначені ромбом (О).
 13. У кінці словника наведено зразки відмінювання дієслів і список неправильних дієслів. Цифри при цих дієсловах вказують на номер відповідного типу в таблиці відмінювання неправильних дієслів,

умовні скорочення

Французькі

(a) відмінюється з дієсловом avoir adj - adjectif прикметник

adj. poss. - adjectif possessif присвійний прикметник

adv - adverbe прислівник art. contr. - article contracté стягнений (злитий) артикль art. déf. — article défini озна-

чений артикль
art. indéf. — article indéfini не-

означений артикль
art. part. — article partitif част-

ковий артикль

conj — conjonction сполучник (ê) — відмінюється з дієсловом

(ê, a) — відмінюється з дієсло-вами être і avoir

f — féminin жіночий рід inf — infinitif неозначений спо-

ciб, інфінітив
int — interjection вигук invar—invariable незмінюваний loc. adv. — locution adverbiale

прислівниковий вираз
loc. conj. — locution conjonetive сполучниковий вираз

loc. prép. - locution prépositive складний прийменник, прийменниковий вираз

m — masculin, чоловічий рід pl — pluriel множина

р. р. — participe passé дієпри-

p. p.— participe passe дієпри-кметник минулого часу p. prés. — participe présent діє-прикметник теперішнього часу préf — préfixe префікс prép — préposition прийменник pron inter — pronom interroga-tif питальний займенник

pron. pers. - pronom personnel особовий займенник

pron. poss. - pronom possessif присвійний займенник

pron. relat.— pronom relatif відносний займенник

qch — quelque chose що-небудь, щось .

qn — quelqu'un хто-небудь, хтось

s — substantif іменник vi — verbe intransitif неперехід-

не дієслово

v. impers. — verbe impersonnel безособове дієслово

vt - verbe transitif перехідне дієслово

Українські

ав. — авіація

авт. - автомобільна справа

агр. — агрономія

анат. — анатомія арго — арготичний вираз

археол. — археологія

архіт. — архітектура астр. — астрономія біол. — біологія

бот. — ботаніка

оот. — оотаніка буд. — будівельна справа бухг. — бухгалтерія військ. — військовий термін геогр. — географія геод. — геодовія

геол. — геологія геом. — геометрія гідр. — гідрологія

гірн. — гірнича справа грам. — граматика, граматичний термін

груб. - грубе слово, вульгар-

ний вираз

 ∂un . — дипломатичний термін

ек. — економіка ел. — електротехніка

жив. — живопис

зал. — залізничний термін заст. — застаріле слово або ви-

зоол. — зоологія ірон. — іронічно іст. — історичний термін

кат. — історичний гермін кат. — історичний гермін карточної гри кіно — кінематографія ком. — комерційний термін кул. — кулінарія

лінгв. — лінгвістика

лінев. — ліні вістика літ. — літературознавство мат. — математика мед. — медицина

мист. — мистецтво мін. — мінералогія міф. — міфологія міф. — міфологія мор. — морський термін муз. — музика перен. — переносне значення поет. — поетичний вираз полігр. — політичний термін през. — презирливо прик. — приказка присл. — приклів'я прям. — пряме значення радіо — радіотехніка рел. — релігійний термін розм. — розмовне слово або вираз риб. — рибальство с. г. — сільське господарство

скор. — скорочення

ннях
фам. — фамільярне слово
фарм. — фамільярне слово
фарм. — фізика
фіз. — фізика
фізіол. — фізіологія
філос. — філософія
фін. — фінансовий термін
фото — фотографія
хім. — хімія
хір. — хірургічний термін
церк. — церковний термін
шах. — термін шахової гри
шк. — шкільне слово або вираз
юр. — юридичний термін

спорт. — фізкультура і спорт театр. — театральний термін текст. — текстильний термін

у різн. знач. — у різних зна-

тех. — техніка топ. — топографія

ФРАНЦУЗЬКИЙ АЛФАВІТ

	Aa	ВЬ	Сс	Dd	Ee
	Ff	Gg	Hh	Ii	Jj
	Ŕk	Ll	Mm	Nn	Oo
	Pp	Qq 🦈	Rr	Ss	.Tt
	Uu .	V.v	Ww	Xx	Yy
1			Zz		

à (au, aux) prép 1. nepedas значення українських прийменників в (у), від, біля, для, до, з, за, коло, на, над, о (об), під, після, за, коло, на, над, о (об), інд, після, перед, по, про, через і виражає і) час: à 2 heures о другій годині; à samedi до суботи; 2) місце: à Paris у Парижі; 3) напрямок. al-ler à l'Université іти до університету; 4) призначення: une brosse à dents зубна щітка; 5) прикмету: un gâteau aux pommes яблучний пиріг; 6) належність: c'est mon livre à moi це моя книжка; 7) pid, властивість: bêtes à cornes poráта худоба, 8) міру, вагу, кількість: acheter à la douzaine купувати дюжинами; 9) ціну, вартість: à dix francs le mètre по десять франків за метр; 10) спосіб дії: à cheval верхи; 11) між двома числами означає до: de 30 à 40 від 30 до 40; 12) у сполученні avoir+à+inf означає обов'язок, потребу: j'ai à vous parler мені треба з вами поговорити; 2. служить для утворення адвербіальних конструкцій: à

ня поверональных конструкции а dessein навмисне; à l'improviste pantóвю; à peu près приблизно.

abaiss ant, e adi l) знижующий; 2) принизливий; ~ ement m l) зниження; 2) осідання; 3) перен. приниження; ~ er ot l) зни-

жувати. опускати; 2) принижувати; s' ~ er 1) спускатися, осідати; 2) принижувати себе.

аванdon m 1) залишання; 2) відмовлення (від прав, від майна);
3) занедбаність; а 1' \sim занедбаний, покинутий; 4) невимушеність; \sim né, -e adj 1) покинутий, занедбаний; безпорадний; 2) невимушений; \sim nement m залишання; \sim ner ot 1) залишати, кадати;
2) відмовлятися; \sim ner la partie спасувати; вийти з гри; s' \sim ner 1) (a qch) віддаватися чому́сь;
2) (a qn) довірятися кому́сь.

2) (à qn) довірятися комусь.
 abasourd||ir vt 1) оглушати;
 2) розм. приголомішувати; ~ issant,
 -e adj 1) оглушливий;
 2) розм.
 приголомішливий;
 2) розм.
 приголомішливий.

аратагийнг vt 1) сприяти виродженню; 2) псувати; энесилювати; s'~ вироджуватися; ~ issement m 1) виродження, дегенерація; 2) занапя

вати; $s \sim$ вироджуватися; \sim issement m 1) виродження, дегенерація; 2) зане́пад.

аbatt lage m 1) ру́бка лі́су; 2) забій худоби; 3) atph. прохо́дка, розро́бка; 4) posm. прочуха́н; \sim oir m бо́йня, різни́ця.

abattement m 1) знемога, знесилля; пригніченість; 2) зниження, зменшення (податків, заробітної плати).

abatteur m 1) лісору́б; 2) забій-

ник (y шахті); О ~ de besogne спритний, моторний робітник.

аваttis m 1) купа; 2) бита птиця; 3) завал; 4) сміття. аваttre * vt 1) рубати; валити; ламати, зносити (будову); \sim цп avion підбити літак; 2) розгромити; 3) вбивати; 4) пригнічувати; se laisser ~ засмучуватися; О ~ son jeu розкрити карти; ~ du chemin швидко просуватися впере́д; s' ~ 1) впа́сти, повали́тися; 2) ки́датися (на здобич); 3) сла́бшати (про вітер)

abb | aye [abeji] f абатство, мо-

настир; \sim é m абат.

abcès т нарив, абсцес.

авсез т нарив, абсцес:
 abécédaire т а́збука, буква́р.
 abeill e f бджола́; ~er, -ère
 1. аdj бджоли́ний; 2. т па́сіка.
 aberr ation f 1) астр., фіз. абера́ція, відхи́лення; 2) перекру́чення; 3) помилка; ~er vi помиля́-

abêt||ir (s') дурнішати, тупіти; ~issement m одуріння; запаморочення; тупість.

abhorrer vt ненавидіти.

abîm∥е т безо́дня, прірва; ~ег vt 1) псувати; руйнувати; 2) розм. м'яти; s'~ег псуватися.

abject [abʒɛkt], -e adj мерзенний, підлий, паскудний; ~ion f підлість, мерзенність.

abjur∥ation f зречения; ~er vt зрікатися.

abnégation f самовідданість; самозречення.

aboi m гавкання; О être aux с в бути в безвихідному становищі; mettre aux ~s переслідувати; ~ ement m гавкання.

abol \parallel ir vt відміняти, скасовувати; \sim ition f 1) відміна, скасування; 2) втрата; ~ ition de la vue втрата зору

abomin||able adj мерзе́яний, огидний: ~er υt відчувати огиду.

abond amment adv barato, pscно; \sim ance f достаток, багатство; O parler avec ~ ance розмовляти швидко, легко; parler d'~ ance виступати без підготовки; ~ ant, -e adi багатий: надмірний; ~er vi (en qch) бути багатим на щось, рясніти.

abonn||é m, -е f передплатни|к, -ця, абоне́нт, -ка; \sim ement m передплата, абонемент; ~er vt абонувати; s'~er (à qch) передпла-

тувати (газети, журнали).

аbord m 1) підступ, підхід;
причалювання; être $d' \sim$ facile бути привітним; 2) поводження; loc.adv.: d'~ спочатку; au premier ~ на перший погляд; de prime ~ з cáмого почáтку; ~able adj приступний, доступний; ~er 1. vi 1) причалювати, висаджуватися; 2) таранити, стикатися; 3) мор. ітм на абордаж; 2. vt 1) атакувати; 2) братися за щось; \sim ег une question розглядати питання; 3) підійти до ко́гось, заговорити з кимсь; s'~er зустрічатися; схо́дитися.

about||ir vi закінчуватися; примикати до; ~issant, -e 1. adj при-леглий, суміжний; 2. m pl результати; ~issement m досягнення, ўспіх.

aboyer vi 1) гавкати; 2) (contre qn) кричати.

abrég lé m короткий виклад змісту; конспект; короткий курс; ~ег

ut скорочувати.

abreuv ement m водопій (дія); ~er vt (qn de qch) напувати, заспокоювати чиюсь спрагу; s'~er напитися, заспокоїти спрагу; ~oir m водопій (місце).
abréviation f скорочення.

авгі m 1) притулок, сховище; бліндаж; а $l' \sim y$ безпеці; а $l' \sim$ de захищений від, під прикриттям; 2) ав. ангар; ~ter vt (qn de qch, contre qch) давати притулок, за-хищати; s'~ter ховатися, переховуватися.

abrog ation f юр. скасування; er vt юр. відміняти, скасову-

вати

abrupt [abrypt], -e adj 1) стрім-кий, крутий; 2) перен. різкий. abrut|li, -e 1. adj отупілий, не-

доўмкуватий; 2. т. руўрень, дур-на; ~ir vt отупляти (розумово); s'~ir отупіти; ~issement т 1) отупіння; 2) огрубіння.

absen||ce f||1) відсутність; поп justifiée прогу́л; 2) недостача; брак; \Diamond il a des \sim ces він буває неува́жним; \sim t, -e adj відсутній; s'~ ter відлучатися.

absolu, -e adj 1) абсолютний; безумовний, беззастережний; ton ~ категоричний тон; 2) абсолютний, необмежений (про владу); ~ment adv 1) безумовно, абсо-лютно; 2) неодмінно.

лютно; 2) неодмінно.

absorb∥ant, -e adj всмоктуючий,

поглинаючий; ~er ut всмоктувати, вбирати; s~er 1) всмоктуватися, поглинатися; 2) перен. поринати, заглиблюватися.

absoudre* vt 1) виправдовувати; 2) церк. відпускати гріхи.
absten lir* (s') утримуватися;

~tion f утримування (від голо-

abstin \parallel ence f помірність, стримування; \sim ent, -e adj помірний, стриманий.

abstrai || re* vt абстрагувати;

~t, -e adj абстрактний.

abus m эловживання; ~ er 1. vi зловживати; 2. vt обманювати; \sim if, -ive adj 1) протизаконний; 2) надмірний.

académ licien m академік; ~ie f академія; ~ique adj академічний. accabl || ant, -e adj обтяжливий;

гнітючий; знесилюючий; тяжкий; \sim é, -e adj пригнічений, засмучений; \sim ement m пригніченість, глибокий сум; ~er vt обтяжувати; пригнічувати; знесилювати.

accapar || ement m 1) загарбання, захоплення; 2) скуповування; ~ ег ut 1) загарбувати; 2) скуповувати; ~ eur m, -euse f 1) загарбник, -ця; 2) скупник, -ця; спекулянт, -ка.

accéder vt (à qch) 1) доходити, добиратися; 2) згоджуватися. ассélér ation f прискорення;

прискорення: \sim er vt прискорювати.

ассепt m 1) наголос; 2) акцент, вимова; \sim uation f наголошування; \sim uer vt підкреслювати; наголошувати.

accept | able adj прийнятний; ∼ation f 1) прийняття; 2) зго́да; \sim er vt 1) приймати; 2) згоджуватися.

accès m 1) доступ; підхід; 2) приступ; вибух.

accident m нещасний випадок;

аварія; пригода; раг ~ винадково; ~ du terrain нерівність групту; ~é, -e 1. adj нерівний; 2. m, f потерпілий від нещасного випадку; ~el, -le adj випадковий; ~ellement adv випадково.

acclam ation f гучне вітання; er vt влаштовувати овацію ко-

му́сь.

acclimat | ation f акліматизація; ~ er ut акліматизувати; s' ~ er акліматизуватися; звикати до нового оточення.

accollade f обійми; ~er vt 1) обіймати; 2) з'єднувати (дужкою). ассоттов dlant, -e adj зговірливий, лагідний; ~ation f пристосування, акомодація ~ement m уго́да, эго́да; \sim er vt 1) пристосо́вувати; улашто́вувати; 2) ула́годжувати; 3) готувати (страву); 4) мирити; s'~er пристосовуватися;

accompagn ement m супровід; \sim er vt 1) супроводжувати; 2)

акомпанувати. accompl||i, -e adj завершений; закінчений; досконалий; ~ir vt виконувати; здійснювати; s'~ir здійснюватися, відбуватися; ~ issement m виконання, здійснення.

accord m 1) угода, договір; 2) згода; d'un commun ~ за спільною згодою; ètre d' ~ бути згодним; d'~! гаразд!; 3) муз. акорд; 4) грам. узгодження; ~ er vt 1) погоджувати; примиряти; 2) муз., радіо настроювати; 3) грам. узгоджувати; 4) погодитися; 5) давати, надавати; s'~er 1) зговорюватися; погоджуватися; 2) узгоджуватися.

accoster 1, vt 1) підходити до котось; 2) причалювати; 2. оі (про космічні костикуватися раблі).

accouder (s') спиратися лік;

accoupt | ement m 1) з'єднування попарно; 2) зчіплювання; 3) парування; ~er vt 1) з'єднувати; 2) парувати.

accourcir vt укорочувати.
accourir* vi (a, ê) прибігати.
accoutum ance f звичка; ~é, -e adj звичний; ~er vt привчати; ~ er звикати.

ассгос [akro] m 1) вирваний клапоть; діра; 2) перен. перешкода. accroch||age m 1) зчеплення; зіткнення; 2) військ. сутичка; 3) розм. сварка; ~ег vt 1) прикріплювати; вішати; 2) зачіплятися.

accroissement m збільшення,

accroître* vt збільшувати; примножувати; s' збільшуватися. асстоиріг (s') 1) сідати навпочіпки; 2) скорчитися.

accueil m прийом; ~ lant, -e adj гостинний, привітний; $\sim lir^*$ vtприймати, зустрічати.

acculer vt (qn à qch) заганяти безвихідь; притискати до; s' 1) притулятися спиною; 2) присідати на задні ноги.

ассиmui ation f нагромаджен-

ня; ~er vt нагромаджувати accus ateur m, -atrice f обви-

s'~er визнавати себе винним.

acerb||e adj 1) терпкий; 2) різ-кий (про тон і т. ін.); ~ité f 1) терпкість; 2) різкість (про тон і

acer [e, -e adj 1) гострий; 2) перен. колючий, уїдливий, ~ er vt

загострювати.

асһагп \parallel é, -e adj 1) розлючений, озлоблений; 2) запеклий; \sim ement m 1) лють; 2) завзятість; \sim er vtробити жорстоким, розлючувати; $s' \sim \text{er} \ 1$) розлючуватися; 2) (a) упе́рто робити захоплюватися; шось.

achat m покупка; купівля. achemin ement m шлях до чо-

гось; просування вперед; ~er vt спрямовувати; s'~er прямувати. achet∥er ot купувати; ~eur m,

euse f покуп ець, -ниця. achèvement m закінчення, за-

вершення. achever vt 1) кінчати, завершувати; 2) прикінчувати, добивати. achoppement m перешкода;

pierre d'~ камінь спотикання. acide 1. adj кислий; 2. m кислота.

асіег т сталь.

à-côté m: les ~s побічні обставини.

à-coup m 1) рвучкий рух; 2) pl перебої (в праці).
acquérir* vt 1) набувати, здо-

бувати; 2) купувати, наживати.

acquis, -e 1. adj придбаний; на-бутий; 2. m досвід, знання; ~ ition *†* набуття.

acquit m розписка; квитанція; O par ~ de conscience для очистки совісті.

acquitt||ement m 1) оплата; 2)

виправдування; \sim er vt 1) сплачувати; 2) (de qch) виправдувати; s'~er (de qch) сплатити, розквитатися.

âcre adj_ 1) гострий, їдкий; 2) асте аај 1) гострии, ідкии; 2) перен. уїдливий, ущипливий; ~ té f 1) гострота, їдкість; 2) перен. уїдливість, ущипливість. асгітопі е f уїдливість, ущипливість; ~ еих, -еизе аај уїдливий,

ущипливий.

acte m 1) справа; дія; вчинок; 2) акт. документ; ~ de naissance метрика; О prendre ~ de брати

до уваги.

acti | f, -ve 1. adj 1) діяльний, активний; 2) діючий; агтиее ~ve ка́дрова а́рмія; service \sim дійсна слу́жба; 3) $\it epam.:$ voix \sim ve дійсний спо́сіб; 2. $\it m$ акти́в, ная́вні гроші.

action f 1) вчинок; дія; діло; діяльність; робота; активність; політ. акція; ~ sociale громадська діяльність; ~ syndicale профспілкова боротьба; mettre en ~ приводити в дію; 2) бій; виступ; операція; 3) юр. справа, позов; 4) фін. акція.

activ||ement adv діяльно, активно; \sim er vt 1) приводити в дію; 2) прискорювати, поделина такий в температи. температи

2) жвавість, спритність. actualité / 1) дійсність, сучасність, актуальність; 2) pl новини;

хроніка; кінохроніка.

actuel, -le adj дійсний, сучасний, актуальний; ~lement adv зараз, тепер, нині.

adapt || ation f пристосування, адаптація; ~ er vt (à qch, à qn)

пристосовувати, адаптувати; s'~er пристосовуватися.

пристосовуватися.

additi||f, -ve 1. adj додатковий;
2. m доповнення; ~on f 1) збільшення, додавання; 2) мат. додавання; ~onnel, -le adj додатковий; ~ onner of складати, додавати; підраховувати.

adepte m прихильник, послідов-

adhér ence f зчепления, зв'язок; прилягання; ~ ent, -e 1. adj прилягаючий, примикаючий; 2. т однодумець, прихильник; член (партії, профспілки); ~ er vi (à) прилягати до; приставати до; приеднуватися; вступати (в партію, профспілку).

adhésion f 1) прилипання; 2) фіз. зчеплення; 3) згода; 4) при-еднання; вступ у члени; ~ au

parti вступ у партію.

adieu 1. m прощання; d'~ прощальний; faire ses ~ x прощатися з; 2. int: ~! прощай!, прощайте!

adjacent, -e adj суміжний, при-

лягаючий.

adjoin dre* vt призначати поприкомандировувати; мічником: ~t m, -e f помічни к, -ця; заступник, ця.

admettre* vt 1) приймати (в ор-

ганізацію тощо); 2) визнава́ти. administr∥ateur m, -atrice f адміністратор, керівник, завідуючни, -a; \sim atif, -ative adj адміністративний; \sim ation f 1) управління, завідування; 2) адміністрація; адміністративна установа; ~ ations publiques держа́вні устано́ви; 3) призна́чення (ліків); \sim er vt 1) керувати, завідувати; 2) давати; приписувати.

admir able adj чудовий; ~ablement adv чудово; ~ateur m, -atrice f поклонни к, -ця; \sim ation fзахоплення; ~er vt милуватися, захоплюватися.

admissi||bilité f допустимість; \sim ble adj допустимий, прийнятний; \sim on f прийняття.

adolescen | ce f отроцтво, юнацький вік; \sim t, -е 1. m, f юна́к, дівчина-підліток; 2. adj юна́цький.

adonner (s') (à qch) віддава́тися чомусь, захоплюватися чимсь.

adopt | er vt 1) усиновити; 2) прийняти (план, рішення і т. ін.); vif, -ive adi усиновлений; ~ion f і) усиновлення; 2) прийняття (плану, рішення і т. ін.).

ador | able adj чарівний, чудовий; ~ ateur m, -atrice f поклонник, -ця; ~ ation f обожнювання; поклоніння: ~ er vt обожнювати,

поклонятися.

adosser vt притуля́ти; s'~ (à qch, contre qch) притулятися; спи-

ратися.

adouc||ir vt зм'я́кшувати; поле́гшувати; s' \sim ir зм'я́кшуватися, відухати; \sim issant, -e adj пом'я́кшуючий; \sim issement m пом'я́кшення; поле́гшення; ~issement de la température потепління.

adresse I f 1) адреса; 2) адрес

(письмове вітання).

adresse II f спритність; вправність; tour d' \sim фокус.

adresser vt адресувати; s'~er (à qn) звертатися до.

adroit, -e adj спритний, мотор-

ний, вправний; ~ ement adv сприт-

но, вправно. adulte adj, s дорослий.

advenir* vi (ê) траплятися; advienne que роцгга будь-що-будь; quoiqu'il advienne що б не трапилося.

advers aire m суперник, ворог; e adj противний, ворожий; протилежний; ~ ité f нещастя, лихо. aér age m провітрювання, вен-

а́єг а́е т провітрювання, вентилювання; ~ateur т вентилятор; ~er vt провітрювати, вентилювати; ~ien, -ne adj повітряний.

affab lilité f привітність; ~le

adį привітний.

affaibillir vt ослабляти; аме́ншувати; s' ~ сла́бшати; ~ issant, te adj осла́блюючий; ~ issement m осла́блення.

affaire f 1) справа; 2) позов; процес; donner suite à une ~ дати хід справі; 3) угода; афера; 4) pl розм. речі, одяг; 0 la belle ~ l от тобі й раз!; добре діло!; сеla fait mon ~ це мене влаштовує.

affair||é, -e adj 1) зайнятий; 2) метушийвий; s' \sim ег метушитися,

клопотатися.
— affaiss | ement m 1) осідання (ерунту); обвал; 2) пригнічений стан; ослаблення; ~ er vt 1) осадити, ослаблити (грунт); 2) ослабляти; з' ~ er 1) осідати; 2) старіти, 3) бути пригніченим.

affam||é, -e adj 1) голодний; 2) перен. жадібний; ~ er vt морити голодом.

affectation I f удавання; неприродність. affectation II f призначення; використання.

affecter I vt удавати (з себе когось).

аffecter II vt 1) діяти, справляти враження; торкатися; впливати; 2) засмучувати; 3) уражати (хворобою); $s' \sim$ засмучуватися.

affecter III vt 1) призначати для; надавати для чогось; прикріплювати; 2) призначати (на по-

аffect||if, -ive adj емоційний, афективний; \sim lon f 1) любов; ніжність; прив'язаність; 2) хвороба, недуга; \sim lonner vt люботи, почувати прихильність до ко́гось \sim ivité f емоційність; \sim ueusement adv ніжно, з любов'ю; \sim ueux, -ueuse adj серде́чний, люболячий.

affermir vi прям., перен. укріплювати, зміцнювати; s ~ укріп-

люватися.

affich | age m 1) розкле́ювання оголо́шень; раппеаи d' до́ш-ка оголо́шень; 2) перен. афішува́ння, хизува́ння; ~ е f оголо́шення, афіша; ~ е vt 1) вивішувати (оголошення, наказ тощо); 2) перен. афішува́ти, виставля́ти напока́з.

аffille, -е αdj загострений, гострий; \sim ег vt відточувати, загострювати; \sim еиг m точильник.

affinité f подібність, близькість. affirm atif, -ative adj ствердний, позитивний; -ation f ствердження; -ativement adv ствердно, позитивно; -er vt стверджу-

affleurement m вирівнювання (поверхні).
affliction f сум, скорбота, туга.

2 959-1

afflig $\|$ é, -e adj (de qch) 1) засмучений, пригнічений; 2) хворий на тяжку недугу; \sim er vt 1) уражати; 2) засмучувати, s' \sim er сумувати, журитися.

аfflullence f 1) наплив, збіг; les heures d' \sim години «пік»; 2) прилив (крові); 3) бага́тство; ряснота́; \sim ent m прито́ка; \sim er vi 1) впада́ти; 2) прилива́ти (про кров); 3) сходитися, збіга́тися.

аffol | ant, -e adj який (що) наганяе жах, який (що) доводить до божевілля; \sim é, -e adj збожеволілий; \sim ement m 1) божевілля, жах; розгубленість; 2) відхилення (магнітної стрілки); \sim er vt зводити з розуму; доводити до безумства; бентёжити; $s'\sim$ er втрачати самовладання, хвилюватися.

аffranch||i, -e adj 1) (de qch) звільнений, вільний від...; 2) оплачений поштовою маркою; \sim ir vt 1) звільняти, відпускати на волю; 2) звільняти від оплати; 3): \sim ir une lettre оплачувати лист поштовою маркою; \sim issement m 1) звільнення; 2) оплата поштовою маркою.

affreu||sement adv жахливо страшенно; дуже, \sim x, -se ad жахливий, страшний.

affront m образа; безчестя.

affronter vt сміливо виступати (проти когось, проти чогось); s'~

1) виступати один проти одного;
2) ображати один одного.

affût m військ. лафет; () avoir l'oreille à l'~ бути насторожі; être à l'~ de підстерігати (здобий); перен вичікувати.

afin de, afin que conj щоб; для того, щоб.

africain, -e adj африканський.
aga||cant, -e adj набридливий;
дратуючий; ~cement m дратування; подразнення; О ~cement
des dents оскома; ~cer vt дратувати, набридати.

âge m 1) вік, літа, роки; bas ~ дитинство; ~ de гаізоп свідомий вік; avant l'~ передчасно (про вік); entre deux ~s середнього віку; prendre de l'~ старіти; 2) вік, доба, епоха; le Moyen Åge середні віки.

âgé, -e adj літній (про вік);

старий.

agence f агентство.

agenda [азёdá] т записна́

agenouill||ement m колінопреклоніння; $s' \sim er$ ставати на коліна, agent m 1) фактор, діюча сйла; 2) агент; \sim de police поліцейський; 3) мед збудник.

agglomér ation [1] скупчення, нагромадження; 2) населений пункт; ~ industrielle промисловий центр; ~ er vt скупчувати, нагромаджувати.

aggrav||ant, -e adj обтяжуючий; ~ ation f погіршання, ускладнення; ~ ег vt погіршувати, ускладнювати; ~ ег le score спорт. збільшувати рахунок.

āgil \parallel e *adj* спритний, проворний, моторний; \sim ite f спритність, проворність, моторність.

āgillr vi діяти; ~ sur вплива. ти на; s'~: il s'~t de йдеться; мова йде про; de quoi s'~t-il? в чому справа? agissements m pl дії; махіна-

agit∥ation / 1) хвилювання; 2) занепоко́ення; 3) заворушення; 4) збо́втування; 5) агітація; ~é, -е adi неспокійний; бурхливий; ~er vt-1) хита́ти, колива́ти; 2) хвилю-ва́ти, непоко́ти; 3) (à qch) підбу-рювати, підбива́ти; 4) збо́втувати; s'~er 1) ру́хатися; 2) хвилюва́тися.

agneau m ягня.

🚈 agraire adj земе́льний, агра́р-

agrand \parallel ir vt збільшувати, розщирювати; $s' \sim$ збільшуватися; \sim issement m збільшення, розщи-

agréable adj приемний.

agréer 1. vt схвалювати; лас-каво приймати; 2. vt подобатися. agrég ation f 1) кандидатський екзамен; 2) зарахування, прийом (до товариства, корпорації); 3) фіз. сполучення однорідних частин; ~er vt 1) фіз. з'єднувати, сполучати; 2) приймати (до товарист-

agrément m 1) згода, схвалення; 2) приемність; 3) розвага; 4)

pl прикраси.

agress|er vt нападати; ~eur m arpecop; ~if, -ive adj насту-пальний, агресивний; ~ion f напад, агресія.

agricole adj сільськогосподар-

ський.

agricult leur m землероб, хлібороб; \sim ure f землеробство, сільське господарство.

agripper vt жадібно хапати, схоплювати.

aguerr | ir vt загартовувати; ~issement m загартовування.

aguets m pl засада, засідка; se

aguets m pi засада, засідка, se tenir aux ~, être aux ~ бу́ти насторожі, підстеріга́ти.

ahur || ir vt приголо́мшувати; ~ issant, -e adj приголо́мшуючий; ~ issement m сторопілість, приголо́мшуючий; ломшення.

aide 1. f допомо́га; à l'~ de за допомо́гою; sans l'~ de personne без сторонньої допомоги; 2. m, f помічни к, -ця; ~ de camp

aide-mémoire m пам'ятка; короткий довідник.

aider vt допомагати; s'~ допо-

магати собі. aleul, -е 1. m, f дід, баба; пре-

док; 2. m pl (аївих) предки. aigl||e 1. m 1) оре́л; 2) перен. оре́л, геро́й; 2. f 1) орл́иця; 2) іст. оре́л, пра́пор (з зображенням ор-ла); ~ on m орля́. aigre 1. adj 1) ки́слий; го́стрий;

2) їдкий; ущипливий; пронизливий (про голос); 2. m кислота; tourner

à l'~ зіпсува́тися; проки́снути. aigre-dou|[x, -ce adj ки́сло-соло́дкий.

aigr||ement adv їдко, ущипливо; \sim eur f 1) кислота, кислятина; 2) ідкість, ущипливість; 3) гіркота́, при́крість; \sim ir 1. vt 1) робити ки́слим, оки́слювати; 2) дратувати,

озлобляти; 2. vi прокисати. aigu [egy], -ë adi 1) гострий; 2) пронизливий; різкий.

alguill || age -m зал. перевёдення стрілки; \sim е f 1) голка; 2) стрілка (годинника, вагів, залізнична); \Diamond de fil en ~ е слово за слово; 3)

шпиль; 4) шило; \sim er vt 1) зал. переводити стрілки; 2) перен. спрямовувати; ~ eur m стрілочник.

aiguis age m точіння, нагострювання; \sim er vt точити; загострювати.

ail [aj] m (pl aulx, ails) часник. ail [e f 1) крило; un coup d'~ змах крилом; 2) флігель; 3) військ. фланг; ~é, -e adj крилатий; ~ler m спорт. крайній нападаючий.

ailleurs adv в іншому місці; par э іншого боку, крім того; d' ~ проте, до того ж.

aimable adj люб'язний, прием-

aimant I, -e adj люблячий.
aimant II m 1)магніт; 2)перент
принада; ~ation f намагнічування; ~ é, -e adj намагнічений; аіguille ~ ée магнітна стрілка; ~ ег vt намагнічувати.

aimer vt 1) любити, кохати; 2) бути охочим до чогось; ~ mieux

віддавати перевагу.

aîné, -e 1. adj старший; 2. m,

стариций, -а.

ainsi 1. adv так, таким чином; pour \sim dire так би мовити; et \sim de suite i так далі; s'il en est ~ якщо це так; 2. сопј отже; ~ que

якщо не так; г. сон отже, \sim чистак само як.

аіг І m 1) повітря, атмосфера; соціант $d'\sim$ протяг; еп. ріеіп \sim на свіжому повітрі; prendre $l'\sim$ вийти на свіже повітря; элетіги (про літак); О рагіег еп $l'\sim$ говорити необдумано; 2) вітер; 3): аттіе de $l'\sim$ військово-повітряні сили.

air II m вигляд; зовнішність; avoir l'~ de здаватися; prendre

des ~s заноситися, удаватися в пиху.

air III m ápis; hácnis, moths, du pays, ~ national народна

 $\mathbf{airain}\ m$ бро́нза. $^{\prime}$

аіге f 1) тік; 2) площа; поверх-ня, простір; \sim ensemensée посів-на площа; \sim d'arrivée, \sim d'atterrissage злітно-посадочна площадка; 3) гніздо хижого птаха.

аisance f 1) ле́гкість, невиму шеність; 2) заможність, достаток, аіs le 1. f 1) задоволе́ння, ра́дість; 2) зручність; à 1 ~, à son невимущено, зручно; être à son почувати себе невимущено; à tre ~ *ipon*. як вам завгодно; votre ~ ipoн. як вам завгодно, 2. adj: j'en suis bien ~ мені це ду́же приємно; \sim е́, -е adj 1) легкий; 2) невимушений; 3) заможний; \sim ément adv 1) легко; 2) зручно.

aisselle f naxвá; sous l'~ під

пахвою.

ajouré, -e adj ажурний. ajourn||é, -e adj відкладений, відстрочений; \sim ement m відстроч-

ка; ~ er vt відкладати, відстрочу-

ajouter vt додавати; $\Diamond \sim foi$ qn, à qch вірити комусь, чомусь. ajust | age m 1) приладжування; ... 2) складання (машини); 3) слю сарна справа; ~ ć, -e adj припасований; ~er vt 1) приладжувати, припасовувати; 2) складати (машину); 3) настроювати (муз. ін-струмент); 4) цілити (ся); ~ ецг т наладчик, складальник, слюсар монтажник.

alarm | ant, -e adj тривожний,

затрозливий; ~e f тривога; ~er vt тривожити, лякати.

albanais, -e 1. adj албанський; 2. т албанська мова.

album [albəm] m альбом.

alcool [alkəl] m алкоголь, спирт. alentour 1, adv навкруги, на-вколо; 2. m pl околиці.

alerte I f 1) триво́га; donner l'~ зняти тривогу; 2) бойова готовність.

alerte II adj 1) пильний; 2) про-

ворний, спритний.

alerter vt 1) піднімати по тривозі; ~ les forces мобілізувати сили; 2) загітувати; збудити; ~ là vigilance підвищувати пиль-

algarade f ворожа вихватка, випад.

algue f во́дорість.
alién[ation f 1) юр. відчу́ження; 2) зни́жка, про́даж; 3): \sim mentale божевілля; \sim ϵ m, -e fдушевнохворіий, -a; ~er vt 1) юр. відчужувати; 2) скидати (про ціну), продавати; 3) відштовхувати; усувати; 4) зводити з розуму.

align || ement m 1) вирівнювання; 2) військ. рівняння; ~! рів-няйсь!; ~ег vt вирівнювати; шикувати; s'~er вирівнюватися; ши-

куватися.

aliment m 1) продукт харчування; pl їжа; 2) pl аліменти; ~ aire adj 1) харчовий, продовольчий; 2) аа 1 харчовии, продовольчий; 2) поживний; ~ atlon f 1) харчова́ про-ня; постачання; 2) харчова́ про-мисло́вість; ~ ег vt харчува́ти, по-стача́ти, старчува́тися.

alinéa m абзац.

aliter vt покласти в ліжко (хворого); s' ~ злягти́.

allait||ement m годування груддю; \sim er vt 1) годувати груддю; 2) перен. годувати.

allech ant. -e adi принадний; апетитний; ~ er vt приваблювати, принаджувати.

allée f 1) алея; 2) вузький прохід; 3): \sim s et venues ходіння на-

за́д і впере́д, метушня́.

аllégation f 1) посила́ння (на
когось, на щось); 2) тве́рдження.

allég lement m 1) поле́гшення; 2) пільга; ~er vt 1) полетшувати, зменшувати; 2) заспокоювати.

alléguer vt посилатися (на когось, на щось); ~ des raisons наводити докази.

allemand, -e 1. adj німецький;

2. *т* німе́цька мо́ва.
aller* І *vi* (ê) 1) ходи́ти, пересува́тися; ~ à pied іти пішки; ~ en voiture їхати в автомобілі; 2) іти, їхати, летіти, вирушати кудись; ~ à la campagne їхати на дачу; ~ au feu іти в бій; 3) проходжуватися, роз'їжджати; ~ et venir ходити назад і вперед; метушитися; 4) функціонувати; 5) підходити, відповідати; cela me va пидходити, відновідати; сеїа те va це мені підходить; це мене влаштовує; б) личити, бути до лиця; 7) (à, jusqu'à) простягатися; досягати; в) діяти, робити; 9) жити, поживати; почувати себе; соттел са va?, comment allez-vous? як ся маєте?, як поживаєте?; il va de mal en pis йому все гірше й гірше; 10) alter у стійких словосполученнях: ~ au fond de заглибитися в суть справи; ne pas

у ~ раг quatre chemins говорити, діяти прямо, рішуче; ~ fort перебільшувати; !1) aller у безособових зворотах: il у va de ... йдёться про; il va de soi само собою зрозуміло; !2) aller з інфінітивом: ~ моіг відвідати; ~ chercher піти за кимсь; О allez! починайте!, вперед!; allez toujours! продовжуйте!; allons! ну!, нумо!, давай!; allons donc! róді!; s'en ~ l) піти, поїхати; allez-vous-en! ідіть геть!; О s'en ~ en morceaux розлітатися на шматки; 2) умирати.

aller II т ходіння, їзда; !'~

aller II m ходіння, їзда; l'~ et le retour поїздка туди і назад; au pis ~ у найгіршому разі. alli || ance f 1) союз; спілка; 2)

allilance f 1) союз; спілка; 2) шлюб; 3) обручка; ~é, -е 1. аді союзний; спілковий; союзницький; 2. т. f союзни к, -ця; спільни к, -ця; ~er vt 1) сплавляти; змішувати; 2) перен. поеднувати; сполучати; s'~er 1) змішуватися; сплавлятися; 2) (à) з'єднуватися; аllocation f 1) асигнування; 2.

апосатіоп f 1) асигнування; 2) допомога; ~ de maternité допомога матерям; ~ familiale допомога багатодітним.

allocution f коротка промова; звернення з привітанням.

авернення з привітанням.

allong $\| \hat{e}_i - e \, ad_j \, 1 \}$ подовжений;

2) розтягнутий; \sim ег l. vt 1) подовжувати; O \sim er le pas прискорити ходу; 2) витягувати; протягати; \sim er le bras витягнути руку; O \sim er une gifle дати ля́паса; v фобитися довшим; v v годовжуватися; 2) витя́гуватися; 3) розм. простягатися (впасти).

allouer ot асигнувати, призначати (суму); надавати (кредит).

allumé, -e adj 1) збуджений, натхненний; 2) почервонілий.

allure f 1) хода; 2) алюр (коня); хід, темп; швидкість (руху); 3) вигляд; манера; постава.

allusion f натяк; ~ discrète тонкий натяк; faire ~ à натяка́

aloi m 1) проба (золота, срібла); 2) добротність, якість; de bon доброякісний; de mauvais недоброякісний, низькопробний.

аlors adv 1) тоді; в той час; $d' \sim$ тогочасний, тодішній; jusqu' $\sim loc.$ adv . Доти, до того часу; 2) у такому разі; отже; et \sim ? ну і що?, у чому справа?; \sim que loc. conj. тоді як; тимчасом як; незважаючи на те, що.

alouette f жайворонок.
alourdir vt робити важким; обтяжувати; s' ~ обважніти; розлінуватися.

alpin, -e adj альпійський alsacien, -ne adj ельзаський altération I f l) зміна; погіршання; пошкодження; псування; 2) спотворення (обличчя, тексту); 3) хвилювання (в голосі); 4) підробка:

alteration II f велика спрага altercation f суперечка, сварка altern∥ance f чергування; ~ateur m генератор зминого струму; ~atif, -ative adj перемин

ний; \sim ative f альтернатива, вибір; ~ ativement adv по черзі; ~ ег оі чергуватися, змінюватися,

altesse f високість, світлість (титул)

altiller, -ère adj зарозумілий,

гордий. altitude f висота (над рівнем

моря). alunir vi примісячитися, виса-

дитися на Місяць. amabilité f люб'язність, привітність.

amadouer vt задобрювати, уле-

щувати.

amaigr lit vi виснажувати, висущувати; s' худнути, марніти; схуднення, змар-

amande f 1) мигдаль, мигда-лина; 2) ядро́ (горіха).

amant m, -e f коха́нець, ко-

amarr $\|$ age m 1) мор. швартування судна; 2) причал; 3) тех. зчёплення; ~e f l) кріплення; 2) мор. швартов; якірний ланцюг; ~er vt 1) кріпити (трос); 2) мор. пришвартовувати.

amas m купа, скупчення; ~ ser vt збирати; нагромаджувати.

атвадея m pl недомовки; sans відверто прямо.

атвазвав (p-1) посольство; poss доручення; poss по-

ambian ке f оточення, середовище; атмосфера; \sim t, -e adj оточуючий.

ambigu [ābigy], -ё 1. adj дво-значний; двоістий; 2. m холодна закуска; ~ ité f двозначність.

ambiti||eux, -euse 1. adj честолюбний; 2. m, f честолюбець, кар'єрист, -ка; \sim on f 1) честолюбство; 2) прагнення; \sim onner vt добива-

тися, прагнути, претендувати.

аmbulance f 1) польовий госпіталь; 2) медичний пункт; 3) машина швидкої допомоги.

ambulant, -e adj 1) мандрівний; похідний, пересувний; сіпета кінопересувка.

 а́me f l) душа;
 О rendre l'~
 поме́рти, sur moń ~! кляну́сы!;
 жи́тель; заст. душа; pas une~
 vivante, il n'y a (une) ~ qui vive немає ні душі.

amélior $\|$ ation f 1) поліпшення; меліорація; \sim er vt поліпшувати.

aménag \parallel ement m устаткува́ння; обладнання; ~er vt 1) улаштовувати; 2) пристосовувати.

amende f штраф; mettre à l'~

оштрафувати.

amend||ement m 1) поліпшення; зміна, поправка (у законопроекті, резолюції); 2) удобрення (грунту); ~ er vt 1) поліпшувати; вносити

эміни, поправки; 2) удобрювати. аmener vt 1) приводити; привозити; 2) перен. приводити до чогось; 3) (qch sur) наводити на; 4) викликати, спричиняти; 5) тягнути, витягувати; 6) вводити, за-проваджувати; s' розм. з'явитися, прийти.

aménité f привітність, люб'язність.

am er [ame:r], -ère 1. adi ripкий; 2. т гіркота.

américain, -e adj американський.

amerr||ir vi сідати на воду; \sim issage m посадка на воду.

amertume f ripkórá.

ameubl||ement m меблювання; \sim ir vt 1) перетворювати на рухоме майно; 2) розпушувати (грунт); \sim issement m 1) перетворення на рухоме майно; 2) розпу-шування (грунту).

аmeut∥ement m 1) збудження, заворущення; 2) скупчення (наро- ∂y); \sim er vt збуджувати; збунту-

вати.

аті, -е 1. m, f друг, подруга; приятель, -ка; 2. adj 1) дружній; привітний; 2) військ. свій; ігоцрез \sim ез свої війська; 3) сприятливий. amiable adj полюбовний; à l'~ полюбовно.

amical, -e adj дружній. aminc||ir vt стоншувати; ~issement m стоншення.
amir al m адмірал; ~auté f

адміралтейство.

amitié f дружба; se lier d'~ здружитися.

amnistier vt амністувати.

amoindr||ir vt зменшувати; s' ~ зменшуватися; ~ issement m змен-

amoli lir ot розм'якшувати; s'~ розм'якшуватися; ~issement m розм'якшення.

amoncel||er vt нагромаджувати, навалювати; s'~ скупчуватися; ~lement m нагромадження, скуп-

-amont m верхів'я; еп ~ вверх проти течії.

amorc (le f 1) наживка, приманка (для риб); 2) перен. принада, спокуса; mordre à l' ~ пійматися на гачок; 3) пістон, капсуль, запал; 4) розм. початок; ~er ut 1) настромляти наживку; 2) перен принаджувати, заманювати; 3) починати, приступати; s'~er почи-

amorphe adj 1) безформний, аморфний; 2) перен. розм. мля

amort || ir vt 1) ослабляти, пом'якшувати; 2) амортизувати; сплачувати (борг); ~ issement m) амортизація, ослаблення; пом'якшення; 2) сплата (боргів); ~is-seur m тех. буфер, амортизатор атоиг m любов, кохання;

eux, -euse 1. adj закоханий; 2. m, f коха́н ий, -а.

атисит-ргорге m самолю́бство. amovible adj 1) змінюваний; 2) тех. знімний.

amphitheatre m 1) амфітеатр; операційний зал; 3) аудиторiя.

ampl||e adj 1) просторий, широкий; 2) докладний; ~ement adv багато; докладно; \sim eur f 1) ширина (плаття); 2) повнота; розмах; широчінь; prendre de $l'\sim$ eur розширюватися; поширюватися; розвиватися.

amplifi cateur, -catrice 1. adj підсилюючий; 2. m padio підсилювач; \sim cation f 1) перебільшення; багатослівність; 2) збільшення; розширення; ~ cation du son підсилення звука; ~er vt t) пере-більшувати; 2) підсилювати; s ~er ширитися, эбільшуватися; підсилю ватися.

ampoul[e f 1) ампула; склянка; 2) лампочка; 3) пухир; ~ é, -e adj

пишномовний, барвистий (npo стиль).

, amus ant, -e adj забавний; цікавий; ~ement m розвага, забава; er ut розважати, забавляти; ette f 1) розм. забава, розвага; 2) іграшка.

ап т рік; le Nouvel ~ Новий рік; le jour de l'~ перший день нового року; l'~ dernier минулого року; ~ раг ~ щороку, рік у рік; dans un ~ через рік.

analphab∥ète adj, s неписьмен

∼ étisme . . หหนึ่ง неписьменm ність.

analys∥e f 1) ана́ліз; 2) ро́збір; критика; вивчення, розгляд; ~ег vt 1) аналізувати, розкладати; 2) розбирати, розглядати, критику-

ancètre m предок.

anchois m анчоус, хамса.
апсіеп, -пе 1. adj стародавній, старовинний; колишній; 2. m 1) колишній службовець; військ. ветеран; 2) pl стародавні; 3) pl розм. предки; ~ nete f l) старовина, давнина; 2) старшинство (по службі); стаж; вислуга.

ancr||e f я́кір; $\Diamond \sim$ de salut остання надія; \sim er 1. vt ставити на якір; укріплювати; 2. vi стати ца_я́кі́р.

andouille f 1) ковбаса (із сви-

нини); 2) розм. дурень, йолоп. але т осел; у ропт аих ~s азбучна істина.

апе́апt $\|$ ir vt эни́шувати; \sim issement m 1) эни́шення; 2) зане́пад духу.

апре т ангел. angine f anrina.

anglais, -e 1. adj англійський; 2. т англійська мова.

angle m кут; ~ obtus тупий кут; ~ interne внутрішній кут;

~ visuel кут зору.

angoiss||e f ту́га, триво́га, жах;

~er vt спо́внювати триво́гою, на-

ганати страху́.

anguille f вугор; О il y a ~
sous roche тут щось негаразд.

anguillaire adj кутовий; pierre

~ перен. наріжний камінь; ~ eux, -euse adi вугластий.

anicroche f розм. зачіпка; перешкода.

animal, -e 1. adj тваринний;

апіт аteur m, -atrice f 1) на-тхненни к, -ця; 2) керівник (теат-ральної трупи і т. ін.); ~ ation f 1) пожвавлення 1) пожвавлення; натхиення; 2) мультиплікація; ~ є, -е adj 1) одухотворений, натхненний, живий; dessins ~ és мультиплікація; 2) пожвавлений, жвавий; \sim er vt 1) одухотворяти; 2) надихати; 3) пожвавлювати, оживляти; 4) приводити в рух

animosité f озлоблення, ворожість.

annal, -e 1. adj річний; 2. f pl літопис, аннали; \sim iste m літописепъ.

anneau m 1) кільце; коло; 2) каблучка, перстень; 3) вушко, петля; 4) кучер, локон; 5) віночок, обідок; 6) pl гімнастичні кільця. année f pik; ~ solaire сонячний рік; ~ civile календарний рік;

~ en cours, ~ courante цей рік, поточний рік; ~ scolaire навчаль-ний рік; l'≈ dernière, l'~ passée

мину́лого ро́ку; Bonne ~ 1 з Hoвим роком!

аппех||e|f|1) додаток, доповнення; 2) прибудова; \sim er vt анексувати, приеднувати; ~ ion f анек-сія, приеднання.

annihil ation f знищення; анулювання; \sim er vt знищувати; ану-

лювати.

anniversaire 1. m 1) річниця, роковини; 2) день народження; 2. adj ювілейний.

annonc||e f 1) оголошення, повідомлення; petites ~es оголошення (y газеті); 2) ознака; провісник; ~er vt 1) оголошувати; повідомляти; 2) передвіщати; s'~er починатися; повідомляти про себе.

annot∥ation f примітка, анотація; ~er vt робити примітки, ано-

тувати.

annu | aire m довідник; щорічник; ~el, -le adj річний, щорічний; plante ~elle однорічна рослина; ~ ellement adv щороку.

annulaire m безіменний лень.

annul ation f анулювання, знищення, скасування; ~ er vt анулювати, скасовувати.

anobi||ir vt облагоро́джувати; anobl|lir vt облагороджувати; ~issement m облагороджування.
anodin, -e adj 1) болезаспокійливий (про ліки); 2) необразливий; стітіцие ~е беззуба критика; 3) перен. безбарвний, банальний.
anomal, -e adj анормальний, неправильний; ~ie f аномалія, відживняя від норми.

ânon *m* осля. anonyme 1. adj безіменний, анонімний; 2. т анонім.

anse f 1) ручка (кошика); 2) вушко; петля; 3) бухточка. antécédent, -e 1. adj поперел-

ній; 2. т грам. антецедент, попе-

ре́днє сло́во чи ре́чення.

апtенне f 1) анте́на; 2) ву́сик,

шу́пальце (у комах); 3) мор. ре́д.

аntéri∥eur, -e adj 1) пере́дній;

2) попере́дній; ~orité f пе́ршість; попередність.

antiaérien, -ne adi протиповітряний: зенітний.

anticancéreu | x, -se adj мед. протираковий.

antichambre f передпокій; о faire ~ довго чекати.
antichar adj протитанковий.
anticip||ation f передбачення; випередження; готап d'~ науково-фантастичний рома́н; рат \sim достроко́во; \sim є, -е adj достроко́вий; передча́сний; \sim er 1. yt випереджати; 2. vi (sur) забігати вперед; ~er sur le futur передбачати. майбутне.

antifébrile adj мед. жарознижу-

вальний.

antiqu||aire m антиквар; ~ e adj 1) стародавній, античний; 2) старомодний; ~ité f стародавність, античний світ; la haute ~ité далека давнина.

antivénéneu∥x, -se adj який

(що) є протиотру́тою.

апхі∥е́tє f ту́га, триво́га, неспо́кій; ~eusement adv триво́жно; ~eux, -euse adj триво́жний, заклопотаний.

août [u] m серпень; fin ~ на-

прикінці серпня.

араіз | етепт т заспокоєння; ~er vt 1) заспокоювати; приборкувати; 2) вгамовувати; ~er la soif заспокоювати спрагу.

apatride m людина без батьківщини; людина, яка втратила права громадянства.

aperceptible adj помітний, відчутний.

apercevoir* vt помічати, бачити: s'~ (de qch) помічати щось, здо-

гадуватися про щось.
арегси т 1) короткий виклад, огляд; нарис; 2) міркування, думка, погляд.

ареsanteur f невагомість. apetisser vt зменшувати, при-

меншувати.

à peu près loc. adv. близько,

à-реи-ргès т приблизна оцінка. apeuré, -e adj наляканий, переляканий.

apicult eur m бджоляр, пасічник; ~ure f. бджільництво.

apito liement m жаль, жалість; yer vt викликати жаль, розжалоблювати; s'~yer (sur qn, qch) співчувати, зглянутися на.

aplan lir ot згладжувати, вирівнювати; ~issement m вирівнювання.

aplat||ir vt 1) сплющувати; 2) перен. роздавити; s'~ 1) сплющуватися; 2) перен. принижуватися. плазувати; 3) розм. впасти, роз-пластатися; ~issement m сплющування.

aplomb m 1) прямовисне положення; висок (прилад); d'~ вертикально: міцно; 2) рівновага; 3) самовпевненість, апломб.

apogée m астр., перен. апогéй.

apologie f апологія, вихваляння; захисна промова.

aposter vt розташовувати в засідці; підсилати.

apostrophe I f 1) звертання до котось; 2) розм. різке зауваження. арозторне II f апостроф. арозторнег vi розм. різко за-

говорити з кимсь.

apôtre m 1) апостол; 2) перен.

піклувальник.

аррагаître* vi (a, ê) з'являтися, показуватися.

apparat m пишнота, пишність;

en grand ~ з великою пишнотою; d' ~ святковий; discours d' ~ урочиста промова. appareil m 1) апарат, прилад;

приладдя; інструменти; ~ de projection кінопроектор; ~ de T.S.F. радіоприйма́ч; ~ de commande прилад керува́ння; ~ enregistreur звукозаписуючий прилад; être à l'~ бути біля телефону; 2) апарат

appareill age m 1) апаратура; обладнання апаратурою; 2) морготування до відплиття; ~er vi мор, зніматися з якоря, відпливати.

apparemment adv мабуть, очеви́дно.

аррагеп $\|$ се f 1) зо́внішній ви́гляд, ви́димість; еп \sim за зо́внішністю; sauver les ~ ces додержувати пристойності; 2) імовірність; selon toute ~ цілком імовірно, мабуть; ~t, -e adj 1) очевидний, явний, видимий; 2) мнимий. аррагентег vt 1) поріднити; 2)

політ. об'єднувати (списки кандидатів на ваборах); $s' \sim 1$) поріднитися; 2) *політ*. об'єднуватися, вступати в блок.

аррагіtion f 1) поява, з'явлення; 2) мара, привид.

аррагtement m квартира. apparten | апсе f належність; \sim ir * vt (a) належати; s \sim ir бути вільним; розпоряджатися собою.

аррат m приманка; \sim er vt 1) приманювати (рибу, дичину); 2) відгодовувати.

аррацуг $\| ir vt 1 \|$ робити бідним, збіднювати; 2) руйнувати; 3) виснажувати (грунт); $s' \sim ir$ збідніти, зубожіти; $\sim issement \ m 1)$ зубожіння; 2) виснаження.

арреі m 1) заклик, поклик, виклик; аи ргетіег \sim на першу вимогу; питего $d'\sim$ номер абонента; 2) звернення, заклик; \sim de combat бойовий заклик; 3) призов до армії; 4) перекличка; 5) сигнал до збору; battre $l'\sim$ бити на збір; 6) юр. апеляція, оскарження; соиг $d'\sim$ апеляційний суд; sans \sim перен. безповоротно; \sim er vt 1) називати; 2) кликати, звати; закликати, \sim er sous les drapeaus призивати на військову службу; 3) викликати, запрошувати; $s'\sim$ er називатися; \sim lation f назва.

appendice m [apēdis] 1) додаток; 2) анат. придаток, відросток; ~ vermiforme апендикс

~ vermiforme апендикс.

аррезапт∥іг vt обважнювати, робити важким; s' ~ обважніти; s' ~ (sur) 1) лягти тягарем на; 2) перен. наполягати на; ~ issement m обважніння.

арре́ti $\|$ ssant, -e adj апети́тний; \sim t m 1) апети́т; bon \sim t! приєм-

ного апетиту!; 2) бажання; être en

~t de жадати чогось.
applaud∥ir 1. vt. аплодувати;
2. vi (à) схвалювати; ~issements
m pl оплески; ~issements en rafale бурхли́ві оплески.

аррlica∥ble adj застосо́вний; ~tion f 1) наклада́ння; 2) за стосува́ння; mettre en ~tion здійснювати; 3) стара́нність; 4) аплікація.

appliquié, -e adj 1) старанний;
2) прикладний; arts ~és прикладний нистецтва; ~er ut 1) прикладати, накладати; ~er un soufflet розм. дати ляпаса; 2) застосовувати.

appointements m pl заробітна плата (службовців).

appointer I vt 1) видавати заробітну плату; 2) призначати (на посади).

appointer II vt загострювати аpport m вклад, внесок, пайка ~ег vt приносити, привозити

appos||er vt прикладати; ~ les scellés опечатати; ~ la signature підписати; ~ ition f прикладання appréciable adj 1) помітний, від-

чýтний; 2) фіз. вагомий, арргесі аteur m, -atrice f 1) оцінни к, -ця; 2) цінитель, ка; ~ation f 1) оцінка; 2) судження; ~er vt 1) оцінювати, визначати (ціну, відстань); 2) перен. цінити:

аррге́неп||der vt 1) боя́тися, ля́ка́тися; 2) затри́мати, заарештува́ти: ~ sion f о́страх побо́ровання.

вати: ~ sion f острах, побоювання арргеп dre* 1. vi учитися; пе гіеп ~ нічого не навчитися; 2. vi 1) учити; ~ раг сœит учити на пам'ять; 2) навчати, викладати;

повідомляти; 4) дізнаватися; ti m, -e f ўчень, учениця (в ре-меслі); підручний; новачок; ~ tissage m учнівство; навчання (ремеслу).

apprêt m 1) виробка; оздоблення, апретура; 2) грунтовка; 3) кул. приправа; 4) примхливість; манірність: 5) pl приготування, збиран-ність: 5) pl приготування, збиран-ня; ~ e, -e adj 1) вироблений, об-роблений; 2) примхливий; непри-родний, манірний; ~ er vt 1) готуродний, манірний; ~er vi 1) готурати; 2) приправляти (їжу); 3) оздоблювати; 4) жив. грунтувати; 3 ~er (à qch) готуватися до. apprivois||ement m приручення; ~er vi приручати; s' ~er звикати,

приручатися.

approbat||eur, -rice adj який (о) схвалює; ~if, -ive adj (іпо) схва́лює; ~ if, -ive adj схва́льний; ~ ion f апробація, схвалення; згода.

approch||e f 1) наближення; підхід; 2) pl підступи; ~ er 1. vt на-ближати; присувати; 2. vi (de) наближатися, підходити.

approtond (ir vt 1) поглиблювати; 2) заглиблюватися, вникати; ~ issement m 1) поглиблення; 2) вивчення.

approprilation f привласнения; ~er vt пристосовувати; s'~er привласнювати; s'~er (à qch) пристосовуватися до.

approuver vt схвалювати; по-

годжуватися.

approvisionn \parallel ement m 1) постачання; заготівля; 2) запас; харчові запаси; ~ er vt 1) постачати; 2) заряджати зброю; s'~er (de) запасатися.

approximati | f, -ve adj приблиз-

ний; ~ on f приблизна оцінка; наближення.

арриі т 1) опора, підтримка; допомога; point d'~ точка опори; підпора, підставка; 1'~ de la fenêtre підвіконня.

appuyer 1. vt (à, contre, sur) 1) притуляти; приставляти до; обпирати; 2) перен. підтримувати; 2. vi 1) налягати, натискати; 2) наполягати; $s' \sim 1$) спиратися, притулятися; 2) (sur) перей. поклада-

тися на когось. âpre adj 1) герпкий; 2) різкий; жорсткий, суворий; vent ~ різкий вітер; froid ~ лютий холод; 3) шорсткий; 4) жадібний; завзятий. аргès 1. ргéр після, по, за, чé-

рез; deux mois ~ через два місяці; courir ~ qn гнатися за; crier ~ qn кричати на котось; 2. adv потім, після, далі; et puis ~? ну то що ж?; d'~ згідно, подібно, на зразок.

après-demain adv післязавтра. après-dîner m піоляобідній час. après-guerre m післявоєнний пе-

après-midi m час після полуд-

ня, пополудні; dans 1' уде́нь. âpreté f 1) терпкість; 2) різ-кість, суворість; 3) жадібність. à-propos m 1) слушний моме́нт;

доречність, до речі сказане, зроблене.

арт $\|e\ adj\ (a\ qch)\$ здібний до; придатний; \sim au combat боездатний; \sim itude f 1) здібність; схильність; \sim itude au travail працездатність; 2) придатність; \sim itude au service придатність до військової служби.

aquatique [akwatik] adj водяний (про рослини і тварини).

aquilin adj: nez ~ орлиний ніс. arabe 1. adj арабський; 2. m арабська мова.

araignée f паву́к; toile d'~ па-

вутина

arbitr | aire 1. adi 1) довільний: свавільний, деспотичний; 2. *т* сваво́ля; беззако́ння; 2) безправність; ~al, -e adj арбітражний; ~e m арбітр; суддя; de son propre ~e з власної ініціативи. arborer vt 1) підносити, стави-

ти; ~ ип drapeau піднести прапор; 2) проголошувати.

arboriculture f розве́дення дерев; садівництво.

arbr∥e m 1) де́рево; ~ de Noell новорічна ялинка; 2) тех. вал, вісь; coudé колінчастий вал; ~isseau m деревце; кущ.

arc m 1) дуга; 2) лук; 3) арка; 4) вигин; ~ ade f склепіння; аркада.

arc-en-ciel m веселка. archaïque [arkaik] adj apxaíuний, застарілий.

arche I f áрка (моста). arche II f ковчет.

archet m 1) смичок, 2) лобзик.

archipel m архіпела́г. architecte m архітектор.

arçon m: perdre les ~s упасти з коня; перен. втрачати самовла-дання; cheval d'~ гімпастичний кінь.

arctique adj арктичний, північний; pôle ~ Північний полюс.

ardemment adv гаряче, палко. ardent, -e adj 1) палаючий, розпечений; 2) гарячий, палкий, жагучий.

ardeur f 1) жар; печія; 2) за пал, завзяття.

ardu, -e adi 1) стрімкий, крутий; 2) перен. важкий, виснажливий.

arène f аре́на.
arête f 1) ри́б'яча кістка; 2) бот.

агете ј Приб'яча кістка; 2) оот. ость, остьок, шийлька; 3) ребро, гребінь; \sim du toit гребінь дахулятент m 1) сріблю; 2) грощі; рауег \sim comptant платити готівкою; \sim é -e adj 1) посріблений; 2) сріблютий; \sim er vt сріблити; ~erie f срібний посуд; столове 🧃 срібло,

argentin, -e I adj сріблястий (про звук).

-e II adj аргентінargentin, ський.

argille f глина; ~eux, -euse adj глинистий.

arguer [argye] 1. vi (de) робити висновок; посилатися на щось; 2. vt свідчити, підтверджувати.

argument m довід, доказ, аргумент; \sim ation f наведення доказів; аргументація; ~er vt наводити докази, аргументувати.

aride adj сухий, безводний; безплідний.

armateur m судновласник. armature f 1) оправа; 2) арматура; 3) перен. основа, база; 4) ел. якір (магніту); 5) муз. ключові знаки.

arm||e f 1) зброя; вид зброї; à feu вогнепальна зброя; blanche коло́дна збро́я; ~ nucléaire я́дерна збро́я; maître d'~es учитель фехтування; aux ~esl до зброїї; déposer les ~cs скласти aбро̂ю; passer par les ∼es pos-

гріляти; en venir aux ~es почати естріляти, еп venti aux \sim є почать війської війської війської війської служба; 4) рl герб; \sim є, -е adj озброєний; а main \sim є́е збройною силою; \sim є́е ј армія; військо; ~ée de milice ополчення; ~ëment m озброення; course aux ~ements ronka озбро-

arménien, -ne 1. adj вірменський; 2. т вірменська мова.

armer vt 1) (qn, qch de qch) озброювати; 2) заряджати (зброю); постачати; споряджати; ком-плектувати; 4) (contre) підбурювати, настроювати проти.

armistice m перемир'я. armoire f wáda.

armoiries f pl repб. armure f 1) ict. збру́я, обладу́нок: 2) оправа.

aromatique adi ароматичний, за-_пашний.

. arôme m пахощі, аромат.

аготе т нахощі, аромат.
агрепт е ті і міряти (земельну площу); 2) ходити (широко ступаючи); — ешт т землёмір.
агри е, -е аді зігнутий, дугоподібний; — ет т згинати; — ег les sourcils підняти брови.

arrach || age m виривання; \sim ement m 1) відривання; 2) виривання; витягання.

arrache-pied: d'~ loc. adv. без

відпочинку.

arracher vt 1) виривати; відривати; ~ à la mort врятувати від смерті; ~ des larmes викликати сльози; 2) зривати; ~ le masque перей. зірвати маску; s ~ 1) відриватися; 2) виривати один у од-

arrang ement m 1) улаштування, розміщення; 2) комбінація; 3) угода; 4) муз. аранжировка; ~ ег vt упорядковувати, улагоджувати.

arrestation f аре́шт. arrêt m 1) зупинка; 2) затримка, припинення; sans ~ безпере́рвно; 3) рішення, вирок; ~ de mort смертний вирок; 4) pl арешт; ~er 1. vt 1) зупиняти; затриму-вати; 2) заарештовувати; 2. vi (de) зупинитися; ~er de travailler перестати працювати.

arriération f відсталість.

arrière I 1. adv назад; ззаду; позаду; être en ~ відставати; en ~ 1 задній хід!; 2. int: ~! геть! arrière II 1. m 1) задня частина; корма; 2) тил; les ~s тили; 3) спорт. захисник; 2. adj задній; тиловий.

arriéré, -e 1. adi 1) відсталий; 2) прострочений; 2. т недоїмка. arrière-goût m присмак. arrière-grand-mère f прабаба. arrière-grand-père m прадід. arrière-petite-fille f правнучка. arrière-petit-fils т правнук. arrière-petits-enfants m pl правнуки.

arriérer vt відкладати, відстро-

чувати.

arriv||ée f прибуття; приїзд; прихід; cnopt. фініш; \sim er vi (ê) прибувати; приїжджати; приходити;
 (а) доходити, досягати;
 удаватися;
 траплятися; que трапляється, буває; ~isme m кар'єризм; ~iste m, f кар'єрист, ка.

arrog | ance f зарозумілість, пи хатість; ≈ ant, -e adj 1) нахабний, зухвалий; 2) зарозумілий, пихатий.

arroger (s') привласнювати

arrond lir vt округляти, закругляти; ~issement m 1) округления 2) округ; міський район (у Парижі).

arros | age m эрошення, поливка; \sim er vt поливати, зрошувати; ~ eur, -euse 1. m, f поливальни к, -ця; 2. т зрошувач; 3. f поливальна машина; ~oir m поливальниця (посудина).

arsenic m миш'як.

art m 1) мистецтво; les beaux s; les ~s figuratifs; les ~s plastiques образотворчі мистецтва; ~ populaire народне мистецтво; ~s et métiers ремесло; 2) уміння, майстерність.

artère f 1) артерія; 2) магістprincipale головна мара́ль; ~ гістраль; ~s de transport шляхи

сполучения.

arthésien adj: puits ~ арте-

зіанський колодязь.

атticle т 1) стаття, параграф, пункт (статуту, закону); 2) стаття (газетна, журнальна); с de fond передова стаття; 3) артикул, категорія товару; 4) виріб, предмет; с de large consommation

предмети широкого вжитку.

аrticul aire adj анат. суглобовий; аtion f. 1) суглоб, зчлену вання; 2) тех. шарнір; коліно; ~ é, -е аd 1) суглобовий; 2) розчлено-ваний; 3) тех. шарнірний; колін-частий; 4) чіткий (про мову); ~ ег ит 1) вимовляти; 2) з'єднувати на шарнірах; 3) викладати по пунктах.

artific||e m 1) мистентво, май-ерність; 2) штучність, удавастерність; стерність; 2) штучність, удава-ність; 3) хитрість, виверт; 4) піро-технічний засіб; feu d' фейер-верк; ~iel, -le adj штучний; ~ier m 1) піротехнік; 2) підривник; ~ieux, -ieuse adj підступний. artill erie f артилерія; ~eur m

артилерист.

аrtisan m 1) ремісник, кустар; 2) творець; ~ al, -e adj ремісничий. artist||e 1. m, f 1) артист, -ка; 2) художни|к, -ця; 2. adj артистич-~ique adj артистичний, художній; patinage ~ ique фігурне катання на ковзанах.

as [a:s] m 1) туз; 2) майстер

своєї справи, ас. ascend ance f 1) висхідна дінія спорідненості; предки; 2) сходження, підиом; ~ ant, -е 1. adj висхідний; зростаючий; 2. т 1) сходження, підйом; 2) вплив, авторитет. ascenseur m ліфт.

ascension f сходження, підйом; ~ ner vi підніматися на гору. ascète m, f аскéт.

ascét lique adj аскетичний; ~is-

те т аскетизм.

asile m приту́лок, за́хисток; droit d' \sim право приту́лку; \sim d'aliénés психіатрична лікарня.

aspect [asps] m 1) вигляд, зов-нішність; 2) погляд, точка зору. asperge f спаржа.

asperger vt кропити, оббризкувати.

asphyxi||ant, -e 1. adj задушливий; 2. m pl задушливі гази; -e f асфіксія, ядуха; ~er vt. викликати ядуху; s'~er 1) задихатися; 2) вчадіти.

aspir $\|$ ateur m ac пір атор; вентиля́тор; пилосо́с; \sim à fumée димовло́влювач; \sim ation f 1) вдиха́ния, вдих; 2) усмо́ктування; 3) (à qch) пра́гнення; \sim er 1. vt 1) вдиха́ти; 2) усмо́ктувати; 2. vt (à qch) бажа́ти, пра́гнути.

math, пратнути. assaill||ant, -e adj, s нападаючий, атакуючий; ~ir* vt нападати,

наступати, атакувати.

assain∥ir vt оздоровля́ти; ~ issement m 1) оздоро́влення; 2) асеніза́ція; дезинфе́кція.

assaisonn \parallel ement m приправа; \sim er vt приправляти, надавати смаку.

assassin, -e 1. adj смертоносний, убивчий; 2. m убивця; \sim at m убивство; \sim ег vt 1) убивати; 2) мучити, терзати, набридати.

assaut m приступ, штурм, атака; prendre d' ваяти штурмом. asséch||ement m осушування;

 \sim er vt осу́шувати.

assemblage m 1) з'єднання, сполучення; 2) тех. монтаж, складання.

assembl llée f асамблея; збори; Assemblée générale de l'O.N.U. Генеральна Асамблея ООН; ~er vt. 1) збирати, скликати; 2) з'єднувати, монтувати.

assentiment m згода, схвалення. asseoir* vt 1) саджати, усаджувати; 2) ставити, установлювати; 3) засновувати; закладати; 4) обгрунтовувати; s' ~ сідати; asseyezvous! сідайте!

assertion f тверджения.

asserv \parallel ir vt поневолювати, закабалятн; \sim issement m поневолення, закабалення; \sim isseur m 1) поневолювач; 2) тех. регуля-

assez adv досить; ~! годі!; j'en ai ~ з мене досить, мені це набридло.

assid||u, -e adj стара́нний; посидю́чий; ~uité f 1) стара́нність; посидю́чість; 2) постійне піклува́ння; 3) pl залиця́ння; ~ûment adv стара́нно, рете́льно; посидю́че.

assiég||é, -e adj 1) обложений; 2) завалений (справами); ~ er vt

assiette f тарілка; ~ creuse глибо́ка тарілка; ~ plate мілка тарілка; о l'~ au beurre дохо́дне місце.

assign||ation f 1) виклик до су́ду; 2) асигнува́ння; \sim er vt 1) признача́ти, визнача́ти; 2) виклика́ти до су́ду; 3) асигнува́ти.

assimil||ation f 1) уподібнення, асиміляція; 2) засвоєння; \sim er vt 1) уподібнювати, асимілювати; 2) засвоєювати.

assis, -e adj 1) сидячий; 2) обгрунтований; усталений; стійкий; réputation bien \sim e міцна репутація.

assise f 1) $6y\partial$. кла́дка; 2) eeon. шар, пласт; 3) nepen. опора, основа, фунда́мент; 4) pl засідання, се́сія; tenir ses \sim s засіда́ти; \Diamond cour d' \sim s ка́рний суд.

assist | ance f 1) допомога, сприяння; \sim mutuelle взаемодопомога; 2) присутні, збори, аудиторія; \sim ant, -e 1. adj присутній; 2. m, f асистент, -ка; помічній, -ця; \sim er 1. vi бути присутнім; 2. vt 1) допомагати; 2) доглядати (хворих).

3 959 1

associ||ation f 1) філос. acouiáція; 2) спілка, товариство; \sim є m, -е f това́риш, -ка; уча́сни|к, -ця; компаньйо́н, -ка; \sim ег vt залуча́ти до участі; приєднувати; приймати до товариства; з'~ег об'єднуватися; приеднуватися; брати участь. assombrir vt засмучувати, за-

тьмарювати.

assomm∥ant, -e adj розм. уби́вчий, докучливий, нестерпний; vt 1) убити; 2) побити; 3) (qn de qch) розм. досаджати, докучати; ~er de questions набридати запита́ннями; \sim oir m 1) кийо́к; 2) neрен. пастка.

assort $\|$ i, -e adj підібраний; \sim iment m асортимент, підбір, комплект; \sim ir 1. vt добирати; 2. vi (à, avec) гармоніювати, під-

хо́дити.

assoup||ir vt 1) усипляти; 2) вгамовувати (біль); $s' \sim 1$) заснути; 2) вгамуватися (про біль); \sim issant, -e adj снотворний; ~ issement т 1) дрімота, сонливість; 2) без-

assouplir vt 1) надавати гнучкості; 2) перен. зм'якшувати.

assourd||ir vt 1) оглушати; 2) приглушувати; ~issant, -e adj оглушливий.

assouv ir vt вгамовувати; задовольняти; ~issement m вгамовування; задоволення.

assujett∥ir vt підкоря́ти; ~issement m 1) підкорення; 2) залежність.

assumer vi брати на себе; ~ la responsabilité брати на себе відповідальність; ~ les frais платити витрати.

 $assur \| ance f 1)$ упе́вненість; 2) забезпечення; страхування; ~s sociales соціальне страхування; ~ sur la vie страхування життя; 3) запе́внення; \sim е́, -e adj 1) упе́внений, пе́вний; 2) забезпе́чений; 3) застрахований; ~ ément adv звича́йно, безпере́чно; \sim er vt 1) запевняти; 2) підтверджувати, за-свідчувати; 3) забезпечувати; 4) застраховувати; s'~er 1) переконуватися; 2) заручатися; 3) застраховуватися.

astiqu||age m лощіння, чистка; er vt лощити, чистити до блиску. astrakan m каракуль; кара-

astr | al, -e adj зоряний; ~e m небесне світило.

astreindre* vt (à qch) примущу-

astuc||e f 1) лукавство, підступність; хітрість; 2) винахідливість; 3) розм. жарт; ~ieusement adv підступно; спритно; ~ieux, -ieuse adj 1) лукавий, підступний; 2) винахідливий.

atelier m 1) майстерня, ателье; сту́дія; 2) цех; 3) брига́да.

athée m areicr. atmosph || ère f атмосфера; ~ éri-

que adj атмосфе́рний. atom $\|e\|m$ атом; \sim ique adj

атомний.

atone adj безсилий, в'ялий. atout m прям., перен. козир.

âtre m во́гнище.

atroc||e adj жахливий, жорстокий; ~ement adv жахливо, жорстоко; \sim ité f жорстокість, звір-

attabler (s!) сідати за стіл.

attachant, -e adj привабливий, захоплюючий.

attache f 1) прив'язь; 2) зав'язка; застібка; 3) тех. кріплення; 4) прихильність; 5) зв'язок.

attach \parallel ement m прихильність, відданість; \sim er 1. vt 1) прив'язувати; об'єднувати; 2) зараховувати, прикомандировувати; 3) по-в'язувати; надавати; ~ er l'atten-tion звертати увагу; ~ er de l'imрогіапсе à надавати значення; 2. vi прилипати; $s' \sim er(a)$ 1) прив'язуватися; 2) намагатися; прагнути. attaqu | ant, -e adj нападаючий;

~e f 1) напад, наступ, атака; 2) мед. припадок, приступ; ~ er vt 1) нападати, атакувати; 2) починати, приступати до чогось; \sim er le sujet приступати до теми; 3) діяти, вражати (про хворобу); s' \sim er (à) накидатися, нападати.

attard||é, -e adj 1) запізнілий; 2) відсталий; \sim er vt затримувати; s'~er затримуватися, запізнюватися.

attein | dre* 1. vt 1) досягати; добиратися; 2) догнати; 3) зачілати; опратися, 2) донати, 3) зачинати, 4) уражати; 2. vi (\dot{a}) діставати до чогось; \sim t, -e adj 1) уражений; 2) убитий; \sim te f 1) удар; дотик; 2) замах; посягання; hors de toute \sim te y безпеці.

attellage m 1) упряжка; запря-гання; 2) тех. зчеплення; ~ er vt 1) запрягати; 2) тех. зчіплювати. attenant, -e adj суміжний; який

(що) прилягає. attendant: en ~ loc. adv.; en ~ que loc. conj. поки, тим часом. attendre* vt чекати; s'~ (à gch) чекати, сподіватися.

attendr||i, -e adj зворушений, розчу́лений; \sim ir vt 1) розм'я́кшувати; 2) пом'якшувати, зворушувати; s'~ir зворушуватися; роз-чулюватися; ~issant, -e adj зворушливий; \sim issement m зворушеність, розчуленість.

attendu prép зважаючи на; ~ que loc. conj. з огляду на те, що. attentat m замах, посягання; à main armée збройний напад

attente f чека́ння; contre toute ~ над усяке сподівання.

attenter vi (à) робити замах, замірятися.

attenti||f, -ve adj уважний; ~ on f 1) ува́га; faire ~on à зверта́ти ува́гу; faute d'~on че́рез неува́жність; ~on! обере́жно!, ува́га!; 2) чуйність, послужливість; pl прояви ува́ги; ~onné, -e adj ува́жний, люб'я́зний; послу́жливий; ~vement

 adv уважно, чуйно.
 atténu||ant, -e adj пом'я́кшую-чий; ~ation f пом'я́кшення; эме́ншення (провини і т. ін.); ~er vt пом'якшувати; зменшувати (провину і т. ін.).

atterrer vt 1) повалити; 2) при-

голомшити, прибити.

atterrilir vi 1) причалювати; 2) ав. сідати, приземлятися; ~ issage т 1) причалювання; 2) ав. посадка, приземлення.

attest||ation f 1) атестація; 2) посвідчення, свідоцтво; ~ er vt атестувати; свідчити, посвідчувати.

attiéd||ir vt 1) остуджувати; 2) перен. розхолоджувати; ~issement m охолбдження.

attirail m 1) прилад, споряд-

ження; ~ de pêche рибальська снасть; 2) розм. пишність, помпа.

attir | ance f привабливість; потяг; ~ ег vt приваблювати; притягати; s'~er накликати на себе.

attitr (, -e adj 1) постійний; штатний; 2) визнаний; 3) патентований; 4) уповноважений; ~er vt призначати, уповноважувати. attitude f 1) поза, постава; 2)

поведінка, ставлення, позиція.

attractillf, -ve adj притягальний; \sim on f 1) ϕ iз. тяжіння, притягання, сила тяжіння; \sim on universelle всесвітнє тяжіння; 2) pl атракціон; розвати.
attrait m 1) привабливість; sans

~ непоказний, непривабливий; 2) потяг, ваблення; 3) pl чари.

attrape f розм. пастка, хитрість

attraper vt 1) піймати, схопити; 2) піддурити; se laisser ~ пійматися на гачок.

attrayant, -e adj привабливий, принадний.

attribu | able adj приписуваний; ~er vt (à) 1) надавати; припи-сувати; 2) призначати, асигнувати; 3) присуджувати (премію тощо); s'~ er приписувати собі; присвоювати; \sim t m 1) атрибут, належ-2) ознака, властивість; ~tion f 1) присвоення, надання; 2) присудження (премії тощо); pl компетенція.

attrister vt засмучувати; s'~ сумувати.

attroup ement m hátobn, юрба; ~er vt збирати натовп; s'~er товпитися, збігатися.

au art. contr. eldnoeldas à le.

aubaine f щаслива знахідка; quelle ~! от повезло!

aube f світанок; à l'~ на світанку.

aubépine f глід.

auberge f постоялий двір; го-тель; ~ de la jeunesse турбаза. aubergine f баклажан.

 aucun, -e 1. pron ніхто; ніщо;

 хтось; ~s, d'~s деякі, дехто;

 2. adj ніякий; en ~ саз ні в якому разі; sans ~ doute без усякого

 сумніву; ~ ement adv ні в якому

audac||e f 1) відва́га, сміли́вість; 2) зухва́льство, наха́бство; \sim leux, -ieuse adj відва́жний, смі́-

ли́вий, завзя́тий. au-deçà loc. adv. по цей бік. au-dedans loc. adv. усере́дині. au-delà loc. adv. за, по той бік. au-dessous loc. adv. унизу, нижче, під.

au-dessus loc. adv. наверху, вище, над.

au-devant loc. adv. назустріч. audience f 1) аудієнція; при-йом; 2) судове засідання.

audit||eur m, -rice f слухач, -ка; ∼if, -ive adj слухови́й; ~ion f слухання; ~ oire m аудиторія.

augment||ation f збільшення; підвищення; ~ er 1. vt збільшувати; 2. vi зростати.

augur || е m передвістя; провіс-ник; ~ ег vi провіщати; пророкувати.

aujourd'hui adv 1) сьогодні; d'~ сучасний, сьогоднішній; dès ~ з сьогоднішнього дня; 2) телер, у наші дні.

випе т вільха,

auparavant adv колись, раніше. ацргès 1. adv поблизу, біля; 2. loc. prep.: ~ de біля, коло. auquel pron. relat. (відповідає

à lequel; f à laquelle, pl auxquels, auxquelles) якому, про яко́го. auricul∥aire 1. adj слухови́й;

вушний; 2. m мізинець; \sim e f 1) мочка вуха; 2) вушна раковина. aurifère adj золотоносний.

aurore f 1) ранкова зоря; ne-pen. зоря; ~ polaire (boréale. рен. зоря; ~ polaire (boréale, australe) поля́рне сяйво; 2) схід. auscult∥ation ƒ мед. вислу́хувани; ~er vt мед. вислу́хувани. auspice m передвістя; прикмета. aussi 1. adv 1) також, теж; 2)

так само; такий же; 2. сопј тому́; о́тже.

aussitôt 1. adv за́раз же, нега́йно; 2. loc. conj.: ~ que як тільки. austère adj суворий, строгий;

~ ment adv суво́ро.

austral, -e adj південний. australien, -ne adj австралій-

autant adv стільки ж, стільки; loc. adv.: d'~ настільки ж; d'~ plus тим більше; d'~ moins тим менше; d'~ mieux тим краще; tout ~ стільки ж; роиг ~ проте, однак; loc. conj.: d'~ que тим більше, що; через те, що; pour ~ que якщо тільки.

auteur m 1) творець; 2) вину-

ватець; 3) автор.

аuthent cité f справжність, достовірність; ~ique adj справжній, достовірний; аутентичний.

auto f розм. автомобіль. autocar m автобус (туристський; міжміський).

autochtone [otaktan] m; f корінний житель, -ка; тубіл ець, -ка. autocrat m автократ, само-

держець; ~ie f автократія, самодержавство; ~ique adj самодержавний; необмежений (про вла-

autocritique 1. f самокритика; 2. adj самокритичний.

autodéfense f самозахист; само-

оборона.

autodétermination f nonir. camoвизначення.

autofinancement m госпрозраху́нок.

autographe 1. adj власноручний; тавтограф.

autoguid || age m самонаве́дення; é, -e adj самонавідний.

automat || е m автомат; ~ique adj автоматичний.

automitrailleuse f бронеавтомобіль.

automn||al [otomnal], -e adj осінній; \sim e [otən] m о́сінь.

automobile 1. adj 1) самохідний; автомобільний; гаіd ~ автопробіг; 2. f автомобіль; ~ tout terrain всюдихід.

autonom le adi автономний; ~ie автономія; самоуправління; незалежність.

autopropuls eur m реактивний двигу́н; \sim ion f самору́х; рух за допомогою реактивного двигуна.

autoris $\|$ ation f дозвіл; $\sim \acute{e}$, -e adj дозволений; \sim er vt дозволя́ти; уповноважувати.

autorit || aire adj 1) владний; 2) авторитарний; $\sim \acute{e} f 1$) влада; de sa propre ~ є своєю владою, само-вільно; d'~ є насильно; 2) вплив; авторите́т; faire ~е́ бу́ти авторитетом; мати вирішальний вплив; 3) pl начальство; органи влади.

autoroute f автострада. auto-stop m автосто́п; faire de 1'~ розм. «голосувати», зупиняти попутну машину.

autour I m яструб.

autour II adv навкруги, навколо, біля.

autre 1. adj інший; une \sim fois іншим разом; $l'\sim$ jour якось, днями; ~ рагт десь, в іншому місці; d' ~ рагт з другого боку; 2. pron: l'un et l'~ той і другий; de part et d'~ з обо́х бокі́в; de temps à ~ час від ча́су; ◊ à d' ~s! розкажіть комусь іншому!

autrefois adv колись, давніше,

давно́; d' ~ коли́шній.

autrement adv 1) inákme, noіншому; ~ dit інакше кажучи; 2) інакше, в противному разі; 3) розм. значно, набагато, дуже.

autrichien, -ne adj австрійський. autruche j страус. autrui pron 1) інший, інші; 2) чужі; d' чужий.

auvent m навіс, піддашок. aux art. contr. відповідає à les.

auxiliaire 1. adj 1) допоміжний; підсобний; 2) військ нестройовий; 2. m, f помічни k, -ця; 3. m допоміжний за́сіб.

aval m низ, пониззя; en \sim униз за течією.

avalanche f 1) лавина, обвал;

2) перен. гора, купа.

avaler vt ковтати; ~ de travers подавитися; $\Diamond \sim$ des yeux пожирати очима; \sim sa langue проковтнути язик, замовкнути.

avance f 1) виступ; 2) аванс; позика; завдаток; 3) просування; випередження; prendre de l'~ вивипередити; loc. adv.. d'~, раг ~ заздалегідь, наперед; еп ~ завчасно; 4) (sur qn) перевага.

аvanc∥é, -e adj 1) який (що) виступає вперед, висунутий; 2) пізній проведня в перед висунутий в перед висунутий в перед в

ній; âge ~ похилий вік; 3) пере-довий, прогресивний; 4) виплачуваний напере́д; \sim ement m, 1) рух упере́д, просува́ння; 2) просува́ння (по службі); ~er 1. vt 1) ру́хати впере́д, просува́ти; 2) приско́рювати; 3) висувати; висловлювати; ~ er une opinion висловлювати думку; 4) підвищувати по службі; 5) платити наперед; 2. vi рухатися, просуватися вперед; la montre ~e годинник поспішає; ~er

те \sim е годинник постице, еп âge ста́рітися. avant I 1. m 1) пере́д, пере́дня частина; aller de $!'\sim$ іти впере́д; 2) ніс (корабля); 3): $!'\sim$ військ. передова (лінія); 4) спорт. нападаючий; 2. adj invar. пере́д

avant II 1. adv 1) раніше, до цьо́го ча́су; 2) дале́ко, гли́боко; en ~ loc. adv. упере́д; marcher en ~ iти впере́д; 2. prép до, за, пе́ред; ~ les fêtes перед святами; ~ tout насамперед; passer ~ qn пройти перед кимсь.

avantag||e m ви́года, перева́га; à son ~ на свою користь; ~ du nombre чисельна перевата; ~er vt давати перевагу; сприяти; ~ eusement adv вигідно; сприятливо; - eux, -euse adj вигідний; корис-

ний; сприятливий.

avant-bras m передпліччя.

avant-centre m центр на́паду (у футболі).

avant-coureur m 1) гонець; 2) перен. провісник.

avant-derni ||er, -ère adj передостанній.

avant-guerre m довоенний час. avant-hier [avatje:r] adv позавчора.

avant-propos m передмова.

avant-veille f: à l' \sim de... 3a два дні до...

avar||e 1. adj скупий; 2. m, f скупий, -á, скнара; ~ ice f ску-

 $avari \parallel e f$ аварія; пошко́дження; ~ é, -e adj пошкоджений, зіпсований; \sim ег vt псувати, ушкоджувати.

prép передає значення українських прийменників з, на, при і виражає знаряддя дії, спосіб дії та інші відношення: écrire ~ un crayon писати олівнем: lutter ~ courage боротися мужньо; travailler ~ zèle працювати з запалом; marcher ~ des béquilles хо-дити на милицях; ~ le temps з часом; ~ la condition за умови.

avenant, -e adj привітний; при-**ЕМНИЙ**:

avenir m майбутнє; майбут-

ність; à l' ~ віднині, надалі. aventur || є f пригода; авантюра; ¹О dire la bonne ~ ворожити; à l' ~ навмання́, світ за́ очі; ~ er vt рискувати чимсь; s'~er зважитися; ~eusement adv відважно; з риском; ~ eux, -euse adj 1) від-важний; 2) повний несподіванок; ~ier m, -ière / шукач, -ка пригод; авантюрист, -ка.

avenue f під'їзна дорога: проспект; авеню.

avér||é, -e adi визнаний, доведений; \sim er vt свідчити, дово́дити; s'~er виявитися; s'~er nul виявитися недійсним.

averse f злива. aversion f огида, відраза; неприязнь; prendre qn, qch en

відчути огиду до когось, до чогось. avert || i, -e adj 1) знаючий, до-свідчений; рец ~ малодосвідчений; 2) попереджений; ~ir vt (de qch) повідомляти, попереджати; ~ issement m 1) повідомлення; 2) застереження, попередження.

aveu т признання, зізнання. aveug || ant, -e adj сліпу́чиї; ~e 1. adj сліпи́й; 3. m, f сліпі́й, -â, сліпе́ць; à l'~e, en ~e loc. adv. сліпо; необдумано; необережно; \sim ement m засліплення; \sim ément аdv сліпо, безрозсу́дно; \sim er vt 1) осліпляти; 2) затикати; \sim ette: à $l'\sim$ ette loc. adv. навпомацки, на-осліп; agir à $l'\sim$ ette діяти навмання́.

aviat||eur m, -rice f льо́тчи к, -ця; авіатор; ~ion f авіація. avicult || eur m птахівник; ~ ure f птахівництво.

avid||e adj жадібний; adv жа́дібно; \sim ité f жа́дібність. avil||ir vt 1) принижувати; опо-~ité f жа́дібність.

шляти; 2) знецінювати; ~ issant, -е adj принизливий; \sim issement m 1) приниження; 2) знецінювання.

avion m літак; ~ de chasse винищувач; ~ à réaction реактивний літак; раг ~ авіапоштою; літаком. aviron m 1) весло; 2) веслу-

вання, гребня.

avis m 1) ду́мка, по́гляд; à mon ~ на мою думку; changer d'~ передумати; 2) порада; 3) повідомлення; ~ au lecteur звернення до читача; передмова; 4) висновок, відзив.

відзив. avis||é, -e adj 1) обере́жний, розсудливий; bien \sim добре обізнаний, досвідчений; 2) кмітли́вий; далекогля́дний; \sim er 1. vt 1) побачити, вбачати; 2) повідомля́ти, попереджа́ти; 2. vi (a) подумати про; вжива́ти заходів; s' \sim er (de) помітити по здорада́тися помітити, що; здогадатися.

avocat m, -e f адвокат; ~ général заступник прокурора.

avoine f овес.
avoir* I 1. vt мати, володіти; des capacités мати здібності; ~ du succès ма́ти у́спіх; 2. у сполученні з іменником виражає дію або стан: ~ faim бути голо́дним; ~ soif хотіти пити; ~ froid ме́рзнути; ~ sommeil хотіти спати; ~ raison мати рацію; ~ tort помилятися; О ~ lieu відбуватися; ~ du monde приймати гостей; ~ en horreur відчувати огиду; 3. у спо-лученні з інфінітивом іншого дієслова виражає повинність: ~ à faire à qn мати справу з кимсь; j'ai à vous parler мені треба пого-

ворити з вами; j'ai à partir ce soir я повинен виїхати сьогодні ввечері; 4. у безособовому звороті: і у а є; il n'y a rien de nouveau немає нічого нового; il у a deux ans два роки тому; 5. як допоміжне дієслово у складних часах не перекладається: і а зоцгі він посміхнувся; nous avons causé ми погово-

avoir II m майно, власність;

цінність.

avoisin || ant, -e adj сусідній, суміжний, прилеглий; \sim er vt межувати; бути поблизу, бути по сусідству:

avou é т повірений, адвокат; \sim ег vt признаватися в..., визнавати; s' \sim ег визнати себе (винним

тощо).

avril m квітень; еп \sim , au mois d' ~ у квітні; О poisson d' ~ пер-шоквітневий жарт.

ахе т вісь; вал.

azerbaïdjanais, -e 1. adj азербайджа́нський; 2. m азербайджа́нська мова.

azimut [azimyt] т азимут.

 $\mathbf{azote}\ m$ азот.

аzur m блаки́ть, си́нява; \sim é, -e adj блаки́тний, лазу́рний; \sim ег vt фарбувати у блакитний колір.

babill || age m базікання; ~ ard, -e 1. adj балакучий; 2. m, f базіка; ~ er vi базікати, теревенити.

babiole f 1) дитяча іграшка; 2) розм. дрібничка. babord m мор. лівий борт.

bac I m 1) пором, паром; 2)

bac II m розм. скор. baccalau-

baccalauréat m 1) ступінь бакалавра; 2) екзамен на ступінь бакалавра.

bâche f 1) брезент; чохол; 2) парник; 3) волок.

bacheli||er m, -ère f бакала́вр. bachot m розм. екзамен на ступінь бакалавра.

bacille [basil] m бацила.

bâclage m розм. недбала робо-

та, халту́ра. badaud m, -e f роззя́ва, га́ва; er vi гави ловити.

~er vi гави ловити.

badin, -e adj жартівливий; потішний; ~age m жарт; ~er vi
жартувати; ~erie f жарт; витівка.

bafouer vt висміювати.

bafouill age m безладна мова, бурмотіння; ~ er vi бурмотіти. bagage m багаж, поклажа; me-

nu ~ дрібний багаж; petit ~ ручний багаж; О plier ~ розм. піти геть, зникнути; померти. bagarre f 1) метушня; 2) сутич-

ка; бійка.

bagatelle f дрібниця.

bagnem каторга.
bagnole f розм. 1) колимага,
таратайка; 2) автомобіль.
bague f обручка.
baguette f паличка; прут; О
mener à la ~ тримати в по-

bah! int он як!, ось що!, перестаньте! (вираз подиву, презирства).

bai, -e 1. adj гнідий; 2. m гнідий кінь.

baie I f проріз, отвір (дверей, вікна).

baie II f я́года.

baie III f бу́хта, затока. baigп∥ade f купання; місце ку-пання; ~ er 1. vt 1) купати; 2) зволожувати; 3) омивати (про річку, море, океан); 2. vi бути зануреним (y piduny); \sim eur m, -euse f 1) купальни|к, -ця; 2) банщи|к, -ця; ~oire f 1) ванна; 2) ложа бену-

bâill||ement m позіхання; ~er vi позіха́ти.

bain m 1) баня; 2) купання; ванна; 3) купальня; 4) pl мінеральні води ($\kappa y p o p \tau$); 5) рідина;

розчин.

baïonnette f багнет, штик. baiser I vt 1) цілувати; 2) розм. обдурити.

baiser II m поцілу́нок.

baiss $\|ef\|$) зниження; падіння; de prix зниження цін; ~ de la production скорочення виробництва; 2) спад (води); \sim er 1. vt опускати, знижувати; 2. vi убувати; зменшуватися; стихати (про вітер); le jour ~e вечоріє, смеркає; se ~ er нагинатися.

bal m (pl bals) бал; ~ masqué

маскарад.

balad e f розм. прогулянка; se \sim er розм. прогулюватися, тиня-

baladin m 1) блазень, скоморох; 2) перен. балясник; жартівник; \sim er vi теревені правити; жартувати.

balafr \parallel e f рубець, шрам (на обличи); \sim er vt посмугувати, порубцювати.

balai m мітла; щітка для підлоги; ~ mécanique підмітальна машина; О готіг le ~ розм. зли-

дарювати; марнувати життя. balanc f 1) ваги; 2) баланс; f faire pencher la f схилити на чиюсь користь; mettre en ~ порівнювати; être en ~ вагатися, бути в нерішучості; \sim er 1. vt 1) гойдати; 2) перен. зважувати; 2. vi вагатися; se ~ er гойдатися; ~ ier т маятник.

balançoire f 1) гойдалка; 2) розм.

дурниця; брехня.

balay || age m підмітання; ~ er vt 1) мести, замітати; 2) розм. виганяти, вимітати; ~er l'ennemi розігнати ворога; ~eur, -euse 1. т, ј двірник; підмітальни к, ця; f машина для підмітання ву-лиць; ~ ures f pl сміття. balbuti||ement [balbysimā] m

бурмоті́ння; заїка́ння; \sim er [balbysje] 1. vt бурмоті́ти; 2. vi запи-

натися, говорити нерозбірливо. balein \parallel e f 1) кит; 2) китовий вус; \sim ler m китобійне судно.

ballant, -e 1. adj який (що) гойдається; les bras ~s розмахуючи

руками; 2. т гойдання.

balle I f 1) m'su; ~ d'arbitre спірний м'яч; renvoyer la ~ відбити м'яч; перен. дати відсіч; 2) розм. пика; 3) кухоль пива; 4) куля; ~ perforante бронебійна куля; ~ folle, ~ perdue випадкова куля; О се sont des ~s perdues це даремна праця.

balle II f тюк; пачка.

ballon m 1) м'яч; 2) куля (повітряна); аеростат; 3) бало́н; ~ ner vt роздувати.

ballott||age т балотування; \sim er vt 1) гойдати, коливати; 2) перебалотовувати.

balnéaire adj купальний; station

 курорт (морський).
 balte adj прибалтійський.
 baluchon m розм. вузлик, згорток; laire son ~ зібрати свої пожитки, піти геть.

bambin m, -e f розм. хлопчик,

лівчинка.

bambou *m* бамбук.

banal, -e adj (pl banals) зви-чайний, банальний, заяложений; ∼iser vt опошля́ти; ∼ité f банальність, вульгарність.

banc *m* 1) ла́ва, ослі́н; 2) верста́т; 3) по́клад; шар; ◊ ~ de glace а́йсберг; 4) ба́нка (мілина). bancaire adj ба́нковий.

bandade m 1) перев'язування; пов'язка, бинт; бандаж; \sim plâtré гіпсова пов'язка.

bande I f 1) сму́га; поло́тнище; 2) пов'язка, бинт; 3) стрічка; 4) бандероль.

bande II f зграя, банда; ва-

bandeau m 1) пов'язка; 2) neрен. завіса.

bander vt 1) •перев'язувати; 2) натягувати; напружувати.

banderole f l) вимпел, прапо-

рець; 2) перев'яз.

bandoulière f широкий ремінь; портупея; porter en ~ носити через плече.

banlieue f пригород. banni m, -e f вигна́н|ець, -ка. bannière f пра́пор, стяг. bann||ir vt виганяти; ~issement т вигнання, заслання.

banque f банк; ~ d'Etat державний банк.

banquet m бенкет; ~ er vi бенкетувати.

banquette f 1) лава, ослін, канапка; 2) лавка, полиця у вагоні. banquier т банкір.

bapt || ême [batem] m хрещення;

хрестини; ~ du feu бойове хре-щення; ~ iser [batize] vt 1) хре-стити; 2) назвати, охрестити, дати прізвисько.

baquet *m* чан, це́бер, бак.

baraqu \parallel e f бара́к; хати́на, халу́па; \sim er vt розселя́ти по бара́-

barbar∥e 1. adj ва́рварський; жорсто́кий; 2. m, f ва́рвар; ~ie f варварство.

barb le f борода; se faire la ~ голитися; О rire dans sa ~ сміятися нишком; à la ~ de qn під носом у когось.

barbelé, -e 1. adj зубчастий; колючий; fil de fer ~ колючий дріт; 2. m pl колючий дріт; дротяне загородження.

barbier m цирульник.

barbot | ement m чала́пання по воді, по грязі; ~er vi 1) чалапатти по грязі, хлюпатися у воді; 2)

розм. запинатися, мимрити.
barbouill age m розм. мазюкання, мазанина; ~ é, -e adj забруд-нений; ~ er ut бруднити; мазати; \sim er du papier пописувати, псувати папір; \sim eur m, -euse f 1) мазій; 2) писака.

barbu, -e adj бородатий.

bard m носилки, ноші (для важких речей); \sim age m перенесення на носилках.

barguign | age m нерішучість, вагання; ~ er vi вагатися, гаятися. baril [baril] m барило, бочонок;

 \sim leur m бо́ндар. bariol || age m розм. строка́тість; \sim é, -e adj строкатий; \sim er vt цяткувати.

baroque 1. adj 1) дивний; неправильний; 2) химерний; 2. m мист. барокко.

barque f човен; О mener bien ~ розм. вміло вести́ свої справи.

barrage m 1) застава; загоро-

дження; 2) гребля; загата. barre f 1) брус; штанга; перекладина; засув; спорт.: ~ кладина, засув, спорт... - пастурнік; ~s parallèles паралельні бруси; 2) риса; риска; паличка; 3) мор. штурвал; homme de ~ рульовий; О avoir ~ sur qn одержати перевагу над кимсь: 4) зли-

жати перевагу над кимсь, т., э.... вок, злиток; брусок; 5) бар'ер. barreau m 1) прут (грат); по-перечка; 2) рі грати (вікна); 3) місце для адвокатів (у залі суду); 4) nepeн. професія адвоката; entrer dans le' ~ стати адвокатом. barrer vt 1) загороджувати; 2)

перекреслювати. $barricad \parallel e f$ барика́да; $\sim er \ vt$ спору́джувати барика́ди; se $\sim er$ забарикадуватися.

ваорикадуватися.

barrière f 1) заста́ва; 2) шлагба́ум; 3) бар'е́р; нерешко́да.

barrique f бо́чка.

bas I, -se 1. adj 1) низьки́й, невисо́кий; 2) ни́жній; 3) ти́хий; 4)
ни́жчий; моло́дший (про посаду,
чин тощо); ◊ еп ~ âge у дитя́чі

ро́ки́: 5) пі́плий 6) гогал низови́нроки; 5) підлий; 6) геогр. низовинний; О mer ~ sé відплив; le jour

est ~ вечоріє; temps ~ хмарна погода; faire main ~ se розм. гра-бувати, убивати; 2. adv 1) низько; O couler ~ піти на дно; mettre ~ les агты скла́сти збро́ю; jeter ~ повали́ти, розби́ти; à ~! розм. геть!; еп ~ униз, унизу; là-~ °уни́з, у́низу́; là-~ там; 2) тихо.

там, 2) тило.
bas II *m* низ, нижня частина.
bas III *m* панчо́ха; ◊ ~ de
laine заоща́дження; ~ регсе́ розм. голодранець.

basané, -e adi смуглий, загоді-

 $bascul \parallel e f 1)$ важіль, коромисло; 2) гойдалка; fauteuil à ~ крісло-гойдалка; ~ er 1. vi гойдатися; перекидатися; 2. vt гойдати;

перекидати.

 $bas||e\ f\ 1)$ основа, фундамент; 2) перен. база, основа, підстава; базис; pécher par la ~ бути хибним в основі; de ~ базовий, низовий; contrôle de ~ контроль знизу; organisation de ~ низова́, первинна організація; 3) база (військова і т. ін.); ~ de départ плацдарм; вихідний рубіж; 4) база, склад; ~er vt засновувати; ~ег грунтуватися; узяти за

bas-fond *m* 1) лощина; низови-на 2) мілина; О les ~s de la société покидьки суспільства.

basilique f coσóp.

bas-relief m барельеф.

basse f бас (голос, співак; муз. інструмент).

basse-cour f пташник; ~ier m,

-ière f птахівни́ к, -ця.

basse ment adv низько, підло; \sim sse f низькість, підлість.

bassin m 1) таз; 2) водойма, басейн; ~ de retenue водосховище; 3) док; 4) геол. басейн (також річки, моря, океану); ~ houiller вўгільний басе́йн; ~ age m 1) про-мивання; 2) полива́ння. bassin | f таз, ми́ска. bassin | er vt 1) промива́ти; змо́-

чувати; 2) гріти грілкою 3) розм. набридати; ~ oire f 1) грілка; 2) розм. настирлива людина.

baste! [bast] int годі!, баста! bastonnade f удари палицею.
bataill||e f бій, битва; О les
cheveux en ~ скуйовджене волосся; ~er vi 1) воювати, битися;
2) розм. сперечатися; ~eur, -euse 1. adj войовничий; сварливий; 2. m, f суперечни к, -ця; вояка. bataillon m батальйон.

ьа́tаrіd, -е 1. adj 1) позашлю́бний; побічний; 2) нечистокро́вний; 3) неспра́вжній; ϕ porte ϕ е хвіртка; 2. т., f позашлюбна дитина.

bâté, -e adj нав'ючений.

bateau m чо́вен; судно́; \sim à vapeur паропла́в; \sim -feu m плаву́чий мая́к; 🛇 du dernier ~ розм. за останньою модою.

bateler I vt перевозити на чов-

bateler II vi фіглярничати. bateli||er m, -ère f човня́р, -ка; перевізни к, -ця.

bâti I m рама, карка́с; станина. bâti II, -e adj збудований; скла-дений; mètre сагге́ ~ квадра́тний метр житлової площі.

batifol age m розм. пустощі; вибрик; ~ er vi пустувати.

bâtiment m 1) будова, будівля; 2) будівництво, спорудження; 3)

судно; корабель; ~ de haute mer | океанське судно.

båt||ir vt 1) будувати; 2) засновувати; ~isse f будівля, споруда; ~isseur m, -isseuse f будівельник, будівник.

bâton m ціпок, палиця; 🗘 ~ de vieillesse перен. опора старості; tour de ~ xabáp; à ~s rompus безла́дно, нескла́дно; \sim ner vt 1) бити палицею; 2) викреслювати.

battage m 1) молотьба; 2) ті-пання (бавовни, вовни); 3) розм. рекламування; бум; шум; 4) струшування.

battant I m 1) сту́лка (дверей);

 розм. серце;
 розм. язик.
 battant II, -e adj: pluie ~е злива;
 tambour ~ під барабанний бій; перен. круто; 🗘 ಒ пеці нові-

battement m биття; калатання; пульсація; ~ d'ailes змах крил; des mains плескання в долоні.

batterie f 1) είἄς εκ. δαταρέπ; antiaérienne зенітна бαταρέπ; 2) тех. батарея; ~ solaire сонячна батаре́я; 3) бараба́нний бій; 4) бій-ка; 5): ~ de cuisine кухо́нний посуд.

batteu || г. -se 1. *т.* f молотни | к. -ця; 2. *т* молотобоєць; 3. *f* моло-

battre* 1. vt 1) бити (когось); 2) перемагати; ~ ип гесого побити рекорд; 3) бити, калатати (чимсь по чомусь); перен. трубити про щось; рекламувати щось; 4) товкти; 5) карбувати; ~ monnaie карбувати монету; перен. загрібати гроші; 6) колотити (масло, циця, і т. ін.); 7) обстрілювати; .уражати; перен. громити; 8) ходити, ве́штатися; ~ le раvе́ тиня́тися по ву́лиці; 9) муз.: ~ la mesure вибивати такт; ◊ ~ le terrain розві́дувати місце́вість; ~ la сатрадпе молоти дурниці; ~ la сатрадпе молоти дурниці; ~ son plein бути в розпалі; ~ en brèche іти напролом; перен. громити; 2. vi 1) битися; 2) битися; 2) битися; 2. розпалі в табороти в таборо хати; ~ les mains плескати в до-лоні; 3): ~ en retraite відступа-ти; se ~ битися.

battu, -e adj 1) (по) битий; 2) утрамбований; уторований; битий, хо́джений; les chemins ~s уторо́ваний шлях; suivre un chemin ~ перен. повторюватися, бути неоригінальним.

battue f облава.

baume m 1) бальзам; 2) перен.

bavard, -e 1. adj балакучий; 2. m, f базіка; ~ age m базікання; ег ді базікати.

 $|bav||e\ f\ 1)$ слина; 2) злісний виступ; ~ er vi пускати слину; бризкати слиною; ~ er sur ... перен. зводити наклеп на когось; ~ette дитячий нагрудник; ~ eux, -euse adj слинявий.

bay ||er vi 1) позіхати; 2) перен. видивлятися; ~ aux corneilles ловити гави: ~ eur m. -euse f розм. роззява, гава.

béant, -e adj зяючий, широко відчинений; demeurer ~, rester ~

відчинений; ценнені — гемен залиши́тися з роззя́вленим ро́том. béat, -e 1. adj 1) блаже́нний; 2) святе́нницький; 2. m, f ханжа́, свято́ша; ~itude f блаже́нство, насолода.

beau (перед голосним або h ні-

мим bel), belle 1. adj 1) гарний, вродливий, красивий; se faire belle наряджатися, чепуритися; 2) відмінний, чудо́вий; ◊ un ~ jour, un ~ matin одно́го разу; ~ monde вищий світ; 2. adv: avoir beau+ інфінітив означає марні зусилля: vous avez ~ chercher ви даремно шука́ете; loc. adv.: tout ~ тихше; de plus belle знову, з новою си-лою; 3. m прекрасне; voir tout en бачити все в рожевому світлі; 4. m, f 1) красень, красуня; la Belle au bois dormant Спляча красуня;

2) франт, -иха. beaucoup adv бага́то; зна́чно; ду́же; il s'en faut de ~ бага́то

дуже; и sen таш сс. саличого́ не вистача́е, щоб... beau-fils m 1) па́синок; 2) зять. beau-frère m 1) шу́рин; 2) своя́к; 3) дівер. beau-père m 1) тесть; 2) све-

кор; 3) вітчим. beauté f 1) краса́; 2): une ~ красуня.

красуня.

beaux-arts m pl мисте́цтва.

beaux-parents m pl 1) тесть і
те́ща, батьки дружи́ни; 2) све́кор і свекруха, батьки чоловіка.

bébé m маля, малятко.

bec *m* 1) дзьоб; 2) *розм.* рот; горля́нка; язи́к; ◊ avoir ~ et ongles уміти дати відсіч; mener par le ~ водити за ніс; avoir le ~ bien affilé бути зубатим; avoir bon ~ за словом у кишеню не лізти; 3) пальник; ~ à gaz газовий ріжок; ~ de gaz газовий ліхтар; 4) кінчик; носик; 5) мис, коса.

bêch||age m конання, риття; \sim е f заступ, лоната; \sim е vt конати, рити заступом; \sim е mt

-euse f 1) землекоп; 2) розм. трудівни к, -ця; 3) *розм.* кля́узни к, -ця; ~ оіг *т* мотика, сапа.

becquet | age m клювання; ~er

bée adj: bouche ~ роззявивши

bégaiement m 1) заїка́ння; 2)

bégayer 1. vi заїкатися; запинатися; 2. vt лепетати, бурмотіти.

béguin m чéпчик; () avoir un роиг сп закохатися у когось, уподобати когось.

béjaune m 1) пташеня; 2) neрен. жовтороте пташеня, молоко-сос; простак; О montrer son ~ à qп уте́рти но́са кому́сь. bel див. beau.

bêl ement m бекання, мекання;

· ег vi бе́кати, ме́кати.

belge *adj* бельтійський. bélier *m* 1) баран; 2) військ. іст. таран.

belle див. beau. belle-fille f 1) падчерка; 2) не-

belle-mère f 1) теща; 2) свекруха; 3) мачуха.

belles-lettres f pl художня літе-

ратура; белетристика. belle-sœur f 1) своячка; 2) зо-

виця; 3) невістка.

belliciste 1. adj мілітаристський; войовничий; 2. m прибічник війни; палій війни.

belliqueu | x, -se adj войовничий; humeur \sim se войовничий дух. bénédiction f благословення. bénéfic \parallel e m 1) бариш, прибу-

ток, користь; ~ brut валовий прибуток; 2) перевага; 3) pl надходження; ~ iaire 1. adj (de qch) який (що) користується прибутками; 2. m, f rearp. бенефіціант, -ка; \sim ier vi $(de\ qch)$ мати користь, мати прибуток.

bénévole adj 1) прихильний; 2) добровільний; auditeur \sim вільний слухач; \sim ment adv 1) прихильно, доброзичливо; 2) добро-

bénignité f прихильність; добро-

béni∥n, -gne adj i) м'який, до-бросердий; 2) сприятливий. bén∥ir vt благословляти; ~it,

adj освячений.

benjamin [bɛ̃ʒamɛ̃] m, -e f MOло́дший, -а; найме́нша, улю́блена дитина; улюблен ець, -иця. benne f 1) великий кощик; 2)

тыш, черпа́к; 3) ку́зов.

benoît, -e adj 1) блаже́нний,
щасли́вий; 2) побла́жливий.

bequil|||e f ми́лия, ко́стур; ~er

1. vi ходити на милицях; 2. vt підпирати.

berc || eau m 1) прям., перен. колиска; 2) альтанка; \sim ement m заколи́сування; ~ er vt заколи́сувати; гойдати; ~ euse f колискова

berge f берег річки, каналу. berg||er, -ère 1. m, f пасту|х, -шка; 2. m вівчарка; ~ erie f вів-

bern||e 1) підкидання вгору; 2) насмішка; \sim er vt 1) підкидати вгору; 2) насміхатися; обдурювати; сиг, -euse 1. adj насмішкуватий; 2. m, f насмішник, -ця. besace f торба; клунок; сума; O être réduit à la ~ жебрувати.

besogn \parallel e f діло, робота, праця; aller vite en ~ спритно працю-вати; âpre à la ~ наполегливий у роботі; vaquer à la ~ братися за роботу; О tailler de la ~ не-покоїти, турбувати когось; ~ er vi працювати; ~eux, -euse adj, s 1) нужденний; 2) працелюбний.

besoin m 1) потреба; au ~ при потребі; avoir ~ de потребувати; point n'est ~ de зо́всім непотрібно; 2) нужда, нестаток, бідність; O au ~ on connaît l'ami присл.

друзі пізнаються в біді.

bestial, -e adj тваринний; звіря́чий; \sim ement adv по-звіря́чому; ∼ité ƒ звірство.

bétail m худоба; gros ~ велика худоба; тепи ~ дрібна худоба; ~ de race племінна худоба.

bête I f 1) звір; тварина; скотина; ~ de trait тяглова худоба; 2) дурна людина; 🗘 ~ noire огидна, осоружна людина; grosse

bête II adj дурний, безглуздий; ~ comme une oie дурний як пень; \sim ment adv по-дурному, безглуздо.

радо. bêtise f 1) ду́рість; 2) дрібни́ця. betterave f буря́к. beugl∥ement m му́кання, ревін-

ня; ~er vi 1) мукати, ревіти; 2)

розм. горлати.

beurr∥е *т* вершкове́ ма́сло; ◊ œil au ~ noir підбите о́ко, синяк під оком; mettre du ~ dans les épinards поліпшити свої (матеріальні) справи; l'assiette au ~ вигідне, доходне місце; \sim ée f бутерброд; ~er vt намазувати маслом.

biais m 1) скісний напрям; еп \sim навскіс; 2) *перен*. кружний шлях; виверт; chercher des \sim шукати кружний шлях, удаватися до хитрощів; ~er vi 1) іти манівцями; 2) перен. крутити, викручуватися, лукавити.

bibelot m дрібничка.

biblio || thécaire m бібліоте́кар; ~ thèque f 1) бібліоте́ка; 2) книжкова шафа.

biche f лань. bich∥er vi 1) іти́ на лад; ça ~e? усе гаразд?; 2) бути задоволеним.

bicolore adj двоколірний.

bicoque f домо́к, халу́пка. bicorne 1. adj дворо́гий; 2. m

трикутний капелюх.

bicycl∥e *m*, ~ette ƒ велосипе́д. biélorusse 1. *adj* білору́ський;

2. т білоруська мова.

bien I adv 1) добре; 2) багато; дуже; 0 tant \sim que mal так собі, абияк; ~ entendu само со-бою зрозуміло; ~ que... loc. conj. хоч; si ~ que loc. conj. так що; eh ~ int ну, отже.

еп $\sim lnt$ ну, отже. bien II m 1) добро́, бла́го; \Diamond homme de \sim поря́дна люди́на; 2) маёток, майно́, вла́сність; \sim s meubles, \sim s mobiliers рухо́ме майно́; \sim s immeubles, \sim s immobiliers нерухо́ме майно́; 3) pl ці́нності, коштовності.

bien-aimé, -e adj, s улюблений;

коха́ний.

bien-être m 1) добре самопочуття; 2) достаток, добробут; 3) за-

blenfals||ance / добродійність; ~ ant, -e ad/ добродійний,

bienfait m благодійність; послуга; \sim eur m, -rice f благодійни k, -ця. bien-fondé m обгрунтованість.

bien-tonds m нерухоме майно. bienheureu || x, -se adj блаже́нний: шасливий.

bien-intentionné, -e adj який

ыеп-іппенновис, -с аа, м...... (що) ма́е до́брі, щи́рі на́міри, biennal, -е adj дворічний, bienséan∥ce f благопристойbienséan $\|ce\|_f$ благопристойність; $\sim t$, -e adj благопристойний. bientôt adv скоро, швидко; à

~ до скорого побачення.
bienveill | ance f доброзичливість; ~ ant, -e adj доброзичливий, прихильний.

bienvenu, -e 1. adj бажаний; 2. т, f дорогий гість, дорога гостя; soyez le ~! ласкаво просимо!

bienvenue f 1) щасливе прибут-

тя; 2) гостинність.

bière I / пиво.

bière II f труна.
biff age m викреслювання; ~er vt викреслювати.

bifide adi роздвоєний, розщеп-

лений.

bifur cation f роздвоєння, розвітипісацоп / роздвоєння, розгалуження; розвилка (дороги); ~ quer vi 1) роздвоюватися; 2) звернути з дороги.

відатгіїє, -е adj строкатий; ~ ег vt цяткувати; ~ иге / строкатість.

відії adj, я косий, косоокий;

~ er vi косити о́чі.

bigre! int розм. чорт його бери!; ~ment adv розм. страшенно,

неймовірно.

bijou m (pl -х) коштовність; прикра́са; \sim terie f 1) виготовлення ювелірних виробів; 2) торгівля ювелірними виробами; 3) ювелірний магазин; 4) ювелірні вироби; \sim tier m, -tière f ювелір.

bilan m баланс; підсумок; dres-

ser un ~ скласти баланс; faire le или підводити підсумок; déposer son ~ оголосити себе банкротом. bilatéral, -е adj двосторонній.

bil e f жовч; se faire de la ~ розм. засмучуватися, хвилювати-ся; ~iaire adj жовчний; ~ieux, -ieuse adj 1) жовчний; дражливий; 2) мед. жовтяничний.

bilingue adj двомовний.
billet m 1) записка; ~ doux
любовна записка; ~ de faire part повідомлення, сповіщення; 2) кви-ток; ~ d'aller et retour квиток туди й назад; 3) вексель; 4) ордер. bimane adj дворукий.

bimbelot m іграшка, дрібничка; \sim erie f 1) іграшки; 2) торгівля

іграшками.

bimensuel, -le adj двотижневий. bimestriel, -le adj двомісячний. bimoteur adj двомоторний.

binaire adj подвійний. binocle m пенсие. bipède adj двоно́гий. biplace adj двомі́сний.

biqu $\|e\ f\ 1$) коза; 2) стара́ відьма; \sim et m, -ette f розм. козеня́,

-bis [bi], -e adj: pain ~ питльо́-

ваний хліб.

bisaïeul m, -e f пра́дід, праба́ба. bisannuel, -le adj дворі́чний,

biscornu, -e adj 1) дворогий; 2) розм. незграбний, недоладний, смішний.

biscotte f грінка; суха́р. biscuit m 1) суха́р; бісквіт; 2)

непоглазурований фарфор; vt обпалювати фарфор; ~erie f бісквітна фабрика.

bise f північний вітер; поет.

bissac *m* торба, сума́.
bissect||eur, -rice 1. *adj* яки́й (що) розділяє на дві рівні части́ни; 2. *f геом*. бісектриса.

bissextil, -e adj високосний. bistro(t) т розм. закусочна, песторанчик.

ресторанчик.

bizarre adj дивний; химерний.

blafard, -e adj тьмяний, блідий.

blagu || e f 1) гаманець, кисет;

2) розм. жарт; ~ à рагт геть жарти; des ~ es дурниці; sans ~ es без жа́ртів, серйо́зно; раг \sim жартома́; 3) розм. брехня́; хва́стощі; dire des \sim es бреха́ти; \sim er 1. vi1) розм. жартувати; насміхатися; 2) вихвалятися; 2. vt жартувати з когось, висміювати когось; ~еиг m, -euse f розм. 1) хвалько, бре-ху́|н, -ха; 2) насмішни к, -ця. blairer vt розм. 1) нюхати; 2)

відчувати симпатію.

blam able adj гідний осуду; ~e m о́суд, дога́на; ~er vt (qn de qch) гудити, осуджувати, ганьбити.

ывап|с, -che 1. adj 1) білий; си́вий; ◊ gelée ~che іній; vоіх ~che безба́рвний глухи́й го́лос; nuit ~che безсо́нна ніч; агте ~ che холо́дна збро́я; mariage ~ фікти́вний шлюб; s'en tirer ~ comme neige ви́йти сухи́м з води́; 2) чистий; linge \sim чиста білизна; 2. m 1) білий колір; 2) пропуск; прогалина; 3) біла фарба, білило; 4) білок; 5) центр мішені.

4 959-1

blanc-bec m молокосос.

blanch||atre adj білува́тий; ~et, -te adj біленький; \sim eur f білість, білизна; \sim ir 1. vt 1) білити, вибілювати; 2) мити, прати; 3) полірувати; 4) перен. виправдовувати; 2. vi 1) біліти, бліднути; 2) посивіти; постаріти; ~issage m прання; ~isserie f пральня; ~isseur m, -isseuse f прачка.

blas||é, -e adj пересичений; скептичний; ~er vt притупляти, пересичувати.

blason m герб.

blasph ||ème m богоху́льство; ~émer 1. vi богоху́лити; 2. vt хулити, паплюжити.

blé m зерно; зерновий жліб; ~ noir, ~ sarrasin rpéчка; ~s de printemps, ~s d'été яровий хліб; ~s d'hiver, ~s d'automne озимий хліб; О manger son ~ en herbe проживати наперед свої доходи. blêm e adj мертвотно-блідий;

~ir vi бліднути.

bless||ant, -e adj образливий, кривдний; \sim é, -e adj 1) поранений; 2) ображений; \sim er vt 1) поранити; пошкодити; 2) завдавати болю; 3) ображати, кривдити; 4) подразнювати; ~ure f 1) рана,

пора́нення; 2) обра́за. blet, -te adj перести́глий. bleu, -e 1. adj блаки́тний; си́ній; О colère ~ е лють, гнів; peur ~ е страх, жах; contes ~s небилиці, бабські вигадки; 2. т 1) блакит-ний колір; синій колір; синь; 2): ~ de lessive синька; passer au ~ синити (білизну); розм. забути; 3) синяк; 4) робоча блуза; 5) розм. новачок.

bleuatre adj блакитнуватий; синюватий.

bleuet m волошка.

bleuir 1. vt синити; 2. vi синiти. blind∥age m 1) общиття бронею; ~ d'un puits кріплення шахти; 2) броня, панцир; ~е, -е adj броньований; train ~е бронепоїзд; ~ er vt бронювати.

bloc m 1) брила, груда; 2) блок; en ~ loc. adv. оптом, гуртом; nier еп ~ заперечувати повністю; 3)

розм. тюрма.

blocage m 1) гальмування; зу-пинка; 0 ~ des salaires заморожування заробітної плати; 2) вимикання; 3) спорт. заслін.

blocus [blokys] *m* блокада. blond, -e 1. adj білявий; 2. m, f блондин, -ка; ~ asse adi білявий; \sim In m, -е f блондин, -ка; \sim ir vi жовтіти, золоти́тися.

bloquer vt 1) блокувати, оточити (фортецю, місто); 2) загородити; 3) загальмувати, застопорити

blottir (se) зіщулюватися, скрутитися калачиком; притулитися.

blouse f блуза, халат.

boa m 1) удав, полоз; 2) боа (з хутра).

bobard m розм. базікання; небилиці; lancer des ~s поширювати безглузді чутки.

bobin||e f 1) котушка, шпулька; 2) розм. пика; довбешка; \sim er vt намотувати на котушку; \sim eur, -euse 1. m, f мотальни k, - μ , намотувальник, -ця; 2. ƒ машина для намотування котушок.

bocage m гай, діброва. bocal m банка.

boche m розм. бош (презирлива кличка німців).

bœuf 1. *m* 1) бик, віл; 2): ~, du ~ и́ловичина; 2. adj: succès ~ розм. грандіо́зний у́спіх.

bohémien, -ne 1. adj циганський;

т бродя́га.

boiré* I vt 1) пити; ~ tout d'un trait випити одним духом; ~ un doigt de vin випити чарочку; $\Diamond \sim$ un affront стерпіти образу; 2) пиячити; chanson à ~ застільна (пісня); il boit sec він дуже п'е; Q qui a bu boira присл. горбатого могила виправить; 3) уби-

рати, усмоктувати (npo nanip). boire II m пиття; le \sim et le

manger стіл, їжа. bols m 1) ліс; де́рево (матеpian); деревина; ~ sur pied ліс на корені; ~ abattu зрублений ліс; ~ scié пиломатеріали; le ~ et l'ameublement деревообробна промисловість; О trouver visage de ~ не застати нікого вдома; де ~ не застати нікого вдома; 2) ліс, гай; 3) дрова; $\mathbf{\hat{Q}}$ оп verra de quel ~ је те chauffel розм. я їм покажу́, де ра́ки зиму́ють!; 4) рl ро́ги (в оленя); 5) держа́к; 6) рl ме́блі; ~аде т 1) лісонаса́дження; 2) кріплення (у шахті); ~е́, е аді лісистий; ~етеп т лісонаса́дження; ~ет лі 1) кріпити насадження; ~er vt 1) кріпити (шахту); 2) засаджувати лісом; ~erie f 1) панёль; 2) столярні роботи.

boisson f напій, пиття.

boîte f 1) ящик, коробка; ~ à соправ готовальня; 2) тех. коробка; 3) розм. контора, установа, місце роботи; 4) розм. школа. boit || ement m накультування;

 \sim ег vi кульгати, шкандибати; ~eux, -euse adj, s кульгав ий, -a; ~iller vi шкутильгати, шканди-

bolchev lique adj більшовицький; iste 1. adj більшовицький; 2. m,

f більшовик.

bombard ement m бомбардування; ~ er vt бомбардувати, обстрілювати; ~ier m бомбардувальник.

bombe f бо́мба; ~ incendiaire вопиве ј оомоа; ~ incendiaire запалювальна бомба; ~ à neutron нейтронна бомба; ~ explosive розривна бомба; ~ à soufile фугасна бомба; ~ à hydrogène воднева бомба; ~ à retardement бомба сповільненої дії.

bombé, -e adj опуклий, випук-

bon I, -ne 1. adj 1) добрий; га́рний; ~ voyage! щасли́вої до-ро́ги!; il fait ~ пого́да га́рна; 2) прида́тний; ~ à гіеп ні до чо́го не придатний; 3) смачний; 4) значний; à une \sim ne distance на значній відстані; \circ le \sim sens здоровий глузд; le \sim mot дотеп; à la ~ ne heure у добрий час; il est ~ à savoir не завадить знати; 2. adv добре; loc. adv.: à quoi ~? для чого?; pour de ~ насправді, не на жарт; сотте — насправді, не на жарт; сотте — vous semble як вам захочеться; 3. т добре, гарне; 0 il a du — у нього е щось добре; le — de l'histoire... найсмішніше в цій історії...

bon II m чек; тало́н; о́рдер; ~ logement о́рдер на кварde

тиру.

bonasse adj простодушний. bonbon m цукерка; ~ fondant

помадка; ~ fourré карамель з на-

bond m стрибо́к; faire un ~ chez qn розм. забітти до котось; О faire faux ~ обдурити.

bond $\| \dot{\mathbf{e}}_i - \mathbf{e} \quad adj \quad$ переповнений; $\mathbf{er}_i vt$ переповнити, напхати.

bondir vi стрибати, підстрибувати; ◊ се a fait ~ це обурливо.

bonheur *m* щастя; раг ~ ца щастя; ◊ ац реtit ~ навмання; наздогад.

bonhomie f доброду́шність. bonhomme m 1) добря́к, про-ста́к; 2) розм. людина; un petit ~ хлопчак

bonifi||cation f 1) поліпшення; меліорація; 2) ком. зніжка; \sim er vt 1) поліпшувати; 2) удобрювати. bonjour! int добрий день!, здо-

рові були!; прощайте!

bonne f хатня робітниця; служниця; ~ d'enfant няня.

bonnement adv щиросердо; tout \sim попросту.

bonnet m 1) ковпак; очінок; 2) шапка; Q gros ~ розм. важна особа; велике цабе; avoir la tête près du ~ бути запальним, дражливим; prendre sous son вигадати; être triste comme un ~

de nuit бу́ти сумним, жури́тися.
bonneterie f 1) трикота́жне виробни́цтво; 2) торгівля трикота́жем; 3) трикотаж.

bonsoir! int добрий вечір!; про-

bonté f доброта; ayez la ~ de... будьте ласкаві...

bord m 1) край; 2) закраїна, пружо́к; 3) узлісся; 4) борт (судна); $\grave{a} \sim$ на борту; 5) поля́, кри-

си; 6) берег; \sim age m обрамлення; общивка; окантовка.

bordée f 1) мор. ва́хта; 2) бор-вий залп; ◊ une ~ d'injures товий залп: злива лайки.

border vt 1) общивати; обрамляти; 2) обсаджувати (деревами, кушами).

boréal, -e adj північний.

borgne adj, s одноо́к ий, -а, слі-пий на одне́ о́ко.

born||e f 1) межовий стовп; тумба; 2) межа; pl кордони; \sim е, -е adj обмежений; \sim ег vt обмежувати.

bosquet m гай, дібро́ва.
boss||e f 1) горб; 2) гу́ля; 3)
па́горб; 4) арх. рельеф; 0 avoir la ~ de... розм. мати хист до...; ~ u, -e 1. m, f горбань, горбата; 2. adj горбатий.

botte I f пучок, жмут, обере-

мок; ~ de roses букет троянд. botte II f чобіт; ~ de feutre валянок; О pas plus haut que la. ~ від горшка два вершка; а ргоpos de ~s не до речі; graisser ses ~s збиратися у дорогу; на ладан дихати; avoir du foin dans ses ~s бути при грошах.

bottel || er vt в'язати (сіно, солому); ~ eur, -euse 1. m, f в'яза́льник, -ця снопів; 2. f снопов'язалка.

bott ||er vt|| и и чоботи кому́сь; 2) взува́ти; О cela me ~e розм. це мене влаштовує; le Chat \sim é Кіт у чобо́тях; \sim ier m швець; ~ ine f черевик.

bouc *m* цап, козéл; ◊ ~ émissaire козе́л відпущення. bouchage m затикання.

bouche f 1) рот; паща (у тварин); 2) отвір; вхід; 3) дуло; жерло (гармати); ~ à feu артилерійська гармата; міномет; 4) гирло; O faire la petite ~ вередувати; pour la bonne ~ на закуску.

bouché, -e adj закупорений; за-

войспе, -е аај закупоренни; за-коркований; О евргіт ~ тупоголо-вий; temps ~ хмарна погода. bouchée f 1) кількість іжі, яку можна з'їсти (проковтнути) за один раз; шматок; d'une seule ~ одним ковтком; ne faire qu'une ~ de... проковтнути зразу; 2) дрібне печиво; пиріжок з начинкою.

boucher I ot затикати, закупо-

рювати:

bouch||er II, -ère 1. m м'ясник; f 1) дружина м'ясника; 2) ха-

зяйка м'ясної крамниці. boucherie f 1) м'ясна торгівля; 2) м'ясна крамниця; 3) перен. різанина.

bouche-trou m перен. розм. затичка у кожній бочці.

bouchon m 1) затичка, пиж;

пробка; 2) шинок.

bouchure f пліт, жива́ огоро́жа. boucl \parallel e f 1) пря́жка; за́стіо́ка; \sim d'oreille сере́жка; 2) за́ворот (piчки); 3) локон; \sim er 1. vt 1) застібати; 2) pоэм. закривати; замикати; 3) pоэм. заарештувати; 2. vi витися (npo волосся).

bouclier m 1) щит; 2) перен.

захист; опора.

boud||er 1. vi сердитися, дутися; 2. vi дутися, сердитися на когось; ~ erie f незадоволення; примха: ~eur, -euse adj незадоволений, надутий.

boue f 1) грязь, болото, багно; бруд; traîner qn dans la ~ перен. ганьбити когось, змішати когось з гря́ззю; 2) pl лікува́льні гря́зі. bouée f мор. буй, ба́кен; ~ de

sauvetage рятувальний круг.
boueu | x, -se adj 1) брудний; 2) грязьовий.

bouffée f 1) порив вітру; ~s de fumée клуби диму; затяжка (при курінні); 2) відрижка; 3) припадок; приступ; О раг ~s час від

ча́су; пори́вами. bouffer 1. vi 1) надува́тися; надувати щоки; ~ de colère кипіти від гніву; 2) стовбурчитися, пузиритися; відстовбурчуватися; 2. vt розм. жерти.

boufi[i, -e adj 1) роздутий, на-бряклий; 2) цишномовний; ~ir vi набрякати, розпухати; ~issure f 1) припухлість; набряк; 2) пихатість, бундючність.

bouffon, -ne 1. m блазень; 2. adj блазе́нський; \sim ner vi удава́ти бла́зня; \sim nerie f 1) vearp. буфона́да; 2) блазе́нство; куме́дна ви́

bouge m 1) конура, комірка;

2) нетрі; кубло.

bougeoir m свічник.

bouger 1. vi 1) рухатися, вору-шитися; 2) перен. хвилюватися; 2. vt розм. пересувати, перекладати, переміщати.

bougie f 1) свічка; 2). хір.

bougre, -sse розм. 1. m тип; дя́дько; хло́пець; les \sim s хло́пец; un bon \sim до́брий хло́пець; 2. m, fрозм. пройдисвіт, -ка; шахрай, -ка; 3. int: ~! чорт його бери!

54

bouill age m кип'ятіння; \sim ant, -e adj 1) киплячий; 2) запальний. bouilli, -e 1. adj варений; 2. m 1) варене м'ясо; 2) ядерний реактор. bouillie f ка́ша; моло́чна ка́ша. bouill||ir* vi кипіти; faire ~ кн-

п'яти́ти; ~ oire f чайник.

bouillon m 1) бульйон; 2) де-шевий ресторан; 3) pl бульбашки; ner vi кипіти; бити джерелом. bouillotte f 1) маленький чайник; 2) грілка.

boulaie f березовий гай

boulang||er m, -ère f бу́лочни|к, -ця; пе́кар; \sim erie f бу́лочна. boule f 1) куля; 2) розм. го-

лова́.

bouleau *m* бере́за. boulette *f* 1) ку́лька; ~ de viande кул. фрикаделька, котлета; ~ de pommes de terre картопляник;

2) перен. розм. промах. boulevers ant, -e adj бентежний, приголомшливий; ~é, -e adj 1) схвильований, приголомшений; 2) поритий, зораний; ~ ement m хвилювання, потрясіння; ~er ut 1) перевертати догори дном; руйнувати; 2) приголомшувати, хвилювати.

boulonner vi розм. важко пра-

boulot т розм. щоденна робо-

та, служба.

bouquin m розм. стара книжка; \sim er vt вибирати книжки (yбукіністів); ~ erie f торгівля ста-рими книжками; ~ iste m букініст.

bourb | e f болото; твань; ~ еих, -euse adj брудний, тванистий; ~ier m 1) трясовина, драговина; 2) розм. брудна справа.

bourdon m 1) джміль; faux ~ трутень; 2) великий дзвін; ~ ne-ment m 1) дзижчання, гудіння; шум у вухах; ~ пег 1. vi дзижчати, гудіти; 2. vt наспівувати.

bourg m містечко; ~ade f не-

велике містечко.

bourgeois, -e. 1. adj 1) буржуазний; 2) міщанський; обивательський; 2. m, f 1) буржуа; 2) міщанин, міщанка; обиватель, розм. хазяїн, хазяйка (підприємства); ~ie f буржуазія.

bourgeon *m* 1) бот. брунька; 2) прищик; ~ ner vi 1) пускати бруньки; 2) покритися прищами.

bourrasque f порив вітру, шквал. bourreau m кат; $\lozenge \sim$ des сœurs серцеїд.

bourrelet m валик, кругла подушка.

bourrer vt 1) набивати; 2) на-пихати; ~ le crâne розм. забива-

ти комусь голову дурницями. bourriche f комик з кришкою. bourriqu $\|\mathbf{e}\|$ сослиця; \sim et m \sim et m

осля, ослятко.

воиги, -е adj похму́рий; бур-котли́вий; О vin ~ молоде́ вино́. bours∥е f 1) гамане́ць; avoir la ~ bien garnie бу́ти бага́тим; О

faire ~ commune жити однією cim'éю; sans ~ délier не витративши ні гроща; avoir la ~ large бути ще́дрим; loger le diable dans sa ~ бути без грошей, ~icot m заощадження; \sim ier, -ière 1. m, f стипендіат, -ка; \sim ier de thèse аспірант; 2. т біржовий гравець;

boursoufl||é, -e adj 1) одутлий; перен. пихатий, бундючний;

 \sim ement m набрякання; \sim er vtроздувати; ~ ure f 1) одутлість; 2) перен. пихатість.

bouscul||ade f давка, штовханина; \sim er vt 1) штовхати, розштовхувати; 2) перевертати вверх дном; перекидати; 3) грубо поводитися. boussole f 1) компас; 2) перен.

путівник.

bout m 1) кінець, край; 2) наконечник; 3) шматок, обрізок; О de ~ en ~ від початку до кінця; à ~ portant вприту́л; au ~ du champ кіне́ць-кінце́м, зре́штою; être à ~ de forces знесилюватися; être à ~ de patience втратити терпіння; pousser qn à \sim вивести з себе когось; tenir le bon \sim правильно взятися за щось; бути у вигідному становищі; savoir sur le ~ du doigt знати щось назубок; n'être pas encore au ~ не все ще сказати.

boutade f 1) химера, примха;

2) дотепна вихватка.

bouteille f 1) пля́шка; О c'est la ~ à l'encre розм. це темна історія; 2) балон; банка.

bouteroue f тýмба. boutiqu||e f крамниця; ~ler m,

-ière f крамар, -ка. bouton m 1) бот. брунька; 2) прищик; 3) гудзик; ~ de manприник, у тудык, че напискей вапонка; 4) кнопка; 5) руч-ка (на дверях); 6) вимикач; \sim пег 1. vt застібати; 2. vi пускати бруньки; \sim пеих, -пеихе adj розм. прищуватий; \sim nière f 1) пете́ль-ка, петлиця; 2) заст. бутонье́рка.

bouvreuil m chirýp.

bovin, -e adj бичачий, бугаїв; гасе ~e poráта худоба.

box||e|f| бокс; \sim eur m боксе́р. boyau m вузький прохід; військ. хід сполучення.

bracelet m браслет.

braconn||age m браконьерство; ~ er vi займатися браконь ерством; \sim ier m браконье́р.

braill||ard, -e adj крикливий; er vi розм. горланити; ~ eur m, -euse f розм. крику н, -ха; горлань.

braire* vi 1) ревіти, ревти (про осла); 2) розм. кричати, горла-

brais||e f 1) жар; 2) тушковане м'ясо; ~ ière f жаровня.

brancard m носилки,

ler m санітар-носильник.
branch||e f 1) гілка; 2) галузь; \sim ement m розгалу́ження; \sim er 1. vt 1) відгалу́жувати; 2) з'єднувати; вмикати (радіо, струм); 2. vi сидіти на гілці.

branchu, -e adj крислатий, роз-

ложистий.

brandir vt трясти́; ~ les armes

брязкати зброєю.

branl||ant, -e adj хиткий; тремтя́чий; розм. трясу́чий; \sim e m хита́ння, гойдання; \lozenge mettre en \sim e привести в рух; donner le \sim e à une affaire эрушити справу, дати рух справі.

branle-bas m 1) мор. готування до бою; 2) перен. суєта, метушня.

branl||ement m хитання, качання; ~er 1. vt трясти; 2. vi хита-

bras m 1) рука́; О а̀ \sim -lecorps (схопити, узя́ти) в обере́мок; raccourcis з yciéї сили; à ~ ouverts з розкритими обіймами; en de chemise в одному жилеті (без піджака); ~ dessus, ~ dessus, (узя́вщись) під ру́ку; 2) пору́ччя (крісла); 3) рука́в (річки); de mer прото́ка; 4) тех. сте́р-

braser vt паяти.

brasier m жар; багаття, вог-

brasiller vt смажити на жару. brassard m пов'язка на ру-

brasse f 1) морський сажень; 2) cnopт. брас. brassée f в'язанка.

brass||er vt 1) мішати, перемішувати; 2) варити пиво; les affaires орудувати справами; \sim erie f пивова́рний заво́д; \sim eur m, -euse f пивова́р; \lozenge \sim eur d'affaires ділок.

brav||e 1. adj 1) хоробрий, сміливий; un homme ~ смілива людина; 2) чесний; гарнни; un ~ homme чесна людина; добрий хлопець; 2. т хоробра людина; мо-лодець; ~ement adv хоробро; ~er vt бравувати; ~er le danger нехтувати небезпеку; ~oure f від-

важність, мужність, хоробрість. brebis f вівця.
brèche f 1) пролом; прорив; Ф être sur la ~ бути на бойовому посту; 2) зазублина.

bredouill ement m бурмотіння;

~ er vi бурмотіти.

bref, breve 1. adj короткий; d'un ton ~ різко; 2. adv коро́тше ка-

brésilien, -ne adj бразільський. bretelle f бретелька; перев'яз; шлейка; pl підтяжки.

breton, -ne adj бретонський.

breuvage m напій; пійло; рі-

речет т 1) диплом, атестат; 2) патент; ~ d'invention патент на винахід; ~ er vt 1) видавати диплом; 2) давати патент bribes f pl рештки, крихти; les

~ d'une conversation уривки роз-

bric-à-brac m старий мотлох,

лахміття, старі речі.

bricol||e f 1) ремінь; 2) розм. дрібна, погано оплачувана робота; \sim er vi братися за будь-яку роботу; \sim eur m, -euse f 1) той, хто береться за будь-яку роботу; 2) майстер на всі руки.

brid||e f 1) вуздечка; налигач; 2) тех. скоба; О à toute ~, à ~ abattue щодуху, з усієї сили; tenir la ~ haute à qn тримати в шорах когось; tourner ~ перен. змінити свою думку; \sim er vt 1) гнуздати; 2) перен. стримувати, приборкувати; обмежувати.

briève ment adv κόροτκο; ~té

стислість, короткість.
brigand m розбійник; ~age m розбій; ~ er vi займатися розбоєм, розбищакувати.

brill amment adv і блискуче; ant, -e 1. adj блискучий; 2. m 1) блиск; 2) діамант; ~er vi блищати, сяяти.

brin m 1) патін, стеблина; ~ d'herbe травинка, билинка; ~ de paille соломинка; 2) волоконце; 3) трохи, ледве-ледве; faire un ~ de toilette опоряджатися.

brindille f гілочка; травинка. brio m: avec \sim блискуче, чуbrioche f 1) здобна булочка; 2)

розм. промах.

brique f 1) цеглина; це́гла; 🥕 brute rex. невипалена цегла; glacée кáхель; 2) брусок; ~ de savon брусок мила.

briquet m запальничка; кре-

briquet age m мурована клад- \sim er vt викладати цеглою; ~erie f цегельний завод; цегельня. brisant m 1) підводна скеля;

2) прибій.

brise f бриз, морський вітерець. brise-glace(s) m 1) кригоріз; 2) криголам.

bris||er vt ламати, розбивати; ∼eur m: ∼eur de grève штрейкбрéхер.

brise-vent m вітровий щит.

brisure f. 1) тріщина, перелом; 2) уламок

brocant||age m торгівля старими речами; \sim ег vi торгувати старими речами; \sim еиг m, -euse f тор-

гов ець, -ка старими речами. brochage m noлігр. брошуру-

broche f 1) роже́н; 2) бро́шка; 3) ши́ло; 4) спи́ця, дро́тик.

brocher vt 1) noniep. брошурувати; 2) ткати золотом, шовком. brochet m щука.

brod||er vt вишивати; ~erie f вишивка; \sim eur m, -euse f виши-

вальник, -ця. broiement m див. broyage.

bronch||er vi 1) спотикатися; 2) рухатися; sans \sim оком не моргнувши; il a \sim é він не встояв; 3) помилятися; 4) упиратися.

bronchite f бронхіт.

bronz $||e\ m\ 1|$ бронза; 2) виріб з бронзи; ~ é, -e adj смуглявий; загорілий; \sim er vt покривати брон-

bross||e f щітка; \sim er vt 1) чистити щіткою; 2) жив. писати; ~ег ип tableau зробити ескіз (картини)

brouhaha m розм. гомін, шум

голосів.

brouillard m тума́н; О раріет

промока́льний папір.

brouill||e f cва́рка; être en с бу́ти в сва́рці; ~ é, -e adj пере-плу́таний, сплу́таний; ◊ les œufs \sim és збита я́ечня; \sim er vt 1) змі-шувати; плу́тати; 2) посвари́ти; \Diamond \sim er la vue затума́нити зір; se \sim er свари́тися; \sim erie f сва́рка, суперечка; незлагода; ~on, -onne 1. adj сварливий; 2. m чернетка; - onner vt писати начорно.

broussaill∥e f густий чагарник; ~eux, -euse adj порослий чагар-

brout m паросток, патін; \sim ег vt ску́бти траву̂.

broy||age m дроблення; \sim er vt дробити; товкти; розтирати.
bru f невістка; братова (∂py -

жина брата). bruin||e|f| мря́ка, мжи́чка; \sim er

v. impers.: il ~ е мрячить, надворі мжичка.

bru||ire* vi шелестіти; шуміти; ~ issant, -e adj шелесткий; ~ issement m ше́лест, шарудіння.

мент m шелест, шарудіння.

bruit m 1) шум; 2) чу́тка, поговір, поголо́ска; le \sim court, le

circule пішла́ чу́тка.

brûl||ant, -e adj палю́чий; пеку́чий, жаркий; \sim e m гар, горіле;

 \sim er 1. vt 1) палити; спалювати; 2) обпалювати; ◊ ~er la cervelle пустити ку́лю в лоб; ~er la cervelle à qn вбити когось наповал; ~er le pavé мчати щодуху; ~er les étapes, ~er les stations îхати, не зупиняючись; 2. vi горіти, палати; ~er de faire qch горіти бажанням зробити щось; ~ ure f опік.

brumal, -e adj зимовий. brume f густий туман.

brum||er v. impers.: il ~e Tyманно; ~eux, -euse adj туманний,

brun, -e 1. adj коричневий: 2. m. f брюнет, -ка, чорня́в ий, -а; 3. m кори́чневий ко́лір; \sim âtre adj коричнюватий.

brune f сутінки, присмерки; sur

втипе / сутики, присмерки, ос. la ~ у присмерках, під вечір. brun||ir vt 1) фарбувати в темний колір; 2) полірувати (метал); ~issage m поліровка (металу); ~isseur m, -isseuse f поліруваль-

ни|к, -ця (металу).

brusqu||e adj i) раптовий; 2)
різкий; грубий; manières ~es різкі, швидкі рухи; ~ ement adv рапто́во; пори́вчасто; рі́зко; \sim er vt 1) пово́дитися гру́бо; 2) приско́рювати; ~er une affaire швидко

рювати; ~ег шне аптапе шъпдло закінчити справу; ~erie f 1) різ-кість, грубість; 2) несподіваність. brut [bryt], -е adj 1) сирий, необроблений; неочіщений; грубий; matière ~е сировина; Ф fait ~ голий факт; 2) валовий; recette ~ e валовий збір; 3) чистий (про

вагу); poids ~ вага́ бру́тто. brutal, -e adj гру́бий; звіря́чий; різкий; ~ement adv грубо, різко; \sim iser vt брута́льно пово́дитися; ~ité f 1) гру́бість; 2) звірство. brute f 1) звір, скоти́на; 2) гру́ба люди́на, недолюдок, скоти́на.

bruyamment adv шумно. bruyant, -e adi шумний.

buand||erie f пра́льня; ~ière f

пра́чка, пра́ля. bûche j 1) поліно; 2) розм. бо́в-

дур, лобуряка. bûcher I m 1) багаття; 2) дро-

в'яний сарай, дровник. bûcher II 1. vt обтісувати; 2. vi розм. трудитися.

bûcheron m лісору́б, дровору́б, buffet m 1) буфе́т (меблі); 2) буфе́т (закусочна); ~ier m, -iere f буфетник, -ця.

buffle m 1) буйвол; 2) шкіра

буйвола.

buisson m кущ; чагарник; ~ neux, -neuse adj порослий чагарником; ~ nier, -nière adj: faire l'école ~ піèге прогулювати урожи.

bulb||e m бот. цибулина; ~ еих, -euse adj цибулинний.

bulgare 1. adj болгарський; 2. m

болгарська мова. bulle f бульбашка, булька; ~ de savon мильна бульбашка

bulletin m 1) бюлетень; vote виборчий бюлетень; 2) бюлетень (журнал); 3) зведення; ~ météorologique зведення погоди; 4) квитанція, бланк; ~ de bagage багажна квитанція; ~ de commande бланк для замовлення; 5) за́пис; ~ d'hospitalisation напра́влення в лікарню

bureau m 1) письмовий стіл; 2) канцелярія, контора; бюро; робочий кабінет; — de poste поштове відділення; — de vote виборча

дільниця; ~ de location каса по-

переднього продажу квитків. burin m різець; ~ er vt працювати різцем, гравірувати.

busquilé, -e adi: le nez ~ nic

з горбочком; ~er vt згинати.
but [by(t)] m 1) ціль, мішень;
2) перен. мета; намір; dans le ~
з метою; 3) спорт. ворота; gardien метом, у тори. ворота, garten de ~ воротар; inscrire un ~ за-бити гол; О de ~ en blanc раптом, зразу, ні з того ні з цього; ~ er vi 1) упиратися у щось; 2) спіткнутися.

butin m здобич; \sim er vt, vt 1) брати здобич; 2) збирати мед (про

butte f паторб, горб; Q être en а... зазнавати нападок; бути міщенню.

butter vt c.г. підгортати, підсипати.

buvable adj питний.

buvard 1. adj: papier \sim промока́льний папір; 2. m бюва́р.

buvée f пійло. buvette f прила́вок, буфет. byzantin, -e adj візантійський.

ça pron це; il ne manque plus que çа тільки цього не вистачає; à part çа за винятком цього; O pour çal не сумнівайтесьі; сотте сі, сотте çа так собі; çа у est все в по-

çà 1. adv тут; сюди́; çà et là тут і там; 2. int: ог çà! ну́мо!, нум!; аћ çа! послухайте лишень!;

та що ви!

cabal||e f 1) крамола; інтрига; підступи; 2) зграя, ватага, кліка; ~ er vi умишляти зле, лихе; ~ eur m_1 -euse f intpurán, -ka.

caban m плащ з каптуром, до-

щовик.

cabane f 1) хатина; курінь; 2) приміщення, клітка для тва-

cabaret т шино́к, ко́рчма́; ~ier m, -lère f шинка́р, -ка.

cabine f 1) каюта; 2) кабіна; ~ téléphonique телефонна будка. cabinet m 1) кабінет; ~ de lecture читальня; 2) невелика кімната; ~ de débarras комірка; ~ de toilette кімната для умивання; 3) pl: ~s (d'aisances) убиральня; 4) канцеля́рія; ~ d'un ministre секретаріат міністра; 5) кабінет, ýряд; члени уряду. câble m кабель, канат.

cabot||age m прибережне, кабо-тажне плавання; ~ er vi плавати біля берега; ~eur m каботажне

судно́.

cabrer (se) ставати на диби. савгі т козеня.

cache f закуток, затишок, притулок.

cache-cache m хованки (гра). cache-nez m шарф, кашне.

cache-poussière *m* пильовик. cacher *vt* ховати, приховувати, утаювати.

cachet m 1) печатка; 2) штёмпель, тавро; 3) перен. відбиток; 4) облатка, таблетка; ◊ courir le ~ давати приватні уроки; бігати по уро́ках; \sim er vt запечатувати. cachette f тайни́к; en \sim по́тай;

нишком, крадькома.

cachot m 1) в'язниця, тюрма; одиночна камера; карцер.

cachotti||er, -ère adj потайний, скритний.

cadastre m опис, список, кадастр:

cadavre m труп.

cadeau m подару́нок.

cadenas [kadna] т висячий замо́к; \sim ser vt замика́ти на замо́к. cadenc||e / такт; розмір, ритм; темп; спорт. швидкість; ~er vt

дотримувати такту.

cadet, -te 1. adi молодший; 2. m, f 1) молодший син, молодша дочка; il est mon ~ він молодший від мене; 2) член дитячої спортивної команди; 3. т кадет; 4. т курсант.

cadran m циферблат; ~ solaire

сонячний годинник.

cadre m 1) рама; 2) перен. оточення, рамки, dans le \sim de... у рамках чогось. 3) відповідальний працівник, 4) pl кадри, керівний склад.

cadrer vi відповідати чомусь,

збігатися.

сафи іс, -que ad ј 1) старий, старезний; 2) юр. який (що) втратив силу, недійсний; ◊ mal ~ мед. епіленсія; ~ cité f 1) старезність,

старість; 2) юр. недійсність, недіє-

cafard, -e 1. adj лицемірний. святенницький; 2. m, f святенник, лицемір; \sim ise f лицемірство.

café m 1) ка́ва; ~ nature натура́льна чо́рна ка́ва; 2) кафе́. cafeti||er m, -ère f хазя́їн, ха-

зяйка кафе.

cafetière f 1) ка́вник; 2) розм. голова.

cage f клітка.

cagnard m, -e f нероба, ле́дар; er vi байдикувати; ~ise f неробство, ледарство.

cagneu | x, -se adj клишоно́гий,

кривоно́гий.

cahier m 1) зо́шит; ~ à papier quadrillé зощит у клітку; brouillons чернетка; ~ de musique ноти; 2) відомість, журнал.

cahot m трясіння; поштовх; \sim ant, -e adj тряський; \sim er vt

трясти.

cahute f хати́на.

саііі||é, -e adj: lait \sim ки́сле молоко́; \sim ebotte f сир; \sim er vt зву́рджувати; se \sim er зсіда́тися звурджувати; (про молоко).

caillot m згу́сток (крові). caillou m (pl -х) кругляк; ще́санкой m ($pr \sim x$) кругляк; щебінь; галька; \sim tage m брукува́тня кругляко́м; \sim teux, -teuse adj кам'яни́стий; \sim tis m ку́па ще́беню, шебінь.

caiss||e f 1) я́щик; 2) ка́са; ~ d'épargne оща́дна ка́са; 3) ку́зов; 4): grosse ~ бараба́н; ~ ier m,

-ière f каси́р, -ка.

cajol||er vt 1) пестити; 2) лестити; ~erie f ле́стощі; ~ецг,

-euse 1. adj підле́сливий; 2. m, f підлесник, облесник, підлеслива жінка.

cal m (pl -s) мозо́ля.

calamit||é f ли́хо, біда́; ~eux, -euse adj тяжкий.

calcaire 1. adj вапняковий; 2. m

calcin||ation f обпалювання; er vt обпалювати.

calcul m обчислення; ~ mental ýсна лічба; leçon de \sim урок арифметики; \sim ateur, -atrice 1. m, f обметика, ассы, алькуля́тор; 2.m лі-чи́льник; 3.f обчи́слювальна ма-ши́на; \sim er vt 1) рахува́ти, обчислювати; 2) обдумувати, міркувати.

°cale f трюм. calé, -e adj: être ~ en qch бу́ти досвідченим у чомусь, знатися на чомусь.

calèche f коляска.

calendrier m 1) календа́р; 2) календарний план.

calepin m записна книжка.

calfeutr age m конопачення; \sim er vt зашпаровувати (щілини), конопатити; se ~ er замикатися; se ~er chez soi nepen. замкнутися

в собі; відгородитися від життя. calibre m 1) калібр; 2) tex. шаблон; 3) властивість, якість. calice m 1) чаша; boire le \sim

jusqu'à la lie *перен*. випити чашу до дна; 2) бот. чашечка (квітки). califourchon m: à ~ loc. adv.

верхи (на стільці і т. ін.).

câlin, -e adj ласкавий, ніжний; ~ er vt голубити, пестити; ~ erie f ласка, ніжність.

calleu||x, -se adj мозолистий.

calmant, -e 1. adj заспокійливий; 2. т заспокійливий засіб; бо-лезаспокійливий за́сіб.

calm e 1. adj тихий, спокійний; 2. m тиша, спокій; \sim er vt заспокоювати; se ~ er заспокоюватися.

calomni||ateur m, -atrice f на-кле́пни|к, -ця; ~e f наклеп; ~er vt зводити наклеп; \sim ϵ ux, - ϵ use adi наклепницький.

calorifère 1. adj теплопровідний; 2. т калорифер.

calot m пілотка.

calqu||e m 1) ко́пія, ка́лька; 2) перен. наслідування; ~er vt 1) калькувати; 2) перен. наслідувати.

calvitie [kalvisi] ƒ ли́сина.

саmarade m, ƒ това́риш, -ка;

∼rie ƒ товари́ськість, товаришування.

camard, -e 1. adj кирпатий; 2. f: La \sim е розм. смерть.

cambrer vt вигинати, гнути.

cambriol||age m пограбування, крадіжка; \sim er vt пограбувати (квартиру); \sim eur m, -euse f зло́мщик, злодій, злодійка.

cambrure f вигин.

caméléon m прям., перен. хаме-

camelote f 1) недоброякісний товар; 2) погана робота.

camera f кінознімальна камера. camion *m* грузовик.

camion-benne m самоскийд.

camion-citerne m автоцистерна. camion-grue m автокран.

camionn age m перевезення вантажів; ~ er vt перевозити вантажі; ~ette f легкий вантажний автомобіль; ~еиг т водій грузовика.

camomille f бот. ромашка. маскування; camoufl||age m ~er ut маскувати.

сатр m стоянка; табір; \sim de pionniers піонерський табір; \sim de concentration кнцентраційний табір; ~ adverse ворожий табір; base de ~ туристська база; lever le ~ згорнути табір; О ~ de jeu спортивне поле; ficher le \sim груб. забиратися геть.

сатрадпаго, -е 1. adj сільський; 2. m, f сільський житель, -ка.

campagne f 1) сільська місцевість; à la ~ на селі, на дачі; 2) поле; рівнина; еп газе ~ у від-критому полі; 3) військ. похід, кампанія; entrer en ~ вирушити в похід; 4) кампанія; ~ électorale виборча кампанія; ~ de masse масова кампанія; déclencher une розпочинати кампанію.

сатр||ement m розташування табором; \sim er vi стояти, розташуватися табором; \sim eur m ту-

рист.

camping m 1) туризм; faire du ~ займатися туризмом; 2) тури-стичний табір, кемпінг.

ranna raorp, кемпинг. camus, -e *adj* кирпа́тий. canadien, -ne *adj* кана́дський. canaille 1. *adj* 1) наха́бний; вульгарний; 2) задерикуватий; 2. 1) негідник, шельма, каналія; 2)

набрід, потолоч.
 сапаlів||ation f 1) система ка-налів; 2) ел. проводка; 3) трубо-провід; ~er vi 1) проводити ка-нали; 2) перен. направляти, спрямовувати.

сапаре т диван, канапка. canapé-lit m диван-ліжко.

canard m 1) káuka, káuyp; 2)

розм. газётна вигадка.

сапсет [kāse:r] т мед. рак;

~ еих, -еизе 1. adj раковий; 2. т,

f хвор|ий, -а на рак.

сапсте т 1) морський рак; 2) скнара; 3) шк. ледар. candeur f щиросердість, щи-

рість; простодушність.

candidat m кандидат; ~ure f кандидату́ра.

candide adj щиросердий, щирий, правдивий.

cane f ка́чка; \sim ton m ка-

canevas т прям., перен. канва; tracer son ~ накидати план. caniche m пу́дель. caniculaire adj пекучий; chaleur

∼ літня спе́ка. canif m складаний ножик. canin, -e adj собачий; exposition

~ е виставка собак. canne f 1) палиця, ціпок; ~ à pêche розсувнá вудка; 2) очерет;

à sucre цукрова тростина. cannelure f жолобо́к, ви́імка. cannibal||e| m людоже́р; \sim isme т людожерство.

canoë [kanoe] m байдарка, каное.

canon m 1) гармата; ~ antiaerien, \sim contre-avions зентна гар-мата; 2) дуло, ствол; \sim nade f ка-нонада; \sim nier m артилерист. canot m човен; \sim automobile

моторний човен; \sim age m катання на човні; спорт. веслування; faire du ~age займатися веслу-ванням; ~er vi кататися на човні; \sim ier m весля́р.

cantatrice f співачка.

cantin \parallel e f їдальня; \sim ier m, -ière f ic τ . маркіта́н τ , -ка.

саптопп||ement m військ. розквартирування; ~er vt розміщати, розквартировувати (війська); se ~er усамітнитися, залишитися на самоті.

cantonnier *т* шляховий робітник, шляховий обхідник.

caoutchou||c m 1) каучу́к, гу́ма; 2) pl кало́ші; ~teux, -teuse adj каучу́ковий.

сар [kap] m 1) мис; doubler le ~ обігнути мис; 2) мор., ав. курс, напрям; mettre le ~ ѕиг... взяти курс на...; О de pied en ~ з ніг до голови.

сараble adj (de qch) 1) здібний, здатний; \sim à tout здатний на все; 2) юр. правоздатний. сарасіте f 1) місткість, ємність;

сарасіté f 1) місткість, ємність; \sim thermique теплоємність; mesures de \sim міри, ємності; 2) зда́тність; \sim du réseau зал. пропускна зда́тність; \sim de charge вантажопідйомність; 3) здібність, обдарованість; d'une haute \sim обдарована людина; 4) юр. дієзда́тність. сарагасоп m попона.

cape f плащ, накидка; O rire sous ~ сміятися нишком.

capeline f ка́пор.

capillaire adj волосийй, капілярний.

capitaine m 1) полководець; 2) капітан; командир; en ~ second помічник командира роти.

capital I, -e adj головний, основний; О реіпе ~e смертна кара. capital II m капітал; ~ fixe основний капітал; ~ roulant, ~ circulant оборотний капітал.

capitale f 1) столи́ця; 2) вели́ка бу́ква.

саріtаl||isme m капіталізм; \sim iste 1. adj капіталістичний; 2. m, f капіталіст, -ка.

capitul||ation f капітуляція; \sim er vi капітулювати, здаватися.

caporal m військ. капрал.

сарот т 1) плащ з каптуром; 2) чохол на люк; авт. капот. сароте f 1) шинель; 2) відкид-

ний верх екіпажа; 3) капор.

саргіс е т каприз, примха; faire des ~ es капризувати; ~ ieusement ada веренняй примуния.

ment adv вередливо, примхливо; \sim ieux, -ieuse adj примхливий, вередливий, капризний. $capsule\ f\ 1$) ϕapm . капсула, об-

саряще ў 1) фарм. капсула, облатка; 2) кабіна космічного корабля; 3) бот. коробочка; 4) анат. сумка; 5) хім. чашка для випаровування.

сарт||аде m 1) відве́дення води, джерела́ (в трубу); 2) уло́влювання (хвиль і т. ін.); \sim de l'energie atomique оде́ржання атомної енергії; \sim er vt 1) відво́дити во́ду, джерело́ (в трубу); 2) здобува́ти хи́трощами; 3) перехопити, пійма́ти; \lozenge \sim er les ondes радіо перехопи́ти переда́чу.

captieu||sement adv лука́во, хи́тро; \sim x, -se adj облу́дний, обма́нливий; лука́вий; зва́бливий, підсту́пний.

сарі||іf, -ive 1. adj полонений; 2. m, f полонен|ий, -a; \sim ivant, -e adj чарівний, захоплюючий; \sim iver vt 1) брати в полон; 2) полонити, покорити; \sim ivité f полон; \sim ure f піймання, затримання; здобни;

 \sim urer vt піймати, захопити, взяти

в полон; арештувати.

саquet m 1) кудкуда́кання; 2) перен. балачки́; rabattre le \sim de qп перен. заткнути комусь рота; таде т балаканина; ~er vi 1) кудкудакати; 2) перен. базікати; ~eur т, -euse f балаку́|н, -ха. саг 1. сопј тому́ що, бо; 2. т

(pl les car) пояснення, резони; О avec lui, il y a toujours des si, des mais et des ~ з ним каші не звариш.

caracol e f гарцювання; О escalier en ~ кручені сходи; ~ er vi гарцювати.

caractère m 1) хара́ктер; être un homme de ~ мати стійкий характер; 2) властивість, ознака; ~ distinctif відмітна ознака; 3) буква, літера.

caractéris er ut характеризувати; ~ tique 1. adj відмітний, характерний; 2. f характеристика;

я́кість, особли́вість, озна́ка, ри́са. carafe f графи́н; ◊ rester en ~ розм. лишитися ні з чим; laisser en ~ залишити, кинути в нещасті; лишити з носом; tomber en потрапити в тяжке становище: сі-

сти в калюжу. сагарасе f 1) панцир (черепа-хи); 2) перен. шкаралупа; 3) геол. щит.

сагbon \parallel е m хім. вуглець; \sim ifère adj вуглено́сний; кам'янову́гільний; \sim igation f обву́глювання; \sim iser vt обвуглювати.

carburant m пальне.

carcasse f 1) скелет, кістяк; 2)

cardiaque 1. adj мед. серцевий; crise ~ серцевий приступ; 2. m, f хворий, а на серце.

cardin||al I, -e adj 1) головний; 2) грам.: adjectif numéral ~ кільгорат. Augretin Hunter Constant vacanishus; Coles points cardinal II т кардинал.

caress ant, -e adj ласка́вий; ~e f ласка; faire des \sim es d un enfant . нестити дитину; \sim er d пестити, гладити; d \sim er un espoir плекати надію.

cargaison f вантаж (судна)... cargo m вантажне судно. сагдиег vt згортати вітрила. carille f мед. карієс; \sim er vt роз'їдати; se \sim er гнити, псува-

carillon m дзвоніння в усі дзвони; ~ ner vi дзвонити в усі дзвони; \sim neur m дзвона́р.

carlingue f ав. кабіна пілота. carnage m різанина.

carnassi||er, -ère 1. adj хижий, м'ясоїдний; 2. m pl хижі тварини.

carnassière f dus. carnier. carnet m записна книжка; à souches відривна книжка; ~ d'écolier табель (школяра); ~ de propagandiste блокнот агітатора.

carnier m мисливська сумка. carnivore 1. adj м'ясоїдний; 2. m pl м'ясоїдні ссавці.

carott le f 1) морква; 2) фам. обман; 0 tirer une ~ à qп виманити щось хитрощами; ~er vt

фам. виманювати хитрошами. сагре f короп; О être muet сотте une ~ мовчати як риба. carpette f килимок.

carré, -e 1. adj квадратний, чо-

тирику́тний; $\Diamond \sim$ des épaules плечи́стий; réponse \sim е пряма відповідь; 2. m 1) квадрат; élever au мат. піднести до квадрата; 2) садова грядка; 3) площадка сходів; 4) мор. кают-компанія.

саггеац т 1) квадратик; клітинка (на тканині); 2) кахель; 3) підлога (плиткова); coucher sur le ~ спати на підлозі; О rester sur le ~ бути вбитим на місці; 4) віконне скло; faire le ~ мити вікна; 5) кватирка. carrefour m перехрестя.

carrel age m мостіння плитками; \sim er vt мостити плитками.

сагге́ment adv 1) навпросте́ць, тве́рдо, рішу́че; 2) під прями́м ку-

carrer (se) розм. зручно влаштуватися.

carrière I f 1) життєвнй шлях; кар'єра; 2) професія; 3) іподром. carrière II f каменоломня. carriole f 1) двоколка, повоз-

ка; 2) розм. поганенький автомобіль.

carross∥e m kapéta; ◊ rouler ~ жити розкішно, на широку ноry; ~ler m каре́тник.

carrure f ширина в плечах; d'une belle ~ широкоплечий.

cartable m 1) папка для ма-

люнків; 2) учнівська сумка. carte f 1) карта (географічна, гральна); tirer les ~s ворожити грильни); ther les ~s ворожити на картах; 2) членський квито́к; посвідчення; ~ du Parti партійний квито́к; ~ de syndicat профспілко́вий квито́к; ~ d'identité nó-свідка про осо́бу; 3) картка; ~ postale листівка; 4) меню; 5) кви-

то́к; О le dessous des ~s зворо́тний бік медалі; jouer ~s sur table діяти відкрито; jouer sa dernière рискувати останнім; perdre la обентежитися; donner oblanche дати повну свободу дій.

carton m 1) карто́н; 2) папка; 3) картонна коробка; 4) візитна ка́ртка; ~ nage m картонний ви-ріб, оправа; ~ ner vt оправляти в папку.

cartouch||e f патрон, заря́д; гільза; ~erle f патронний завод; ~ière f патронташ.

cas m 1) випадок; обставина; de mort смертний випадок; faire ~ de... надавати значення; c'est un ~ de conscience це справа cóвісті; en tout ~ в уся́кому ра́зі; en pareil ~ у тако́му ра́зі; le ~ échéant y ра́зі необхі́дності;

2) грам. відмінок. casaque f плащ з широкими ру-кавами; О tourner ~ розм. зраджувати свої переконання.

cas||e f 1) xarúna; 2) (стола, шафи); 3) клітинка (на шаховій дошці); ~ ег vt поміщати; улаштовувати; se ~er улаштовуватися.

casernile f прям., перен. казарма; ~ ement m розміщення по ка-зармах; ~ er vt розміщати в каза́рмах.

casier m 1) шафа, етажерка з відділами для паперів, папок; 2): відділами для наперів, напок; 21.
~ judiciaire юр. відомості про судимість; avoir un ~ judiciaire vierge не мати судимості.
cass||able adj ламкий, крихкий;
~ ant, -e adj 1) ламкий, крихкий;

2) різкий, владний.

5 959-1

casse f 1) ламання, поломка; 2) битий посуд; 3) фам. розжалування, звільнення; donner la ~ à qп звільнити когось; 4) фам. неприемність, втрати.

casse-cou m 1) небезпечне місце; 2) шибеник, паливода.

casse-croûte m легкий сніданок. casser vt 1) ламати, бити, роз-бивати, трощити; 2) скасовувати; ~ le jugement скасувати рішення; О ~ la croûte заморити черв'ячка́, тро́хи підживи́тися; se \sim лама́тися, розбива́тися; se \sim la tête проломити собі голову; перен. сушити голову над чимсь.

casserole f кастру́ля. casse-tête m фам. головоломка,

морока.

cassette f шкатулка.

cassis *m* чорна смородина. cassure *f* 1) злом, перелом; 2) розрив стосунків.

. castor m 1) бобер; 2) боброве ху́тро; 3) боброва шапка. casuel, -le 1. adj 1) випадковий; 2) грам. відмінковий; 2. т побічні прибутки.

cataplasme m припарка. cataracte f мед. катаракта.

catarrhe m karáp; ~ des voies respiratoires катар дихальних шля-

catéchis[|er vt повчати, наставля́ти; \sim me m катехізис.

catégorie f 1) категорія, роз-ря́д, клас; 2) категорія, сорт. cathédrale f собор.

cathol licisme m католицизм; ~ique 1. adj католицький; 2. m, католик, католичка.

caucasien, -ne adi кавказький.

causal, -e adi причинний; ~ ité f причинність.

1) причина, підстаcause f ва; à ~ de... loc. prép. через те, що; et pour ~ і не без підстави; 2) справа; défendre la ~ de la раіх захищати справу миру; faire

соттипе діяти спільно; 3) юр. справа, процес; avoir gain de ~ виграти справу; être hors de ~ бути непричетним до чогось; en connaissance de ~ із знанням справи; О mettre en ~ ставити під сумнів.

causer I vt викликати: заподію-

вати, спричиняти,

caus er II vi розмовляти, бала-кати; \sim erie f розмова, бесіда; \sim ette f ϕ aм.: faire un brin de ~ ette перекинутися кількома словами; \sim eur m, -euse f співрозмовник. -пя.

саиsti||cité f 1) їдкість; 2) уїдливість; \sim que adi 1) їдкий; 2) уїдл

ливий; дошкульний.

cautéris ation припікання;

 \sim ег vt припікати.

caution f порука; застава; ~ solidaire кругова́ пору́ка; sous ~ під заставу; sujet à \sim потребуючий підтвердження; \sim nement mпоручительство; \sim ner vt поручи-

cavalerie f кавалерія.

cavalier I m 1) вершник; 2) кавалери́ст; 3) кавале́р; 4) шах. кінь; ♦ on ne fait pas ~ seul оди́н у полі не воїн.

cavali||er II, -ère adj розв'язбезцеремонний, ~èrement adv вільно, розв'язно.

cave I f 1) погріб, льох, підвал; 2) кабаре.

cave II adj порожнистий, запа-

caver vt видовбувати: підточувати.

cavern $||e f 1\rangle$ печера; 2) мед. каверна; ~ eux, -euse adj печеристий; О voix ~ euse замогильний голос.

саviar m чорна ікра; ~ frais, ~ grenu зерниста ікра; ~ compact, ~ pressé паюсна ікра. cavité / западина; порожнина. ce I pron це, те.

се II adj (перед голосним та h німим сеt, f cette, pl сеs) цей (ця, -це, ці).

céans adv тут; удома; de ~ тутешній; maître de ~ господар дому.

ceci pron це; ~ admis, ~ dit виходячи з цього.

cécité f сліпота.

céder 1. vt поступатися, віддавати; \sim le terrain відступати; 2. vi 1) підкорятися; піддаватися; 2) опускатися.

cédille f орфографічний знак. cèdre m бот. кедр.

ceindre* vt оперізувати, оточу-

ceintur le f 1) пояс; 2) огорожа: \sim er vt оперізувати; \sim on m портупея; поясний ремінь.

cela pron те, це; comme ~ так; c'est ~ правильно.

célébration f 1) прославляння; 2) святкування.

célèbre adj знаменитий, славетний, відомий.

célébr||er vt 1) прославляти;

вшано́вувати; 2) урочи́сто святкува́ти; \sim ité f 1) сла́ва, популя́рність; 2) знамени́тість (про модину).

celer vt таїти, приховувати, ховати.

célérité f швидкість. céleste adj небесний.

célibat m безшлюбність; ~ aire 1. adj неодружений; 2. m, f холостя́к, па́рубок, неодру́жена жінка. celle pron див. celuî.

cellier m підвал. cellulaire adj кліти́нний.

cellule f 1) келія; 2) камера (тюремна); 3) біол. клітина; 4) осередок; ~ des komsomols комсомольський осередок.

celtique adj ке́льтський.

сенці ргоп (f celle, m pl ceux, f pl celles) цей (ця, це, ці); той (та, те, ті); \sim -сі (pl сеих-сі) цей (означає предмет, ближчий до особи, що говорить); \sim -là (pl сеих-là) той (означає предмет, від-даленіший від особи, що говорить).

cénacle m товариство, гурток,

гру́па.

cendr||e f 1) попіл, зола, шлак; 2) pl прах, останки; ~er vt 1) надавати попелястого відтінку; 2) посипати попелом; \sim ier m попільничка; ~illon f розм. замазура; перен. попелюшка

cens [sã:s] m 1) ценз; ~ électoral виборчий ценз; 2) перепис; ~é, -e adj гаданий; ~ément adv фам. нібито, так би мовити.

censeur m 1) це́нзор; кри́тик;

~ serrée сувора цензура; s'expo-

наглядач (у ліцеї). censur||e f цензура; критика;

ser à la ~ du public віддати себе на суд громадськості; ~er vt критикувати; здійснювати цензуру.

cent I 1. adj 1) сто; 2) сотий; раде ~ сота сторінка; 2. m сотня; О pour ~ процент; huit pour ~ вісім процентів.

cent [sent] II m цент (1/100 до-

лара).

cent||aine f сотня; ~ enaire 1. adj столітній, віковий; 2. m століття; ~ ième 1. adj сотий; 2. m сота частка.

centime m сантим (1/100 франĸa).

сепtimètre m сантиметр. сеntral, -е 1. adj центра́льний, головний; 2. f: \sim e thermique те-плоцентра́ль; \sim e électrique елек-троцентра́ль; \sim e électronucléaire атомна електростанція; 3. m: ~ téléphonique центральна телефонна станція.

centre m 1) центр; \sim de gra-é центр ваги́; \sim d'attraction vité центр ваги; \sim d'attraction центр притягання; 2) пункт, база, culturei культурна
 d'accueil приймальний
 цапалу. пункт; 3) спорт. центр нападу.

centri fuge adj відцентровий; pète adj доцентровий.

centupl||e adj сторазовий, ~er vt збільшувати в сто разів.

cep [sep] m виноградна лоза. сере т білий гриб. cependant adv тим часом.

céramique 1. adj гончарний, керамічний; 2. f кераміка.

cerceau m обруч, серсо. cercl||e m 1) круг, коло; inscrire dans un ~ геом. вписати в коло; 2) обід, обруч; колісна шина; 3) клуб; гурток; група (людей); 4) спорт. круговий рух (руками, но-гами); О ~ vicieux зачароване коло; \sim ег vt 1) набивати обручі

(на бочку); 2) оточувати; обводити, сегсией т труна, домовина, се́ге́аle 1. adj зерновий; 2. f pl зернові хліба, злаки.

cérébral, -e adi анат. мозковий: fièvre ~ е запалення мозку.

cérémoni | e f 1) церемонія, обря́д; 2) ввічливість; ~ eux, -euse adi церемонний.

cerf m о́лень.

cerf-volant m паперовий змій. ceris aie f вишневий сад; ~e 1. f вишня; черешня; 2. adj вишневий (колір); \sim ier m вишне́ве де́рево, вишня.

cern||e m 1) коло; 2) річне кіль-це (дерева); 3) синці (під очима); ~é, -e adj оточений; il a les yeux \sim és у нього синці під очима; \sim er vt 1) обводити коло; 2) оточувати; облягати; 3) перен. пробувати обдурити когось.

certain, -e adj 1) певний, вірогідний; 2) упевнений; 3) якийсь, де́який; dans ~s cas у де́яких випадках; dans une ~e mesure до деякої міри; à un ~ point до певної міри; \sim ement adv звичайно, безсумнівно: напевно.

certes adv звичайно, певна річ;

напевно

certifi||cat m свідоцтво, посвідка; довідка; ~ d'études свідоцтво про освіту; \sim er vt свідчити, посвідчувати.

certitude f 1) упевненість; 2) достовірність.

cerveau m 1) мозок; ◊ rhume

de ~ не́жить; 2) голова́, ро́зум; avoir le ~ felé бу́ти не сповна́ ро́зуму.

cervelas m сарделька.

cervelle f 1) мо́зок; 2) розм. розум; homme sans ~ легковаж-на людина; Q se brûler la ~ застрілитися.

cess||ation f припинения; ~e f перерва, зупинка; sans adv. безпереста́нно; \sim er 1. vt при-пиня́ти; зупиня́ти; 2. vt перестава́ти, припинятися.

cession f юр. поступка, переда-

(прав, майна).

c'est-à-dire loc. conj. тобто.

cet ∂us. ce II.

cette ∂us. ce II. ceux ∂us. celui.

chacal m (pl -s) шакал.

chacun, -e pron кожний, усякий. chagrin, -e 1. adj сумний, за-смучений; 2. m сум, смуток, журба; ~ er vt засмучувати; se ~ er

засмучуватися, журитися. chahut т розм. шум, талас; ет и розм. шуміти, галасувати. chaîne f 1) ланцюг, ланцюжо́к;
 náсмо; ~ de montagnes ripcькé 2) пасмо; ~ de montagnes гірське пасмо, гірський хребет; 3): ~ de travail конвейер; ргоduction à la ~ конвейерне виробийцтво; 4) програма радіомовлення, телебачення; 5) pl кайдани; briser ses ~ s розбивати кайдани.

chaînon m 1) кільце (ланцюга);

2) гірський відріг.

сhair f 1) тіло, плоть; 2) м'я́со; 3) м'я́коть (y плодів); $\Diamond \sim \grave{a}$ сапоп гарма́тне м'я́со; \sim de poule гусяча шкіра.

chaire f кафедра.

chaise f стілець; ~ de rotin, саппе́е пле́тене крісло; ~ саpitonnée стілець з м'яким сидінням; ~ à porteurs носилки.

châle m шаль. chaleur f 1) теплота́, жар; 2) ~eusement adv гаряче, спека; ~eux, -euse adi гарячий, палко; палкий.

chaloupe f баркас; шлюпка. chalumeau m 1) conілка; 2) паяльна трубка; ~ électrique електричний паяльник.

chalutier m 1) рибалка; 2) ри-

боловне судно, траулер.

chamailler (se) сваритися, лаятися, гризтися.

chambard m розм. шум, скандал; ~ er vt перевертати догори дном.

дном.

сhambre f 1) кімна́та; \sim а̀ соucher спа́льня; faire la \sim прибира́ти в кімна́ті; 2) ка́мера; 3) пала́та (установа); \sim de commerce торгове́льна пала́та; 4) пала́та (парламенту); la Chambre (des deputes) пала́та депута́тів.

chameau *m* верблюд. chamois 1. *m* 1) сарна; 2) замша; 2. adj світло-жо́втий; \sim er vt

виробляти замшу.

champ *m* 1) поле; нива; ~ d'essai c.e. дослідне поле; travaux des ~ s польові роботи; courir les ~ s бродити полями; 2) поверхня; майдан; рівне місце; ~ d'aviation аеродром; О ~ d'honneur поле битви; sur-le- ~ зразу, негайно; 3) перен. поприще; ~ d'action поле діяльності; 4) фіз. поле; ~ électrique електричне поле.

champagne m шампанське.

champêtre adj польовий; сіль-

champignon m гриб.

champion m, -ne f 1) чемпіон, -ка; 2) перен. борець; поборни к, -ця.

chance f 1) удача, талан; elle a de la ~ та щастить; bonne ~! бажаю успіху!; 2) випадковість; випадок.

chancel||ant, -e adj хиткий, хитливий; нестійкий; \sim er vi 1) хитатися; 2) nepeh. вагатися.

chancelier m канцлер. chancellerie f кацелярія.

chanceu||x, -se adj 1) щасливий, удачливий; 2) рискований, непевний

chanc||i, -e 1. adj заплісня́вілий; 2. m 1) перегній; 2) цвіль, плісень; ~ir vi плісня́віти.

chandel|lier, m свічни́к; ~le f
1) свічка; 2) спорт. стойка; 3)
свічка (в тенісі); 4) свічка (фігура вищого пілотажу); ◊ есопотіє
de bouts de ~les дрібна́ економія; brûler la ~le par les deux
bouts марнувати життя́.

change m 1) міна, обмін; 2) грошовий курс (на біржі); 3) міня́льна контора; lettre de \sim ве́ксель.

chang | ement m зміна; ~ er 1. vt
1) міняти, обмінювати, робити заміну; 2) переробляти, змінювати;
2. vi (è, а) змінюватися; ~ er de
visage змінитися на обличчі; ~ er
à vue d'œil мінятися на очах; faire
~ er d'opinion à qn переконати
когось; se ~ er переодягнутися.

сhanson f пісня; ~ de route похідна пісня; ~ de geste літ.

éпос; \sim nette f пісенька, шансоне́тка; \sim піег, -піèге 1. m, f а́втор, викона́в|ець, -иця купле́тів; 2. m збірка пісе́нь.

сћав m 1) спів, співа́ння; 2) пісня; поєма; \sim ег vt 1) співа́ти; 2) оспівувати; \sim ег dans le ton de qn підспівувати кому́сь; O faire \sim er qn шантажува́ти кого́сь; si cela te \sim e posm. якщо тебе це прива́блює.

chanteu|| г m, -se f співа|к, -чка. chantier m 1) дров'яний склад; 2) будівництво, будова; будівельний майданчик; ~ de choc ударна будова; 3) верф; ~ de constructions navales суднобудівні верфі; 4) гірн. вибій, забій; ~ d'extraction à ciel ouvert відкрита виробка.

chantonner vt наспівувати. chantre m півчий; заст. спіак.

chanvre *m* коноплі, прядиво.

chapeau m капелю́х.
chapelet m чо́тки; О défiler son
т ви́словити все, що на се́рці.
chapelle f 1) капли́ця; 2) капе́-

ла, хор.

сhарегоп m 1) старовинний головний убір; 2) супутниця, компаньйонка; О le petit Chaperon Rouge Червона Шапочка; ~ner vt

супроводжувати, охороняти. chapiteau m apxir. капітель;

сhapitre m 1) розділ; 2) церк. капітул; 3) предмет, тема.

chapitrer vt докоряти комусь. chaque adj кожний, усякий. char m 1) повозка, віз; 2) колісниця; 3) танк.

charbon m 1) ву́гілля; \sim de bois деревне вугілля; ~ de terre кам'яне вугілля; 2) с.г. головня; \sim nage m добування вугілля; \sim ner vt 1) обвуглювати; 2) малювати, креслити вугіллям; ~ nier

т, -піère f вугля́р, -ка. charcuter vt 1) розм. шматува́-ти, чикрижити, різати абияк; 2)

невдало оперувати.

charcut||erie f 1) ковбасна; 2) ковбасні вироби; \sim ier m, -ière f

ковоасні вироои; \sim let m, -lete f ковба́сни| к, -ця. charge f: 1) ванта́ж, вага́; наванта́ження; 2) тяга́р; être à la \sim de qn бу́ти на чиємусь утриманні; 3) доручення; 4) поса́да; supprimer ливо g лікрівува́ти поса́ти. тистине тиквідувати посаду; зняти ставку; 5) заряд; постріл; 6) тех. тиск; 7) податок; 8) юр. обвинувачення; témoin à с свідок обвинувачення; 9) атака; ге-

venir à la ~ поновити спробу. chargé, -e 1. adj 1) навантажений; 2) перен. обтяжений; ~ de pouvoir наділений владою; О lettre ~e цінний лист; langue ~e обкладений язик; 2. m: ~ d'affaires дип. повірений у справах.

charg||ement m 1) навантаження; 2) вантаж; ~er vi 1) навантажити; 2) обтяжувати; 3) доручати; 4) обвинувачувати; 5) за-ряджати; 6) атакувати; se ~ er брати на себе; ~eur m вантаж-

chariot m віз, хура, возик. charitable adj милосердний, милостивий, жалісливий.

charité f 1) милосердя; 2) благодійність; faire la ~ подавати

charmant, -e adj чарівний, милови́дний, милий.

charme I m чарівність, принадність.

charme II m бот. граб.

charm||er vt зачаро́вувати; eur, -euse 1. m, f чарівни́|к, -ця; 2. adj чаруючий.

charnu, -e adį м'ясистий.

спагни, -е аај м ясистии.

спагрепт||е f 1) кістя́к, карка́с;

ришто́вання; ~ de support несу́ча

констру́кція; 2) зруб; 3) тесля́рська робо́та; bois de ~ будіве́льний ліс; ~е́, -е adj збудо́ваний,

складений; ~ег vt теса́ти; ~ier т тесляр.

charr letier, -etière adj проїзний; porte ~etière воро́та; ~ette f візо́к; \sim ier vt 1) вози́ти, перевозити; 2) нести (про річку); ~оі т 1) гужовий транспорт; 2) військ. обо́з; ~ on m каре́тник.

charrue f плуг. charte f 1) грамота, хартія; 2)

основний закон; статут. chasse f 1) полювання; соигге полювання з псами; 2) переслідування, цькування; donner la ~ à qn переслідувати когось, гнатися; 3) винищувальна авіа-

chasse-mouches m 1) опахало; 2) мухоловка; сітка від мух (для

chasse-neige m 1) заметіль; 2)

енігоочисник.

снігоочисник. chass||er 1. vt 1) гнати, проганяти; 2) полювати; 2. vi 1) дути (про вітер); 2) котитися (про екіпаж); \sim еиг m 1) мисливець; 2) стрілець; 3) льотчик-винищувач; 4) винищувач, (літак).

châssis m 1) ра́ма (віконна); 2) тех. шасі; 3) кістя́к, карка́с. chaste adj цнотли́вий; ~ té f

цнотливість.

chat m, -te f кiт, кiшка; О il n'y a pas un ~ poэм. ні душі; avoir bien d'autres ~s à fouetter мати інші клопоти; appeler un ~ un ~ називати речі своїми іменами; avoir un ~ dans la gorge ~ échaudé craint захри́пнути; l'eau froide присл. опікшись на молоці, будеш дути й на воду.

châtaign||e f каштан; ~ier m

каштанове дерево, каштан. châtain, -e 1. adj темно-руся.

вий; 2. т шатен. château m замок; О bâtir des

~ x en Espagne будувати надхмарні замки. châtier vt карати. chatière f 1) лазівка для кіш-

ки; 2) потайний хід.

châtiment m kápa. chaton m кошеня́.

chatouili ement m лоскотання: ~ er vt 1) лоскота́ти; 2) ле́сти́ти; ~ eux, -euse adj 1) яки́й (що) бо-і́ться ло́скотів; 2) ура́зливий; ◊ question ~ euse деліка́тне пита́ння.

chatoyer vi вилискувати, міни-

тися різними барвами. chaud, е 1. adj теплий, гаря́чий; палкий; О nouvelle toute ~е остання новина; 2. adv тепло, жарко; il fait ~ те́пло; tenir ~ грі́ти; се manteau me tient ~ у цьо-му пальті мені тепло; 3. т жара, спека; j'ai ~ мені жарко. chaudière f казан; котел; ~ à

vapeur паровий котел; salle des

∼s коте́льня.

chaudron m казан, котел. chauffage m опаления; bain міська теплоцентраль.

chauff[|e.f.1) топлення, нагрівання; 2) топка; ~ er 1. vi нагріватися; 2. vt 1) зігрівати, нагрівати, нагрівати вати, гріти; 2) перен спішно щось робити; \sim еиг m 1) кочегар; 2)

chaume m 1) стерня; 2) солома

(для покрівлі)

chaumière f хатина.

chausse f 1) полотняне цідил-ко; 2) pl штани; О tirer ses ~s втекти; il y laissa ses ~s розм. він там головою ліг.

chaussée f 1) брук, шосе; les ponts et ~s шляхове відомство; 2) гребля.

chausse-pied m ріжо́к (для

взуття).

chauss||er vt взувати; се soulier vous ~e bien цей черевик вам якраз по нозі.

chaussette f шкарпетка. chausson m м'яка туфля.

chaussure f взуття. chauve adj лисий; плішивий. chauve-souris f зоол. кажа́н. chauvin, -e adj шовіністичний;

 \sim isme m шовінізм.

chaux f вапно; ~ vive негашене вапно; repasser à la ~ білити.

chavirer vi 1) перекинутися; 2)

хитатися (про п'яного)

chef m 1) голова, вождь; 2) нача́льник, заві́дуючий; ~ du personnel начальник відділу кадрів; ~ d'orchestre диригент; en ~ головний, старший; 3) військ. командир; 4) юр. головний пункт, основ-

на стаття: ~ d'accusation головний пункт обвинувачення.

chef-lieu т головне місто (де-партаменту, округу).

chemin m дорога, шлях, путь; \sim de traverse польова дорога; ~s détrempés бездоріжжя; ~ de fer de ceinture окружна залізниця; abattre du ~ шви́дко йти впере́д; ~ faisant по доро́зі; мимохідь; О le ~ des écoliers найдовший шлях; n'y pas aller par quatre ~s іти́ навпростець; suivre le ~ battu іти битим шляхом, уторованою стеж-

сћетіпеац т бродя́га, волоцю́-

га, жебрак.

cheminée f 1) димар; 2) камін. cheminer vi 1) ітй, брестй; пе-ресуватися; 2) військ. підступати.

cheminot m залізничник. chemis||e f 1) сорочка; en bras de ~ без піджака; 2) тех. общивка; кожух; 3) папка; ~ ette f блузка; \sim ier m блузка, кофта; \sim ière f білошвейка.

chên||aie f дубовий гай; ~e m

дуб; \sim е fumé морений дуб. chenil [\mathfrak{f} əлі] m 1) псарня; 2)

прям., перен. конура. chenille f 1) гусінь; 2) тех. гусениця: tracteur à ~ гусеничний

cheptel m 1) худоба, скот; 2)

живий інвентар. cher, chère 1. adj 1) дорогий, милий, любий; 2) дорогий, цінний; adv дорого.

cherch||er 1. vt 1) шукати; aller ~ піти за..., зайти за...; епуоуег ~ послати по; 2) домагатися чогось, добиватися; 2. vi (à+inf)

намагатися, старатися: 0 ~ la petite bête чіплятися до дрібниць; ~ midi à quatorze heures бажати неможливого; даремно сушити собі го́лову; \sim eur m, -euse f 1) шу-ка́ч, -ка; 2) дослідни $|\kappa$, -ця; вче́ний, -а.

chère f fжа, харч; faire bonne

~ смачно істи.

chér||i, -e adj любий, милий; ~ir vt 1) ніжно любити; 2) дорожити.

cherté f дорожнеча.

chéti||f, -ve adj 1) кволий; 2)

калюгідний, мізерний. сhev||al m (pl -aux) кінь; ~ de selle верховий кінь; ~ de somme вантажний кінь; à ~ верхи: monter à ~ іздити верхи; О vapeur фіз. кінська сила; monter sur ses grands ~ aux величатися, пишатися; à ~ donné on ne regarde pas à la bride присл. дарованому коневі в зуби не дивляться.

chevaler esque adj рицарський;

ie f рицарство.

chevalet m 1) мольберт; 2) підставка; козла.

chevalier m рицар; кавалер; О d'industrie пройдисвіт.

chevauch||ée f поїздка, пробіг верхи; \sim er vi іздити верхи.

chevelu, -e adj волосатий, воло-

хатий; \sim ге f шевелюра, волоссях сhevet m узголів'я; \Diamond livre de \sim настільна книжка; table de \sim нічний столик.

cheveu m волосина; 🛇 firé par les ~ х надуманий; пе tenir qu'à un ~ триматися на волосинці; saisir l'occasion aux ~ х скористатися випадком; couper un ~ en quatre

мудрувати. cheville f тех. кілочок; шпилька; шип; 2) анат. кісточка, щиколотка.

chèvre f коза; О ménager la ~ et le chou присл. і вовк ситий, і коза ціла; і кози ситі, і сіно ціле.

chevreau m 1) козеня; 2) шевро (сорт шкіри).

chevrot||ant, -e adj тремтя́чий (про голос); ~ er vi співати, розмовляти тремтячим голосом.

chez prép y (в), до; je serai ~ moi я буду у себе, вдома; puis-je entrer ~ vous? можна до вас зайти́?; nous venons de ~ lui ми тільки що від нього; par ~ vous

chez-soi m: un \sim свій дім, свій

куток.

chic 1. adj шика́рний; c'est ~

розм. це чудово!; 2. т шик.

chican|e / ябедництво; крутійство; причіпка; \sim er 1. vi вдаватися до крутійства; позиватися; ябедничати; 2. vi чіплитися; \sim eur m, -euse f крутій, сутя́га; ябедник, -ця.

chien m, -ne f 1) соба́ка, пес; ~ de berger вівчарка; ~ de garde сторожовий соба́ка; с ратгоші-leur дозорний соба́ка; 2) куро́к, соба́чка; тех. сто́пор; О un temps de с розм. пога́на пого́да; entre ~ et loup присмерком.

chien-loup m німецька вівчарка. chiffon m ганчірка, клапоть; ~ пег vt 1) м'яти, бгати; 2) перен. дратувати, сердити; ~ nier, -nière 1. m, f ганчірни к, -ця; 2. m шифоньерка. chiffr||e m 1) цифра, число; 2) шифр; \sim er vt 1) рахувати; 2) шифрувати; O \sim er un пишего набирати номер (телефону); se \sim er обчислюватися.

chiffre-témoin т контрольна

chiffreur m 1) рахівник; 2) шифрувальник.

chim||ère f химера, мрія; ~ érique adj химерний.

chim||ie f хімія; ~ organique opraнічна хімія; ~ biologique біо-хімія; ~ ique adj хімічний; ~ iste т хімік.

chinois, -e 1. adj китайський; т китайська мова.

chiourme f 1) каторга; 2) каторжники.

chiper vt розм. украсти, потягти. chipoter vi розм. 1) баритися; чинити перешкоди, чіплятися; 3) торгуватися.

chirurgi]|cal, -e adj хірургічний; intervention \sim cale хірургі́чне втру-ча́ння; \sim е f хірургі́я; \sim еп mxipýpr.

chlor∥e m xiм. хлор; ~er vt хлорувати; ~ eux, -euse adj хлористий.

chlorhydrique adj: acide ~ coляна кислота.

chlorure m хлориста сполука; ~ de sodium хлористий натрій; ~ de calcium хлористий кальцій;

 mercurique сулема́.
 choc m 1) поштовх; 2) струс, потрясіння; мед. шок; de ~ удар-

ний, передовий.

сhœur m хор; en ~ хо́ром.

сhoir* vi (ê) па́дати; se laisser

упа́сти; faire ~ упустити.

cim

choisir vt вибирати. choix m вибір; au ~ на вибір;

споіх т вноір; ай ~ на вноір; faire ~ de вибира́ти.

chôm ||age m 1) безробіття; 2) бездіяльність; ~ er vi 1) бути безробітним; 2) не працюва́ти; ~ eur m, -euse f безробітн|ий, -a.

chope f кухоль (пива).

chopper vi спотикатися.

споррег vi спотикатися.

choqu||ant, -e adj непристойний;
образливий; ~é, -е adj вражений,
приголомшений; ~er vt 1) штовхати, ударяти; 2) прикро вражати, шокувати, коробити.

choral, -e adj хоровий.
chorégraphie f хореографія.
chose f 1) річ; предмет; справа; ◊ quelque ~ що-небудь, щось; autre ~ і́нше; c'est la même ~ це те ж саме; ~ promise, ~ due сказано — зроблено; pas grand ~ дрібниця; 2) подія, випадок. chou m (pl -x) капуста; ~

pommé качанна капуста; О feuille

 \sim погана бульварна газета. choucroute f кващена капуста. chouette f сова.

chou-fleur m цвітна капуста. chou-navet m бруква.

choyer vt пестити, голубити. chretien, -ne 1. adj християнський; 2. т, f християнин, хри-

chronique I f літопис; хроніка. chronique II adj хронічний.

chuchot||ement m ше́піт; шушу́кання; ~ er 1. vt шептати; 2. vi перешіптуватися; ~ erie f шушу-

chuinter vi трохи шенелявити. chut! [ʃyt] int цить!, цитьте! chute f 1) падіння; опадання;

~ des feuilles листопа́д; d'eau водоспа́д; ~ de neige снігопад: ~ du jour настання темряви; 2) перен. провал, падіння; 3) випадання.

ci 1. див. celui; 2. adv тут; par-ci par-là тут і там; ci-gît тут спочиває (прах).

ci-après adv нижче, далі. cible f мішень, ціль.

cicatri ||ce f рубець, шрам; ~ sation f рубцовання; загоювання; ~ ser vt гоїти; se ~ ser гоїтися, заживати.

ci-dessous 1. adv нижче; 2. adj нижчеподаний, нижченаведений.

ci-dessus 1. adv вище; 2. adj вишезгаланий.

ci-devant 1. adv попереду, ра-

ніше; 2. adj попередній.

ciel m 1) (pl cieux) небо; О ге-muer ~ et terre вживати всіх заходів; tomber du \sim прийти́ся до ре́чі; 2) (pl ciels) склепіння; 3) (pl ciels) балдахі́н; 4) (pl ciels) клі-~ tempéré помірний клімат.

cierge m воскова́ свічка. cigale f зоол. коник. cigarette f цигарка. cigogne f чорногу́з, леле́ка. ci-inclus, -e adj вкладений.

ci-joint, -e adj до цього дода-

cil m Bia.

cill ement m моргання, кліпан-; ~er vt, vi моргати, кліпати. cime f вершина; верхівка, верх. ciment m цемент; \sim агте за-лізобетон; \sim er vt 1) цементувати; 2) перен. скріплювати; об'єднувати.

cimetière m кладовище.

ciné m kihó.

cinéaste m, f кінорежисер; кінопрацівник.

cinéma m кіно́; ~ parlant, ~ sonore звукове́ кіно́; ~ muet німе́ кіно; ~ en couleur кольорове кіно; ~ en relief стереокіно.

cinémascope m широкоекранне

cinglant, -e adj дошку́льний, образливий.

cingler vt стьобати, шмагати. cinq 1. adj 1) п'ять; п'я́теро; 2) п'ятий; tous (les) ~ вп'ятьо́х; т 1) п'яте число; 2) п'ятірка (оцінка, карта).

cinquantaine f п'ятдесят, п'ят-

десят років.

cinquante adj 1) п'ятдеся́т; 2)

п'ятлеся́тий.

cinquant enaire 1. adj п'ятдесятирічний; 2. m п'ятдесятиріччя; \sim ième 1. adj п'ятдеся́тий; 2. mп'ятдесята частка.

cinquième 1. adj п'ятий; 2. m п'ята частина; 3. f п'ятий клас. cintr||e m арка, склепіння; ~ é,

-e adj склепінчастий; дугоподібний. сігаде т 1) вакса; крем (для взуття); 2) чищення (взуття). сігсопіетенсе f геом. коло. сігсопіоситіоп f описовий ви-

слів, перифраза.

circonscription f 1) обмеження:

2) округ.

circonscrire* vt 1) обмежувати;

2) геом. описувати.

circonspect, -e adi обачний, обережний; tenir un langage ~ роз-мовляти стримано (добираючи слова); ~ion f обачність, обереж-

circonstanc||e f обставина; selon (suivant) les ~es залежно від обставин; se plier aux ~es пристосовуватися до обставин; ~ іе, -е adj грунтовний; ~iel, -le adj грам. обставинний.

circonven||ir* vt обійти, обманути; ~ u, -e adj обманутий.

circonvoisin, -e adj околишній, навколишній.

circuit m 1) коло, круг; 2) об-хід, кружний шлях; 3) круговий маршрут, пробіг, манівець; 4) тех. струм (електричний), ланцюг; кон-~ fermé замкнутий ланцюг: d'antenne антенний контур.

circul aire 1. adi круглий: круговий; billet ~ сезонний квиток: 2. f циркуля́р; \sim ant, -e adj ходя́-чий; оборо́тний; \sim ation f 1) рух (вуличний); ~ ation mouvementée жвавий рух; 2) циркуляція; ~ атіоп du sang кровоббіг; 3) оборо́т, обіг; ~ation monétaire грошовий обіг; ~ation des marchandises товарооборо́т; ~er vt 1) ру́хатися, циркулювати; 2) перебувати в обороті (в обігу).

circumnavigation f кругосвітня

половож.

 $cir||e f віск; \sim$ à cacheter сургу́ч; \sim é, -e adj наво́щений; \sim er vt 1) натирати воском; 2) чистити ваксою; \sim eur m, -euse f 1) натирач, -ка підлоги; 2) чистильни k, -ця взуття.

cirque *т* цирк.

ciseau m 1) різець; долото́; pl ножиці.

cisel||é, -e adj виточений; style ~ відточений стиль; ~er vt працювати різцем (по металу); висікати; чеканити; ~ et m різець (для металу); ~ eur m карбувальник, чеканник; ~ ure f карбування; різьблення.

citadelle f цитадель, фортеця. citadin m, -e f городян ин, -ка. citation f 1) цитата; 2) виклик

сіté f мі́сто; \sim ouvrière робітниче се́лище; \Diamond droit de \sim право громадянства.

citer vt 1) цитувати, посилатися, наводити уривки; 2) викликати до суду.

citoyen m, -ne f громадя́н|и́н,

-ка; ~ neté f громадянство.
citron m лимон; ~ nade f лимонад, ситро; \sim nier m лимонне де-

citrouille f гарбу́з. civière f носилки, ноші.

civil, -e 1. adj 1) громадянський; guerre ~ e громадянська війна; 2) цивільний; 3) ввічливий; 2. m: dans le \sim на цивільній службі.

civilis ation f цивілізація; ~é, -e adj культурний, цивілізований; ~ er vt освічувати, цивілізувати.

civique adj властивий громадяни́нові; vertu \sim громада́нська му́жність; droits \sim s політичні права́; dégradation \sim $\wp p$. позба́влення громадянських прав.

civisme m громадянська доблесть, відданість батьківщині, пат-

clair, -e 1. adj 1) світлий; bleu світло-блакитний; 2) прозорий; чистий; 3) ясний, зрозумілий; 4) рідкісний; 2. adv я́сно, вира́зно; il fait \sim я́сно ($npo\ norody$); \sim comme le jour ясно як божий день; voir \sim я́сно розуміти, ба́чити; 3. m світло; \sim de lune місячне світло; \Diamond tirer au \sim вивести на чисту воду; \sim ement adv я́сно, зрозуміло; voir \sim ement усвідомлювати щось.

claire-voie f отвір, просвіт, clairière f галявина.

clair-obscur m світлотінь. сlairon m 1) сурма, труба, ріжок; 2) сурмач; \sim ner vi 1) сурмати, трубити; 2) nepen. розтру-

мин, труони, тором розгрубити, розголосити.
clairsemé, -e adj рідкий,
clairvoy||ance f прозорливість; \sim ant, -e adj прозорливий.

clam||er vt кричати; скаржитися на; \sim eur f крик, зойк.

на; ~eur / крик, зоик.

clandestin, -e adj таемний, прихований; action ~e підпільна робота; ~ité ј підпілля; réduire à
la ~ité загнати в підпілля.

clapet m клапан.

clapot || age m, \sim ement m плескіт (sodu); \sim er vi плескатися,

хлюпатися. claque f удар доло́нею; ля́панець. claquedent m голодранець.

claquement m клацання, ляскання, грюкання.

claquer 1. vt ляснути, ударити; 2. vi 1) ляпати, ляскати; 2) груб. здохнуті

clarifi||cation f очищення рідини; \sim ег vt 1) очищати рідину; рафінувати; 2) з'ясовувати, уточ-

clarté f 1) світло; à la \sim de... при світлі; 2) я́сність; прозорість.

class||e f 1) клас (суспільний); ~ ouvrière робітничий клас; la lutte de(s) ~e(s) класова боротьба; 2) біол. клас; 3) розряд, кате-горія; 4) клас (кімната); 5) урок, заняття; la rentrée des ~es почазаняття; на тепітее des ~es початок навчального року; faire la ~ давати урок; après les ~es після занять; 6) військ. контингент призовників; 7) спорт.: grande ~ високий клас (гри); ~ement m 1) класифікація, сортування; 2) спорт. розряд; струбання справня с под класифікувати; розподіляти за розрядами; сортувати; se ~ er: se ~ er premier спорт. вийти на перше місце; ~ eur m папка для паперів.

classique 1. adj 1) класичний; аuteur \sim класик; 2) розм. звичайний; 2. m класик.

clause f 1) умова, стаття договору; 2) застереження; ~s restrictives обмежувальна угода.

clavier m клавіатура. cié, cief [kle] 1. f ключ; sous ~ під замком; О la ~ de l'énigme розгадка; mettre la ~ sous la porte піти потай, зникнути; 2. adj: branches ~s de l'économie nationale основні, провідні галузі народного господарства.

clémen||ce f милосердя; ~t, -е adj милостивий; перен. м'який; ciel ~t м'який клімат; le ciel est ∼ t погода нам сприяє.

clerc [kle:r] m писар, клерк; О

раз de ~ нромах. clergé m духовенство. cliché m 1) полігр. кліше; 2) фото негатив; 3): ~ radiographique рентгенівський знімок; 4) neрен. заяложений вираз, штамп.

client m, -е f клієнт, -ка; пацієнт, -ка; \sim èle f клієнтура. clign \parallel ement m кліпання, мор-

гання; ~er vt моргати, кліпати; ~otement m мигання; ~oter vi мигати.

climat m 1) клімат; \sim tempéré помірний клімат; 2) атмосфера, обстановка; dans un \sim cordial обстановці сердечності; ~ique adj кліматичний.

clin m: ~ d'œil мить; en un ~ d'œil в одну́ мить. clique f npes. згра́я, клі́ка, ба́нла

cliquet||er vi сту́кати, бря́зкати; ~is m 1) бря́зкання; 2) деренча́ння.

clochard *m розм.* жебра́к, бро-дя́га; enfant ~ безприту́льний. cloche f 1) дзвін; 2) скляни́й

clochement m шкутильга́ння. cloche-pied: à ~ loc. adv. на одній нозі.

clocher I m дзвіниця.

cloch||er II vi шкутильгати, кульгати; \Diamond çа \sim е щось не ладиться, не йде на лад.

clochet||on m дзвіничка; ~te f

дзвіночок.

cloison f перегородка; ~ étanсће водонепроникна перегородка; ~ ner vt перегороджувати.

cloîtr||e m монастир; ~er vt ув'язнити в монастирі; se ~er усамітнюватися, жити самітно.

clopin-clopant adv 1) шкандибаючи, шкутильгаючи; 2) абияк,

clopiner vi фам. шкандибати, шкутильгати.

clore* vt 1) замикати, закривати; 2) обгороджувати, обносити; 3) укладати угоду; 4) закрити

зоори.

clos I *m* обгороджене місце.

clos II, -е *adj* 1) закритий, зачинений; 2) обгороджений; 3) завершений; déclarer une session ~ e оголосити про закриття сесії; l'incident est ~ інцидент вичерпаний; 🗘 nuit ~e глибо́ка ніч; à porte ~e, à huis ~ юр. при зачинених

clôtur||e f 1) огоро́жа; 2) закриття, закінчення; \sim er vt 1) обгороджувати; 2) закривати (збори,

рахунок і т. ін.).

clou m 1) цвях; 0 ~ de girofle бот. гвоздика; traverser les \sim s переходити ву́лицю по піщохідній доріжці; un ~ chasse l'autre прик. клин клином вибивають; 2) розм. чиряк; 3) перен. окраса; de la saison окраса сезону; ~ de la soirée окраса вечора; ~er vt прибивати цвяхами, забивати;
 перен. приковувати; ~ té adj: passage ~te пішохідна доріжка; \sim ter vt оббивати цвяхами.

clown [klun] *т* клоун. club [klyb, klœb] *т* клуб. coalis||é, -e 1. *adj* коаліційний, об'єднаний, союзний; 2. *т* pl союзники, союзні держави; ~ er vt об'єднувати в союз, у коаліцію; se ~ er об'єднуватися.

coass||ement m квакання; ~er vi, квакати.

coauteur m 1) співавтор; 2) спів-

cocagne f: pays de ~ земля́ обітована.

cocasse adj розм. смішний, куме́дний.

днии. coccinelle f зоол. сонечко. cochère adj: porte ~ воро́та. cochon m свиня; ~ de lait по-

рося; ~ nerie f розм. свинство. сосо т кокосовий горіх; О ип joli ~! *розм*. ну й свиня!; ~tier т кокосова пальма.

cocorico m kykypíký. coction f варіння.

code m 1) кодекс, збірник зако́нів; ~ pénal криміна́льний ко́декс; 2) код; ~ de signaux сигна́льний код; 3) звід пра́вил; ~ de la route правила вуличного руху.

coéducation f спільне навчання. coéquipi∥er m, -ère [1) член тієї самої бригади; 2) спорт. гравець своеї команди.

coerciti f, -ve ad/ примусовий; ~on f примус, силування; de

~ on примусовий.

cœur m 1) cépце; ◊ de grand, de tout son ~ охоче; від душі; з радістю; j'ai le ~ gros мені важко на серці; раг ~ напам'ять; au ~ du combat y розпалі битви; prendre à ~, avoir à ~ вважати своїм обов'язком; avoir le ~ à l'ouvrage охоче працювати; prendre son ~ à deux mains набратися духу; je veux en avoir le ~ net я хочу це з'ясувати; j'ai mal au ~ мене нудить; 2) середина; серцевина; 3) карт. чирва.

coexist||ence f співіснування; ~ pacifique мирне співіснування;

~ er vi співіснувати.

coffre m скриня; le ~ arrière d'une voiture багажник (в автомашині).

coffre-fort m сейф, вогнетривка шафа.

cognac m коньяк. cognée f сокира.

cogner 1. vt 1) ударити; 2) за-бивати, вбивати; 2. vi 1) постуоивати, воивати; 2. vi 1) посту-кати; 2) працювати з перебоями (про мотор); se ~ ударитися. cohabitation f співжиття. cohéren||ce f зв'язок; зв'язність; ~t, -e adj зв'язний. cohériti||er m, -ère f співспадко-

єм ець, -иця. cohésion f 1) зчепність; зчеп-лення; 2) спаяність, згуртованість.

cohorte f ict., перен. когорта. cohue f галасливий натовп; штовханина.

coi, -te adj тихий, смирний; se tenir ~ сидіти тихо, мовчати.

coiff||e f 1) головний убір, чепчик; 2) чохол; \sim é, -e adj 1) причесаний; 2) з покритою головою; О être né ~ é народитися в со-рочці; ~ er vt 1) причісувати; 2) надівати щось на голову; \sim eur m, -euse f перукар, -ка; ~ ure f 1) зачіска; 2) головний убір.

coin m 1) кут, куток; 2) клин; 3) штемпель, печатка; 4) стрілка (на панчосі); $\Diamond \sim$ регоц глушина; du ~ de l'œil крадькома, ниш-

на; du \sim de l'œil крадькома, ниш-ком; \sim cer vt 1) забивати клини; закріпляти; 2) загнати в куток. coincid||ence f збіг, одноча́с-ність; \sim er vi збігатися. coke m кокс. col m 1) комір; 2) шийка (nляшки); 3) вузький прохід, уще́-лина. перевал лина, перевал.

соlature f проціджування. colère 1. f гнів; se mettre en \sim

розсердитися; розбушуватися (про море); écumer de ~ скаженіти, шаленіти, лютувати; refouler sa ~ стримати гнів; 2. adj розм. сердитий. colérique adj дразливий, схиль-

ний до гніву.

colimaçon m слимак.

colin-maillard m жмурки (гра). colique f ко́лька, різь; О avoir

 \sim розм злякатися. colis m пака, тюк; пакет; pl

речі; \sim postal посилка. cóllabor||ateur m, -atrice f співробітни κ , -ця; \sim ation f співробітництво; \sim ationniste m nonir. колабораціоніст; ~er vi співробітничати.

collage m наклеювання, приклеювання

collatéral, -e adj 1) бічний, боковий; 2) побічний.

colle f 1) клей; ~ forte сто-лярний клей; 2) розм. важке, складне питання (на екзамені).

collect||e f 1) збір; 2) складчина; \sim er vt збирати; \sim eur, -rice 1. т. f збирач, -ка; 2. тех. ко-лектор, приймач.

collecti||f, -ve 1. adj колективний; exploitation ~ve колективне господа́рство; 2. *т* колекти́в. collection *f* колекція, збірка,

вібрання: \sim ner vt колекціонувати, збирати.

collectivement adv колективно, спільно.

соllectivité f 1) колектив; 2) спільність; la \sim des moyens de production колективне володіння

знаряддями виробництва. collège m 1) колетія; 2) коледж.

collégial, -e adj колегіальний. collégien m, -ne f ýчень, учениця коледжу; школяр.

collègue m колега.

coller 1. vt клеїти, наклеювати; притискати: ~ son front contre... притиснутися чолом до...; 2. vi облягати (про одяг); \Diamond cela ne colle pas bien це не підходить.

collet m комір; ~er vt схопи-

ти за комір.

ти за комір.
collier m 1) намисто, кольє; 2)
нашийник; 3) хомут.
colline f горб, пагорб.
collision f сутичка, зіткнення.
colloque m бесіда, розмова.

сопоцие m оесіда, розмова. colomb||e f голуб; \sim de la paix голуб миру; \sim ier m голубник. colon m 1) колоніст, поселе

нець; 2) орендар.

соlonie f 1) колонія; табір; ~

de vacances табір відпочинку (для direй); ~ pénitentiaire, ~ correctionnelle виправно-трудова коло-

нія; 2) біол. гніздо, колонія. colonne f 1) архіт. колона; 2) стовп; ~ de fumée стовп диму; 3) шпальта, полоса (у газеті); графа; 4) військ. колона; О vertébrale анат. хребетний стови. color||ant, -e adj фарбувальний;

ation f забарвлення; ~é, -e adj 1) забарвлений; 2) мальовничий; барвистий; ~ er vt фарбувати, малювати; \sim lage m розмальовування, розфарбовування; ~ier vt розмальовувати.

coloris m колорит; забарвлення. colosse m колос, велетень, гі-

colport | age m 1) торгівля на

рознос; 2) поширення, розповс дження $(uy\tau o\kappa)$; \sim er vt 1) торгувати на рознос; 2) розголошувати; поширювати $(uy\tau \kappa u)$; \sim eur m, -euse f поширювач, -ка; розповсюджувач, -ка.

combat m бій, битва; ~ singulier поєдинок: ~ de rue бій на барика́дах; livrer un ~ да́ти бій; refuser le ~ ухилитися від бою;

refuser le ~ ухиминися від оою, dans la chaleur du ~ у розпалі бою; hors de ~ виведений з ла́ду́. combat||if, -ive adj 1) бойовий, войовничий; 2) боезда́тний; ~ivité f боєздатність; ~tant m воїн,

боець, борець. **combattre* 1.** vi боротися, би-тися, воювати; 2. vt 1) боротися э; le sommeil боротися зі сном; ~ la colère побороти гнів; 2) заперечувати.

combien adv 1) скільки; 2) як,

до якої міри.

combinaison f. 1) поеднання, комбінація; 2) комбінація (жіноча білизна); 3) комбінезон.

combinat m комбінат. combine f розм. дільце, махі-

combiné m 1) хім. сполу́ка; 2)

телефонна трубка.

сотвінег vt комбінувати, поєд-

нувати, сполучати.

comble I m 1) дах, покрівля; loger sous les \sim s жити під самим дахом; 2) перен. вершина, вищий дахом; 2) перен. вершина, вищии ступінь, апогей; ~ de la gloire вершина слави; ça c'est le ~ це вже занадто; pour ~ на довершення всього; de fond en ~ від верху до низу.

соты | е Н аај переповнений;

6 959-1

la salle fait (або est) ~ зал повнісінький; \sim er vt 1) переповнювати, заповнювати; засипати доверху; 2) (qn de qch) щедро обдаровувати

combusti||bilité f займистість, горючість; ~ble 1. adj горючий; 2. т паливо, пальне; ~ on f го-

ріння, спалювання.

ріння, спалювання.

соте́dі||e f 1) коме́дія; 2) те́атр
коме́дії; Comédie-Française «Коме́ді Франсе́з» (театр у Парижі);

сеп m, -enne f 1) акто́р, актриса;
2) перен. комедіа́нт, -ка.

соте́stible 1. adj істівний; 2. m

pl харчові продукти. comique 1. adj комічний; 2. m

комік (актор).

comité m комітет; Comité Central du Parti Communiste de l'Union Soviétique Центра́льний Комітет Комуністичної партії Радянського Союзу; ~ de Défense le la Paix Комітет захисту миру.

commandant m 1) командир; командуючий; ~ en chef головно-командуючий; 2) комендант; 3)

commande f 1) замовлення: 2)

тех. керування.

command | ement m 1) KOMÁHAVвання; 2) команда; наказ; \sim er 1. vt 1) наказувати, командувати; 2) замовляти; 2. vi 1) командувати; 2) мати владу над...

comme 1. adv неначе, наче; як; si ніби, немов; ~ si de rien n'é-~ sī ніой, немов; ~ sī de rien n'e-tait ніби нічого й не було; ~ il est bon який він добрий; О ~ ci, ~ ca так собі; 2. conj як; О ~ il faut пристойний, порядний. commémor||atif, -ative adj па-

м'ятний; plaque ~ative пам'ятна меморіальна дошка; ~ation вшанування, відзначення; еп ~аtion de на ознаменування, в пам'ять...; \sim ег vt згадувати, вшановувати пам'ять.

commenc||ement m початок; au ~ спочатку; j'en suis au ~ я щойно почав; ~ er 1. vt починати;

2. vi починатися.

commensurable adj сумірний,

порівнянний.

comment 1. adv як, яким чином; ~ faire? що робити?; ~ done! як!, яким чином!; 2. m: savoir le ~ et le pourquoi знати як і чому.

comment||aire m тлумачення, коментар; ~ aires abondants широкі коментарі; ~ateur m, -atrice f тлумач, -ка, коментатор, -ка; ~ег от тлумачити; коментувати.

commérage m плітки, пересуди. commer cant, -e 1. adj ropróвий; 2. m, f торго́в ень, -ка, комерса́нт, -ка; \sim се m 1) торго́вля; 2) знайомство, стосунки, відносинії; entrer en ~ce avec qn зав'язати стосу́нки з ким-не́будь; \sim cer vi вести́ торгі́влю; \sim cial, -e adj торгове́льний.

commère f 1) кума; 2) фам. ку-

ма́ся, плету́ха.

соттеttre* vt 1) робити (помилки); 2) довіря́ти щось; 0 ~

sa réputation зіпсувати свою репутацію, компрометувати себе.

commis m службовець; прикаж-

чик; ~ voyageur комівояжер. commiseration f жаль, співчуття.

commission f 1) доручення; 2) ко-

місія; ~ du dépouillement лічильмісія; \sim ди церошпенней зачаль на комісія; 3) pl розм. поку́пки; \sim naire m 1) розси́льний; 2) комісіоне́р; \sim ner vt 1) дава́ти дору́чення кому́сь; 2) уповнова́жу-

commod \parallel e adj зручний; \sim ément adv зручно; \sim ité f зручність; вигода, комфорт.

commotion f 1) crpyc; mok; 2) перен. зворущення, хвилювання.

commun, -e 1. adj 1) спільний; en ~ loc. adv. спільно; ◊ sens ~ здоро́вий глузд; пот ~ гра́м. загальний іменник; 2) громадський; 3) простий, звичайний; 2. т 1) більша частина; 2) pl служби (будів-

мі); 3) pl убиральня, туалет. соттип [аl, -е adj комунальний; services ~ аих комунальні послуги.

communard m, -e f іст. кому-на́р, -ка (учасник Паризької комуни).

communautaire adj спільний; комунальний; maison ~ гуртожи-

communauté f 1) товариство, громада; колектив; 2) спільність (інтересів).

commune f 1) комуна; (la) Commune de Paris Паризъка коcommune

му́на; 2) общи́на, грома́да. communément adv звича́йно; взагалі.

communicat||eur, -rice 1. adj 1) сполучний; fil ~ сполучний провід; 2) який (що) повідомляє; 2. т тех. передавальний механізм.

communicati||f, -ve adj 1) TOBaриський, компанійський; 2) заразливий (сміх тощо).

communication f 1) повідомлення, передача; 2) сполучення, зв'язок; розмова по телефону; voies de ~ шляхи сполучення; 3) зносини, стосунки (між людьми); 4)

військ. комунікації.

соттипі||er vi об'єднуватися
(на основі чогось); ~ on f спіль-

ність (поглядів).

communiqu||é m офіційне повідомлення; \sim er 1. vt повідомля́ти, передавати; 2. vi спілкуватися (з кимсь).

commun lisme комунізм; iste 1. m, f комуніст, -ка; 2. adj комуністичний.

compact, -e adj щільний, ком-пактний; стислий.

сотради||e|f| 1) супутниця; товаришка; 2) дружина; \sim ie f 1) товариство; de \sim ie разом; 2) фірма, компанія; 3) військ. рота; \sim on m 1) супу́тник, това́риш; \sim on d'armes сора́тник; 2) підмайстер; \Diamond bon \sim on добрий хло-пець; веселун.

compar able adj порівнянний;

~ aison f порівня́ння.

comparaître* vi стати (перед судом).

compar||atif, -ative 1. adj порів-няльний; 2. т грам. вищий ступінь; ~ er vt порівнювати, зіставля́ти.

compartiment m κyπé.

compas m 1) циркуль; 2) морський компас; ~ sé, -e 'adj розмі-рений; педантично точний; ~ ser ot вивіряти циркулем.

compassion f співчуття, жа-

compatib||ilité f відповідність;

сумісність; ~le adj відповідний; сумісний, сполучний.

compat ir vi (à) співчувати; ~ issant, -e adj співчуваючий. compatriote m, f співвітчизни к.

compens||ation f відшкодува́н-ня, компенса́ція; \sim er vt відшкодовувати, компенсувати.

compère m кум; ◊ fin. ~, rusé ~ пройди́світ, про́йда; bon ~ ве-

сомреті || епсе f відання, компетенція; \sim епt, -е adj досвідчений, компетентний; \sim ег vi vop. належати по праву.

compétit||eur m. -rice f претендент, -ка; ~ion / змагання, конкурс.

complainte f 1) сумна пісня;

2) нарікання. complaire* vi (à qn) подобатися, догоджати; se ~ (à, en) за-довольнятися чимсь, знаходити приємність у чомусь.

complais ance f 1) люб'язність; раг ~ з люб'язності; 2) поблажливість, потурання; ~ ant, -e adi люб'язний, послужливий.

complément m додаток; ~aire adj додатковий.

compl∥et, -ète 1. adj повний; 2. m чоловічий костюм; ◊ au grand ~ у повному складі; ~ètement 1. m поповнення; комплектування; 2. adv цілком, повністю; \sim éter vt доповнювати, поновнювати, комплектувати.

complexe 1. adj складний: 2. m

complexion f будова тіла, ком-

complexité f складність.

complication f ускладнення. complic le 1. adj причетний: О regard \sim розуміючий погляд; 2. m, f співуча́сни к, -ця; se rendre ~ стати співуча́сником; ~ ité f співўчасть.

compliment m 1) вітання; поздоровления; présenter ses ~s à qп вітати когось; 2) комплімент;

~er vt поздоровля́ти; віта́ти.

compliqu||é, -e adj складни́й,
заплу́таний; ~er vt ускла́днюзаплутаний; вати.

complot m змова; monter un ~ організовувати змову; ~ er vt брати участь у змові; ~еиг т змов-

comportement m поведінка, вчинки.

comporter vt 1) включати, бути пов'язаним з; 2) припускати, до-пускати; se ~ поводитися.

composant m складова частина, компонент.

сотроѕ||є̂, -е 1. adj складний, складений; 2. m хім. склад, сполу-ка, суміш; ~ег vt 1) складати; ~ег un numеro набирати номер телефону; 2) творити; 3) полігр. складати; se ~er (de qch) склада тися з...; \sim iteur m, -itrice f 1) композитор; 2) полігр. складач, -ка; \sim ition f 1) складання; 2) твір; 3) муз., жив. композиця.

compréhensi||bilité f зрозумі-лість; ~ ble adj зрозумілий; ~ on f зрозумі-

розуміння, тяму́тість. comprendre* vt 1) розуміти; faire ~ дати зрозуміти; compris! зрозуміло!; 2) містити в собі, включати; se ~ розуміти один о́дного; cela se comprend само́ со-

бою зрозуміло.

обю зрозуміло.

compress||ibilité f стисливість;

rible adj стисливий; rif, ive adj

1) який (що) стискає; 2) перен.

гнітючий; rion f 1) стискання;

2) перен. гніт; 3) урізування, скорочения.

comprim||é, -e 1. adj стиснений; пресований; аіг \sim стиснене повітря; 2. m таблетка; \sim er vt 1) стискати; пресувати; 2) перен. пригнічувати, пригноблювати.

compris, -e adj включений; у ~

включаючи, включно.

compromettre* vt компромету-

compromis, -e 1. adj скомпро-

метований; 2. m компроміс. comptab||ilité [kɔ̃tabilite] f paхівництво; бухгалтерія; \sim le m рахівник, бухгалтер.

comptant [kɔ̃ta] adj: argent ~ готівка; рауег ~ платити готів-

compte [kɔ̃:t] m 1) раху́нок; ~ courant бухг. поточний рахунок; регsonnel бухг. особовий рахунок; tenir de... брати до ува́ги, зважа́ти на...; régler son ~ à qn розрахуватися з кимсь; tout ~ fait взявши до уваги; à ~, en ~ у раху́нок; à bon ~ де́шево; 2) звіт; ~ гепdu звіт; до́повідь; донесення; 2) розраху́нок.

compte-gouttes [kɔ t-gut] m ni-

петка.

сотрет [kɔ̃te] 1. vt 1) рахувати; 2) вважати; 2. vt 1) мати значення; рахуватися; 2) (sur) розраховувати, покладатися; ~ dessus розраховувати на це.

compteu||r|[k5tœ:r], -se 1. m, f обліковець; 2. m тех. лічи́льник; \sim à gaz га́зовий лічи́льник; \sim

d'eau водомір.
comptoir [kɔ̃twa:r] m 1) прила-

вок, стойка; 2) контора; 3) каса. comte m, -sse f граф, -иня. concav||e adj увігнутий; ~ité f увігнутість.

concéder vt 1) дарувати; надавати; 2) поступатися; згоджува-

concentr \parallel ation f концентрація, зосере́дження; \sim e, -e adj зосере́джений; ~er vt зосереджувати, концентрувати.

сопсерт [kɔ̃sept] т поняття;

— ion f 1) сприймання; пізнавання, розуміння; la ~ion du monde світогляд; ~ion marxiste-léniniste марксистсько-ленінський світогляд; 2) задум, концепція.

concern||er vt торкатися, стосуватися; ~ ant стосовно, відносно.

сопсет т 1) концерт; 2) згода; de ~ loc. adv. спільно, гуртом; ~ ег vt погоджувати; se ~ ег радитися; домовлялися.

concession f 1) концесія; 2) поступка.

concevable adj зрозумілий; збаг-

ненний; мислимий. concevoir* vt 1) розуміти, збагнути; 2) задумувати; 3) зачати.

concierge m, f швейцар, консьерж, -ка. conciliable adj примиренний.

concili ant, -e adj примирли-вий; ~ ateur m, -atrice f посередник, -ця; ~ ation f примирення, угода; ~ er vt примиряти; узгоджувати; se ~ er здобувати собі.

concitoyen m, -ne f співгромадянин, -ка.

сопс|u| ге* vt 1) робити висновок; 2) укладати (договір, пакт); \sim sion f 1) висновок; 2) укладання (договору, пакту).

concombre m oripók. concomitance f 1) soir; 2) \$\phi_{i,noc}\$.

співіснування.

concordance f відповідність, погодженість.

concord||e f згода (мир); ~er

vi погоджуватися, збігатися. сопсоиг | lir* vi 1) (à ach) спри-яти, допомагати; 2) (pour qch) змагатися, конкурувати; ~s m 1) сприяння, допомога; avec les ~s de... за участю; 2) конкурс, змагання; ~s d'entrée вступні екзамени; hors ~s поза конкурсом; ~s de circonstances sóir oб-

concr||et, -ète adj конкретний; ~étiser ut конкретизувати; se ~étiser оформитися.

concurr ence f суперництво, змагання, конкуренція; ~ encer vt concurr||ence суперничати, конкурувати; ~ ent т, -е f конкурент, -ка; суперник, -ця.

concussion f хабар; хабарни-

цтво; ~ naire m хабарник. condamn||ation [kɔ̃danasjɔ̃] f засу́дження; \sim é m, -е f засу́дженний, -а; прире́чен|ий, -а; \sim ег vtзасуджувати, присуджувати до; ~ er à mort засудити до смертної

condescen dance f поблажливість; ~ dant, -e adj поблажливий, прихильний; ~ dre vi (à) ставитися поблажливо.

condisciple m товариш по навчанню, по школі.

condition f 1) умова; à des \sim s avantageuses на вигідних умовах; à ~ de... за умо́ви, з тим, щоб; 2) стан, звання; ~ d'instruction освітній ценз; ~ nel, -le adj умовний; ~ ner vt обумовлювати.

condoléance f співчуття; présenter (exprimer) ses ~s виражати співчуття.

conduct||eur, -rice 1. adj який (що) проводить; 2. т фіз. провідник; 3. m, f провідник (noisda); вожатий, вагоновод; водій.

вожатий, вагоновод; водій. conduire* vt 1) вести, супрово-джувати; 2) управляти, керувати; 3) вести (про дорогу). conduit m канал, труба, протік. conduite f 1) поведінка; 2) ведення, керування; управління; 3) труба; протік; трубопровід; с de caz газопровіл. gaz газопровід.

cône m 1) геом. конус; 2) бот.

ши́шка.

confection f виготовлення, вироблення; magasin de ~ магазин гото́вого о́дягу; \sim ner vt виробля́ти, виготовляти.

confédér||ation f конфедерація, спілка, ліга; Confédération généra-le du travail (С. G. Т.) Загальна конфедерація праці (у Франції); ~ é, -e 1. adj союзний; 2. m, f член спілки, конфедерації; об'єднувати в спілку.

confér ence f 1) нарада, конфетомен ненсе / ј нарада, конференція; 2) лекція, доповідь; ~ encier m, -encière f доповідач, -ка, лектор, -ка; ~ er 1. vt 1) звіряти (тексти); 2) дарувати, наділяти; 3) надавати (характеру); ~ er les fonctions передавати повноваження; 2. vi (avec qn) радитися з кимсь.

confess||er vt 1) признаватися; ∼ sa faute визнава́ти свою́ провину; 2) сповідати; se ~ er 1) сповідатися; 2) зізнаватися; ~ion f 1) сповідь; 2) юр. признання. confillance f довір'я; abus de ~

зловживання довір'ям; homme de ~ довірена особа; avec ~ довірливо; faire ~ à qn довіряти ко-му́сь; ~ant, -e adj довірливий; ~ dence f секрéтне повідомлення; признання, відвертість; таемниця; \sim dent m, -e f довірена особа; \sim dentiel, -le adj секретний, конфіденціальний; \sim dentiellement adv

по секрету.

confier ut довіряти, доручати.

configur||ation f обрис, рельеф; \sim er vt надавати форми.

confin||ement m ув'я́знення; \sim er 1. vi (\grave{a} qch) межува́ти; 2. vtув'язнювати; se ~ er залишитися на самоті.

confins m pl межі, границі; aux ~ de deux siècles на межі двох століть.

confirm||atif, -ative adj який (шо) підтверджує; стверджувальний; \sim ation f підтвердження; vt підтверджувати, стверджувати.

confis||erie f 1) кондитерська; 2): articles de \sim кондитерські вироби; ~eur m, -euse f кондитер. confisquer vt конфіскувати.

соппітите f варення. сопішент, -е 1. adj який (що) зливається; 2. m злиття річок; \sim ег vi злива́тися (npo piuku).

confondre* vt 1) змішувати, сплутувати; 2) бентежити; викли-

кати замішання, зніяковіння. conform||e adj відповідний; la loi закономірний; ~ément adv (\dot{a}) відповідно; \sim er vt погоджувати; se \sim er (\dot{n} qch) зважати на щось; \sim lté f відповідність;

en ~ ité de... у відповідності з... confort m затишок, комфорт; ~ able adj зручний, затишний, комфортабельний.

confrère m колета; товариш,

побратим.

confront||ation f 1) очна ставка; 2) звіряння, порівняння; 3) по-літ. конфронтація; ~er vt 1) ро-бити очну ставку; 2) звіряти, по-рівновати; ~er les expériences обмінюватися досвідом.

confus, -e adj 1) неясний, невиразний; 2) засоромлений, збентежений; rendre ~ бентежити; demeurer \sim зніяковіти; \sim ément adv невира́зно; безла́дно; \sim ion f 1) безла́ддя, плутани́на; 2) збентеження, ніяковість, замішання; а ma grande ~ion мені на великни со́ром.

congé m 1) відпустка; prendre un ~ пітй у відпустка, рісіпіставка; звільнення; О prendre ~ de... попрощатися з...; ~ dier vt 1) відпускати; розм. спроваджу-

вати; 2) дати відставку; звільнити. congélation f 1) заморожування; 2) замерзання; 3) мерзлота. congeler 1. vt 1) заморожувати; 2) згущати; 2. vi замерзати; замо-

рожуватися.

congestion f прилив крові; кровови́лив; ~ pulmonaire запа́лення

легенів; ~ cérébrale крововилив у мо́зок; ~ пе́, -е adj налитий кров'ю.

conglomér||at m конгломерат; \sim ation f скупчення; \sim er vt скуп-

чувати.

conglutin||ation f 1) склеювання; 2) клейкість; \sim er vt зліплювати, склеювати.

congratul||ation f поздоровлення, вітання; ~ er vt поздоровляти,

congrès m конгрес, з'їзд. conifère бот. 1. adj хвойний;

2. m pl хвойні дерева.

сопјесtur $\|a\|$, -е adj здогадний, можливни; \sim е f здогад, припущення; \sim еr vt здогадуватися, припускати.

conjoncti f, -ve adi сполучний;

~ on f сполучення; з'єднання. conjoncture f 1) збіг обставин; ~ internationale міжнародна обстановка; 2) кон'юнктура.

conjugaison f з'єднання, сполучення; столучення; столучення столу зусиль.

conjugal, -e adj шлюбний, по-

дружній.

conjuguer vt сполучати, з'єднувати; ~ les efforts об'єднувати

зусилля.

соппаіss||апсе f 1) пізнання; знання; donner \sim de... ознайомити; porter à la \sim довести до чийогось відома; 2) знайомство; faire la ~ de qn познайомитися з кимсь; 3) pl знайомі; 4) pl знання, пізнання; ~ ances étendues великі, широкі знання; 5) свідомість, па-м'ять; регоге ~ втратити свідо-мість; ~ еиг m, -euse f знавець.

conn||aître*vt 1) знати, розуміти; је m'у \sim ais я на цьому розуміюсь; 2) бути обізнаним.

соппех \parallel е adj з'єднаний, зв'я́заний; \sim ion f 1) зв'язо́к, з'є́дна́ння; en ~ion avec... у зв'язку з...; 2) тех. з'єднувач.

connivence f співучасть.

connu, -e 1. adj відомий, знайомий; 2. т відоме.

conquér||ant m, -e f завойовни к, -ця; \sim ir* vt завойо́вувати.

conquête f завоювання, оволодіння.

consacrer vt присвячувати. conscienc||e f 1) совість; en bonne ~ по со́вісті; par acquit de ~ для очистки со́вісті; un homme de сумлінна людина; 2) свідомість; ~ de classe класова свідомість; prendre ~ de... усвідомити; ~ieux, -ieuse adj сумлінний. prendre

conscient, -e adj свідомий. conscripti||ble adj військовозобов'язаний; ~ on f призов; загальна військова повинність.

conscrit m новобранець, призовник.

consécuti∥f, -ve adj послідо́вний; trois jours ~fs три дні підряд.

conseil m 1) páда; Conseil des ministres Рада Міністрів; Conseil mondial de la Раіх Всесвітня Рада Ми́ру; ~ de guerre військо́ва ра́-да; 2) пора́да; ◊ la nuit porte ~ присл. ранок покаже; 3) нарада;

conseill||er 1. vt радити; 2. m, -ère f радник, -ця; ~eur m, -euse f порадни к, -ця.

consent ement m згода; ~ir*

1. vi погоджуватися з чимсь; 2. vt 1) погоджуватися на щось; 2) дозволяти; асигнувати.

conséquen||ce f наслідок, результат; sans \sim ces без наслідків; en ~ de... внаслідок; tirer à ~ вести до сериозних наслідків; ~ t,

е аdj послідовний; О раг ~ t отже, сопѕегчаніецг, -гісе 1. аdj консервативний; 2. т, f 1) охороніець, ниця; 2) політ. консерватор; ~ ion f збереження; цілість; instinct de ~ion інстинкт самозбереження.

conservatoire 1. adj юр. охоро́нний; 2. т консерваторія.

conserver vt 1) зберігати, берегти; підтримувати (мир); 2) консервувати.

considérable adj значний; ви-

considér||ation f розгляд; en ~ de loc. prép. беручи до увати; ~é, -e adj 1) обачний, обережний; 2) шанований; ~er vt розглядати,

зважувати, враховувати.

consign||e f 1) інструкція, наказ, розпорядження; 2) домашній аре́шт; 3) заборо́на; lever la ~ зняти заборону; 4) камера схову зняти заоорону, 4) камера слову (для багажу); mettre à la \sim здати багаж на схов; \sim er vt 1) накладати домашній арешт; 2) від давати на схов; О ~er sa porte нікого не приймати.

consist||ance f 1) густота, щільність; 2) перен. стійкість; міцність; ~er vi 1) (еп) складатися з...; 2) (а) полятати у...

consol||ant, -e adj утішний, розрадний; \sim ateur m, -atrice f розрадни κ , - μ , - μ ation f утіха, розрада; \sim er νt утішатн.

consolid | ation зміцнення, укріплення; ~er vt зміцнювати; забезпечувати.

consomm||able adi споживаний; ateur m, -atrice f споживач, -ка; ~ ation f 1) споживання, витрата; 2) закінчення, завершення; \sim е m міцний бульйон; \sim er vt 1) споживати, витрачати; 2) закінчувати, завершувати.

завершувати. consonance f співзвуччя. consortium [kɔ̃sərsjəm] m об'єднання, концерн.

conspir||ateur m, -atrice f змо́вни | к, -ця; \sim ation f змова; \sim er 1. vi змовлятися; 2. vt замишляти,

задумувати. const||amment adv постійно; \sim ance f постійність, сталіст \sim ant, -e adj постійний, сталий.

constat||ation f констатація, встановлення; \sim er vt констатувати, встановлювати.

constell||ation f сузір'я; ~é, -e

adj зоряний.

constern ation f заціпеніння, жах; ~ é, -e adj пригнічений; вражений; \sim ег vt викликати жах, за-

ціпеніння; засмучувати.

сопstitu||ant, -e adj який (що)

складає; Assemblée ~ ante Установчі збори; ~er vt 1) засновувати, створювати; 2) призначати; se ~er: se ~er prisonnier здатися у полон; ~tif, -tive adj 1) складовий; 2) основний, визначальний.

constitution f 1) конституція, основний закон; 2) будова тіла, конституція; 3) склад; 4) заснування; 5) структура, організація; ~ nel, -le adj конституційний.

construct||eur m, -rice f буді-

вельник; конструктор; \sim ion f 1) будівництво; ~ions locatives житлове будівництво; ~ions mecaniques машинобудування; ~ions de machines-outils верстатобудуван-ня; 2) будівля, будова. construire* vt будувати, спо-

руджувати.

consul m консул; ~aire adj консульський; ~at m консульство. consultati f, -ve adj дорадчий;

voix ~ ve дора́дчий го́лос. consult||ation f 1) консульта́ція; порада; 2) консультація (установа); ~ prénatale жіноча консульта́ція; bureau de ~ juridique юри-дична консульта́ція; ~er vt 1) páдитися, звертатися по пораду; ~ er sa montre подивитися на годинник: ~er un dictionnaire подивитися у словник; ~ er ses forces зважити на свої сили; 2) консуль-

consumer vt 1) винищувати, пожирати (про вогонь); 2) висна-жувати, знесилювати; se ~ знесилюватися, виснажуватися, мар-

соптаст m стик, зіткнення; контакт, зв'язок; point de \sim точка зіткнення; établir des ~s culturels встановити культурні зв'язки;

prendre le ~ siткнутися.

contagi||eux, -euse adj 1) заразний; 2) перен. заразливий; ~ on f 1) зараза, зараження; 2) заразливість.

contamin||ation f зараження, забруднення; ~ er vt заражати; забруднювати.

conte m казка, оповідання. contempl||ateur m, -atrice f cnoглядач, -ка; ~ atif, -ative adj спогляда́льний; ~ation f спогляда́ння; être en ~ation споглядати; ~ er vt споглядати, розглядати. contemporain, -e 1. adj сучас-

ний; 2. m, f сучасни к, -ця.

conten ance f 1) émicte, mictкість; 2) манера поводитися, поводження; pour se donner une ~ раг ~ для годиться, про людське о́ко; perdre ~ розгубитися; ~ir* vt 1) містити; 2) стримувати; se ~ir стримуватися.

content, -e adj залово́лений• ement m 1) задово́лення; 2) достаток; ~ er vt задовольняти; se ~er (de qch) задовольнятися; se ~ er de peu задовольнятися малим.

contenti||eux, -euse adj спірний; on f 1) напруження, зусилля; 2) суперечка.

contenu m 1) вміст; 2) зміст. conter vt розповідати, казати; ~ fleurette à ... розм. залиця́тися, упадати, фліртувати.

contesta||ble adj спірний; ~ tion заперечування, оспорювання.

contest \parallel e f: sans \sim loc. adv. безпере́чно; \sim er 1. vi (sur) спереча́тися; 2. vi запере́чувати.

conteu||r m, -se f оповідач, -ка. contigu, -ë adj суміжний, стичний; \sim ité f суміжність.

continence f стриманість; цнот-

continent m континент, матери́к; \sim al, -e adj континента́льний. соntingen||се f випадковість, збіг; \sim t, -е 1. adj випадковий; можливий; 2. m 1) кількісний склад, контингент; 2) частка.

continu, -e adj безперервний,

суцільний; \sim ateur m, -atrice f продовжувач, -ка; \sim ation f продовження; ~el, -le adj постійний, без-перервний; ~ellement adv постійно; \sim er vt продовжувати; \sim ité fбезперервність.

continûment adv безперервно. contour m обрис, контур; \sim ner vt 1) обгинати; 2) обводити контур; se ~ ner згинатися, жолоби-

тися (про дошку).

contract||ant, -e adj договірний; \sim er vt 1) укладати договір, домовлятися; 2) приймати, набувати; ~er une habitude узяти за звичку; j'ai ~ é une grippe я схолив грип; 🗘 ~er des dettes наробити боргів; se ~er 1) стискатися, скоро́чуватися; 2) перекоси́тися (про обличчя); ~ion f стиска́н-

contradict||eur m противник у суперечці, опонент; ~ion f суперечність, протиріччя; ~oire adi

суперечливий, дискусійний.

сопtrain||dre*-vt 1) примушувати, силувати; 2) стримувати; \sim t, -e adj вимушений, силуваний; ~te f примус, силування; sans

 \sim te невимущено.

contraire 1. adj протилежний, зворо́тний; шкідли́вий; \sim aux lois супере́чний зако́нам; 2. m протилежність; au ~ loc. adv. навпаки; tout au ~ зовсім навпаки; ~ment

adv (à) всупереч; протилежно. contrari||ant, -e adj 1) суперечний; 2) прикрий; ~er vt 1) супе-речити; 2) досаджати, заважати, завдавати неприемностей; 3) перешкоджати; порущувати; ~ été f 1) завада, перешкода; 2) неприемність, незадоволення; 3) протиріччя; протилежність.

contract m договір, контракт; d'édition а́вторський до́говір. contravention f юр. порушення

(закону, умовц).

contre 1. prép проти, від, на, біля, до, всупереч; nager ~ le courant пливти проти течії; un abri ~ la pluie сховище від дощу́; échanger ~ qch міня́ти на щось; s'appuyer ~ le mur притулитися до стіни; се champ est ~ le bois même це поле біля самого лісу; О раг ~ зате; 2. adv: être ~ бути проти; 3. m: le pour et le ~ за і проти.

contrebalancer vt зрівноважу-

contrecarrer vt противитися, опиратися, протидіяти.

contrecœur: à ~ loc. adv. He-

охоче, проти волі.

contrecoup m зустрічний удар,

контрудар; раг ~ рикошетом. contre dire* vt заперечувати щось; \sim qп суперечити комусь; \sim dit m юр. оспорювання; sans ~ dit loc. adv. безпере́чно.

contrée f країна; місцевість. contrefai | re* vt 1) підроблювати; ~ sa voix змінити голос; 2) передражнювати, перекривляти; 3) копіювати; \sim t, -e adj 1) підроблений; 2) потворний.

contre-fil m протилежний напрямок; à ~ loc. adv. у зворот-

contrefort m відріг гірського

хребта́.

contre-information f дезінфор-

contremaître m старший робітник, майстер.

contremander ut скасовувати наказ.

contre-offensive f контрнаступ. contrepoids m противата. contre-poil: à ~ loc. adv. про-

ти шерсті. contrepoison m протиотрута.

сопtresens m 1) виворіт, спід; 2) нісенітниця; à $\sim loc. adv.$ навпаки.

соntretemps m завада, перешко́да; à $\sim loc.$ adv. невча́сно, не до ре́чі.

contrevenir* vi (à qch) nopýшувати, робити всупереч.

contrevent m віконниця. сопtribu||able 1. adj оподатковуваний; 2. m, f платни|k, -ця податків; \sim er vi (a qch) 1) сприяти; 2) брати участь у витратах; \sim tion f 1) податок, оподаткування; 2) військ. контрибуція; 3) внесок, вклад.

contrist ant, -e adj який (що) завдає прикрощів; ~ er vt засму-

contrôl||e m 1) контроль, перевірка; 2) критика; 3) проба (на золоті); \sim er vt 1) перевіряти, контролювати; 2) ставити пробу; \sim eur m, -euse f контролер, інспектор.

соптия, -е adj контужений; \sim ion f конту́зія; $me\partial$. уда́р; \sim ionner vt забити; конту́зити.

сопувати; 2) викривати; se \sim переконувати; 2) викривати; se \sim переконувати; \sim u, -e adj 1) переко наний; 2) викритий.

convalescen | ce f видужання,

одужання; entrer en ~ почати видужувати; ~t, -e adj видужуючий.

convenable adj пристойний; на-

ле́жний; \sim ment adv пристойно. convenan | ce f 1) пристойність; observer les ~ ces, respecter les ~ ces додержувати правил пристойності; 2) відповідність; ~ t, -е adj пристойний, підходящий сопченіт vi 1) (è) (de qch) по

годжуватися; умовитися про; 2) (à qch) відповідати, годитися; ли-

чити; il convient слід.

сопчентіоп f 1) угода, договір, конвенція; умова; de \sim за взае́мною зго́дою; 2) стаття́ (договору); 3) умо́вність; ~s sociales пра́вила співжиття́; langage de ~ умо́вна мо́ва, шифр; Convention nationale *ict*. Конве́нт; ~nel, -le 1. adj умовний; 2. m icr. член Кон-

convenu, -e adj умовлений; встановлений за взаємною угодою;

c'est ~ розм. вирішено. converg|ence f 1) конвергенція, збіжність; 2) збіг, зосере́дження, концентрація; ~ er vi сходитися в одну точку.

convers | ation f розмова; engager la ~, entamer la ~, lier la ~ зав'я́зувати бе́сіду; ~ er vi розмовляти.

сопversion f 1) перетворення, обернення; 2) фін. конверсія; 3) навернення (в іншу віру).

сопvert||i, -e adj навернений (в іншу віру); ~ir vt (en qch) 1) перетворювати, обертати; 2) навертати (в іншу віру); ~issement m (en qch) перетворення.

conviction f переконання; pièce de ~ речовий доказ.

convillé m, -e f запрошен ий, -a;

er uf запрошувати.
 convive m, f гість, гостя.
 convoca||ble adj який (що)
 скликають; ~ tion f 1) скликання;

2) повістка; запрошення.

convoi m 1) валка, обоз; 2) поїзд, ешело́н; 3) похоро́нна процесія; 4) мор. конво́й.

convoit er vt пристрасно бажати, жадати; ~ ise f пристрасне бажання.

convoquer vt скликати.

convoy||er vt конвоювати, су-проводжувати; ~eur 1. m конвоїр; 2. adj який (що) конвоює, супроводжує.

сопушізі $\|\mathbf{f}_i\|$ -ve adj судорожний, конвульсивний; \sim on f судорога,

соорет lateur m, -atrice f співробітни k, -ця; \sim ation f 1) співробітництво; 2) кооперація; 3) військ. взаємодія; \sim er vi (à qch) 1) сприяти, допомагати; 2) співробітничати.

coordonn||ées f pl геом. координати; \sim er vt погоджувати, узгоджувати.

copain m розм. близький това-

риш, приятель.

copi || e f 1) ко́пія; 2) письмо́ва робота (у школі); ~er vt 1) переписувати; 2) копіювати.

cópieu||x, -se adj бага́тий, рясний; О гаррогі ~ докла́дна до-

coproduction f спільне виробництво.

copropriété f спільна власність.

 \cos I m півень; \sim de bruyère глуха́р; \sim d'Inde інди́к; O être comme un \sim en pâte npuc n купа́тися як сир у маслі.

coq II m мор. кок.

coq-à-l'âne m invar недолад-ність, плутанина, нісенітниця.

coque f 1) інкаралу́па; œuf à la ~ некруте́ яйце́; 2) ко́кон. coquelicot *m* бот. мак,

социет, -te 1. adj кокетливий; 2. f кокетка; \sim er vi кокетувати; ~ terie f кокéтство; dire des ~ teries фліртувати; n'y mettre aucune ~ terie без кокетства.

coquill age m черепашка; ~e f 1) шкаралупа; 2) раковина; 3) полігр. помилка.

coquin m, -e f шахрай, -ка, крутій, -ка; мерзотни|к, -ця; ~erie f шахрайство.

corbeau m ворон, крук.

corbeille f 1) корзина, кошик;

клумба.

corde f 1) вірьовка, мотузок, шнур, канат; 2) струна; О ~s vocales голосові зв'язки; toucher la ~ sensible зачепити чутливу струнку; avoir plusieurs ~s à son агс мати в своєму розпорядженні різні засоби для досягнення мети; 3) геом. хорда.

cordée f в'язка, в'язанка. corder vt 1) перев'язувате мотузком; 2) скручувати, сука-

cordial, -e 1. adi сердечний, привітний; 2. m підкріплюючі ліки; \sim ité f сердечність, привітність.

cordon m 1) шнурок, тасьма; 2) орденська стрічка; 3) військ. кордон.

cordonn||erie f ше́вська майстерня; \sim ier m швець, чоботар.

coréen, -ne adj корейський; langue ~ пе корейська мова.

согіасе adj 1) твердий (про м'ясо); 2) наполегливий; 3) скупий. corm||e f горобина (ягода);

сопще / тороонна (лесом),
~ier m горобина (дерево),
corne f 1) pir; 2) загин сторінки, край; 3) гудок (автомобіля);

d'abondance pir достатку. corn er 1. vi 1) сурмити в ріг; 2) дзвеніти (у вухах); les oreilles 2) дзвеніти (у вухах); ies oremes me ~ent у мене у вухах дзвенить; 3) гудіти (про автомобіль); 2. vt 1) розм. протрубити, роздзвонити, рознести (новину); 2) бити рогами.

cornet m 1) ріжо́к; ~ acoustique слухова трубка; 2) муз. корнет; 3) кульок.

cornichon m 1) огірочок, кор-

нішо́н; 2) фам. ду́рень. corni||er, -ère 1. adj наріжний; 2. f водостічний жолоб.

cornu, -e adj 1) рогатий; 2) безглуздий, нісенітний.

согоп т шахтарське селище.

corporel, -le adj тілесний; peine ∼ le тіле́сна ка́ра.

corps-m 1) тіло, тулуб; à mi-~ до пояса; ~ et âme душею і ті-лом; О le ~ à ~ рукопашна; à ~ perdu прожогом, стрімголов; avoir le diable au ~ бути непо-сидою; 2) стан, корпорація; 3) військ. окрема частина; ~ d'аг-mée армійський корпус.

corpul||ence f огря́дність; ~ ent, e adj огрядний.

corpuscule m молекула, тільце, корпускула.

correct, -e adj 1) правильний; 2) коректний.

correction f 1) виправлення; 2) коректура; 3) догана; покарання; ~ nel, -le 1 adj виправний; 2. f виправна в'язниця.

corrélation f співвідношення; en directe avec... у безпосередньому зв'язку з.

correspon||dance f 1) відповідність; 2) кореспонденція, листува́ння; être en ~, entretenir une листуватися; enseignement par заочне навчання; 3) газетне повідомлення; 4) пересадка; ~ dant, -е 1. ad_f відповідний; 2. m, f кореспондент, -ка; \sim dre^* vi, 1) листуватися; 2) (a qch) відповідати; 3) сполучатися $(npo \ кімнати)$.

corriger vt виправляти; se ~

виправлятися.

corrobor||ation f 1) підкріплення, зміцнення; 2) підтвердження; \sim er vt 1) підкріплювати, зміцнювати; 2) підтверджувати. corrod||ant, -e adj їдкий, роз'ї-

даючий; ~er vt роз їдати, роз і домий; ~er vt роз їдати. согготр||re* vt 1) псувати; 2) розбещувати; 3) підкуповувати; ~ u, -e adj розбещений, зіпсова-

corrosi||f, -ve adj їдкий; ~on f

1) корозія; 2) геол. вимивання. corrupt eur, -rice 1. adj 1) який (що) псує; 2) який (що) розбещує; 2. m, f розбещувач, -ка, спо-кусни|к, -ця; \sim ible adj 1) який (що) піддається псуванню; 2) підкупний; ~ion f 1) псування, гниття; 2) розбещеність, розпусність;

3) підкуп, хабарництво. corse adj корсіканський.

cosmos m kócmoc, bcécbit.

соте f 1) частка, пай; 2) літера, номер; шифр (бібліотечний); 3): chute de la ~ падіння курсу акцій (на біржі).

cote f 1) ребро; $\sim a loc. adv.$ поряд, поруч; 2) берег; 3) косогір.

côté *m* 1) бік; сторона́; à ~ de... біля, ко́ло; 2) борт.

coteau m горб; паторек; косо-

coter vt 1) нумерувати, значити, мітити; 2) котирувати. coterie f 1) гурток, групка; 2)

розм. компанія, товариство.

côti er, -ère adj прибережний,

береговий; каботажний.

оереговии; канотажнии. cotis||ation f 1) скла́дчина; 2) вне́сок, пай; \sim d'entrée вступний вне́сок; \sim er 1. vt робити розкла́дку; 2. vi платити чле́нські вне́ски; se \sim er склада́тися, роби́-

ти складчину. coton m 1) бавовна; ~ brut баво́вна-сире́ць; О filer un mauvais ~ безнадійно хворіти; 2) пух уаіз ~ овезнацінно хворіта, 2) пух (на плодах і рослинах); 3) ва́та; ~ паde ў бавовня́на мате́рія; ~ пеих, -пеихе аdj 1) пухна́тий; 2) в'я́лий (про фрукти); ~ піет, -піère 1. аdj бавовня́ний; 2. т 1) бот. бавовник; 2) робітник на ба-

вовняній фабриці. $cotoyer\ vt\ 1)$ іти, їхати вздовж берега; 2) зачіпати когось.

cou m 1) шия; 2) шийка (пляш-

couard, -e adi боягузливий; \sim ise f боягу́зтво.

couchant, -e 1. adj: soleil ~ сонце, що заходить; 2. т захід. couche f 1) ложе, постіль; 2)

верства; ~ intermédiaire шар, прошарок; 3) пелюшки; 4) pl пологи, роди.

coucher I 1. vt класти, укладати; 2. vi 1) лежати; 2) ночувати; se ~ 1) лягати; 2) заходити (про сонце).

coucher II m 1) засинання; 2) за́хід (сонця)

coucou m 1) зозуля; 2) стінний годинник з зозулею.

годинник з зозулею.

coud||e m 1) лікоть; jouer des

es проштовхуватися; 2) вйгин,
закрут; аи ~ на повороті; 0 ~

à ~ поруч, поряд, пліч-о-пліч;
~er vt згинати; ~olement m 1)
штовхання ліктем; 2) перен. зіткнення; ~oyer vt 1) штовхати ліктем; 2) стикатися з; бути в близькому сусідстві.

coudre* vt шити; зшивати; при-

шивати.

~er à fond піти на дно; 2. vt 1) лити, вливати; 2) відливати; 3) топити, пускати на дно.

couleur f 1) колір, відтінок; заба́рвлення; ~ gris d'acier стального ко́льору; ~ vive яскра́вий ко́лір; ◊ avoir de belles ~s ма́ти гарний колір обличчя; 2) відтінок, карактер, колорит; \sim locale місд цевий колорит; 3) карт. масть; 4) pl прапори; 0 sous la \sim de... під виглядом.

couleuvre f вуж; О avaler des s проковтнути образу.

coulisse f 1) виїмка, паз. жо-

лобо́к; 2) tex. куліса, повзу́н, брус; $a \sim$ засувни́й, зсувни́й; a) лашту́нки, куліси.

couloir m 1) коридор, прохід;

 pl кулуа́ри. couloire f ціди́лко.

соцр м 1) уда́р, по́штовх; ~ de pied стуса́н; ~ d'envoi уда́р (у волейболі); ~ franc (direct) штрафнйй уда́р; 2) стук; сту́кіт; 3) по́стріл; sans ~ fērir без бо́ю, без о́пору; 4) вчи́нок; дія; ~ de tête безрозсу́дний, сміли́вий вчи́нок; ~ d'Etat держа́вний переворо́т; 5) при́ступ; 6) раз; спро́ба; 0 ~ de foudre уда́р гро́му; ~ de vent пори́в ві́тру; ~ de chapeau поклін, уклін; ~ de sifflet свисто́к; ~ d'œil по́гляд; ~ de main допомо́га, підтри́мка; ~ de théâtre несподівана розв'язка; несподіваність; loc. adv.: du premier ~ з пе́ршого ра́зу; роиг le ~ цим ра́зом; tout à ~ ра́птом, несподівано; sur le ~ за́раз, нега́йно; à ~ sûr без ри́ску; tout d'un ~ зра́зу, відра́зу; du même ~ заразо́м:

coupable 1. adj винний, винуватий; 2. m, f винний, злочинець.

сопре І f кубок, келих, ча́ша. сопре І f tyбок, ке́лих, ча́ша. сопре ІІ f 1) рубка; різання; 2) лісосіка; 3) стрижка (волосся); 4) крій, покрій; 5) перетин, переріз.

соире́, -е adj 1) розрізаний; 2) пересічений; terrain ~ пересічени місцевість; 3) розбавлений.

сопре-circuit m ел. запобіжник; автоматичний вимикач.

couper 1. vt 1) різати, рубати;

~ dans le vií різати по живому; 2) стритти; 3) кроїти; 4) переривати; вимикати; ~ l'eau закрити воду; ~ la parole à... перебити когось; 5) розбавля́ти, розво́дити (молоко, вино); 6) перетинати; ~ la ligne de retraite відрізати шлях до відступу; 2. vi різати, бу́ти го́стрим; se ~ порізатися; se ~ la parole перебивати один о́дного.

la parole перебивати один одного. соиреи т, -se f закрійни к, -ця; $0 \sim$ de bourses розм. злодій. соиріаде т з'єднання, сполучення; \sim en série послідовне сно-

лу́чення.

соирі||e 1. f пара (предметів); 2. m подружжя; пара (людей, теарин); un с d'époux подружжя, подружня пара; сег ит з'еднувати парами: старобрувати

ти парами; спаровувати.

соириге f 1) поріз, розріз; 2)
вирізка (газетна); 3) купюра,

гро́ші.

соиг f 1) двір; 2) суд; \sim de cassation касаційний суд; \sim d'assises суд присяжних; 3) двір (придоворні); \Diamond faire la \sim à qn залиця́тися до ко́гось.

courag||e m хоробрість, мужність, сміливість; prendre son ~ à deux mains набратися мужності; perdre ~ занепадати духом; ~eux, -euse adj мужній, сміливий; ~eusement adv мужньо, сміливо. couramment adv 1) швидко,

соигаттепt adv 1) швидко, вільно; 2) звичайно; оп dit \sim que... звичайно говорять, що...

que... звичайно говорять, що... courant, -e 1. adj 1) поточний; le mois ~ поточний місяць; compte ~ поточний рахумок; signé ~ осточе підписано в жовтні цього року; 2) текучий, проточний; 3) хо-

дячий (про монету); 2. т 1) течія, струмінь; 2) ел. струм; ~ continu постійний струм; ~ alternatif змінний струм; О mettre au ~ de... ввести в курс чогось; être au

de... бýти в курсі чогось.
 courbatur||e f втома; розбитість,

соиграциг||e / втома, розоплеть, ломота; ~er vt викликати втому. courb||e 1. adj кривий, зігнутий; 2. f крива лінія; ~er vt гнути, згинати; se ~er 1) гнутися; 2) neрен. принижуватися; ~ ette f 1) низький поклін; 2) перен. низько-поклонство; О faire des ~ ettes devant qn плазувати, підлабузнюватися; \sim ure f вигин, кривизна́. coureu||r, -se 1. m, f 1) бігу́н,

учасник змагань на швидкість; ~ de relais учасник естафети; ~-суcliste велого́нщик; ~ de fond бігу́н на до́вгі диста́нції; 2) скоро-хід, гоне́ць; 2. *m* 1) скакови́й кінь; 2) *розм.* гультя́й, гуля́ка; 3) бабій.

courge f гарбу́з, courir* 1. vi 1) бігти; par le temps qui court y наш час; un bruit court іде чутка; 2) бути в обігу; 2. vt 1) гнатися за; 2) наража тися на щось, зазнавати чогось; 3) роз'їжджати; ~ le monde їздити по світу.

ти по світу. $couronn||e f^{-1}$) віно́к; \sim d'épines терно́вий віно́к; 2) коро́на; 3) бот. кро́на; \sim é, -e adj (de qch) увінчаний; \sim ement m 1) коронува́нчания, сепент 1) коронуван-ня; 2) завершення; сег vt 1) ко-ронувати; 2) (de qch) вінчати, увінчувати; la fin се l'œuvre прик. кінець вінчає справу.

соиттет m 1) гонець, кур'ер; 2) пошта, кореспонденція; дероці-ler son \sim розібрати пошту; \lozenge \sim

des auditeurs програма передач

(по радіо, телебаченню).

courroie f ремінь; ~ de transmission rex. приводний пас; ~ de fixation кріплення (у лиж).

courroucer vt прогнівити; se ~ розгніватися.

соиго и тенів, лють.

соиго и тенів, лють.

соиго и тенів; ~ d'eau річка, водний шлях; 2) перебіг, хід;
аи ~ de... протягом, під час; ètre en ~ здійснюватися; donner libre à... нестримно віддаватися чому́сь; 3) курс; ~ du marché рин-кова ціна; 4) ле́кція, уро́к; suivre le ~ слухати лекції; 5) підручник; 6) алея для прогулянок; 7) pl курси; ~ de perfectionnement курси удосконалення.

соитя $||e\ f\ 1|$ біг, хід: 2) пробіг, кінєць; 3) поїздка, прогулянка; 4) pl скачки; гонки; \sim cycliste велогонка; \sim de relais естафета; ~ au clocher скачки з перешкодами; de ~ го́ночний; 0 ~ aux armements го́нка озбро́ень; ~ier

т бойовий кінь, скаковий кінь. court I, -е 1. adj коро́ткий; ◊ vue ~e короткозо́рість; être (à) ~ d'argent бути обмеженим у тандент бути обмеженим у ко́штах; 2: adv 1) ко́ротко; 2) несподівано, різко; О соирег ~ обірвати; tout ~ от і все; тільки. соит ІІ т те́нісний майда́нчик,

courtaud, -e 1. adj присадкуватий; 2. m, f низька на эріст людина. court-circuit m коротке замикання:

courtis an m придворний; ~er ut 1) залицятися; упадати; 2) підлещуватися, лестити.

courtois, -e adj че́мний, ввічливий; \sim ie f че́мність, ввічливість. couru, -e adj який (що) привертає загальну увагу, який (що) викликає інтерес.

cousin m, -e f двоюрідний брат, двоюрідна сестра.

coussin m подушка; ~et m 1)

подушечка; 2) тех. підшипник.

coût m ви́трати, ва́ртість; \sim ant adj: prix ~ant собівартість.

cout∥eau m ніж; О́ à ~eaux tirés на ножах; \sim elas m 1) кухо́нний ніж; 2) теса́к; \sim elier mножа́р.

coût∥er vi ко́штувати; ◊ ~ les yeux de la tête коштувати шалені гро́ші; ~ e que ~ e за вся́ку ціну́; ~eux, -euse adj дорогий.

coutum e f 1) звичай; 2) звичка; comme de ~ як звичайно; avoir ~ de... мати звичку; une fois n'est pas — один раз не раху́-еться; — ier, -ière adj звичний. coutur||e f 1) шиття́, шве́йне ре-

месло́; maison de ~ ателье́ мод; 2) шов; 3) шрам, рубе́ць; ◊ sur toutes les ~es no BCIX IIBAX; ~er vt вкривати рубцями; \sim ier m, -ière f жіночий кравець, кравчиха.

couvée f виводок.

couvent m монастир.

соцуег 1. vt 1) висиджувати, сидіти на яйцях; 2) перен. вино-шувати; замишляти; 2. vi 1) назрівати; 2) тліти; жевріти.

зрівати; 2) імпін, мерріти.

couvercle т кришка, покришка.

couvert, -е i. adj покритий,

укритий; рауз ~ лісиста місцемісценти, разовість і вість; temps ~ хма́рна пого́да; О рагler à mots ~ s говори́ти на́тя-ками; 2. т 1) прибо́р (столовий); mettre le ~ накривати (на) стіл; приту́лок, за́хисток; по́крив; О sous le ~ de la nuit під прикриття́м но́чі; sous le ~ de l'amitié

під виглядом дружби. couverture f 1) ковдра; покривало; 2) обкладинка, обгортка; 3) військ. прикриття; 4) покрівля, дах; 🗘 sous ~ de... під приводом, під виглядом.

couveuse f 1) квочка; 2) інку-

couvrir* vt 1) закривати, покривати; 2) ховати, приховувати; 3) військ. захищати; прикривати; забезпечувати; 4) пробігати, про-ходити (шлях); 5) покривати (вилодити (шилл), б) покривати (витрати); se \sim покриватися; одягати (капелюх); одягатися. стасh||at m плюво́к, мокро́та; \sim ement m плюва́ння, відха́рку-

вання; ~ er 1. vt плювати; ~ er du sang ха́ркати кро́в'ю; 2. vi 1) плювати; 2) бризкати (про перо); ~oir m плювальниця: ~oter vi попльовувати.

craie f крейда. craindre* vt боятися, побоюватися: cela est à ~ цього слід побоюватися.

craint||e|f| страх, побоювання; de \sim que loc. conj. від страху, щоб; \sim if, -ive adj боязкий, боягузливий, полохливий.

cramoisi, -e adj темно-червоний,

малиновий.

статре f су́дорога, корч, спазма; ~ ambulante легка спазма.

crampon m 1) скоба; гак, крюк; 2) фам. докучлива людина; ~ner vt скріпляти скобою; se \sim ner ухопитися.

cran m 1) зару́бка; надрі́з; 2) розм. сміливість, відвага; avoir du ~ бути сміливим.

стапе І m череп. crane ІІ adj сміливий, одчай-душний; \sim ment adv сміливо; відчайдушно, хвацько; ~ rie f сміливість, молодецтво.

crapaud m 1) жа́ба; ◊ avaler un ~ перен. проковтнути пілюлю; зазнати неприемностей; 2) ни-

зьке крісло; 3) кабінетний рояль. сгари (е f 1) негідник; 2) розпуста; ~ eux, -euse adj розпусний. craquelin m бублик, сушка.

сгаqи||elure f тріщина; \sim ement m тріск, хрускіт; \sim er vi тріщати,

хрустіти, скрипіти. сгазз||e f 1) бруд; 2) скнарість; 3) фам. гидота, мерзенність; faire une ~ à qn підкласти свиню; ~ еих, -еизе 1. adj брудний, засмальцьований; 2. т скнара, скупердяга.

cravach||e f хлист, прут; ~er vt стьобати, шмагати (прутом, бато-

LOM).

cravate f галстук, краватка. стауоп m 1) олівець; ~ сніті-que, ~ епсте, ~ à соріє чорниль-ний олівець; ~ à lèvres губна помада; 2) малюнок олівцем; ~ пет vt 1) малювати олівцем; 2) рисувати, робити ескіз.

сте́апсе f 1) ві́ра, дові́р'я; 2): lettres de $\sim \partial un$. ві́рчі гра́моти. créanci||er m, -ère f позикода-

вець, кредитор.

сте́аt|eur, -rice 1. m, f творе́ць; 2. adj тво́рчий; \sim ion f ство́рення, тво́рення; \sim ure f 1) створ́іння, істота; 2) през. тварюка.

crèche f ясла.

сте́dul||e adj легкові́рний, дові́рливий; ~ité f легкові́рність. сте́ег vt твори́ти, ство́рювати; ~ de toutes pièces по́вністю вига́дувати.

crémaillère f: 🗘 pendre la ~

справляти новосілля. crème f 1) вершки; крем; ~ double, ~ fraîche сметана; ~ fouettée збиті вершки; à la ~ з вершками; з кремом; 2) мазь, крем.

crémerie f молочний магазин;

молочна.

crén||eau m 1) зубець (стіни); 2) амбразу́ра; \sim elé, -e adj зуб-ча́стий; \sim eler vt зазу́блювати; \sim elure f зубці $(c\tau i \mu u)$.

сгер||i m штукатурка, обмазка; ~ir vt штукатурити; ~issage m

штукатурення.

crépit | ation f, \sim ement m no-

стерицаноп , ~ ement m по-тріскування, ~ er vi потріскувати. стери, -e adj кучерявий. стерияси||laire adj присмерковий; ~ le m присмерк, сутінки. стете f 1) гребінь, гребінець; 2) хребет (гірський).

crétin, -e 1. adj недоумкуватий;

2. *m*, *f* крети́н, -ка.

creus age m риття; \sim er vt 1) рити, копати; 2) поглиблювати; 🗘 ça ~e розм. це збуджує апетит; se ~er: se ~er la tête ламати собі голову над чимсь.

creu||x, -se 1. adj порожній, пустий; arbre ~ дерево з дуплом; O assiette ~ se глибока тарілка; paroles ~ses пусті фрази; avoir l'estomac ~ зголодніти; 2. m западина, дупло; виїмка; le ~ de la main долоня; жменя.

crevass||e f розколина; тріщина; щілина; se ~er розтріскуватися. crève-cœur m invar. прикрість;

біль, горе, жаль.

crever I. ot проривати; ~ le соеиг перен. краяти серце; 2. vi 1) лопнути, тріснути; 2) груб. здох-

crevette f креветка.

сті т крик, зойк; поклик; роцзser des ~s кричати, галасувати; jeter de hauts ~s репетувати, галасувати; ~ailler vi розм. покрикувати; ~ ard, -е 1. adi крикливий; 🛇 dettes ~ ardes невідкладні борги; 2. m, f крику н, -ха.

cribl∥е m решето, сито; ◊ разсгіві е трешего, сито; О раз-ser au ~ de la critique піддавати нищівній критиці; ~ é, -e adj зре-шечений, усіяний; О ~ é de petite vérole рябий; ~ é de fautes рясні-ючий помилками; ~ é de dettes по вуха в боргах; ~ er ut 1) просі-вати; 2) (de qch) зрешетити; ~ ure f висівки.

cri (er 1. vi 1) кричати; ~ а tue-tête несамовито кричати, репетувати; ~ après qn лаяти, свари-ти; 2) кликати; благати; ~ au secours кликати на допомогу; 3) скрипіти (про двері); 4) розм. роздзвонювати, розголошувати; О ~ sur les toits кричати на всіх перехрестях; в усі дзвони дзвонити; хрестях; в усі дзвони дзвонити; 2. vt викрикувати; ◊ sans ~ gare без попере́дження; ~ eur m, -euse f 1) крику́јн, -xa; 2) ву́личний торго́в ець, -ка; розно́ши [к, -ця. crim|e m зло́чин; лиходійство; ~ inalité f злочи́нність; ~ inel, -le

1. adj злочинний; 2. m, f злочинець, -ниця, ~inel de droit commun карний злочинець; ~inel de guerre военний злочинець.

crin m кінський волос; О à tous ~s енергійний; ~ière f грива.

crique f бухточка.

сгіяр|аtion f 1) скорочення (м'язів); сіпання; 2) жест нетёрніння; \sim ег vt 1) стискати, стягувати; 2) дратувати; se \sim ег зшу люватися, стискатися, зморщува-

croass||ement m каркання; ~er vi каркати.

croc [kro] m 1) крюк, гак, баго́р; 2) pl ікла.

croc-en-jambe m: donner un ~ qп підставити ногу комусь.

crochet m гачок; гак; \Diamond vivre aux \sim s de qn жити на чийсь раху́нок; ~er vt відмика́ти відми́ч-кою; ~eur m носій, носи́льник; О ~eur de portes злодій, зломшик.

crochu, -e adj крючкуватий. croire* 1. vt 1) думати, гадати. важати; 2) вірити (чомусь, комусь); 2. vi (à, en qch) вірити; пе раз еп ~ ses уеих не вірити своїм оча́м; faire ~ переко́нувати; se ~ вважати себе; se ~ quelqu'un вважати себе важною осо-

croisé, -e adj схрещений; rester les bras ~s байдики бити; mots

~ s кросворд.

crois||ement m 1) схре́щування; 2) перехре́стя; \sim er 1. vt 1) схре́щувати; 2) зустрітися; ~er qn dans la rue зустріти когось на вулиці; 2. vi мор. крейсувати; se ~er схрещуватися; зустрічатися; \sim eur m крейсер.

croissance f зростáння.

croissant I m 1) півмісяць; 2)

croissant II, -e adi зростаю-

croître* 1. vi 1) рости, виро-стати; 2) зростати, збільшуватися; les jours croissent дні збільшуються: 2. vt збільшувати.

croix f xpect.

стоцият, -е adj хрусткий.

стоциет 1. vt 1) гризти; ~ le

тагтот довго чекати; 2) робити
ескіз; 2. vi хрустіти, хрумтіти.

стоциете ў коржик.

croquignole f 1) щиголь; 2) су-

харик.

croquis m ескіз; креслення. **crosse** f 1) палиця, посох; 2) милиця; 3) спорт. ключка; 4) рушничний приклад.

crott||e f 1) грязюка, багно; 2) послід; \sim er vt вимазати трязюкою; se \sim er замазатися грязюкою; \sim in m кінський гній.

croul ant, -e adj ветхий, старий; \sim er 1. vi валитися, обвалюватися; 2. vt: \sim er un vaisseau спустити корабель на воду. сгоире f 1) круп, зад (у тва-

рини); 2) вершина гори.

рини); 2) вершина гори.

сгоцр|іі, -е adj засто́яний, стоя́чий (про воду); ~ ir vi 1) засто́коватися, гнити (про воду); 2) перен. загруза́ти; ~ issant, -е adj
стоя́чий, гнию́чий (про воду);
~ issement m застій, гниття́.

сгоцяцііІІапт, -е adj який (що)
хрустить; ~ ille f хлібна скоринка; ~ iller vi жува́ти скоринки;
хрумтіти.

хрумтіти.

croût||e f скоринка; О casser |

une ~ заморити черв'яка; ~ er vi

розм. перехопити, перекусити. croûton m 1) окраець; 2) грінка; 3) перен. недалека, обмежена людина.

croyable adj імовірний.

сгоуапсе f віра, вірування. сги, -e adj 1) сирий, неварений; 2) неочищений, необроблений; 3) перен. різкий; вільний, розбещений.

cruauté f жорсто́кість. cruche f 1) гле́чик, ку́холь; 2) розм. дурень, йолоп.

cruchon m глечик.

cruci||fier vt розпинати; ~fix т розп'яття.

crue f 1) прибування води, паводок; 2) ріст. cruel, -le adj жорстокий.

crûment adv різко, прямо, на-

сиbа||ge *m* кубічний ви́мір, кубату́ра; ~ture *f* кубату́ра. cub||e 1. *m* куб; 2. *adj* кубічний; ~ique *adj* кубічний.

сией!||age m, \sim aison f 1) час збира́ння (фруктів); 2) збира́ння (фруктів); \sim ir* vt збира́ти, рва́ти; \diamondsuit \sim ir des lauriers пожина́ти лавои.

cuill||er f, ~ère f ло́жка; ~erée f вміст ложки; ложка чогось. cuir m 1) шкіра; 2) розм. фут-

сын m 1) шкіра, 2) розік фу. больний м'яч. сыітаss||е f броня́, па́нцир; ла́ти; \sim é m бронено́сець; \sim er vt 1) покрива́ти броне́ю; 2) загарто́вувати.

сиіге* 1. vt варити; пекти; сма-жити; 2. vi варитися; пектися; смажитися.

cuis||age m випалювання вугілля; \sim ant, -e adj 1) обпалюючий; 2) пекучий, болісний, нестерпний.

сиіsіп \parallel e f 1) кухня; chef de \sim шеф-кухар: 2) куховарське мистецтво; faire la ~ готувати, куховарити; ~ ег 1. vi куховарити, варити; 2. vi перен. обробити, приготувати; \sim ier m, -ière f кухар, куховарка.

cuisse f стегно.

cuisson f 1) варіння; печіння; смаження; 2) пекучий біль.

cuit, -e adj варений, печений;

 à point добре проварений.
 cuivr||e m 1) мідь; 2) pl муз.
 духові інструменти, труби; ~ é, -e
 adj мідного кольору; ~ er vt покривати міддю; ~eux, -euse adj

culbut||e f 1) перекидання; падіння; faire la \sim полетіти сторчака; 2) ϕ ам. розорення; \sim ег 1. vt перекидати; 2. vt перекинутися. cul-de-sac m 1) глуха́ ву́лиця;

2) перен. безвихідь. culer vi давати задній хід. culminant, -e adj кульмінаційний. culott||e f коро́ткі штани́; ~er ot надягати кому́сь штани́.

ит надягати комусь штани.
сијравініте f винуватість.
сиіtiv||able adj придатний під
оранку; terre ~ орна земля;
~ ateur m, -atrice f землероб, клібороб; ~ é, -e adj 1) оброблений
(про землю); 2) освічений; ~ ег
ит 1) обробляти (землю); 2) перен.
упътививати: освічивати: позвикультивувати; освічувати; розвивати; ~er une connaissance підтримувати знайомство.

cultur||e f 1) культура; manque |

de ~ некульту́рність; ◊ ~ physique фізична культура; 2) культура, розведення (рослин, бджіл); 3) pl с.г. культури; \sim es industrielles технічні культури; 4) обробка землі; \sim el, -le adj культурний.

cumul m сумісництво; \sim er vtсполучати, працювати за сумісни-

цтвом.

cupid e adj жадібний; ~ité f жадібність, зажерливість.

curable adj виліковний.

cure f 1) лікування; station de курорт; suivre une ~ проходити курс лікування.

сиге т священик, кюре.

curée f здобич; âpre à la ~

curi eux, -euse adj 1) цікавий, допитливий; 2) забавний, цікавий; ~osité f 1) цікавість, допитливість; 2) pl рідкості, визначні місця.

cuv||e f чан; цебер; діжка; ван- $на; <math>\sim eau \ m$ діжка, цебрик.

cuvette f таз, миска.

cuyier m цебер, балія. cybernétique 1. f кібернетика;

2. adj кібернетичний.

 $cycl||e\ m\ 1)$ цикл, період (часу); суспре т туцики, період (часу);
2) велосипе́д; ~ er vi їздити не велосипе́ді; ~ ique adj циклічний; ~ isme m велосипе́дний спорт; ~ iste m, f велосипе́дий, урага́н. судпе т ле́бідь; le chant du ~

лебедина пісня.

cylindr e m 1) геом. циліндр; 2) тех. вал; ~ ег vt прокатувати; ~ ецт m вальцювальник; ~ ique adj циліндричний.

cyn||ique 1. adj цинічний; 2. m

ци́нік; \sim isme m цинізм.

dactylographe f друкарка. dague f кинджал. daigner vi зволити. daim m 1) лань; 2) замша. dais [de] m балдахін. dali||e f плита́, пли́тка; ~er vt вистилати плитами.

damas m 1) шовкова узорчаста тканина; 2) дама́ський клино́к, була́т; \sim sé, -e adj 1) узо́рчастий, з тканим візеру́нком; 2) дама́ський; \sim ser vt 1) ткати узо́ром;

2) витравлювати узор на сталі. dame I f 1) заміжня жінка, дама; grande ~ знатна дама; Notre-Dame de Paris Собор Паризької богоматері; 2) фам. дружина, жінка; 3) ферзь (у шахах); дамка (у шашках); jeu de ~s

dame II int: ~! звичайно!, ще б пак!; mais ~, oui! ну зви-

damer vt провести в дамки (у шашках).

damier m шашечниця.

damn||able [danabl] adj вартий догани; ~ation [danas]5] f засу-дження, прокляття; ~é, -e adj окаянний, проклятий; Q être l'âme ~ée de qп бути безмежно відданим кому́сь; \sim er [dane] vt засу́джувати на му́ки, проклина́ти; ~ег погубити, занапастити себе́.

dandiner (se) ходити переваль-цем; переступати з ноги на ногу. dandy m [dadi] денді.

danger m небезпека; en ~ у uanger m неоезпека; еп — у небезпеці; соцгіг цп — , s'exposer ац — бути в небезпеці, наражатися на небезпеку; — ецг, -ецse adj небезпечний, шкідливий.

danois, -е 1. adj датський; 2. m

датська мова.

dans prép передає значення українських прийменників в (у), до, за, з, на, при, через і виражає: 1) місце і напрямок дії: entrer ~ la classe увійти в клас; se promeпег ~ la rue прогулюватися по вулиці; 2) час дії: se réveiller ~ la nuit прокинутися вночі, серед ночі; revenir ~ un mois повернутися через місяць; 3) обставини: ~ l'occasion при нагоді; ~ les сігconstances favorables за сприятливих умов; 4) інші відношення: cela est pris ~ Barbusse це взято з творів Барбюса; cela coûte ~ les 20 roubles це коштує близько 20 карбованців.

dans||e f 1) танець, танок; пие-пег la \sim верховодити; 2) розм. бійка; donner une \sim à qn дати комусь прочухана; ~ er vi танцювати; О ne savoir sur quel pied ~ er не знати, як поводитися, роз-губитися; faire ~ er qn грубо поводитися з ким-небудь; \sim eur m,

водитися з ким-неоудь, --си. ..., -euse f танцюри́ст, -ка. dard m 1) спис; гарпу́н; 2) жало (y бджіл, змій); 3) перен. ущи́пливість; \sim ег vt 1) метати спис; 2) перен. ки́дати (промені, поглядиний послядиний по ди); 3) перен. колоти, шпигати.

dat||e f дата; число (місяця); de fraîche ~ свіжий, неда́вній; de longue ~ да́вній; давно́; être le premier en ~ бути першим за часом; О faire ~ становити епоху, покласти початок; en \sim de, à \sim на певний строк; \sim er 1. vtдатувати, проставляти число; 2. vi 1) (de) починатися, лічитися від; à ~er de починающи з; 2) застаріти, відставати (від часу, епоxu).

dauber vt 1) бити, лупцювати; 2) глумитися, висміювати.

dauphin m зоол. дельфін. davantage adv більше, довше; je ne dirai rien \sim я нічого більше не скажу́; sans hésiter \sim без ва-

гань, не вагаючись.

de (d') prép 1. у сполученні з іменником виконує функції род., знах., місц. і орудн. відмінків; передае значення українських при-йменників з, в (у), від, до, над, про і виражає: 1) належність: la chambre de la mère кімната матері; 2) час: de nos jours у наш час; 3) властивість предмета або явища: un homme de haute taille висока людина; 4) міру, вагу, кількість: un verre d'eau склянка води; 5) матеріал: une robe de soie шовкова сукня; 6) призначення: un navire de guerre військовий коun navire de guerre військовий корабель; 7) походження: un docker de Marseille докер з Марселя; 8) причину: grelotter de froid тремтіти від холоду; pâle de colère блідий від гніву; 9) місце відправлення: venir de Moscou приїхать з Москви; 10) знаряддя дії: désigner du doigt показати пальцем; 2. утворює стійкі словосполучення: chemin de fer залізниця; fil de fer дріт; 3. вживається для утворення: 1) складних прислівникових зворотів: d'abord спочатку; d'avanсе напере́д; de grand matin ра́новра́нці; 2) складних прийменників: autour de навколо; au milieu de посере́дині; 4. вживається перед інфінітивом: cesser de rire перестати сміятися; continuer de travailler продовжувати працювати.

dé m 1) кісточка (y еpi); кубик; \Diamond le \sim en est jeté же́реб ки́нуто; 2) цо́коль; 3) rex. захва́т; \Diamond tenir le \sim de la conversation

оволодіти розмовою.

déambuler vi розгу́лювати; по-

ходжати.

débācl||e f 1) льодохід; 2) перен.
розгром, крах; О la grande ~ du
ciel злива; ~er vi скресати (про річки)

déball $\|$ age m розпаковка; \sim er

розпаковувати.

débandade f безла́дна втеча; па́ніка; à la \sim loc. adv. безла́дно, вро́зтіч; в па́ніці.

débander vt 1) розбинтовувати, знімати пов'язку; 2) попускати, ослабляти; 3) розганяти ворога, розгромити; se ~ розбігатися. розбрестися.

débaptiser [debatize] vt змінити

ім'я, назву, перейменувати.
débarbouil||age m умивання обличчя; \sim er vt мити обличчя; se \sim er 1) митися; 2) posm. вийти із скрутного становища; викрути-

débarcadère m пристань. débard||age m розвантаження; \sim er vt вивантажувати (на берег); ~ eur m вантажник.

débarqu||ement m висадка; вивантажування; ~er 1. vt вивантажувати; висаджувати (на берег); 2. и сходити на берег, висаджуватися; ~er en parachute приземлитися на парашуті.

débarras m 1) звільнення, полегшення; 2) складське місце; сарай; cabinet de ~, chambre de ~ комірка; ~ ser vt (de qn, de qch) 1) звільняти, полегшувати; 2) очищати, здирати, видаляти; se ~ ser позбавлятися; збуватися; voulezvous vous ~er скиньте пальто!

débat m 1) суперечка; дискусія; clore un ~, vider un ~ закінчити суперечку; 2) pl дебати, обговорення; оцугіг les ~s починати дебати; les ~s se portent sur... дебати торкаються...

débâtir vt 1) руйнувати, розби-рати (будівлю); 2) розпорювати. débattre* vt обговорювати, дис-

кутувати; сперечатися; а ~ спірний; se ~ 1) обговорюватися; 2) відбиватися; битися.

débauchage m 1) переманювання з роботи; 2) звільнення (робітників').

débauch||e f 1) розпу́ста, роз-бещеність; розгу́л; 2) марнотрат-ство; \sim é, -e 1. adj розпу́сний; 2. m, f розпу́сни|к, -ця; \sim er vt1) розбещувати, робити розпусним; 2) переманювати (робітників); 3)

2) перемановати (робітників); 3) звільня́ти (робітників). débil||e adj кволий, слабоси́лий, не́мічний; ~itant, -e adj розсла́блюючий; ~ité f:1) кволість; сла́бкість; 2) мед. слабоўмство;

3) неспроможність; ~iter ut роз-слабляти; se ~iter слабшати. débine f 1) розм. безгрошів'я, бідність; 2) розм. невезіння.

бідність; 2) розм. невезіння. débiner vt розм. гудити, лаяти. débit m 1) збут, роздрібний продаж; 2) ларьок, крамничка, кіоск; 3) витрата, надходження (води, газу і т. ін.); ~er vt 1) продавати, збувати (у роздріб); 2) доставляти (газ, воду і т. ін.); 3) розказувати, викладати; ~er des

mensonges брехати.

débiteu||r I m, -se f поширювач, -ка (новин, чуток).

débit eur II m, -rice f дебітор,

боржий к, -ця. débl||aiement m 1) вирівнювання грунту; 2) розчистка; \sim ayer vt 1) вирівнювати грунт; 2) очищати від сміття, щебеню та ін.; О ~ ayer le terrain перен. підготува-

déblo||cage m, \sim quement m зняття блокади; \sim quer vt зняти

déboire m 1) перегар (від вина); 2) неприемність, прикрість; досада.

débois||ement m збезлісення; er ut вирубувати ліси.

déboît∥ement m ви́вих; ~er vt вивихнути.

débonnaire adj добродушний, поблажливий; ~té f добродуш-

ність, поблажливість.

débord||ant, -e adj 1) який (що) б'є через край; який (що) виходить за межі; виступаючий з берегі́в; 2) ва́жко стри́муваний; \sim ement m 1) по́вінь, розли́в; \sim ement de la réaction розгу́л реdeb

акції; 2) потік (слів, лайки і т. ін.); ~er 1. vi розливатися; виходити за ме́жі; ринути; ~ er de бу́ти сповненим; 2. vt військ. охо́плювати (фланг).

débotter vt роззувати, знімати

чоботи; se ~ роззуватися. débouch||é m 1) вихід; 2) збут (товарів); ринок збуту; ~er 1. vi 1) виходити (з тіснини); 2) впа-дати (про річку); 2. vt 1) відку-порювати; 2) прочищати (прохід i т. iн.).

déboucler vt розстібати пряжку. débours || ement m витрата, пла- \sim ег vt витрачати (гроші).

debout 1. adv стоячи; être ~ se tenir ~ стояти; бути на ногах; 0 mettre ~ відредагувати; 2. int: ~! встаны, встаныте!, встати!

déboutonn||er vt розстібати; ◊ manger ventre ~ é їсти досхочу; se ~ 1) розстібатися; 2) перен. говорити відверто, щиро.

débraillé, -e 1. adj 1) недбало, неохайно одягнений; 2) перен. розв'язний; 2. т неохайний вигляд, неохайність.

débrancher vt 1) вимикати, роз'єднувати; 2) зал розформувати поїзд.

débray | age m 1) розчеплення; роз'єднування частин (машини); 2) роз'єднувальний механізм; 3) нетривалий страйк; ~er 1. vt вимикати; роз'єднувати; \sim ег une vitesse вимикати швидкість; 2. vi

розм. застрайкувати.

débrider vt розгнуздувати; О
sans ~ без перепочинку.

débris m 1) уламок, осколок; 2) pl покидьки, рештки.

débrouil!||age m розплутування; \sim ard, -e adj poзм. тяму́щий; спритний; кмітливий; \sim er vt 1) розплу́тувати; 2) з'ясо́вувати; se ~ er 1) розплу́туватися; 2) вихо́дити із скрутно́го стано́вища.

débusquer vt 1) проганяти; ви-тісняти; 2) військ. вибивати з пози́шії.

début m 1) початок, виникнення; un ~ heureux вдалий початок; ~ mars на початку березня; des le \sim з самого початку; 2) театр. дебют; \sim ant m, -e f дебютант, -ка; ∼ег vi дебютува́ти.

deçà prép по цей бік; en \sim , par- \sim , au- \sim по цей бік; \sim et delà туди і сюди.

décachet||age m розпечатуван- \sim ег vt розпечатувати.

décaden||ce f занепад; декаданс; ~t, -e 1. adj який (що) занепадає; 2. т декадент.

décaisser vt 1) виймати з ящика; 2) брати гроші з каси.

décalqu||age m 1) калькування; відбиток, копія; ~ er vt калькувати, копіювати.

décamper vi 1) знімати, згор-

тати табір; вирушати; відступати; 2) розм. утікати.

décapit ation f обезглавлюван- \sim er vt обезгла́влювати.

décathlon m спорт. десятибор-

décéd||é, -e adj померлий; ~ er vi (ê) померти.
decèlement m виявлення.

déceler ot виявляти, відкривати. décembr||e m грудень; ~iste m іст. декабрист.

décemment adv пристойно.

décence f пристойність.

décenn al, -e adi десятирічний; ie f десятиріччя.

déception f розчарування.
décern||ement m присудження (нагороди тощо); \sim er vt 1) присуджувати (нагороду); нагоро-джувати; 2) юр. ухвалити, постановити.

décès m смерть, кончина.

 $décev||ant, -e \ adj \ обманливий, облудний; <math>\sim oir^* \ vt \ oбманювати,$

розчаровувати.

déchaîn||ement m 1) спускання з це́пу; 2) шале́нство; розгу́л; ~ ег vt 1) спускати з цепу, відв'язува-ти; 2) розгнуздувати; розпалювати, викликати (пристрасті і т. ін.); se ~ er шаленіти.

décharg \parallel e f 1) розвантаження; 2) зали, постріл; faire une \sim дати зали; 3) ел. розря́д; ~ spontanée саморозря́д; 4) смітни́к; ~ ement m 1) розванта́ження; 2) розря́дження (зброї); ~ er vt 1) розванта́жувати; 2) перен. поле́гшу вати; 3) розряджати (эброю); ~er un accusé юр. свідчити на користь обвинуваченого; ~ еиг т розвантажувач.

décharn le, -e adi худий, виснажений; \sim er vt виснажувати.

déchausser vt роззувати; se ~ роззуватися.

déchéance f 1) занепад: 2) втрата, позбавлення прав; 3) немилість.

déchet m 1) покидьки, рештки; 2) дефект, брак.

десhiffr able adj розбірливий, чіткий; сетепт трозшифровка; ет vt розбирати, розшифрову-

déchiqueter vt різати, розривати на частини.

déchir||ant, -e adj жахливий, не-

déchir||ant, -е аај жахливии, не-самови́тий (крик і т. ін.); ~ ement. m 1) розрива́ння; 2) болю́ча ту́га; ~ er vt 1) рва́ти, шматува́ти; 2) терза́ти; ~ ure f діра́. déch||oir* vi (a, è) занелада́ти; опуска́тися; ~ u, -е adj 1) занела́.

лий, пропащий; 2) який (що) втратив значения.

décid \parallel é, -e adj 1) рішу́чий; 2) ви́рішений; \sim ément adv рішу́че; \sim ег 1. vt 1) вирішувати, постановляти; ухвалювати; 2) розв'язувати, покінчити; 3) (qn à qch) спонукати, схиляти до; 2. vi 1) приймати рішення, зважуватися; 2) (de qch) судити про; 3) робити висновок з; se \sim er 1) зважитися; 2) (pour) віддати перевагу, висловитися за.

décimal, -e adj десятковий; fractions ~ es десяткові дроби; systèте ~ метрична система.

décisi||f, -ve adj рішучий; вирі-шальний; -ven f 1) рішення, по-станова; 2) рішучість, сміливість. déclam||ateur 1. adj пишномов-

ний; 2. m декламатор; \sim ation f1) декламація: 2) пишномовність: ~er 1. vt декламувати; 2. vi пишномовно висловлюватися.

déclar||ation f оголо́шення; декларація; заява; ~ de naissance реєстрація народження; ~ er vt оголошувати; заявляти; пред'являти; ~er nul оголошувати недійсним, анулювати; se ~er 1) з'ясо-вуватися; 2) виявлятися; 3) (роиг qn, pour qch) висловлюватися за. déclench | ement m 1) тех. роз'єд-

нування; 2) початок, пуск; 3) перен. розв'язування, виникнення; с de la guerre розв'язування війни; ~ er vt 1) тех. роз'єднувати; 2) приводити в дію (механізм); 3) перен. починати, розв'язувати; ~er une grève почати страйк; ~er une guerre розв'язати війну.

déclin m 1) захід; присмерк; 2) перен. кінець, занепад; sur le de la vie на схилі віку (життя́); \sim aison f 1) астр. схи́лення; 2) фіз. відхилення; ~er 1. vi 1) рыджилятися (про магнітну стрілку, про зірку); 2) перен. підупадати, занепадати; 2. vt 1) відхиляти (стрілку); 2) відмовлятися від. décliv||e 1. adj похилий, поло-

гий; 2. f: en \sim похилий; похило; \sim ité f пологість, похилість.

décocher vt пускати стрілу; О un compliment сказати комплімент.

décoiffer vt розпатлати волосся; se ~ розпатлатися (про волосся).

 $d\acute{e}coll||age m 1)$ відклє́ювання; 2) зліт (літака); \sim er 1. vt відкле́ювати; відрива́ти; 2. vi зліта́ти (про літак).

décolor||ant, -e adj знебарвлюючий; \sim ation f знебарвлювання; е́, -е adj безбарвний; полиня́лий;
 teint ~е́ блідий колір обличчя; ~er vt 1) знебарвлювати, робити блідим; 2) тех. вибілювати; se ~er знебарвлюватися, блякнути.

décombres m pl 1) щебінь, сміття; 2) руїни.

détompos||ant, -e adj який (що) розкладає; ~ é, -e adj 1) розкладений; який (що) розклався; 2)

спотворений (про обличчя); ~ег vt 1) розкладати на частини; 2) перен. розкладати, розтлівати; 3) спотворювати (риси обличчя); se ~ ег розкладатися, псуватися; ~ ition f y різн. знач. розкладання; розпад; гниття.

décompte [dek5:t] m 1) вираху-

вання; 2) розчарування.

déconcerter vt розстроювати; бентежити; se ~ бентежитися, ні-

déconfit, -e adj здивований; зніяковілий; \sim ure f 1) розм. провал, поразка; 2) розорення, банкрутство.

déconsidér ation f втрата поваги, неповага; \sim er vt позбавити поваги, підірвати повагу.

décontenancer vt бентежити, викликати замішання; se ~ ніяковіти, розгублюватися.

déconvenue f невдача; розчару-

вання.

décor m 1) прикраса; 2) перен. показне; 3) pl геатр. декорація. décor atif, -ative adj декоративний; ~ation f 1) прикраса, оздоблення; 2) театр. декорація; 3) від-знака, орден; decerner une ~ ation à qu нагородити когось орденом; \sim e, -e adj 1) прикрашений, оздоблений; 2) нагороджений орденом; ~er vt 1) прикрашати; 2) нагороджувати орденом.

découdre* vt розпорювати, від-

порювати.

découler vi 1) сочитися, витікати; 2) перен. виходити, випливати з чогось.

découp age m розрізування, вирізування; \sim é, -e adj 1) поріза-

ний (по краях); 2) зубчастий (про листя); ~er vt 1) розрізувати, вирізувати; 2) кроїти; ѕе ~ег вимальовуватися; ~ure f 1) вирізана фігура; 2) вирізування; 3) порізаність (берега).

décourag||ement m сум, смуток, зневіра; se laisser aller au ~ засмучуватися, удаватися в ту́гу; ~ er ut засмучувати, бентежити; se ~er засумувати, засмутитися;

зневіритися.

découronn ement m 1) позбавлення корони; 2) перен. розвінчування; ~er vt 1) позбавити ко-рони; 2) перен. розвінчувати; 3)

зрубати верхівку (дерева). décousu, -е 1. adj 1) розпоротий; 2) нескладний (про мовлення); 2. т незв'язність, несклад-

ність (мовлення).

découvert, -e adj відкритий, не-

прикритий; $\dot{a} \sim \text{відкрито.}$ découverte f 1) відкриття́; 2) військ розвідка.

découvrir* 1. vt 1) розкривати, оголювати; 2) знаходити, відкривати; 2. vi виступати, видаватися; se ~ 1) розкриватися, оголюватися; 2) знімати капелюх, шапку; 3) перен. виявитися, відкрива-

décrasser vt 1) очищати; 2) ne-

рен. обтесати.

décret m декрет, постанова,

décréter vt 1) постановляти, видавати указ; 2) накладати резолюцію.

décret-loi m надзвичайний за-

décri m 1) знецінювання; 2)

безсла́вність, ганьба́; \sim er vt 1) знецінювати; 2) ганьби́ти, гу́дити.

décrire* vt описувати.

décroch lement m знімання з гака: \sim er vt знімати з така, відчеплювати; ~ er le récepteur зняти телефонну трубку; О ~er la pre-mière place вийти на перше місце; se ~ er відчеплюватися.

décroiss | ance f зменшення, спад; ~ant, -e adj спадний, убуваю-

 décroît m ущерб (місяця);
 re* vi убувати, зменшуватися.
 décrue f спад паводка; être en спадати (про воду).

déçu, -e adj 1) розчарований;

нездійснений.

décupl $\|$ ement m збільшення вдесятеро; \sim er vt 1) подесятезбільшення рити; 2) перен. збільшувати, мно-

dédaign||er vt гордувати, зневажа́ти, гребувати; ~ eusement adv погордливо; ~eux, -euse adj погордливий, зневажливий.

dédain m погорда, зневата. dedans 1. adv всередину, всередині; loc. adv.: là-~ там, всередині; юс. аиг. там, все-редині; аи. ~, еп ~ всередині; раг ~ че́рез; О mettre qn ~ об-дури́ти кого́сь; être tout en ~ бу́ти спри́тним; 2. *m* вну́трішній

dédicace f напис (на книжці);

присвята.

dédier vt (à qn) присвячувати

(книжку, твір). dédire* vt викривати чиюсь брехню; спростовувати читсь слова; se ~ (de) 1) не додержувати обіцянки; 2) зрікатися чогось,

dédommag||ement m компенсація, відшкодування втрат; ~ er vt (qn de qch) відшкодовувати втра-

dédoubl||ement m роздвоювання, розщёплення; поділ; \sim er vt 1) роздвоювати, ділити надвоє; 2) спорювати підкладку; se \sim er роздвоюватися.

déduire* vt 1) відрахо́вувати; мат. віднімати; 2) робити висно-BOK.

déesse f богиня.
défaill||ance f 1) раптове знесилення; непритомність; 2) ослаблення; занепадництво; 3) недостача, відсутність; ~ momentanée de la mémoire тимчасова втрата пам'яті; 4) зрив (y роботі); \sim ant; -e adj 1) ослаблений, неповноцінний; 2) відсутній; 3) який (що) відживає; \sim ir* vi 1) не вистачати, бракувати; 2) слабшати; зне-

магати; 3) згасати, вимирати. défaire* vt 1) руйнувати зроб-лене; знищувати; 2) відділяти; лене; знищувати; 2) відділяти; відв'язувати; 3) розмотувати; розмотувати; не поровати; 4) куйовдити (зачіску, волосся); 5) (de qch) звільняти, визволяти від; 6) виснажувати; 7) перемогти, розбити; se ~ 1) розв'язуватися; 2) розпорюватися; 3) розм. роздягатися; 4) (de qch) збурати з руху здухувиця

 збувати з рук; здихатися.
 défait, -e adj 1) розв'язаний, розпущений; un lit ~ зім'ята постіль; 2) блідий; схудлий; змарнілий; розстроєний.

нілии; розстроении.

défaite f пора́зка; розгро́м; essuyer une \sim зазна́ти пора́зки.

défaut m 1) ва́да, недо́лік; дефе́кт; \sim de qualité брак; 2) недо-

стача, відсутність; à ~ de за браком; au ~ de замість, через від-сутність; 3) помилка, промах; несправність; être en ~ помилятися; 4) неявка в суд.

défaveur f немилість, неласка. défavorable adj несприятливий. défection f зрада; відступни-

défectu eusement adv неповно; неправильно; \sim eux, -euse adj 1) недостатній, неповний; 2) несправний, непридатний, погано викона-ний; ~osité f вада, неправильність

défendre* vt 1) захищати, обороняти; 2) забороняти; se ~ (de) 1) захищатися, оборонятися; 2) виправдуватися.

défens||e f 1) захист; оборона; légitime самооборо́на; se mettre en ~ готуватися до оборони; 2) укріплення; 3) ікла (кабана); бивень (слона); 4) заборо́на; ~ de fumer! палити заборонено! \sim eur m захисник; адвока́т; \sim if, -ive 1. adj оборонний; 2. f оборона; стан оборони.

défér ence шанобливість;

ent, -e adj шанобливий.

déférer 1. vt 1) (qch à qn) neредавати щось комусь; 2) віддавати належне; присуджувати; ~ les honneurs вшановувати; 2. vi (à qch) поступатися чимсь.

déferl||ement m прибій; ~er vi 1) розбиватися об берег (про хви-

лі́); 2) ринути.

déferier vt розковувати; se ~ розковуватися; загубити підкову. défeuiller vt обривати листя; se втрачати листя; обпадати.

défi m виклик; lancer un \sim кинути виклик.

défiance f недовір'я.

déficien c ј недоста́ча; недоста́тність; ~ mentale розумо́ва відста́лість; ~t, -e adj дефіци́тний, недоста́тній.

défier vt 1) кидати виклик; провокувати; ~ le danger іти назустріч небезпеці; 2) протистояти, не піддаватися; se ~ 1) зачіпати один одного; 2) (de) не довіряти; побоюватися, остерігатися.

défigurer vt спотворювати; пе-

рекручувати.

défille m 1) військ проходження військ (на огляді); 2) ущелина; низка, ряд; ~ ement т військ. 1) проходження військ, дефілюту проходжения виськ, дефино-вання; 2) окоп, хід сполучення; er vi дефілювати, проходити ря-дами; se er ухилятнся; розм. ховатися; тікати.

défin||i, -e adj визначений; означений; ~ir vt 1) визначати; 2)

точно описувати; вказувати.

définiti||f, -ve adj остаточний,
безповоротний; en ~ve кінець кінцем.

définition / визначення. définitivement adv остаточно. déflagration f спалах. défleurir vi відцвітати.

défloraison f відцвітання. déform||ation f деформація; спотворення; \sim er vt деформувати; спотворити; se ~er втратити зви-

чайну форму; спотворюватися.

défraîchir vt лозбавля́ти свіжості; se ~ втрача́ти свіжість;

défrayer vt платити за котось.

défrich||ement m розорювання цілини; \sim er vt 1) розорювати цілину; terre \sim ée піднята цілина; 2) роз'яснювати, робити доступним; ~eur m цілинник.

défriser vt 1) розгладжувати во-

лосся; 2) розм. розчаровувати. défroncer vt розгладжувати (складки); $\Diamond \sim$ le sourcil повеселішати.

dégagé, -e adj l) невимушений, вільний; 2) відкритий, просторий.

dégag||ement m 1) викуп (i3 застави тощо); 2) звільнення; визволення; \sim er vi 1) викуповувати (із застави); 2) визволяти, звільняти; ~ er le passage, la voie звільняти прохід, проїзд; se \sim er (de qch) і) звільнятися; 2) виділя-

déganter vt знімати рукавичку. dégarn||ir vt позбавляти прикра́с; front ~i ли́са голова́; bouche \sim ie беззу́бий рот; se ~ 1) оголюватися; 2) плішивіти.

dégât m шкода, збиток, втраcauser des ~s завдава́ти

dégel m відлига; \sim ег 1. vi та́-нути, розтава́ти; 2. v. impers.: il

нути, розтава..., dégèle розтаé.

dégénér||ation f виродження, дегенерація; ~ er vi вироджуватися

déglut||ir vt ковтати; ~ition f

Ковтания.

dégonfi||ement m випуск (газу, повітря); ~er vt 1) випускати (газ, повітря); 2) облегшити (серце, душу); se ~er розм. занепадати духом, зажуритися.

dégorger 1. vt 1) вивергати;

2) прочищати (трубу, стік): 3) промивати; 2. vi переливатися че-

dégourd||i, -e adj тямущий, спритний, вправний; ~ir vt виводити із заціпеніння; розминати

(ноги).

dégoût m оги́да; \sim ant, -e adj оги́дний; \sim é, -e adj переси́чений; faire le ~ é гидувати, вередувати; \sim er vt відбивати охоту; набридати.

dégoutter vi капати, стікати,

dégrad||ant, -e adj принизливий; ~ation f 1) розжалування; ~ation civile, ~ation civique юр. пораження прав; 2) приниження; 3) перен. деградація, занепад; 4) псування; ~ er vt 1) розжалувати; 2) принижувати, ганьбити; se ~ er 1) принижуватися; 2) занепадати, деградувати.

dégraiss age m 1) обезжирювання; 2) виведення жирних плям; ~er vt 1) обезжирювати; 2) вн-

водити жирні плями.

degré m 1) східець, сходинка; 2) сту́пінь; prendre ses ~s здобу́ти вче́ний сту́пінь; par ~s по-

ступо́во; 3) гра́дус.

dégringol||ade f 1) ско́чування
вниз; 2) падіння; ~er vt, vi летіти вниз клубком; збігати вниз. déguenillé, -е 1. adj обідраний;

2. т. f голодран ець, -ка.

déguerpir vi забиратися; дати ходу; faire \sim прогнати.

déguis ement m 1) маскара́дний костюм; 2) переодягання; 3) перен. маскування; parler sans ~ говорити щиро; ~er vt 1) переодягати; 2) приховувати, маскувати.

déhanché, -e adj незграбний. dehors 1. adv зовні, назовні, надворі, поза; au- ~ зовні; du ~ ззовні, знадвору; еп \sim de поза; 2. m 1) зовнішня частина; 2) зовнішність.

déjà adv вже, уже. déjeter (se) жолобитися, викривлятися.

déjeuner I vi снідати.

déjeuner II m 1) сніданок; petit ~ ранковий сніданок; ~ à la fourchette легкий сніданок; 2) обід.

déjouer vt розстроїти плани,

задуми.

delà 1. prép за, по той бік; аu- с de по той бік; понад, з лишком; de звідти; en далі; 2. adv: deci, ~ тут і там; туди́ і сюли.

délabr lé, -e adi пошкоджений; занепа́лий; розла́днаний; ~ement m ро́злад; зане́пад; \sim er vt псувати, пошкоджувати; розладну-

délacer vt розшнуровувати. délai m 1) відстрочка, затрим-ка; 2) строк; à bref ~ у короткий строк; dans un ~ fixé у визначений строк; sans ~ не гаючись, невідкладно.

délaiss||ement m занедбаність;

er vt залишати, покидати.

délass ement m відпочинок; \cdot er vt дати відпочинок; se \sim er відпочивати.

délat||eur m, -rice f донощи|к, -ця; \sim ion f донос.

délavé, -e adj полиня́лий. délayer vt 1) розводити, роз-

ріджувати; 2) розтя́гувати, багатослівно говорити.

délect||able adj приемний; ~ аtion f насолода, втіха; ~er vt тішити

délégation f 1) делегація, пред-ставництво; 2) повноваження; ~ dé pouvoirs передача повноважень.

délégu||é m, -e f делегат, -ка; er vt делегувати; доручати.

délest | age m розвантажування; er vt розвантажувати.

délétère adj 1) смертоносний; отруйний; 2) перен. шкідливий, згубний.

délibér | ant, -e adj дора́дчий; ~ ation f обговорення, нарада. délibéré, -e adj 1) невимущений;

рішучий; ◊ de propos ~ на-

délibérer 1. vt обговорювати;

2. vi радитися.

délicat, -e adj 1) ніжний; тен-дітний; santé ~e слабе здоров'я; 2) витончений, вишуканий; тон-кий; оиvrage ~ майстерна робо-та; 3) делікатний; ~esse f 1) ніж-ність; 2) витонченість; 3) делікатність; чуйність. délice 1. т насолода; 2. f pl

радість

délictueu||x, -se adj злочинний;

acte ~ просту́пок.
délié, -e adj 1) тонкий; 2) проникливий.

déli||ement m розв'язування; ~ er vt 1) розв'язувати; 2) (de qch) перен. звільняти від чогось.

délinquant m, -e f правопоруш-

ни к, -ця. déli rant, -e adj 1) який (що) марить; маячний; 2) шалений, бо-

жевільний; \sim re m 1) марення; гарячка; 2) манія, психоз; ~ rer vi маячити, марити.

délivr||ance f 1) звільнення, визволення; 2) видача (документів); ~ er vt 1) звільняти, визволяти; 2) видавати, вручати.

délog ement m виселення; виїзд; \sim er 1. vi виїхати з квартири; 2. vt 1) виселяти, виживати (з ∂ oму); 2) військ. вибивати, витісняти (ворога).

déloy||al, -e adi віроломний;

~auté f віроломство.

déluge m 1) пото́п, по́відь; Q après moi le \sim пі́сля ме́не хоч потоп; 2) перен. наплив.

топ; 2) перен. наплив.

déluré, -е adj розв'язний.

demain adv завтра; аргès ~

післязавтра; à ~! до завтра!

demand||e f 1) прохання; 2) заява; вимога; 3) попит, споживання; 4) юр: позов; 5) замовлення; ~ er vt 1) просити; 2) питати; вимагати; se ~ er запитувати один одного; запитувати себе.

déman||tèlement m знос (будин- κy); демонта́ж; \sim teler vt зно́си-

ти, демонтувати, ламати.

démarcation f розмежування;
ligne de ~ демаркаційна лінія.

démarche f 1) хода; 2) вчинок,
захід, демарш, дія; 3) pl турботи; faire des ~s клопотати про.

démarquer vt 1) знімати мітку, клеймо; 2) зробити плагіат.

démarr | age m відшвартування, відхід $(cy\partial ha)$; \sim er vi 1) мор. відчалювати; 2) рушати з місця. démêlé m суперечка.

démêl||er vt 1) розчісувати; розплутувати; 2) перен. розплутува-

7 959-1

ти, розбирати; 3) розпізнавати; розрізняти; ~ оіг m гребінь.
déménag||ement m переїзд; ~ ег

ut переїжджати на нову квартиру. démence f слабоумство; tomber en ~ збожево́літи.

démener (se) 1) метушитнся, метатися; 2) скаженіти, шаленіти. dément m, -е f божевільн ий, -а;

душевно хвор ий, -а.

дущевно хворіва, -а. dément ||im| 1) викриття; 2) спростування; \sim ir* vt 1) викривати брехню; 2) спростовувати; se \sim ir суперечити самому собі; зраджувати собі.

démérit||e m негідний вчинок;

er vi провинитися.

démesuré, -e adj надмірний, величезний; ~ ment adv надмірно. démettre* vt 1) вивихнути; 2) усунути з посади.

démeurant: au ~ loc. adv. npo-

те́, до то́го ж, зре́штою.

demeur||e f 1) житло́; 2) місцеперебува́ння; 0 mettre qn en ~ de... вимагати щось від котось; ~er vi 1) (а) проживати, жити; (ê) залишатися; ◊ ~ er court запнутися; ~er d'accord порозумітися, дійти згоди.

demi, -e 1. adj пів-; 2. m 1) по-ловина; un ~ litre півлітра; à ~ наполовину; 2) спорт. півзахисник (у футболі); 3. f півгодини.

demi-cercle m півколо.

demi-fond m спорт. середня дистанція.

demi-frère m зведений брат. demi-heure f півгодини. demi-jour m сутінки.

démilitarisation f демілітаризашiя.

demi-lune f півмісяць.

demi-mot: à ~ loc. adv. з півслова.

demi-produit m напівфабрикат. demi-savoir m поверхове знання. demi-sœur f зведена сестра. démission f відставка.

demi-voix: à ~ loc. adv. напів-

голосно, півголосом.

démocrat \parallel e m демокра́т; \sim ie [demokrasi] f демокра́тія; \sim ique adj демократи́чний.

demoiselle f 1) дівчина, панночка; ~ de magasin продавщи-

ця; 2) розм. грілка.

démol||ir vt ламати, руйнувати, знищувати; \sim isseur m, -isseuse f руйнівни $|\kappa$, -ця; \sim ition f руйнування, ломка.

démonstrati||f, -ve adj доказо-

démonstrati||f, -ve adj доказовий; наочний, демонстративний; ~on f 1) мат. доказ; 2) вияв; прояв; 3) показ, демонстрація. démont||able adj розбірний; maison ~ розбірний, пересувний будинок; ~age m демонтаж, розбирання; ~é, -e adj розібраний; 0 mer ~ée бурхливе море; ~er vt 1) знімати, скидати; 2) розбирати, розгвинчувати; 3) військ. виводити з ладу; se ~er перен. розстроюватися, губитися; ніяковіти.

строюватися, губитися; ніяковіти. démontrer ut доводити, пояс-

 démoralis||ation
 f демораліза

 ція;
 \sim er
 vt 1)
 підривати дух;

 розслабляти;
 2)
 деморалізувати,
 розкладати.

démordre* vt 1) випускати із зубів; 2) (de qch) перен. відсту-патися від чогось, відмовлятися.

démunir vt позбавляти, відби-

рати; ~ le front знімати війська з фронту; se ~ (de qch) позбавляти себе чогось, відмовлятися від чогось.

dénatur||é, -e adj протиприродний; позбавлений людських почуттів; нелюдський; \sim er vt 1) позбавляти природних якостей; 2) спотворювати, перекручувати. dénégation f заперечення; за-

тятість

déni m відмова.

déniaiser vt наставляти на ро-

dénich∥er 1. vt 1) вийма́ти з гнізда; 2) відшукувати, виявляти; 2. vi вилітати з гнізда.

dénier vt заперечувати.

dénigr||ement m ганьба, обмова, дискредитування; ~er vt ганьбити, обмовляти, дискредитувати.

dénombr | ement m перéлік; перепис; ~ er vt перераховувати. dénominateur m мат. знамен-

dénom||ination f найменування, назва; \sim mé, -e adj названий; прозваний; ~ mer ut іменувати, називати, прозивати.

dénonc||er vt 1) викривати; видавати когось; 2) оголошувати недавати когось; 2) оголошувати не-дійсним; se ~ прийти повинитися; ~ lateur m, -latrice f донощи к, -ця; ~ lation f 1) викриття; донос; 2) денонсування (договору). dénoter vt позначати, вказу-

dénou||ement m 1) розв'язування; 2) перен. розв'язка; ~er vt розв'язувати; розплутувати.

denr'ee f проду́кт, харч; pl істівні запаси, продовольчі товари.

dens||e adj щільний, густий; ~ité f 1) густота, насиченість; 2) фіз. щільність, питома вага.

dent f 1) зуб; ікло; Q coup de s лихослів'я; être sur les ~s знемагати від утоми; montrer les ~s огризатися; n'avoir rien à se mettre sous les ~s розм. класти зуби на полицю; 2) зубець, зубок; 3) щербина; ~ aire adj зубний; ~ é, -e adj зубча (с) тий; ~ eler vi

насікати зубці. dentell||e f мереживо; ~ erie f 1) мереживна фабрика; 2) мереживні вироби; ~ier, -ière 1. adj мереживний; 2. j мереживниця.

dentier m штучна ще́лепа. dent||ifrice 1. adj: poudre ~ зубний порошок; 2. т зубна паста; зубний порошок; \sim iste m, f зуб-

ний лікар, дантист.
dénud||ation f оголення; ~er

ого́лювати.

dénu||é, -e adj (de) позбавлений чогось; \sim ement m нестаток, злидні, нужда; ~er vt позбав-

dépann age m усунення пошкодження, ремонт, лагодження; ~ег vt 1) лагодити пошкодження; ре-

ту ласонты полкодженых, ремонтувати; 2) розм. виручати. dépaquet||age m розпаковування; ~er ut розпаковувати. dépareill||é, -e adj розрізнений;

~ er vt розрізнювати.

déparier vt розпаровувати.

départ I m 1) від'їзд, відправлення; 2) спорт. старт; ~ arrêté старт з місця. départ II m поділ.

département m 1) департамент; відділ, управління, відомство.

départir* vt розділяти, розподіляти.

dépass||ement m 1) перевищення; 2) обгін; \sim er vt 1) обганяти, випереджати; 2) перевищувати; перевиконувати.

dépecer vt розрубувати на ча-

стини.

 $dépêch||e\ f\ телегра́ма, депе́ша;$ $~er <math>vt\ 1)$ ква́пити, підганя́ти; 2) спішно відправляти; se ~ er квапитися, поспішати.

dépeindre* vt змальовувати, зо-

бражувати.

dépen||dance f 1) залежність, підлеглість; 2) pl служби, прибудови; ~ dant, -e adj залежний; ~ dre* vi залежати.

dépens||e|f| витрати, видаток; \sim er vt витрача́ти; se \sim er стара́тися, витрача́ти си́ли; \sim ier, -ière 1. adj марнотратний; 2. m, f марнотратник, -ця. **dépérir** vi марніти, слабнути.

dépeupl||ement m 1) зменшення

насе́лення; 2) спусто́шення; \sim er vt1) зменшувати населення; 2) спустошувати.

dépiécer vt розчленовувати, роз-

дрібнювати.

dépiquage m молотьба хліба. dépister vt 1) висліджувати; 2) збивати з сліду; 3) збивати з пантелику

dépit m доса́да; ◊ en ~ de наперекір, всупереч, незважаючи

déplac||é, -e adj 1) переміщений; 2) недоречний; \sim ement m1) переміщення, перестановка; 2) мор. водотоннажність корабля; \sim er vt переміщати, переставля́ти; se ~er переміщатися, пересува-

déplaire* vi (à qn) не подобатися, бути неприемним комусь.

 $déplier \ vt \ 1)$ розгортати; розкривати; 2) розпрямляти.

déploiement m розгортання.

déplor adj жалісний, жалюгідний; ~er vt оплакувати; жалкувати.

déployer vt розгортати, розпус-

déplumé, -e adj 1) обскубаний; 2) розм. лисий.

dépopulation f зменшення народонаселения

déport||ation f заслання; \sim é m, -e f засла́н|ець, -ка; ~ег vt засилати, відправляти на поселення.

dépos||ant m 1) свідок; 2) вкладник; ~ er 1. vt 1) складати з себе; 2) класти, покласти; 3) вкладати, здавати на схов; 4) вносити; 2. vi давати на схов, т) вносити, г. и давати свідчення; ~ itaire m, f охороніець, -ниця; ~ ition f 1) юр. свідчення; 2) зняття, скинення. déposséder vt позбавляти воло-

діння; експропріювати.

dépôt m 1) внесок, вклад; 2) дено, парк; 3) сховище, склад; 4) осад, нашарування; 5) камера ув'язнення.

ув язнення, dépouillle f 1) шкура, шкіра; 2) pl здобич; \sim é, -e adj 1) голий, без листя, без кори; 2) позбавлений прикрас; \sim ement m позбавлення; пограбува́ння; ~ement du scrutin підраху́нок голосі́в; ~er vt 1) здирати шкіру; обдирати (листя); 2) позбавляти, віднімати; ~ er le courrier розбирати пошту.

dépourvu, -e adj (de) позбав-

лений чого́сь; \sim de sens безглу́здий; o au o loc. adv. знена́цька

déprav ation f 1) мед. пошко-дження; 2) розбещеність; ~er vt 1) псувати; 2) розбещувати.

dépréci ation f знецінення; зниження ціни; ~er vt знижувати ціну; знецінювати.

dépréda||teur, -trice 1. adj гра-біжницький; 2. m, f розтратни|к, -ця; \sim tion f 1) грабіж; 2) розтрата.

déprendre* vt рознімати.

dépressi $\|\mathbf{f}$, -ve adj гнітючий; депресивний; \sim on f 1) депресія;

тресивная, от 7 1) депресія; 2) знесилення, ослаблення. déprim||é, -e adj 1) приплюснутий, вдавлений; 2) пригнічений; ~er vt 1) вдавлювати; 2) пригнічувати.

depuis 1. prép починаючи, від, з, протягом; ~ longtemps давно; реи з недавнього часу, недавно; 2. adv потім, після, з того часу, відтоді; ~ que loc. conj. з того ча́су, як. **déput**é *m* депутат.

déracin ement m 1) виривання корінням; 2) викорінювання; er vt 1) виривати з корінням; 2) викорінювати.

déraidir vt розминати; робити м'якшим, гнучкішим.

dérailler vi 1) сходити з рейок;

2) перен. збитися з дороги. déraisonn||able adj безрозсу́д-

ний; \sim er vi говори́ти дурни́ці. dérang||ement m 1) безла́ддя; розлад; 2) турботи; ~ er vt 1) приводити до безладдя; 2) турбувати, заважати; se ~ er турбуватися.

dérap||age m буксування, занос (автомашини); \sim er vi заносити на повороті.

dératé m, -e f навіжений, -a. dérégler vt 1) приводити до без-

ла́ддя; 2) розстро́ювати. derider vt розправля́ти змо́рш-ки; faire ~ розвесели́ти; se ~

повеселішати.

déris||ion f насмішка; глум; раг ~ жартома; ~oire adj 1) сміхотворний; 2) незначний.

dérivation f 1) відведення, від-галуження; 2) ав., мор. відхилення від курсу.

dérivé, -e 1. adj похідний; 2. m 1) похідне слово; 2) побічний продукт; 3. f мат. похідна (функція).

dériver 1. vi походити, випли-вати; 2. vt 1) відводити (воду, струм); 2) лінгв. утворювати (сло-

derni||er, -ère adj 1) останній; en ~ lieu нарешті; 2) минулий. dérob||ade f виверт; ~é, -e adj потайний; à la ~ée loc. adv. по-тай, крадыкома; ~er vt 1) викра-

тай, крадькома; ~ er ut 1) викра-дати; 2) переховувати; se ~ er зникати, ховатися; ухилятися. dérog||ation f (à qch) 1) пору-шення (договору); 2) ухиляння, відступ; ~ er ut (à qch) порушувати, відступати.

déroul || ement m 1) розмотуван-ня; 2) розвиток, хід (nodiй і τ . ін.); \sim er vt розмотувати, розгортати; se ~ er розгортатися; відбуватися.

déroute f безладна втеча, поразка

dérouter vt 1) збивати з дороги; 2) збивати з пантелику, вво-

дити в оману.

derrière 1. prép за, позаду; 2. m

1) зад, задня частина; 2) тил. des 1. art. contr. pl відповідає de les; 2. art. indéf. pl sid un, une. dés prép 3, Big; ~ lors loc. adv. 3 róro vácy; ~ que loc. conj. як тільки, ледве.

désabus||é, -e adj розчарований; без ілюзій; ~ er vt розвіювати помилкову думку; відкривати очі комусь; переконувати.

désaccord m незгода; розлад; \sim er vt 1) розстроювати (*інстру*мент); 2) сіяти чвари.

desaccoutumer vt (qn de qch) відучувати; se ~ (de qch) відви-

désaffection f неприхильність, нелюбов; \sim ner vt викликати неприхильність.

désagréable adj неприемний. désagrég ation f розпад; роздрібнення; розклад; \sim er vt розгознаді дрібнювати, роз'єднувати; хім. розкладати; se ~ er розпадатися; геол. вивітрюватися.

désagrément m неприємність. désaltérer ot заспокоювати чиюсь спрагу, поїти; se ~ пити, заспокоювати спрагу.

désappoint||ement m розчарування; ~ er vt не справджувати сподівань, розчаровувати.

désapprobat||eur, -rice adj несхвальний.

désappropri||ation f відмова від власності: ~er vt позбавляти власності.

désapprouver vt осуджувати, не схвалювати.

désarçonner vt поставити в безвихідь, збитн з пантелику.

désarm||é, -e adj 1) роззброєний; 2) nepeh. обеззброений; \sim ement m роззброення; \sim ement partiel часткове роззброення; ~еment total повне роззброення; ~ er 1. vt 1) роззброювати; 2) перен. обеззброювати; 2. vi роззброюватися; складати зброю; припиняти війну

désarroi m 1) розлад, замішання, збентеження; 2) розруха, безладдя.

désastre m ли́хо, біда́; крах. désavantag||e m невигода, шко-

да; \sim eux, -euse adj невигідний. désav||eu m 1) відмовлення; спростування; 2) незгода; 3) невизнання; \sim ouer vt зрікатися, відмовлятися.

descend||ance f 1) походження; 2) потомство; ~ ant, -e 1. adj низхідний, спадний; 2. т, f нащадок.

descendre* 1. vi (ê) 1) сходити вниз, спускатися; 2) висаджуватися, виходити (на берее); 3 зупинятися (десь, у когось); 4)(de) походити від; 2. ut (a) 1) опускати, спускати; 2) висаджувати (на берег); 3) спускатися по, схо-

descente f 1) схо́дження, спуск; \sim de lit килимо́к пе́ред ліж-с оп развительной перед лижном;
 г оп развительном;
 г оп развительном;
 г оп развительном;
 г оп развительном;
 г оп развитель

список.

désemball||age m розпаковка;

~er vt розпаковувати.
déségrégation [desegregasjɔ] f
ліквідація расової дискримінації. désempar | er 1. vt розладжувати, робити непридатним: 2. vi залишати свое місце; être ~ é роз-

désenchant||é, -e adj розчарований; ~ ement m розчарування;

~ er vt розчаровувати.
désengager vt звільняти від зобов'язання.

désenivrer [dezanivre] vt протвережувати.

désennuyer vt розганяти нудьгу. déséquilibre m неврівноваже-

désert, -e 1. adj безлюдний; пу-стинний; 2. m пустеля, пустиня.

désert | er 1. vt 1) кидати, за-

1) безнадійний, розпачливий; 2) доведений до відчаю; ~er 1. vi (de qch) впадати в розпач; 2. vt доводити до відчаю; se ~er ynaдати в розпач.

désespoir m розпач, відчай. déshabiller vt роздягати; se ~ роздягатися.

déshabituer vt віду́чувати; se \sim (de) відвикати, відучуватися. déshérit||é, -е 1. adj знедолений; 2. m, j позбавлений, -а спадщи-

н., / позоавыспри, -а спадшини, ~er vt позбавля́ти спадщини. déshonnête adj 1) безче́сний;
 2) непристойний; ~té f 1) безче́с-

ність; 2) непристойність.

déshonneur m безчестя, ганьба. déshonor||ant, -e adj безчесний, ганебний; ~ er vt безчестити, ганьбити, плямувати.

désign ation f 1) позначення, назва; 2) призначення; ~ er vt 1) позначати, називати; 2) указувати, намічати; призначати.

désillusion f розчарування; \sim ner vt руйнувати ілюзії; розчаровувати.

desinfect||ant, -e adj дезинфікуючий; ~ er vt дезинфікувати; ion f дезинфекція.

désintéressé, -e adi незацікав-

désir m бажання; ~able adj бажаний; ~ er vt бажати; ~ eux, -euse adj (de qch) бажаючий, прагнучий.

désister (se) (de qch) зрікати-відмовлятися; знімати свою

кандидату́ру. désobé∥ir vi (à qn, à qch) не слухатися; не коритися; ~ issance f неслухняність, непокора; ~ is-

sant, -e adj неслухня́ний.

désoblig||eance f нелюб'я́зність;

eant, -e adj нелюб'я́зний; неприемний; ~ er vt нелюб'язно поводитися; кривдити.

désœuvr||é, -е adj дозвільний; ement m неробство.

désol||ant, -e adj 1) сумний; 2) нестерпний; \sim ation f 1) горе, скорбота; 2) спустошення; \sim er vt 1) доводити до розпачу, засмучувати; 2) спустошувати; ѕе ~ег журитися, впадати в розпач.

désordonn||é, -e adj 1) безлад-

ний; 2) неприборканий, невгамов-

ний; ~ er vt розладнувати.

désordre m 1) безладдя; en ~ безладно; 2) розлад; 3) розпуста.

désorient||é, -е adj спантеличе-

ний, вибитий з колії; \sim er vtзбивати з дороги, дезорієнту-

désormais adv відтепер, надалі, віднині.

desquels, desquelles pron. relat. dus. duquel.

dessaisir (qn de qch) позбавляти когось чогось; віднімати (володіння, права); ѕе ~ відмовлятися (від права влади, майна).

dessèchement m 1) осущування (болота і т. ін.); 2) висихання. dessécher ut висущувати, осу-

шувати (болото); se ~ сохнути; черствіти.

dessein m námip; à ~, dans le ~ навмисне.

desseller vt розсідлати.

desserr \parallel e f розм.: dur à la \sim скупий, тугий на розплату; \sim er vt розтуляти, розтискати, розв'я-

зувати, ослабляти.

desservir* vt 1) прибирати зі столу; 2) обслуговувати (про громадський транспорт і т. ін.).

dessiller vt розплющувати очі. dessin m 1) малюнок; рисунок; ~ linéaire технічний рисунок; О animés мультиплікаційний фільм; 2) малювання, креслення; ~ateur m, -atrice f малювальни к, -ця; кресля́р, -ка; ~er vt малювати, креслити; se ~ er вимальо-

dessolement m c.z. зміна по-

рядку сівозміни.

dessous 1. adv унизу, вниз; під; de ~ з-під; en ~ знизу; agir en ~ діяти нишком; là-~ тут, під цим; ci-~ нижче; au-~ нижче; 2. т 1) низ, нижня частина; 2) виворіт; зворо́тний бік; О avoir le

потерпіти поразку.

dessus 1. adv bropí, наверху; зверху; au-~ вище; de ~ з; en ~ зверху; ац. — вище; де. — з; еп. — вище, зверху; là. — потім; сі. — вище; раг. — зверх; через; раг. — tout найбільше; ф mettre la main — прибрати до рук; sens — dessous догори дном; 2. *m* верх, верхня частина; ф avoir le — мати перабух.

destin m доля, талан.

destinat||aire m, f адреса́т; оде́ржувач, -ка; ~ion f 1) призна́чення; 2) місце призна́чення. destin||ée f до́ля; ~er vt (qn,

qch à qn, à qch) призначати.
destitu||er vt усувати, звільня-

ти; ~tion f усу́нення, звільнення, destruct eur, -rice 1. adj руйнівний; винищувальний; 2. т, f винищувач, -ка; \sim if, -ive adj руйнівний; згубний; \sim ion f руйнування; знищення.

désuétude f невживаність; за-старілість (закону, звичаю); tom-

старыного (обмону, соможу, с еднання; 2) перен. розрив, розлад; ~ir vt роз'єднувати, відокремлювати; розлучати; se ~ir розлучатися; розходитися.

détaché, -e adj l) відв'язаний; відділений; відірваний; окремий;

ізольований; 2) байдужий. détachement m 1) підрозділ, за-

гін, команда; 2) байдужість. detacher I ot виводити плями. detacher II ot 1) відв'язувати; відривати; sans ~ les yeux не зводячи очей; 2) відряджати; 3)

чітко вимовляти; se ~ 1) відділятися; відриватися; 2) відмовлятися; відходити.

détail m 1) дета́ль, подробиця, дрібни́ця; еп \sim дета́льно; 2) роздрібна́ торгівля; еп $(a bo a u) \sim$ вроздріб.

détaill||é, -е adj докладний, детальний; розгорнутий; ~ег ví 1) детально розповідати; 2) розглядати в усіх деталях; 3) продавати вроздріб.

détaler vi розм. тікати.

détect er vt 1) виявляти, викривати; 2) радіо випрямляти, детектувати; \sim еиг, -rice 1. adj детекторний; 2. m 1) детектор; 2) військ. локатор.

перен. припиняти роботу.

détendre* vt відпускати, послаблювати; se ~ 1) послаблюватися; розтягуватися; 2) відпочи-

вати.

détenir* vt 1) мати в своєму володінні, у своїй владі; зберігати; 2) утримувати (чуже); 3) тримати у в'язниці.

détente f 1) розря́дка; осла́блення; ◊ être dur à la ~ бу́ти скупи́м; 2) спуска́ння (курка). détent∥eur m, -гісе f держа́тель,

détent||eur m, -fice f держатель, -ка, власни|к, -ця; пред'явни|к, -ця. déten||tion f 1) володіння чимсь;

2) ув'я́знення; позбавлення во́лі;

~ u m, -e f в'язень.

détérior||ation f пошкодження, псування; непридатність; \sim ег vt пошкоджувати, псувати.

détermin||able adj визначний; ~ant, -e 1. adj який (шо) визначи́є; 2. т мат. детерміна́нт, визначник; ~ation f 1) визначення, встано́влення; 2) рішення; ~é, -e adj 1) визначений; 2) рішу́чий; ~er vt визначати, встано́влювати. déterrer vt відко́пувати.

détest||able adj огидний, мер-

détourn||é, -e adj дале́кий, обхідний; sens ~ прихо́ваний смисл; ~ement m 1) відхи́лення; 2) розкрада́ння; ~er vt 1) відхиля́ти, відво́дити, відверта́ти; 2) розкра-

détract \parallel er vt принижувати, гу̂-дити, ганьбити; \sim eur m, -rice f

огудник, -ця.

détraqu||é, -e adj 1) несправний, пошкоджений; 2) хиткий (про ходу); 3) розм. причинний, не зовсім нормальний; \sim er vt 1) псувати (механізм); 2) розладнати (мерви, здоров'я).

 $détremp||é, -e \ adj \ воло́гий; роз-$ ми́тий (грунт, дорога); \sim er vt

розводити, розчиняти.

détresse f 1) нещастя; біда, лихо; еп ~ який (що) гине; 2) скорбота, туга.

détriment m шко́да.

détroit m 1) протока; 2) уще-

détromper vt з'ясо́вувати кому́сь його́ поми́лку; se \sim переставати помиля́тися.

détrôner vt 1) скидати з престолу; 2) перен. розвінчувати. détrouss er ut грабувати, обби-

рати; ~eur m, -euse f грабіжни к, -ця.

détruire* vt руйнувати; знищувати, винищувати.

dette f 1) борг (грошовий); 2) борг (обов'язок).

оорг (2008 язок).

deuil m 1) тра́ур; 2) скорбо́та, сум.

deux 1. adj 1) два; дво́є; 2) дру́гий; а ~ удво́х; tous les ~ обо́є,
оби́два; 2. m 1) (цифра) два;
двійка; 2) дру́ге число́; ~ іёте
аdj дру́гий; loger au ~ іёте жи́ти
на тре́тьому по́версі; ~ іётетепт
аdu по пру́ге adv по-друге.

deux-points m двокрапка.

dévaler 1. vi спускатися; коти-тися вниз; 2. vt спускати, котити. dévaliser vt пограбувати, обі-

dévaluation f девальвація, знецінювання

devanc||er vt випереджати, обганя́ти; передува́ти; \sim ier m, -ière

f попередни к, -ця. devant 1. prép перед, при, біля, коло; \sim la maison перед будин-ком; 2. adv спереду, попереду; 3. т пере́д, пере́дня частина; loc. prép.: au- ~ de назу́стріч; par- ~

спереду, попереду; в присутності. devanture f 1) вітрина (магазину); 2) фасад.
dévast ateur, -atrice 1. adj спу-

стошливий; 2. m, f спустошувач, -ка; ~ation f спустошення; ~ег vt спустошувати.

dévei||nard m розм. невдаха; ~ пе f невдача.

développ||ement m розвиток, розширення, зростання; ~ é, -e adj розвинений; ~er vt 1) розгортати (пакет і т. ін.); 2) розвивати; виклада́ти.

devenir* 1. vi (ê) робитися, ставати; 2. т філос. становлення. devers: par ~ loc. prép. у при-сутності; par ~ soi при собі.

dévers, -e 1. adj кривий, похи-лий; 2. m нахил.

dévers||er vt 1) виливати; викидати; 2) перен. виливати (гнів тощо).

dévêtir* vt роздягати; se ~ роздягатися.

роздитатися. dévi||ation f 1) відхилення; 2) політ. ўхил: 3) мед. викривлення; \sim er 1. vi відхиля́тися; 2. vt відхиляти.

devin m, -eresse f віщу́н, -ка; чаклун, -ка; ворожка.

devin||er vt вгадувати; ~ ette f загадка.

devis m кошторис; розрахунок; розцінка.

dévisager vt розглядати, пильроздивлятися.

dévoil||ement m викрива́ння;

~ er vt викривати.
devoir* I 1. vi 1) бути винним, заборгувати; il doit à tout le monde він усім винен; 2) мусити, бути повинним; 2. vt 1) бути винним, заборгувати; il ne doit rien він нічого не винен; 2) бути зобов'язаним; je dois ma vie à mon ami я зобов'язаний життям своєму дру́гові.

devoir II m 1) обов'язок; croire de son ~ вважати своїм обов'язком; 2) письмова робота, завдання (шкільне).

dévolu, -e adj який (що) випав

на до́лю; нале́жний. dévor||ant, -e adj пожира́ючий; \sim er vt з'їдати, пожирати.

dévot, -e 1. adj побожний; 2. m, f богомол ець, -ка.

dévou lé, -e adj відданий; ~ement m відданість; \sim er vt 1) присвячувати; 2) жертвувати. dévoûment m див. dévouement.

dextérité f моторність, сприт-

diabl||e m чорт, диявол, біс; que ~! хай йому́ біс!; à la ~ недба́ло, неоха́йно; ◊ bon ~ добрий хло́пець; рацуге ~ бідола́ха; grand ~ хлопчище; ~ de temps погана погода; tirer le ~ par la queue ледве зводити кінці з кінцями, бідувати; avoir le ~ au corps бути непосидючим; ~ement adv жахливо, страшенно; ~ erie f
1) чортовина; 2) плутні.
diagnosti с т мед. діагноз;

 \sim quer vt ставити діагноз.

dialogue m діало́г.

diamant *m* алма́з, брилья́нт; ∼in, -e adj алма́зний.

diantre! int чорт!, хай йому́ чорт!

diaphane adj прозо́рий. diapré, -e adj строка́тий.

diatribe f різка критика, пам-

dict||ée f диктант; \sim er vt 1) диктувати (tekct); 2) диктувати, наказувати.
diction f дикція.

dictionnaire m словник. dicton m приказка.

didactique 1. adj дидактичний, повчальний; 2. f дидактика.

diète f дієта.

dieu m 1) (Dieu) for; Dieu mercil слава богові!; à Dieu ne plaise!

боронь боже!; 2) божество, кумир. diffam||ateur m, -atrice f наdiffam||ateur m, -atrice f на-клепни к, -ця; ~ation f наклеп; atoire adj наклепницький; ~er vt зводити наклеп, обмовляти.

différemment [diferama] adv pis-

но, по-різному.

но, по-різному. différenc||e|f|1) різниця, відмінність; à la \sim de... на відміну від...; faire la \sim розрізняти; 2) pl розходження; 3) мат. різниця, остача; ~ier vt розрізняти.
différend m незгода, розбрат.

différend т незгода, розбрат.
différent, -е adj різний, відмінний; с'езт с це інша справа.
différer I vi 1) розрізнятися;
2) розходитися (у поглядах).
différer II vt відстрочувати,
відкладати; баритися.
difficile adj 1) важкий, трудний;
laire le с вередливий, перебірливий;
faire le с вередувати.
difficulté f трудність, перешкода; sans с без трудношів: легко.

да; sans ~s без труднощів; ле́гко.
difform||e adj потво́рний, бридкий; ~ité f бридо́та, потво́р-

diftus, -e adi 1) фіз. дифузний, розсіяний; 2) розтягнутий, багатослівний; 3) туманний, неясний;
-ег vt 1) розсіювати (світло); 2) перен. поширювати; 3) передавати (по радіо); ~ еиг т 1) рў-пор гучномовця; 2) перен. поши-рювач; ~ ion f 1) радіопередача; 2) багатослів'я; 3) поширювання. digérer vt 1) перетравлювати

(їжу); 2) перен. обмірковувати. dign||e adj (de qch) гідний; який (що) заслуговуе (поваги тощо); ~ement adv гідно; ~ité f 1) гідність; 2) сан, звання́.

digression f відступ, відхи-

digue f 1) гребля; 2) мол; 3)

перен. перепона, перешкода.
dilapid ation f марнотратство; казнокрадство; розтрата; ~ er vi

марнотра́тити; розтра́чувати.

dilat||ation f ϕis . розши́рення; розтя́гування; \sim er vt розши́рювати; розтягувати.

diligemment [diligamā] adv 1) спритно; 2) стара́нно.

спритно, t старанно.

diligen||ce f 1) спритність; 2) старанність; 3) заст. диліжанс; $\sim t$, -e adj 1) спритний; 2) старанний.

раннии.

diu||er vt розріджувати, розводити, розпускати (в рідині);

ction f 1) розрідження, розведення; 2) розчин.

dimanche m неділя; у неділю;

le ~, tous les ~s, chaque ~ no неділях.

dimension f 1) розмір; pl га-барити; 2) вимір; О prendre ses ~s розм. вжити застережних за-

diminuer 1. vt зменшувати, скорочувати; послабляти; Ž. vi (a, ê) зменшуватися, падати.

dind[|e f 1) індичка; 2) розм. дуре́па; \sim on m 1) інди́к; 2) розм. ду́рень; être le \sim on de la farce поши́тися в ду́рні.

dîner I vi обідати; вечеряти. dîner II m обід; вечеря; ~ de gala парадний обід.

diplomat||e m дипломат; ~ie [diplomasi] f дипломатія; ~ique

adi дипломатичний; corps ~ique дипломатичний корпус.

diplôm | e m диплом, é, -e adj дипломований.

dire* I vt 1) говорити; сказати; ~ son opinion висловити свою думку; il n'y a rien à ~ нічого не скажещ; ~ du bien de qu добре відзиватися про ко́гось; sans mot ~ не кажучи ні сло́ва; à vrai ~ пра́вду ка́жучи; pour ainsi ~ так би мовити; on a beau ~ що не кажи; О cela va sans ~ само собою зрозуміло; c'est-à- ~ тобто; et ~ que! подумати тільки!; cela veut ~ це значить; c'est dit вирішено; 2) читати (вірші); 3) наказувати; оп vous dit de sortir! вам кажуть вийти!

dire ĬI *m* зая́ва; au ~ de... iз

слів.

direct [direkt], -e adj прямий, безпосередній; ~ement adv прямо. direction f 1) напрямок; 2) керівництво; 3) правління, дирекція. dirig||eable 1. adj керований;

2. *т* дирижа́бль; ~ eant, -e 1. adj 1) правлячий, пануючий; 2) керівний, спрямовуючий, провідний; 2. m керівник; \sim er vt 1) керувати; 2) направляти; se ~er направлятися; прямувати.

discern||ement m 1) розпізнавання; 2) розум, розсудливість; sans \sim безрозсудно; \sim er vt роз-

різняти, розпізнавати.
disciple m ўчень, послідовник.
discipline f 1) дисципліна, покора, слухняність; 2) дисципліна (галузь знання).

discontinu, -e adj 1) перерив-частий; 2) перерваний; \sim ation f

перерва, зупинка; ~ ег 1. оі переставати; припинятися; 2. vt переривати; \sim ité f 1) переривчастість; 2) перерва.

disconven ance невідповідність; ~ir* vi 1) (de qch) не эго́джуватися; заперечувати; 2) (а

qch, à qn) не підходити.

discord||апсе f незгода; незлагодженість; ~ant, -e adj 1) муз. незлагоджений, негармонійний; 2) невідповілний.

discorde f розбрат, чвари.

discour||eur m, -euse f балаку|н, -xa; базіка; ~ir* vi (de qch, sur qch) міркувати, говорити про.

discours m промева, виступ; ~ inaugural вступне слово.

discourtois, -e adi нечемний, не-

discrédit m 1) втрата кредиту; 2) підрив довір'я; дискредитація; er vt дискредитувати.

discr||et, -ète adj стриманий, скромний; ~ ètement adv стри-

discrétion f стриманість, скромність, коректність; О à la ~ на розсуд; à ~ досхочу́.

disculp||ation f виправдання;

er vt виправдувати. discussion f обговорення, дис-

кусія; спір. discuter vt обговорювати, спе-

речатися disett||e f 1) недостача; 2) го-

лод; неврожай; ~ eux, -euse adj зубожілий, збіднілий; нужденний. diseu||r m, -se f 1) оповідач, -ка; 2) балаку|н, -ха; ~ de bons mots дотепник; О ~ se de bonne aventure ворожка.

disgrâce f 1) немилість, опала;

напасть, злигодні. disgraci||é, -e adj 1) опальний; знедолений; скривджений природою; ~er vt позбавляти милості, накладати опалу.

disgracieu||x, -se adi 1) незграбний; 2) нелюб'язний; неприємний; непривітний.

 $disjoin || dre* vt роз'єднувати, відокремлювати, рознімати; <math>\sim t$, -е

adj роз'єднаний, відокремлений. disjonction f роз'єднання, поділ. disparaissant, -e adj зникаючий. disparaitre* vi (a, ê) 1) зникати; ховатися; 2) пропасти безвісти.

dispar||ate adj 1) непідходящий, невідповідний; 2) розрізнений, різношерстий; ~ité f невідповідність. dispar||ition f зникнення; ~u, -e

adj зниклий.

dispens||ation f роздача; розподіл; ~ e f звільнення, пільга; ~ er vt 1) роздавати; розподіляти; 2) (de qch) звільняти; se ~er (de qch) звільняти себе від чогось; не

потурбуватися зробити щось, потурбуватися зробити щось, dispers||ement m розсиования; ~ er vt розкидати, розсиовати; розганяти; se ~ er розсипатися, збігатися; ~ion f розсіювання. disponib||ilité f 1) незайнятість; розбігатися:

 запа́с, ная́вність; еп. ~ у резе́рві; ~le adj 1) ная́вний; вільний, неза́йнятий; 2) військ. запасний.

dispos, -e adj бадьорий, жва́вий.
dispos||é, -e adj 1) розташо́ваний, розміщений; 2) схильний, настроєний; підготовлений до чогось; \sim er 1. vt 1) розташо́вувати, розміщувати; влаштовувати; 2) (qn

à qch) підготувати когось до чо-гось; 3) привернути, настроїти; 2. vi (de qch) розпоряджатися; se ~ er (à) готуватися, збиратися, мати намір

dispositi (f m 1) пристрій, прилад; механізм; 2) розташування, порядок; 3) бойовий порядок; торядок, образашування, розміщення; військ. диспозиція; 2) настрій; 3) (à) схильність, нахил; здібність; 4) постанова; положення; 5) захід.

disputable adi спірний.

disput||e f 1) супере́чка, сва́рка; 2) диспут; ~ er 1. vi спереча́тися; 2. vt заперечувати; se ~ er свари-

disque m 1) диск (телефону i т. ін.); 2) пластинка (патефонна і т. ін.).

disséminer vt розсіювати; роз-

сипати; поширювати.
dissension f розбрат, чвари, міжусобиця.

dissentiment m розходження в поглядах.

dissertation f 1) міркува́ння;

2) дисертація.

dissid||ence f розкол, розбіжність у думка́х; \sim ent, -e 1. adjрозкольницький, інакомислячий, дисидентський; 2. m, f дисидент, -ка, розкольник, -ця; інакодумець.

dissimul||ateur, -atrice 1. adj ποтайний; 2. m, f удавальни k, -ця; \sim ation f потайність; приховуван-

ня; ~er vt ховати, приховувати. dissip||ateur m, -atrice f марнотратник, -ця; \sim ation f 1) марнотратство; 2) розсіювання; 3) неуважність; ~er vt 1) розсіювати, розганяти; 2) розтрачувати; - er розвіюватися, зникати.

dissolu, -e adj розпусний, роз-

бещений; безпутний.

dissolution f 1) хім. розчиняння; розкладання; 2) припинення ня, розкладання; 27 припинення діяльності; розпуск; 3) розривання (шлюбу); 4) розпуста.

dissolvant, -e adj 1) хім. який (що) розчиняє; 2) який (що) роз-

бещve.

dissou||dre* vt 1) xim. розчиняти; 2) розпускати (збори), розформовувати; 3) розривати (шлюб); \sim s, -te adj 1) розривати (шлюб) розривати (шлюб); зірваний.

dissuader vt відраджувати, від-

говорювати.

distendre* vt розтя́гувати.
distinct [distɛ̃:kt], -e adj 1) різний, відмінний; 2) вира́зний, чіт-кий; \sim ement adv я́сно, вира́зно; —if, live adj відмінний, характерний; —ion f 1) різниця, відмінність; 2) вихованість; 3) відзнака; нагорода:

distingu||é, -e adj 1) вихований; 2) вишуканий; витончений; 3) видатний; ~ er vt розрізняти, відріз-

няти

distraction f 1) неуважність; 2)

розвага, забава.

distrai||re* vt 1) відволікати; розважати; se \sim 1) відволікатися; 2) розважатися; \sim t, -e adj неуважний.

distrayant, -e adj відволікаючий. distribu||er vt роздавати, розподіля́тн; \sim teur m 1) роздава́льник; 2) тех. розподільник; \sim tion f розда́ча, розподілення; \sim tion d'eau водопостачання.

district [distrikt] m округ, район. diva||gation f(1)| відхилення від теми розмови; 2) pl маячення; вигадки; \sim guer vt(1)| відхилятися від теми розмови; 2) маячити, заговорюватися.

diverg||ence f 1) розходження (променів тощо); відхилення; 2) (променю тощо); відхилення; 2) перен. розходження, розбожність; суперечність; септ, е аdj 1) фіз., мат. який (що) розходиться; 2) перен. різний; сет vi 1) розходитися (про промені тощо); 2) розрізнятися, розходитися (у поглядах).

нятися, розходитися у посымосий образоваться, е абј різний, всілякий; faits \sim різне, хроніка, події дня (рубрика в газеті). diversion f 1) відвертання; 2)

 військ. диверсія:
 прізноманітність;

 дічегзіté f 1)
 різноманітність;

 2)
 різниця, відмінність.

 дічегії:
 ut

 розважати;
 se

розважатися.

divin, -e adj божественний;

~ ité ∫ божество́.

divis||er vt розділяти, ділити; \sim eur m мат. дільник; \sim ibilité f подільність; \sim ion f 1) поділ; 2) мат. ділення; 3) незгода; 4) військ.

divorc!|e m 1) розлучення; 2) розходження (y поглядах); \sim er vi1) розлучатися; 2) поривати, розходитися.

divul||gation f розголошення; обнародування; \sim guer vt розго-

оонародування; ~ guer bt розго-ло́шувати, обнаро́дувати. dix [dis] 1. adj 1) де́сять; 2) деся́тий; 2. m 1) деся́те число́; 2) деся́тка. dix-huit [di-zyit] 1. adj 1) вісім-на́дцять; 2) вісімна́дцятий; 2. m

вісімнадцяте число.

dixième [dızjɛm] 1. adj десятий;

2. *m* десята частина. dix-neuf [diz-nœf] 1. adj 1) дев'ятна́дцять; 2) дев'ятна́дцятий; 2. т дев'ятна́дцяте число.

dix-sept [dis-set] 1. adi 1) cimнадцять; 2) сімнадцятий; 2. т сімнадцяте число.

надците число.
dizaine f десяток.
docil||e adj покірний, слухняний; ~ité f покірність, слухняність

dodo m: fais ~! бай-бай! dodu, -e adj розм. пухленький;

угодований. doigt m 1) па́лець; Q savoir qch sur le bout du ~ знати щось як свої п'ять пальців; знати на зубо́к; se mettre le ~ dans l'œil грубо помилятися; попасти пальцем у небо; а deux ~s de на во-лосок від ...; 2) тех. важіль. doléances f pl нарікання, скарги.

dolent, -e adj жалібний, скорботний, тужливий.

domaine m 1) володіння, маєток; 2) перен. галузь, ділянка; сфе́ра.

dôme m 1) ку́пол; склепіння; собо́р; 3) тех. кри́шка.

domest||ication f приручення (тварин); ~ique 1. adj домашній; 2. m, f слуга́, служни́ця; ~iquer vt

приручати (тварин). domici|||e *m* житло; місце проживання; а ~ вдома; ~iaire adj домашній, хатній; ◊ visite ~iaire

общук; \sim ier vt поселяти.

оот ук; ~ ter vi поселити.

domin||ateur, -atrice adj пану́ючий; ~ ation f панування; вла́да; ~ er vi панувати, переважати. dominical, -e adj недільний.

dommage *m* збиток, втрата, шкода; c'est ~! шкода! dompt||able [dɔ̃tabl] adj який

(що) приборкується; ~age [dɔ̃ta:3] т приборкування; ~er [dɔte] vt приборкувати; підкоряти; se ~ er приборкувати себе; ~ eur [dɔ̃tœ:r] m, -euse f приборкувач, -ка.

 $don \ m \ 1)$ дар, дару́нок; faire \sim подарува́ти; 2) хист, здібність, обдаровання.

donc [d5(k)] 1. conj отже; значить, таким чином; 2. particule бо, же; allons ~! годі-бо!; entrez ~! заходьте ж!

donnée f 1) основнá думка;

2) pl дані, відомості. donner 1. vt 1) давати, вручати; надавати; дарувати; \sim son temps присвятити свій час; \sim une heure призначати годину; 2) завдавати, спричиняти; ~ de la реіпе завдавати клопоту; 2. vi 1) (dans) захоплюватнея; 2) (dans) попасти, потрапити; 3) (à) примущувати, спонукати; ~ à penser примубати, спонуматися; 4) (sur) виходити (про вікна); se \sim 1) віддаватися; 2) (роиг) удавати з себе; 3) приписувати собі; 4) давати один одному.

dont pron. relat. (відповідає de qui, de quoi) який, якого, про яко-го, про що; l'homme ~ vous parlez est mon ami людина, про яку ви говорите, мій друг.

doré, -e adj 1) золочений; 2) золотистий.

dorénavant adv надалі, відте-

пер, віднині.
dorloter vt пестити, голубити, плекати.

dormeu r, -se 1. adj сплячий; 2. m, f сплюх, сплюха, сонько; 3. f

розкладне крісло.

dormir* vi спати; ~ son content виспатися; О ~ sur les deux oreilles вважати себе в повній безnéní; laisser — une alfaire по-кла́сти справу під сукно́. dorsal, -e adj спинний; épine

 \sim е хребет.

dortoir m дортуа́р (загальна спальня в гуртожитку).

dorure f позолота; золо́чення. dos m 1) спи́на; ◊ avoir-bon ~ не боя́тися о́суду; j'en ai plein le ~ мені це до смерті набридло; ~-à-~ спорт. нічия; 2) спин-ка (стільця тощо); 3) плавання на спині; 4): le ~ de la main тильний бік долоні.

dose f до́за, кількість. dossier m 1) спинка (стільця тощо); 2) канц. справа, досьє́, особова справа; ~ d'un malade історія хвороби.

dot [dot] f nócar; ~er vt осна-

щувати.

douan \parallel e f ми́тниця; \sim ier m

митний доглядач.

doubl||e 1. adj 1) подвійний; 2) двоя́кий; ~ sens двозна́чність; 3) парний, спарований; 2. т 1) дублі-кат, копія; 2) двійник; ~ є, -е аді 1) подвоєний; 2) підбитий (хутром і т. ін.); 3) дубльований (про ϕ ільм); \sim ement 1. m подвоєння; 2. аду удво́е; \sim er vt 1) подвоєння; 2. аду удво́е; \sim er vt 1) подво́ювати; 2. дублюва́ти; 3. підшива́ти; 4. огина́ти, обхо́дити; 5. обгана́ти (машину i r. iн.); \sim ure fпідкладка.

douc eatre adj солодкуватий;

~ement adv тихо; повільно; ла-гідно, обережно; ~eur f 1) солодкість; 2) ла́гідність, ласка́вість, ніжність; 3) pl со́лодощі. dou||é, -e aaj здібний, обдаро́-

ваний; ~ er vt (de qch) наділяти, обдаровувати.

douillet, -te 1. adj зніжений; 2. m, f песту|н, -ха. douleur f 1) біль; 2) скорбота,

rópe. douloureu||x, -se adj 1) боліс-ний; болючий; 2) гіркий, скорботний.

dout||e m сумнів; mettre en ~ взяти під сумнів; \sim er vi (de qch) сумніватися; se \sim er (de qch) підозрівати, здогадуватися; ~еих,

-euse adj сумнівний. dou||x, -ce adj 1) солодкий; 2) ніжний; 3) м'який; 4) добрий; 5) прісний; еаи ~се прісна вода; 6) теплий; 7) приємний; 8) спокійний, лагідний; О еп ~ ce, à la ~ се розм. потихеньку; tout ~! ти́хше!

douzaine f дюжина.

douz||e 1. adj 1) двана́дцять; 2) двана́дцятий; 2. m двана́дцяте число; ~ ième 1. adj дванадцятий; 2. т дванадцята частина.

doyen m, -ne f 1) старшина, старійшина; 2) декан.

dragée f драже, пілюлі, таблетки. dragon I m дракон.

dragon II m драгун.

drain||age m осущення; ~er vt

осущувати грунт. drap m 1) сукно; 2) прости-радло; О être dans de beaux ~s розм. бути в скрутному становищі. drapeau m пра́пор; ~ (de) challenge перехідний прапор; О être appelé sous les ~ х бути призваним в а́рмію; être sous les ~ х перебувати на дійсній військовій слу́жбі.

draper vt драпірувати; обби-

вати матерією. drelin m звук дзвінка; $\sim ! \sim !$

дзелень-дзелень!

dress | age m дресирування; виучка; виїжджування (коней); ~ег vt 1) споруджувати; піднімати; встановлювати; \sim une machine монтувати машину; \diamond \sim er les oreilles нашорошити вуха; ~er la table накрити (на) стіл; 2) складати; ~er un plan скласти план; 3) дресирувати; 4) (contre) підбурювати проти; se ~ er 1) підніматися, підноситися; 2) (contre) виступати проти.

drogu[le f 1) аптекарський товар; 2) зілля; ліки; ~ er vt напихати ліками; ~erle f торгівля аптекарськими товарами.

droit I m 1) право; ~ de cité право громадянства; ~ au travail право на працю; 2) право (сукупність законів); ~ criminel, ~ pénal кримінальне право; crime de ~ соттип кримінальний злочин; 3) право (наука); faire son ~ навчатися на юридичному факуль-

droit II, -e 1. adj 1) прямий; прямолінійний; вертикальний; 2) правий; la main ~ е права рука;
3) правдивий, чесний, прямий;
ссеиг ~ відкрите серце; 2. f правий бік; à ~ е направо; 3. adv прямо.

droiture f прямота.

drôle 1. adj смішний, забавний; 2. т негідник; блазень; ~ ment adv забавно, кумедно; ~ rie f жарт, пустощі, дивацтво.

dru, -e 1. adj 1) густий, рясний; 2) сильний, міцний; 2. adv густо, ря́сно; tomber ~ си́патися гра́дом.

du 1 art. part. (відповідає de le): manger du pain істи хліб. du II art. contr. (відповідає de

le): les livres du père батькові книжки.

dû, due 1. adj належний; dû à виниклий внаслідок...; 2. т борг; належне; rendre à chacun son dû віддавати кожному належне.

dualité f двоїстість, подвій-

duc m герцог.

duchesse f герцогиня.

dûment adv належно, належним чином.

dup||e f жертва обману; розм. тютя; \sim er vt обдурювати; \sim erie

duplication f мат. подвоєння. duplicité f двоїстість; дворуш-

duquel pron. relat. (відповідає

de lequel; f de laquelle, pl desquels, desquelles) якого, про якого. dur, -e 1. adj 1) твердий, жор-

dur, -e 1. aaj 1) твердин, жор-сткий; еаш ~ е тверда вода; О і а l'oreille ~ е він тугий на вухо; 2) черствий; 3) суворий; тяжкий; 4) грубий, різкий; 5) стійкий, ви-тривалий; 2. adv міцно, сильно; travailler ~ важко працювати.

durable adj тривалий, довго-

ча́сний.

durant prép протягом.

durc||ir 1. vi твердіти; 2. vt 1) робити твердим; 2) робити жорстоким (характер); ~issement m

твердіння.
durée f тривалість; ~ limite крайній строк; de courte ~ короткочасний.

durement adv жорстоко, суворо. durer vi тривати, продовжува-

dureté f 1) твердість; жорсткість; 2) суворість; \Diamond dire des \sim s говорити різкості; \sim d'oreille глухота́.

durillon m мозо́ля.

duvet m 1) пух, пушо́к; 2) пери́на, спа́льний мішо́к; \sim eux, -euse adj пухнастий.

eau f 1) вода́; \sim douce прісна вода́; \Diamond nager entre deux \sim х служити і нашим і вашим; 2) pl ріки, водоймища.

eau-de-vie f горілка.

ébah \parallel i, -e adj здивований, приголомшений; \sim ir vt приголомшувати; s' \sim ir $(de\ qch)$ бу́ти враженим; \sim issement m здивування.

ébaubi, -e adj розм. сторопілий; здивований.

ébauch||e f 1| hápuc, eckís; 2) перен. спроба; ~ er vt намічати, накидати в загальних рисах; О ~er un sourire ледве посміхнутися; s'~er намічатися, вимальовуватися.

ébène f чорне дерево.

ébéniste m столяр-червоноде-

éblou||ir vt 1) осліплювати; 2) перен. засліплювати, спокушати; \sim issant, -e adj сліпу́чий, блиску́-чий; \sim issement m 1) осліплення; 2) потьмарення, запаморочення. ébouillanter vt обварювати, об-

шпарювати.

éboul \parallel ement m обвал, обсипання; ~er vt обру́шувати; s'~er об-сипатися; обвалюватися; ~is m обвал, осип.

обвал, осип.

ébouriff||апt, -е аdj разючий, приголомшливий; ~é, -е аdj 1) скуйовджений; 2) перен. приголомшений; ~ег vt 1) скуйовджувати; 2) перен. приголомшувати

вати; 2) перен. приголомшувати. ébranl||ement m 1) трясіння; коливання, дрижання; 2) перен. потрясіння; \sim er vt 1) коливати, хитати; трясти; 2) перен. похитнути, розхитати; s \sim er 1) сколихнутися, рушити; 2) перен. похит-

ébruit||ement m розголошення: розголос; ~ er vt розголошувати. ébullition f 1) кипіння; 2) перен.

хвилювання, збудження.

écaill||e f 1) луска; 2) панцир черепахи; ~ег от лущити, злущувати; чистити (рибу); s'~ег лущитися, облуплюватися.

écarlate adj яскраво-червоний. écarquiller vt: ~ les yeux витріщати очі.

трицати очи.
écart m 1) стрибок убік; 2) різниця, розрив; 3) перен. відхилення, порушення; О se tenir à l'~ триматися осторонь; \sim ement m1) розсування, відсування; 2) усування, звільнення; ~er vt 1) роз-сувати, відсувати; 2) усувати; від-штовхувати; s'~er 1) розсувати-ся; 2) відходити убік; s'~er du bon chemin збочити.

écervelé, -е 1. adj легковажний, нерозсудливий; 2. т, f вітрогон, -ка.

échafaud m 1) риштування; підмостки; 2) ешафот; ~age m 1) встановлення риштування; 2) нагромадження; спорудження; ~er 1. vi будувати риштовання; 2. vt 1) нагромаджувати; 2) створювати; s'~er нагромаджуватися.

échang||e m обмін, міна; \sim de marchandises товарообмін; en \sim de замість; ~eable adj міновий; ~er vt обмінювати; обмінювати; ~er des lettres листува́тися.

échantillon m 1) зразо́к, взіре́ць; 2) шаблон; проба (золота, срібла); ~ паде т відбір зразків (това-рів); ~ пет vt 1) перевіряти вагу, міри; 2) відбирати зразки (товаpie).

échappé m, -е f утікач, -ка. échapp lée f 1) тимчасова відсутність; 2) розм. вибрик; 3) вільний простір, просвіт; \sim ement mтех. вихід назовні, вихлоп; ~ ег 1. vi (a, ê) 1) (à) уникати, рятуватися; ~er au danger уникнути небезпеки; 2) (а) вислизати, не піддаватися; cela ~e au sens це.

важко збагнути; 3) (de) тікати; вириватися; ~er de prison утекти з тюрми; 2. vt: 1'~er belle дещево відбутися; з' ~ ег утекти, вирватися, вислизнути.

écharpe f 1) пов'язка, перев'яз;

en ~ через плече; 2) шарф.
echasses f ходулі; 0 monter
sur des ~ величатися, пишатися. échaud||er vt обварювати, об-шпарювати; О сhat ~ é craint l'eau froide присл. обпись на молоці, бу́деш ду́ти і на во́ду; ~er обваритися.

 \sim ег ооваритися. \acute{e} сhauff||ant, -e adi 1) зігріва́ючий; 2) nepeh. збудливий; \sim é, -e adi збуджений; \sim ement m 1) зігріва́ння; 2) жар $(y \ rini)$, запа́лення; \sim er vt 1) зігріва́ти; 2) neрен. розпалювати, збуджувати; s'~er 1) зігріватися; 2) перен. збуджуватися.

échaffourée f 1) сміливий, одчайдушний вчинок; 2) військ. су-

échéan||ce f строк платежу; à $l' \sim y$ строк, після закінчення строку; $\sim t$, -e adj: le cas $\sim t$ при

échec [esek] m 1) невдача, поразка; эрив; essuyer un ~ зазнати поразки; 2) шах. шах королю; 3) *pl* ша́хи.

échelle f 1) драбина; 2) мас-шта́б; à l' ~ nationale у держа́вному масштабі; 3) шкала.

ному масштаоі; 3) шкала.
échelon m 1) східець; 2) перен.
сту́пінь, щабєль; 3) військ. ещело́н.
échéquiste m, f шахіст, -ка.
échevelé, -е adj розпатланий.
échin||e f хребет; ◊ plier l'~
скоря́тися, підкоря́тися; ~er vt

1) нереламати хребет; 2) знесилювати працею; з' ~ ег знесилюватися, надриватися.

échiquier m шахова дошка. écho [eko] m луна, відгук; від-гомін; les ~s d'un journal газетна хроніка.

échoir* vi (ê) (à qn) припадати на долю; траплятися.

échoppe f крамничка.

échou ement m 1) посадка на мілину; 2) перен. невдача, крах; ~ er vt 1) сісти на мілину; 2) перен. зазнати невдачі, провалитися.

éclabousser vt заляпати гряззю. éclair 1. m 1) блискавка; 2) спа-лах; 3) еклер (тістечко); 2. adj швидкий, блискавичний; une guerre блискавична війна.

éclair||age m 1) освітлення; 2) перен. точка зору; ~ ant, -e adj освітлюючий, світловий; ~ cie f вияснення (про погоду); 2) перен. просвіт, сприятлива зміна;

ся; 2) роз яснюватися, ставененя 1) прояснення; 2) роз яснення. éclair||er 1. vt 1) освітяювати; 2) освічувати, просвіщати; 3) війски проводити розвідку; 2. vi світити; еиг т військ. розвідник.

éclat m 1) гуркіт; вибух; тріск; ~ de tonnerre гуркіт грому; ~ de rire périt; 2) осколок, уламок; ~ de bois тріска; 3) сяйво, блиск; розголос; 5) слава; action d'~... подвиг; \sim ant, -e adj 1) оглушливий; 2) блискучий; \sim ement m 1) розтріскування; 2) вибух; ~ ег vi 1) лопнути, розірватися, розколотися; 2) вибухати; пролунати; ~ er en sanglots розридатися.

éclips||e f 1) астр. затемнення; 2) перен. затьмарення; \sim er vt 1) астр. затемнювати; 2) перен. затьмарювати; $s' \sim$ er зникати.

тьма́рювати; s' \sim ег зникати. éclo||re* vi (ê) 1) вилуплюватися (з яйця); 2) розцвітати, розпускатися; \sim sion f 1) вилуплювання (з яйця); 2) розцвітання. écluse f шлюз.

ессеиг||ant adj оги́дний, мерзенний; \sim ement m оги́да, відра́за; \sim er vt виклика́ти відра́зу.

écol||e f 1) школа; училище; навчальний заклад; ~ primaire початкова школа; ~ secondaire середня школа; ~ supérieure вища школа; Есоle погтаве педагогічний інститут (у Франції); О faire 1' buissonnière розм. пропускати уроки; 2) курс навчання; підготовка; 3) школа (течія у мистецтві, літературі тощо); ~ ier m, -ière f школяр. -ка: ўчень учения.

ля́р, -ка; ўчень, учени́ця.

éсопот | е аді ощадливий, економний; ~ie f 1) економіка; господа́рство; ~ie nationale народне господа́рство; 2) економія; ~ie politique політична економія; 3) ощадливість; 4) рl заощадження; ~ique adi економічний; ~iser ut заоща́джувати.

écorc||e f 1) кора; шкірка; 2) кора, поверхня; \sim er vt здирати кору, шкірку.

écorch||er vt 1) здирати шкіру; \sim vif розм з'їсти живцем; 2) подряпати; \sim les oreilles різати вуха (про звук); 3) розм калічити мову; \sim ure f подряпина.

écossais, -e adj шотландський.

écoul||ement m 1) стік; протікання; теча; 2) перен. хід, плин; \sim du temps плин часу; 3) збут (товарів); \sim er ut збувати; s' \sim er 1) витікати; 2) минати (про час).

écourter vt укорочувати.
écout le f 1) отвір для підслухування; être аих св підслухування, звукоуловлювання; 3) радіоперехоплення; être à l' слухати радіо; сег vt 1) слухати; 2) слухатикя; 3) прислухатися; сег m 1) телефонна трубка; 2) pl навушники.

écran m 1) екра́н; projeter à $l' \sim$ демонструва́ти фільм; porter à $l' \sim$ екранізува́ти; 2) ши́рма; шит.

écras||ant, -e adj 1) який (що) розплющуе; 2) переважний; тајогіте ~ ante переважна більшість; 3) виснажливий, непосильний; 0 ипе défaite ~ ante повний розгром; ~é, -e adj 1) роздавлений; розплющений; 2) присадкуватий; ~ ement m 1) роздавлювання; розплющування; 2) знищення; розгром; ~ er ut 1) давити; 2) знищувати; придушувати.

écrevisse f 300л. рак. écrier (s') скрикувати, вигукувати.

écri||re* vt писа́ти; \sim сотте un chat писа́ти нерозбірливо; $s'\sim$ листува́тися; \sim t, -e 1. adj написаний; devoir \sim t письмо́ве завда́ння; 2. m 1) писа́ння (∂ in); раг \sim t письмо́во; 2) написані те́ксти; 3) pl тво́ри; \sim teau m дощечка з написом, об'я́ва; \sim ture f 1) письмо́нність; 2) по́черк, письмо́.

écrivain 1. m письменник; 2. adj: ·femme ~ письменниця.

écroul||ement m 1) обвал; 2) перен. розвал; крах (надій тощо); s'~er 1) обвалюватися; 2) перен розвалитися.

еси т екю (старовинна французька монета).

écueil m риф, підводний камінь. écuelle f múcka.

éculer vt стоптувати.

écum||ant, -е аdј пінистий; ~ de colère з піною на губах; ~ e f 1) піна; 2) слина; 3) накип; ~ er 1. vi 1) пінитися; 2) перен. скаженіти; 2. vt 1) знімати піну; накип; 2) перен. наживатися; ~ eux, -euse adj вкритий піною.

écureuil m білка.

écurie f стайня. écuy||er, -ère 1. m, f вéршни к,

-ця; 2. т іст. зброєно́сець. édenté, -е adj прям., перен. беззубий.

édifiant, -e adj повчальний, на-

путливий. édifi||cation f побудова, будування; \sim се m будинок, будівля, споруда; ~er vt будувати, тво-

édit m указ, постанова.

édit||er vt видавати; ~eur m видавець; ~ion f 1) видання; 2) виданий твір; 3): maison d'~ion(s), les ~ions видавництво; ~orial, -e 1. *m* передова́ стаття́; 2. *adj* редакційний.

édredon m перина, пуховик. éducat||eur, -rice 1. m, f вихователь, -ка; 2. adj виховний; \sim if, -ive adj виховний, освітній; ~ion f виховання:

éduquer vt розм. виховувати. effac||é, -e ad| непомітний, незначний, невиразний; \sim er vt 1) стирати, викреслювати; 2) згла-

джувати, знищувати, усувати; 3) перен. затьмарювати; s'~er згла-

джуватися, стиратися.
effar||é, -e adj розгублений;
~ ement m розгубленість, переля́к; \sim er vt викликати розгубленість, бентежити, спантеличувати; s'~er розгубитися, злякатися.

еffarouch||é, -e adj зляканий, стривожений; \sim ement m переляк, розгубленість; \sim er vt злякати, стривожити; s'~ er злякатися, роз-

губитися.

effect||if, -ive 1. adj дійсний, ефективний, фактичний; 2. m штати, особовий склад, наявність; ~ivement adv дійсно, справді; ~uer vt виконувати, здійснювати, s' ~ uer здійснюватися.

effervescence f перен. збуджен-

ня, хвилювання.

еffet m 1) дія, результат, наслідок; а сеt \sim для цього, з цією метою; еп \sim справді; 2) враження, ефект; faire de $l'\sim$ справляти

ня, ефект; тапте de $l \sim$ справляти враження; 3) pl речі, багаж. effeuiller vt обривати листя, пелюстки; $s' \sim$ опадати, обсипа-

efficac||e adj дійовий, ефективний, продуктивний; ~ité f ефективність, дієвість, продуктивність. effilé, -е adj тонкий, видовже-

efflanqué, -e adj худий, худор-

effleur||ement m легкий дотик; er vt 1) обривати квіти; 3) злетка торкатися, чіпати; ~ег цпе question порушити питання.

efflorescence f розквіт.

effluves m pl перен. віяння. effondr||ement m 1) обвал; 2) перен. падіння, крах; \sim er vt проламувати; s'~er обвалюватися;

efforcer (s') намагатися, ста-

effort m зусилля, напруження; sans ~ ле́гко, без напруження.

effraction f злом; vol avec \sim крадіжка зі зломом.

effray||ant, -e adj жахливий, страшний; ~er vt лякати; s'~er лякатися.

effréné, -e adj невгамовний, нестримний.

effroi m wax.

effront||é, -е 1. adj безсоро́мний, наха́бний; 2. m, f наха́ба; \sim erie fбезсоромність, нахабство. effroyable adj жахливий.

еffusion f 1) пролиття; \sim de sang кровопролиття; 2) перен. ви-

явлення, звірення; avec ~ гаряче. égal, -e 1. adj 1) рівний; одна-ковий; ~ en droits рівноправний; 2) байдужий; cela m'est ~ мені́ однаково; 3) рівний, гладенький; 2. m, f рівн ий, -а, рівня; ~ ement adv однаково, так само; ~ er vt рівняти, зрівнювати; ◊ ~ег un record *спорт*. повторити рекорд; s'~er вирівнятися; зрівнятися; ~isation f вирівнювання; зрівнювання; ~ iser vt вирівнювати, ро-бити рівним; зрівнювати; ~ ité f 1) рівноправність; 2) рівність, од-

égard m увага; pl ввічливість;

пова́га; \Diamond à certains \sim s у де́яких відно́шеннях; à cet \sim у цьо́му відно́шенні; à l' \sim de що́до; еп \sim

à беручи до уваги, з огляду на. égar || é, -e adj 1) блукаючий (про погляд); 2) який (що) заблуди́вся; загу́блений; \sim ement m1) помилка; 2) розгубленість; ~ ег vt 1) збивати з шляху; 2) вводити в оману; 3) загубити (якусь річ); s'~er 1) помилятися; 2) загубитися.

égayer vt розвеселити; s' \sim веселитися.

églanti||er m шипшина (кущ); ~ ne f шипшина (квітка).

église f церква. égorg ement m різанина; ~er vt 1) зарізати, вбити; 2) розм. обі-

égout m 1) стічний жолоб; канава (труба) для стікання нечистот; 2) перен. кубло; ~ ter vt 1) давати стікати; 2) осущувати (грунт); s'~ter капати.

égratign || er vt подряпати; s'~

едгандине от подрянати, подрянатися; ~ ure f подрянина. egyptien, -ne adj египетський. eh! int reй!, ~ quoi!, ~ bien нумо!, ану!, от тобі раз!, ну добреі

éhonté, -e adj безсоромний, наха́бний.

éjection f виверження; викидання.

élabor||ation f обробка; ~ d'un plan розробка плану; ~er vt розробляти.

élan I m 1) posríh, posbír; prendre son ~ розбіттися; зібратися з силами; 2) поривання; зуélan II m зоол. лось.

élanc||é, -e adj тонкий, стрункий; \sim ement m прагнення, поривання, спрямовування; s'~er ки-

датися впере́д, ринути.

е́larg||ir vt 1) розширя́ти; 2)

звільня́ти (з-nið варти); s'~ розширя́тися; ~ issement m 1) розширення; 2) звільнення (з-nið варти)

élasti/cité f еластичність, пруж-

енастирнет је властичнетъ, пружнетъ; ~ que 1. adj 1) еластичний; 2) перем. гнучкий; 2. т резинка. élect пременето је виборјецъ, ниця; ~if, -ive adj виборний; ~ion j 1) обрання, відбір; 2) pl вибори; ~ oral, -e adj виборчий;

~ orat m виборче право.
électri | cien m електротехнік;
~ cité f електрика; ~ fication f електрифікація; ~que adj електричний; ~ser vt 1) електризувати; 2) перен. надихати.

électro-aimant m електромагніт. électro-ménag \parallel er, -ère adj електропобутовий; article \sim побутовий електроприлад. élég||amment adv

вишукано; елегантно; \sim ance f витонченість; елегантність; ~ant, -e adj витончений; вишуканий; елегантний.

élément m 1) елемент, просте тіло; 2) складова частина; деталь; 3) pl основи, початки; 4) стихія; середовище; être dans son ~ бути в своїй стихії; ~ aire adj елементарний; початковий; основний.

éléphant m слон.

élevage m тваринництво, розведення худоби.

élévation f 1) підвищення; 2) височина, висота.

élève m, f учень, учениця; ви-

хова́н|ець, -ка. élev||é, -е adj 1) висо́кий, пі́днятий; 2) підне́сений; 3) ви́хований; ~ er vt 1) піднімати, підвищувати; 2) підносити, вихваляти; 3) будувати, творити; 4) вирощувати, вихо́вувати; 5) розво́дити (худобу); s'~er 1) підніматися, підно́ситися; 2) (à qch) дохо́дити до; 3) (contre) повставати; 4) виникати (про незгоду, розбіжність думок тощо).

éligibilité f право бути обра-

ним.

élimer vt зношувати. élimin||ation f виключення, усування; \sim er vt виключати, усу-

flire* vt обирати. élite f найкраще, добірне, еліта. elle (pl elles) pron. pers. f (3-ї особи) і) як підмет з відмінюваним дієсловом вона: ~ lui dit вона йому каже; 2) як непрямий додаток з прийменниками: sa mère est partie avec ~ її мати поїхала разом з нею; 3) вживається самостійно у бездівслівному реченні: Qui est là? — Elle. Хто там? — Вона.

élog||e m хвала́, похвала́: faire l'~ вихваля́ти; ~ieux, -ieuse adj хвалебний.

éloign||é, -e adj дале́кий, відда́лений; ~ ement m відда́лення; ~er vt 1) віддаляти; 2) усувати; s'~er віддаля́тися.

éloquen||ce f 1) красномо́вність; 2) вира́зність; ~ t, -e adj 1) красномо́вний; 2) вира́зний. élu, -e 1. adj вйбраний, о́браний; 2. m, f обра́н|ець, -иця.

élucider vt роз'яснювати, тлумачити.

éluder vt обминати, уникати. émail m емаль, глазур.

émancip||ation f визволення, емансипація; \sim ег vt звільняти, емансипувати; $s' \sim$ ег звільнятися.

émaner vi 1) виділятися, випаровуватися; 2) перен. витікати, походити

emballage m 1) пакува́ння; 2)

emballement *m розм.* захоплення, запал.

ня, запал. emball||er vt 1) упаковувати, укладати; 2) розм. захоплювати, надихати; $s' \sim 1$) закусити вудила; понести (про коня); 2) перен. погарячитися; $s' \sim$ pour захопитися; \sim eur m, -euse f пакувальни g', ля.

embarcadère m пристань.

embarcation f човен; невелике

судно; шлюпка.

embarqu||ement m посадка, вантаження (cydha); ~er vt вантажити судно; робити посадку (на судно); s'~er 1) сісти (на судно); 2) вирушати в подорож.

етбаггаз т 1) утруднення, незручність; перешкода; avoir 1' ~ du choix вага́тися у виборі; causer de 1' ~ завдава́ти кло́поту; 2) збенте́ження, нія́ковість; скрутне́ стано́вище; 3) порушення функції; ~ sant, -e adj важки́й; незру́чний; ~ ser vt 1) утру́днювати; заважа́ти; 2) загоро́джувати, зва́лювати; 3) бенте́жити; з' ~ ser заплу́туватися; бенте́житися.

embauch || age m наймання робітників, вербування; \sim er vt на-

ймати на роботу, вербувати; $s' \sim er$ найматися; $\sim eur \ m$, -euse f наймач, -ка; вербувальни $|\kappa$, -ця.

embaum||er 1. vi приємно пахнути; 2. vt бальзамувати.

embell||ir 1. vt прикрашати; 2. vi кращати; ~ issement m прикраса, оздоблення.

embesogné, -e adj завалений ро-

embêt||ant, -e adj розм. надокучливий; прикрий; ~ement m розм. неприемність, досада; ~er ut розм. надокучати, дошкуляти; s'~er нудитися.

emblav age m сівба, засівання;

 \sim е f засіяне поле.

emblée: d'~ loc. adv. одразу, з першого разу.

emblème m емблема.

еmboît||ement m входження, вставля́ння; à \sim склада́ний, роз'- є́мний; \sim ег vt вставля́ти, вклада́ти, припасо́вувати; \sim ег le pas іти́ по сліда́х.

embonpoint m огря́дність, повнота́; prendre de l' \sim повнішати.

embouch||er vt 1) приставляти до рота (духовий інструмент); 2) затикати; s' ~ впадати (про річку); ~ ure f 1) гирло (річки); 2) мундштук (духового інструмента); 3) жерло (гармати).

embouer vt забруднювати. embourber vt заводити в болото; s' 1) загрузати в болоті; 2) (dans) перен. вплутуватися, заплутуватися.

етвоиtеііі||age m 1) розливання (y nляшки); 2) «пробка», затор (y θ уличному pусі); \sim er vt 1) роз-

ливати (у пляшки); 2) створюва-

ти затор (у русі).

embranch||ement m 1) розгалуження; 2) залізнична вітка; залізмічний вузол; 3) відріг (гір); 4) галузь (науки); ~er vt 1) тех. з'єднувати, змикати; 2) ел. вми-кати; 3) розгалужувати; s'~ег вмикатися (у сітку); розгалужуватися.

embras||ement m 1) велика пожежа; заграва; 2) перен. обурення; заколот; \sim er vt 1) запалювати; 2) перен. розпалювати, збуджувати; s'~er займатися, запалюватися.

embrass||ade f розм. обійми; ~ er vt 1) обнімати, цілувати; 2) перен. охоплювати; з'~ er обніма-

тися, цілуватися.

embray||age m тех. 1) зчеплення, з'єднання; увімкнення переда-чі, мотора; 2) муфта; ~ er vt зчіплювати, з'єднувати; вмикати мо-

embrouill||ement m заплутаність, плутанина; ~er vt 1) заплутувати; 2) перен. затемняти; з'~ег заплутатися, збитися.

embroussaillé, -e adi зарослий

чагарником.

embrumer vt 1) обгортати туманом; 2) перен. затьмарювати.

embûche f пастка, засідка; під-

embuscade f засідка.

embusquer vt поміщати в засідку; ѕ'~ засісти в засідку.

сідку; $s \sim$ засісти в засідку. émeraude f смара́гд, ізумру́д. emerg||ence f 1) місце ви́ходу назовні; 2) раптова поя́ва, ви́никнення; \sim er vi 1) випливати, виступати з води, з'являтися на поверхні; 2) раптово з'являтися, виникати; 3) проявлятися.

émérite adj 1) видатний; 2) за-

служений, почесний.

émerveill||ement m захоплення, здивува́ння; \sim ег vt захо́плювати, дивува́ти; $s'\sim$ ег захо́плюватися, дивуватися.

émetteur m передавач, радіо-

передава́ч.

émettre* 1. vt 1) фіз. випромінювати; 2) фін. випускати, пускати в обіг; 3) висловлювати: ~ ип avis висловити думку; 2. vi padio передавати.

émeut \parallel е f заколот, бу́нт; \sim ier m, -ière f бунтівни к, -ця.

émiett! ement m кришення; ~ er

vt кришити.

émin||ence f 1) горбик, підви-

emmagasin||age m складання-у комору, у склад; ~er vt 1) складати, поміщати на склад, зсипати в комору; 2) перен. нагромаджувати.

emmêler vt плутати, сплуту-

вати.

emménag||ement m переїзд на нову квартиру; \sim ег vi переїжджати на нову квартиру. emmener vt відводити, відво-

emmuseler vt 1) надівати намордник; 2) перен затикати рота. émoi m хвилювання, замішання. émotion f хвилювання, збудження; емо́ція; \sim nant, -e adj хвилю́ючий; \sim nel, -le adj емоційний; \sim ner vt хвилювати; $s'\sim$ ner

жвилюватися. émoudre* ut точити, гострити. émoul age m гостріння, точіння; \sim еиг m точильник; \sim \mathbf{u} , -e adjвідточений.

émousser vt притупляти; s'~

вати; 2) приводити в рух; s'~oir хвилюватися.

empaquet age m пакування, загортання; ~ er vt упаковувати, загортати.

emparer (s') (de qch) захопити, завололіти

empêch||ement m перешкода, завада; ~er vt заважати, перешкоджати; s'~er (de) утримуватися віл.

empereur m імператор.

empêtrer vt 1) зв'язати, спутати ноги; заважати рухам; 2) перен.

вплу́тати; s' \sim заплу́татися. empha \parallel se f пишномо́вність; па́фос; \sim tique adj пишномовний; емфатичний.

empiét||ement m 1) захоплення, загарбання; привласнення; 2) за-подіяння шкоди; ~er 1. vt захоплювати (чужу власність); 2. vi (sur) посягати.

empil||ement m складання в купи; ~ er vt складати купами, укладати штабелями.

empire m 1) влада, панування; 2) імперія.

empirer 1. vt погіршувати; 2. vi погіршуватися.

empirique adj емпіричний, до-

emplacement m 1) місце, місцезнаходження; 2) спорт. майданчик. emplette f покупка.

emplir vt наповнювати.

emploi m 1) вживання, застоетріот т 1) вживання, засто-сування; ~ du temps розподіл часу; розклад (занять); 2) поса-да; 3) театр. роль, амплуа. employ||é m, -e f службов|ець, -ка; ~er vt 1) вживати, застосо-

вувати; 2) давати роботу; s'~er вживатися; ~eur m, -euse f на-

ймач, -ка. emplumer (s') 1) оперятися; 2)

розм. збагачуватися. empocher ut класти в кишеню;

привласнювати.

empolgner vt 1) брати, хапати;

2) розм. арештувати.

empoisonn||ément m отру́ення; ~ du sang зараження крові; ~ег vt отруювати.

emport||é, -e adj запальний, гаря́чий; \sim ement m 1) за́пал, гаря́чність; 2) порив, захо́плення.

етротter vt 1) відносити, відвозити; 2) захоплювати; \Diamond 1° \sim sur qn перемогти когось; s'~ втратити самовладання.

empourprer vt забарвлювати в червоний колір; s' ~ червоніти. emprein||dre* vt залишати від-

биток, відбиватися; ~ te f 1) відбиток, слід; 2) перен. печать; ~te du génie печать генія.

empressé, -e adj послужливий, запобігливий.

empress||ement m i) стара́нність; послужливість; 2) поспішність; аvec \sim поспішно, з гото́в-

ністю; s'~er 1) (de faire qch) старатися; 2) поспішати.

emprisonn||é m, -е f ув'я́знен|ий, в'я́зень; \sim ement m тюре́мне ув'язнення; ~ er vt ув'язнювати.

етргипт m 1) позика; 2) запо-зичення; пот d' \sim псевдонім; \sim é, -e adj 1) запозичений, 2) неприродний, удаваний; \sim er vt 1) позичати; 2) запозичувати; \sim eur m, -euse f позичальни к, -ця.

ému, -e adj схвильований, зво-

рушений.

émulation f змагання; proposer 1'~ викликати на змагання.

émule m, f суперник, -ця, конкуре́нт, -ка. еп I 1. рге́р передає значення

українських прийменників: в (у), українських приименників: В (у), з, на, по, під, при, через і вира-жає: 1) місце: еп ville у місті; еп France у Франції; 2) час: еп е́té влітку; 3) строк: еп реи de temps у короткий строк; еп huit iours и през тіжнем. А) магата jours через тиждень; 4) матеріал, з якого зроблено предмет: une caisse en bois дерев'яна скринька; une montre en or золотий годинник; 5) стан, положення: terre en friche земля під паром; pommier en fleurs яблуня в цвіту; 6) костюм, одяг: en uniforme у мундиpi; en grande tenue у парадній формі; 7) манеру, спосіб дії: рагler en étourdi розмовляти нерозважливо; traiter en enfant поводитися як з дитиною; 2. входить до

складних прислівників: en vain да-

ремно; еп commun разом; 3. вхо-дить до складних прийменників:

en dépit de незважаючи на; en sus

de kpim tóro.

en II 1. pron замінює іменник або займенник з прийменником de: Combien de livres avez-vous? -J'en ai deux. Скільки у вас книжо́к? — Дві; j'en suis très content я цим ду́же задово́лений; 2. adv Quand est-il revenu de звідти: Moscou? — Il en est revenu hier. Коли він повернувся з Москви? --Він звідти повернувся вчора.

en III 1. несамостійна частка; у конструкціях з р. prés., що відповідають дієприслівнику, не перекладається: en lisant читаючи; 2. входить до складу стійких словосполучень: il en est ainsi, il en va ainsi так стоять справи; il en est de même однé і те ж; il en res-

sort з цього випливає.

encaiss||é, -e adj 1) вкладений у ящик; 2) стиснутий між крутими берегами; замкнутий; ~ ement ми оерегами; замкнутии; ~ ещент 1) укладання, упаковка в я́щик; 2) прийом у ка́су гро́шей; ~ ег vt 1) укладати в я́щик; 2) здавати, вно́сити в ка́су гро́ші; 3) кла́сти в кише́ню, привла́снювати.

епсап m продаж з молотка, аукціон; mettre à $1'\sim$ продавати

з молотка.

enceindre* vt оточувати, опері-

зувати.

enceinte I f 1) огоро́жа; огоро́джений про́стір; 2) по́яс укріплень; mur d' фортечна стіна. enceinte II adj f: femme ва-

гітна жінка.

encercl||ement m 1) оточення; блокада; ~ er vt оточувати.

enchaîn||ement m.1) зчеплення, з'єднання; 2) зв'язок; послідовний розвиток; 3) заковування в кайда-

ни; \sim er vt 1) брати на ланцю́г; 2) заковувати в кайдани; 3) перен. зв'язувати.

enchant||é, -e adj зачарований, захо́плений; \sim de vous voir ра́дий вас ба́чити; \sim ement m зачарувайня; \sim er vt зачаро́вувати; \sim er vt зачаро́вувати; \sim eur, -eresse 1. adi чарівний; 2. m, f чарівни́ k, -ця.

enchâss||ement m оправа; ~er

ut вставляти в оправу.
епсhère f 1) надбавка ціни (на аукціоні); 2): vente aux ~s ayк-

enchér ir 1. vt підвищувати ціну; 2. vi 1) дорожчати; 2) (sur) перевершувати; ~issement m подорожчания.

enchevêtr||ement m плутанина, заплу́таність; \sim er vt плу́тати; $s'\sim$ er заплу́татися.

énclin, -e adj (à qch) схиль-

enclore* vt обгороджувати.

enclos m обгороджене місце; загорода.

enclume f ковадло.

епсотві папі, -е adj громіздкий; незручний; \sim е m перешкода, завада; \sim е́, -е adj завалений, захара́щений; \sim ement m захара́щену; затор; \sim er vt 1) захара́щувати, зава́лювати; перегоро́джувати; 2) переповнювати, наводняти. encontre: à 1'~ de loc. prép.

проти, наперекір.

encore adv ще; знову; pas ~ ще ні; ~ plus, ~ davantage ще більше.

encourag||eant, -e adj підбадьорливий; \sim ement m підбадьорення; заохочення; \sim er vt підбадьорювати; підтримувати; заохочувати.

encourir* vt накликати на себе, зазнавати.

епсгаѕѕ||етент m забру́днення, засмічення; \sim ег vt бруднити; $s'\sim$ ег 1)забру́днюватися; 2) nерен.

onyckátися. encr||e f чорнило; ~ de Chine туш; \sim ier m чорнильниця.

encyclopédie f енциклопедія. endett||ement m заборгованість; \sim er vt призводити до боргів; s' ~ ег залазити в борги.

endeuiller ot наводити сум. endolor||i, -e adj наболілий, на-труджений; ~ir vt завдавати бо-

endommager vt пошкоджувати, псувати.

псувати.

епdorт||i, -e adj 1) сплячий;
2) сонний, млявий; \sim ir* vt 1)
усипляти, присипляти; 2) притупляти (пильність тощо); 3) заспокоювати (біль); s' \sim ir засинати.

endosser vt 1) надівати; 2) брати на се́бе; ~ la responsabilité взя́ти на се́бе відповіда́льність.

взяти на сеое відповідальність.

endroit m 1) місце; 2) невсликий населений пункт; les gens de
l' місцеві жителі; 3) лицьовий
бік (матерії).

endui||re* vt (de qch) обмазу-

вати, покривати (маззю тощо);

~t m обма́зка.

endur able adj стерпний; ~ ance f витривалість; ~ant, -e adj витривалий, терплячий.

endurc||i, -e adj 1) черствий, жорстокий; закоренілий; 2) загартований; \sim ir vt 1) робити твердим; 2) робити черствим, бездушним; 3) (а) загартовувати; s'~ir 1) твердіти; 2) ставати бездушного праводіти правод 1) твердіги; 2) ставати осодуміни; 3) загартовуватися; ~issement m 1) затвердіння; 2) зачерствілість; 3) загартовування (ті-

endurer vt зносити, терпіти. énerv||é, -е adj нервовий, роздрато́ваний; \sim ement m нерво́з-

ність; ~ er vt нервувати, драту-вати; s'~ er нервуватися, роздра-

товуватися. enfance f дитинство.

enfant m, f дитина; O bon ~ добрий хло́пець; \sim illage m інфантильність; \sim in, -e adj дитя́чий. enfer [āfɛ:г] m пе́кло.

enfermé m затхлість

enfermer vt замикати, зачиняти; s'~ замкнутися, зачинитися. enfiévrer vt 1) викликати гарячку; 2) перен. збуджувати, розпалювати; s'~ збуджуватися.

enfiler vt 1) всиляти нитку; 2) нанизувати; 3) проколювати; 4) військ. обстрілювати; 5) розм. натягувати, надівати.

enfin adv нарешті, кінець кін-

цем: на закінчення.

enflammer vt запалювати, збуджувати; s'~ займатися, запалюватися

enfiller 1. vt надувати, роздувати; 2. vi розпухати; s'~er 1) пухнути; 2) чванитися, пишатися; ~ ure f пухлина.

 \sim ure у пухлина. enfonc||é, -e adj 1) запа́лий; 2) глибо́кий; \sim ement m 1) вила́мування; 2) запа́дина, загли́бина; \sim er vt 1) зану́рювати; 2) вбива́ти, встромляти; 3) виламувати; s'~er 1) заглиблюватися; 2) занурюватися.

enfou||ir vt закопувати; ховати; ~issement m закопування в зем-

enfourcher vt сідати ве́рхи. enfreindre* vt порушувати; ~

еппените и порушувать, la loi порушувать закон. enfuir* (s') 1) бігти, тікати; 2) проходити, минати (про час). enfumer ut задимати, закопты-

ти; з'~ задимитися, закоптитися. engag||é, -e 1. m військ. доброво́лець; 2. adj поча́тий; ~ ement m 1) зобов'я́зання; tenir ~ ement виконати зобов'язання; 2) закладання, віддавання в заставу; 3) зарахування на службу, наймання; військ. добровільний вступ на військову службу; 5) військ. введення в бій; 6) сутичка, бій; ~ег ит 1) зобов'язувати; 2) віддавати в заставу; 3) (dans qch) втягувати, вплутувати; 4) (à qch) спонукати, схиляти до; 5) наймати, приймати на службу; 6) починати; ~er une discussion почати обговорення; ~ er le combat зав'я-зати бій; s' ~ er l) іти на військо-ву службу; 2) вплутуватися, встрявати; 3) вступати в; заглиблюватися; 4) починатися.

engendr||ement m породження: υt поро́джувати, ~ er викли-

кати.

engin *m* 1) прилад, знаря́ддя, машина, механізм; гармата; сна-ряд; 2) спортивний пристрій.

englober vt об'єднувати, охоплювати.

englout ir vt ковтати, поглинати; ~issement m поглина́ння.

engluer vt намазувати клеем; s'~ приклеюватися.

engou ement m захоплення. пристрасть; s'~er захоплюватися. engouffrer vt поглинати; s'~ 1) провалюватися; s'~ dans le métro спускатися в метро; 2) по-

глинатися

engourd||i, -e adj онімілий, заціпенілий; закляклий; ~ir vi викликати оніміння; s'~ir 1) німіти; клякнути; дубіти; 2) притуплятися; ~issement m оніміння; заціпеніння.

engrais m добриво.

engraiss ||ement m відгодовування $(xy\partial o \delta u, n \tau a x i s)$; \sim er 1. v i гладшати; 2. v i 1) відгодовувати $(xy\partial o \delta y, n \tau a x i s)$; 2) удобрювати $(sem \lambda i o)$; 3) змащувати жиром.

engren || age m 1) тех. зчеплен-ня; система зчеплень; 2) збіг обня; система зчеплень, 2) зол со-ставин; être pris dans un ~ бути в безвихідному становищі; ~ ет ит зчіплювати, захоплювати (про зубчасті колеса); s' ~ ет зачіплюватися.

enhardir vt надавати сміливості; s'~ смілішати.

énigm||atique adj загадко́вий; ~e f за́га́дка; le mot de l'~e позгалка.

enivr||ant [ɑ̃nivrɑ̃], -e adj 1) п'янкий; 2) чарівний; \sim ement [ɑ̃nivrəmɑ̃] m 1) сп'яніння; 2) за́-

ту си янияя, 2) за-хват; ~er [ānivre] vt оп'яняти; s'~er 1) сп'яніти; 2) тішитися. enjamb∥ée f 1) великий крок; 2) довжина кроку; ~er vt переступати.

enjeu m ставка (у грі). enjou||é, -е adj веселий; грайли-

вий; \sim ement m весела вдача; грайливість.

enlac||ement m 1) сплетення; шнурування; 2) обійми; \sim er vt обвивати; обнімати; $s' \sim$ er обні-

enlaidir 1. vi змарніти, споганіти; 2. vt спотворювати. enlèvement m 1) викрадення;

2) зняття, усунення.

епlever vt 1) знімати; \sim le couvert прибрати зі столу; 2) віднімати; відносити; викрадати; 3) виводити (плями тощо); s'~ 1) зникати, виводитися (про плями тощо); 2) розкуповуватися, розходитися.

enlis||ement m загруза́ння (в nicкy, болоті); s'~er загруза́ти. enneig||é, -e adj зане́сений сні-

гом; \sim ement m сніговий замет.

ennemi, -e [ɛn(ə)mi] 1. adj во-рожий; 2. m, f ворог. ennoblir vi облагоро́джувати.

ennul m 1) нудьга; 2) прикрість: неприємність.

ennuy||er vt наганя́ти нудьгу́; надокуча́ти; s' \sim er нудьгува́ти; ~eux, -euse adj нудний; надокуч-

énonc||é m 1) висловлювання, виклад; 2) умова задачі; \sim er vtвисловлювати, викладати; son avis висловити свою думку,

enorgueillir (s') пишатися чимсь,

загордитися.

énorm \parallel e adj величе́зний; \sim е́ment adv надміру бага́то; \sim ité fвеличезність.

епquérir* (s') (de qch) довідуватися про, інформуватися. епquêt e f l) розслідування;

юр. дізнання; 2) анкета; формулювання; s'~er (de) довідуватися про; \sim еиг m обслідувач.

enraciner vt укорінювати, впро-

ва́джувати; s'~ укорі́нюватися. enrag||é, -e adj скаже́ний, шалений; ~er vi казитися, скаже-

enrayer vt 1) гальмувати; 2) neрен. перешкоджати, класти край. enregistr||ement m запис, ресстрація; ~er vt записувати, рес-струвати; ~er ses bagages здати речі в багаж; ~eur m реестратор.

enrhum lé, -e adi застуджений, хворий на нежить; \sim er vt застудити, викликати нежить; s' \sim er застудитися.

enrich||ir vt збага́чувати; s' \sim збага́чуватися; \sim issement m збагачения.

enrôl $\|$ ement m 1) вербува́ння, набір; 2) вступ на військову службу; \sim ег vt 1) вербувати, набирати; 2) брати до армії; s'~er вступати на військову службу; ~еиг

m вербувальник. enrou||é, -e adj захриплий; \sim e-

ment m хрипота́.

enrouill||é, -e adj іржавий; ~ er vt вкривати іржею; s'~er іржа-

enroul||ement m 1) згорта́ння; намотування; 2) ел. обмотка; ~ег vt згортати; накручувати; обвивати; s'~er накручуватися; обвива-

ensanglant||é, -e adi закривавлений; \sim ег vt закривавити, зали-

enseignant, -e 1. adj який (що)

викладає; 2. т викладач, учитель. enseigne 1. f 1) вивіска; ~ lumineuse світлова реклама; 2) ознака, прикмета; 3) прапор; 4) значок, мітка; 2. т мор. лейтенант.

enseign||ement m 1) виклада́н-ня, навча́ння; освіта; 2) предме́т викладання; 3) учення, доктрина; ~er vt (qch à qn) викладати, на-

ensemble 1. m 1) суку́пність, ціле; dans 1' \sim в цілому; 2) набір; комплект; 3) ансамбль; 4) костюм; 2. adv разом, одночасно. ensemenc||ement m засівання,

сівба; \sim ег vt засівати.

enserrer vt 1) містити в собі;

 стискати, затискати.

 ensevelir vt 1) ховати, заривати;
 ховати під, засипати;
 стискати, заривати

 поховати себе.

ensil||er vt c.г. силосувати; four-rages ~és си́лос.

ensoleill||é, -e adj залитий сон-цем, сонячний; ~er vt освітлювати сонцем.

ensommeillé, -e adj заспаний. ensorceler vt зачаровувати.

ensuite adv потім, після; далі. ensui||vre* (s') виходити, випливати; il s' \sim t que з цього виходить, що...

entamer vt 1) надрізувати, відрізувати перший шматок; 2) починати, приступати; ~ une conversation почати розмову.

entass||ement m нагромадження, ку́па; \sim er vt ску́пчувати, нагромаджувати; s'~er скупчуватися, набиватися.

entendement m розум, здатність судження, розуміння.

enten||dre* vt 1) чути; se faire ~ лунати; 2) слухати, вислухо́вувати; 3) розуміти; ~ à demi-mot розуміти з півслова; ~ du! зрозуміло!; 4) мати намір, збиратися; 5) мати на думці; 6) знати, вміти робити; s'~ 1) (по) чутися; 2) чути один одного; 3) розуміти один одного; 4) домовлятися; 5) жити в златоді; 6) (а) розумітися на чо-

entendu, -e adj 1) вирішений, домовлений; c'est une affaire ~ e ця справа вже вирішена; c'est ~1 згода!; bien ~ loc. adv. безумовно, певна річ, звичайно; 2) досвідчений, тямущий.

entente f розуміння; взаєморо-зуміння; згода; trouver un terrain d' ~ знайти спільну мову.

enterr||é, -e adj 1) зако́паний у зе́млю; 2) похо́ваний; \sim ement m1) закопування в землю; 2) похорон, поховання; ~ er vt 1) закопувати; 2) ховати.

en-têté m за́голо́вок.

еп-tēte m за́голо́вок. entêt||é, -e 1. adj упе́ртий; 2. m, f упе́рта люди́на; \sim ement m упе́ртість; \sim er vt 1) дурма́нити ($n\rho o$ sanaxu touµo); 2) запа́морочити го́лову; s' \sim er упира́тися. enti||er, -ère 1. adj цілий, по́вний; une heure \sim ère цілу годи́ну; 2. m цілє; \sim èrement adv цілко́м, по́вністю.

повністю.

entonner vt заспівувати. entorse f мед. вивих; $\Diamond \sim$ à la vérité перекручення істини.

entortiller vt. 1) загортати; обмотувати; 2) перен. заплутувати; s' ~ 1) обвиватися; 2) перен. заплутуватися.

entour | age m середовище, ото-

чення; \sim er vt оточувати. entraid||e f взаемодопомога; $s' \sim$ er допомагати один одному.

ептаіп т збудження, піднесення, запал; avec ~ з захопленням; sans ~ мля́во.

entraîn||ant, -e adj захо́плюючий; \sim ement m 1) захо́плення; 2) залучення; 3) тренування; ~ег vt 1) потягти з собою; 2) втягувати; 3) спричинятися, мати наслідком; 4) тренувати; $s' \sim er$ тренуватися; $\sim eur$ m спорт. тренер.

entrav||ef перешко́да; sans ~es без перешко́д; \sim er vt заважа́ти, перешкоджа́ти; затри́мувати.

entre prép між; ~ nous soit dit

між нами кажучи.

entrecoup||é, -e adj 1) перерив-

епtrесоир||é, -е adj 1) переривчастий; 2) пересичений; \sim ег vt 1) переривати; 2) перетинати. епtrée f 1) вхід, в'їзд (місце); 2) вхід, в'їзд (дія); вступ; вихід (на сцену); 0 d' \sim зразу; 3) плата за вхід; перепустка (в театр. кіно); 4) початок; à l' \sim d'hiver на початку зими; 5) перша страва; 6) перёдня, прихожа. еntrefaites f pl: sur ces \sim тимчасом, між тим, скоро. entrefilet m газетна замітка.

entrefilet m газетна замітка. entrelac entrelac m переплетення, сплетення; ~er vt переплітати;

вплітати. entremêler vt 1) перемішувати; 2) перен. вплітати, вводити; s'~

змішуватися; сплутуватися. entremise f посере́дництво. entrepôt m склад, комора, пак-

entrepren||ant, -е adj заповзят-

8 959-1

ливий, енергійний; \sim dre* vt починати, братися, заходитися, здійс-

entreprise f 1) справа, починан-

ня; 2) підприємство.

-11 entrer vi (ê) входити. в'їжджати; 2) вступати; починати; ~ à l'université вступити до університету; ~ en matière перейти до викладення справи; O ~ dans les détails вдаватися в подробиці.

entre-temps 1. m проміжок ча-

су; 2. adv тимчасом. entretenir* vt 1) утримувати, допомагати, давати кошти; 2) підтримувати в доброму стані, доглядати; 3) (de) розважати розмовою; s' ~ 1) підтримувати один одного; 2) розмовляти.

entretien m 1) догляд; ~ couгапт поточний ремонт; 2) витрати на утримання; 3) бесіда; 4) pl пе-

реговори.

entrevoir* vt 1) бачити побіж-

ептечон и продачати постання, зустріч. ептечие ј побачення, зустріч. ептечин постання, ептечин постання, ептечин постання постан \sim rir* vt прочиняти.

énumér||ation f пере́лік; ~er vt

перелічувати.

envah ir ut захоплювати сй-лою, вторгатися; ~issement m навала, вторгнення, напад; ~isseur

т загарбник.

envelopp||e f 1) оболонка, об-гортка; 2) конверт; 3) покришка (шини, м яча); 4) коробка, корпус; ~ement m загорта́ння; ~er vt (de qch) 1) обгортати, загортати; 2) охоплювати, оточувати; ~ег d'un regard окинути поглядом, оглянути; s'~er загорнутися.

envenim||ement m med. 1) orpy éння; 2) роз'ятрювання; ~ er vt 1) роз'ятрювати (рану тощо); 2) перен. отруювати (атмосферу); 3) збуджувати, озлобляти; загострю вати; s'~er 1) роз'ятрюватися; 2) загострюватися.

envergure f ширина, розмах, масштаб; d' ~ важливий, крупний.

envers I prép у відношенні до. envers II m спід, виворіт; $1' \sim$ du décor зворотний бік медалі; à · навиворіт.

envillable adj завидний; ~e f envillabie ша завляния, - с ; 1) заздрощі; faire ~ е викликати заздрощі; 2) бажання; 3) родим-ка; ~ er (qch à qn) заздрити; ~ eux, -euse adj заздрісний.

environ 1. adv коло, біля, при-

близно: 2. m pl околиці.

олизно: 2. m p_i околици. environn||ant, -e adj околишній, оточуючий; \sim er vt оточувати. envisager vt 1) пильно дивитися, розглядати; 2) міркувати, розглядати; 2) міркувати, розглядати; 2) глядати (питання тощо); 3) уявляти собі.

епуоі m відправлення. envol m ав. зліт; piste d' \sim злітна полоса; s' \sim er 1) відлітати; 2) минати (про час).

envoûter vt зачарувати, навро-

envoy||é, -e 1. m, f посланець, делегат; \sim spécial спеціальний кореспондент; 2. m ∂un . посланник; \sim er* vt посилати, відправля́ти; ~ er chercher посила́ти за;

ляти; \sim ег спетспет посылаты за, $s' \sim$ ег посилаты один одному; \sim енг m, -еиѕе f відправни[x], -уя ераі[x], -ѕе 1. [adj] 1) устий; 2) товстий [apa] [adj] 3) щільний [apa]4) неповороткий, важкий; 2. т ха-

 \sim seur f 1) ryctotá; 2) tobщина; ~ sir vt 1) згущати; 2) стовшувати; ~ sissement m 1) згущення; 2) ущільнення.

épanch||ement m 1) витікання, виливання; 2) перен. звірення почуттів; ~er vt виливати; s'~er 1) виливатися, розливатися; 2) звірятися.

épandre* vt 1) розливати; 2) розкидати; s' ~ 1) розливатися; 2) розповсюджуватися.

épanou∥ir (s') 1) розцвітати; 2) зася́яти, прояснитися (про обличия); \sim issement m розквіт.

épargn||ant, -e 1. adj ощадлиератвијаль, -е г. шај ощадли-вий; 2. т. f вкладни к, -ця; ~ е f 1) ощадливість; 2) заощадження; саізsе d'~е ощадна ка́са; ~ ег vt 1) заощаджувати; 2) берегти́, жа-літи; ~ ег ses forces берегти́ сили.

eparpill||ement m розкидання, розпорошування; \sim er vt розкидання, дати, розпорошувати; $s'\sim$ er розсипатися.

épars, -e adj 1) розкиданий;

розрізнений; 2) розпатланий. épat||ant, -e adj розм. шикар-ний, чудовий; ~er vt розм. вражати, дивувати.

épaul le f плечé; О par-dessus l'~ абияк; ~er vt 1) скинути на плече; ~er un fusil прикласти рушницю до плеча; 2) підтримувати, допомагати.

épave f уламок корабля, що за-знав аварії.

épée f шпата; меч.

épeler vt читати по складах, по буквах.

éperdu. -e adi розгублений: ~ ment adv нестямно, безумно.

éperon m шпора; \sim ner vt пришпорювати, підганяти.

épervier m яструб. épeuré, -e adj заляканий. ері т колос, колосок.

фіс ||e f прянощі; раіп d' \sim пряник; \sim є, -е adj пряний, гострий; \sim ег vt приправляти прянощами; \sim егіе f бакалій; бакалійна торгівля; \sim іег m, -іèге f бакалійник. -ия.

épier vt підстерігати, вистежувати: s' ~ стежити один за одним.

épinard т шпинат.

еріпати т шпинат.

éріп||e f 1) остюк, колючка, шпилька (у рослини); 2) неприемність; 3): ~ dorsale анат. хребет; ~ eux, -euse adj 1) колючий; 2) пе-

рен. важкий, тернистий. épingl||e f 1) шпилька; ~ de sûreté, ~ double англійська шпиль-ка; О être tiré à quatre ~es бути одягненим з голочки; 2) прищіпка- $(\partial \Lambda \mathcal{A} \ \text{білизни}); \sim \text{er } vt$ пришпилювати, приколювати.

épisode m 1) епізод; 2) кіно серія; film à ~s багатосерійний

épluch||age m 1|| очищення (від шкірки, лушпиння); 2) перен. рете́льний пере́гляд, вишу́кування помило́к; ~ er vt 1) чи́стити, зні-ма́ти шкірку; 2) перен. вишу́кува-ти помилки, уїдливо критикува́ти; \sim eur m, -euse f 1) сортувальни K, -ця; 2) перен. причепливий критик; \sim ure f лушпиння.

épong [e f гу́бка; О passer l'~ sur qch забути про щось, простити; \sim er vt витирати губкою; s'~er: s'~er le front витирати піт

на лобі.

époque f епоха, час, період; faire \sim мати вирішальне значення; робити епоху; à $l' \sim y$ свій час; тоді; à $l' \sim de$ під час. ероиз $\|e\| f$ дружина; $\sim er$ vt

одружуватися, женитися, виходи-

ти заміж.

épousset||er vt стирати, змітати пил; \sim te f віничок для чищення (одягу, меблів).

épouvantable adi жахливий. épouvantail m опудало.

épouvant le f жах, страх; ~er vt лякати, жахати.

époux m чоловік. éprendre* (s') (s') закохуватися,

захоплюватися.

 \acute{e} preuve f 1) проба, випробування, дослід, екзамен; ~ écrite письмова робота (на екзаменах); mettre à 1' випробовувати; à toute ~ випробуваний, надійний; 2) коректурний відбиток; 3) фотографічний відбиток; 4) спорт. змагання.

épris, -e adj закоханий; ~ de

la paix миролюбний.

éprouv $\|$ é, -e adj 1) випробуваний; 2) потерпілий; \sim er vt 1) випробовувати; пробувати; 2) відчу-

вати, зазнавати.

éprouvette f пробірка. épuis||é, -e adj 1) вичерпаний; l'édition est ~ée видання розпродане; 2) виснажений; ~ ement m дане; 2) виснажении; ~еment m виснаження; ~er vt 1) вичерпувати, витрачати; ~er un sujet вичерпати тему; 2) виснажувати, знесилювати; ~er la patience de qn вивести когось з терпіння; s' ~er 1) вичерпуватися; 2) виснажуватися.

2) проводити чистку (організації); 3) поліпшувати.

équateur m екватор.
équation f мат. рівняння.
équestre adj кінний.

équiangle [ekuiā:gl] adj геом. рівнокутний.

équilatéral [ekuilateral], -e adj геом. рівносторонній.

équilibr \parallel e m 1) рівнова́га; 2) зрівнова́женість; \sim er vt зрівноважувати.

équinoxe m астр. рівнодення. équipage m 1) виїзд (запряжка); 2) ав., мор. екіпаж, команда. équip $\|e f \| 1$) загін; команда; бригада; ланка; 2) зміна (робітників); \sim é, -e adj устаткований; озброєний; оснащений. еquipée f вилазка; витівка.

équip||ement m 1) спорядження, екіпіровка; 2) обладнання, устат-кування; ~ er vt 1) споряджати, екіпірувати; 2) обладнувати, устат-ковувати; з'~ег споряджатися; обзаводитися.

équitable adj справедливий. équival||ence f еквівалентність, рівноцінність; \sim ent, -e 1. adj еквівалентний, рівноцінний; 2. т еквівалент.

équivoque adi двозначний; сумнівний.

érable m клен. érafiller vt подряпати; ~ure f подряпина. éraillé, -e adj хрипкий.

ère f épa, епоха, літочислення.

éreint||ant, -e adj poзм виснажливий, стомливий; \sim ement m риснаження, втома; \sim er vt виснажувати, втомлювати; s'~er надсаджуватися.

ergot||er vi (sur qch) чіплятися до дрібниць; ~ erie f причіпка; ~ eur m, -euse f причепа.

ériger vt 1) будувати, споруджувати, зводити; 2) засновувати, закладати; s' ~ (en) виступати як, видавати себе за.

érosi||f, -ve adj роз'їдаючий; \sim on f роз'їдання, ерозія. errant, -e adj мандрівний.

err||er vi 1) блукати, тинятися; 2) помилятися; \sim eur f помилятися; хиба; induire en ~eur ввести в ома́ну; раг ~ eur помилко́во; ~ oné, -e adj помилко́вий, хи́б-

érudit, -е 1. adj учений; 2. m, f вчен ий, -а, ерудит; ~ ion f еруди-

ція, ученість. éгирtion f 1) виверження; 2) мед. сип.

ès prép: docteur ès sciences доктор наук.

escadrille f ескадрилья.

escadrine ј ескадрилья. escalader vt 1) сходити, види-ратися; 2) військ. штурмувати. escale ј 1) гавань, простань;

faire ~ заходити в порт; 2) ав. проміжна посадка; vol sans ~ безпосадочний переліт.

escalier m 1) сходи; ~ roulant ескалатор; 2) мор. трап. еscamot || age m викрадення; ~ er vt 1) непомітно заховати; спритно підмінити; 2) дістати хитрощами; \sim eur m, -euse f фокусник, -ця.

escampette f: prendre la poudre d'~ п'ятами накивати.

escapade f пустощі, вибрик. escargot m слимак.

escarp||é, -e adj крутий, стрімкий $(cnyc\kappa)$; \sim ement m ykic, кру́ча.

escient m: à mon ~, à son ~ à bon ~ loc. adv. навмисне, свідомо

esclandre m скандал.

esclav age m рабство, неволя; е m, f раб, -иня, невільни k, -ця escort e f конвой, ескорт; \sim ег конвоювати, супроводжувати.

escrim||e f фехтування; \sim er vi фехтувати; 2) змагатися; $s' \sim$ er (à faire qch) силкуватися, нама-гатися; ~eur m фехтувальник. escroc [eskro] m шахрай, зло-

escroqu||er vt виманювати, видурювати; ~erie f шахрайство.

еspac||е m 1) простір; 2) космос; 3) проміжок (часу); ~ег vt розміщати з проміжками; розді-

ля́ти; s'~er става́ти рідшим. espagnol, -e 1. adj іспанський;

2. т іспанська мова.

espèce f порода; рід, вид; сорт. espér||ance f надія; \sim er vi сподіватися, надіятися.

espiègle 1. adj пустотливий, жвавий; 2. m, f пустун, -ка; ~ гіе f пустощі, витівка.

espion m, -ne f шпигун, -ка; \sim nage m шпигу́нство; \sim ner vtшпигувати, вистежувати.

espoir т надія, сподівання. esprit m 1) розум; 2) дотенність; 3) дух, свідомість; \sim de parti партійність; ~ de discipline дисциплінованість; \sim de système організованість; \sim de suite послідовність; 4) смисл, зміст; 5) характер, вдача; 6) кмітливість, спритність; 7) pl свідомість, притомність; perdre ses ~s знепри-томніти; 8) дух, привид. esquimau adj ескімоський. esquiss||e j ескіз, нарис; ~er

vt робити ескіз.

esquiver vt спритно уникати;

s' ~ піти нишком.

essai m 1) проба, дослід, випробування; coup d'~ перша спроба; 2) нарис, етюд.

essaim m 1) рій; 2) перен. без-ліч; ~er vi 1) роїтися; 2) перен.

плодитися, множитися.

 $essay||age\ m\ 1)$ примірка, приміряння; 2) випробування (ма-шин); \sim er 1. $vt\ 1$) випробовувати; 2) приміряти (одяг); 2. vt пробувати, намагатися.

essence f 1) сўтність, суть; 2) порода, різновидність (дерев); 3) есенція; 4) бензин.

essentiel, -le 1. adj істотний, основний; 2. m основне, суть; ~ lement adv істотно, по суті; головним чином.

essor m 1) зліт; prendre son ~ злетіти; 2) піднесення, швидкий

розвиток, підйом.

essouffillé, -e adj задиханий; posm захеканий; \sim ement m задишка; \sim er vt викликати задишку; s'~er задихатися.

essuie-glace m склоочисник

двірник.

essule-main(s) т рушник. essuyer vt 1) витирати, осу́шувати; 2) зносити, терпіти; \sim un revers, ~ un échec зазнати невда- $\forall i; \sim \text{des pertes зазнати збитків.}$ est [est] m схід; мор. східний вітер.

estafette f посланець; кур'е́р;

естафета.

estamp||age m тиснення; штампування; ~ е f естамп, гравюра; ~ ет и штампувати; ~ еиг т штампувальник; ~ ille f штемпель; клеймо, марка; ~ iller ut клеймувати, штемпелювати.

esthétique 1. adj естетичний; chirurgie ~ пластична хірургія;

2. f естéтика.

estim able adj шановний, гідний поваги; ~ation f оцінка; ~ef повата, пошана; être en grande ~ e бути у великій шані; tenir en \sim е поважати; \sim ег vt 1) цінувати, оцінювати; 2) поважати; 3) вважати, думати.

estiv||al, -e adj літній; ~ant m, -е f відпочиваюч ий, -а, курорт-ни к, -ця.

estomac [estoma] m шлу́нок. estomaquer vt розм. приголом-шувати; s' надриватися від крику.

estomper vt 1) жив. розтушовувати; 2) перен. затушовувати, по-м'якшувати; $s' \sim$ зникати, стиратися.

estonien, -ne 1. adi естонський:

2. т естонська мова.

estrade f поміст, естрада; \sim

езглаце ј поміст, естрада, des juges спорт. суддівська вишка. еstropi||é, -е 1. adj 1) скалічений; 2) перен. перекручений; 2. m, f каліка; \sim er vt 1) калічити; 2) перен. перекручувати.

estudiantin, -e adj студентський.

esturgeon m ocetép. estingeon m occiep.
et conj i, та, а.
étable f стійло, хлів.
établi I m верстат.
établi II, -е adj встановлений;

запроваджений.

établ||ir vt 1) засновувати: улаштовувати; розташовувати; 2) встановлювати; запроваджувати; налагоджувати; 3) віддавати (в школу); влаштовувати (на поса- ∂y); 4) ставити; підносити; 5) формулювати; обгрунтовувати; s'~ васновуватися, встановлюватися; \sim issement m 1) заснування, встановлення; 2) установа, підприємство, заклад; ~ issement d'éducation навчальний заклад; 3) поселення, колонія; 4) влаштування; призначення (на посаду).

étag||e m 1) поверх; maison sans ~es одноповерховий буди-нок; 2) геол. ярус; ~er vt розта-шовувати ярусами; s'~er грома-

дитися один над одним. étain m о́лово.

étal (товарів); 2) виставлений товар; 3) перен. виставляння напоказ, хвасто-щі; 4) викриття; ~er vt 1) розкладати: виставляти (товари); 2) перен. виставляти напоказ; чваниперем. виставляти напоказ; чвани-тися; s'~ er 1) бу́ти ви́ставленим напока́з; 2) розляга́тися, простя-га́тися; 3) поширюватися, розсти-ла́тися; 4) розм. ге́пнутися.

étalon m еталон, стандарт, точ-

ний зразок міри.

étanch||e adj водонепроникний, герметачний; ~ ement m 1) зупинення витікання (рідини); 2) заспокоєння спраги; ~ er vt 1) зу-

пиняти витікання (рідини); 2) заспокоювати спрагу.

étang m ставок.

étape f 1) ета́п, перехід, перегін; 2) місце зупинки.

Еtat m 1) держа́ва; de l' \sim держа́вний; coup d' \sim держа́вний; nepesopór; 2) pl шта́ти; les \sim s généraux icr. Генера́льні шта́ти.

état m 1) стан, становище; ~ de choses стан речей; ~ de guerre стан війни; ~ de siège стан облоги; ~ d'urgence надзвичайне становище; ~ d'âme душевний настрій; être en ~ de бути спроможним; 2) знання, професія; спеціальність, громадське становище; ~ civil громадя́нський стан; 3) штат (службовців); ~ique adj державний; ~iser vt націоналізувати.

état-major m штаб; ~ général генеральний штаб.

etc. cκop. sid et cætera [etseteга] і так далі.

été m літо; d'~ літній; en ~

влітку.

éteindre* vt 1) гасити: вимикати (радіо); 2) заглушати, змен-шувати; 3) винищувати; ~ une гасе винищити породу; s' ~ 1) гаснути; 2) перен. згасати; помирати; вимирати.

étendard m прапор, знамено,

штандарт.

étendre* vt 1) розтя́гувати (шкіру і т. ін.); 2) розстеля́ти; ~ du linge розвішувати біли́зну; 3) прям., перен. розширювати, по-ширювати; 4) простягати, витяга-ти; ~ les bras простягти руки; s'~ 1)витягуватися; лягти, прилягти; 2) простягатися; 3) поширю-

étendue f 1) простір, протяг; d'une grande ~ великий, просторий; 2) тривалість; 3) розмір, обсяг: l'~ des connaissances о́бсяг знань.

étern el, -le adj вічний; ~iser ut 1) увічнювати; 2) затя́гувати на до́вгий час; s'~iser трива́ти, тягти́ся без кінця́; ~ité f вічність.

éternullement m чхання; ~er vi чхати.

ехати.

éther [etɛ:r] m ефір.

éthiopien, -ne adj ефіопський.

étincel||ant, -e adj блискучий, іскристий; \sim er vi виблискувати, іскритися; \sim le f 1) іскра; 2) neрен. спалах.

étiquette f 1) етикетка, ярлик; етикет, церемоніал.

étirer vt витягати, розтягати;

~ потягуватися.

étoff||e f 1) тканина, матерія; 2) перен. матеріал; сутність; дані; ~ é, -e adj повноцінний; змістовнасичений; повнозвучний.

étoil e f зірка; О à la belle ~ просто неба, під відкритим небом:

~ é, -e adj зоряний.

étonn||amment adv дивно, на диво; \sim ant, -e adj дивний; \sim é, -e adj здиво́ваний; \sim ement m здивува́ння, по́див; \sim er vt дивува́ти;

s'~ег дивуватися.

étouff||ant, -e adj душний, задушливий; \sim é, -e adj приглушений; \sim ement m 1) ядуха; 2) духота, задуха; 3) задушення; 4) за-глушення; придушення; ~er 1. vt 1) душити; викликати ядуху; 2) заглушати; придушувати; ~er un

bruit приглушити шум; ~ er une révolte придушити повстання; 2. vi задихатися.

étourd||erie f 1) легкова́жність; 2) легкова́жний вчи́нок; ~i, -e 1. adj легкова́жний; 2. m, f легкова́жна люди́на; ~ir vt 1) оглуша́ти; 2) приголо́мшувати; s'~ir намагатися забути; ~issant, -e adj 1) оглушливий; 2) перен. приголомшлявий, разючий; ~issement т 1) оглушення, приголомшення; 2) запаморочення; забуття.

étourneau m шпак.

étrang||e adj дивний; ~er, -ère 1. adj 1) іноземний; 2) чужий, сторонній; чужорідний; 2. m, f 1) іноземець, -ка; 2) чужа, стороння людина; 3. т чужина, закордон; à l'∼ег за кордо́н, за кордо́ном; ~ eté f дивність, незвичайність. étrangl||ement m 1) задушення;

2) стискання; звуження; защем-лення; ~ er 1. vt 1) задущити; 2) звужувати; стискати; защемляти; 3) перен. придущувати; 2. vi задиха́тися; ~er de colère задиха́тися від лю́ті; s'~er l) удави́ти-

ся; 2) поперхнутися. être* I 1. vi 1) бути, існувати, жити; il n'est plus його більше немає (в живих); 2) бути, знахо́дитися; nous étions à Moscou ми були в Москві; 3) як зв'язка не перекладається: il est étudiant він студент; 4) з прийменником à означає належність: ce livre est à тоі ця книжка моя; 5) з прийменником а + інфінітив означає те, що необхідно виконати: ce travail est à refaire цю роботу треба переробити; 6) з прийменником de означає: а) бути родом з: elle est de Moscou вона москвичка; б) мати якусь особливість: ~ d'un caractère difficile мати важкий характер; 2. як допоміжне дієслово в складних часах не перекладається: on est venu vous voir до вас прийшли; О en ~ à дійти до; où en est l'affaire? як іде справа?; où en sommes-nous? на чому ми зупинилися?; en ~ роиг поплатитися; у êtes-vous? зрозуміло?; j'y suis я эрозумів; је п'y suis pour гіеп я тут ні при чому; ça y est гогово; est-ce que? хіба?

être II m 1) істота; 2) існуван-

ня, буття.

étrein || dre* vt 1) стя́гувати, стиска́ти; 2) обійма́ти; \sim te f 1) стя́гування, стиска́ння; 2) обійми. étrenn || e f 1) новорічний пода-

étrenn||e f 1) новорічний подарунок; 2) почин; \sim er 1. vt оновляти (ods); 2. vi зробити почин.

étrier m стремено.

étroit, -e adj 1) вузький, тісний; à $l' \sim в$ тісноті; в бідності; 2) ne-peн. обмежений; esprit \sim обмежен людина; \sim ement adv щільно, тісно; \sim esse f 1) тіснота; 2) обмеженість.

étude f 1) ви́вчення, дослідження; 2) навчання, заня́ття; faire ses \sim s вчи́тися; salle d' \sim аудиторія; 3) етю́д, на́рис; 4) конто́ра,

бюро.

étudi||ant m, -е f студент, -ка; \sim é, -е adj вивчений, опрацьований; \sim ег 1. vi вчитися; 2. vt вчити, вивчати; досліджувати.

étui m 1) футляр, чохо́л; 2) ко-

бура́.

euphonie f милозвучність.

Européen m, -ne f європе єць, -йка.

européen, -ne adj європейський.

еих pron. pers. m pl (3-ї особи)

1) як підмет вони; Qui veut partir? — Се sont eux. Хто хо́че поїхати? — Вони; 2) у непрямих відмінках з прийменниками їх, них, ними; aucun d'~ ніхто́ з них; pour — для них; penser à ~ ду́мати про них; поиз irons avec ~ ми підемо з ними.

évacu||ation f 1) евакуа́ція; 2) споро́жнення, очи́щення; \sim er vt 1) евакуюва́ти; 2) спорожня́ти,

очищати

évad||é, -e 1. adj який (шо) утік (з місця ув'язнення); 2. m, f утікач, -ка; s'~er 1) утікати; 2) уникати чогось.

évalu||able adj який (що) можна оцінити; \sim ation f оцінка; підраху́нок; \sim ег vt оцінювати. évanou||ir (s') 1) непритомніти,

évanou||ir (s') 1) непритомніти, зомлівати; 2) зникати, розвіюватися (про мрії, сподівання); \sim issement m 1) непритомність; 2) зникнення.

évapor||ation f випаровування; ~er vt випаровувати; s'~er 1) випаровуватися; 2) перен. зникати, розвіюватися.

ти, розвіюватися.
évasi||f, -ve adj ухильний, не-

певний.

évasion f втеча.

éveil m пробудження; \sim 1é, -e adj 1) жва́вий; кмітливий, ціка́вий; 2) насторо́жений; \sim 1er vt 1) будит; 2) виклика́ти (бажа \approx ня, заздрість); s' \sim 1er пробуджуватися, прокида́тися,

événement m факт, подія; ви-

éventail m віяло.

éventer vt 1) обмахувати; 2) провітрювати; 3) розкривати, виявляти, довідуватися; s'~ обмахуватися.

éventu||alité f можливість; ви-падковість; \sim el, -le adj випадковий; можливий.

évêque m єпископ.

évertuer (s') старатися, докладати всіх зусиль.

évidemment [evidamã] adv oue-

видно, явно.

éviden||ce f очевидність, безумовність; mettre en ~ підкреслити, виявити; показати; еп ~ на виду; ~t, -e adj очевидний, явний. évier m 1) стічний жолоб; 2) раковина (водопровідна), злив.

évinc ement m витіснення, усу-

нення; ~ er ut витісняти, усувати. évitement m san. oбríн; gare

d' ~ pos'ísд. éviter of уникати, ухилятися.

évocation f 1) заклинання; 2) відновлення в пам'яті, спогад.

évolu||er vi розвиватися, просуватися впере́д; ~ tion f еволюція, розвиток.

évoquer vt 1) заклинати; 2) ви-кликати в пам'яті, в уяві.

ex- [ɛks] préf колишній; ex-ministre колишній міністр.

ехаст [egzakt], -e adj 1) точний; sciences —es точні наўки; 2) пунктуальний; — itude f 1) точність; 2) пунктуальність.

exager | ation f перебільшення; \sim er vt перебільшувати.

exalt ation f екзальтація, за-

хо́пленість; \sim ė, -e adj захо́плений, екзальто́ваний; \sim er vt 1) прославля́ти; 2) надихати; s \sim er запалюватися; захоплюватися.

examen [ɛgzamɛ̃] m 1) розгляд, обговорення; дослідження; 2) екзамен; ~s de fin d'études випускекзамени; d'~ екзаменаційний.

examin ||ateur m, -atrice f 1) дослідни к, -ця; 2) екзаменатор; ~ ег vt 1) розглядати; досліджувати; 2) екзаменувати.

ехаspér|lation f 1) роздратування; розлючення; 2) загострення (хвороби); \sim er vt 1) дратувати, доводити до нестями; 2) загострювати (хворобу); з'~er 1) роздратовуватися; розлючуватися; 2) за-

гострюватися (про хворобу). ехсе́d||ant, -e adj 1) зайвий, надмірний; 2) обтяжливий; ~ ent m ли́шок, за́лишок; \sim er vt 1) перевищувати; 2) стомлювати; s'~er

стомлюватися.

excell||ence / 1) вищеля, стий ступінь досконалості; 2) преexcell||ence f 1) вищість; висовосходительство (титул); раг ~ переважно; ~ ent, -e adj чудовий, відмінний; ~ er vi переважати, відзначатися.

except е ргер крім, за винятком; \sim er vt виключати; робити виняток; \sim ion f виняток; $d'\sim$ ion винятко́вий; раг ~ion як виняток; à l'~ion de за ви́нятком; ~ionnel, -le adj винятковий, особливий.

excès m 1) лишок, надмірність; à 1'~ надмірно; 2) зловживання; 3) мат. остача.

excessi||f, -ve adj надмірний; збудливість;

~ ant, -e adj збудливий; ~ ation f 1) збуджения; 2) підбурювания; ~ er vt 1) збуджувати; 2) (qn à faire qch) підбурювати; з'~er 1) збуджуватися; 2) надихатися. ехсlu, -e adj виключений; ~re* vt виключати, усувати.

exclusi||f, -ve 1. adj 1) несумісний; 2) виключний; 2. f pl надзвичайні заходи; ~ on f виключення; усу́нення; ви́далення; à l'~on de за винятком; крім; \sim vement adv винятково; \sim vité f 1) виключність; 2) однобічність.

excursion f екскурсія; ~niste

m, f екскурсант, -ка.

excus e f вибачения; faire des ~ es вибачатися, перепрошувати; ~er vt (qn de qch) вибачати, пробачати; s'~er просити проба-

exécr||able adj огидний, мерзен-~er vt гидувати: ненавидіти.

 $\frac{d^{11}}{d^{11}}$ exécut||ant m, -е f викона́в|ець, -иця; \sim er vt 1) вико́нувати, робити; 2) страчувати; $s' \sim er 1$) вионти; 2) сграчувати; $s \sim er 1)$ ви-ко́нуватися (про музичний твір); 2) підкора́тися; \sim eur m, -rice fвикона́вічий; \sim ion f 1) ви́кона́ння; mettre $a \sim$ ion ви́кона́ти; 2) стра́та,

exempl||aire 1. adj зразковий, взірцевий; показовий; 2. m зразо́к, екземпля́р; \sim е m приклад, эразо́к; à titre d' \sim е як приклад; раг ~е наприклад; à l'~e de за

прикладом.

exempt [egza], -e ad1 звільнений, позбавлений; ~ de... xiм. без ...; ~er [egzāte] vt (de qch) звільняти; ~ion [egzāsjā] f звільнення; ~ion de service звільнення

від військової служби. exerc||er vt 1) вправляти, тре-нувати; 2) виконувати; ~ un emploi займати посаду; 3) застосовувати, практикувати; s'~ вправлятися, тренуватися; \sim ice m вправа.

exhal ||ation f виділення, випаровування; ~ er vt виділяти, випа-

ровувати.

exhausti||f, -ve adj вичерпний. exhiber vt 1) пред'являти; 2) виставляти напоказ.

exhort||ation f умовля́ння, за-клик; ~er vt (à faire qch) умовля́ти, заклика́ти.

exig||eant, -e adj вимогливий; ence f 1) вимогливість; 2) потреба; ~ er vt вимагати.

exigu [egzigy], -ë adj 1) незначний за розміром; тісний, малий; 2) убогий; обмежений; ~ їте [egziдітелі, обмежении; \sim ite [egzi-guite] f 1) малий розмір, тіснота; 2) убогість.

exil m заслання, вигнання; ~ é, -e 1. adj засланий, вигнаний; 2. m, f вигнан ець, -ка, заслан ець, -ка; \sim ег vt засилати, виганяти; $s'\sim$ ег піти добровільно у вигнання; 2) жити на самоті.

·e adj існуючий; exist||ant, ~ence f існува́ння; життя́; спосіб киття́; ~er vi існува́ти, жити.

exorbitant, -e adj непомірний, надмірний.

expansi||bilité f експансивність; ·f, -ve adj експансивний; ~on f 1) експансія, розростання, поширення; 2) вияв почуттів, відвертість; ~onnisme m загарбницька

expatri||ation f виселення з бать-

ківщини, експатріація; \sim er vt висидати з батьківщини; s'~er залишати батьківщину.

expect||ance f чекання, очікування; ~ ant, -e adj вичікувальний.

expectati||f, -ve 1. adi який (шо)

ехресtati||f, -ve 1. adj який (що) подає надію; 2. f чекання. expédient, -e 1. adj корисний, доцільний; зручний; 2. m 1) засіб, спосіб; 2) pl викрути. expédi||er vt відправляти, відсилати; ~teur m відправник; ~tion f 1) експедиція, похід; 2) підправляння постакка: 3) виковідправлення; доставка; 3) вико-нання (справи і т. ін.).

ехрегіепсе f 1) досвід, досвідченість; раг \sim з досвіду; 2) експеримент, дослід.

expériment||al, -e adj дослідний, експериментальний; ~ation f експериментування, випробування; \sim е́, -e adj досвідчений; \sim ег 1. viекспериментувати, провадити досліди; $2.\ vt$ випробовувати.

expert, -e 1. adj обізнаний, досвідчений; 2. m (en qch) експерт, знавещ

expi||ation f споку́тування; ~er

vt спокутувати.

expir||ation f 1) видихання; 2) закінчення (строку); à l'~ de після закінчення; ~er 1. vt видихати; 2. vi 1) помирати; 2) закінчуватися (про строк).
explica ble adj поясненний, з'я-

совний; ~teur, -trice adj який (що) пояснюе, пояснювальний; ~ tif, -tive adj пояснювальний; ~ tion f пояснення, роз'яснення.

explicite adj цілком ясний, явний; \sim ment adv я́сно, чі́тко, я́вно.

expliquer ot 1) пояснювати, тлумачити; 2) викладати; s'~ порозумітися з кимсь; висловитися.

exploit m подвиг; faire un ~

здійснити подвиг.

exploit | ation f 1) експлуатація екріон панові / 1) ексімуатація (когось кимсь); 2) розробка, добування, експлуатація; ~ des піпев гірнича розробка; 3) підпри-емство, господарство; ~ er vt 1) експлуатувати (когось); 2) роз-робляти, добувати; 3) використовувати; ~er les possibilités використовувати можливості; \sim eur m,

-euse f експлуататор, -ка. explor||ateur m, -atrice f 1) до-слідни|к, -ця; 2) розвідни|к, -ця; ~ation f 1) дослідження; 2) військ. ро́звідка; \sim er vt 1) досліджувати; 2) військ. вести ро́звідку.

explos||er vi вибуха́ти; \sim ible adj вибухо́вий; розривний; \sim if, -ive 1. adj вибуховий; розривний; 2. m вибухова речовина; ~ion f

вибух.

expos||é m 1) виклад; 2) звіт, expos не т) виклад; 2) звіт, доповідь; ~ ег vt 1) виставля́ти, показувати; 2) виклада́ти; 3) наража́ти (на небезпеку); s' ~ ег 1) виставля́тися; 2) (à qch) наража́тися на; рискува́ти; ~ ition f 1) виставка; 2) виклад.

expr | ès, -esse 1. adj 1) точний; рішучий; 2. т посланець, нарочний; 3. adv навмисне.

express [ekspres] m швидкий по-

їзд, експрес.

expressi||f, -ve adj виразний; ~on f 1) вираз; 2) виразність. exprimer ot 1) висловлювати, виражати; 2) вичавлювати, видущувати; з'~ висловлюватися.

expuls||é, -e 1. adj вигнаний, висланий; 2. m, f вигнан|ець, -ка; \sim er vt 1) виганяти, висилати; виключати (з організації); 2) вида-ляти (з організму); ~10n f 1) ви-гнання, висилка; виключення (з організації); 2) видалення (з організму).

exquis, -e adj 1) смачний; 2) чудовий; вишуканий.

extas||e f екстаз, захоплення;

s' ~ier захоплюватися.

extensi||bilité f розтя́жність (твердого тіла); ~ble adj розтяжний (про тверде тіло); ~on f розширення, розвиток, розповсюдження; раг ~оп у широкому розумінні.

exténulation f виснаження; ~ é, -e adj виснажений, знесилений; ~ er vt виснажувати; s' ~ er знемагати.

extérieur, -е 1. adj зовнішній; 2. *m* зовнішність, вигляд; à l'~ зовні.

extermin||ateur m, -atrice f BHни́щувач, -ка; ~ation f ви́нищення; викорінення; \sim ег vt винищувати; викорінювати.

externe 1. adj зо́внішній; 2. m, f

екстерн.

extirp||ation f 1) видалення, виривання з корінням; 2) перен. викорінювання; ~er vt 1) виривати з корінням, викорчовувати; 2) перен. викорінювати; 3) хір. видаextra... préf означає: 1) поза;

extra m щось незвичайне; відмінної якості.

extraction f добування, видобуток.

extraire* vt 1) добувати (вугілля тощо); 2) хір. видаляти, виривати; 3) мат. добувати (корінь).

extrait m 1) екстракт, витяжка; 2) уривок, витяг; 3) виписка з до-кумента; ~ de naissance метрика.

extraordinaire adj 1) надзвичайний; 2) позачерговий; session ~ позачергова, надзвичайна сеcia

extrascolaire adj позашкільний. extravag||ance f 1) дивацтво; екстравагантність; 2) безглуздя; ~ ant, -e adj 1) дивацький; екстравагантний; 2) безглуздий.

extrême 1. adj крайній, надмірний; 2. m крайність; pousser à l'~

доводити до країю. extrémité f 1) край, кінець; межа́; 2) крайність; en venir à des ~s дійти́ до кра́ю; 3) pl кінцівки; ~s supérieures вéрхні кінцівки; ~s inférieures нижні кінцівки.

exubéran||ce f багатство, достаток, надмір; ~t, -e adj багатий,

exult||ation f радість; ~er vi

fable f 1) байка; 2) вигадка; О être la ~ du quartier бутя притчею во язицех.

fabrication f виготовлення, ви-

fabriqu||e f фабрика, завод; de доброякісний; ~ er vt 1) виробляти; виготовляти; 2) перен. вимишляти, вигадувати.

fabul||eux, -euse adj казковий; легендарний; неймовірний; ~iste

façade f фаса́д (будівлі); de ~

показний.

face f 1) лице, обличчя; лицем до; *перен.* перед лицем; еп ~ навпроти; ~ à ~ віч-на-віч; еп ~ de поряд з; à la ~ de в при-сутності; О homme à double ~ двору́шник; perdre la ~ втра́тити прести́ж; faire ~ à протистоя́ти; faire ~ à ses engagements вико́нувати свої зобов'язання; 2) лицьовий бік; de ~ спереду; sous toutes les ~s з усіх боків.

facette f грань; à ~s грано-

ваний.

fâch||er vt сердити, дратувати; завдавати горя; se \sim (de qch) сердитися; se \sim avec розм. посваритися з; ~eux, -euse adj прикрий; неприємний; надокучливий.

facial, -e adj лицевий, лицьо-

facil||e adj 1) легкий, неважкий; 2) лагідний; зговірливни; \sim lté f 1) легкість, неважкість; 2) ввічливість; привітність; 3) pl сприятливі умови; ~iter vt полег-

шувати, сприяти.

façon f 1) фасон, крій; 2) обробка: оздоблення; 3) спосіб, манера; de deux ~ s двояко; de ~ ou d'autre так чи інакше; à la ~ de в стилі, подібно; à sa ~ посвоєму; une ~ de щось на зразок; de toute \sim в усякому разі; de \sim à так, щоб; таким чином, щоб; 4) pl церемонії.

façonn||é, -e adj узо́рчастий; ~er vt 1) обробляти, оздоблювати; формувати; 2) (à qch) привчати; 3) обробляти (землю, вино-

градник).

fac-símilé m факсиміле.

facteur m 1) листоно́ша; 2) носильник; 3) перен. фактор, чинник, рушійна сила; 4) мат. множник; коефіцієнт.

косфицент. factice adj 1) штучний; 2) ne-peh. неприродний, удаваний. facticu||x, -se 1. adj заколотний, бунтівливий; 2. m, f заколотни|к,

facture f 1) виконання (твору мистецтва); 2) манера, склад; ~ а part своерідна манера; gens d'une autre ~ люди особливого складу.

faculté f 1) здібність; властивість; 2) можливість; 3) факультет; с des lettres філологічний

факультет.

fadaise f безглуздя, нісенітниця. fad||e adj 1) позбавлений сма-ку, прісний; 2) перен. безбарвний;

eur f 1) прісність; 2) перен. несмак.

fagot m обере́мок хми́зу; ◊ ~ d'épines злючка; sentir le ~ викликати підозру; ~er vt 1) в'яза-ти хмиз; 2) без смаку одягати; 3) розм. неохайно працювати; se ег без смаку одягатися.

faibl||e 1. adj 1) слабкий; без-силий; 2) безхарактерний; 2. m 1) слабка сторона; 2) пристрасть, слабість; avoir un ~ pour qn прихи́льно ста́витися до ко́гось; \sim esset 1) сла́бість, безси́лля; 2) малоду́шність; avoir de la ~esse роцг ... бути поблажливим до ...; ∼ir vi сла́бнути.

faïanc||e f фая́нс; \sim erie f 1) фая́нсовий завод; 2) торгівля фая́нсом; 3) фая́нсові ви́роби.

failli m, -e f банкру́т. faill||ir* vi 1) бракува́ти, не вистачати; 2) збанкрутувати; 3) (а qch) порушувати, не додержувати; à son devoir порушити свій обов'язок; 4) у сполученні з інфінітивом перекладається ледве мало не: j'ai ~ i mourir я ледве не

faillite f неспроможність, банкрутство; крах, провал; faire ~

збанкрутувати.
faim f 1) голод; ~ de loup вовчий апетит; avoir ~ бути голодним; 2) перен. палке бажання.

fainéant, -e 1. adj лінивий;

2. *т.* f лёдар, -ка; нероба. faire* I 1. *vt* 1) робити, виготовляти, творити; здійснювати; ~ un costume пошити костюм; ~ des vers писати вірші; ~ un tour, ~ une promenade здійснити про-

гу́лянку; ~ naufrage зазна́ти корабельної аварії; перен. зазна́ти невдачі; ~ la guerre воювати; ~ son chemin iти своєю доро́гою; перен. робити кар'єру; ~ ses exa-mens складати екзамени; 2) займатися чимсь; ~ sa médecine ви-вчати медицину; ~ son droit навчатися на юридичному факультеті; ~ du sport займатися спортом; 3) наводити порядок; ~ le lit прибирати ліжко; \sim la chambre прибирати кімнату; \sim la vaisselle мити посуд; 4) викликати, спричиняти; завдавати; ~ des difficultés чинити перешкоди; honte присоромити; ~ de la peine завдавати болю, прикро вражати; ~ решт налякати; 5) проявляти, виявляти; ~ honneur à робити честь; ~ attention à звертати ува-гу на; 6) строїти з себе, корчити, удавати; ~ le malin розм. хитрувати, мудрувати; ~ le mort уда-вати мертвого; ~ l'innocent прикидатися простачком; 7) у конструкціях з іменником утворює багато сталих словосполучень: ~ bloc avec блокуватися з; ~ corps avec становити єдине ціле з; ~ appel à звертатися до; ~ face à протистояти; ~ échec à дати відпротистояти; ~ еспес а дати відсіч, перешкодити; ~ foi бути дійсним; вважатися справжнім; ~ part повідомля́ти; ~ main basse розм. грабувати; ~ front протистояти, чинити о́пір; ~ nombre рахуватися, значитися; ~ eau дати течу; ~ la classe вести урок; 8) у конструкціях з інфінітивом іншого бієслова виражає спонукання, наказ і часто змінює його

значення: ~ lire примусити читати; ~ rire розсмішити; ~ pleurer викликати сльози; ~ tomber упустити, кинути; ~ pousser вирощувати, зрощувати; ~ savoir оголосити, довести до відома; ~ sorlir випровадити, вигнати; ~ venir покликати; передплачувати (газету); ~ passer передавати; ~ voir показувати; ~ sauter висаджувати у повітря; ~ souffrir завдава́ти бо́лю; ~ chanter шантажува́ти; ~ jouer приводити в дію; ~ duгег продовжувати; ~ faire доручати зробити, замовляти; 2. vi 1) діяти, робити; \sim bien, \sim mal робити добре, погано; \sim de son тіецх старатися з усіх сил; 2) гармоніювати, відповідати; ~ bien avec qn, ~ bien ensemble підходити, гармоніювати; ~ mal avec qn, ~ mal ensemble не підходити; 3)мати вигляд; ~ laid, ~ joli мати поганий, гарний вигляд; 4) становити (в результаті): deux et deux font quatre два і два чотири; 3. утворює безособові конструкції: il fait froid хо́лодно; il fait chaud те́пло, жа́рко; il fait beau та́рна пого́да; il fait jour ви́дно; il fait nuit те́мно; c'en est fait все скінчено; вирішено; c'en est fait de lui він пропаща людина; його вже немає (в живих); se \sim 1) робитися, ставати; se \sim vieux старішати; ставати, se \sim vient старишати, se \sim petit зшу́литися; se \sim гаге рідко бува́ти; 2) встановитися, утворитися; 3) створювати собі, роби́ти собі; se \sim du mauvais sang розм. хвилюватися, псувати собі кров; se ~ fête de радіти чомусь; ◊ se ~ jour проявлятися, виявля́тися, наміча́тися; 4): s'en \sim розм. хвилюва́тися, турбува́тися; t'en fais pas! не суму́й!; 5) у конструкціях з інфінітивом: se \sim aimer виклика́ти любо́в до се́бе; se \sim apporter наказа́ти принести́ собі́; se \sim sentir дава́ти себе́ зна́ти; se \sim prendre да́ти схопи́ти се́бе́; попа́стися в ру́ки; 6) у безособових зворотах: il se fait nuit темні́є.

faire II m майстерність, манера виконання.

faisceau m пук, в'я́зка, жмут. fait, -е 1. adj зроблений; закійчений; тал \sim незгра́бний; homme \sim зріла люди́на; 2. m 1) справа, вчи́нок; pl поведінка; дія́льність; \sim d'armes по́двиг (воєнний); prendre qn sur le \sim спійма́ти кого́сь на гаря́чому; c'est un \sim à part це інша спра́ва; le \sim est que... спра́ва в то́му, що...; au \sim 1 ближче до спра́ви!; \circ 0 prendre \sim et cause pour qn cта́ти на чийсь бік; dire à qn son \sim ви́словити кому́сь всю пра́вду; \circ 2) факт; подія, ви́падок; \sim avéré вірогідний факт; \sim à noter важли́вий факт; \circ 6 се \sim тим са́мим, у зв'язку́ з цим; dans le \sim 7, par le \sim 7, du \sim 7, au \sim 7, en \sim 7 по су́ті, факти́чно, дійсно; \circ 7 loc. \circ 7 prep.: du \sim 7 de y зв'язку́, че́рез; en \sim 7 de відно́сно, що́лої, \circ 8 loc. \circ 9 ren \sim 9 du \sim 9 que оскі́льки, тому́ що; par le \sim 9 que че́рез те, що

faîte т вершина, верх, верхівка.

faits-divers m pl pishe (pybpu-ka e caseri).

falaise f берегова скеля, крутий бéper.

fallacieu||x, -se adi обманний,

falloir* v. impers. належати, бути потрібним; il faut потрібно, слід, треба; comme il faut пристойний, порядний; s'en ~: il s'en faut далеко не так; il s'en faut de реи, peu s'en faut майже так; tant s'en faut зовсім не.

falot, -e adj 1) чудакуватий, смішний; 2) безбарвний, невиразний.

falsifi||cateur m, -catrice f фальсифікатор; \sim cation f фальсифіка-ція, підробка; \sim er vt фальсифікувати, підробляти.

вати, підрооляти.

famé, -e adj: bien, mal \sim яки́й (що) ма́е добру, недобру репутацію.

fameu||x, -se adj знаменитий, славнозвісний.

familial, -e adj сімейний, родин-

familiariser vt (qn avec qch) привчати до; se \sim 1) (avec qn) зближатися з кимсь; 2) (avec qch) засвоювати; звикати.

familiarité f невимушеність, фа-

мілья́рність, вільність. famili (er, -ère adj 1) близько знайомий; близький; дружній; 2) невимущений, простий; 3) повсякденний; langage ~ розмовна мова; 4) звичний, звичайний, відомий;

cela lui est ~ це йому знайоме. famille f 1) сім'я, родина; рідня; еп ~ між своїми; 2): ~ de mots лінгв. лексичне гніздо. famine f голод; голодування;

crier ~ скаржитися на элидні; de голо́дний; зли́де́нний.

fan||é, -e adj зів'ялий, побляк-

лий, ви́цвілий; \sim er vt 1) воруши́ти сі́но; 2) роби́ти бля́клим; знеба́рвлювати; se \sim er в'я́нути, сохнути, блякнути.

fanfare f 1) фанфара (сигнал);

2) духовий оркестр. fantaron, -ne 1. adj хвалькуватий; 2. m, f хвалько; фанфарон; ~ пег vi хвастати.

fang||e f 1) багно; трясовина; перен. розпуста; ~ еих, -еихе adj брудний; багнистий.

fanion m прапорець; військ. си-

гнальний прапорець, висок. Сагнальний прапорець. fantaisie j 1) фантазія, уява; de \sim оригінальний; 2) примха, ви́тівка.

fantasque adj примхливий; но-

ровливий; химерний. fantassin m піхотинець.

fantoche 1. m маріоне́тка; 2. adj маріонетковий.

fantôme m привид, примара; О faire des \sim s жити ілюзіями. faquin m 1) опудало, телепень;

негідник; нахаба.

faraud, -e 1. adj хвалькуватий; 2. *т розм.* фат, хлюст; хвалько́. farc||e 1. *f* 1) начинка, фарш;

2) фарс; жарт; faire une \sim à qn пожартувати з когось; 2. adj розм. смішний, забавний; ~ eur, -euse 1. m, f жартівни к, -ця; 2. adj насмішкуватий.

farcir vt (de qch) 1) начиняти, фарширувати; 2) перен. набивати,

напихати.

fardeau m вантаж, ноша; тя-

ráp; ~ des ans стáрість. farfouiller vi ритися, шарити,

шукати.

farin \parallel e f бо́рошно; \sim er vt по-

сипати борошном; ~ eux, -euse adj мучнистий.

farouche adj 1) дикий, відлюдний; 2) лютий; скажений; () vertu недоторка.

fascin ateur, -atrice adj привабливий, чаруючий; ~ ation f 1) чарівність, зачарування; 2) гіпноз; ~ er vt 1) зачаровувати; 2) гіпнотизувати.

fasc lisme · m фашизм; ~iste 1. adj фашистський; 2. m, f фа-

faste m пишність, розкіш, блиск. fastidieu||x, -se adj нудний. fastueu||x, -se adj пишний, роз-

fatal, -e adj 1) фатальний, неминучий; 2) згубний; соир \sim смертельний удар; \sim ite f фатальність, доля, неминучість.

fatilgant, -е adj стомлюючий, важкий; ~gue f утома; ~gué, -е adj 1) стомлений; 2) розм зношений; \sim guer vt стомлювати; обтяжувати; докучати.

fatras m ку́па мо́тлоху; 🗘 ~

de paroles марнослів'я, fatuité f самовдоволення, чван-

faubour || g m передмістя, пригород; \sim ien m, -ne f жи́тель, -ка передмістя.

fauch||aison f косовиця, косіння; ~ er vt 1) косити; 2) руйнувати, знищувати.

faucille f серп. faucon m сокіл.

faufil m жива́ ни́тка; \sim er vt1) пришивати на живу нитку; 2) перен. розм. протягати, se ~er втиратися; прослизати, пробиратися. faune f фауна.

faussaire m, f підроблювач, -ка;

фальсифікатор.

fauss||ement adv 1) хибно; неправдиво; 2) неправильно, фаль-шиво; ~er 1. vt 1) гнути, псувати, викривляти; 2) перекручувати, невірно тлумачити; 2. vi фальшивити (y cniвах, грі); ~eté f брехливість, нещирість, фальшивість;

неправда, брехня.

faute f 1) помилка; огріх; провина; ~ d'impression друкарська помилка; à qui la ~? хто винуватий?; prendre en ~ викрити ко-гось; 2) дефект; недолік; faire ~ не вистачати, бракувати; ~ de loc. prép. за браком; sans ~ loc.

adv. неодмінно, обов'язково, fauteuil m крісло; \sim d'orchestre крісло в партері; \sim à bascule

крісло-гойдалка.

faut||eur m, -rice f винуват|ець, -иця; \sim eurs de guerre палії війни; \sim if, -ive adj 1) помилковий; 2) винуватий.

fauve 1. adj рудуватий; bêtes s дикі, хижі звірі; 2. m хижак.

faux I f c.e. коса. fau|x II, -sse 1. adj 1) обманливий, удаваний; 2) неправдивий; с'est ~! неправда!, брехня!; 3) підроблений, фальшивий; 4) хибний, помилковий; ~ раз промах, хибний крок; faire ~sse route хибний крок; faire ~sse route збитися з дороги; 5) тех. допо-

міжний, додатковий; 2. adv невірно, фальшиво; à ~ безпідставно, даремно; 3. т 1) неправда, брехня; 2) підробка.

faux-fuyant m 1) кружний шлях; 2) викрут, виверт.

fav||eur f 1) милість, ласка; таміність, доброзичливість; ласка; прихильність, доброзичливість; faites-moi la — de зробіть ласку; О en — de на користь; à la — de під захистом; à la — de la nuit під прикриттям ночі; 2) пільта; régime de — режим най-більшого сприяння; ~orable adj 1) сприятливий; 2) прихильний, доброзичливий.

favori, -te 1. *adj* улюблений; 2. *m*, f улюбленець, -иця; фаворит, -ка; 3. *m* pl бакенбарди; \sim ser

vt сприяти, протегувати.

fébri||fuge 1. adj протигарячковий; 2. т жарознижуючий засіб; ~ le adj гарячковий.

fécond, -e adj родючий; ~ en qch багатий; плідний; pluie ~e оживляючий дощ; ~lté f родючість; плідність; багатство.

fédéral, -e adj федеральний, со-

fédér||atif, -ative adj союзний, федеративний; ~ation f федерація, союз, спілка; \sim є, -е 1. adj союзний; république \sim єе союзна республіка; 2. т член спілки, федерації.

fée f фея, чарівниця; conte de

s чарівна казка. fein||dre* vt прикидатися, симу-

лювати; ~t, -е 1. adj удаваний; напускний; 2. ј удаваність. fêl||é, -е adj тріснутий; О tête ~ée навіжений; ~er vt робити тріщину; se ~er тріснути.

félicitation f поздоровлення. félicité f блаженство.

féliciter vt поздоровляти, вітати; se \sim вітати один одного, félon, -ne 1. adj віроломний,

зрадницький; 2. m. f зрадник, -ця; ~ le f віроломотво, зрада. felure f трішина. femelle f самка.

féminin, -e adj жіночий. femme [fam] f 1) жінка; ~ de chambre покоївка; ~ de journée поденна робітниця; 2) дружина; prendre ~ одружуватися. fenaison f сінокіс, косовиця.

fendant m хвалько́. fendre* 1. vt коло 1. vt колоти; розщенлювати; О il gèle à рієтте ~ лю-тий мороз; 2. vi розколюватися; se \sim 1) розколюватися, тріскатися; 2) розм. розщедрюватися.

fenêtre f вікно. fenouil m бот. кріп.

fente f щілина, тріщина; проріз. fer [fe:r] m 1) залізо; ~ londu чавун; ~ laminé прокатна сталь; de ~ залізний; перен. твердий, непохитний; 2) виріб із заліза; ~ à repasser праска, утюг; ~ à souder паяльник; ~ à cheval підкова; 3) клинок; меч; кинджал; 4) рі кайдани, пута.

fer-blanc m жерсть, бляха. férié, -e adj святковий; jour ~ неробочий, вихідний день.

férir vt: sans coup ~ без опо-

ру, без бою.

ferme I 1. adj 1) твердий, міцний; terre ~ материк; cýша; 2) neрен. непохитний; d'un pas ~ шучим кроком; 2. adv твердо, міцно, стійко; tenir ~ стійко триматися.

ferme II f фе́рма; ~ d'élevage

тваринницька ферма. $ferme III f \ 6y\partial$. кроквяна ферма. ferment m фермент, закваска;

 \sim ation f 1) бродіння; 2) перен. збудження, хвилювання; ~er vi 1) бродити; 2) перен. хвилюватися.

fermer 1. vt 1) зачиняти; замикати; закривати; ~ à vis загвинти́ти; ~ une plaie затягну́ти ра́ну; ◊ ~ les oreilles à qch не ві́рити чомусь; 2) закінчувати, припиняти; 3) загороджувати; 2. vi замикатися, зачинятися.

fermeté f 1) твéрдість, міцність; перен. стійкість, непохитність. fermeture f 1) запор, засув; ~ éclair змійка, блискавка (застібка); 2) закриття.

fermiller m, -ère f фе́рмер, -ша.

ferraill \parallel e f залізний брухт; \sim er vi 1) битися на шпагах; 2) погано фехтувати; 3) брязкати; 4) розм. га́ряче́ спереча́тися; ~еиг т розм.

гаряче сперечатися, ~ ещ т розм. забіяка; суперечник.

ferrant adj: maréchal ~ коваль.

ferr||é, -e adj 1) обкований залізом; О voie ~ е́е залізнична колія; 2) залізнистий; 3) прям., перен. підкований, знаючий; \sim er vt 1) обковувати; 2) підковувати; 3) пломбувати (товари).

ferri||fère adj залізистий; який (що) містить залізо; ~que adj хім.: oxyde ~ que окис заліза.

ferroviaire adj залізничний; сепtre ~ залізничний вузол.

fertil e adj родючий, урожай-ний; O esprit ~ винахідливий розум; ~ еп ... багатий на ...; ~ isa-tion f удобрювання (грунту);

~iser vt-удобрювати; ~ité f плодючість; родючість.

ferv||ent, -e 1. adj ре́вний, запопа́дливий, гаря́чий, завзя́тий; 2. т, 1) послідовни к, -ця; прихильни к, -ця; грихильни к, -ця; грихильни к, -си; с du sport болільник; сент f ретельность к стана по послідовни к сент б ретельни к сент б ретельник к сент б ретель ність, старанність, завзятість; рагler avec ~eur говори́ти з захо́пленням.

festin m бенкет; \sim er vi бенкетувати.

festoyer 1. vi бенкетувати; 2. vt частувати; вшановувати.

fêt||e f 1) свято; святкування; гуляння; с champêtre пікнік; faire la ~ жити розгульно; être en ~ мати святковий настрій; 2) іменини; souhaiter une \sim à qn вітати когось з іменинами; \sim er vt 1)

святкувати; 2) вшановувати. fêtu m 1) соломинка; 2) дріб-

ничка, дурниця. feu I m I) вогонь, полум'я; ~ d'artifice фейерверк; à petit ~ на повільному вогні; prendre ~ спалахнути; перен. скипіти; О ~ de paille короткий спалах; mettre tout à ~ et à sang знищувати все вогнем і мечем; jeter ~ et flamme метати грім і блискавку; шаленіти; employer le fer et le ~ шаленти, епіріоует те тег ег те ~ вживати крайніх заходів; 2) по-же́жа; аи ~! горить!, поже́жа!; 3) світло; мая́к; ліхта́р; ~х d'atтеггіззаде ав. посадочні вогні; \sim х de joie ілюмінація; \sim à éclipse блимаючий вого́нь; 4) військ. вого́нь, стрільба; coup de \sim по́стріл; \sim (x) croisé(s) перехресний вогонь; агте à \sim вогнепальна зброя; faire \sim вистрілити; faire

faux ~ дати осічку; ~!`вого́ны! (команда); aller au ~ іти в бій; 5) світло, виблиск; 6) спека; les ~ (x) de l'été літня спека; 7) запалення, жар; il est tout en ~ він весь горить; 8) топка, піч; 9) двір (селянський); 10) натхнення, запал.

feu II, -e adj покійний; ~ ma mère, ma mère ~e моя покійна мати.

feuill||age m листя; ~aison f (пора) розпускання листя на де-

feuille f 1) лист, листок (рослини); ~ morte сухий лист; de vigne фіговий листок; 2) пелюстка; 3) аркуш (nanepy); 4) листок, газета; 5) відомість, бюле-тень; бланк; ~ d'assurance листок непрацездатності; ~ de présence список присутніх (на зборах).

feuillée f 1) листя; 2) альтанка. feuilleter vt перегортати листки; швидко переглядати.

feuilleton m 1) ру́брика, хро́-

ніка; 2) фейлетон.

бетровий капелюх; \sim 6, -е adj оббитий повстю; \sim 6 оббитий повстю; \sim 6 оббивати (повстовну, повсть); 2) оббивати (повстовну, повсть); 2) оббивати (повсть)

fève f боб; ◊ rendre (une) ~ pour (un) pois відплатити тіє́ю ж монетою.

février m лютий (місяць); en

~, au mois de ~ у лютому.
 fian||çailles f pl заручини, сватання; ~cé m, -e f наречен|ий, -a;

тання; \sim се m, \leftarrow f наречения, \rightarrow а; \sim сег об заручити, засватати. **fibr**||e f 1) бог., анат. фібра, волокно; жилка; \Diamond toucher la \sim

paternelle уразити батьківські почуття; avoir la ~ sensible бути чуття; avoir la — sensible бути вразливим; 2) тех. фібра, фіброва тканина; — eux, -euse adj 1) волокнистий; 2) анат. фіброзний. ficeler ut 1) перев'язувати мотузкою; 2) розм. одятати.

ficelle 1. f 1) мотузка, шпагат; шнуро́к; 2) pl трюк, хи́трощі; \Diamond tenir les ~s dans une affaire (neпомітно) орудувати всім; верховодити; 3) військ. розм. погон; нашивка; 2. adı фам. хитрий, шах-

раюватий.

fich |e| f| 1) кілочок; 2) завіса (дверей, вікна); 3) фішка, жегон (у ері); 4) картка (каталожна, ресстраційна); \sim d'immatriculation особиста картка: ~er vt 1) забивати; встромляти; 2) розм. робити; 3) розм. надавати (ляпасів); 4) розм. кидати, жбурляти; О ~ег à la porte виставити за двері; ~ ez-moi le camp! розм. геть звід-си!; ~ ez-moi la paix! груб. дайте мені спокій!; 5) театр. арго провали́ти (n'ecy); se ~er (de) розм. глузувати з; ◊ se ~er dans la tête вбити собі в голову; s'en ~er груб. плювати на; је m'en ~e! наплювати!

fichier m картотека; каталож-

ний ящик.

fichu I m косинка, хустинка. fichu II, -e adj розм. 1) поганий, паскудний; mal ~ погано одя́гнений; пога́но збудо́ваний; по-га́но влашто́ваний; 2) пропа́ший; il est ~ він пропа́ша людина.

fidèle 1 adj 1) вірний, відданий, надійний; 2) точний, вірогідний; 2. m, f 1) віруючий, -a; 2)

прихильни κ , -ця; \sim ment adv 1)

віддано; 2) вірно, точно. fidélité f 1) вірність, відданість; точність, правильність.

fiel m 1) фізіол. жовч; 2) перен. гіркота; tremper sa plume dans du ~ писати їдко; ~leux, -leuse adj жовчний.

fier (se) (\dot{a}) довірятися комусь,

чомусь; покладатися на... fier [fje:r], fière adj 1) гордий, гордовитий; 2) благородний; під-несений; 3) розм. відважний, бра-

fièrement adv 1) гордо; 2) розм. сильно; je l'ai ~ tancé я йому добре вичитала.

fierté f 1) гордість; 2) благородство, піднесеність.

fièvre f 1) лихома́нка, пропа́сниця; гарячка; 2) збудження, хвилювания.

fiévreu||x, -se adj гарячковий;

~ sement adv гарячково. fig||é, -e adj нерухомий, застиглий; \sim er vt згущати, заморожувати; se ~er застигати, твердіти.

figure f 1) образ; вигляд, зовнішність; 2) лице, обличчя; О faire ~ займати видне становище; faire-~ de... мати вигляд; 3) зображення; рисунок, креслення; 4) фігура (геометрична, у танцях, картах, спорті).

figuré, -e 1. adj фігуральний, образний, алегоричний; sens ~ переносне значення; 2. m: au ~ у переносному значенні.

figurer 1. vt зображувати, змальовувати; 2. vi займати певне становище; фігурувати; se ~ уявляти собі.

figurine f статуетка, фігурка. fil m 1) волокно, нитка; О пе tenir qu'à un ~ висіти на волос-ку; donner du ~ à retordre завдавати клопоту; de ~ en aiguille мало-помалу, слово за словом; 2) перен, провідна нитка; perdre le ~ губити нитку (думок, бесіди); 3) дріт; ел. провід; ~ de fer залізний дріт; ~s de fer barbelés колючий дріт; ~ direct прямий провід; ~ de prise de terre padio заземлення; sans ~ бездротовий; О donner un coup de ~ posm. noдзвонити по телефону; avoir qn au

file f ряд; низка; serrer les \sim s зімкнути ряди; à la \sim один за о́дним; à la \sim indienne, en \sim indienne низкою, один по од-

bout du ~ говорити з кимсь по

телефону.

filer 1. vt 1) прясти; 2) вистежувати когось; 2. vi 1) розм. піти; тікати; \sim à l'anglaise піти непомітно, не прощаючись; 2) чадіти (про лампу); 3) падати (про зір- κu); $Q \sim \text{doux розм.}$ присмирніти

filet I m 1) ниточка; 2) цівка, струминка; \sim d'eau струминка води; un \sim de краплинка. filet II m сіть, сітка; сіточка

для волосся; tendre des ~s прям., перен. розставляти сіті, ставити тенета.

fileu $|| \mathbf{r} \ m$, -se f 1) прядильни $| \mathbf{k}$,

-ця; 2) філер, шпиг. filial, -е 1. adj синівський, дочірній; 2. f філіал, відділ. filiation f 1) спорідненість; 2) зв'язок, наступність.

fille f 1) дочка; 2) дівчина; ~ tte f 1) дівчинка; 2) донька. film m 1) фільм; ~ sonore зву-

ковий фільм; ~ d'actualités кіно-хроніка; ~ artistique художній фільм; ~ fixe діафільм; ~ en cinémascope широкоекранний фільм; ~ en cinérama кінопанора́мний фільм; ~ en relief стереоскопічний фільм; ~ de vulgarisation scientifique науково-популярний фільм; ~ policier детекти́вний фільм; ~ à épisodes багатосерійний фільм; projeter un ~ демонструвати фільм; tourner un ~ знімати фільм; 2) кіноплівка; 3) рентгенівський знімок.

filou m шахрай, крутій; шулер.

fils [fis] m cun.

fin I f 1) кінець, закінчення; mettre ~ à qch покласти край чомусь; prendre ~ кінчатися; à la ~ врешті, наприкінці; vers la ~, sur la ~ під кінець; en ~ de compte, en dernière ~ кінець кін-цем; врешті-решт; 2) смерть; 3) намір, мета; ~ en soi самоціль; en venir à ses ~s досятти своеї мети.

fin II, -e 1. adj 1) тонкий; 2) дрібний; 3) чистий, справжній; ог чисте золото; 4) гострий, до-тепний; mot ~ гостре слівце; 5) тепний; тот ~ гостре сывые, о, лукавий, китрий; ~ е тоисhе тонка штучка; le ~ тот розм. розгадка; 2. т 1) суть, головне, le ~ d'une affaire суть справи; 2)

хитрун; faire le ~ хитрувати. final, -e 1. adj кінцевий, за-ключний, фінальний; 2. f спорт. фінальні змагання; 3. m фінал.

finalité f філос. кінцева мета.

financ||e f 1) фінансовий світ; 2) pl фінанси; ~er vt фінансувати; ~ier, -ière 1. adj фінансовий; 2. т фінансист.

finass||er vi розм. лукавити, хитрувати; ~ erie f фам. хитрощі,

підступи.

finaud, -e adj хи́трий, виверт-ки́й; \sim erie f хи́трість, спри́тність. finesse f 1) то́нкість, ви́тонче-ність; 2) чу́йність, прони́кливість;

дотепність; 4) лукавство, хит-

рість.

finir 1. vt кінчати; припиняти; 2. оі кінчатися, припинятися; переставати; en \sim покінчити з чимсь. finlandais, -e adj фінлянд-

finnois, -e 1. adj фінський; 2. m фінська мова. fiole f склянка; плящечка.

firmament m небозвід.

fissi||le adj який (що) розщеплюеться; ~ on f розщеплення, ділення; ~ on de noyau розщеплення ядра.

fissure f щілина, тріщина; роз-

па́дина́.

fixe 1. adi 1) нерухомий; regard пильний погляд; О idée ~ напильнай погляд, у поет на стирлива ідея; 2) непорушний, по-стійний; точний; ргіх ~ тверда ціна; demeure ~ постійне місце проживання; 2. т тверда ставка; 3. int: ~! військ. струнко!; ~ ment adv пильно.

 $fix||er\ vt\ 1)$ прикріпляти, за-кріпляти; 2) встановлювати; призначати, визначати; 3) спиняти; фіксувати; 4) уточнювати; інформувати; роцг ~ les idées для я́сності; \Diamond être ~ é знати, бути поінформованим; se ~ 1) поселятися; 2) прикріплюватися. flagell||ation / бичування; ~er

vt бичувати.

flageoler vi тремтіти, дрижати (про ноги).

flagorn | er vt лестити; догоджати; ~erie f підлесливість; ~eur m, -euse f підлесни k, -ця.

flair *m* нюх, чуття; ~ er *vt* 1) нюхати; 2) *перен*. чути, пронюхати; вгадувати.

flamant *m зоол.* фламінго. flambant, -e adj палаючий; ◊ ~ neuf розм. новісінький, з голочки.

flambeau m 1) факел; 2) під-

свічник; 3) перен. світоч. flamb||ée f 1) яскраве полум'я; 2) перен. спалах; \sim er 1. v_i палати, горіти; 2. v_i прокурювати, обкурювати.

flambo||iement m палання, блискання; \sim yant, -e adj пала́ючий, бли́скаючий; \sim yer vi пала́ти, бли́скати.

flamme f l) полум'я; livrer aux ~s знищити вогнем; 2) перен. гарячність; запал; пристрасть; 3) мор, вимпел

flanc [fla] m 1) бік; сторона́; ◊ se battre les ~s із шкури лізти; être sur le ~ бути знесиленим; tirer au ~ ухиля́тися від робо́ти; 2) утроба, че́рево; 3) схил; 4) військ. фланг; prêter le ~ під-ставити фланг; перен. дати при-

flancher vi фам. злякатися; уті-

flan er vi тинятися; байдикувати; ne ~ez pas не баріться;

~erie f тиняння; байдикування; ~eur, -euse 1. m, f гультяй, -ка; нероба; 2. adj 1) бродячий; 2) бездіяльний.

flanquer vt розм. шпурляти, ки-дати; ~ à la porte вигнати за двéрі.

flaque f калюжа.

flash [flas] m 1) фото світловий спалах; 2) короткий кадр; 3) екстрене повідомлення.

flasque I adj в'я́лий; дря́блий.

flasque II f фля́га. flatt||er vt 1) ле́сти́ти, догоджа́ти; 2) гладити, пестити; голубити; м'яко поводитися; 3) попускати, потурати; ~ les goûts de qn потурати чиїмсь смакам; 4) подавати надію; se \sim 1) тішнти себе надією; 2) (de) чванитися; \sim erie f лестощі; \sim eur, -euse 1. adf 1) улесливий; 2) похвальний, приємний; 3) ласкавий; 2. m, f підлестими.

ник, -ця. flèche f 1) стріла́; О faire ~ de tout bois вживати всіх заходів; monter en \sim різко підскочити (про ціни); en \sim цугом; 2) шпиль (дзвіниці); флагшток; вістря. fléch||ir 1. vt 1) гнути, згинати;

2) перен. зм'якшити, зворушити; 2. vi 1) гнутися, згинатися; ~ sur ses pattes присідати на лапи; 2) підкорятися; поступатися; 3) осідати; зменшуватися; 4) знижуватися (про ціни); \sim issement m 1) згинання; 2) осідання; 3) падіння

згинания, 27 остдания, 6, икр. (кривої); 4) зниження (цін). ilemme f розм. непереборна лінь; 0 battre sa ~ байдикувати. flétrir vt викликати в'янення;

знебарвлювати; se ~ в'янути,

блякнути.

fleur f 1) квітка; цвіт; 2) цвітіння, пора цвітіння; en ~ в цвітý; 3) розквіт; mourir dans la ~ de l'âge померти у розквіті сил; 4) цвіт, добірна частина; О à de... урівень з; yeux à ~ de tête витрішкуваті очі; à ~ de peau поверхневий, неглибокий.

fleuret m рапіра.
fleurette f квіточка; ◊ conter

залицятися, фліртувати. fleuri, -e adj 1) квітучий; teint ~ свіжий колір обличчя; 2) барвистий; ◊ barbe ~e сива борода.

fleur||ir 1. vi 1) цвісти; 2) neрен. процвітати; 2. vt прикрашати квітами; \sim issant, -e adj квітучий; \sim iste m, f 1) квітникар, -ка; 2) продавієць, -щиця квітів.

fleuve m 1) ріка́ (що впадає в море); 2) перен. потік. flexi||bilité f 1) гну́чкість; 2) перен. поступливість; \sim ble adj 1) гнучкий; 2) перен. поступливий; \sim on f 1) вигин; згин; зігнутість; 2) грам. флексія.

floche 1. adj мохнатий, волохатий, пухнастий; 2. f помпон.

flocon m 1) жмут; кла́поть, кла́птик; 2) pl пластівці; \sim s de neige сніжинки; ~ neux, -neuse adj мохнатий, волохатий, пухнастий.

floraison f цвітіння.

flore f фло́ра. florissant, -e adj квіту́чий, процвітаючий.

flot m 1) хви́ля, вал; Q se remettre à ~ викрутитися, вилізти з боргів; 2) потік; 3) морський приплив.

flott||able adi сплавний: ~age т сплав лісу.

flottant, -e adj 1) плаваючий, плавучий; 2) який (що) майорить; 3) нестійкий, нерішучий; 4) рухо-

flotte I f флот. flotte II f буй, поплавець.

Потте II ј оуи, поплавець. flottement m 1) коливання, хвилеподібний рух; 2) нерішу́чість. flottiler 1. vi 1) плавати, триматися на воді; 2) майоріти; 3) вагатися; 2. vt сплавляти ліс; \sim eur m 1) плотогон; 2) поплавити viвець, буй.

flou, -e 1. adj 1) туманний; завуальований; розпливчастий; 2) м'який (про тканину і т. п.); 2. т

розпливчастість (зображення). fluet, -te adj тонкий, тендітний;

fluid||e 1. adj текучий, рідкий; 2. m 1) рідке́ тіло; газоподібне тіло; 2) флюїд; \sim ité f рідкий стан; газоподібний стан.

flût||e f 1| флейта; 2) флейтист, -ка; 3) довгастий хлібець; 4) фужер; 5) pl тонкі, довгі ноги; \sim е́, -е adj ніжний, мелодійний; \sim ег vi

грати на флейті.
 fluvial, -е adj річковий.
 flux m 1) морський приплив;
 потік; ~ de sang кровотеча.
 fluxion f мед. запальний про-

це́с; ~ à la joue флюс. fec; ~ a la joue филос.

foi f 1) віра, вірування; О
n'avoir ni ~ ni loi не мати ні
сорому ні совісті; 2) вірність; 3)
довір'я; bonne ~ правдивість; сумлінність; mauvaise ~ несум-лінність; digne de ~ гідний довір'я; faire ~ бути дійсним; 4)

слово, обіцянка; donner sa ~ дати слово; sur la ~ de... на віру, на чесне слово; та ~ чесне слово.

foie m печінка. foin m cíнo; faire les ~s коси-

foire / я́рмарок; база́р.

fois f раз; cette ~-ci на цей раз; maintes ~, nombre de ~ багато разів; plus d'une ~ не раз і не два; la prochaine ~ насту́пного разу; à une autre ~ до на-ступного разу; une ~ одного разу, я́ко́сь; une ~ pour toutes *розм.* раз (i) наза́вжди; des ~ ∗que ... y pási, якщо́; deux ~ deux font quatre два рази по два чотири; à la ~ loc. adv. відразу; одночасно.

foison f достаток; $a \sim y$ досталь; \sim nement m 1) надмір; 2) розмноження; ~ ner vi 1) (en, de) бути багатим на щось; кишіти; 2) розмножуватися.

fol dus. fou.

folatr||e adj грайливий, жвавий;

er vi гратися, пустувати.

folie f 1) безумство, божевілля, психоз, манія; 2) безрозсудність, безглуздя; 3) пристрасть, захоп-

folle ∂us. fou; ~ment adv нестямно, шалено.

follet, -te adj: feu ~ блукаю-

чий вогник.

folliculaire m газетний писака. forment||ateur m, -atrice f підбуровач, -ка; \sim de guerre палій війни; \sim ation f 1) припарка; 2) збудження, підбурювання; \sim ег vt 1) класти припарки; 2) підбурювати, збуджувати.

foncé, -e adj темний (про колір,

фарби); vert ~ темню (про коль, фарби); vert ~ темно-зелений. fonc||ement m риття; буріння; ~ er 1. vt 1) поглиблювати, рити, бурити; 2) згущати фарби; 2. vi

(sur) ки́датися, напада́ти. fonci∥er, -ère adj 1) земе́льний; помісний; propriétaire ~ землевласник; поміщик; 2) властивий, природжений; основний; distinction ~èге природжене благородство; qualités ~ères природні якості; ~èrement adv грунтовно, глибоко, по суті.

fonction f 1) посада, обов'язок; faire ~ de виконувати чиїсь обов'язки; 2) функція; діяльність; 3) дія, робота; être en ~ діяти; mettre en ~ привести в дію; О en ~ de... loc. prép. залежно від; відповідно до.

fonctionn aire m урядова особа; службовець; чиновник; ~ aris-

те т бюрократизм.

fond m 1) дно; глибина; couler ~ іти на дно; перен. розорити; de ~ en comble зверху донизу; 2) дно, днище; 3) основа, підстава, суть; article de ~ редак-ційна стаття; передова; à ~ грунтовно; досконально; au ~, dans ~ по су́ті.

fondage m лиття, плавка. fondamental, -le adj фундамен-

та́льний, основний.

fondat||eur m, -rice f засновни $|\kappa$, -ця; основоположни $|\kappa$, -ця; \sim ion f 1) фундамент, основа; 2) закладання фундаменту; 3) заснування, запровадження.

fond||é, -e 1. adj обгрунтований; mal ~ необгрунтований; 2. m: ~

de pouvoir уповнова́жений; \sim ement m 1) фунда́мент; 2) осно́ва, база; 3) перен. підстава, причина; \sim er vt 1) закладати фундамент; 2) засновувати, створювати; 3) обгрунтовувати.

fond||erie ливарний завод; ~eur m лива́рник; ~eur d'acier

сталевар.

fondre* 1. vt 1) плавити; розтоплювати; розчиняти; 2) лити, відливати (метал); 2. vi 1) танути, розчинятися; плавитися; 2) розм. ху́днути, марніти; 3) валитися, руйнуватися; 4) обрушуватися, нападати.

fonds m 1) земля; має́ток; 2) капітал, фонд; 3) гроші, цінності;

4) запас; фонд. fonte f 1) плавка; лиття; 2) та-нення; 3) чавун.

football [futbol] m футбо́л; ~eur

[futbolœ:r] m футболіст. for m: ~ intérieur совість, сумління; dans son ~ intérieur в глибині луші.

forage m 1) свердління, бурін-

ня; 2) свердловина.

forçat m 1) каторжник; 2) ne-

рен. раб.

force 1. f 1) сила, міць; loc. adv.: à toute \sim з усієї сили; de ~, par ~, de vive ~ си́лою, силоміць; de gré он de ~ хоч-нехо́ч; à ~ de loc. prép. з (за) допомогою; 2) сила, фактор; ~ тајецг надзвичайна обставина; форсмажор; непереборна сила; 3) фіз. сила; ~ d'attraction сила тяжіння; 4) військ. сила; чисельність; кількість; ~s armées збройні сили; 2. adv багато, безліч.

forcé, -e adj 1) примусовий; travaux ~s каторжні роботи; 2) вимушений; sourire ~ удавана посмішка; 3) форсований; тагсне ~ е форсований марш.

forcement m 1) злом, зламування; 2) насильство; 3) форсу-

forcément adv мимоволі; неминуче, обов'язково.

forcéné, -e adj, s несамовитий,

шалений.

forcer vt 1) примушувати, силувати; ~ le consentement змусити погодитися; 2) брати силою; захо́плювати; зла́мувати; ~ le blocus прорвати блока́ду; ~ une porte зламати двері; 3) напружувати; форсувати.

forcerie f оранжерея, теплиця,

парник.

forer vt свердли́ти; бури́ти. foresti∥er, -ère 1. adj лісови́й; garde \sim лісни́к; 2. m лісни́чий. forêt f ліс; \sim vierge неза́йма-

ний ліс.

foreu | r т бурильник, свердлильник; ~ se f бур, свердлильний верстат.

forfaire* vi (à qch) порущувати

(зобов язання тощо).

forfait m злодіяння, злочин. forfanterie f 1) хва́стощі, вихваляння; 2) шарлатанство. forge f 1); металургійний завод;

2) ковальський цех; кузня. forg||é, -e adj 1) викуваний; 2) вигаданий; 3) підроблений (про документ); ~ er vt 1) кувати, вико-вувати; 2) вигадувати; мудрувати; 3) фабрикувати, підробляти (∂o -кументи); se \sim er вигадувати;

уявля́ти собі; \sim eron m кова́ль; eur m 1) коваль; 2) вигадник.

formation f 1) утворення, формування, створення; 2) підготовка, виховання; 3) іст., геол. формація; 4) військ. шикування, стрій; 5) військ. з'єднання, частина.

forme f 1) форма, будова; 2) форма, зовнішній вигляд; 3) форформа, зовнішній вигляд; 3) форма, порядок; pl формальності; dans les ~s judiciaires судовим порядком; loc. prép.: en ~ de, par ~ de y вигляді; sous ~ de під виглядом.

former vt 1) утворювати; організовувати; формувати; складати; 2) виховувати, навчати; розвивати, формувати (характер і т. ін.); les cadres готувати кадри; 3) військ. строїти, шикувати; se ~ 1) утворюватися, складатися; 2) військ. шикуватися.

formidable adj 1) величезний; грізний; 2) розм. дивовижний. formulle f формула; ~ de po-

litesse вислів ввічливості; ~ imprimée друкований бланк; d'une поиvelle за новим зразком; ~ег vt формулювати, висловлювати.

fort, -e 1. adj 1) сильний, міцний, дужий; ~e constitution міцна будова (тіла); 2) твердий; 3) великий, значний; ~e somme велика сума; 4) стійкий; ville ~e укріплене місто; 5) (en qch) сильний у чомусь; il est ~ en mathématiques він сильний у математиці; 6) товстий, гладкий; ◊ voix ~e гучний голос; c'est trop ~! розм. це вже занадто!; 2. adv 1) сильно, міцно; 2) дуже; ~ bien ду́же до́бре; 3. *m* 1) си́льна сторона; 2) головне; 0 au ~ de ... у ро́зпалі ...; 3) форт; 4) сила́ч; ~ ement adv си́льно, міцно. forteresse f фортеця.

fortifi ant, -e adj зміцнюючий; ~cation f укріплення; ~er vt укріплювати, зміцнювати; підсилювати.

fortuit, -e adi випадковий, не-

передбачений.

fortun||e f 1) ща́стя, тала́н, форту́на, уда́ча; 2) до́ля; ви́падок; revers de \sim мінли́вість до́лі; de ~ випадковий; 3) багатство, майно́; faire \sim розбагатіти. fosse f 1) яма, рів; котлова́н;

виїмка; 2) могила; ~ commune братська могила; О creuser sa ~ перен. копатн собі яму; 3) шахта; 4): ~ d'orchestre театр. оркестрова яма.

fossé m pin; канава. fossoyeur m могильник.

fou (перед голосним або німим h fol), folle 1. adj 1) божевільний, безумний; 2) безрозсудний, навіжений; tête folle буйна голівонька; rire нестримний сміх; О herbes folles дикі трави; un monde ~ сила народу; 2. m, f 1) божевільній, -a; faire le \sim дуріти, пустувати: 3. т 1) королівський блазень: 2) шах. слон.

foudre f блискавка; блискавка з громом; coup de ~ удар грому;

з громом; сопр de ~ удар грому; перен. любов з першого погляду. foudro||yant, -e adj блискавич-ний; нищівний, приголомшливий; ~yer 1. ut 1) убивати блискавкою; 2) перен. тяжко вразити; 2. vi блискати.

fouet m хлист, батіг, бич; \sim té, -e adj: crème ~ tée збиті вершки; \sim tement m хльостання, стьобання; ~ter vt 1) хльостати, стьобати, сікти; 2) підганяти, підстьобу-вати; 3) кул. збивати.

fougère f папороть. fougulle f 1) запал, жар; за-хоплення, порив; 2) несамовитість; \sim eux, -euse adj гарячий, невгамовний, палкий.

мовнии, палкии.
fouilile f геол. розкопка, дослідження грунту; археол. розкопки;
~er vt 1) рити; проводити роз-

ко́пки; 2) ри́тися; обшу́кувати. fouiner vi розм. 1) втруча́тися не в свої спра́ви; 2) дремену́ти. fouir vt рити, копати.

foulard m 1) хýстка на шию; галстук (піонерський).

foule f юрба, натовп; зборище. fouler vt 1) топтати, м'яти; 2) давити, вичавлювати (сік); 3) валяти (повсть); 4) перен. пригнічу-

вати; se \sim вивихнути собі щось. four m 1) піч; \sim de fusion плавильна піч; \sim à calciner випалювальна піч; 2) пекария; 3) розм. провал, невдача; faire (un) ~ зазнати невдачі; провалитися.

fourbe adj лукавий; підступний;

шахрайський.

fourche f 1) вила; 2) розгалу-

тоитспе / 1) вила, 2) розгалу ження, роздоріжжя. fourch er vi розгалужуватися, роздвоюватися; О la langue lui a ~ é він обмовився.

fourchette f виделка. fourgon I m 1) фургон; 2) багажний вагон.

fourgon II m κοψεριά; ~ πει υι ворушити кочергою.

fourmi f мура́шка; ~ blanche терміт; ~ lière f мура́шник; ~ llei vi (de qch) кишіти, рэ̀сніти.
four || naise f 1) велика піч; 2) перен. пекло; ~ neau m 1) кухо́нна піч, плита́; 2) піч, то́пка; haut ~ neau до́менна піч; 3): ~ neau atomique атомний реактор.
fourni -e qd 1) густий па́стий:

fourni, -e adj 1) густий, частий; рясний, багатий на; magasin bien ~ магазин з великим вибо-

bien ~ магаэли денером това́рів.
fournil [furni] m пека́рня.
fourn||ir 1. vt 1) доставля́ти,
постача́ти; 2) дава́ти, наво́дити
(2-тамі т. ін.) 3) вико́нувати, (докази і т. ін.); 3) виконувати, робити; 2. vi 1) постачати; 2) підтримувати, допомагати; se ~ (de) запасатися чимсь; ~isseur m постачальник.

fourniture f 1) доставка, постачання; ~ de l'eau водопостачання; 2) pl приладдя; ~s de bureau канцеля́рське прила́ддя; ~s scolaires

шкільне приладдя.

fourrag | e m корм, фураж; 1. vi 1) добувати фураж; 2) ритися; 2. vt 1) спустошувати, розотися; 2. vt 1) спустошувати, розо-ряти; 2) розм. перерити; ~ ет-ете adj кормовий; ~ ешг m 1) військ. фуражир; 2) мародер. fourre, -е 1. adj 1) підбитий ку́тром; 2) густий, частий; 3) на-чинений; bonbon ~ цукерка з на-

чинкою; 2. т хаща, гущавина.

чинкою; 2. m хаща, гушавина. fourr $\|$ er vt 1) всовувати, втйскувати, запиха́ти; 2) підбива́ти ху́тром; 3) начиня́ти; напиха́ти; se $\sim posm$. проника́ти; вплу́туватися; \sim eur m кушнір; хутрови́к; \sim ure f 1) ху́тро; 2) шу́ба; 3) оббили бивка.

fourvoyer ot 1) збивати з дороги; 2) збивати з пантелику; se ~ 1) збива́тися з доро́ги; 2) помилятися.

foutu, -e ad; груб. 1) пропащий;

2) проклятий.

foyer m 1) вогнище; топка; 2) тоует т 1) вогнище, топка, 2, фіз., мед. фокус; 3) перен. осередля, центр; вогнище; ~ de civilisation центр культури; 4) театр.

sation центр культури; 4) театр. фойе; 5) двір (селянський). fracas m гуркіт, грім, тріск. fracasser vt розбивати вщент; дробити, роздробляти. fraction f 1) частка; 2) мат. дріб; ~ décimale десятковий дріб; 3) фра́кція (парламентська, партійна); 4) військ. підрозділ; ~ паіге adj мат. дробовий; \sim nel, -le adj фракційний; \sim ner vt дробити, роздробляти; підрозділяти; se ~ пег розпадатися.

 $fractur \parallel e f 1)$ злом, виламуван-ня (дверей і т. ін.); 2) перелом

ня (оверей і т. ін.); 2) перелом (кістки); 3) тріщина, розколина (земної кори); ~ег vt 1) ламати; 2) переламати (кістку). fragil||e adj 1) крихкий; ламкий; 2) неміцний; недовговічний; ~ité f 1) крихкість; ламкість; 2) неміцність, недовговічність.

fragment m 1) уламок, осколок;

2) уривок; фрагмент.

fraich∥e adj dus. frais I; ~eтак adv 1) свіжю, холоднувато; 2) недавно, щойно; \sim eur f 1) свіжість, прохолода; 2) розм. простуда; \sim ir vi 1) свіжіти, холодати (про погоду); 2) мор. міцнішати, дужчати (про вітер). frais I, fraiche 1. adj 1) прохо-

лодний, свіжий; 2) свіжий, недав-

ній; nouvelles fraîches останні новини; 3) свіжий, яскравий; teint свіжий колір обличчя; 2. т прохолода, колодок; prendre le прогулятися на свіжому повітрі; 3. adv недавно, тільки що; ~ émoulu прямо з шкільної лави; розм. новоспечений.

frais II m pl ви́трати, вида́тки; en être pour ses ~ мати збитки: à ses ~ на свій рахунок; à рец a ses ~ на сып рахупов, а рец
de ~ loc. adv. недорогою ціною;
nepen. з легкістю; О se mettre en
~ розм: старатися з усіх сил;
faire les ~ de la conversation під-

тримувати розмову.

fraise I f полуниця; ~ des bois

суниця.

fraise II *f тех.* фреза, фрезер. fraiseu||r, -se 1. *m, f* фрезеру-вальни|к, -ця; 2. *f* фрезерний вер-

frambois||e f мали́на (ягода); ier m малиновий кущ.

franc I *m* франк (монета). fran||c II, -che 1. adj 1) вільний; 2) відкритий, щирий, прямий; 3) справжній; ~ de goût натуральний (про вино); 2. adv відверто, щиро; напрямки, рішуче.

français, -e 1. adj французький;

2. т французька мова.

franche dus. franc II; ~ment adv щиро, щиросердо; відверто,

вільно; відкрито.

franchir vt 1) переходити, пересікати; перескакувати; перепливати; перелітати; 2) перен. переборювати, долати.

franchise f 1) пільга, привілей; звільнення від сплати, від податків; 2) право притулку; 3) відвертість,

щи́рість; en toute ~ з усією щи́picтю; être en veine de ~ бути надто відвертим.

franchiss able adj переборний; прохідний; \sim ement m 1) перехід, переправа; 2) подолання.

franc-tireur m франтирер, пар-

тиза́н (у Франції).
franquette f: à la bonne ~ loc. adv. попросту, просто.

frappage m карбування (моне-

frappant, -e adj разючий; див-

ний; яскравий. frapp||e f 1) карбування (монети); 2) полігр. матриці; 3) спорт. удар; ~ er 1. vt 1) бити, ударяти; 2) стукати; 3) карбувати (монету); 4) перен. вражати, дивувати; 2. vi стукатися; ~ er à toutes les portes перен. оббивати пороги; se ~er 1) ударитися; 2) розм. дивуватися; 3) розм. хвилюватися; пе ~ e раз не хвилюйся!

frasque f витівки, пустощі.

fratern||el, -le adj братерський; \sim isation f брата́ння; \sim iser vi брата́тнся; \sim ité f брате́рство.

fratricide 1. m братовбивство; 2. m, f братовбивця; 3. adj братовбивчий.

fraud||e f шахрайство: обман: фальсифікація; контрабанда; en ~ loc. adv. шляхом обману; тае́мно; незако́нно; \sim er 1. tt обма́нювати, обдурювати; 2. vi шахрамовати, перевозити контрабанду; ~ еиг m, euse f обманцицк, -ця; шахрай, -ка; контрабандист, -ка; ~ иеих, -иleuse adj шахрайський, обманний.

frayer 1. vt пробивати, прокла-

дати (дорогу); 2. vi (avec qn) бути в дружніх стосунках з кимсь; водитися; se ~: se ~ un passage прокладати собі дорогу, пробиватися.

frayeur f страх, переляк. fredaine f розм. пустощі, ви-

fredonner vt, vi співати півголосом, наспівувати.

frein m 1) вудила; узда; sans ~ невпинно, нестримно; 2) гальмо́; ~age m гальмування; ~er ut, vi прям., перен. гальмувати; стримувати.

frēle adj крихкий, ламкий. freluquet m розм. вітрогон.

frém||ir vi здригатися, тремтіти; ~ issant, -e adi тремтячий; ~ issement m 1) здригання, тремтіння; шéлест.

fréné||sie f 1) шале́нство, несамови́тість; 2) захо́плення; \sim tique adį несамовитий, шалений.

fréquillemment adv vácto; ~enсе f частота, багаторазовість; ~ ent, -e adj частий; прискорений. fréquent||ation f (часте) відві-дування; ~ er vt, vi відвідувати,

бувати у когось.

frère 1. *m* брат; 2. *adj* братерський, братній; рагті соттипіste обрагня комуністична партія. fret m 1) фрахтування, фрахт;

вантаж.

fréter vt фрактувати.

 $frétill||ant, -e adj 1\rangle$ тріпотливий, тремтячий; 2) верткий, рухливий; \sim ет m 1) тріпотіння, тремтіння; 2) смикання, сіпання; \sim ег vi битися, тріпотіти, тремтіти; ~ on m розм. живчик, непосида. frette f обруч, обойма; бандаж. freux m rpak.

friab||ilité f крихкість, ламкість; \sim le adj крихкий.

friand, -e 1. adj 1) який (що) любить поласувати; 2) смачний, ласий; 2. m, f ласу|н, -ха; \sim ises fpl ласощі, солодощі.

fricass||ée f розм. суміш, безладна купа; \sim er vt 1) смажити, тушкувати (м'ясо); 2) розм. ку-

friche f c.e. цілина, пар; en ~ loc. adv. під паром; перен. незіпсо-

ваний; незайманий. fricot||er vi posm. 1) бенкетувати; 2) обробити дільце; \sim eur m, -euse f posm. 1) поганий кухар,

погана куховарка; 2) халтурни к, -ця; 3) любитель, -ка поїсти. friction f розтирання; натирання; \sim ner vt розтирати.

ня; ~ ner vt розтирати.
frigidaire m холоди́льник.
frigidité f хо́лод (стан).
frigorifi||er vt заморо́жувати (у
холодильнику); ~ que 1. adj охоло́джуючи; 2. m холоди́льник, рефрижератор.

frileu||x, -se 1. adj мерэлякуватий; 2. m, f мерэля́|к, -чка.

frimas m паморозь.

frime f розм. удавання; pour la

~ про людське око. fringant, -e adj 1) жва́вий, прудкий; гаря́чий; 2) розм. елегантний, нарядний.

frip||er vt 1) м'я́ти, бга́ти; 2) зно́шувати; \sim erie f мо́тлох; лахмі́ття; \sim ier m, -ière f лахмі́тни|к,

-ця. fripon, -пе 1. *m, f* крутій, -ка; шахрай, -ка; 2. *adj* хитрий, лука́-

вий; ~ nerle f крутійство, шахрай-

fripouille f розм. 1) нероба; зло-

дій, пройди́світ; 2) на́брід. fri re* 1. ut жарити, сма́жити, пекти; роеве à ~ сковорода; О ів est ~ t розм. він пропав; 2. vi жаритися.

fris $\|$ er 1. vt 1) завивати; 2) злетка торкатися; \Diamond il \sim e la quarantaine йому під сорок; 2. vi витися, кучерявитися; ~ ette f локон. завиток; ~oir m щипці (для завивки).

frisquet, -te 1. adj розм. прохо-лодний; 2. adv: il fait ~ прохо-

лолно.

frisson т дрож, озноб; здрига́ння; ~ nant, -e adj дрижа́чий, тремтя́чий; ~ nement m легкий озноб; \sim ner vi почувати озноб, дрижати; здригатися.

frisure f завивка.
frit, -е 1. adj жарений, смажений; 2. f розм. смажена картопля; ~ ure f 1) жарення, смаженкя; топлене масло, топлений жир; жа́рена риба, жа́рене м'я́со.

frivol | e adj пустий, легковажний; ~ ité f легковажність; фри-

вольність; дурниця, нісенітниця. froid, -e 1. adj 1) холодний; 2) холоднокровний; спокійний, стриманий; байдужий; 2. adv холодно; il fait ~ хо́лодно; 3. m 1) хо́лод, моро́з, холодне́ча; ~ de loup со-ба́чий хо́лод; à ~ у холо́дному вигляді; перен. безстрасно, байдуже; prendre ~ простудитися; 2) холодність, стриманість; jeter un ~ створити напруженість; être en ~ avec бути в холодних стосунках з; ~ement adv 1) хо́лодно; 2) байдуже, холоднокровно; ~еиг f холодність, стриманість; \sim ure fхолоднеча, мороз.

froiss||ement m 1) бгання (одяеу, матерії); 2) незгода; непорозуміння; образа; ~ements des interêts зіткнення інтересів; ~er vt 1) бгати, м'яти; пошкодити; 2) зачіпати, ображати; кривдити; se ~er 1) м'ятися, бгатися; 2) (de qch) ображатися на щось.

frôi ement m 1) дотик; 2) шелест; \sim er vt зачіпати, злегка тор-

fromage m сир (голландський та ін.); ~ frais, ~ blanc сир.

froment m пшениця.

fronc $\|e\|$ f зборка, складка, зморшка; \sim ement m нахмурювання; \sim er vt 1) морщити, хмурити, супити; 2) робити зборки, складки. fronder 1. vt критикувати; ви-

сміювати; 2. vi виявляти незадо-

воления.

front m 1) лоб, чоло: голова: лице; ~ bombé опуклий лоб; ~ fuyant спадистий лоб; ~ dégagé пиуапі спадистий люо; — педаде ийстий люб; геlever le- — підняти голову, підбадьоритися; соцгрет le — похнюпитися; 2) перед, передня частина; 3) фронт; de — loc. adv. в ряд; військ. в люб, фронтом; образовання противовання пр Ф faire ~ чинити бпір; протистояти; 4) безсоромність, зухва́лість; avoir du ~ бути зухва́лим; ~al, -e adi 1) лобоний; 2) лобовий, фронтальний.

frontière 1. f межá, границя; рубіж; кордон; 2. adj прикордон-

ний, пограничний.

frottěe f розм. прочуханка.

frott||ement m 1) тертя; 2) обтира́ння; \sim er vt 1) терти, натира́ти; розтира́ти; 2) розм. би́ти; ∼eur m натира́ч підло́ги.

frou-frou m, froufrou m ше́лест, шарудіння; О faire du ~ хизува-

froufrouter vi шелестіти (про сукню, матерію).

froussard, -е розм. 1. adj боя-гузливий; 2. m, f боягуз, -ка.

frousse f страх. fructifier vi 1) давати плоди;

перен. бути корисним.

fructueu||x, -se adj плодотвор-ний; вигідний, прибутковий, успішний.

frugal, -e adi 1) помірний, стриманий, невиба́гливий (в їжі); 2) скромний; ску́дний (про їжу); \sim ité f помірність, здержливість (в їжі).

fruit *m* 1) плід, фрукт; ◊ ~ sec невда́ха; 2) результа́т, на́слідок; ~erie f 1) плодоовочева база; 2) фруктовий магазин; ~ier, -ière 1. adj плодо́вий, фрукто́вий; 2. m, f торго́в|ець, -ка фруктами. frustrer vt (qn de qch) неза-

frustrer vt (qn de qch) неза-конно позбавляти чогось; завда-вати збитків; обдурювати. fugace adj 1) скороминущий, короткочасний; 2) нестійкий (про запах); неміцний (про фарбу). fugiti (, -ve 1. adj 1) утеклий, збіглий; 2) скороминущий, корот-кочасний; 2. m, f утікач, -ка. fuir* 1. vi 1) утікати; 2) швид-ко минати (про час).

ко минати, спливати (про час) 3) протікати; пропускати (воду, газ); 2. vt утікати від; ухиля́тися. fuite f 1) втеча; mettre en \sim

9 959-1

примусити тікати; 2) теча, просочування; 3) викрут; user des ~s вдаватися до викрутів.

вдавания до выкрупь.

fulgur||ant, -e adj 1) блискаючий; вогненний; 2) блискавичний;
3) гострий (про біль); \sim ation f
1) зірниця; 2) блискання; 3) удар блискавки.

fulmin || ant, -e adj грізний, гнівний; \sim ation f вибух, спалах; \sim er vi метати грім і блискавки; гніватися.

fumée f 1). дим; кі́поть; 2) plхміль, винні пари.

fumer I 1. vi диміти; чадити, контіти; 2. vt 1) контити (окорок тощо); 2) курити, палити.

fumer II vt угноювати. fumeu || r m, -se f куре́ць; \sim x, -se adj 1) димний; 2) хмільний, міцний $(npo\ nano\overline{i})$; 3) нея́сний, туманний.

fumier m гній.

fumigène 1. adj димовий; 2. m військ. димовий снаряд.

fumoir m 1) коптильня; 2) кімната для курців.

fumure f 1) угноювання; 2) гній, добриво.

funèbre adj 1) похоро́нний; 2)

похмурий, сумний. funér||ailles f pl похорон; \sim aire adj похоронний.

funeste adj згубний; фатальний, зловісний.

fur m: au ~ et à mesure loc.

adv. поступово; в міру того, як. furet m 1) тхір; 2) nepeh. проноза, пролаза; \sim er vi ритися, нишпорити; вивідувати; \sim eur m, -euse f проноза, пролаза.

fureur f лють, несамовитість:

шале́нство; entrer en \sim розлютува́тися; \Diamond faire \sim виклика́ти фуро́р, сенса́цію.

furie f 1) лють, шале́нство; 2) відьма, фу́рія.

furieu||x, -se adj лю́тий, скаже́

ний; розгніваний; ~ sement adv страшенно; жахливо.

furti||f, -ve adj зроблений крадькома; скритний, таємний.

fusée f 1) ракета; ~ d'éclairage освітлювальна ракета; 2) військ. ракета; реактивний снаряд; ~ spatiale космічна ракета; ~ sol-air ракета класу «земля — повітря»;

ракёта кла́су «земля— повітря»; ◊ une ~ de rire вибух сміху. fusée-porteuse f ракета-носій. fus∥ement m 1) та́нення; 2) зліта́ння раке́ти; \sim er 1. vi 1) пла́витися, та́нути; 2) розплива́тися (npo фарби); 3) текти́, витіка́ти; 4) злітати (про ракету); 2. vt розплавляти нагріванням.

fusil [fyzi] m рушниця; гвинтівка; ~ à deux coups двостволка; \sim lade f 1) рушнична стрілянина; 2) розстріл; \sim lement m розстріл; \sim ler vt розстрілювати; ~ ler перестрілюватися.

fusion f 1) плавлення, плавка; 2) об'єднання, злиття́; \sim ner 1. vt зливати, об'єднувати; 2. vi злива́тися, об'єднуватися.

fusti || gation f 1) биття, шматання; 2) перен. бичування; ~ ger vt 1) сікти, шмагати; 2) перен. бичувати; se ~ ger бичувати себе. fût m 1) бочка; 2) ложе руш-

ни́пі.

futaie f будівельний ліс. futé, -e adj хитрий, собі на умі. futille adj пустий, нікчемний;

неповажна причина; raison \sim ité f 1) нікчемність; 2) дурниц т. futur, -e 1. adj майбутній; 2. m майбутне.

fuy||ant, -e adj зникаючий, тіка́ючий; ◊ regard ~ блука́ючий по́гляд; ~ard, -e 1. adj уте́клий; 2. m, f утікач, -ка; дезертир.

gabarit m модель, шаблон; лекало; габарит.

gâchette f гашетка, спусковий важіль.

gâchis m 1) штукату́рка; 2) neрен. плутанина, «каша».

gaff||e f 1) багор, гак, крюк; 2) розм. хиба, помилка; безтактність; ~ er 1. vt зачіпляти багром; 2. vi розм. зробити промах, дати маху; ~eur m, -euse f безтактна

gag||e m 1) застава, заклад; pl зарплата; à ~es найманий; en ~ de... на (в) знак...; ~er vt 1) побитися об заклад; іти на парі; 2) видавати зарплату; ~еиге f заклад, парі.

gagne-pain m 1) заняття, що дає засоби до життя; 2) годуваль-

gagner vt 1) заробляти; ~ sa уів заробляти на життя; 2) вигравати; 3) здобувати; привертати на свій бік; підкупати; ~ la sympathie de qn завоювати чиось симтерію. рацие це qп завоювати чиюсь сим-патію; 4) добиратися, досягати; прямувати; ~ le large вийти у відкрите море; 5) схоплювати (хворобу).

gai, -e adj веселий, жвавий;

allons \sim ! веселіше (про роботу i т. iн.); \sim ement adv ве́село; ~ eté f весéлість, весéлощі.

gaillard, -e 1. adj 1) веселий, жвавий; бадьорий; 2) сміливий, молоде́цький; 2m молоде́ць; добрий хло́пець; \sim ise f 1) молоде́цтво, відва́га; 2) вільність, двозна́чте

gain m 1) виграш; бариш; прибуток; être âpre au ~ бути жа-дібним до наживи; 2) заробі-

gaine f 1) футля́р, кобура́; піхви; 2) тех. оболонка; кожух. gaîté f dus. gaieté.

gala m торжество, свято; un dîner de ~ урочистий обід; ~ sportif спортивне свято.

galamment adv 1) люб'язно, ввічливо, чемно; галантно; 2) спритно, майстерно.

galant, -e 1. adi ввічливий, чемgalant, -е 1. аај ввичливии, чем-ний; вихований, люб'язний; homme ~ галантна людина; ~ homme порядна, пристойна, благородна людина; 2. т кавалер, залицяль-ник; закоханий; ~ erie f 1) ввич-ливість, чемність, привітність; галантність; 2) залицяння. galantine f кул. холодець.

galbe m контур, обрис; вигин, округлість.

galère f icт. 1) галера; c'est une vraie ~ перен. це справжия мука; 2) pl каторжні роботи.

galerie f 1) галерея, критий довгий прохід; 2) підземний хід; штольня; 3) розм. присутні, гля-

galet m 1) валун, галька; 2) тех.

коліщатко, ролик.

galette f 1) корж, галета; 2) розм. гроші; toucher la ~ одержувати заробітну плату.

galon m військ. галу́н, позумент, нашивка.

galop m 1) гало́п; 2) розм. прочуханка; ~ ade f галопування, біганина; ~ er vi галопувати, мчати; \sim in m 1) хло́пчик на побіге́ньках; 2) хло́пчик, пусту́н. galoubet m ду́дка, сопі́лка.

galvauder vt 1) псувати; заважати; 2) знеславити, заплямувати. gambad le f стрибо́к; ~er vi стрибати, скакати; гратися.

gamelle f 1) солдатський казанок; 2) спільний казан; manger à la ~ розм. істи із спільного казана. gamin, -e 1. adj пустотливий; 2. т, ј хлопчак, хлопчисько, дівча, дівчисько; шибеник, пустун, -ка;

~ erie f пустощі, витівки gamme f муз. гама; Q changer de ~ змінити тон; chanter sa ~ à qп відчитувати когось.

gammé, -e adj: croix ~e cBáстика.

gant m рукавичка; О jeter le кинути виклик; \sim er vt: cela те ~е це мені підходить, це мені зручно.

garant, -e 1. m, f поручитель, -ка; 2. т порука, запорука; ѕе рогter ~ de qn ручатися за когось; ~ ie f забезпечення, запорука, гарантія; ~ ir ut 1) гарантувати, ручатися, бути запорукою; 2) (de qch) захищати (охороняти); se ~ir гарантувати себе від чогось.

garçon m 1) хлопчик; 2) розм. хлопець; 3) холостя́к, парубок; 4) офіціант; 5) підмайстер, підру́чний; \sim net m хлопча́к, хлопчи́сько; ~ nière f квартира холостяка.

garde 1. f 1) догляд; охорона; prendre ~ остерігатися; mettre en ~ застерігати; 2) варта, сторожа; караул; ~ d'honneur почесна варта; monter la ~ стоя́ти на ва́рті; monter la ~ de la paix стоя́ти на сторожі ми́ру; prendre la ~ ста́ти на варту; garde à vous! стережися!; бережися!, військ. стру́нко!; se tenir au \sim à vous військ. стояти стру́нко (навитяжку); 3) гвардія; 4) сиділка, доглядальниця; 2. *m* 1) гвардієць; 2) охоро́нець; 3) сто́рож; нагля́да́ч; ~ forestier лісник; ~ de corps охоро́нець; ~ des sceaux міністр юстиції (у Франції)

gardé-boutique m залежаний

товар.

garde-corps m поруччя, парапéт.

garde-fou m поручні, балюст-

рада.

garde-frontière m прикордо́нник. garder vt 1) зберігати, берегти, оберігати; ховати; стерегти, вартувати, караўлити; $0 \sim le lit$ не вставати з ліжка, хворіти; $\sim la cham$ bre не виходити на вулицю; 2) доглядати за хворим; 3) перен. зберігати, додержувати; 4) залишати (и себе. собі).

(y ceбe, coбi). garderie f l) лісова́ діля́нка;

2) дитячий садок.

gardeu || r m, -se f пасту| x, -шка. gardien m, -ne f 1) охорон | еңь, -ниця; 2) сторож, сторожиха.

gare I f станція; вокза́л; ~ de tirage сортува́льна станція; ~ de bifurcation вузлова́ ста́нція. gare! II int бережи́сь!, стере-

gare! II int бережисы, стережисы; О sans crier ~ без попередження.

garer vt поставити під прикриття; \sim un train поставити поїзд на запасну колію; se \sim триматися осторонь.

gargantua m ненажера, обжера.

gargot не f харчевня, корчма; дешева їдальня; ~ er vt готувати абияк (їжу).

garnement *m* негідник, ледар, нероба, гульвіса.

garni, -e 1. adj 1) прикрашений; оздоблений; ◊ avoir la bourse mal ~e бути бідним; 2) мебльований; 2. m мебльована кімната.

garnir vt 1) постачати; 2) опоряджати, прикрашати, оздоблювати.

garott \parallel age m зв'я́зування; \sim ег vt зв'я́зувати.

gars [ga] *т розм.* молоде́ць, парубок, хло́пець.

gaspill||age m марнотра́тство; \sim er vt розтри́нькувати, марнува́ти, перево́дити; \sim er la santé не берегти́, здоро́в'я; \sim eur m, -euse f марнотра́тни|к, -ця; розтри́нькувач,

gâté, -e adj 1) зіпсований; 2) розпещений, розбалуваний.

gâteau m солодкий пиріг; тістечко.

течко. gât||er vt 1) псувати; 2) пестити; se \sim 1) псуватися, гнити; 2) розбещуватися; \sim erie f пестощі gauch||e 1. adj 1) лівни; 2) не-

gauch||e I. adj 1) лівий; 2) незграбний; нескладний, недоладний; 2. f 1) ліва рука; лівий бік; $a \sim 3$ ліва, наліво; 2) noліт. ліві партії; ліве крило; \sim er m, -ère f лівиа; \sim erie f невправність, незграбність; вимущеність.

gauch||ir 1. vt гнути; коробити; викривляти; 2. vi 1) відхилятися вбік; 2) жолобитися; гнутися; кривитися; \sim isme m nonit. Лівацтво; \sim issement m 1) викривленість, эміщення; пожолобленість; 2) nepen. відхилення; \sim iste adj nonit. Лівацький.

gaufre f 1) вафля; 2) бджоли́ні

стільники.

gaul||e f довга жердина, тичина; ~ er vt збивати плоди з дерев (жердиною); ~ ette f жердинка, прутик.

gaulis m nárih, nápoctok.

gaulois, -e adj 1) іст. галльський; 2) вільний, жартівливий.

gauss||er (se) (de qn, de qch) насміхатися, глузувати, знущатися; \sim erie f глузування, зубоскальство, насмішка.

gav||age т відгодовування (птиці); ~er vt 1) відгодовувати (птицю); 2) (de qch) розм. напихати; se ~er oб'їдатися.

gavroche *m* ву́личний хлопчи́сько.

gazouill||ement m 1) цвірі́нь-

кання, щебетання; 2) дзюрчання; 3) ле́пет, лепета́ння; ~ er vi 1) цві-рі́нькати, щебета́ти; 2) дзюрча́ти; 3) лепета́ти.

géant, -e 1. adj велетенський, гігантський; 2. т велетень, гігант.

geign||ard m, -e f розм. скиглій; \sim ement m о́хання, ниття́, ски́гління.

geindre* vi охати, нити, скиглити.

gel m мороз.

gei||é, -e adj заморожений, заме́рзлий; \sim е́е f 1) моро́з; 2) $\kappa y n$. холоде́ць; желе́; \sim ег 1. v i ме́рзнути, замерза́ти; 2. v t заморо́жувати; 3. v. impers.: il gèle бере мороз.

géminé, -e adj парний, подвійний. gém||ir vi стогнати; ~issement т стогін; жалібне зітхання.

gemmation f розпускання бру-

gemm||e 1. f 1) дорогоцінний ка-мінь; 2) бот. брунька; 2. adj: pierre ~ дорогоцінний камінь; sel ~ кам'яна́ сіль; \sim er vi вкрива́тися брунька́ми; \sim ule f бот. бру́нька, перший паросток.

gênant, -e adj обтяжливий,

скрутний, важкий. gencive f ясна.

gendre m зять.

gêne f 1) замішання, ніяковість; le sans- безцеремонність; 2) невручність, тіснота; 3) безгрошів'я, утру́днення; être dans la ~ бу́ти

в скрутному становищі. gener vt. 1) турбувати, заважати; утруднювати; 2) муляти (про взуття і т. ін.); 3) обмежувати (грошима); se ~ 1) обмежувати (грошима);

вати себе в чомусь; 2) соромитися; 3) заважати один одному.

génér||al, -e 1. adj 1) загальний, повсюдний; еп ~ взагалі, звичайно; 2) загальний, неточний; parler en termes ~ aux говорити загальними фразами; 3) генеральний, головний; 2. m генерал; \sim en chef головнокомандуючий; 3. f 1) військ. триво́га; battre la ~ale сурми́ти збір усіх части́н; 2) генера́льна репетиція.

généralement adv взагалі, зви-

généralis||able adj який (що) можна узагальнити; ~ateur, -atrice adj узагальнюючий; ~ation f узагальнення; \sim er vt узагальнюватися; se \sim er 1) узагальнюватися; 2) розповсюджуватися, поширюватися.

généralité f 1) спільність: 2) більшість (випадків і т. ін.); 3) pl

зага́льне місце, міркува́ння.

générati||f, -ve adj поро́джуючий; ~on f 1) покоління; 2) заро́-

дии, ~ 011 / 1) поколиня, 2) зародження; утворення; розмноження. généreц | x, -se adj 1) великодушний, благоро́дний; 2) ще́дрий; 3) відва́жний.

générique adj родовий. générosité f 1) великодушність;

у шедрість; рі шедроти. genese f походження, генезис. genevois, -e adj женевський. genial, -e adj геніальний; ∼lté

f геніальність.

génie m 1) гéній (про людину); 2) обдаровання; геніальність; хист; нахил; 3) дух, геній; mauvais ~ злий дух; 4) військ. інженерні війська; інженерна справа; soldat du

canép; ~ civil цивільне будівництво.

genou m (pl -x) 1) коліно; à ~ x навко́лішках, навко́лішки; 2) згин; 3) тех. коліно, колінчастий

genre m 1) рід, поро́да; 2) спосіб, манера; ~ de vie спосіб життя; 3) жанр, стиль; dans le ~ de... на зразок.

gens m pl, f pl люди; ~ d'épée військові; ~ de lettres літератори; d'église духове́нство; robe судейські; ~ du bord судова́ кома́нда; bonnes ~ добрі люди, простаки; ~ d'affaires ділки; braves ~ че́сні лю́ди.

gentil [заti], -le adj 1) люб'яз-ний; ласкавий; 2) миловидний, гарненький.

gentilhomme m дворянин. gentillesse f 1) люб'язність, ласкавість; 2) приемність; миловид-

gentiment adv люб'язно, мило, ласка́во

де́пиllexion f 1) колінопрекло-ніння; 2) розм. підлабу́зництво. géograph||e m reóграф; ~ie f географія; ~ique adj географіч-

ний.

geôl \parallel e f в'язниця; тюрма́; \sim ier тюремний наглядач, тюрем-

géolo||gie f геоло́гія; ~gique adj геологічний; \sim gue m геолог, géométr||ie f геометрія; \sim ique adj геометричний.

géophysique f геофізика. géorgien, -ne 1. adj грузи́нський; 2. т грузинська мова. géran ce f управління, завідування; \sim t m управляючий, керу́ючий, керівник.

gerb||age m в'язання снопів; \sim е f сніп, пучо́к; \sim er vt в'яза́ти

в снопи; \sim ier m скирта, стіг. gerc \parallel e f 1) тріщина (на шкірі, корі); 2) одежна міль; ~er 1. vi тріскатися, репатися (про шкіру); 2. vt робити тріщини (про землю).

gerçure f тріщина, розколина. gérer vt управляти, завідувати; розпоряджатися.

germain I, -e adj кровний, рід-ний; frères ~s рідні брати. germain II, -e adj ict. германський.

germanique adj германський. germ||e m 1) біол. за́родок; 2) денице т 1) обл. зародок, 2) обл. зав'язь; росток; 3) перен. зародження; джерело; рі початки; ~ er vi 1) проростати; 2) перен. розвиватися; ~ inal, -e adj зародковий; \sim ination f 1) проростання; 2) перен. зародження.

gésier m воло (у птахів). gésir* vi лежати, покоїтися (в могилі); ci-gît тут похований. geste I j літ.: chansons de ~ французькі героїчні поеми.

geste II m жест; рух тіла. gestion f управління, завідування; керівництво.

gibb||eux, -euse adj горбатий; osité f горб.

gibecière f мисливська сумка, ягдташ.

gibet m шибениця. gibier m дичина; О ~ de potence розм. негідник, шибеник.

gicl||ement m бризкання (струменем, цівкою); ~ er vi бризкати (струменем).

gifl||e f ля́пас; ~er vt дати ля́паса, ударити.

gigantesque adi велетенський. гігантський.

gigot m 1) задня ніжка (баранини); 2) розм. стегно; ~er vi дригати ногами.

gilet m 1) жилет; 2) фуфай-

ginguer vi стрибати, скакати, гратися.

gira||tion f оберта́льний рух; ~ toire adj обертальний.

girofle m: ∼, clou de ∼ гвоздика (прянощі).

giroflée f бот. левкой.

girouette f флюгер. gisant, -e adj лежачий, простягнений.

gisement m родовище, поклад; ∼s de houille поклади кам'яно́го ву́гілля.

gitan m, -e f циган, циганка. gît||e m 1) житло; нічліг; притулок, пристановище; 2) поклад; ~ er 1. vi ховатися, знайти при-тулок; 2. vt дати притулок.

givre m іній, паморозь. glabre adj гладкий, безволосий,

безборо́дий.

glac||e f 1) лід; 2) моро́з, хо́лод; 3) морозиво; 4) дзеркальне скло; велика шибка; 5) дзеркало; \sim é, -e adj 1) льодяний, крижаний; обледенілий; застиглий; 2) перен. холодний; 3) лощений, глянсуватий; gants ~és лайкові рукавички; О ігціts ~és зацукровані фрукти; ~er vt 1) заморожувати, охолоджувати; 2) перен. леденити, паралізувати, викликати заціпеніння; 3) зацукровувати; se

~er 1) замерзати; 2) ціпеніти. клякнути.

glaciaire adj: période ~ zeon.

льодовиковий період.

glaci||al, -e adj який (що) леденить; льодовий; Осеап Glacial Льодовитий океан; ~ ег т 1) льодови́к, гле́тчер; 2) продаве́ць моро́зива; \sim ère f 1) льодо́вня (no-грі́о); 2) продавщи́ця моро́зива.

glacis m 1) схил, укіс; 2) гла-

glaçon m крижина; льодяна бурулька; крижинка.

glaçure f глазу́р. glaise f: terre ~ гонча́рна глина.

glaive m меч.

gland m 1) жолудь; 2) китичка, китиця (на кінці шнура).

glande f анат. залоза, гланда. glap lir vi 1) дзявкати; 2) верещати, скавучати; ~issant, -e adj верескливий; ~issement m 1) дзяв-

кання; 2) верещання. glèbe f 1) брила землі; 2) іст. земля́, ни́ва, по́ле; serf attaché à

la ~ κρίπάκ.

gliss||ade j 1) сковзання; 2) ковзанка; \sim ant, -e adj 1) слизький; ковзкий; 2) рискований; ненадійний; \sim er 1. vi 1) ковзати (вздовж чогось, на поверхні); посковзну-тися; 2) ковзатися (на льоду); 2. vt 1) всу́нути; 2) вста́вити; ~er un mot à l'oreille de qn шепну́ти словечко комусь; se ~er прослизати, проникати, прокрадатися; ~eur. -euse adj який (що) сковзається на льоду; ~oire f штучна ковзанка

global, -e adj взятий у цілому,

загальний, валовий; production ~ e валова продукція.

globe *m* 1) куля; куля́сте тіло; 2) земна́ ку́ля; 3) гло́бус.

globul||e m ку́лька; ~ eux, -euse adi кулястий.

gloire f 1) слава; 2) блиск, сяйво; велич; 3) гордість.

glori||eusement adv славно; із славою; ~eux, -euse adj славний, знаменитий, славетний; ~fication f вихваля́ння, велича́ння, прославля́ння; ~ fier vt прославля́ти, вихваляти; se ~ fier гордитися, пи-

glouglou т розм. булькання; ~ ter vi булькати.

glouss||ement m кудкудакання: ∼er vi кудкуда́кати.

glouton, -ne 1. adj ненажерливий, жа́дібний; 2. т, f ненаже́ра, обжера; 3. т зоол росомаха; ~ nement adv ненажерливо, жадібно; ~ nerie / ненажерливість, обжерливість.

glu f смола; клей; ~ ant, -e adi клейкий, липкий; ~ er ot намазувати клеем; робити клейким, лип-

gobelet m кубок; келих, чарка; бокал.

gobe-mouches m 1) 3001., 601. мухоловка; 2) простак, легковірна людина.

gob||er vt ковтати; О ~ des mouches вірити всьому; ловити гав; \sim eur m, -euse f !) ненажера, обжера; 2) легковірна людина; бевзь, тютя.

gobseck m 1) скнара; 2) лихвар.

godiche розм. 1. adj дурний,

придуркуватий; 2. т, / простајк, -чка, бевзь.

goéland m чайка. goélette f шхуна.

goémon m морська водо-

goguenard, -e 1. adj насмішку-ватий; 2. m, f насмішни к, -ця, зубоскал, -ка; ~er vi жартувати, кепкувати, насміхатися; ~ise f насмішка.

goinfre m розм. ненажера.

golf m cnopt. гольф.

golfe m затока.

gomme f rýma; ~ élastique гумка (для стирання).

гумка (для стирання). gond m крюк (на дверях); завіса (на дверях); О sortir de ses \sim s розм. роздратуватися. gonfillé, -e adj 1) надутий; 2) розпухлий; \sim ement m 1) здуття; набрякання, опухання; 2) наповнення га́зом (кулі); нака́чування шин; \sim er 1. vt роздувати; 2. vt розбухати, надува́тися, здува́тися; опуха́ти. опухати.

gong [gɔ̃ gl m roнr. goret m l) ποροςά; 2) poɔm. за-мазу́ра; 3) шва́бра. gorge f l) rópπo; à ~ déployée на все rópπo; ◊ faire des ~s chaudes відкрито неміха́тися, висміювати; 2) шийка (пляшки); 3) гру́ди (жіночі); 4) уще́лина, між-

гір'я. gorgée f ковток.

gorger vt нагодувати досита, напоїти досита; відгодовувати (птицю); se ~ наїдатися досхочу́. gorgerette / 1) косинка на шию; 2) комірець.

gosier m глотка, горлянка.

gosse m, f розм. хлопчисько,

дівчатко; *pl* дітлахи.

gouaillier розм. 1. vt висміювати; 2. vi зубоскалити; ~ erie f насмішка; ~eur, -euse 1. adj насмішкуватий, глузливий; 2. т, f зубоскал, -ка.

goudron m дьоготь; смола; гудрон; ~ nage m просмолювання, гудронування; ~ ner vt просмолювати, смолити, гудронувати: ~ пеих, -neuse adi смоляний, дігтярний.

gouffre m прірва, провалля, бе-

зо́дня.

goujat m розм. грубіян, хам. goujon m niukýp, nickáp. goulot m 1) шийка (пляшки);

доцют т 17 шинка (пляшки); 2) розм. рот; горло. goul||u, -e 1. adj ненажерливий, жадібний; 2. m, f ненажера; ~ ûment adv жа́дібно.
gourbi m 1) земля́нка; курінь;

2) притулок.

gourd, -e adj задубілий, закляк-

gourde f 1) дорожня фляга; 2) розм. дурень, йолоп.

gourmand, -e 1. adj ласий; 2. m,

f ласу́н, -ка, гурма́н, -ка. gourmander ot ла́яти,

gourmandise f 1) обжерливість, гурманство; 2) ласа страва; ла-

gourmé, -e adj силуваний, вимушений, манірний, бундючний.

gourmet m гурман, гастроном. gousse f бот. стручок; ~ d'ail зубок часнику.

goût m 1) смак, присмак; être mis avec ~ бути одягненим зі смаком; 2) охота, нахил; prendre à qch захопитнся чимсь; 3)

стиль, манера, тон.
goûter I 1. vt 1) куштувати; 2) відчувати насолоду; цінувати; розуміти; ~ le repos відпочивати; ~ la société de qn цінува́ти чие́сь товариство; 2. vi полуднувати; se ~ подобатися один одному.

goûter II т полудень (легка закуска між сніданком і обіобідом).

goutte I f 1) крапля, крапелька; 2) розм. чарочка; 3) рі фарм. краплі; О пе voir ~ нічого не бачити; n'entendre ~ нічого не чути.

goutte II f подагра. gouttelette f крапелька. goutter vi крапати.

доинтен $|x_i|$ - se 1. adj подагри́чний; 2. m, f подагри́к, подагри́чка. gouttière f 1) ри́нва, водості́к; 2) хір. шина.

gouvernail m 1) руль, стерно, кермо; 2) перен. кермо влади; tenir le ~ бути коло керма вла-

ди, тримати кермо влади.

ди, тримати кермо влади.

дий, керуючий; 2. *m pl* правителі; 3. f гувернантка, вихователька. gouverne f 1) правило пове-

дінки; вказівка, інструкція; 2) ав.

gouvern||ement m 1) ýряд; 2) держа́вний у́стрій; 3) управлі́ння; 4) *іст*. намісництво, губерна́торство; 5) *іст*. губернія; ~emental, -e adj урядовий; ~er vt правити, управляти; керувати; \sim eur m 1) губернатор, намісник; 2) управитель, директор; 3) комендант фортеці; 4) вихователь, гувернер.

grabat m: être sur le ~ біду-

вати, злидарювати,

grâce f 1) прихильність, ласка; bonne ~ привітність; de bonne ~ з охо́тою, de mauvaise ~ неохо-че, гру́бо; à la ~ de на ми́лість; 2) пощада, помилування; demander ~ просити пощади; faire ~ à qn помилувати, змилуватися; 3) витонченість, граціозність; грація; 4) милість, світлість (титул); 5) pl міф грації; 6) вдячність, подяка; rendre \sim дякувати; \sim å loc. prép. завдяки.

gracier vt (по)милувати, про-

шати.

gracieu||x, -se adj 1) граціозний; привабливий; 2) прихильний, ласкавий; 3) ввічливий; 4) даровий, безплатний; à titre ~ даром, безплатно.

gracil||e adj тендітний, слабень-

кий, тоненький, \sim ite f тендітність. gradation f градація, поступовість, послідовність; раг ~ посту-

grade m 1) чин, звання; 2) сту-пінь (учений); 3) градус.

gradé m у́нтер-офіце́р; сержа́нт, капра́л; les non-~s рядові.
gradin m 1) східець; à ~s

східчастий, ступінчастий; 2) лава

амфітеатру

gradu ation f 1) поділ на градуси; градуювання; калібрування; 2) шкала́; ~ є́, -е 1. adj 1) граду-йо́ваний, поділений на гра́дуси; 2) поступовий; розподілений в по-рядку наростання труднощів; 2. m, f особа, яка має вчений ступінь; el, -le adj поступовий, послідовний.

grailler vi 1) говорити захриплим голосом; хрипіти; 2) каркати.

grain m 1) зерно, зернотко; pl зернові хліба; 2) гранула; крихітка, крупинка; солі; с de poussière порощинка; 3) ягода; 4) намистинка; кулька; 5) мед. віспина; ~ de beauté póдимка.

graine f зерно; сім'я, насіння. graissage m змащування, змазування.

graiss||e f 1) жир, сало; 2) ма-стило; ~er vt 1) змазувати; О ∼er la patte à qń підма́зати, да́ти хабара; 2) замаслювати, засалювати; \sim еиг m мастильник; \sim еих, -euse adj сальний, жирний.

gramen [gramen] m злак. graminees f pl зла́ки. grammaire f грама́тика. grand, -e 1. adj 1) вели́кий;

рослий, високий; un homme людина високого росту; 2) перен. великий; un ~ homme велика людина; 3) статечний, важний; 4) дорослий; 5) сильний; ип ~ сильний вітер; 6) голосний; de ~ s cris голосні́ крики; ♀ au ~ air на свіжому повітрі; de ~ e classe першокласний, першорядний; cœur благородне серце; ~ es eaux тобыдь; 2. m 1) велике, величне; 2) pl вельможі; 3) pl дорослі; Q еп \sim на широку ногу; у натуральну величину.

grand-chose m, f: ça ne coûte pas \sim це ко́штує недо́рого; цп, цпе pas (-) \sim людина, не ва́рта уваги, нікчема.

grand || ement adv 1) надзвичайно, найвищою мірою; 2) піднесено, благоро́дно; \sim eur f 1) величина; 2) ве́лич; благоро́дство; 3) висо́ке становище; авторитет, влада; 4) pl шана, повага.

grandiloqu||ence f пишномовнисть; ~ ent, -e adj пишномовний. grand ||ir 1. vi 1) рости; 2) зростати, збільшуватися; 2. vt 1) збільшувати; підвищувати; 2) звеличувати; ~issement m збільшення.

grand-mère f баба.

grand-père m дід.

grands-parents m pl дід і баба.

grange f клуня, стодола. grappe f 1) гроно; 2) китиця (суцвіття)

grappillon m виногра́дне гро́но. gras, -se 1. adj 1) жирний; 2) тучний, буйний, родючий; 3)огрядний; 4) скоромний; 5) засалений, засмальцьований; 2. m сало, жир; 3. adv: parler ~ гаркавити. grassey||ement m гаркавість:

~er vi гаркавити, грасирувати.

gratifi||cation f нагорода, винагорода; \sim er vt нагороджувати. винагороджувати.

gratin m 1) запіканка; 2) хлібні сухарі (терті); 3) розм. добірне товариство.

gratis [gratis] adv безплатно, да́ром.

gratitude f вдя́чність. gratte-ciel m хмарочос.

gratte-papier m розм. 1) писа-

ка; 2) писар, переписувач. gratt||er vt 1) скребти, дряпати; 2) чесати; 3) розм. поживи

тися; ~ oir m скребачка.

gratuit, -e adj 1) даровий, безплатний; à titre ~ безплатно; 2) немотивований, безпричинний; теchanceté ~ e безпричинна злоба; \sim ement adv безплатно, даром.

grave adj 1) фіз. важкйй; 2) важний, поважний, статечний; 3) серйозний; maladie ~ тяжка, небезпечна хвороба; 4) низький (про звук).

gravel || eux, -euse adj 1) який (що) містить пісок; 2) непристой-

(що) містить пісок; 2) непристойний; \sim шге f непристойність. grav||er vt 1) вирізати, вирізьблювати; гравірувати; 2) відбивати; se \sim врізуватися; відбиватися; \sim eur m різьблю.

gravier m гравій. gravir ut, ut підніматися, схо-

дити, вила́зити, де́ртися. gravitation f фіз. тяжіння, си́ла

киніжкт.

gravité f 1) фіз. вага́, сила ваги; 2) поважність, статечність; 3) сериозність, важливість, значність. graviter vi фіз. тяжіти.

gravure f 1) гравюра; естамп;

2) гравірування.

gré m воля; примха; de son plein ~ з власної волі, з доброї волі; à son ~ з власної примхи; contre le ~ de проти волі; bon ~ mal ~, de ~ ou de force во́леюнево́лею; розм. хо́ч-не-хо́ч; au ~ de своею волею, на розсуд; О savoir ~ à qn бути вдячним.

grec, -que 1. adj грецький; 2. m

грецька мова.

gredin m, -e f негідни κ , -ця;

пройдисвіт, -ка.

greffe I m канцелярія суду. greff, e II f 1) бот. прищепа, живець; 2) агр. щеплення; 3) хір. пересаджування, трансплантація; \sim er vt прищеплювати, щепити.

greffier m секрета́р су́ду. grège adj: soie ~ шовк-си-

grêle I adj 1) тонкий; 2) ху-

дій, кволий, тендітний. grēl||e II f град; Q méchant comme la \sim дуже злий; \sim é, -e adj 1) побитий градом; 2) рябий, поритий віспою; \sim er 1. v. impers.: il \sim e iдé град; 2. vt вибивати

гра́дом; ~ on m градина.
grelot m дзвіночок, бубонець;
бря́зкальце; О attacher le ~ взя́ти на се́бе ініціати́ву; avoir les ~ s розм. цокати зубами.

grelotter vi тремтіти від холоду.

grenade I f грана́т (nлið). grenade II f військ. грана́та; ~ à main ручна́ грана́та; ~ sous-

marine глибинна бомба. grenadier I m гранатове де-

рево. grenadier II m 1) icт. гренадер;

2) гранатометник.

grenaili $\|e f 1\|$ дроблений метал; 2) зернові відходи; \sim er vt дробити метал.

grenaison f наливання хлібів (злаків).

grenat m гранат (самоцвіт). grener 1. vi наливатися (про злаки); 2. vt дробити, кришити. grenier m 1)комора; 2)горище;

3) перен. житниця.

grenouill||e / жаба; О manger la ~ розтратити громадські гро-ші; ~ère f 1) жаб'яча калюжа; болото; 2) розм. неглибоке місце для купання.

grenu, -e adi 1) зернистий; зер-

ноподібний; 2) шершавий, пухирчастий.

grès т мін. пісковик, піщаник;

vase de ~ ва́за з кера́міки. grésil m дрібний град, крупа́. grésill||er I v. impers.: il ~e

іде́ дрібний град.

grésiller II 1. vt коробити, жолобити; 2. vi тріщати, хрустіти.
grésillon m 1) борошно грубого

помелу; 2) дрібне вугілля; 3) дрібно побите скло.

grève I f страйк; ~ perlée iталійський страйк; ~ de la faim голодовка $(y \ s \ язниці); \sim$ assise сидя́чий страйк; \sim partielle, \sim totale частко́вий, зага́льний страйк; ~ sur le tas страйк на місці роботи; briseur de ~ штрейкбрехер; faire (la) ~ страйкувати; se met-

tre en ~ оголосити страйк. grève II f піщаний берег. grever vt (qn de qch) обтяжу-

gréviste 1. m, f страйкар, -ка; 2. adi страйковий.

gribouille m розм. бевзь, про-

grief m 1) збиток, втрата, шкода; 2) скарга, незадоволення, прете́нзія.

grièvement adv тяжко, небезпечно.

griff||e f 1) кіготь, пазур; donner un coup de \sim а qл заченити когось гострим словом; 2) тавро; клеймо, штемпель; ~ er vt хапати кігтями, дряпати.

griffon m 1) гриф (n ax); 2) грифон (казкова потвора).

griffonn||age m кривулі; мазанина; \sim er vt писати кривулями;

 \sim eur m, -euse f мазій, -ка; пиcáka

grigno||n m окра́єць хліба: ~ ter vt 1) гризти, хрумтіти; 2) розм. перен. поживитися чимсь.

grigou m розм. скнара. gril [gri] m рашпер, решітка (для смаження); être sur le ~ (оля смаження); етге sur те ~
перен. сидіти як на голка́х; сидіти як на жару́; ~lade f 1) сма́ження на ра́шпері; 2) кул. сма́жене м'я́со. grillage I m 1) обпа́лювання (руди, цегли); 2) сма́ження. grillage II m дрогяні гра́ти.

grille f 1) грати; решітка; 2) тех. колосники.

griller I vt ставити грати.

griller II 1. vt 1) смажити на рашпері; 2) випалювати (руду, цеглу і т. ін.); 3) побити морозом; 4) розм. випередити; 2. vi 1) смажитися; 2) перен. горіти бажанням; se ~ 1) смажитися; 2) обпікатися.

grillon т цвірку́н; ко́ник. grimac||e f 1) грима́са; кривля́ння; 2) удава́ння; лицемі́рство; 3) складка, зморшка (на одежі); ~ er vi 1) робити гримаси, кривля́тися; ~ er un sourire вимушено посміхатися; 2) морщити (про одеmy); \sim erie f кривляння; \sim ier m, -ière f кривляка.

grimer vt гримувати.

grimoire m 1) книга про матію; перен. незрозуміла мова, незрозумілий твір, рукопис; 2) нерозбірливий почерк.

grimp||ant, -e adj повзучий, виткий (про рослини); ~er vi 1) дертися, вилазити; 2) витися (про рослини).

grinc||ement m скрипіння; скреgrinc||ement m скрипіння; скрегіт; ~ er vi скрипіти; ~ er des dents скреготіти зубами.
grincheu||x, -se adj буркотливий, незадоволений.
grippe f 1) мед. грип; 2) неприязнь; prendre qn en ~ не злюбити истоть

бити когось.

gripper 1. vt 1) дряпати (кігтями); 2) розм. схоплювати; поцупити; 2. vi тех. застрявати, за-

їдати; se ~ эморщитися. gris, -e 1. adj 1) сірий; 2) хмар-ний, похмурий; 3) непривітний; 4) розм. напідпитку, під чаркою; 5) сивуватий; 2. m сірий колір; ~ âtre adj сірува́тий; \sim er vt підпо́ювати; п'яни́ти; se \sim er 1) хмелі́ти; 2) перен. упиватися; ~erie f легке сп'яніння, хміль.

grison, -ne 1. adj 1) сірий; 2) сивий, з сивиною; 2. m стара людина; \sim nement m посивіння; ~ ner vi си́віти.

grisou m рудниковий газ, метан. grive f співучий дрізд; О faute de ~s on mange des merles присл. голо́дному й опеньки м'ясо; на безриб'ї і рак риба.

grivois, -e adj вільний, фривольний, веселий.

grogn||ard, -e 1. adj буркотлиgrogn||ard, -e 1. adj буркотливий; 2. m, f буркоту́ін, -xa; 3. m старий служа́ка; \sim ement m 1) рохкання; 2) бурча́ння, буркоті́ння; \sim er vi 1) рохкати; 2) бурча́ти, буркоті́ти; \sim eur, -euse 1. adj буркотли́вий; 2. m, f буркоту́ін, -xa; \sim on adj, s dus. grogneur. grole. grolle f rpak.

grole, grolle f грак. grommeler 1. vi бурчати, буркотіти; 2. vt бурмотіти.

grond||ement m 1) ричання; 2) гуркіт (грому); гул; ~er 1. vi 1) ричати, бурчати; 2) гуркотіти, гриміти; гудіти; 2. vt лаяти, сварити; ~erie f догана; ~eur, -euse adj буркотливий; voix ~ euse буркотливий голос.

gros, -se 1. adj 1) товстий, глад-кий; 2): femme ~se вагітна жінка; 3) великий, крупний; ~ bétail велика рогата худоба; ~ se somme велика сума; ~ ses réparations капітальний ремонт; 4) грубий; ~ mots лайка; 5) значний, важливий; 0 ~ se légume важна персо́на; ~ de бага́тий на; yeux ~ de larmes о́чі, по́вні сліз; avoir ele сое́иг ~ ду́же сумува́ти; ~ temps жахли́ва пого́да; 2. m 1) найто́вща части́на; то́вща; 2) головна́ части́на, головне́; le ~ de l'armée головні́ си́ли а́рмії; Q au ~ de l'été y розпалі літа; 3. adv багато: gagner ~ багато заробляти; гар-рогет ~ давати великі прибутки; сойter \sim до́рого ко́штувати; en \sim loc. adv. гурто́м; о́птом; взагалі; у загальних рисах.

groseill e f порічки; ~ à maquereau árpyc; ~ier m кущ порічок; ~ier à maquereau кущ аг-

русу.
grossesse f вагітність.
grosseur f 1) товщина; 2) величина, обсяг, об'єм; 3) пухлина.
grossi||er, -ère adj 1) грубо
зроблений, незграбний; 2) перен.
грубий, неввічливий; ~èreté f грубість, брутальність.

grossir 1. vi 1) товщати, гладшати; 2) збільшуватися, зростати; підсилюватися; 3) прибувати (про

воду); 4) става́ти неспокійним (про море); 2. ut 1) сто́вщувати; воду); 4) 2) збільшувати; посилювати; ~ les rangs множити ряди; 3) перебільшувати.

grossissement m збільшення, розбухання.

grotesque 1. adj 1) смішний, кумедний; 2) гротескний, химерний; тротеск.

2. *m* гротеск.

grotte f грот, печера.

grouili || ant, -e adf який (що)
кишить; ~ement m l) ворушиння,
рухання; 2) бурчання (у животі);
~er vi l) кишіти; ворушитися;
2) бурчати (у животі); ѕе ~ег
розм. поспішати, ворушитися.

grounlle m l) група; 2) угрупо́-

group||e m 1) група; 2) угруповання; 3) гурток; купка (дітей); 4) військ. підрозділ, група; 5): ~ трупування; ~er ot групувати, з'єднувати.

gruau m 1) крупа; pain de ~ кліб з питльованого борошна; 2) каша.

grue f 1) журавель; О faire le pied de ~ довго чекати; 2) під-йомний кран; ~ à tourelles, ~ flèche horizontale баштовий кран.

gruger vt 1) гризти; 2) жити на чийсь кошт; оббирати когось.

grumeau т згусток; грудка. grumel||er (se) зсідатися (пра молоко); скипатися (про кров); ~ eux, -euse adj 1) закипілий (про кров); 2) шорсткий.

grutier m кранівник.

gué m брід; passer à ~ перейти вбрід; \sim er vt переходити вбрід.

guenille f ганчірка, лахміття; pl

старий одяг, дрантя. guêp $\|$ e f oca; \sim ier m осине

кубло.

guère adv виражає ступінь при запереченні: пе ... ~ не ду́же; ма́йже не; il n'a ~ dormi він майже не спав.

guéret m 1) пар, рілля, земля

під паром; 2) pl поле, нива. guéridon m круглий столик на олній ніжці.

guérilla f 1) партизанська війна; 2) партизанський загін.

guér||ir 1. vi видужувати; 2. vt виліковувати; ~ison f одужання, эцілення; ~issable adj виліковний. guérite f будка вартового, сто-

рожка (стрілочника).

guerr||e f війна; la Grande ~ nationale Велика Вітчизняна війна; ~ froide «холодна війна»; déclarer la ~ оголошувати війну; déclencher la ~ розв'язувати війну; faire la ~ à qn вести війну; faire cesser la ~ припинити війну; entrer en \sim розпочати війну́; \sim ier, -ière 1. adj войовни́чий; бойови́й; exploit ~ ier бойовий подвиг; 2. m вотн; ~oyant, -e adj бойовий; войовничий; ~oyer vi воювати, вести війну.

guet m 1) дозо́р; нічна́ ва́рта; faire le ~ бу́ти на ва́рті; avoir l'oreille au ~ пильнува́ти, бу́ти насторо́жі; 2) висте́жування, спо-

стереження.

guet-apens m засідка, пастка. guett||er vt 1) підстерігати, ви-сліджувати, стерегти; 2) вичіку-~eur m військ. вартовий, дозорець.

gueulard, -e 1. m, f posm. ropлань, крику н, -ха; 2. т мор. метафон, рупор.

фов, рупор.

gueul||e f 1) паща, зів; 2) розм.
глотка, горло; 3) отвір, жерло
(гармати); ~ег иі розм. горлати, репетувати.

gueusaille f фам. набрід. gueusard т розм. 1) жебрак; 2) нероба, шахрай.

gueu||x, -se 1. adj злиденний; убогий, бідний; 2. m, f 1) жеб-ра|к, -чка; бося|к, -чка; 2) негідник, -ця.

guichet m 1) віконце (каси);

ка́са; 2) хві́ртка; 3) квати́рка. guid||e 1. m 1) гід, провідни́к; дінціє 1. *ш* 1) 11д, проздалі., 2) довідник; 3) керівник, вождь; 2. f віжка; О mener la vie à grandes ~ es жити на широку ногу; \sim er vt I) вести, вказувати шлях; 2) правити, керувати; se ~er керуватися.

guidon m 1) велосипе́дний руль; 2) му́шка (у рушниці). guignard т розм. невда́ха.

guigne I f черешня. guigne II f розм. невдача; por-ter la ~ приносити нещастя.

guigner vt розм. 1) дивитися крадькома, підглядати; 2) домагатися, добиватися.

guignol m 1) ляльковий театр: 2) петрушка, гіньоль.

guillemet m грам. лапки; ouvrir

les ~ s відкрити лапки.
guilleret, -te adj 1) жвавий, веселий, грайливий; 2) вільний.

guilleri m цвірінькання. guindé, -e adj манірний, бундючний; пишномовний.

guinder vt 1) піднімати ванта-

жі (лебідкою, краном); 2) нада-вати пишномовності; se ~ бундючитися.

guingois m: de ~ loc. adv. KDúво, косо, набік. guinguette f харчевня.

guise f спосіб, манера; à sa \sim по-своему; на свій лад; еп \sim de замість; від виглядом.

gustati||f, -ve adj смаковий;

 \sim on f 1) відчуття́ смаку́; 2) куштування.

guttural, -e adj 1) гортанний; 2) горловий.

gymnase m 1) гімнастичний зал; 2) гімназія.

gymnastique 1. adj гімнастичний; 2. f гімнастика.

gypse m rinc.

* ha! int та!, та ба!

habile adj вправний, спритний; майстерний, умілий; моторний, меткий; \sim té f вправність, спритність; уміння.

habilit||é f юр. правоздатність; ~ à succéder право на спадщину;

~ er vt робити правоздатним. habillé, -e adj парадний, вихід-

ний (про одяг).

habill||ement m 1) одягання; 2) одяг, вбрання; обмундирування; ~er ut одягати; О ~er la réalité прикрашати дійсність.

habit m 1) одяг; ~ de gala па-радний одяг; 2) фрак. habit || able adj населений, жи-лий; придатний для житла; ~ ant лий; придатний для житла; \sim ат m, -e, f житель, -ка, ме́шкан|ець, -ка; \sim at m 1) зона поширення (фауни, флори); 2) житлове́ будівни́цтво; conditions d' \sim at житлові умо́ви; \sim ation f 1) житло; 2) прожива́ння; \sim er vt, vi жи́ти, прожива́ти проживати,

habitu||de f звичка, на́вичка; d' \sim як звича́йно; prendre l' \sim de ... звикнути; avoir pour l' \sim de ма́ти зви́чку; \sim el, -le adj зви́чний; ~ ellement adv як звичайно, звича́йно; \sim er vt привчати; s' \sim er (a

qch) звика́ти.
* habi||erie f хва́стощі; брехня́;
~ eur m, -euse f хвалько́; базіка;

бреху́|н, -ха. * hachage m рубання, розру́бування; кришіння.

вання; кришіння.

* hache f сокира.

* haché, -e adj 1) порубаний, посічений; 2) уривчастий.

* hache-légumes m овочерізка.

* hachement m див. * hachage.

* hach||er vt рубати, сікти; кришити; ~ les mots говорити уривчасто; ~ ette f сокирка.

* hache-viande m м'ясорубка.

* hach||is m 1) січене м'ясо; 2) перен. мішанина, плутанина; ~ оіг

перен. мішанина, плутанина; ~ oir т 1) дошка для січення м'яса; 2) ... сікач.

* hachur||e f штрихо́вка; ~ er vt

штрихувати.

* hagard, -e adį дикий; суворий; cil ~ розгублений, блукаючий погляд.

* haie f 1) огорожа, пліт, живопліт; 2) шпале́ра; faire la ~ ши-кува́тися в ряд; 3) *спорт*. бар'е́р. *haillon *m* лахмі́ття, дра́нтя,

ганчір'я.

* hain||e f ненависть; злоба; avoir en ~ qn нена́видіти кого́сь; ~ eusement adv з нена́вистю; ~eux, -euse adi злобний.

* haïr * vt нена́видіти; se faire виклика́ти до се́бе нена́-

висть.
* haïssable adj ненависний, огид-

ний. * hâl||e m зага́р; ~é, -e adj за-

горілий, засмаглий.

haleine f дихання; подув; courte ~ зади́шка; être hors d'~ задихатися; tout d'une ~ одним духом; de longue ~ до́вгий, трива́лий; ♦ tenir son ennemi en ~ переслідувати ворога, не даючи йому перепочинку.
* hâler vt 1) вкривати загаром;

палити, пекти (про сонце). * haletant, -e adj засапаний; задиханий, переривчастий (про ди-

хання).
* halètement m переривчасте ди-

хання, задишка.

* haleter vi задихатися; захе-

* hall [o:l] m хол, великий зал. * halle f критий ринок, базар; dames de la \sim базарні торговки.

* hallier m чагарник; гущавина, хаща.

* halte 1. f 1) зупинка, стоянка; військ. привал: 2) місце зупинки; полустанок; платформа; 3) перерва; faire \sim зупинитися; зробити перерву; 2. $int: \sim$ 1 стій!

haltère m спорт. штанга; ганте-

лі, гирі (гімнастичні).

haltérophile m cnopt. штангіст, важкоатлет.

* hameau т сільце, маленьке селише.

* hampe f дре́вко (у прапора). * hamster [amste:r] т хом'я́к.

* hanche f стегно́. * handicap m 1) спорт. гандіка́п; 2) перен. перепона; ~ er vt 1) спорт. зрівня́ти ша́нси уа́сників змагання; 2) перен. створювати перепони. * hangar m 1) навіс; повітка,

сара́й; 2) αв. анга́р. * hanneton m 1) хрущ; 2) розм.

вітрогон.

* hant||er 1. vt 1) часто відвідувати; водитися, знатися; 2) невідступно переслідувати; 2. vi: \sim chez qn ча́сто бува́ти у кого́сь;
ise f настирлива думка.
* happe f тех. 1) кліщі; 2)

* happ||ement m 1) фам. хапа́ння; 2) прилипання до язика; ~ег 1. vt хапати; жадібно ловити; 2. vi

* harangu||e f 1) урочиста промова; 2) розм. нудна, стомпююча промова; ~ er vi 1) виступати з промовою; 2) розм. відчитувати.

* haras m кінний завод.

* harass ement m виснаження; ∼er *ut* висна́жувати.

* harcèlement m 1) дратува́ння:

набридання, приставання; 2) військ.

переслідування.

* harceler vt 1) набридати, мучити, надокучати; 2) військ. не-

відступно переслідувати.

* harde f отара; зграя.

* hardi, -e adj 1) сміливий, відважний; 2) зухвалий; ~esse f 1) сміливість, відвага; 2) зухвалість; - ment adv 1) сміливо, відважно; 2) зухвáло. * hareng *m* оселе́дець.

* hargn \parallel e f sac τ . злоба́; \sim eux, euse adj сварли́вий; злобний.

* haricot m квасоля.

harmoni||e f 1) гармонія, спів-звучність, милозвучність; 2) згода, одностайність; відповідність; vivre dans une pariaite ~ жити в повній згоді; 3) духовий оркестр; ~eusement adv гармонійно, співзвучно, влад; ~ eux, -euse adj гар-монійний, співзвучний; ~ que adj тармонічний; \sim ser vt погоджувати, узгоджувати.

* harnach||ement m 1) кінська

збруя, упряж; 2) надягання збруї; ~er vt надягати збрую; se ~er одягатися без смаку; ~ eur m ли-

мар.
* harnais m 1) кінська эбру́я;
2) снасть (рибальська, мисливська).
* harna f ándha.

* harpe f áрфа. * harpie f розм. зла жінка,

* harpin *m* баго́р, гак.

* harpiste m, f арфіст, -ка.

* harpiste m, f арфіст, -ка.

* harpon m 1) гарпун; 2) тех.

скоба; ~ ner vt 1) бити гарпуном; розм. підчепити, схопити. * hasard т випадок, випадко-

вість; риск; соир de ~ несподіва-

на пригода, удача; objet de ~ річ, куплена випадково; jeu de ~ азартна гра; loc. adv.: au ~ на вмання; на щастя; à tout ~ на вся́кий випадок; раг \sim випадково; \sim é, -e adj 1) рискований; 2) легкова́жний; \sim er 1. vt 1) рискувати, наражати на небезпеку; 2) відважитися на, дозволити собі; 2. vi (de faire qch) наражатися на небезпеку; пробувати; se ~er 1) (à faire qch, de faire qch) зважитися, рискувати; 2) наражатися на небезпеку: ~ eux. -euse adi рискований.

* hase / зайчиха, кролиця.

* hât; e / поспішність, квапливість; en toute ~, à la ~ квапливо, похапцем, поспіхом; ~ er ut прискорювати, квапити; se ~er поспішати, квапитися; ~if, -ive adj 1) екороспілий, ранній; 2) поспішний, швидкий, квапливий.

haubert m іст. кольчуга.

* hauss||e f 1) підставка; 2) підвищення цін; 3) військ. приціл; \sim ement m заст. підняття, підвищення; ~ement des épaules знизування плечима; ~er 1. vt підвищувати, піднімати; підносити; 2. vi 1) підвищуватися, підніматися; 2) дорожчати; se ~er підніматися, підноситися.

* haut, -е 1. adj 1) високий; під-вищений; 2) верховний, вищий; значний, великий; 3) геогр. верхній; la ~e Volga верхів'я Волги; 4) голосний; jeter les ~s стіs го-лосно обурюватися; 2. m верх, вершина, висота; 3. adv 1) високо; ~ placé високопоставлений; loc. adv.: là-~ там нагорі; en ~ на-

rópy, нагорі; d'en ~ згори, зверху; 2) гучно, голосно. * hautain, -e adj гордовитий, пи-

хатий, зарозумілий.

* hautbois m муз. гобой.

* hautement adv 1) відкрито, на повний голос; 2) високо; 3) доб-

* hauteur f 1) височина, висота; 2) пихатість, зарозумілість. * haut-fond m мілина.

* haut-parleur m гучномо́вець. * hâve adj виснажений, схудлий; блідий.
* haveur m гірн. вибійник.

* haveuse f врубова машина. * haveuse-chargeuse f вугільний

комбайн. * harvesac *m військ*. ра́нець, мі-

шо́к для рече́й.
* hé! int reй!, reй!; oró!; ~ bien!

ну що? * heaume m [o:m] *іст.* шоло́м,

шишак. hebdomadaire 1. adj щотижнёвий; 2. т щотижневик (журнал).

héberger vt дати притулок. hébétjiant, -е adj одурманюю-чий; \sim е, -е adj 1) одурілий, оту-пілий; 2) тупоўмний; \sim ement mотупіння; \sim er vt притупляти; ~ ude / отупіння.

* hein! int ra?, як?, ач як! hélas! [ela:s] int на жалы! * héler vt гукати, кликати; -

un taxi покликати таксі. hélianthe m соняшник. hélice f 1) геом. спіраль; 2) тех., гвинт.

hélicoptère m ав. вертоліт. hélium [eljom] *m хім*. ге́лій. helvétique *adj* швейца́рський. hémicycle m півколо. hémisphère m півкуля. hémorragie f кровотеча.

hémostatique m кровоспинний засіб.

* henn[[ir [eni:r] vi іржати; ~is-

sement m іржа́ння. herbacé, -e adj трав'яни́стий. herbag||e m 1) зе́лень, тра́ви; 2) пасовище, вигін; ~er vt виганяти на пасовище.

няти на пасовище.

herb||e f трава́; mauvaise ~
бур'ян; ~es médicinales ліка́рські
трави; ~es potagères зе́лень, о́вочі; ◊ en ~ зеле́ний, нести́глий;
médecin en ~ майбу́тній лікар; manger son blé en ~ прожити на-перед свої прибутки; ~ ette f травичка.

herbier m гербарій. herbivore зоол. 1. adj травоїдний; 2. травоїдна тварина.

herboris lation f збирання трав, рослин; ~er vt збирати трави, рослини.

herbu, -e adj порослий тра-

herculéen, -ne adi богатирський. hérédi||taire adj спадковий; ~ té спадковість.

hérésie f éресь. * hériss||é, -e adj 1) настовбурчений, наїжачений; скуйовджений (про волосся); 2) вкритий колючками, голками; колючий, щетини-стий; О être ~ de рябіти, рясніти; un homme toujours ~ сварлива людина; \sim er vt 1) стовбурчити; куйовдити; 2) (de qch) вкривати голками, колючками; se ~er стовбурчитися; наїжуватися, ставати дибом; 2) вкриватися голками, колючками; 3) перен. наїжу-

ватися, озлоблюватися.
* hérisson m 1) їжа́к; 2) перен. неприступна людина; 3) йорж (дротяний); колючий дріт на стіні, на паркані.

hérit∥age m спа́дщина; ~er vt одержувати в спадщину, успадковувати; \sim ier m, -ière f спадкоем ець, -иця.

herméti cité f герметичність, непроникність; ~ que adj герметичний, непроникний; перен. незрозумілий; ~ quement adv герметично.

herimine f горностай.

heroïne I f героїн (наркотик).

heroïne II f героїня; ~ ïque

adj героїчний; ~ ïquement adv ге-

* héron *m* чапля.

* héros m герой; en ~ герой-

* hers | age m боронування; ~ e

f борона; ~ er vt боронувати.
hésit || ant, -e нерішучий, який
(що) вагається; ~ ation f 1) ва-(що) вагаеться; ~ atton f 1) вагання, нерішу́чість; 2) затина́ння (у мовленні); ~ er vi 1) вага́тися; 2) затина́тися (у мовленні). hétéroclite adj 1) чудний, химе́рний; 2) різноше́рстий. hétérodoxe adj 1) інові́рний; 2) інові́рний; 2)

інакомислячий.

hétéro||gène adj різнорідний; чужорідний; \sim généité f різнорідність; різноманітність. * hêtr||aie f буковий гай; \sim e m

heure f 1) година; à l' ~ avancée nisho; dans une ~ через годину; à six ~s précises рівно о шостій годині; dites-moi l' ~ ска-

жіть, котра година; 2) час, пора; à l'~ indue у незвичний час; ~ d'horloge розм. точний час; ~s de nuit нічна робота; de bonne ~ рано-вранці; à la bonne ~! у добрий час!; tout à l'~ зараз; à tout à l'~ до скорого побачення; sur l'~ зараз, негайно.

heureu||sement adv щасливо, вдало; на щастя; ~x, -se 1. adj 1) щасливий; 2) вдалий, влучний; ~x résultats добрі наслідки; expression \sim se влучний вираз; mémoire \sim se добра пам'ять; 2. m, fщаслив чик, -иця.

* heurt *m* поштовх; уда́р; зі́ткнення; \sim ег 1. vi стукати; 2. vt 1) штовхати; бити, забивати; заті штовхати, онти, заонвати, за чіпати; 2) зачіпати, ущемляти; 3) ображати; 4) суперечити; se \sim er 1) ударятися; 2) стикатися; \sim oir m молоток (дверний).

. hexagone геом. 1. adj шестикутний; 2. т шестикутник.

hibern||al, -e adj зимо́ви́й; ~ation f зимова́ спля́чка; ~er vi засинати на зиму.

* hibou m сова.

* hic *m*: voilà le ~! розм. ось

~ eux, -euse adj 1) потворний; 2) огидний.

hiémal, -e adj зимовий; plantes

~ es зимові рослини.

hier adv yчора; ~ matin yчора зранку; d'~ учорашній; нешодав-

hilar||ant, -e adj веселящий; ~e adj веселий; який (що) сміється; ~ité f весéлість; сміх.

hindou, -e adj індуський.

hipp∥ique adj кі́нний; ~isme m кінний спорт

hippomobile adj на кінній тязі.

hirondelle j ла́стівка.
hirsute adj 1) волоха́тий; кудла́тий, патла́тий, скуйо́вджений; 2) розм. грубий, брута́льний; неоте́саний.

* hisser vt піднімати (вітрило, прапор); se ~ підніматися, сходити.

дити.

histoire f 1) історія (наука); ~

du Moyen Age історія середніх віків; 2) історія, повість; оповідання; казка; 3) байка, небилиця; О

de гіге фам. задля сміху; 4)

розм. неприємність, морока; О бай re des ~s завдавати труднощів, неприемностей.

historien m історик.

historiette f невеличке оповідан-

ня, анекдот.

hiver m зима; \sim nage m зимування; \sim nal, -e adj зимовий; \sim nant m зимівник; \sim ner 1. vi зимувати; 2. vt орати на зяб. *ho! int 1) ereй! (οκλιικ); 2)

orò!
* hochement m: ~ de tête ποхитування головою.

hochequeue *m* трясогу́зка. * hocher vt трясти; ~ la tête хитати головою.
* hochet m брязкальце; іграш-

ка; дрібничка. * hockey m спорт. хокей; ~eur m, -euse f хокеїст, -ка.* holà! int гей!, го́ді!, до́сить!;

ти́хше!

* hollandais, -e 1. adj голландський; 2. т голландська мова.

* homard m omáp; rouge comme ~ червоний як рак. *home m домашне вогнище.

homicide 1. adj смертоносний; m 1) вбивця; 2) вбивство. hommage m 1) icr. кля́тва; 2)

пошана, шана, повага; знаки пошани; вияв вдячності; шанобливе ставлення; rendre ~ à віддавати шану, виявляти пошану.

homme *m* 1) людина; чоловік; jeune ~ молодик, парубок, вік; jeune ~ молодик, парурок, юнак; ~ de travail трудящий; ~ de реіпе чорноро́б; ~ soviétique радянська людина; ~ de mer моря́к; ~ d'épée, ~ de guerre військо́вий; ~ d'Etat держа́вний дія́ч; ~ de plume літера́тор; ~ de paille підставна́ осо́ба; 2) військ. солла́т парови́й дат, рядовий.
homme-grenouille m аквалан-

гіст.

homme-sandwich т людина-реклама.

homog||ène adj однорідний; un gouvernement ~ rnement \sim однопартійний \sim énéité f однорідність, ўряд; цільність.

homologue adj мат., хім. рівнозначний.

homonym||e 1. adj однойменний; 2. т 1) лінгв. омонім; 2) тезка; ~ ie f лінгв. омонімія. * hongrois, -e 1. adj угорський;

2. m угорська мова. honnête adj 1) чесний, поважний, порядний, шановний; homme ~ чесна людина; ~ homme поря́дна людина; 2) пристойний (про $o\partial \pi z$); 3) ввічливий, чемний; \sim ment adv 1) чесно, порядно, ввічливо; \sim te f 1) чесність, по-

2) рядність; ввічливість, чéмність.

honneur m 1) честь; point d' \sim справа честі; parole d' \sim слово честі; 2) честь, шана; знаки пошани; pl почесті; en $l' \sim$ de на честь; O faire ~ à ses engagements Búконати взяті на себе зобов'язання; tenir à ~ уважати за честь; il nous fait ~ ми горді за нього.

honor||abilité f поважність; ~able adj поважний, шановний; ~ ablement adv почесно; ~ aire 1. adj почесний; 2. m pl гонорар, винагорода; \sim er vt 1) поважати, шанувати; 2) вшановувати; 3) удо-

стоювати; ~ lfique adj почесний.

* hont||e f 1) сором; соромливість; avoir ~ почувати сором,
соромитися; faire ~ de присоромити; avoir toute ~ bue забути вся́кий со́ром; раг ~ з со́рому; а la ~ de на со́ром; 2) безче́стя, ганьба́; ~еих, -еизе adj 1) сором-ли́вий; присоро́млений; 2) гане́б-

hôpital m лікарня, госпіталь. * hoqu∥et m і́кавка; ∼ег vi ікати.

horaire 1. adj годинний, погодинний; 2. т 1) розпорядок дня; графік, розклад.

horde f зграя, ватага; орда.

* horion m стуса́н. horizon m 1) обрій, горизо́нт; перен. кругозір.

horlog||e / настінний годинник; баштовий годинник; réglé comme une ~ точний, пунктуальний; О une heure d'~ цілісіньку годину; ~ er m годинникар; ~ erie f майстерня годинникаря.

* hormis prép крім, за винятком; ~ que loc. conj. крім то́го,

horreur f 1) жах; 2) оги́да; avoir qn en ~ ненавидіти когось.

horrible adj жахливий; ~ ment adv жахливо.

horrifier vt жахати.

horripil||ation f 1) дрож, здригання; 2) гусяча шкіра; 3) розм. надзвичайне роздратування; ~ег vt. 1) викликати дрож; 2) розм. надзвичайно дратувати.

* hors prép поза, за, крім; sortir ~ de la ville вийти з міста; ~ la loi поза законом; ~ de pro-pos не до péчi; être ~ de soi втрачати самовладання, бути в нестямі.

* hors-d'œuvre m 1) прибудова; 2) вставка; 3) закуска, додаткова страва.

* hors-la-loi m людина поза зако́ном.

horti||cole adj садівничий; ~ culteur m садівник, садово́д; ~ culture f садівництво.

hospice m приту́лок; богадільня. hospitali||er, -ère 1. adj 1) гостинний; 2) госпітальний; 2. f сестра милосердя; ~té f гостин-

hostil||e adj ворожий; неприязний; \sim ité f 1) ворожнеча, ворожисть, неприязнь; 2) pl военні дії;

hôt||e, -esse 1. m, f 1|| господар, господиня; 2) гість, гостя; 2. f: ~ esse (de l'air) стюардеса, бортпровідниця.

hôtel m 1) готéль; 2) особняк; de ville міська ратуша; ~ier m, -lère f госно́дар, -ка го́телю; \sim lerie f готе́ль, тракти́р.

* houblon m бот. хміль. * houe f cáná, мотика.

* houill e f кам'яне́ ву́гілля; er, ère 1. adj кам'янову́гільний; 2. f кам'янову́гільна ша́хта; ~ еих, -euse adj вугленосний. * houl||e f брижі, хвилі (на мо-

pi); ~ eux, -euse adj неспокійний

(про море).

* houppe f 1) чубо́к; 2) ки́тиця;
3) верхівка (дерева).

hourra! int ypá! * hourvari m переполо́х. * houseaux m pl кра́ги.

* houspiller vt шарпати, смикати, торсати.
* houssine f хлист, прут.

* houssoir *m* віник, мітла́. * huer vt 1) гикати, кричати;

nuel of 1, имали, призали, 2) освистувати; шикати.
huil e f олія; ~ de foie de morue риб'ячий жир; ~ de lin cuite оліфа; ~ de graissage мастило; volatile ефірне масло; peindre à l'~ малювати олійними фарбами; \sim ег vt зма́щувати; \sim егіе fолійня, олійниця; ~eux, -euse adj

олини, олиници; ~eux, -euse аај маслянистий; жирний.

huis m: à ~ clos юр. при зачинених дверях; ип ~ clos процес при зачинених дверях.

huissier m 1) воротар; 2) судо-

вий викона́вець. * huit 1. adj 1) вісім; 2) восьмий; d'aujourd'hui en тиждень; 2. т 1) восьме число; 2) вісімка (карта; гоночний човен); ~ aine f тиждень; ~ lème 1. adj восьмий; 2. m восьма ча-

стина.

huître f 1) ўстриця; 2) перен. телепень, йолоп. * hum! [cem] int гм! (вияв сум-

ніву).

humain, -e adj 1) людський; les choses ~ es житте́ві спра́ви; 2) людяний, гуманний.

human||iser vt зм'я́кшувати, робити гуманнішим; \sim isme m гуманізм; \sim ite f 1) людство; 2) людяність, гуманність; 3) pl гуманітарні наýки.

humble 1. adj 1) смиренний, покірливий; принижений; 2) скромний; 3) знедолений; 2. *m pl* знедолені; ~ ment adv покірно.

humect||age m, ~ation f зволоження, змочування; \sim er vt зволо-жувати, змочувати; $s'\sim$ er: $s'\sim$ er gosier розм. промочити горло. * humer vt втягувати, всмокту-

вати в себе; ковтати; вдихати.

humeur f 1) настрій; вдача, нату́ра; être de bonne, de mauvaise ~ бу́ти в доброму, пога́ному на́строї; ~ поіге чорна меланхолія: ~ aventureuse непосидючість; 2) до-сада; нудьта; prendre de l' ~ розсердитися; avec ~ з досадою, роздратовано; 3) рідина, волога (в

логість, мокрота.

humili||ant, -e adj принизливий, образливий; ~ ation f приниження, образа, зневага; ~ er ut принижувати, зневажати; $s' \sim er$ принижуватися; \sim té f упокорення, покірливість,

humour *m* гумор.

humus [ymys] m чорнозем, пе-

регній.

*hupp||e f чубок (у птахів);

~é, -e adj 1) чубатий; 2) розм.
багатий, знатний.

* hurl||ement m виття, завиван- 4 ня; \sim er vi 1) вити; 2) репетувати, горлати; \sim eur m, -euse fгорлань, крику н, -ха.

hurluberlu m вітрогон, зайди-

голова.

* hussard m rycáp.

* hutte f курінь; хатина; ха-

лупка.

hybrid||ation f схрещування порід, гібридизація; ~ e m гібрид,
помісь; ~ er vt схрещувати.

hydraulique 1. adj гідравлічний;

2. f гідравліка.

hydravion m гідролітак.

hydrique adj водяний. hydrocentrale f гідроелектростанція.

hydrofuge adj водотривкий, непромокальний.

hydrogène 1. т во́день; 2. adj волневий.

hydrophile adj який (що) вбира́е в се́бе во́ду; ouate ~, coton ~ гігроскопічна вата.

hydrophobie f мед. водобоязнь, гідрофобія.

hyène f зоол. гіє́на.

hygiène f гігієна. hymne m гімн; ~ national de l'Union Soviétique Держа́вний гімн Радянського Союзу.

hyperboréen, -ne adj північний, льодовитий.

льодовитии.
hyperoxyde *m хім*. пере́кис.
hypertension *f мед*. гіпертоні́я;
∼ arterielle підвищений кров'яний тиск.

hypertrophie f 1) $me\partial$. rineptpo-

фія; ~ du сœur розширення сер-ця; 2) перен. перебільшення. hypocri||sie f лицемірство; ~ te 1. adj лицемірний; 2. m, f лицемір,

hypodermique adj мед. підшкірний.

hypogée m 1) підземе́лля; під-

зе́мний хід; 2) підвал. hypoten||du, -e adj мед. гіпото-нічний; ~ sion f гінотонія.

hypothèse f припущення, гіпо-

hystér||ie f істерія; \sim ique 1. adj істеричний; 2. m, f істерик, істе-

ibidem [ibidem] adv там же.

 iceberg [ajsberg]
 m áйсберг.

 ici adv 1)
 тут; ~ et là тут і

 там; радіо ~ Моссои говорить

 Москва; ~-bas на цьому світі;

 раг \sim тут, сюди; 2) сюди; $d'\sim$ звідси; 3) тепер, зараз; $d'\sim$ a... поки; $d\sim$ là з цього часу; тим часом.

idée f 1) поняття, уявлення; 2)

ідея, думка; \sim fixe, \sim délirante настирлива ідея; 3) погляд; pl переконання

idem [idεm] adv τε ж cáme; τα-

identi||fication f 1) ототожнен-ня, ідентифікація; 2) установлення особи, розпізнавання; \sim fier vt 1) ототожнювати; 2) розпізнавати; ~que adj тотожний, ідентичний; \sim té f 1) тотожність, ідентичність; 2) юр. дійсність; carte d'~té посвідчення особи.

idolâtr||e 1. adj 1) ідолопоклонницький; 2) який (що) обожнюе; т, f ідолопоклонни к, -ця; ~ ег vt обожнювати; \sim ie f 1) ідолопо-клонство; культ; 2) обожнювання.

ignare 1. adj неуцький, неосвічений; 2. *m*, *f* неук, невіглас. igné [igne], -e *adj* 1) вогненний;

вулканічного походження.

ignifug||e [ignify:3] adj вогнетривкий, вогнестјикий; ~er vt po-

бити вогнетривким, вогнестійким. ignition [ignisjō] f 1) розжареність; розпечений стан; 2) горіння, займання; ~ spontanée caмозаймання.

іммання.

ignoble adj мерзотний, підлий.

ignomini||e f ганьба, безчестя;

eux, -euse adj ганебний.

ignor||ance f 1) незнання, невідання; раг ~ через незнання, необізнаність; 2) неосвіченість, не уцтво; \sim ant, -е 1. adj 1) неуцький; 2) незнаючий; 2. m, f неук; \sim е, -е adj невідомий, незнаний; \sim er vt 1) не знати, не відати; 2) ігнорувати.

il (pl ils) pron. pers. m (3- \bar{i} oco6u) 1) як підмет з відмінюва-

ним дієсловом він; il rit він смі-еться; 2) у безособовому звороті не перекладається: il faut треба; il pleut іде́ дощ; il est trois heures за́раз тре́тя годи́на; il у а ϵ . ile f о́стрів.

illégal, -е adj нелегальний; незаконний; \sim ité f l) нелегальність; незаконність; 2) нелегальне становище; підпілля; 3) провина. illégitim||e adj 1) незаконний;

2) несправедливий; ~ ité f незаконність.

illettré, -e adj неписьменний;

неосвічений.

illicite adj недозво́лений, заборонений законом.

illimité, -e adj необмежений,

безмежний.

illisible adj нечіткий, нерозбір-

illumin ation f освітлення; ілюмінація; ~er vt 1) освітлювати; 2) перен. осявати; 3) просвіщати.

illusion f ілюзія, помилкова думка; омана; ~ ner vt вводити в, оману; з' ~ пег помилятися.

illusoire adj ілюзорний, обман-

ливий.

illustre adi знаменитий, видатний: les hommes ~s великі люди.

illustr||é, -е 1. adj ілюстрований; пінізі пе, те т. ша віностровані,
2. тілюстрований журнал; ~er
vt 1) ілюструвати; 2) прославля́ти; s'~er прославля́тися.
îlot т 1) острівець; 2) група

будинків; квартал.

оудинків, квартал. ils див. il. imag|e f 1) зображення; картинка; 2) образ, уява; \sim anticipée прообраз; à $l'\sim$ de... на зразок; 3) образний вираз; 4) кіно

кадр; \sim é, -e adj образний; \sim er vtробити образним (стиль).

imagin able adj уя́вний; ~ aire adi уявлюваний, мнимий; ~atif, -ative adj наділений палкою уй-вою; \sim ation f уйва, фантазія; \sim er vt 1) уявляти ($co\delta i$); вважа́ти; 2) вигадувати.

іті, аді недоўмкуватий; дурний; 2. m, f дурень, дурка; \sim ité f недоўмство; дурість.

imbiber vt просочувати, змочувати; s'~ просочуватися, змочуватися.

imbu, -e adj насичений, просо-

imbuvable adj непридатний для

imit ation f наслідування; імітація; ~er vt наслідувати, копіювати; імітувати.

immaculé, -e adj непорочний;

imman||ence f філос. іманентність, властивість; ~ ent, -e adj іманентний, властивий.

immangeable adj неїстівний. immanquable adj неминучий, невідворотний.

immatur∥é, -e adį незрілий;

ité f незрілість.

immédiat, -e adj безпосере́дній; нега́йний; найбли́жчий; ~ ement adv безпосере́дньо; нега́йно; ~е-ment après эра́зу ж після. immémorial, -е adj незапа́м'ят-

ний, споконвічний.

 $immens||e \ adj \$ неося́жний; безконе́чний; величе́зний; \sim ite f неосяжність; безмежність.

immerger vt занурювати (в рі-

immérité, -e adj незаслужений. immersion f 1) занурювання;

2) проникнення.

immeuble 1. adj нерухомий (про майно); 2. т 1) нерухоме майно; 2) будинок.

immin||ence неминучість; ~ent, -e adj неминучий, невідворотний.

immiscer vt вплутувати; s'~ втручатися.

immixtion [immiksj5] f btpy-

immobil||e adj 1) нерухомий; 2) перен. непорушний; ~isation f приведення в нерухомий стан; 2) ек. застій; 3) сковування (ворога); \sim iser vt 1) робити нерухомим; 2) заморожувати; \sim ite f нерухомість, стан спокою.

immodér ation f непомірність, нездержливість; ~ є, -е adj непомірний, нездержливий; ~ є ement

adv непомірно.

immol||ation f 1) жертвоприне́сення; 2) жертва; 3) вбивство; ~ er vt 1) приносити в жертву;

2) умертвляти, убивати. immond | e adj 1) нечистий; поганий; 2) мерзотний; \sim ice f 1) бруд; 2) pl нечистоти.

immoral, -e adj амора́льний; \sim ité f амора́льний вчи́нок.

immort||aliser vt обезсмертити, увіковічити; \sim alite f безсмертя; \sim el, -le adj безсмертний.

immuable adj незмінний, непо-

рушний.

immunis||ation f імунізація, запобіжне щеплення; ~er vt імуні-

immunité f 1) пільга, привілей;

звільнення від податків або повинностей; 2) мед. імунітет; 3) недоторканність.

immutabilité f незмінність, непорушність.

impair, -е 1. adj непарний; 2. m нетактовність; незграбність.

impalpable adj невідчутний на

impardonnable adj непростимий. imparfait, -e adj недосконалий; незакінчений.

impartial [$ilde{\epsilon}$ parsjal], -e adj неупере́джений; \sim ite f неупере́дженість.

impasse f 1) глухий кут; 2) безвихідь.

impassib||ilité f незвору́шність; байду́жість; \sim le adj незвору́шний; безпри́страсний; байду́жий; \sim lement adv безпри́страсно; байду́же.

impati||emment [ēpasjamā] adv нетерпля́че; ~ ence [ēpasjā:s] f нетерпіння; ~ ent, -e adj нетерпля́чий; ~ enter [ēpasjāte] vt виво́дити з терпіння; докуча́ти; s' ~ enter втрача́ти терпіння; се́рдитися.

втрача́ти терпіння; се́рдитися. impayable adj 1) неопла́тний; 2) розм. сміхови́нний, заба́вний. impeccable adj 1) безгрішний;

бездоганний.
 impénétrab||ilité f непроникність;

impenetrab||iiite / непроникність; ~ le adj непроникний; непрохідний.

impénit ence f 1) нерозка́яність; 2) зашкару́блість; \sim ent, -e adj 1) яки́й (що) не розка́явся; 2) зашкару́блий, закоснілий.

impérati||f, -ve adj владний, настійний.

imperceptib||ilité f невловимість; \sim le adj непомітний, невловимий;

 \sim lement adv непомітно, невідчутно, невловимо.

imperfection f 1) недосконалість; 2) вада, дефект.

impérial, -e adj імператорський, ца́рський.

impérieu||sement adv владно; настійно; ~x, -se adj владний; настійний.

impérissable adj нетлінний, віч-

impéritie [$ilde{\epsilon}$ perisi] f нездатність, невмілість.

imperméab||ilité f непромокальність; непроникність; ~le 1. adj непромокальний; непроникний; 2. m непромокальний плащ.

impersonnel, -le adj перен. позбавлений індивідуальності.

impertin||emment adv наха́бно, брута́льно; \sim ence f зухва́льство, наха́бство; pl зухва́лі слова́; гру́бощі; dire des \sim ences грубія́нити; \sim ent, -e 1. adj зухва́лий, наха́бний; 2. m, f зухва́ла люди́на, наха́ба.

іmperturbable adj незвору́шний. impétu||eusement adv бурхли́во; нава́льно; нестри́мно, бу́йно; \sim eux, -euse adj 1) бурхли́вий; нава́льний; нестри́мний; 2) гаря́чий, палки́й; \sim osité f 1) бурхли́вість; нава́льність; нестри́мний на́тиск; 2) пори́вчастість: запа́льність.

impitoyable adj безжалісний, нещадний.

implacable adj невблага́нний. implant||ation f впрова́дження, укорінення; ~er vt впрова́джу-

s'∼er впроваджуватися, вати: укорінюватися.

implicite adį який (що) мається на думці; ~ ment adv приховано, наявно.

impliquer vt 1) вплутувати, втягувати; 2) містити в собі.

implor ation f благання, мольба; \sim er vt благати, молити. impoli, -e adj неввічливий, не-

чемний; ~ tesse f неввичливисть, нечемність.

impondér||able adj фіз. невагомий; ~ é, -e adj неврівноважений.

impopulaire adj непопуля́рний. import||ance f важли́вість; зна́чення; attacher de l'~ à qch надавати значення чомусь; ~ ant, -е adj важливий, значний; peu ~ant незначний.

importation f 1) імпорт, ввіз; імпортний товар.

importer I vt ввозити, імпорту-

import||er II vi бути важли́вим, потрібним; il \sim е важли́во; належить, слід; \lozenge п' \sim е quoi щоб не бу́ло; п' \sim е qui хто б не бу́в; à ~e quelle heure у будь-який час.

importun, -e 1. adj докучливий, набридливий; 2. m, f докучлива людина; \sim er vt докучати, набридати; \sim ité f докучливість, настир ливість.

impos||er 1. vt 1) обкладати (податком); 2) (qch à qn) нака-зувати, зобов'язувати; приму́шувати; 3) накладати, покладати; 2. vi імпонувати, викликати повагу; ~ition f 1) обкладання (податком); 2) накладання (штрафу).

impossib ilité f неможливість;

~le 1. adj неможли́вий; il est ~le неможливо; 2. m неможливе; faire l' ~ le зробити все можливе.

impost eur m обманщик; самозванець; \sim ure f обман, наклеп. impôt m податок, подать.

impotence / безсилля, нездат-

impraticable adj 1) нездійсненний; непридатний; 2) непроїзний, непрохідний.

imprécation f прокляття.

imprécis, -е adj неточний, неясний; \sim ion f неточність, неясність.

imprégn|ation f просочування, насичування; \sim er vt 1) просочувати, насичувати; 2) перен. проникати.

imprenable adj неприступний

(про місто, фортецю). imprescriptible adj невід'ємний;

непорушний. impression f 1) друкування; 2) відбиток, слід; 3) враження; faire

справити враження. impressionn||abilité f вразливість, сприйнятливість; ~able adj

вразливий, сприйнятливий; ~ ant, -e adj який (що) справляє сильне враження, хвилюючий; \sim er vtсправляти враження, хвилювати. imprévisible adj непередбаче-

imprévoy||ance f непередбачливість; легковажність; ~ ant, -e adj непередбачливий; легковажний.

imprévu, -e 1. adj непередбачений; несподіваний; 2. т несподіваність.

imprim||é, -e 1. adj надрукова-ний; 2. m 1) друкований твір; 2) друкований бланк; ~er vt 1) залишати відбиток; 2) друкувати; 3) вибивати (тканину); 4) відбивати; 5) надавати, передавати; ~ erie f 1) книгодрукування; 2) друкарня; ~ eur, -euse 1. m, f друкар; 2. f друкарська машина. improbab||llité f неймовірність;

le adj неймовірний.
improbation f несхвалення.
improb||e adj нечесний; ~ité f нечесність.

improducti||f, -ve adi непродуктивний; ~ vité f непродуктивність. impromptu [гргорту] 1. m експромт, імпровізація; 2. adv без підготовки.

impropr||e adj 1) непридатний, невідповідний; 2) невластивий; ~iété f непридатність, невідповідність.

improviste: à l'~ loc. adv. не-

сподівано, раптово. imprud||emment adv необережно, нерозсу́дливо; \sim ence f необережність, необачність; ~ ent, -e adj необережний, нерозсудливий, не-

impud||emment adv безсоромно, наха́бно; \sim ence f безсоро́мність, наха́бство; \sim ent, -e adj безсоро́мний, наха́бний; \sim eur f безсоро́м-

impudi||cité f безсоромність; розбещеність; ~ que adj безсором-

ний; розбещений.

impuiss | ance f безсилля, немічність; ~ ant, -e adj безсилий, безпорадний.

impun||ément adv безкарно;

~ ité f безкарність.

impur, -e adj 1) нечистий; 2) перен. непристойний; \sim eté f 1) нечистота; забрудненість; 2) непристойність

imput||able adj який (що) ставиться за провину; ~ à qп при-писуваний комусь; ~ ation f об-винувачення; ~ er vt ставити в провину; ~er un crime à qn звинувачувати когось у злочині.
inabordable adj неприступний,

недоступний.

inabrité, -e adi незахищений, вілкойтий.

іпассерtable adj неприйнятний. inaccessib||ilité f неприступність, недоступність; \sim le adj неприступний, недоступний.

inaccoutumé, -e adj незвичний, inachevé, -e adj незакінчений, inadmissib||ilité f неприйнят-ність, неприпустимість; ~e adj неприйнятний, неприпустимий.

inadvertance ј недогляд; раг ~

через недогляд.
inaliena||ble adj невід емний; ~ tion f невід'ємність.

inaltérable adj незмінний; непору́шний.

inanimé, -e adj неживий; по-

збавлений життя.
inanité f 1) марність, суста;
безцільність; 2) беззмістовність.
inanition f виснаження.

inapaisé, -e adj незаспокоєний, незадово́лений.

inaperçu, -e adj непомічений. inappétence f мед. втрата апе-

inapplicable adj незастосовний,

непридатний.

inappli cation f недбальство; qué, -e adj нестаранний, недбайливий.

inappréci||able adj 1) неоціненний, безцінний; 2) невідчутний;

...., осъщинии; z_j невідчутний; \sim є, -е adj неоцінений. іпарт||e| adj нездатний, непридатний; \sim itude f нездатність, непридатність; \sim itude au travail непрацездатність.

inarticulé, -e adj нечленороздільний; невира́зний.

inassouvi, -e adj незаспокоєний, незадоволений.

inattendu, -e adj несподіваний, непередбачений.

inattenti||f, -ve (à qch) неува́жний до; ~on f неува́га, неува́жнисть

іпаидиг || al, -e adj вступний; séance \sim ale d'un congrès перше засідання конгресу, з'їзду; \sim ation f 1) урочисте відкриття (пам'ятника; установи; з'їзду); discours d' \sim ation вступна промова; 2) перен. початок; \sim er vt 1) урочисто відкривати; 2) перен. класти початок.

inauthentique adj недостовір-

incalculable adj незліченний. incantation f чаклунство, чари. incapa||ble adj 1) нездатний; с de lâcheté нездатний на низький вчинок; 2) нездібний, бездарний; 3) юр. недієздатний; с cité f 1) нездатність; 2) нездібність, без-

1) нездатність; 2) нездібність, бездарність; 3) юр. нездієздатність. incarcér||ation f ув'язнення; er vt брати під варту; ув'язнювати.

incarnat, -e adj яскраво-черво-

incarn||ation f втілення; \sim ė, -e adj втілений, сущий, справжній;

 \sim er vt втілювати; s' \sim er втілюватися.

incartade f різка вихватка, вибрик.

іпсенdі||аіге 1. аdj прям., перен. запалювальний, запальний; 2. m, f палій, -ка; підбурювач, -ка; \sim е m пожежа; \sim е́, -е 1. adj знищений пожежею; 2. m, f погорілець; \sim ег vt 1) підпалювати, спалювати; 2) хвилювати збулжувати

хвилюва́ти, збу́джувати. incert || ain, -e 1. adj 1) невпе́внений; сумні́вний; ненадійний; 2) нея́сний, невира́зний; lumière \sim aine тьмя́не світло; 2. m невідо́ме; \sim itude f 1) невпе́вненість, нерішу́чість; су́мнів; pl вага́ння; 2) невірогі́дність; невідо́мість; 3) непості́йність.

incess|amment adv 1) безпере́рвно, безупи́нно; 2) за́раз же, нега́йно; ~ant, -e adj безпере́рвний, безупи́нний.

inceste m кровозмішення.

incidence f 1) фіз. падіння; аngle d' \sim кут падіння; 2) перен. наслілок.

incident m інцидент, випадок, пригода.

іпсів||er vt насіка́ти, надрізувати; \sim if, -ive 1. adj 1) ріжучий; 2) колючий, дошку́льний; 2. f різець $(3)\delta$); \sim ion f надріз, насічка.

incit||ation f підбурювання; ~ er

vt спонука́ти, підбу́рювати. incivil, -e adj неввічливий, нече́мний; \sim ité f неввічливість, нече́мність.

inclém||ence f безжа́лісність; суво́рість; \sim ent, -e adj безжа́лісний, немилосе́рдний; суво́рий.

inclin|aison f нахил, похилість;

нахи́лення, крен; \sim ation f 1) нахи́лення; 2) схи́льність; прихильність; \sim er 1. vt нахиля́ти; схиля́ти; 2. vt 1) нахиля́тися, хилитися; кренитися; 2) (vers qch) перен. схилятися до; s'~er 1)схилятися; визнавати себе переможеним; 2) кланятися; 3) нахилитися.

inclure* vt включати; додава-

inclus. -e adj прикладений; вкладений; сі- ~ при цьому додається; \sim if, -ive adj який (що) включає в себе; \sim ion f включення.

incohér ence f відсутність зв'язку; непослідовність; ~ ent, -e adj нескладний, непослідовний.

incohésion f відсу́тність зв'язку́. incolore adj безко́лірний, без-

incomb||er vi (à qn) випадати комусь на долю; il ~ e à... нале-

incombustib||ilité f незаймистість, вогнестійкість; \sim le adi незаймистий, вогнестійкий.

incommensurable adi 1) неви-

мірний; 2) мат несумірний. incommod||e adj 1) незручний; 2) неспокійний, набридливий; ~ є, ге adį 1) (de qch) стурбований, за-непокоєний; 2) який (що) незду-жае; ~ er vt 1) заважати, турбувати, непокоїти; 2) тривожити; набридати; 3) розладнувати здорови; је suis \sim é я нездужаю; \sim ité f 1) незручність; турботи; 2) нездужання.

incomparable adj незрівнянний;

чудо́вий.

incompatib||ilité f 1) несумісність; 2) невідповідність; ~ d'hu-

теш несхожість характерів; ~le adj несумісний, суперечний.

incompréhensib||ilité f незрозумілість; ~ le adj незрозумілий. inconcevable adj незбагненний,

незрозумілий.

inconciliable adj 1) непримиренний; 2) несумісний.

incongru, -e adj недоречний; непристойний; \sim ité f недоречність;

непристойність. inconnu, -e 1. adj невідомий; т, f незнайом|ець, -ка; 3. т мат.

невідома величина. inconsci emment adv несвідомо; \sim ence f несвідомість; необду-маність; \sim ent, -e adj несвідо-

inconséqu||ence f непослідовність, необдуманий вчинок; ~ent, -e adj непослідовний; необдума-

inconsidér||ation f необдуманість; ~ é, -e adj необдуманий; не-

обачний. inconsist||ance f безпідста́вність; ~ant, -e adj 1) безпідста́вний;

2)- неміцний, inconsolable adj безутішний. inconst||ance f непостійність

мінли́вість; ~ant, -e adj непостійний, мінливий. incontestable adj незаперечний,

неспростовний; ~ ment adv безперечно, безсумнівно.

incontesté, -e adj безперечний, безумовний.

incontinence f нестриманість. incontinent I, -е adj нездержливий, нестриманий.

incontinent II adv sápas, не-

inconven||ance f недоречність; непристойність; \sim ant, -e adj недо-речний; непристойний.

inconvénient m незручність; перешко́да; недоре́чність; sans ~s

без перешкод.

incorpor||ation f включения, зарахування; \sim er vt включати (∂o $c\kappa \lambda a \partial y$), зараховувати; s' \sim er вступати до лав армії.

incorrect [ɛ̃kɔrɛkt], -e adj 1) неправильний, помилковий; 2) некоректний; ~ ement adv 1) неправильно, помилково; 2) некоректно; ~ion f 1) неправильність, помил-

ка; 2) некоректність.

Incorrigib||llité f непоправність. невиправність; ~ le adj непоправний; ~ lement adv непоправно.

іпсоггиртів||ііітіє f 1) несхильність до псування; 2) непідкупність; \sim le adj 1) який (що) не исується; 2) непідкупний.

incrédibilité f неймовірність; не-

правдоподібність

incrédul||e adj 1) недовірливий; 2) невіруючий; ~ité f 1) недовірливість; 2) невіра. Інсгоуавіе adj неймовірний, над-

звичайний.

звичанния.
inculp||ation f обвинувачення;
~ é, -e adj, s обвинувачен|ий, -a;
~ er vt обвинувачувати.

inculquer vt навівати; втлума-чувати; s' \sim зберігатися (y na-

м'яті):

incult||e adj 1) необроблений; зане́дбаний; 2) неосвічений; ~ivé, -e adj необроблений (про землю).

incurab||ilité f невиліковність; le adj невиліковний.

incurie f недбальство; безтур-

ботність; ~ administrative безгосподарність.

incursion f 1) вторгнення; напад; 2) поїздка, мандрівка.
incurv | ation f увігнутість; ви-

кривлення; ~ é, -e adj увігнутий; викривлений.

indéc||ence f непристойність; ent, -e adj непристойний, непо-

рядний.

іndéchiffrable adj 1) нерозбірливий, нечіткий; 2) незрозумілий. indécis, -е adj 1) нерішучий; 2) нерозв'язаний; неясний; сумнівний; \sim ion f нерішу́чість.

indéfectible adj 1) нескінчен-

ний; 2) непорушний.

indéfini, -e adj 1) неозначений; 2) безмежний; ~ ssable adj 1) який (що) важко визначити; 2) непоясненний; незбагненний.

ясненний; незолі пенний. інdélébil||e adj 1) який (що) не стирається; 2) перен. незгладимий; ~ité f перен. незглади-

indélicat, -e adj неделікатний;

esse f неделікатність.

indemne [ɛ̃dɛmn] adj неушко́джений; непошкоджений; rester ~

уціліти, зберегтися.

indemni||sation [ēdemnizasj5] f відшкодування, компенсація; ~ ser vt відшкодовувати, компенсувати; ~té f відшкодування, компенсація; допомога.

indéniable adj неспростовний,

незаперечний.

indépend amment adv: ~ de ... незале́жно від ...; \sim ance f незале́жність, самостійність; \sim ant, -е adj незалежний, самостійний.

indéracinable adi невикорінний.

10 959-1

indescriptible adj який (що)

важко описати.
indésirable adj небажаний.
indestructib||ilité f незруйновність; непорушність; ~ le adj незруйновний; непорушний.

indétermin||able adj невизначний; \sim ation f 1) невизначеність; 2) нерішучість; \sim é, -e adj 1) не-

визначений; 2) нерішучий.

index [ɛ̃dɛks] m 1) вказівний палець; 2) рухома вказівна стрілка; 3) індекс, покажчик; зміст; О mettre à l'~ забороняти; вилучати з обігу.

ти з ооггу.
 indicat||eur, -rice 1. adj вказівний; 2. m 1) покажчик-довідник; 2) тех. індикатор, покажчик.
 indicati||f, -ve 1. adj вказівний; 2. m: ~s d'appel padio позивні.
 indication f вказівка.
 indice m 1) знак, ознака, симптом, приката; 2) індекс, показник; 3) мат показник здуненця.

ник; 3) мат. показник ступеня.

indicible adj невимовний, несказанний: ~ ment adv невимовно. несказанно.

indien, -ne 1. adi індійський; 2. f ситепь

indiffér emment adv байдуже; \sim ence f байду́жість; \sim ent, -e 1. adj байду́жий; 2. m, f байду́жа люди́на; faire $l'\sim$ ent удава́ти байду́жого

indigence f 1) бідність, злидні; 2) перен. убогість; ~ d'idées yбо-

гість думки.
indigène 1. adj тубільний, місце́вий; 2. *m*, *f* тубіл|ець, -ка. indigent, -е 1. *adj* бідний, неза-

можний; 2. т бідняк.

indigest||e adj 1) нестравний,

нелегкотравний; 2) перен. нелегкозрозумілий; ~ion f 1) нетравлення шлунка; розлад травлення; 2)

перен. пересичення.
Indignation f обурення; souleve

d' ~ обурений до краю.
indigne adj недостойний, негідний; мерзенний; ~ ment adv недостойно, негідно.

indigner vt обурювати.
indignité f 1) недостойність; не-

гідність; 2) образа.

indiqu||er vt 1) вказувати; позначати; 2) визначати; О être ~ é роиг ... бути створеним для; c'est tout \sim є це цілком природно, зрозуміло.

indirect [ɛ̃dirɛkt], -e adj непрямий, обхідний; посередній; avis ~ натяк; ~ ement adv посередньо.

indiscr||et, -ète adi нескромний; нестриманий; ~étion f 1) нескромність; нетактовність; 2) балакучість.

indiscutable adi незаперечний. indispensable adi необхідний. indispensatie daj неоохідний.
indispenslie, -e adj нездоровий;
-ег vt 1) викликати нездужання;
2) псувати настрій; 3) (contre qn, contre qch) підбурювати, настроювати проти когось, чогось; —ition f 1) нездужання; 2) неприхильність.

indissoluble adi 1) нерозчинний:

 нерозривний; непорушний.
 indistinct (Ēdistē:kt], -e adj неясний, невиразний; ~ement adv
 1) неясно, невиразно; 2) однаково; байлуже.

indivis, -e adj неподільний; раг loc. adv. неподільно, спільно; ~ible adj неподільний.

indocil||e adj неслухняний; непокірний; ~ité f неслухняність, непокора.

indol||ence f 1) млявість, апатія; 2) недбалість; ~ ent, -e adj 1) мля-вий; байдужий; 2) недбалий. indompt||able [ēd5tabl] adj не-вгамовний; ~ é, -e adj невгамова-

ний, неприборканий.

indonésien, -ne adi індонезійський.

indu, -e adj неподобний, ненале́жний; aux heures ~ es невча́сно. indubitable adj безсумнівний, безперечний.

induire* vt 1) виводити, робити висновки; 2) підбурювати; підмовля́ти; ~ en erreur вводити в ома́-ну; 3) ел. індуктува́ти. indulg||ence f побла́жливість; ~ ent, -e adj побла́жливий.

indûment adv неналежно, неподобно; незаконно.

industrie f промисловість; індустрія.

inébranlable adj непохи́тний. inédit, -e 1. adj 1) ненадруко́ваний, неопублікований; 2) новий, невідомий; небувалий; 2. m: c'est de l'~! це новина́!

ineffable adj невимовний, неска-

ineffaçable adj незглади́мий. inefficac||e adj недійсний, неефективний; недіючий (про ліки); ~ité f недійсність, неефективність.

inégal, -e adj 1) нерівний, нерівноправний; 2) негладкий, нерівний; 3) нерівномірний; 4) непо-стійний, мінливний; ~é, -e adj не-зрівнянний; неперевершений; ~ite f 1) нерівність; 2) нерівномірність; 3) непостійність

inéluctab||ilité f неминучість, невідворотність; ~ le adi неминучий, невідворотний.

inemployé, -e adj який (що) не

був у вжитку, невикористаний. inept||e adj 1) нездібний; 2) дурний, безглуздий; ~ie [inepsi] f 1) нездібність; 2) дурниця, нісенітниня.

inépuis lable adj невичерпний;

 é, -е adj невичерпаний.
 inespéré, -е adj несподіваний.
 inestimable adj безцінний, неопіненний.

inévitable adj неминучий, невід-ротний; \sim ment adv неминуче. воро́тний; ~ment adv немину́че. inexact [inegzakt], -e adj 1) не-

точний, невірний; 2) неакуратний; \sim itude f 1) неточність; 2) несправ-

inexcusable adj непрощенний, непробачний.

inexécut||able adj нездійсненний; ~é, -e adj невиконаний, нездійснений; \sim ion f невиконання, нездійснення

inexorab||ilité f непохитність, невблаганність; \sim le adj непохитний; \sim lement adv непохитно, не-

inexpéri||ence f недосвідченість; menté, -e adj 1) недосвідчений; невипробуваний, недослідже-

нии.

inexpli||cable adj непоясненний;
дивний; ~ qué, -e adj нез'ясований.

inexploit||able adj непридатний
для розробки; ~ é, -e adj нерозроблюваний; нерозроблений.

inexploré, -e adj недосліджений.

inexplosible adi який (що) не вибухає.

inexpressi||f, -ve adi невиразний. inexprimable adj невимовний. inexpugnable adi непоборний; неприступний.

inextinguible adi 1) невгасимий;

2) нестримний.

inextricable adj заплутаний; situation ~ безвихідне становище. infaillib||ilité f 1) непорушність; непогрішимість; безпомилковість; ~le adj 1) непорушний; 2) безпомилковий; вірний; ~lement adv неминуче.

infaisable adj нездійсненний. infamant, -e adj який (що) ганьбить.

infâme adj 1) безчесний, ганебпий; 2) підлий.

infamie f 1) безчестя, ганьба; 2) підлість.

infanterie f піхо́та. infanticide 1. *m* дітовби́вство; 2. m, f дітовбивця.

infantile adj дитячий; інфанти́льний.

infatigable adj невтомний.

infatu||ation f пристрасть, за-хоплення; s'~er (de qn, de qch) прив'язатися, захопитися кимсь,

infécond, -e adj безплідний; \sim ité f безплідність.

infect||er vt заражати; ~ion f інфекція, зараза.

inférer $v\dot{t}$ робити висновок, ви-

водити

inféri||eur, -e 1. adi 1) нижній, спідній; 2) нижчий, молодший, підлетлий; 3) слабший; гірший; être ~ à ... стояти нижче когось, поступатися комусь; 2. m, f підлеглінй, -a; \sim orité f нижче становище; гірша якість; неповноцінність; недостатність; нижчий ступінь.

infernal, -e adi пекельний, не-

стерпний. infertil | e adj неродючий; ~ ité

f неродючість.

іnfester vt 1) спусто́шувати, розоря́ти (нападами); 2) наводня́ти (про тварин, комах).

infi||dèle 1. adj 1) невірний, віроломний; 2) неточний, несхожий; 3) нечесний; 2. m рел., заст. невіруючий; \sim délité f 1) невірність, віроломство; 2) неточність; 3) нечесність.

infime adj найнижчий, наймен-

щий, незначний.

infini, -e 1. adj нескінченний; 2. m нескінченність, безкраїсть; à 1'~ нескінченно; без кінця-краю; ~ment adv нескінче́нно; ~te f нескінченність; велика кількість.

infirm||e 1. adj хворобливий, немічний; 2. m, f каліка; \sim erie f ліка́рня, лазаре́т, медпу́нкт; \sim ier m, -ière f саніта́р, -ка; медсестра́; \sim ité f 1) не́міч, неду́га, сла́бість; 2) хронічне захворювання; 3) фізична вада, каліцтво.

inflamma||bilité f займистість; ble adj 1) займистий, горючий; 2) який (що) захоплюється;

 f 1) займання, 2) мед. запалення. inflexi||bilité f 1) негнучкість;
 2) непохитність; ~ ble adj 1) негнучкий; 2) непохитний; \sim blement adv непохитно; \sim on f 1) нахиляння, нахил; 2) фіз., мат. відхилення.

infliger vt накладати (кару). inflorescence f бот. суцвіття.

influ||ence f вплив; \sim encer vtвпливати, діяти; \sim ent, -e adj впливати. \sim er vi впливати.

informe adj безформний; необ-

роблений.

informer vt (qn de qch) повідомля́ти, інформува́ти; s' \sim (de qn, de qch) довідуватися, дізнава́тися про щось, про когось.

infortun||e|f| нещастя, негода, біда; \sim é, -e adj, s нещасн|ий, -a,

знедо́лен ий, -a. infraction f (à qch) пору́шення (закону, наказу, угоди); правопо-

infranchissable adj непрохідний. infructueu sement. adv безплідно, марно; $\sim x$, -se adj безплідний, безрезультатний.

infus, -e adi природжений; avoir la science ~e бути премуд-

рим.

infus||er vt 1) настоювати, робити настій; 2) мед. вливати, переливати (кров тощо); ~ ion f 1) настій, настойка; 2) вливання, переливання (крові тощо).

ingambe adj розм. жва́вий, ба-

дьорий; моторний.

ingénier (s') (à faire qch) уму-дрятися, ухитрятися.

ingénieur m інженер; ~ en chef

головний інженер.

ingéni eusement adv майстерно, вправно; ~ eux, -euse adj винахідливий; майстерний; ~ osite f ви-

нахідливість.
ingénu, -e adj простодушний,
наївний; ~ité f простодушність,

наївність.

ingér||ence f втручання; s'~er втручатися.

ingrat, -e adj 1) невдячний; 2) невигідний; О sol ~ неродючий грунт; âge ~ перехідний вік; ~itude f невдичність. inguérissable adj невнийсювний.

inhabile adj 1) незграбний, невмілий; 2) юр. неправоздатний; ~ té f незграбність; невміння.

inhabilité f юр. неправоздат-

inhabit||able adj непридатний для житла; \sim é, -e adj нежилий; безлюдний.

inhabituel, -le adi незвичний, не-

звичайний.

inhérent, -e adj властивий, не-

від'ємний.

inhospitali||er, -ère adj негостинний; \sim te f негостинність. inhumain, -e adi нелюдяний;

жорстокий,

inhum||ation f поховання, похорон; \sim er vt хова́ти.

inimaginable adj неуявленний, неймовірний. inimitable adj винятковий, не-

зрівнянний.

inimitié [inimitje] f неприязнь. inintelligible adj незрозумілий, нерозбірливий.

ininterr||ompu, -e adj безперерв-

ний; ~ uption f безперервність.
iniqu||e adj несправедливий;
беззаконний; ~ ité f несправедливість; беззаконня.

initial [inisjal], -е 1. adj почат-корий, заголовний; 2. f початкова

бýква; ініціал. initiative [inisjatî:v] f ініціати́-

ва, почин.

initier [inisje] vt (qn à qch) noсвящати в таємницю, повідомляти; $s' \sim (\hat{a} \ qch)$ прилучатися; входити

в курс. inject||er vt упорскувати; s' \sim наливатися кров'ю; $\sim ion f 1$) мед. ін'єкція, упорскування; 2) тех. просочування.

injonction f наказ, розпоря-

джения:

Injur||e f 1| образа; 2) pl лай-ка; 3) шкода, збиток; \sim ier vt лаяти; ображати; ~ieux, -ieuse adj образливий, зневажливий.

injust||e adj несправедливий; - ement adv несправедливо; ~ ice

f несправедливість.

injustifiable adi непробачний,

непростимий.

іппе, -e adj природжений. innoc||ence f невинність; ~ ent, -е adj невинний; \sim enter vt ви-

правдовувати.

innombrable adj незліченний. innommable adj несказа́нний, невимовний, нечуваний.

innov||ateur, -atrice 1. adj новаторський; 2. m, ј новатор, -ка; ~ation ј новина, нововведення; ~er vi робити нововведення.

innoccup||ation f незайнятість, неробство; $\sim \acute{e}$, -е adj незайнятий,

бездіяльний.

inocul ation f мед. щепления; ·~er vt мед. прищеплювати. inodore adj без запаху.

inoffensi||f, -ve adj невинний, необразливий; безпечний; гепdге ~ знешколити.

inond||ation f 1) новінь, розлив; 2) перен. наплив; ~ é, -e adj за-топлений; ~ er vt 1) затопляти, заливати; 2) зрошувати; 3) перен. наводняти, наповнювати.

inopiné, -e adi несподіваний, раптовий.

inopportun, -e adi несвоєчасний, недоречний; ~ ément adv несвоечасно, не до речі; ~ ité f несвоєчасність, недоречність.

inoubliable adj незабу́тній. inouï, -е adj нечу́ваний, небувалий.

inoxydable adi хім. який (що)

не окислюється, нержавіючий. inqui||et, -ète adj неспокійний, тривожний; ~éter vt непокоїти, тривожити; ~étude f тривога, неспокій.

insaisissable adi невловимий. insalubr \parallel e adj нездоро́вий, шкід-ли́вий для здоро́в'я; \sim ité f нездо-

рові умови (про клімат і т. ін.). іпзапіté f 1) божевілля; 2) без-глуздість, нісенітниця.

insatiable [ɛ̃sasjabl] adj ненаситний.

insciemment [ɛ̃sjamā] adv несвідомо, через незнання. inscription f 1) напис; 2) запис,

занесення до списку; 3) плата за навчання.

inscrire* vt 1) записувати, заносити до списку; $\Diamond \sim$ un but забити гол; 2) робити напис; 3) геом. вписувати.

insecte m комаха.

insécurité f небезпечність; не-

insensé, -e. 1. adj божевільний; безрозсудний; 2. т, f божевільний, -а; безумець.

insensib lilité f 1) нечутливість; перен. бездушність; ~ le adj нечутливий; 2) перен. бездушний; 2) непомітний.

inséparable adj нерозлучний, нероздільний.

insérer vt (dans ach) включа-

ти, вставляти, вміщувати. insertion f(1) включення; вміщення (в газету); 2) газетна об'-

insidieu||x, -se adj 1) лука́вий, підсту́пний; 2) прихований (про хвороби).

insigne m відзнака; значок. insignifi||ance f незначність, неважливість; \sim ant, -e adj незначний, неважливий.

нии, неважливии.

insinu||ant, -e adj 1) вкрадливий; 2) який (що) наводить на думку; \sim ation f 1) проникнення; 2) украдливість; 3) інсинуація; натяк; \sim er vt 1) (dans) обережно вводити, вставляти $(son\partial i \ T \ in.)$; 2) натякати; s'~er проникати;

входити (в довіру).
insist||ance f наполегливість, настирливість; ~ er vi 1) (sur qch) наполягати на чомусь; 2) (pour qch) добиватися чогось.

insociable adj нетовариський, відлюдний; незлагідний.

insoi||emment adv зухвало, наха́бно: \sim ence f наха́бство, зухва́лість; ~ent, -e 1. adj наха́бний, зухва́лий; 2. m, f наха́ба. Insoluble adj 1) хім. нерозчин-

ний; 2) нерозв'язний; безвихідний. insomnie f безсоння.

insondable adj невимірний.
insonor e adj звуконепроникний; ~isation f звуконепроник-

ність. insouci||ance f безтурбо́тність;
- ant, -e 1. adj безтурбо́тний; 2. m безтурботна людина.

insoumis, -e adj непокірний; \sim sion f непокірність.

insoupçonné, -e adj 1) непідозрюваний; 2) несподіваний.

insoutenable adj 1) нестерпний; 2) який (що) не витримує кри-

inspect||er vt 1) оглядати, інспектувати; 2) наглядати; ~eur m, -rice f наглядач, -ка; інспек-

inspir||ateur m, -atrice f натхненник, ця; \sim ation f 1) вдиха́ння, вдих; 2) навіяння; 3) натхне́ння; \sim er vt 1) вдиха́ти; 2) наві́ювати; наставляти; 3) надихати, запалювати; s'~er (de qch) надихатися, запалюватися.

instab[[ilité f нестійкість; ~le adj нестійкий.

install | ation f 1) влаштування; розміщення; 2) устаткування, обладнання; 3) установа, заклад, під-приємство; ~ er vt 1) влаштовувати; розміщати; 2) обладнувати; встановлювати.

inst||amment advнастійно: ~ ance f 1) настійне прохання; avec ~ ance настійно; 2) юр. проха́ння, по́зов; О еп dernière ~ ance кінець кінцем, врешті-решт.

instant I, -e adj настійний. instant II m мить, хвилина, моме́нт; un ~! хвили́нку!; d'un ~ à l'autre з хвилини на хвидину; par ~s часом; інколи; pour l'~ за́раз, у цю хвили́ну; à l'~ не-га́йно; dans un ~ за́раз; à chaque

-, à tout ~ щохвилини.
 instantané, -е 1. adj миттевий;
 моментальний; 2. т моментальний знімок; ~ ité f миттевість.

instar: à l'~ de loc. prép. 3a

прикладом, на зразок.
instaur||ation f заснування; впровадження; ~ er ut засновува-

ти; заклада́ти. instigat||eur m, -rice f підбу́рювач, -ка; \sim ion f підбу́рювання.

instituer vt засновувати, встановлювати.

institut m інститут, установа; тивици т петитут, установа; сеиг т, -гісе f 1) засновник, -ця; 2) учитель, -ка (початковой шкоми); ~іоп f 1) заснування, встановлення; 2) установа.

іпstruction f 1) освіта; ~ ривіцие народна освіта; 2) навчання;

підце народна освіта, 2, павтанія, 3) інструкція; настанова. інstrui||re* vt (qn de qch) 1) вчити, навчати; 2) інструктувати; повідомляти; 3) юр. провадити слідство; s' ~ 1) навчатися; 2) політочтати опід блиото ~ t. -e adi відомля́ти один о́дного; \sim t, -e adj 1) освічений; навчений; 2) обізнаний.

insu m: à l'~ de loc. prép. без відома.

insubord||ination f непокора; onné, -e adj неслухняний, непокірний.

insuccès m неўспіх, невдача. insuffisamment adv недостатньо. insuffis||ance f 1) недостатність; 2) нездатність; \sim ant, -e adj 1) не-

достатній; 2) нездатний. insult||ant, -e adj образливий; ~ė f обра́за; ~er vt ображати.

insupportable adj нестерпний, незносний.

insurg||é, -e 1. adj повсталий; 2. m, f повста́н|ець, -ка; s'~ег повставати.

insurmontable adi неперебор-

insurrection / повстання; ~ nel, -le adi повстанський.

intact [ētakt], -e adi цілий, непошкоджений.

intarissable adj невичерпний. intégrant, -e adj: partie

складова частина. intègre adj чесний, непідкупний. intégrité f 1) цілість; повнота; недоторканність; 2) чесність, непід-

купність. intellect [ɛ̃telekt] m інтелект, ро́зум; \sim uel, -le 1. adj інтелекту-альний, розумо́вий; 2. m, f інтелі-

гент, -ка

intellig||ence f 1) розум; 2) розуміння; 3) эгода; ~ent, -e adj розумний, тямущий. intelligib||ilité зрозумілість;

 \sim le adj зрозумілий. intempér||ance f нестриманість; непомірність; \sim ant, -e adj нестри-

маний; ~ é, -e adj безпутний, розбещений. intempesti||f, -ve adj несвоечасний, недоречний; ~vement adv

невчасно. intens||e adj сильний, напружений, інтенсивний; \sim ité f 1) інтенсивність, сила; 2) ϕ із. напруга.

intention f намір, задум; dans l'~ de з наміром; à l'~ de для, зара́ди; \sim né, -e adj: bien \sim né прихильний до ко́гось; благонамірений; благонадійний (політично); mal ~né зловмисний; ~nèl, -le adj навмисний.

interallié, -e adj міжсоюзний; міжсоюзницький.

interastral, -e adj міжзоряний.

intercaler vt вставляти, вклю-

intercéder vi (pour qn) клопо-

татися за когось.

intercept || er vt 1) загоро́джувати, перетинати (шлях); 2) перехо́плювати (листа i τ . iн́.); \sim ion f1) перекриття шляху; 2) перехоплення (листа і т. ін.).

intercess | eur m заступник; ~ion заступництво, клопотання.

interdépendance f взаємозалеж-

interdi||ction 1) заборона; 2) по-збавлення прав; опіка; ~re* vt 1) забороняти; 2) позбавляти прав; встановлювати опіку; 3) спантеличувати; \sim t, -e 1. adj 1) заборо-нений; 2) спантеличений; 2. m заборона; jeter l'~t sur qch категорично забороняти щось.

intéress||ant, -e adj ціка́вий; é, -e adi зацікавлений; ~ er vt 1) цікавити; викликати інтерес; 2) (qn à qch) зацікавлювати когось

чимсь.

intérêt m 1) інтерес, зацікавленість; користь; 2) співчуття; увага; 3) m pl проценти.

intérieur, -e 1. adj внутрішній; 2. т внутрішність; а 1'~ усере́-

дині.

intérim [ɛ̃terim] тимчасо́ве виконання обов'язків; раг \sim тимчасово; \sim aire 1. adj тимчасовий; 2. тимчасово виконуючий обов язки.

interlocut||eur m, -rice f співрозмовни к, -ця; \sim ion f розмова, бе-

interlope adj 1) обманний; контрабандний; 2) підозрілий.

interloquer vt бентежити, спантеличувати

intermédiaire 1. adj проміжний; 2. m посередник; par l'~ de... за посередництвом.

interminable adj нескінченний. intermitt||ence f переривчастість; pl перебої; \sim ent, -e adj переривчастий; переміжний; pouls \sim ent пульс з перебоями.

international, -e adj інтернаціо-

нальний, міжнародний.

interne 1. adj внутрішній; 2. m, інтерн (учень, який живе в ін-

intern||é, -е adj, s 1) інтернован|ий, -а; 2) покладен|ий, -а (y психіатричну лікарню); \sim ement m1) інтернування; 2) влаштування (у психіатричну лікарню); ~ er vt 1) інтернувати; 2) покласти (у

психіатричну лікарню).
interpeller vt 1) вносити запи-тання в парламент; 2) звертатися

до когось із запитанням.

interposer vt ставити між; s'~ 1) ставати між; 2) виступати посередником.

inter||prétation f тлума́чення, інтерпрета́ція; ~ prète m, f 1) інтерпрета́тор, -ка; 2) викона́в|ець, -иця (ролі, музичного твору); 3) перекладач, -ка (усний); ~ préter vt 1) інтерпретувати, тлумачити; 2) виконувати (роль, музичний

твір); 3) переклада́ти (усно). interrogat|if,- -ive adj пита́ль-ний, запита́льний; ~ion f пита́н- \sim oire m опитування;

interroger vt 1) питати, запитувати; 2) допитувати; s'~ 1) запитувати себе; 2) розпитувати один одного.

interrompre* vt переривати, перебивати; ~ le courant вимикати струм; s' ~ переривати свою промову; спинятися.

interrupt | eur, -rice 1. adj nepeриваючий; 2. тел. вимикач; ~ion і переривання; зупинка.

interurbain, -e adj міжміський interven||ir* vi (ê) 1) втручатися; 2) виступати посередником; 3) виступати (у дебатах); ~ tion f 1) втручання; 2) посередництво; 3) інтервенція; 4) виступ (у деба-Tax)

interversion f перестановка, змі-

на порядку.
intervert||ir vt робити перестановку, змінювати порядок; ~ issement m ∂us . interversion.

interview [ɛ̃tervju] f інтерв'ю́.
intestin, -e adj внутрішній;
guerre ~e міжусобна війна́.

intime adj інтимний, близький, задушевний; ~ ment adv інтимно, задушевно.

intimer vt 1) (de faire qch) приписувати, наказувати; 2) юр. викликати до суду.

intimid||ent, -e adj який (що) викликає соромливість, нерішучість; \sim ation f залякування; \sim er vt залякувати, бентежити; s \sim er лякатися

intitul||é, -е 1. adj озаглавлений; 2. m заголовок; \sim er vt озаглавлювати; s'~er називати себе.
intolér||able adj нестерпний;

~ance f нестерпність; ~ant, -e adi нетерпимий.

intraitable adj незговірливий.

intransige||ance f непримиренність; прямолінійність; ~ant, -е adj непримиренний; прямолінійний.

intrépid||e adj 1) безстрашний, відважний; 2) упертий, невтомний;

іté f безстрашність, відвага.
 іntrinsèque adj притаманний, властивий чомусь; внутрішній.
 introduct||eur m, -rice f який

(що) вводить; ~ion f введення: вступ.

introduire* vt вводити, впускати; $s' \sim$ проникати; втиратися. intrus, -е adj який (що) зате-

сався; сторонній.

inusité, -e adj невживаний. inutil||e adj непотрібний, зайвий; ~ité f некорисність; даремність.

invaincu, -e adj непереможений. invariable adj незмінний, незмінюваний.

invasion f 1) вторгнення, навала; 2) наплив.

invectiver vi (contre), vt напа-

дати, лаяти; обурюватися.

invent||er vt 1) винаходити; 2)

вигадувати; ~ eur m, -rice f 1) винахідни $|\kappa$, -ця; 2) вигадни $|\kappa$, -ця; \sim ion f 1) винахід; 2) вигадка, видумка; 3) винахідливість.

invers||e adj зворотний; протиле́жний; \sim ement adv зворо́тно, обе́рнено; \sim ion f інве́рсія; перестановка.

invertébré, -e adj зоол. безхребетний.

investigat||eur m, -гісе f випробувач, -ка; дослідни|к, -ця; \sim ion fдослідження.

invest||ir vt 1) жалувати, наділяти (владою, правами); 2) облятати, оточувати (фортецю, місто); 3) вкладати капітал; \sim issement m 1) оточення, облога (фортеці, міста); 2) вкладення капіталу. invétér||é, -e adj закоренілий;

~er укорінюватися.
invincible adj непереможний, непереборний.

inviolab||ilité f недоторканність; ~ le adj недоторканний.

invisible adj невидимий; незри-

invit||ation f запрошення; ~ é m, -e f гість, гостя; ~er vt запрошу-

invocation f заклик; звернення. involontaire adj мимовільний; ment adv мимовільно.

invoquer vt 1) благати, закли-кати; 2) посилатися на...

invraisembl||able adj неправдоподібний, неймовірний; неправдоподібність, неймовірність. invulnérable adj невразливий.

irakien, -ne adj іра́кський. iranien, -ne adj іра́нський.

irascib||ilité f дражливість; ~le adi дражливий.

irradi ation f 1) опромінення; 2) фіз. випромінювання, ірра-діація; ~ er 1. vi випромінювати; 2. vt опромінювати.

irraisonnable adj нерозумний, нерозсудливий.

irréalisable adi нездійсненний. irréconciliable adj непримирен-

irrécusable adi незаперечний, неспростовний.

irréductible adj який (що) не скорочується.

irréfléchi, -e adj необдуманий l

irréflexion f необдуманість. irréfutable adj незаперечний, неспростовний.

irrégul||arité f неправильність; ~ier, -ière adj неправильний; ~ ièrement adv неправильно. irrémédiable adj непоправний;

невиліковний.

irrémissible adj непрощенний. irréparable adj непоправний. irrépréhensible, irréprochable adj

бездоганний. irrésistible adj непереборний, непереможний.

irrésolu, -e adi нерішучий; \sim tion f нерішучість.

irresponsab||ilité f безвідповідальність; ~ le adi безвідповідаль-

irrévérence f неповажливість, нешанобливість.

irréversible adj необоро́тний.
irrévocable adj 1) незмінюваний; 2) безповоро́тний; ~ ment adv безповоротно.

oeзповоротно.
irrit||able adj дражлівий, збудливий; ~ant, -e adj подразливий; дратівний; ~ation f роздратування; гнів; збудження; ~é, -e adj роздратований; розгиїваний; ~er vt сердити, дратувати; s' \sim er сердитися, дратуватися.

irruption f вторгнення. islandais, -е 1. adj ісландський; 2. т ісландська мова.

isocèle adj геом. рівнобедрений. issu, -e adj (de qn, de qch) який (що) походить від (з). issue f 1) вихідний отвір; 2)

вихід, закінчення, результат; sans ~ безвихідний; à l' ~ de loc. prép. в кінці.

isthme [ism] *m* перешийок. italien, -ne 1. *adj* італійський; 2. *m* італійська мова.

italique adj: en ~ курсивом. item [item] adv крім того, а та-

itérati||f, -ve adj повторний, по-

вторюваний; ~vement adv повторно. itinéraire m маршру́т.

ivoire т слонова кістка.
ivr||e adj п'яний; ~esse f 1)
сп'яніння; 2) захоплення; ~ogne
т п'яниця; ~ognerie f пияцтво.

jabot m 1) воло; se remplir le ~ розм. набити собі шлу́нок; 2) жабо́.

jabotage m базікання, балака-

јасаss \parallel e f 1) соро́ка; 2) щебету́ха, балаку́ха; \sim er vi 1) сокота́ти (npo copoky); 2) базі́кати, балакати.

jachère f с.г. пар, по́ле.

jachérer vt с.г. піднімати пар. jadis adv колись; au temps ~ за старих часів.

jaill||ir vi бити джерелом; бризкати; \sim issant, -e adj який (що) б'є джерелом; \sim issement m бризкання, фонтанування.

jalon m 1) віха; 2) перен. про-йдений ета́п; \sim ner vt ста́вити віхи. jalous||ement adv ревниво; ~ie

f 1) ревнощі; 2) заздрість; 3) жалюзі (на вікнах).

jalou||x, -se adj 1) ревнивий; 2) заздрісний; ~ de sa liberté який (що) дорожить своею свободою.

jamais *adv* 1) ніколи, à ~, роцг назавжди; 2) колись, будь-

jambe f 1) нога (до ступні); il n'a plus de ~s він збився з ніг; elle a les ~s coupées у не́ї но́ги підло́млюються; О aller, courir à toutes ~s бігти щодуху; jouer des ~ s, prendre ses ~ s à son cou на-кивати п'ятами; 2) ніжка (циркуля).

jambon m окіст (свинячий), шинка; du ~ шинка.

janvier *m* січень; en ~, au mois ~ y січні; fin ~ y кінці січня.

japonais, -e 1. adj японський; 2. т японська мова.

japp || ement m дзявкання; ~ er

vi дзявкати.

jardin m сад; ~ potager горо́д; Jardin des plantes ботанічний сад; \sim age m садівництво; \sim er vi займатися садівництвом; ~ et m са-

jarre f гли́няний гле́чик.
jas||ement m базікання; \sim er viбазікати, стрекотати; ~ erie f базікання; ~ eur m, -euse f базіка, балаку́|н, -ха. jatte f миска.

jaunatre adj жовтуватий. jaun e 1. adj жовтий; 2. m 1) жовтий колір; жовта фарба; жовтизна; ~ d'œuf яечний жовток; 2) розм. штрейкбрехер; 3. adv: rire вимущено сміятися; \sim ir 1. vtфарбувати в жовтий колір; 2. vi жовтіти.

je pron. pers. (1-ī особи) як підмет з відмінюваним дієсловом я; je prends я берý; j'écris я пи-

je-m'en-fichisme m розм. наплювацьке ставления.

jésuite 1. adj єзуїтський; 2. m

jet m 1) кидання, шпурляння; 🛇 d'un seul. ~ одразу, цілком, за одним разом; 2) струмінь; ~ d'eau фонтан; струмінь води; ~ de pétrole нафтовий фонтан; 3) бот. па-

росток, па́гін.

jetée f гребля; на́сип; да́мба.

jeter vt ки́дати, мета́ти; ◊ ~ bas ски́нути; ~ les bases закла́-сти підва́лину; ~ une lumière sur qch проли́ти світло; se ~ 1) ки́-

датися; 2) впадати (про річки). јен m 1) гра; \sim de mots гра слів, каламбур; \circ avoir beau \sim бути в сприятливих умовах; être еп ~ бути замішаним, вплутаним в...; faire le ~ de qn бути комусь на руку; допомагати комусь; tirer я руху, допоматан комусь, пас son épingle du ~ перен, вийти су-хим з води; 2) театр. гра, вико-нання; 3) функціонування; дія; хід; ~ du piston хід поршня; mettre en ~ пустити в хід; 4) жарт; раг ~ жартома; 5) комплект, набір.

jeudi m четвер; le \sim у четвер; tous les ~s, chaque ~ ко́жного четверга.

jeun: à ~ loc. adv. натще. jeune 1. adj 1) молодий, ю́ний; 2) молодший; 2. m юнак; les ~s

 $je\hat{\mathbf{u}}\mathbf{n}||\mathbf{e}\ m\ \mathbf{n}$ іст; голодо́вка; \sim er

от поститися; голодувати.
jeunesse f.1) молодість; la première ~ рання молодість; 2) молодь; les Jeunesses Communistes комсомо́л; ~ estudiantine студентство.

joaill||erie f 1) ювелірна справа; 2) ювелірні вироби; \sim ier m, -ière f ювелір.

jole f радість, весе́лощі, ра́до-щі; ~ partagée de tous спільна ра́дість; les transports de ~ за-хо́плення, за́хват; être transporté de ~ радіти; être la ~ de qn бути чисюсь втіхою; је ne me sens pas de ~ я не тямлю себе від радості.

joignant, -e adi прилеглий, су-

міжний.

joindre* vt з'єднувати, складаразом; склеювати; зшивати; зв'язувати; ~ à qch додавати; О avoir de la peine à ~ les deux bouts ледве зводити кінці з кінцями; se ~ приєднуватися.

joint, -e adj об еднаний, спіль-

ний; ci- ~ до цього доданий. joli, -e adj гарний, вродливий; ment adv 1) гарно, мило; 2) розм. дуже.

jonc *m* 1) комиш, очерет; 2) тростина.

joncher vt устила́ти, вкрива́ти (квітами і т. ін.). , jonction f з'є́дна́ння; de \sim з'є́днуючий, сполу́чний.

jongler vi жонглювати, показувати фокуси.

joue f щока; en ~! цілься!; mettre en ~, coucher en ~ при-

цілитися (з рушниці). jouer 1. vi 1) (de qch) грати на чомусь; ~ du piano грати на піаніно; 2) (à qch) грати у щось; ~ аих échecs грати в шахи; 3) хи-татися, нещільно прилягати; 4) бу-ти в дії, діяти; 2. vt 1) грати; зіграти; виконувати (музичний твір, роль); 2) робити ставку, рискувати; 3) (qn) обдурювати; 4) прикидатися, удавати; ~ la surprise прикинутися здивованим, удавати здивування; se ~ (de qn) сміятися з когось.

jouet m іграшка.

joueu||r m, -se f гравець; кар-

joufflu, -e adj товстощокий. joug m 1) ярмо; 2) перен. гніт,

іго, ярмо. jou||ir vi (de qch) 1) користуватися; ~ d'une bonne santé мати прекрасне здоров'я; 2) зазнавати насолоди; ~issance f 1) користу-

насолоди; ~ Issance / 1) користу-вання; 2) насолода, втіха. joujou m (pl -х) іграшка. jour m 1) день; доба; ~ раг ~ че́рез день; de ~ en ~ з кож-ним днем; du ~ au lendemain, au плм длем, ии ~ аи лепоетпата, ай ~ le ~ з дня на день; l'autre ~ якось, цими днями; раг ~ на день, щодня; tous les ~ s щодня; un ~ я́ко́сь, одного́ дня; de nos ~s y наш час; quel ~ sommes-

nous? який сьогодні день?; 2) світло, денне світло; en plein ~ серед ло, денне світло; en plein ~ серед білого дня; au point du ~ на світанку; О sous un faux ~ у фальшивому світлі; sous un ~ flatteur у сприятливому світлі; mettre au ~ випустити в світ; montrer sous le vrai ~ показа́ти в спра́вжньому світлі; se faire ~ пробитися, прора́тися прорватися.

journal m 1) raséta; \sim placard, mural стінна газета; 2) жур-

нал, щоденник; ~ filmé кінохро-ніка; ~ parle останні вісті. journali||er, -ère 1. adj щоден-ний; повсякденний; 2. m, f поденник, -ця, батрак, -чка.

journée f 1) день; toute la sainte ~ цілий день; 2) поденна оплата; travailler à la ~ працювати поде́нно.

journée-travail f трудоде́нь. journellement adv щоденно, що-

jout e f сутичка, бій; змагання; ~ er vi 1) единоборствувати, зма-гатися; 2) перен. сперечатися; \sim eur m учасник эмагания.

jovial, -e adj весе́лий; ~ité f весела вдача.

јоуаи т дорогоцінність, скарб. joyeu x, -se adj веселий, радіс-

judas m 1) зрадник, іўда; 2) потайне віконечко; вічко у дверях. judiciaire adį судовий.

judicieu||sement adv розумно, розсудливо; ~ x, -se adj розсудливий.

 $jug||e\ m\ суддя; \sim de\ paix\ ми ровий суддя; <math>\sim$ d'instruction су-довий слідчий; \sim ement $m\ 1)$ су-

дження, міркува́ння; 2) суд; mettre en ~ement переда́ти до су́ду; 3) ви́рок; ~ement en dernier ressort остато́чний ви́рок; ~er 1. vt 1) суди́ти; ухва́лювати ви́рок; 2) суди́ти, вирішувати; міркува́ти, вважа́ти, гада́ти; ~er necessaire вважа́ти за необхідне; 2. vi суди́ти про, уявля́ти собі; à en ~er раг... су́дячи з...; ~ez vous-mêmel судіть саміі; se ~er суди́ти про се́бе само́го, вважа́ти себе́.

jui||f, -ve adj еврейський.
juillet m ли́пень; en ~, au
mois de ~ у ли́пні; ~ dernier
у ли́пні цього́ ро́ку; fin ~ у кінці
ли́пня.

juin m червень; еп \sim , au mois de \sim у червені; \sim dernier у червені цього року; fin \sim у кінці червня.

jum∥eau, -elle 1. adj який (що) зрісся; подвійний; парний; frères ~eaux брати близнята; sœurs ~elles сестри близнята; 2. m, f

jumelé, -e adj 1) подвійний; спарений; vol cosmique ~ груповий космічний політ; 2) скріплений поздовжнью.

jumelle(s) f (pl) біно́кль. jument f кобила. jungle [35:gl] f джу́нглі. jupe f спідни́ця.

juré, -e 1. adj 1) прися́жний; 2) закля́тий; ennemi ~ закля́тий во́рог; 2. m прися́жний засіда́тель.

jurer 1. vt клястися; присягатися; 2. vi 1) присягати; 2) лаятися; 3) (avec qch) не гармоніювати, дисонувати.

juron m лайли́ве сло́во, ла́йка.

jusque prép до; jusqu'à un certain temps до пори до часу; jusqu'à ce que... до того часу, по-ки...

juste 1. adj 1) справедливий; 2) правильний, точний; справжній; належний; 2. adv вірно; якраз; точно; ~ment adv 1) справедливо; 2) саме.

justesse f правильність, точність; de ~ loc. adv. ледве-ледве.

justice f 1) справедлявість; rendre ~ à qп віддати належне комусь; 2) правота; 3) правосуддя, юстиція; судове відомство; faire ~ de qn розправитися з...; demander ~ шукати правосуддя.

der ~ шукати правосуддя.
justiciable adj підсудний.
justifiable adj який (що) заслуговує виправдання.

justificat||eur, -rice adj виправдовуючий; ~if, -ive adj виправдувальний; ~ion f виправдання. justifier vt 1) виправдувати; 2)

justifier vt 1) виправдувати; 2) узаконити; ~ le contraire довести протилежне; se ~ виправдуватися.

juteu||x, -se adj сокови́тий. juvénile adj юна́цький. juxtapos||er vt 1) кла́сти по́руч;

juxtapos||er vt 1) класти поруч; щільно припасовувати; 2) послідовно сполучати; зіставляти; ~ition f 1) розташування поруч; щільне припасування частин; 2) фіз. наростання.

K

kaki adj хакі, захисний колір. kangourou m 3001. Kehrypý. kazak, kazakh, -e 1. adj kasaxський: 2. т казахська мова. kilo(gramme) m кілограм. kilomètre m кілометр. klosque m кіоск. kirghiz, -e 1. adi киргизький; 2. т киргизька мова.

klaxon m автомобільний гудок. кахон m автомоольний гудок. kolkhoz \parallel e m колгосп; \sim ien, -ne 1. adj колгоспний; 2. m, f колгоспни μ k, -ця. komsomol 1. m (Komsomol) комсомо́л; 2. m, f комсомо́л μ ець,

кореск т копійка. Kremlin m Кремль.

la I art. déf. f див. le I. la II pron. pers. f вживається як прямий додаток: je la vois я її

бачу. 1а 1. частка після слова, яка вказує на більш віддалений предмет по відношенню до того, хто говорить; див. celui; 2. аду там; туди; de là звідти; là-bas он там; là-haut там нагорі; là-dessous тут внизу; тут; là-dessus 1) тут нагорі; 2) потім; після цього; par-ci, par-là тут і там.

labeur m важка праця.

labile adj ле́гко обпадаючий; тендітний; о ~ mémoire слабка́ ~ mémoire слабка пам'ять.

laborieu||x, -se adj 1) працьовитий, роботящий; працюючий; 2) важкий; стомлюючий; ~ sement ado насилу, через силу. labour m оранка,

орання;

 \sim able adj о́рний; \sim age m о́ранка, ора́ння; \sim er vt 1) ора́ти, обробля́ти; 2) nepen. борознити; \circ visage \sim ê подра́нане, вкри́те шра́мами обличчя; ~ eur m орач, хлібороб.

lac *m* о́зеро.

lac||ement m шнурування; ~er

vt зашнуровувати.

lacér lation f роздирання, розривання; \sim er vt роздирати, розривати.

lacet m 1) шнуро́к; 2) сильце́; 3) pl зви́вини; зигза́ги; еп \sim s покручений, звивистий.

lâchage т розм. розрив (від-

наспаде т розм. розрав (вю-носин); зра́да. lache 1. adi 1) сла́бо натя́гне-ний; осла́блий; 2) в'я́лий; 3) під-лий, гане́бний; 2. т боягу́з. lacher vt 1) відпуска́ти (про

натягнене), ослабляти; розпуска-

ти (шнурівку); 2) випускати з рук; розм. залишати, кидати когось;

різмі відійтй, відступити.
 lâcheté f боягу́зтво, малоду́шність; низькість, підлість.
 lacrymogène adj: gaz ~ сльо-

зоточи́ний газ. lacs [la] m 1) шнур, шнуро́к; 2) сильце́; петля́; па́стка; 3) перен. тенета, підступи.

lacté, -e adj молочний; Voie ~e астр. Молочний Шлях.

lacun||aire adj з пропусками; неповний; ~e f пропуск, прога-

ladite adj f ∂us. ledit.

lagune f лагуна. laic adj див. laique. laid, -e adj 1) негарний, бридкий; 2) поганий, ганебний; ~eur f
1) бридкість; 2) мерзотність, гидотність.

laie I f свиня, льоха. laie II f просіка.

lain age m 1) овеча вовна, ручно; 2) вовняні вироби; ~e f 1) вовня, ручо; 2) вовняний одяг; ~erle f 1) вовняні вироби; 2) магазин вовняних тканин і виробів; виробництво вовняних тканин,

laïque adj світський, мирський. laisse f 1) мотузок; 2) шнурок на капелюсі.

laisser 1. vt 1) залишати; кинаізвег 1. иг 1) залишата, кладати; випускати з рук; 2) залишати в спадщину; 3) надавати; дозволяти; допускати; ~ faire давати волю; не заважати; ~ passer пропускати; ~ е́спаррег упустити; 2. vi 1) давати можливість (змогу); ~ à penser примусити замисли-тися; 2): пе pas ~ de+inf означає

тривалість дії: ne pas ~ de crier продовжувати кричати; se ~: se ~ tomber упасти; se ~ faire розм. дати себе обманути; se ~ aller à ... піддатися; віддаватися; se ~ prendre попастися, потрапити.

laisser-aller m 1) недбальство; невимушеність; розбещеність. laisser-faire m непротивлення; потакання, потурання.

laissez-passer m пропуск, пере-

пустка, дозвіл на в'їзд (на виїзд). lait m молоко́; \sim соцре розведене молоко́; \sim caille кисле молоко́; petit- ~ сироватка; ~ de poule го́гель-мо́гель; \Diamond s'emporter comme une soupe au \sim бу́ти ду́же запальним; \sim age m молочні продукти; \sim erie f 1) молочний завод; 2) молочний магазин; \sim eux, -euse adj молочний; ~ier m, -ière f молочник, -ця.

lambeau m клапоть, ганчірка;

лахміття; en ~x у лахмітті. lambin, -e adj розм. неповороткий; мля́вий; ~ er vi розм. бари́тися, гаятися.

lambris m общивка стіни, пане́ль; \sim sage m общивка пане́ллю; \sim ser vt общивати стіни панеллю. lame f 1) клино́к, ле́зо; 2) тон-ка́ пласти́нка (металева); 3) хви $_{\tilde{z}_0}$ ля, вал.

lament||able adj жалюгідний; жалісний; ~ation f нарікання, скарга; лемент, плач; se ~er жу-

ритися, скаржитися; плакати.

lamin || age m rex. прокатка,
вальцювання: ~ er vt прокатувати, вальцювати; ~ erie f прокатний цех; \sim eur m прокатник, валь-

цювальник; ~ оіг т прокатний стан, блюмінг.

lampadaire m канделябр: люстра; ліхта́р.

lampe f лампа; ~ audion лам-па-детектор; ~ à souder, ~ à braser паяльна лампа; ~ à alcool спиртівка; ~ à агс дугова лампа; ~ de poche кишеньковий ліхтарик. lance f 1) спис; піка; 2) гарпун; 3) струмінь води. Іапсее ў ривок; метання.

lancement m 1) спуск на воду (судна); 2) спорт. метання, кидання, штовхання; 3) випуск (у

lance-mines m minomét.

lancer vt 1) кидати, шпурляти; метати; 2) випускати (проклама-цію, позику тощо); 3) тех. пуска-ти в хід; 4) вводити, запроваджу-вати (в моду, в ужиток); 5) спускати на воду (судно); se ~ кидатися.

lancin||ant, -e adj: douleur ~ ante стріля́ючий (колю́чий) біль; douleur ~ er vi колоти, поколювати (про біль).

langage m 1) мова, мовлення;

2) крик тварин.

lang||e m пелюшка; ~ er vt спо-

вивати.

langue f 1) анат. язик; ~ chargée обкладений язик; avoir soif à avaler sa ~ знемагати від спраги; 2) лінгв. мова; ~ maternelle рід-на мова; ~ étrangère іноземна мова; ~ commune загальна літерату́рна мо́ва; О mauvaise ~ злий язик; il a la ~ bien pendue у ньо́го добре підвішений язик; 3): ~ de terre геогр. коса.

langu||eur f 1) знесилення; мля́вість, в'я́лість; 2) мло́сність, млість; знемо́га; ~ir vi 1) марніти, сла́бнути; 2) ну́дитися, знемагати, знесилюватися; faire ~ir примусити чекати; 3) тягнутися; завмирати; l'affaire ~it справа затя́гуеться; ~issant, -e adj 1) немічний, безсилий, мля́вий; 2) мло́сний; ~issement m млість; знемо́га.

lanière f вузький ремінь.
lanterne f ліхтар.
lanterner 1. vi 1) баритися; 2)
пустословити; 2. vt водити за носа.

laper vt хлебтати.

lapereau m кроленя́. lapidaire adj стислий, лапіда́р-

ний (про стиль).

lapider vt кидати в когось каміння; перен. переслідувати, нападати.

·lapin m кролик; 🗘 voyager en іздити зайцем; poser un ~ розм. обманути; не прийти на побачення; un vieux ~ розм. стріляний горобець.

laps [laps] m: ~ de temps πρό-

міжок, відрізок часу.

lapsus [lapsys] m ляпсус, помилка, хиба.

laquais m лакей.

laque f лак.

laquelle pron. relat. et inter. f див. ·lequel.

laquer vt лакувати.

larcin m 1) дрібна крадіжка; 2) вкрадена річ; 3) плагіат.

lard m свиняче сало, шпик; faire du ~ жиріти; sauver son ~ розм. рятувати свою шкуру; ~ er ut (de qch) 1) шпигувати; 2) колоти; пронизувати; 3) пересипати

(цитатами); ~eux, -euse adj сальний; ~on m 1) шматок сала; 2) в'їдлива насмішка; ~onner vt 1) різати шматочками сало; 2) глу-

зувати з ко́гось.
large 1. adj 1) широ́кий; 2) вели́кий, просто́рий; 3) ще́дрий; 2. m
1) ширина́, про́стір; 2) відкри́те море; prendre le ~ вийти у від-крите море; перен. п'ятами накивати; de long en ~ уздовж і впо-перек; ~ ment adv 1) широко; 2) щедро; vivre ~ ment жити в до-

largesse f щедрість; pl щедроти. largeur f ширина, широта.

larguer vt: ~ les voiles posпускати вітрила.

larm||e f 1) сльоза; refouler (або retenir, ravaler) les ~es стримати, проковтнути сльози; donner libre cours aux ~ es дати волю сльозам; fondre en ~es розплакатися; pleurer à chaudes ~es гірко плакати; 2) крапля; boire une ~ de vin випити краплю вина; ~oiement m сльозоте́ча; 2) pl схли́пування;
 oyant, -e adj 1) слізли́вий, плаксивий; 2) зворушливий; ~ oyer vi 1) сльозитися; 2) плакати, пхи-

larron m, -nesse f злодій, -ка, шахрай, -ка; розбійни к, -ця; О s'entendre comme ~s en foire присл. свій свояка вгадає здалека.

larve f біол. личинка. laryng||é, -e adj горта́нний; ~ite f мед. ларингіт; ~ologiste m, ~ologue m ларинго́лог.

las, -se adj стомлений.

lass||er vt стомлювати; набридати; ~ la patience de qn вивести кого́сь з се́бе; se ~ 1) сто́млюватися; 2) (de qch) переси́титися; ~ itude f 1) вто́ма; 2) нудьга́. latent, -е adj присметий, не-

~es потенціальні я́вний; forces

,latéral, -e adj боковий, бічний; canal ~ обвідний канал.

latin, -e 1. adj латинський; 2. m латинь, латинська мова; О у perdre son ~ розм. нічого не розуміти.

latitude f 1) геогр. широта; 2)

свобода дій. latt||e f дранка, планка; ~er vt обшивати дранками.

lauréat, -e 1. adj увінчаний лаврами; 2. т. f лауреат.

laurier m лавр, лаврове дерево; О cueillir des ~s пожинати

laurier-rose m бот. олеандр. lavabo m умивальник. lavage m миття, прання. lavandière / прачка. lave f лава.

lavé, -e adj 1) розведений, роз-бавлений; 2) блідий, світлий (про фарбу); 3) написаний аквареллю; у підпалинах (про коня). lavement m 1) обмивання; 2)

клізма.

laver vt 1) мити, обмивати; О des aquarelles малювати аква-

се адчатене малювати акворелью; 2) прати; 3) арго збутися, продати; se с вмиватися.

І аvette f 1) мочалка, щіточка для миття посуду; 2) розм. язик.

lavure f помиї. laxatif m проносне.

layette f білизна, пелюшки для новонародженого.

le l'(l') art. déf. m (f la, l', pl

les) не перекладається; вживається з іменником і позначає предмет або явище, відоме мовцеві.

le II (l') pron. pers. m (f la, l', pl les) l) його́, йому́; nous le voyons ми його ба́чимо; on le croit йому вірять; 2) це; il est arrivé, le sais-tu? він приїхав, ти це знаеш?

lé *т* полотнише.

leader [lidœ:r] m лідер, вождь. léché, -e adj прилизаний; ста-ранно оброблений.

lèchement m лизання.

léch||er vt лизати; se ~ обли-

зуватися; ~eur m, euse f 1) ла-сун, -ка; 2) підлабузни к, -ця. leçon f 1) урок; лекція; 2) до-гана; faire la ~ à qп повчати, напучувати когось.

lect || eur m, -rice f 1) чита́ч, -ка; чите́ць; ле́ктор; \sim ure f чи-

ledit adj m (f ladite) вищезга-

даний, вищезазначений.

légal, -e adj законний, легальний; \sim isation f засвідчення (акта, nidnucy); узаконення, легалізація; ~iser vt узаконювати; засвідчувати (акт, піdnuc); ~ité f легальність

légendaire adi легендарний. légende f 1) легенда; 2) легенда (напис на монетах, медалях,

да (пана на монетах, жеошлух, пояснення до креслення, карти).

lég er, -ère adj 1) легкий; О sommeil - чуткий сон; 2) моторний, швидкий; жвавий; 3) поверний, швидкий; жвавий; 3) хо́вий, побіжний; 4) легкова́жний; ~èrement adv 1) ле́гко; 2) легкова́жно, необду́мано; \sim èreté f 1) ле́гкість; 2) ле́гкова́жність.

légion f легіон; ~ naire m леrioнéр.

législat||eur m, -rice f законо-дав|ець, -иця; \sim if, -ive adj законодавчий; ~ion f законодавство. légiste m законознавець.

légitim lation f узаконення; \sim e adj законний; \sim ement adv законно; \sim er vt 1) узаконювати; надавати юридичної сили; 2) виправдовувати, пробачати; ~ ité f законність.

léguer vt заповідати, переда-

вати.

légume 1. m зéлень, горо́дина, о́вочі; 2. f: grosse ~ розм. «велике цабе».

lendemain m за́втрашній (наступний) день, завтра; le \sim наступного дня; du jour au \sim з дня на день.

lénin||isme m ленінізм; ~iste adj ленінський; 2. m, f ленінець. lent, -e adj повільний, млявий; \sim ement adv повільно, поволі;

 \sim eur f повільність, мля́вість. ~ eur ј повільність, млявість. lentille f 1) бот. сочевиця; 2) фіз. лінза; 3) pl ластовиння. léonin, -e adj 1) лев'ячий; 2) ка-

бальний.

lèpre f мед. проказа.

lépreu||x, -se adj 1) прокажений; 2) облізлий.

lequel pron. relat. et inter. m (f laquelle, pl lesquels, lesquelles)

який, котрий. les I art. déf. pl dus. le I les II pron. pers. pl dus. le II 1).

léser vt 1) завдавати збитків; ущемляти; 2) ушкоджувати, уражати (орган тіла); 3) кривдити, ображати.

lésin \parallel e f скнарість; \sim er vi (sur qch) скнарити; \sim erie f скнарість; ~ eur, -euse 1. adj скнарий; 2. m, f скнара.

lésion f 1) завдавання збитків; 2) шкода, збитки; 3) мед. пошко-

дження, ураження.
lesquels pron. relat. et inter. m

pl ∂us. lequel.

lessiv||age m прання, миття; ~e f 1) прання; 2) білизна для прання; ~er vt 1) прати; 2) золити, лужити.

lest [lest] m баласт. leste adj 1) меткий, проворний, спритний; легкий; 2) вільний, лег-

коважний: ~ ment adv легко, метко, спритно.

létharg||ie f 1) мед. летаргія; 2) заціпеніння; ~ ique adj летар-กโนหหนี.

lettle, ~on, -onne 1. adi латиський; 2. т латиська мова.

lettre f 1) бу́ква, літера; шрифт; \sim initiale велика бу́ква; \sim italique курсивний шрифт; en toutes ~ s прописом; повністю, без ско-рочень; перен. відверто, щиро; 2) лист, послання; ~ recommandée рекомендований лист; ~ chargée цінний лист; ~ d'avis повідомлення; ~s de créance дип. вірчі грамоти; 3) pl: les belles ~s, les ~s художня література.

lettré, -e adj освічений, уче-

leu I m: à la queue ~ ~ оди́н одним, низкою.

leu II m (pl lei) ле́я (грошова одиниця).

leucémie f мед. білокрів'я, лей-

leur I pron. pers. im; il ~ écrira він їм напише.

leur II 1. adj. poss. (pl leurs) îхній, їх (їхня, їхне, їхні); свій (своя, своє, свої); 2. ргоп. розз.: le \sim , la \sim (pl les \sim s) (вживається тільки самостійно) їхній, іх (їхня, їхне, їхні); свій (свой, своє, свої); 3. т 1): le ~ іхне; належне ім; своє; 2) pl: les ~ s

їх близькі, їх рідні. leurr||e m 1) наживка на вудку, приманка, принада; 2) омана; ~ ег vt принаджувати; обманювати.

levain m 1) закваска; дріжджі;

levain m 1) закваска; дріжджі; 2) nepen. зародок, сім'я. levant 1. adj: soleil \sim со́нце, що схо́дить; 2. m схід. levée f 1) зняття; \sim d'un siège зняття́ обло́ги; \sim de scellés зняття́ печа́ток; O \sim du corps ви́нос тіла; 2) вибирання листів (3 noтіла; 2) виопрання листь (итової скриньки); 3) позбавлення недоторканності; 4) збирання, збір (податків; фруктів); 5) набір рекрутів; 6) закінчення (засідання); взятка (під час гри в карти); 8) гребля, насип; 9) обурення, виступ (мас).

lever [1. vt 1) піднімати; 2) знімати (печатки; облогу і т. ін.); 3) збирати (податки); 4) набирати рекрутів; 5) усувати (перешко-ди і т. ін.); 6) эмінювати (варто-вих); 2. vi сходити (про тісто; про nocis); se ~ 1) вставати, підводитися, підніматися; 2) сходити (про сонце, місяць).

lever II m 1) вставання; 2) схід (сонця); 3) підняття (завіси); 4) геод. зиомка.

levier т важіль; перен. підой-

ма: ~ de commande важіль керування; ~ de frein гальмовий важіль

lèvre f rybá; se mordre les ~s кусати собі губи; перен. ледве стримувати сміх; О гіге du bout des ~s сміятися вимушено, удавано.

lévrier m 1) хорт; 2) перен. сищик, детектив.

levure f дріжджі.

lézard m я́щірка; ◊ prendre un bain de ~ грітися на со́нці; байдикувати.

lézard e f щілина, тріщина (у $c\tau$ iні); \sim é, -e adj потрісканий; \sim er 1. vt робити тріщини; 2. viрозм. байдикувати, тинятися. liaison f 1) зв'язок, з'єднання,

сполучення, зчеплення; 2) перен. близькі стосунки, зв'язок.

liant, -e adj 1) гнучкий, пружний; 2) прихилистий; 3) м'який,

ввічливий; привітний. liasse f пака, пачка; стіс папе-

libelle m пасквіль.

libeller vt скласти, написати по формі (скаргу, акт, заяву тощо). libéral, -e 1. adj 1) щедрий; 2) ліберальний; 2. m ліберал; ~ isme m лібералізм, ліберальність; \sim ité f щéдрість.

liberat||eur, -rice 1. m, f визво-литель, -ка; 2. adj визвольний; lutte ~rice визвольна боротьба;

ion f визволення, звільнення. libérer vt звільняти, визволяти. Півете f 1) воля, свобода; \sim de la parole свобода слова; \sim s démocratiques демократичні свободи; 2) pl права, переваги. libertin, -е 1. adj розбе́щений, розпу́сний; 2. m, f розпу́сни к, -ця; age m розбещеність, розпуста. librair не т книготорговець; ~ ie

f книжковий магазин.

libre adj 1) вільний, незалежний, добровільний; ~ à vous de ... розм. робіть, як знаєте; 2) вільний, незайнятий; 3) невимущений; 4) вільний, безплатний.

libre-échange m свобода тор-

librement adv вільно, з власної волі, на свій розсуд.

libre-service m самообслугову-

lice f 1) поручні; бар'єр; 2) ne-

рен. нива, поле, арена.
licenc||e f l) дозвіл, ліцензія;
патент; пільга; avoir toute ~ de мати можливість; 2) розбещеність; свавільність; вільне поводження; ~ié, -e 1. adj звільнений; 2. m, f ліценціат, -ка (вчений ступінь у Франції); ~iement m 1) звільнення; ~iement massif масове звільна, Степен пазы масов зымы нення; 2) розпуск (школярів); 3) розформування (військ.); ~ier vt 1) звільняти; 2) розпускати (школярів); 3) розформовувати (війська); ~ieux, -ieuse adj безпутта ний; непристойний.

adj дозво́лений зако́licite

lie f 1) о́сад (у напоях); 2) перен. по́кидьки, на́брід.

liège m 1) пробкова кора́; 2): chêne- \sim пробковий дуб.

lien m 1) зв'язо́к; 2) pl у́зи;

lier vt в'язати; зв'язувати, зав'язувати; se \sim зв'язуватися, з'єд-

нуватися; se ~ d'amitié avec qn заприятелювати з кимсь.

lierre т плющ.

lieu m місце, місцевість; О avoir ~ мати місце, відбуватися; tenir ~ de заміняти; n'avoir ni feu ni ~ не мати ні кола, ні двора; loc. adv.: en premier ~ у першу че́ргу; au ~ de ... замість то́го, щоб.

lieue f лье (французька миля). lieutenant m 1) військ. лейтенант; ~ de vaisseau мор. капітанлейтенант; 2) заст. поручик. lieutenant-colonel m підполков-

lièvre m за́єць; ◊ voilà où gît-le ~ от де соба́ка зари́тий; mémoire de ~ ку́ряча па́м'ять.
 liga||ment m анат. зв'я́зка, су-

хожилля; \sim ture f xip. перев'язу-

ligne f 1) лінія, риска; tracer une ~ провести риску: О еп pre-mière ~ у першу чергу; 2) межа, рубіж, кордон; 3) шлях, лінія; ~ générale du Parti генеральна лінія партії; 4) ряд, ранг; hors (de) ~ винятковий; 5) рядок; à la ~ з нового рядка; ~ раг ~ рядок рядком; 6) вудка; волосінь. lignée f потомство.

ligner vt лініювати, графити. lignite m геол. лігніт, буре ву-

ligot||age m зв'язування, скручування; \sim er vt зв'язувати, скручувати.

ligu e f ліга, спілка; ~er vt об'єднувати в спілку; se ~ er об'-єднуватися, вступати до спілки.

lilas 1. adj бузковий; 2. m 1) бузок; 2) бузковий колір.

limace f слимак.

limaçon m 1) слима́к; 2) анат.

за́витка (вуха). lim||e f напи́лок; ~ er vt 1) підпилювати; шліфувати (напилком); 2) перен відшліфовувати, згладжувати; виправляти; 3) зношувати.

limier m 1) собака-шукач; 2)

розм. шпиг. limitati||f, -ve adi обмежуючий, обмежувальний; ~ on f обмежен-

ня, скорочення.

limit |e 1. f прям., перен. границя, кордон, межа, рубіж, грань, ліміт; sans ~ es безмежний; 2. adj: prix ~ es крайні ціни; charges ~ es граничне навантаження; ~ er vt обмежувати, скорочувати; визна-

чати межі; se ~er обмежуватися. limitrophe adj суміжний, погра-

ничний, прикордонний.

limon I *m* мул, багно́. limon II *m* лимо́н.

limoneu||x, -se adj мулкий.

limonier m лимонне дерево. limousine f лімузин (закритий

автомобіль).

limpid||e adj чистий, прозорий, я́сни́й; \sim ité f чистота́, прозорість, ясність.

lin m льон.

linceul m саван, покров.

linéaire adj лінійний.

linéament m 1) риса, рисочка; 2) pl начерк, загальний план; 3) pl

linge m 1) біли́зна; ~ de lit постільна білизна; ~ de rechange зміна білизни; 2) ганчірка, шматок білої тканини.

lingot m 1) зливок (золота,

срібла); 2) брусок (металу); бол-

linot m, linotte f коноплянка (птах); ◊ tête de ~te фам. безтолкова людина.

lion m, -ne f лев, левиця; сеаи т левеня.

lippe f відвисла нижня губа; faire la ~ закопилювати губи.

lippu, -e adj товстогубий. liquide 1. adj рідкий; 2. m рідина; розчин.

liquider vt 1) ліквідувати; 2) улагодити, покінчити.

lire I f ліра (грошова одиниця). lire* II vt читати; О ~ dans репsée читати чиїсь думки. lis [lis] m лілія, лілея.

lisér \parallel é m облямівка, кайомка; er ut облямовувати, общивати. liseu||r m, -se f любитель, -ка читання.

lisible adj чіткий, розбірливий. lisière f 1) пружок, окрайка; 2) границя, рубіж, межа; 3) край, узлісся; 4) дитячі підтяжки; шлей-

liss||age m глянсування, полірування, шліфування; ~e adj 1) гла-денький, рівний; 2) глянсований, полірований; ~er vt глянсувати, полірувати, шліфувати.

liste f 1) список, пере́лік; опис; ~ de souscription підписний лист; électorale список виборців; 2)

відомість. lit m 1) ліжко, постіль; ложе; койка; підстилка; \sim de camp по-хідне ліжко; \sim de sangle скла-дане ліжко; \sim de plume перина; faire le \sim прибирати постіль; garder le \sim лежати в постелі (про хворого); 2) русло (річки); 3) ряд,

шар; ~ géologique родовище. literle f постільні речі. litière f 1) носилки, ноші; 2) під-

litig $||e\ m\ юр.\ 1\rangle$ позов; 2) спір, розорат, чвари; \sim ieux, -ieuse adj

littéraire adj літературний; le

monde ~ літератори, письменники. littéral, -e adj 1) буквальний, дослівний; 2) мат. буквений; ~ еment adv буквально, слово в слово.

littoral, -е 1. adj прибережний, приморський; 2. m узбережжя.

lituanien, -ne 1. adj литовський; 2. т литовська мова.

livid||e adj мертвотно-блідий, синюватий; ~ité f мертвотна блідість, синюватість.

livraison f 1) доставка, постав-ка; здача, видача; ~ à domicile доставка додому; ~ de blé зерно-поставка; 2) випуск (видання,

твору). По книга, книжка; \sim de chevet настільна книжка; \circ де сиvert без підготовки, з листа parler comme un ~ говорити як

по писаному.
livre II f 1) фунт (міра ваги);
2) іст. лівр (монета).
livrée f 1) ліврея; 2) челядь,

livrer vt 1) поставляти; видавати, відпускати; вручати; bataille дати бій; 2) виказувати, зраджувати; se ~ 1) (a qch) віддаватися чомусь; 2) довірятися.

livret m 1) книжечка; книжка (розрахункова, записна, залікова і т. ін.); 2) каталог; 3) лібретто.

livreu||r, -se 1. m, f службовець, який доставляє товари додому; 2. ƒ автомашина для розвезення покупок.

lobe m анат. частка якогось органу; le ~ d'une oreille мочка

local, -e 1. adj місцевий; couleur \sim е місце́вий колори́т; $2.\ m$ приміщення; ~iser vt локалізувати;

~ Ité f місцевість; населений пункт. locat | aire m, f пожилець, кварпосаціане т., ј пожилець, квартиронаймач, -ка; ~if, -ive adj житловий; ~ion ј 1) наймання; 2) попередній продаж квитків; ~is т розм. 1) найманий екіпаж; 2) найнята мебльована кімната.

locomot||eur, -rice adj рушійний; ~ion f пересування; ~ive f паровоз, локомотив; ~ ive à vapeur па-ровоз; ~ ive à diesel тепловоз.

locotracteur m тягач. locuste f capaná.

locution f вираз, вислів, мовний зворот.

loge f 1) ложа (в театрі); 2) маленька кімнатка, комірчина; 3) швейцарська, будка для воротаря, двірницька.

log||eable adj жилий, придатний для житла; \sim ement m квартира; житло; ~er 1. vi жити; наймати квартиру; ~er à la belle étoile розм. не мати пристановища; жити просто неба; 2. vt поміщати, улаштовувати, давати притулок; О ~er une balle dans la cible Bca-

дити кулю прямо в ціль. logette f 1) хатинка, хижка; келія; 2) бот клітинка, комірка. logeu $\|\mathbf{r} \ m$, -se f власни $\|\mathbf{k}$, -ця мебльованих кімнат.

logis m житло́, кварти́ра. loi f зако́н, пра́во; \sim martiale военний стан; de par la ~, au nom de la ~ іменем закону; passer en » ~ стати законом; au mépris de

la ~ всупереч зако́ну.
loin adv дале́ко; 0 ~ de là
навпаки; је suis ~ d'y croire я
зо́всім цьому́ не ві́рю; elle est ~
de le remercier вона́ й не поду́мала йому дякувати; loc. adv.: de ~ зда́леку; ац \sim вдалині; de \sim en зрідка; \sim tain, -e 1. adj дале́кий, віддалений; 2. т далечінь, віддаль, віддаленість; dans le ~tain вдалині.

loisible adj дозволений.

loisir m дозвілля, вільний час; à ~ на дозвіллі; n'avoir pas de ~ роиг ... не мати часу, щоб...

lombes m pl по́пере́к, кри́жі. long, -ue 1. adj до́вгий; трива́лий; vue ~ue далекозорість; être ~ à робити повільно; être ~ à s'en dormir довго не засинати; 2. m довжина; трива́лість; le ~ de уздовж; prendre par le plus ~ вибрати найда́льшу доро́гу; О à la ~ ue з часом, нарешті; 3. adv: en savoir ~ знати щось грун-

longe f корда; аркан; мотузка. longer vt іти вздовж.
longévité f довговічність, довго-

longitud||e f геогр. довгота́; ~inal, -e adj подовжній.

longtemps adv довго; depuis ~ з давніх-давен, з давнього часу; de ~ вже давно; avant ~ задовго; il у а \sim de cela це було давно; il n'y a раз \sim недавно.

longuet, -te 1. adj продовгуватий; 2. т продовгуватий хлібець.

longueur f 1) довжина; en \sim довжину; 2) довгота; тривалість; faire traîner une affaire en ~ затягнути справу; ça tire en ~ це тягнеться нескінченно; 3) млявість, повільність.

longue-vue f підзорна труба. lopin m 1) частина, частка; 2)

ділянка землі.
loqua||ce adj балакучий; рец ~
мовчазний; ~cité j балакучість.

loque f клапоть, ганчірка; tomber en ~s зноси́тися; 0 ~ humaiпе жалюгідна людина.

loquet m клямка, засув.

 $lorgn||er\ vt\ 1)$ дивитися збоку, крадькома; дивитися скоса; 2) таемно бажати; розраховувати; 3) дивитися в бінокль; ~ ette f бінокль; \sim on m пенсне; монокль.

loriot m іволга.

lors adv заст. тоді; loc. adv.: dès ~ відто́ді, з тих пір; depuis ~ з того́ ча́су; роиг ~ у тако́му ра́зі; ~ de loc. prép. під чає; при; коли́; ~ de la discussion під час обгово́рення; loc. conі.: ~ même que якщо навіть; des ~ que ocкільки, якщо.

lorsque coni коли.

losange m геом. ромб.

lot m 1) виграш (в лотереї); 2) жереб, доля, талан; 3) частка, частина; 4) ділянка; ~erie f лоте-

loti, -e adi наділений; mal ~

знедо́лений, обділений.
lotion f 1) обмивання; 2) туа-летна вода, лосьйон.

lot||ir vt 1) ділити на частини: 2) сортувати; \sim issement m 1) поділ на частки, на ділянки; парцеляція; 2) сортування. lotus [latys] т бот. лотос.

louable adi похвальний.

louage m наймання, оренда; ~ напрокат.

louange f хвала́, похвала́; combler qn de ~s вихваля́ти кого́сь на всі лади.

louche I 1. adj 1) косий, косоокий; 2) підозрілий, двозначний; 2. т щось підозріле, темне. louche II f 1) ополоник; ківш, черпак; 2) свердел.

louch||er vi косити очі, бути косим; \sim erie f косоо́кість.

louer I vt хвалити, вихваляти; ~ хвалитися.

lou $\|$ er II vt найма́ти; віддава́ти, бра́ти внайми́ (напрока́т); \sim eur m, -euse f який (що) віддає́

внайми (напрокат). louis m ict. луїдор (старовинна

французька золота монета).
loup m 1) вовк; О à pas de ~ крадькома; 2) чорна півмаска; 3) помилка.

loup||er vi розм. прогулювати; eur т прогульник.

loup-garou m 1) міф. вовкула́-ка; пере́вертень; 2) відлю́дько. lourd, -e adj 1) важкий, тяж-кий; обважні́лий; ◊ temps ~ ду́шна, парка погода; 2) неповороткий; \sim aud m, -e f вайло́; \sim eur f 1) тягар, вага; 2) неповоро́ткість.

loustic m розм. жартівник, весе-

лун, балясник.

loutre f зоол. видра; ~ de mer морський бобер; petite ~ норка. louve f вовчиця; ~ teau m вов-

louvoyer vi лавірувати. loyal, -e adj лоя́льний; ~ement adv лоя́льно.

loyauté f лояльність

loyer m плата за найом; квартирна плата; donner à ~ здавати

внайми; prendre à ~ брати внайми. lubie f примха. lubrifi||ant, -e adj мастильний; ~cateur m 1) маслянка; 2) мастильник; ~ cation f змащування, змазування; ~ er vt мастити, змащувати.

lucarne f слухове віконце. / lucid||e adj ясний, світлий (про розум); ~ité f ясність (розуму); твердість (поглядів).
lucr||atif, -ative adj прибутко-

вий, вигідний; ~е т прибуток, на-

lueur f 1) тьмяне світло, від-блиск; 2) перен. проблиск; \sim d'esрегапсе промінь надії.

lug||e f санки (спортивні); ~er иі займатися зимовим санним спортом (у горах).

lugubre adj похмурий; скорбот-

ний; тужливий.

lul pron. pers. (3-ї особи однини) 1) як непрямий додаток без прийменника йому, їй; оп ~ рго-прийменника йому (або їй) обіця-ють цю книжку; 2) як непрямий додаток з прийменниками (для чол. роду): je vais avec ~ я йду з ним; je me souviens de ~ я згадую його; 3) у бездієслівних реченнях він; qui a apporté ce livre?-Lui хто приніс цю книжку?-

luire* vi світити, світитися, сяяти, блищати; мерехтіти (про зір-

luisant, -e 1. adj сяючий, світний; блискучий; ver ~ світлячок; 2. т блиск.

lumière f 1) світло; 2) вого́нь; portez de la ~! принесіть вогню! (лампу, свічку); 3) рі знання; освіта; зіècle de — s іст. епоха просвітительства; О mettre la sous le boisseau приховувати істину.

lumignon m 1) нагар; 2) недогарок.

luminaire m 1) освітлення; 2)

перен. світило.

lumineu||x, -se adi 1) світлий; перен. ясний, яскравий. lunaire adi місячний.

lunaison f астр. місячний місяць. lunatique 1. adj примхли́внй, ди́вний, чудний; 2. m, f луна́тик,

сновила. lundi m понеділок; le \sim у понеділок; tous les \sim s, le \sim щопонеділка.

lune f 1) місяць (світило); clair $de \sim$ місячне сяйво; 2) світло, сяйво (місячне); 3) рі примхи; avoir $des \sim s$ бути вередливим; 4): ~ d'eau бот. лата́ття.

lunette f 1) підзорна труба; 2) кругле віконце; 3) pl окуляри.

lurette f: il y a belle ~ розм. давненько.

luron m, -ne f швидкий, меткий, моторний хлопець; швидка, метка, моторна жінка.

lustr||e|m|1) лиск, блиск, глянс; 2) люстра; ~ er vt глянсувати, наводити глянець.

luth [lyt] m муз. лютня.

luthéranisme m лютеранство. luthier m 1) скрипковий майстер; 2) продавець струнних ін-

стер; 2) продаводо с.р, струментів. lutin 1. adj жвавий, моторний, пустотливий; 2. m жартівник, пустун; ~er 1. vi пустувати; 2. vi

дражнити, дратувати.

| lutt||e f боротьба; ~ à outrance боротьба не на життя, а на смерть; ~ pour la paix боротьба́ за мир; de bonne ~ у чесному бою, без обману; de haute ~ силоміць, після жорсто́кої боротьби́; \sim er vi боротьбу́; битися; змагатися; \sim eur m борець. luxation f вивих.

luxe m розкіш, пишнота. luxer vt вивихнути.

luxueu x, -se adj розкішний. пишний.

luxuri||ance f пишність, густота (рослинності); достаток, багат-ство; \sim ant, -e adj пишний, роз-кішний; буйний (про рослинність).

lycélle m ліцей; ~ en m, -ne f

ліцеїст, -ка. Іупсһ||аде m лінчува́ння; \sim ег

vt лінчувати. lynx [lɛ̃:ks] m зоол. рись.

lyre f муз. ліра.
lyrique 1. adj ліричний; comédie ~ музична комедія; 2. m 1)
лірик (поет); 2) лірика.

ma adj. poss. f due. mon. maboul, -e adj розм. не при своєму розумі.

macabre adj похоронний; похмурий.

macaron m мигдальне тістечко. macaroni m макарони.

mâcheli||er, -ère 1. adj ще́леп-

ний; 2. f ку́тній зуб. mach||er vt 1) прям., перен. жувати, розжовувати; О раріег ~ є пап'є-маще; пе раз ~ une chose, ne pas ~ les mots сказати прямо; 2) різати абияк, шматувати.

machine f машина, механізм; à écrire друкарська машинка; à laver пральна машина; ~

à calculer лічильна машина; faire marcher une ~ завести машину; faire ~ arrière дати задній хід.

machine-outil f верстат.

machiner vt замишляти, заті-

machinerie f 1) машинобудування; 2) машинне устаткування; 3) машинний відділ.

mâchoire f ще́лепа; jouer des ~ s жадібно істи.

mâchonner vt 1) мляво, повільно жувати, 2) мимрити, говорити крізь зуби.

mâchurer ut бруднити чорним. тасоп т каменяр, муляр; ~ nage m кам'яна кладка; ~ ner vt мурувати; покривати кам'яною кладкою; ~ nerie f кам'яна клад-

macul||e f пляма; ~er vt пля-

мувати, бруднити.

madame f (pl mesdames) 1) náні; пані-добродійка; мадам; 2) жінка, дружина.

mademoiselle f (pl mesdemoiselles) панночка, дівчина, мадемуа-

madré, -e adj 1) з прожилками (про дерево); 2) хитрий, лукавий. mafflu, -e adj розм. товстомор-

magasin m 1) магази́н; ~ d'occasion комісійний магазин: ~ d'alimentation продовольчий магазин; courir les ~s бігати по магазинах; комора, склад; ~ de blé зерновий склад; ~ d'habillement склад обмундирування; 3) магазин $(y \ 36pol); \sim age \ m \ 1) \ 36epiráння$ на складі; 2) час зберігання наскладі; 3) плата за зберігання на складі; ~ ier m комірник.

magazine m ілюстрований жур-

нал.

таре т маг.

mag||icien m, -ne f чаклун, -ка; \sim ie f ма́гія, чаклу́нство; \sim ique adj 1) магічний, чаклу́нський; 2)

перен. чарівний, чаруючий. magistral, -e 1. adj 1) повчальний; 2) статечний, імпозантний; 3) майстерний; 4) магістральний, головний; 2. f магістраль.

magistrat т урядова суддя; ~ure f магістратура; судове́ звання́; ~ure assise судді; \sim ure debout прокурату́ра.

magnanim||e adj великодушний,

благоро́дний; ~ité f великоду́шність, благородство.

magnat [magna] m магнат, вель-

magnif||icence / пишнота, розкіш; \sim ique adj пишний, розкішний, чудовий; блискучий.

magot т розм. скарб, заховані

гроші; калитка.

mai m травень; le Premier ~ Перше травня; en ~, au mois de у травні; fin ~ у кінці травня.

maigr||e 1. adj 1) худий, худор-ля́вий; 2) пісний; гераз ~ пісний стіл; faire ~ chère поститися; 3) неродючий; 4) убогий, жалюгідний; бідний; незначний; поганий; ~ гераз поганий обід; ~ salaire низька заробітна плата; ~ es raisons непереконливі докази; О faire visage ~ зробити кислу міну; 2. *m* пісний стіл; пісне; ~ еиг f 1) худорля́вість; 2) убо́гість; ~ ichon, -ne adj худе́нький; ~ ir vi худнути.

mail т дерев'яний молоток

(для гри в кульки). maille I f петля; кільце (коль-

чуги, ланцюга). maille II f icr. півшага (старовинна монета); п'avoir пі sou пі ~ бути без копійки.

mailler vt 1) плести сітку; 2) клепати ланцюг.

maillet m дерев'яний молоток; калатало

maillot m 1) сповивач; пелющка; 2) перен. дитинство; 3) майка, футболка.

main f 1) рука́ (кисть); à la ~ ручний (про працю); еп ~ у руkáx; à pleines ~s пригорщами;

ще́дро; О en ~s propres у власні ру́ки; de longue ~ з да́вніх часі́в; en sous-~ крадькома, нишком; homme de ~ змовник; le cœur sur la ~ відверта людина; s'en laver les ~s умивати руки; faire la ~ basse розм. розправлятися; грабувати; se faire la ~ à qch привчитися до чогось; ~ courante noручні; en venir aux ~s зчепитися; побитися; 2) почерк; avoir une belle ~ мати красивий почерк.

main-d'œuvre f 1) робоча сила; робочі руки; 2) відрядна оплата. main-forte f допомога, під-

тримка. mainmise f юр. конфіскація

(майна). maint, -e adj неодноразовий;

~ es fois бага́то разі́в.

maintenant adv тепе́р; ~ que...

тепер коли ...; à partir de ~ з да-

ного моменту. main||tenir* vt 1) утримувати; підтримувати; відстоювати; 2) настійно твердити; se ~ утримуватися; зберігатися; \sim tien m 1) зберігання, підтримування; 2) постава, осанка, манера триматися.

mair e m міський голова; мер; ~ ie f ме́рія, ра́туша.

mais conj але; та; ~ si авжеж, зрозуміла річ; ~ non! та ні ж!

maīs m маїс, кукуру́дза.
maison f 1) дім, буди́нок; à la
~ вдо́ма; додо́му; ~ de campagne дача; ~ de cure санаторій; ~ de santé психіатрична лікарня; 2) господа́рство; 3) сім'я́; 4) фірма; ~ de couture ательє мод; ~ née f розм. домочадці; ~ nette f буди-

maître 1. m 1) пан, господар; хазяїн; 2) учитель; 3) майстер своєї справи; знавець; маестро; passer ~ en qch бути майстром y чомусь; ~-chirurgien видатний хірург; 4) метр (звертання до адвоката); О ~ d'hôtel метрдотель; 2. adj т головний, старший, основ-

maîtresse 1. f 1) пані, господиня; хазя́йка; 2) ви́йтелька; 3) ко-ха́нка; 2. adj f: idee ~ головна́, провідна́ ду́мка; œuvre ~ найзначніший твір; ~ femme енергійна жінка.

maîtris||e f 1) майстерність; 2) панування; \sim de l'air панування в повітрі; 3) опанування, освоєння; \sim er vt 1) підкорювати, вга-мовувати, приборкувати; 2) опановувати, освоювати; se ~ er при-

боркати себе, оволодіти собою. та jest || é f 1) велич; 2) велич-ність (титул); ~ иеих, -иеизе adj

majeur, -e adi 1) більший, вищий; 2) винятково важливий; forсе ~е непереборна обставина; 3)

повнолітній; 4) муз. мажорний. major m 1) помічник командира полку по адміністративно-господарській частині; ~ général reнерал-майор; 2) військовий лікар; хірург; ~ation f підвищення (ціни; податку; зарплати); оцінка вища за справжню вартість; ~er vt підвищувати (ціну; податок; зарплату); \sim ité f 1) повноліття; 2) більшість; à la ~ité більшістю...

majuscule f велика буква. mal I m 1) зло; шкода; dire du

de qn элословити; 2) біль; хвороба; ~ caduc епілепсія; ~ mer морська́ хворо́ба; avoir ~ à... відчувати біль; ~ de сœиг нудота; О ~ du рауз ту́га за батьківщиною; se donner du ~ старатися; 3) го́ре, ли́хо, біда.

mal III. -e adj заст. поганий, злий; bon gré, ~ gré мимоволі. mal III ady погано, кепсько; se sentir ~ погано себе почувати, нездужати; de ~ en pis все гірше й гірше; \Diamond ~ à propos, ~ à point не до речі, невчасно; раз ~ de ... чимало.

malad||e 1. adj хворий, недужий; 2. m, f хвор|ий, -a, пацієнт, - κa ; \sim ie f 1) хвороба, недуга; ~ ie mentale психічне захворювання; ~ie des radiations променева хвороба; faire une ~ie перехворіти; contracter, gagner, attraper une ~ie заразитися; 2) пристрасть, манія; ~if, -ive adj хворобливий.

maladr esse f 1) неэграбність, невправність; невмілість; 2) необачність; ~oit, -e adj незграбний,

malais||e m 1) нездужання; 2) обмеженість у коштах, скрута; 3) почуття неспокою, тривоги; e adj 1) обмежений у ко́штах; 2) тяжкий; обтяжливий.

malandrin m заст. бродята, во-

лоцюга; злодій. malappris, -e adj грубий, неви-

хований. malavisé, -e adj необачний, нерозсудливий.

malbāti, -e adj незграбний, непола́лний.

malchance f невдача.

mâle 1. adj 1) чоловічий; 2)

мужній, сильний; 2. *m* самець. malediction *f* прокляття; нещастя.

maléf||ice m чарівництво, чаклунство, причина; ~ ique adi шкідливий, эгубний.

malencontreu||x, -se adj бідо-лашний, злощасний; прикрий.

malentendu m непорозуміння. malfaçon f 1) ва́да, дефе́кт; 2)

malfai||sant, -e adj зловре́дний; \sim teur m, -trice f лиходій, -ка, злочин епь. -нипя.

malfamé, -e adj який (що) має

погану славу.

malgré préр незважаючи на, всупереч; ~ tout незважаючи ні на що; ~ lui всупереч його волі. malhabile adj незграбний.

malheur m нещастя, біда; нещасний випадок; раг ~ на жаль; s'attirer un ~ накликати на себе біду; avoir le ~ de... мати необере́жність; à quelque chose ~ est bon прик. не було б щастя, так нещастя помогло; ~eusement adv на жаль; ~eux, -euse adj нешасний.

malhonnête adj 1) нечесний, несумлінний; 2) неввічливий; \sim té f1) нечесність; нечесний вчинок; 2) неввічливість, нечемність,

malic||e f 1) злоба, злість; злий намір; зла насмішка; 2) хи́трість, лука́вство; 3) pl підступи, ви́тівки; ~ieusement adv лука́во, хи́тро; ~ieux, -ieuse adj 1) злий, злобний; 2) хитрий, лукавий. malignité f элорадність.

mal||in, -igne 1. adj 1) злий; 2) насмішкуватий; хитрий, лукавий;

3) шкідливий, элоякісний; 2. т хитрун, пройдисвіт.

malingre adj кволий, немічний. malintentionné, -e adj, s неблагонамірен|ий, -а.

malle f чемодан; faire ses ~s пакуватися.

mallé||abilité ј 1) ковкість; 2) гнучкість, податливість; ~ able adj 1) ковкий; 2) гнучкий, податливий; \sim er vt кувати, розплющувати.

malmener vt грубо поводитися. malotru m, -e f грубіян, -ка. malpropre adj 1) неохайний; 2) нечесний; ~te f 1) неохайність; 2) нечесність.

malsain, -e adj незд шкідливий (для здоров'я). -e adj нездоровий;

malséant, -e adj непристойний. malsonnant, -e adj l) немилозвучний; 2) непристойний.

maltraiter vt noráho, rpýbo no-

водитися; кривдити.
malveill ance f недоброзичливість; ~ant, -e adj недоброзичли-

malversation f розтрата. maman f мама, ненька. mamelle f 1) жіночі груди; 2)

mammifères m pl 3001. ccabuí. mammouth m мамонт.

тапсhе І m ручка, держа́к. manche І f 1) рука́в; en \sim s de chemise без піджака́; 2) rex. шланг, рука́в; 3) cnopt. тур; 4) протока.

протока.

тапсhette f 1) манжетка, рука́вчик; ~ de point мере́живна
манжетка; 2) замітка на поля́х; заголовок крупним шрифтом (и газеті).

manchon m 1) му́фта; 2) тех. муфта, порожнистий циліндр, вту́лка́.

manchot, -e 1. adj однору́кий; 2. т пінгвін.

mandant m довіритель; вибо-

mandarin \parallel e f 1) мандари́н $(n \times i \partial)$; \sim ler m мандари́нове де́рево.

mandat m 1) мандат, повноваження; 2) наказ; о́рдер; $\Diamond \sim$ de poste грошовий переказ; \sim aire m, уповнова́жен ий, -a; \sim é, -e adjуповноважений.

mand|ement m наказ, указ, розпорядження; \sim er vt 1) сповіщати, повідомляти; 2) викликати до себе; 3) вимагати, наказувати.

manège m 1) манеж; 2) спритний прийом, хитрість.

manette / рукоятка. manganèse m марганець. mange||able adj їстівний; ~ail-

le f 1) корм для худоби; 2) розм. харчі, іжа; \sim oire f ясла; кормушка.

manger I vt, vi їсти, з'їдати; поглинати, пожирати; проїдати; поглинати, пожирати; проздати; ~ sur le pouce îсти на ходу; ~ froid îсти всухом ятку; ~ à sa faim îсти досита; О ~ des yeux пожирати очима; ~ de la vache enragée жити в злиднях; ~ ses quatre sous витрачати останні гроші; ~ son bien розтринькувати свое майно.

manger II m їжа; ~ie f розм.

багата, розкішна їжа.

багата, розкішна іма. mangeu||r m, -se f 1) ідець; 2) розтринькувач, -ка. maniable adj 1) зручний у ро-

боті (про інструмент); 2) зговірливий; 3) сприятливий.

тапі етепт ті обмацування, ощупування, ощупування; 2) уміння володіти; 3) завідування, керування; ~ er ut 1) обмацувати, ощупувати, торкати; тримати в руках; 2) володіти, вміло користуватися чимсь; 3) завідувати.

manière f 1) спосіб, прийом, манера, хара́ктер викона́ння; поводження; de cette ~ таким чи́ном, у такий спосіб; en aucune ~ аж нія́к; à sa ~ по-сво́єму, на свій лад; à la ~ de ... на зразо́к; de ~ que так, щоб ...; 2) pl манери; манірність; faire des ~s розм. маніритися.

maniéré, -e adj манірний. manifestation f 1) прояв, вияв; 2) маніфестація, демонстрація. manifeste I adj явний, очевид-

ний; erreur \sim я́вна по́ми́лка. manifeste II m маніфе́ст.

manifest||ement adv явно, очевидно; \sim er 1. vt виявля́ти, проявля́ти; 2. vt бра́ти у́часть у демонстра́ції; se \sim er виявля́тися, проявлятися.

manivelle f тех. рукоятка, дер-

жáк.

жак.

mannette f кошичок.

manœuvr|e 1. f 1) дія (механізму); маневрування; 2) військ. операція; маневрування, з) керування, управління; 4) pl хитрощі, витівки; 2. m чорнороб; ~er 1. ut управляти, керувати чимсь; 2. vi маневрувати; ~ière adj ма неврений; зручний для керування.

manqu∥е *m* недоста́ча, брак, відсу́тність; ~ de ... че́рез відсу́т-

ність, за браком; ~ de suivi непотольно, за ораком, \sim це suivi непослідовність; \sim ement m недолік, упущення, порушення; \sim er 1. vi 1) помилятися; 2) не щастити; 3) бути відсутнім, не прийти; не вистачати, бракувати; 4) дати осічку; 5) (de qch) терпіти нестатки; 6) (à qch) діяти наперекір, порубляти на предівні діяти на перекір, порубляти шувати; 7) (de faire qch): j'ai ~é de tomber я ледве не впав; 2. vt 1) не влучити, промахнутися; 2) пропустити; ~ er une occasion пропустити нагоду; ~ er le train спізнитися на поїзд.

mansuétude f благодушність. $mant||e f накидка; \sim eau m 1)$ плащ; нальто; шинель; 2) покрив; прикриття; \sim elet m пелерина; ~ille f мантилья.

тапиеl, -le 1. adj 1) ручний; зроблений вручну; 2) фізичний (про працю); 2. т підручник, по-

тапиfасtur||e f 1) фабрика, завод; 2) icr. мануфактура; \sim é, -е adj виготовлений, зроблений; \sim er vt обробляти, виготовляти; \sim ier, -ière 1. adj фабричний; 2. m, f власник, -ця фабрики, фабрикант.

manuscrit, -e 1. adj рукописний;

т рукопис.

manutention f 1) ведення справ, управління; 2) зберігання товарів; 3) військ. служба постачання провіанту; ~ пет vt 1) заготовляти товари, провіант; 2) випікати хліб для армії.

тарретопове f карта півкуль. таритопо m 1) барйшник (торговець кіньми); 2) маклер. таритоповії примування;

підфарбовування обличчя; 2) пе-

11 959-1

рен. перекручування істини; ~ег vt 1) гримувати; підфарбовувати обличчя; 2) перен. перекручувати, підробляти; se ~er гримуватися.

тися.

таquis m 1) хащі, гущавина;
2) перен. нетрі; 3) партизанський рух, підпілля (у Франції в період фашистської окупації 1940—1944 рр.); ~агд тартизан, підпільник (у Франції в період фашистської окупації 1940—1944 рр.).

maraîch||er, -ère 1. adj горо́дній;

2. *m, f* горо́дни к, -ця. **marais** *m* боло́то, драговина, трясовина.

marathon m спорт. марафонський біг.

marâtre f мачуха.

maraudage m мародерство, розкрадання, крадіжка.

maraud \parallel e f військ. мароде́рство; \sim er vi мароде́рствувати; ~eur m, -euse f мародер.

marbr \parallel e m ма́рмур; \sim er vt роз-пи́сувати під ма́рмур; \sim ure f розписування під мармур.

marc I [ma:г] т марка (грошо-

ва одиниця).

marc II [ma:г] т вичавки; гу-

ща; ~ de café кофейна гуща. marchand, -e 1. adj торговий, торговельний; ринковий; navire ~ торговельний, ринковий, научесторгове судно; 2. m, f торговець, -ка; купієць, -чиха; \sim à la sauvette дрібний спекулянт; \sim er vt торгуватися (npo uiny); \lozenge sans ~er la vie не шкодуючи життя;

~ise f това́р.
marche f 1) ходіння, ходьба́;
2) хід, рух упере́д; проце́с, дія; течія; військ. марш, перехід; 3) муз. марш; 4) східець; підніжка; 5) ру-

marché m 1) ринок, база́р; ~ патсие *т 1)* рипов, осозар, поіт чорний ринок; faire du ~ noir спекулювати; 2) ек. ринок; ~ mondial світовий ринок; 3) торговельного по до бол тами на угода; торг; О le bon ~ дещевина; à bon ~ дещево; meilleur ~ деше́вше; par-dessus le ~ зверх того́; faire bon ~ de ses forces

не шкодувати сил. marchepied m 1) східець; підніжка, приступка (екіпажа); 2)

драбина.

march||er vi ходити, іти, ступати; рухатися, посуватися вперед; крокувати; ~ à quatre pattes рачкувати; faire ~ пустити в хід; О ~ sur le pied de qn наступити комусь на ногу; перен. образити когось; \sim eur m, -euse f хо-

mardi m вівто́рок; le \sim у вівто́рок; tous les ~s, le ~ щовівторка.

mare f калюжа.

marécag||e m болото, трясовина; \sim eux, -euse adj болоти́стий, заболо́чений.

maréchal m маршал; ~ des logis ўнтер-офіцер (у кавалерії, артилерії); сержант (у піхоті). maréchal-ferrant m коваль.

marée f 1) (морський) приплив i відплив; ~ haute, ~ montante приплив; ~ basse, ~ descendante відплив; O aller contre vent et ~ іти проти течії; діяти незважаючи ні на що; 2) морська риба свіжо-

го улову. margef поля, край (аркуша паnepy); ◊ avoir de la ~ мати можливість; мати час; à la \sim du jour y ду́сі ча́су; rester en \sim de la vie залишитися за борто́м; en \sim de ... по́за чимсь.

margin||al, -e adj написаний на полях; \sim er vt робити помітки на полях.

margot f 1) соро́ка; 2) перен. балаку́ха.

marguerite f маргаритка, ро-

тагі т чоловік.

mari||age m шлюб, одруження; весілля; ~ blanc фіктивний шлюб; ~ er vt одружувати, видавати заміж; se ~ er одружуватися.

marin, -e 1. adj морський; 2. m моряк; \sim e f 1) морський флот: \sim e de guerre військово-морський флот; 2) морська служба.

mariner vt маринувати. marini ||er, -ère 1. adj морський; 2. m човняр; водник; 3. f матроска (одяг).

maritime adj морський, приморський.

marivaud||age m пишномовний стиль; ~er vi писати пишномовно. marmaille f розм. дітвора. marmelade f мармелад; en ~

marmelade f мармела́д; en ~ розва́рений, перева́рений; être en ~ розки́снути; О figure en ~ поби́те, роз'юшене обли́чччя. marmite f казано́к.

marmiteu||x, -se adj жалюгідний, нещасний.

им, нещаснии, marmiton *m* кухарчу́к. marmonner *ut розм*. бурча́ти

крізь зуби. тагтот т розм. 1) хлопчина; 2) куме́дна фігу́рка. тагтотте f баба́к. marmott||ement m бурмотання; \sim er vt бурмотати.

marmouset *m розм*. хло́пчик, карапу́з.

maroquin m 1) сап'ян; 2) розм. міністерський портфель.

maroufle m крутій, грубійн. marqu||e f 1) знак, мітка; позначка; слід; \sim distinctive відмітний знак; \sim d'amitié знак дружби; porter les \sim es de ... носйтисліди; 2) клеймо́; тавро́; печать; ма́рка; \sim é, -e adj 1) яскра́во ви́ражений, помітний; різкий; 2) призначений; \sim er ut 1) відзнача́ти, познача́ти; мітити, ста́вити клеймо́; 2) nepeh. накла́сти відби́ток; 3) вка́зувати на

3) вказувати на.

marquet||er vt 1) цяткувати;
2) інкрустувати; ~ erie f інкру-

marquis m, -e f маркіз, -a. marrant, -e adj арго смішний, забавний.

marre adv розм.: j'en ai ~ з мене досить.

marri, -e adj засмучений, зажурений.

marron I 1. m 1) кашта́н; 2) кашта́новий ко́лір; 3) жето́н, та́бель; 2. adj invar кашта́новий.

marron II, -ne adj 1) утеклий; 2) здичавілий (про тварину) marronier m каштан, каштанове

mars m бе́резень; en \sim , au mois de \sim у бе́резні.

marseillais, -e adj марсе́ль-

Marseillaise (la) марселье́за (французький гімн). marteau m молото́к; мо́лот.

martel m: avoir ~ en tête тривожитися, турбуватися, непокоїтися, уперто думати про щось; \sim age m биття молотом, кування; \sim er vt 1) бити молотом, кувати; 2) карбувати (слова); 3) завдавати турбот; \sim et m молоточок; \sim eur m молотобоець.

martial [marsjal], -e adj 1) во-йовничий; 2) військовий (про за-

кон, суд).

martinet I m ластівка (сіль-

ська); стриж, щур. martinet II m 1) тех. паро-вий молот; 2) багатохвостий канчýк.

martyr m, -е f мученик, -ця. martyr e m мука, страждання;

~iser ut мучити.

marx||isme m марксизм; ~-léninisme m маркси́зм-леніні́зм; \sim iste 1. adj маркси́стський; 2. m, f маркси́ст, -ка; \sim iste-léniniste adjмарксистсько-ленінський.

masculin, -e adj чоловічий. $masqu||e \ m \ l)$ ма́ска; 2) удавання, прикидання, личина; ~ é. -e adj замаскований, прихований; \sim er vt маскува́ти, прихо́вувати; se \sim er надяга́ти ма́ску, маскува́тися.

massacrant, -e adj убивчий, нестерпний.

massacrile m різня, бойня; ~er

ut винйшувати; різати; ~ еиг т
1) убивця; 2) перен. губитель. таsse f 1) у різч. знач. мася;
2) сила-силенна; натовп; купа; еп гурто́м; de(s) \sim (s) масо-

masser I vt робити масаж, розтирати.

masser II vt 1) збирати до купи, скупчувати, нагромаджувати; 2) зосереджувати (війська); se ~ скупчуватися; зосереджуватися.

masseu | r m, -se f масажист, -ка.

massi||f, -ve 1. adj 1) масивний; суцільний; 2) масовий; 2. т гірський масив, кряж.

mass media m pl засоби масової інформації (преса, радіо, телебачення).

massue f дрюк.

mastic m 1) мастика; замазка; гумовий клей.

mastiquer I vt повільно жувати, прожовувати.

mastiquer 'II vt замазувати зама́зкою.

masure f халу́па.

mat I [mat] m mar (y wa-

mat II, -е adj матовий, тьмяний.

mât m що́гла.

match [matʃ] m змагання, матч; faire ~ nul зіграти внічию.

matelas m сінник, матрац.

m telot m матрос, mater vt 1) зробити мат (y maxax); 2) вгамовувати, приборкувати.

mâter vt мор. зводити щогли. matérial||isme т матеріалізм;

тіателіаніять та матеріалізм, - iste 1. adj матеріалістичний; 2. m, f матеріаліст, -ка. matériaux m pl матеріали. matériel, -le 1. adj речовинний; матеріальний; 2. m 1) матеріал; 2) матеріальна частина; інвентар; устаткування.

matern||el, -le 1. adj материнський; langue ~ elle рідна мова; 2. f дитячий садок; ~ ité f 1) материнство; 2) пологовий буди-

math *m арго* математика.

тать тарго математика.

татье́та пара патематика.

татье́та пара патематика.

татье́та математика.

татье́та патематика.

татье́та патематика.

татье́та патематика.

татье́та патематика.

татьематика.

татьема

matin 1. *m* ра́нок; се ~ сьоróдні вра́нці; de bon ~, de grand ~ ра́но-вра́нці; О un de ces quatre ~s не сьогодні — завтра; 2. adv зранку, вранці; se lever ~

вставати ра́но.

mâtin, -е 1. *m* сторожовий пес; 2. *m*, *f* розм. грубіян, -ка;

matin||a1, -e adj ранішній, ран-ковий; ранній; être ~ рано вста-вати; ~ ée f ранок, ранкова пора; dormir la grasse ~ ée довго спати вранці; проспати цілий ранок.

matois, -e adj хитрий, лукавий.

matou m kit.

matraqu||e f 1) дрючо́к; 2) (поліце́йський) кийо́к; \sim er vt би́ти, поби́ти (поліце́йськими) кийками.

matriculer ut заносити до списку, до відомості, до книги.

matrimonial, -e adj шлюбний,

подружній.

matur||ation f дозрівання; ~ité зрілість; être à sa ∼ité дозріти.

maud||ire* vt проклинати, клясти; ~it, -e adj проклятий, кля-тий, мерзотний.

maugréer vi лаятися, сваритися, бурчати.

mausolée m мавзолей.

maussade adj похмурий, насуплений; тужливий; ~ rie f похмурість; поганий настрій.

mauvais, -e 1. adj поганий, кеп-ський; злий; негодящий; злоякісний; шкідливий; 2. adv погано, зле, кепсько; 3. т погань.

mauve. 1. f бот. мальва, рожа;

2. т рожево-ліловий колір.

тахіте f правило, вислів. те (m') pron. pers. (1-ї особи однини) 1) як прямий і непрямий додаток ставиться завжди перед дієсловом — мене, мені; себе, собі; il m'écrit він мені пише; on me gronde мене картають; 2) перекладається як -ся, -сь у закінченнях зворотної форми дієслова: је те lave я миюся.

méandre m 1) звивина, коліно

(ріки); 2) хитрість, виверт.

mécalinicien, -ne 1. m, f mexá-нік; технік; ~ de bord борт-механік; 2. m машиніст; \sim nique 1. adjмеханічний; 2. f механіка; ~ niser ut механізувати; ~ no m розм. механік, шофер. mécène m меценат.

mech||amment adv элобно, элобли́во; \sim anceté f 1) элість, элости́вість; 2) эла вихватка; ущи́пливе сло́во; \sim ant, -e 1. adj 1) элий, злісний; 2) поганий, кепський; гидкий, мерзенний; 2. т, ј лиха людина; злюка; faire le ~ ant загрожувати; скипіти.

mèche f 1) гніт; 2) пасмо (волосся); 3) свердел.

mécompte m 1) помилка в ра-

ху́нку; 2) розчарува́ння. méconnaissable adj невпізна́нний.

méconnaître* vt не впізнавати,

не визнавати; зрікатися.

тесопіспі, -е adj незадоволенни; сет ти викликати невпородег *vt* лення.

тейни.

тейн

(з номером, значком).

médaillon m 1) медальйо́н; 2) портрет, картина в овальній рамі. méde∥cin [mædsɛ̃] т лікар, ме́дик; \sim cine f 1) медицина; \sim cine légale судова́ медицина; 2) ліки, цілющий засіб; 3) медична прак-

médial, -e adj серединний, сере́дній.

médiat||eur, -rice 1. m, f посере́дни|к, -ця; 2. adj посере́дницький; ~ion f посере́дництво.

médic \parallel al, -e adj медичний; \sim ament m ліки; \sim inal, -e adj лімедичний; карський, цілющий.

médiéval, -e adj середньовіч-

médiocr||e adj посередній; ~ité f посередність; буденність.

médi||re* vi злословити, лихо-словити; ~ sance f лихослів'я; ~ sant, -e adj лихомовний, лихо-

médit atif, -ative adj споглядальний; \sim ation f обмірковування; споглядання; \sim er 1. vt 1) обмірковувати; 2) замишляти; 2. vi (sur qch) міркувати про щось. méditerrané, -e adj середзем-

ний.

médullaire adj мозковий. meeting [mitin] m мітинг.

méfait m лихий вчинок, шко-

méfi||ance f недовірливість, недовір'я; \sim ant, -e adj, s недовірлив вій, -a; se \sim er (de qn, de qch) не довіряти; остерігатися.

mégarde f: par ~ loc. adv. Heнавмисно; через недогляд.

meilleur, -e adj кращий; le ~,

~ e найкра́щ ий, -а.

mélang||e m 1) змішування, перемішування, 2) суміш; 3) pl літературна всячина; ~ er vt змішувати, перемішувати; se ~er змішуватися.

mêlée f сутичка; суперечка. mêler vt 1) змішувати, сполучати; 2) плутати, заплутувати; 3) замішувати, уплутувати; se ~ (de qch) уплутуватися, втручатися, устрявати.

melon m 1) диня; ~ d'eau кавун; 2) розм. бевзь; ~ nière f башта́н.

membre m 1) член (сім'ї, товатипноге т. 1) член (стм., товы риства, організації); ~ titulaire, ~ actif дійсний член; ~ honoraire почесний член; 2) частина тіла; кінцівка; 3) мат. член. темпого піта аді кремезний; ~ re

f будова тіла.

même 1. adj 1) перед іменником той же; такий же; однаковий; еп ~ temps у той же час; 2) після іменника або займенника сам, самий, той самий; тоі-~ я сам;

nous-~ ми самі; 2. pron: le ~. la ~, les ~s той самий, те саме, та сама, ті самі; cela revient au ~ це те cáme; 3. adv навіть; О quand ~, tout de ~ все ж таки, проте; de ~ також; de ~ que так само, як. mémento [memēto] m 1) пам'ят-

ка; 2) записна книжка.

mémoire I f l) пам'ять; ~ de lièvre розм. куряча пам'ять; la ~ me fait défaut пам'ять мені зра джує; de ~ d'homme з незапам'ят-

джує, че — ч попітів з незапам ят-них часів; 2) спотад. тетотів ІІ т 1) доповідна за-писка; 2) дисертація, доповідь; на-укова стаття; — de diplôme дип-ломна робота; 3) рахунок; список; 4) pl мемуари, спогади.

mémorable adj пам'ятний. mémorial m 1) доповідна запис-

ка; 2) меморіал, пам'ятник. menaçant, -e adj загрозливий, грізний.

menac||e f sarpósa; ~er vt saгрожувати; лякати; наражати на небезпеку.

ménage m 1) домащне госпо-дарство; 2) сім'я, родина, дім; подружжя; un jeune ~ молоді; faire bon ~ жити в злагоді.

ménagement m обережність, дбайливість; осторога; avec ~

обережно.

обережно.

те́падет I vt 1) обере́жно пово́дитися з кимсь, з чимсь; берегти́; ~ le temps берегти́ час; ~ ses paroles говорити мало; 2) уміло підготувати, влаштувати; ~ une surprise підготувати сюрприз; ~ une rencontre влаштувати зустріч; 3) приберігати; тримати про запа́с; se ~ берегти́ свої си́ли.

ménager II, -ère 1. adj 1) гос-подарський; 2) ощадливий, економний; 2. f 1) хазяйка, господиня; 2) хатня робітниця.

ménagerie f звіринець.

mendi||ant m, -e f жебра́|к, -чка; ~cité f жебра́цтво; ~er 1. vt просити милостиню; 2. vi жебрачити.

menées f pl підступи, інтриги.

mener vt 1) вести́, водити; приво́дити; ~ à bonne fin довести́ до благополучного кінця; 2) керувати, управляти; 0 ~ grand train жити на широку ногу.

meneu||r m, -se f вожак, вата-

menotte f 1) ручка, рученька; pl наручники.

mensong | е m брехня, вигадка: er, -ère adj брехливий, облудний.

mensuel, -le adj місячний, щомісячний.

mensura||bilité f вимірюваність; ~tion f вимір, вимірювання.

mental, -e adj мислений, розумо́вий; maladie ~e психічна хвороба; ~ ement adv у думці, мис-лено; ~ ité f 1) умонастрій, спрямованість думок; 2) мислення, розум, розумові здібності; психологiя.

ment||erie f розм. брехня; ~ eur, -euse 1. adj брехливий, неправдивий, обманливий; 2. т, f брехун,

menthe f м'я́та.

mention f згадування: ~ honorable нагорода; ~ner vt згадуmentir* vi брехати. menton m підборіддя.

mentor [mɛ̃tɔ:r] m наставник,

menu, -е 1. adj дрібний, незначний; ~s frais дрібні витрати;

2. adv дрібно; trotter ~ дріботіти (ногами); 3. m 1) дрібниця; 2)

menuis||erie f столя́рна робота; \sim ier m сто́ляр.

méprendre* (se) (sur) помилятися.

mépris m презирство; зневага; Ο au ~ de всупереч; ~able adj огидний, вартий зневаги.

méprise f помилка; непорозу: міння; раг ~ помилково.

mépriser vt зневажати; нехтувати.

mer f мо́ре; gagner la haute (або la pleine) ~ ви́йти у відкрите море.

mercenaire 1. adj 1) найманий; 2) продажний; 2. m найманець, запроданець. mercerie f галантерея.

merci 1. f милосердя; пощада; sans ~ неща́дно; demander ~ просити пощади; 2. т: ~! дякую!; grand ~! велике спасибі!; ~ bien! дякую!, спасибі!

mercredi m середа; у середу; ~, tous les ~s щосереди.

mercure m ртуть. mercuriale I f прейскура́нт. mercuriale II f дога́на; une ver-

~ сувора догана. mercuriel, -le adj ртутний. mère f 1) мати, матінка, не́нь-

ка; 2) розм. тітка, мати (у звер-

méridien, -ne 1. adj південний, меридіональний; 2. m астр. меридіан; 3. f післяобідній сон.

méridional, -e adj південний. mérit | е т заслуга, гідність, достойність; ~ er vt заслуговувати; ~ oire adj гідний похвали.

merle m дрізд. merveili e f чýдо, диво; à ~ чудово; О promettre monts et ~es обіцяти золоті гори; ~eux, -euse adj чудесний, дивний; чудовий, розкішний.

mes adj. poss. pl див. mon. mésalliance f нерівний шлюб, мезалья́нс.

mésange f синиця.

mésaventure f неприéмна пригода; нещастя.

mesdames f pl ∂us madame, mesdemoiselles f pl ∂us mademoiselle.

mésentente f незгода.

mésintelligence f розлад, незго́да.

mesquin, -e adj 1) убо́гий, жалюгідний; 2) вузький; дріб'язко́вий; ~erie f 1) убо́зтво; 2) дріб'язковість.

messag||e m 1) звернення, послання; ~ téléphoné телефонограма; 2) доручення; \sim er \dot{m} , -ère f1) вісник, -ця; гонець; провісник,

messagerie f 1) поштово-пасажирська контора; експедиція; 2) перевозка вантажів, транспорт; 3) вантаж, товари.

messieurs m pl dus. . mon-

mesur||able adj вимірний; ~ age т вимірювання, обмір.

тезиг||e|f| 1) вимірювання; 2) міра; мірка; розмір; \sim es de longueur лінійні міри; \sim es de surface міри площі; \sim es de volume міри об'єму; prendre la \sim de qn зняти мірку з ко́гось; 3) почуття́ міри, такт; стриманість; тапциег de \sim виявляти недостатній такт; сотbler la \sim довести до краю; 4) захід; prendre des \sim es вживати заходів; 5) муз. такт; battre la \sim відбивати такт; \sim er vt міряти; вимірювати; відмірювати; se \sim er 1) вимірюватися; 2) помірятися си́лами з кимсь.

meti al m мета́л; \sim aux nonferreux кольоро́ві мета́ли; \sim allique adj метале́вий.

métallo *m розм.* робітник-мета-

ліст. métallurg||lie f металу́ргія; \sim i-que adj металургійний.

météo f розм. 1) бюро прогнозів; 2) метеозведення.

méthod||e f ме́тод, систе́ма; ~ique adj методи́чний.

méticul||eux, -euse adj педантичний, копіткий; скрупульозний; ~osité f педантичність; скрупульозність.

métier m 1) ремесло; професія; avoir le cœur au \sim любити свою роботу; 2) верстат; \circ homme de tous les \sim s майстер на всі руки.

métis m, -se f метис, -ка; ~ sage m схрещування порід; ~ ser ut схрещувати породи.

métropol||e|f| метрополія; столиця; \sim Itain, -e 1. adj столи́чний; 2. m 1) метрополіте́н, метро́; 2) архієпи́скоп. mets m страва.

metteur m: \sim en scène режисéр, постановник.

тмеttre* vt 1) ставити, класти, поміщати; 2) надягати; 3) вживати; $0 \sim$ au monde народити; \sim au point з'ясувати; налагодити; \sim en doute вяти під сумнів; \sim en evidence виставити напоказ; \sim en fonction пустити (про механізм); \sim en liberte випустити на свободу; \sim à l'ombre убити, заарештувати; se \sim 1) сісти; стати; лятти; se \sim à table сісти за стіл; se \sim au lit лятти в ліжко; 2) (à faire qch) починати; братися за щось; il se mit à rire він засміявся; је me mets au travail я беруся до роботи; $0 \sim$ en quatre is

ти, прикрашати.

meule I f млинове жорно; О

de fromage головка сиру.

meule II f копиця; скирта.

meulière f 1) жорно; 2) каменоломня; 3) будівельний ка-

мінь. meuni||er m, -ère f мірошни|к, -чка, мельни|к, -чка.

-чка, мельнијк, -чка. meurt-de-faim m, f голодуюч ий, -а, бідолаха.

твенті | e m убивство; \sim ier, -ière 1. adj убивчий, смертоносний; 2. m, f убивця; 3. f бійниця, амбразура.

meurtr||ir vt забити; пом'яти;

побити (про град); ~ issure f забите місце, синець.

meute f 1) зграя (собак); 2) зграя, банда.

mexicain, -е adi мексіканський.

miaul||ement m нявкання; ~er *vі* ня́вкати.

miche f невелика хлібина; буханка.

тістає т розм. інтрига.

mi-corps: à ~ loc. adv. до пояса.

microsillon adj: disque ~ довгограюча пластинка.

midi m 1) полудень, південь; еп plein ~ серед білого дня; 2) південь; аи ~ на півдні; 3) (Міdі) південні країни; Південь; \Diamond сhercher ~ à quatorze heures шука́ти неможливого.

mie I f хлібна м'яку́шка. mie II f: ma ~ розм. моя люба, моя мила (у звертанні).

miel m мед; О lune de ~ медовий місяць; ~ leux, -leuse adj солоденький, слащавий.

mien, -ne 1 pron poss. le \sim la \sim ne (pl les \sim s, les \sim nes) (вживається тільки самостійно) мій (моя, моє, мої); свій (своя, свое, свої); j'ai apporté vos livres et les ~s я приніс ваші книжки et les \sim s я приніс ваші книжки і свої; 2. m 1): le \sim моє; належне мені; своє; 2) pl les \sim s мої близькі, мої рідні. miette f 1) крихта (хліба); маленький шматочок; 2) перен. крихта

та, дрібничка.

mieux 1. adv краще; швидше, охочіше; tant ~ тим краще; aimer ~ надавати перевагу; 2. т краще; au ~ якнайкраще; être au ~ avec qn бути в найкращих стосунках з кимсь.

mièvre adj претензійний, удава-ний; ~ гіе f претензійність, удаваність.

mignard, -e adj 1) милови́дний, ніжний; 2) манірний; \sim er vt пестити; \sim ise f 1) милови́дність; 2) манірність.

mignon, -ne 1. adj 1) гарненький, миленький; 2) крихітний; 2. т, f: mon \sim , ma \sim ne мій милий, мом мила, любий, люба.

migrat||eur, rice adj який (що) переселяється; мандрівний; пере-літний; ~ion f 1) переселення; 2) переліт птахів; переміщення; ~ oire adj переселечський; перелітний.

mi-jambe: à ~ loc. adv. до ко-

mijaurée f кривляка, манір-

ниця mil adj тисяча (у літочислен-

ні). milic||e f 1) міліція; 2) ополчення; \sim ien m 1) міліціонер; 2) ополче́нець.

milieu m 1) сере́дина; посере́дині; au ~ de посере́д, au beau ~ y самісінькій сере́дині; le juste ~ золота середина; 2) середовище, оточення; pl кола; \sim x dirigeants правлячі кола.

militaire 1. adj військо́вий; 2. m військовослужбовець; ~ de саг-гіère кадровий військовий. militant, -e 1. adj войовничий;

2. т. і борець; активіст; — de la раіх борець за мир; les — s du рагіі партійні працівники.

militer vi боротися, битися.

mille I 1. adj 1) тисяча; 2) тисячний; 2. m 1) (цифра) тисяча; 2) сила, безліч, тьма.

па, осэліч, тыма.
mille II т миля.
millénaire 1. adj 1) тисячний;
тисячолітній; 2. т тисячо-

milliard m мільярд; ~aire m,

f мільярдер, -ка.

mill lième 1. adj тисячний; 2. m тисячна частина; ~ier m тисяча;

million m мільйо́н; \sim lème 1. adj мільйонний; 2. m мільйонна

mim||er vt 1) зображати жестами; 2) наслідувати; ~ ique 1. adi мімічний; 2. / міміка.

minable adj розм. жалюгідний,

миршавий.

minaud||er vi маніритися; ~erie f манірність; ~ier, -ière adj манірний.

mince adi 1) тонкий, худорлявий; 2) незначний; мізерний. mine I f вираз обличчя; вигляд,

зовнішність; de petite ~ непоказ-ний; avoir mauvaise ~ мати поганий вигляд; faire bonne ~ à (або au) mauvais jeu робити веселу

(хорошу) міну при поганій грі. mine II f 1) рудник, копальня; ша́хта; 2) ру́дна жи́ла; 3) перен. невиче́рпне джерело́; ~ d'or золоте дно; 4) військ. міна; ~ геtardée міна сповільненої дії.

miner tt 1) мінувати; робити підкоп; 2) перен. підточувати; підривати.

minerai m руда́.

minéral, -е 1. adj мінеральний; 2. т мінерал.

mineur I m 1) шахта́р, гірни́к;

2) військ. мінер, підривник. mineur II, -e adj 1) менший; неповнолітній; малолітній; 3) муз. мінорний.

mini | er, -ère adj рудниковий, гірничий; industrie ~ère гірнича промисловість.

minim||e adj дуже малий, найдрібніший, мінімальний; незначний; ~iser vt зменшувати, зводити до мінімуму; \sim um [miniməm] mмінімум, найменша кількість.

minist lère m міністерство: риь прокуратура; \sim ériel, -le adj міністерський; \sim ге m 1) міністр;

2) посланник.

minorité f 1) ме́ншість; 2) неповноліття.

minot erie f борошноме́льний

завод; ~ier m борошномел. minuit m північ; ~ sonnant рівно опівночі.

minuscule 1. adj 1) крихітний; 2) малий (про букву); 2. f мала буква.

minutaire adj справжній, автен-

ти́чний.

minute I f хвилина; dans deux ~s через дві хвилини; à toute ~ щохвилини; une ~! розм. почекайте хвилинку!

minute II f 1) дрібний почерк; 2) юр. оригіная; 3) чернетка. minuti||e [minysi] f 1) дріб'я-

зок; дрібниця; 2) дріб'язковість; 3) старанність, копіткість; ~ eusement adv старанно, копітко; \sim еих, -euse adj 1) дріб'язковий; 2) копіткий.

mloche m, f розм. дитинча, маля, малюк.

 \mathbf{mi} -parti, -e adj поділений попола́м.

mirac||le m чýдо; par ~ чýдом; ~uleux, -uleuse adj 1) чудесний; 2) дивний, дивовижний; чудовий.

mir||e f приціл, му́шка; point de \sim то́чка прицілювання; nepen. мі-ше́нь; об'є́кт ува́гк; \sim er ιt 1) ці-литися; 2) розгляда́ти на світло; se \sim er 1) розгляда́ти себе́ (y дзер-калі); 2) милува́тися собо́ю.

se ~ er і розглядати сеоб (у вобр. калі); 2) милуватися собою.

mirifique adj розм. чудесний.

mirliton m 1) дудка; 2) трубочка з кремом (тістечко).

miroir m дзе́ркало; \sim de poche дзе́ркальце; consulter son \sim дивитися у дзе́ркало.

 $miroit||ant, -e \ adj$ який (що) відсвічує, блискаючий; \sim ement m відсвічування, відблиск; \sim er vi відсвічувати, вилискувати, блишати.

mise f 1) ставка $(y \ api)$; 2) манера одягатися; костюм; 3) внесок, вклад; \sim de fonds капіталовкла́дення; 4) поміщення $(\kappa y \partial u c b, y neshi y mosu)$; \sim à l'eau спуска́ння на во́ду; \sim en place устано́вка (mauun); \sim en fabrication зда́ча на виробни́цтво; \sim en œuvre застосува́ння; \sim en scène постано́вка (cnektakno, diahnu).

стосувания, ка (спектаклю, фільму). misérable 1. adj 1) нещасний, жалюгідний; знедолений; 2) плачевний; 3) підлий; мерзенний; 2. m, f 1) бідолаха, неборака; бідняк, злидар; 2) негідник, мерзотник; ~ ment adv убого, злиденно.

misère f 1) убо́зтво, зли́дні; 2) нещастя; pl неприємності; faire des \sim s завдава́ти неприємностей.

miséreu \parallel x m, -se f бідня́к, бідна жінка, бідола́ха.

miséricord||e 1. f милосердя, жа́лість; demander ~ проси́ти поща́ди; accorder la ~ проси́ти; 2. int: ~! зми́луйтеся!; ~!еих, -ieuse adj жа́лісливий, співчути́звий.

mission f місія, доручення, завдання; être en ~ бути у відрядженні.

missive 1. f посла́ння; 2. adj:

lettre ~ діловий лист.

mistral m містра́ль (вітер).

mi-temps m спорт. 1) тайм; 2)

нере́рва (и фитболі).

пере́рва (у футболі).

mitig||ation f пом'я́кшення; ~ег

vt пом'я́кшувати.

mitraill||e f військ. заст. карте́ч;
~er vt обстрілювати з кулеме́та;
~ette f автома́т; ~eur m кулеме́тник; автома́тник; ~euse f кулеме́т.

mi-voix: à ~ loc. adv. напівголосно.

mixte adj змішаний; école ~ школа спільного навчання.

 $mixt||ion f, \sim ure f фарм. мік$ сту́ра.

mobile 1. adj 1) рухливий, пересувний; 2) мінливий, непостійний; 2. m 1) рухоме тіло; 2) перен. рушійна сила; двигун.

рушійна сила; двигу́н.

mobili||er, -ère 1. adj рухо́мий;
biens ~s рухо́ме майно; 2. m ме́блі, обстано́вка; ~té f рухли́вість;
мінли́вість.

modalité f 1) я́кість; властивість; 2) філос., грам. модальність; 3) юр. форма; різновид.

mode I f 1) мода; à la ~ модний; 2) звичка; смак; à la ~ de

в стилі; за звичаєм; 3) pl модні

товари, модне вбрання.

mode II m 1) форма; спосіб;

de gouvernement спосіб управління; ~ de nourriture режим харчування; 2) філос. модус.

modelage m ліплення.

modèle 1. adi зразковий; показовий; 2. *m* 1) модель, зразок; 2)

нату́рщик, -ця.

model||é, -е 1. adj виліплений;
2. m рельеф; ~er vt 1) мист. лі- π и́ти; 2) виготовля́ти моде́ль; 3) (sur) брати за взіре́ць; \sim eur mформувальник.

modér||ateur, -atrice 1. adj стримуючий; 2. *тех.* регулятор; ~ ation f помірність; \sim é, -e 1. adj помірний, стриманий; 2. m людина поміркованих поглядів; ~ er vt зменшувати, зм'якшувати; вгамовувати; se ~eг утримуватися.
modest||e adj скромний, неви-

багливий, простий; ~ie f скромність, невибагливість.

modicité f поміркованість, не-

modifi||cateur, -catrice adj (BHдо) змінюючий; \sim cation f (видо)-зміна, модифікація; \sim er vt (видо) змінювати.

modique adi помірко́ваний, скромний, незначний.

moelleu||x [mwalø], -se adj м'який, оксамитний, ніжний.

mœurs [mœrs, mœ:г] f звичаї; 2) повадки (тварин).

moi 1. pron. pers. (1-ї особи од-нини) 1) як підмет, вживаний самостійно я; qui a écrit la lettre? — Moi хто написав листа? — \mathfrak{R} ; 2) як непрямий додаток з прийменником мене, мені, мною, про мене; себе, собі, собою, про себе; с'est de moi qu'on a parlé hier de npo мене вчора говорили; 3) як прямий додаток після наказового способу: donne-moi се crayon дай мені цей олівець; 4) при підсиленні: је пе veux pas, moi я— я не хочу; 2. т я (моя особа).

moindre adj ме́нший; le ~ найменший.

moine m 1) чернець; 2) грілка (для постелі).

тоіпеац т горобець.

moins 1. adv ме́нше; ◊ au ~, du ~ принаймні; à ~ que... якщо тільки..., хіба́ що...; en ~ de rien моментально; 2. ргер без, мінус; midi ~ cinq без п'яти двана́дцята (дня).

mois m 1) місяць; ац \sim de janvier у січні; le \sim courant у цьому місяці; le \sim ргосһаіп насту́пного місяця; раг \sim на місяць; 2) розм. місячна зарплата.

mois \parallel i m плісень; \sim ir vi 1) по-криватися плісенню; 2) nepen. обростати мохом; ~ issure f плісень,

moisson f жнива; \sim ner vt жати (x n i 6); O \sim ner les lauriers пожинати лаври; \sim neur, -neuse 1. m, f жнець, жниця; 2. f жатка, жниварка; ~ neuse-batteuse ком-

moitile adj воло́гий; ~eur f вологість: піт.

moitié / половина; à ~ наполовину.

mol adj див. mou. moldave 1. adj молдавський; 2. т молдавська мова.

môle m мол, да́мба. molécul \parallel aire adj ϕ iз. молеку-

ля́рний; ~ e f моле́кула. mollasse adj 1) м'який, в'я́лий; 2) кволий, апатичний.

molle adj див. mou.

mollesse f 1) м'якість; 2) в'ялість, млявість.

mollet, -te 1. adj м'який, ніжний (на дотик); 2. т литка; ~ ière f 1) онуча; обмотки (для ніг); 2) бинт-панчоха.

mollir vi 1) розм'якшуватися;

2) слабшати; поступатися.

moment m мить, момент, хвилина; dans un ~ цієї ж миті; d'un ~ à l'autre з хвилини на хвилину; à tout ~ щохвилини; un ~! стривайте!, почекайте!, послухайте!; еп се \sim зараз; еп ип \sim в одну мить; раг \sim з час від часу; du \sim que якщо так...; \sim апе, -е adj 1) миттєвий, моментальний, хвилинний; 2) короткочасний: скороминучий.

mômerie f 1) удавання; 2) фарс,

маскарад.

momille f mýmis: \sim fier vt 1) муміфікувати; 2) перен. сохнути,

mon adj. poss. m (f ma, pl mes) мій (моя́, моє́, моі́); свій (своя́, своє́, своі́); je prends ~ livre я беру́ свою́ книжку.

monarque m монарх. monastère m монастир.

mondain, -e 1. adj світський; мирський; 2. m світська людина. monde m 1) світ; земля; всеcsir; le ~ entier ysécь csir; au bout du ~ на краю світу; 2) рід людський, люди; tout le ~ ycí;

3) грома́да, суспі́льство, «світ»; le ој громада, сусильство, «світ»; не grand ~ «вищий світ»; не ретіт ~ простий люд; 4) гості; 5) натовп, юрба; quel ~! яка сила людей!; 6) слуги, челядь.

mond||é adj очищений (про зерно); ~ er vt очищати; лущити.

mondial, -e adj світовий, все-

monétaire adj монетний, грошовий.

mongol, -e 1. adj монгольський; 2. т монгольська мова.

monit||eur m, -rice f 1) κ epiBни к, -ця; наставни к, -ця; інструктор; 2) староста (в класі).

monnaie f монета, гроші; дрібні гроші; ~ blanche срібна монета; petite ~ дрібні гроші; battre ~ карбувати монету.

monnay||age m карбування монети; \sim ег vt карбувати монету; ~eur m монетник; faux ~eur фальшивомонетник.

monoplace adj одномісний. топоргіх т магазин стандартних пін.

monosyllabe adj односкладовий. monsieur [məsjø] *m* (pl messieurs) 1) пан, добро́дій; вельмишановний пан (у звертанні); 2) господар; пан.

monstre 1. adj 1) величезний; 2) багатолюдний; 2. т чудовисько; потвора.

monstru||eux, -euse adj 1) величезний, надмірний; 2) потворний; страхітливий; огидний; ~osite f 1) величезність: 2) потворність. бридкість.

mont m ropá; ~agnard m, -e f rópeць, ropянка; ~agne f ropá;

~agneux, -agneuse adj горис-

montant, -e 1. adj висхідний; 2. m 1) брус, стояк, косяк; 2) підсумок, сума; 3) запах; пряний смак, пікантність; 4) мор. приплив. mont-de-piété m ломбард.

monté, -e adj 1) забезпечений, наділений усім потрібним; 2) складений, змонтований; О être ~ розсердитися.

толее f 1) підйом, сходження на гору; 2) зростання.
толее 1. vi (ê) 1) підніматися, сходити; 2) сідати в, на; ~ сп voiture, ~ en wagon сісти в авто-мобіль, у вагон; 3) їздити верхи; 4) зростати (про ціни); 2. vt (a) підніматися, сходити, злітати; 2) втягувати нагору, піднімати; 3) об'їжджати (коня); 4) екіпірувати, забезпечувати; 5) збирати, складати, монтувати; 6) вставляти в оправу; 7) ставити, інсценувати; se ~ 1) обзаводитися чимсь; 2) (contre qn) розсердитися на; 3) до-сягати (про суму).

monteu||r|m, -se f монтажни k,

monticute f горбок, пагорок. montre I f годинник (кишень-ковий, ручний); ~ à déclic секундомір.

montre II f 1) показ; faire ~

de... виставля́ти напока́з; 2) вітри́-на магази́ну; 3) зразо́к, про́ба. montrer vt 1) пока́зувати, ви-ставля́ти; 2) виявля́ти, проявля́ти; se ~ 1) показуватися; з'являтися; 2) проявляти себе; виявитися.

montueu||x, -se adj гористий,

горбкуватий, нерівний.

monture f 1) верхова́ твари́на; 2) устано́влення; 3) верста́т; 4)

monument m пам'ятник; \sim al, adį величний, монументальний. moquer vt висміювати; se ~ (de qn, de qch) глузувати з когось; насміха́тися; \sim erie f насмішка, глузува́ння; \sim eur, -euse 1. adj насмішливий, глузливий; 2. т, f на-

смішни к, -ця. moral, -е 1. adj 1) моральний; 2) розумовий, духовний; 2. т моральне, духовне; моральний дух; \sim е f мора́ль, мора́льність; напу́чення; \sim iser 1. vt розм. вичитувати, повчати; 2. от моралізувати; ~ isateur m, -isatrice f навчаюч нй, -a; ~ ité f мора́ль, мора́льність. morbide adj 1) хворобли́вий; 2)

патологічний.

morbleu! int хай йому біс! тогсеац т 1) кусень, шматок; manger un ~ розм. перекусити; уривок (твору); 3) муз. п'ёса. morcel||er vt дробити, дрібнити; se ~ дробитися, дрібнитися; ~ le-

апп, 2) перен. Ідкин, ущипливии, дошкульний; 2. т гострота. mordieu! int див. morbleu. mordre* 1. vt 1) кусати; жалити; 2) роз'їдати; 2. vi 1) (dans, д) різкусати; жалити; 2) роз'їдати; 2. vi 1) (dans, д) різкуса́ти; жалити а) відкуси́ти, укуси́ти; 2) клюва́ти (про рибу); 3) піддава́тися на; se ~ куса́ти себє́; ◊ s'eп ~ les doigts жалкува́ти, шкодува́ти.

mordu m: ~ du sport боліль-

mor||eau, -elle adj вороний (про

morfondre* vt проймати, пронизувати (про холод); se ~ 1) мерзнути; 2) довго чекати, нудитися.

morgue f зарозумілість, чван-

ство.

moribond, -e adj умираючий. moricaud, -e 1. adj смуглоли-ций; чорномазий; 2. m, f мулат, -ка; негр, негритя́нка.

тогпе adj похму́рий, пону́рий,

сумовитий.

mors m вудила, мундшту́к; prendre le \sim aux dents закусити вудила, понести.

morse I *т зоол.* морж.

 $morse\ II\ m$ умо́вний код «а́збука Морзе».

morsure f ykýc.

mort I f смерть; à (la) \sim смертельно.

mort II, -e 1. adj 1) мертвий, померлий; 2) зів'ялий (про рослину); 2. т. f покійни к, -ця.

mort||alité f смéртність; ~el, -le 1. adj смертельний; 2. m, f смертни|й, -а; ~ellement adv cmepте́льно.

mortier m 1) тех. вапняний роз-

чин; 2) військ. міномет.

тотіfі || ant, -е adj образливий; принизливий; \sim cation f 1) образа, зневага, приниження; 2) $me\partial$. омертвіння; \sim er vt ображати, принижувати, зневажати, прикро вражати.

mortuaire adj похоро́нний. morue f тріска́; huile de foie de ~ риб'ячий жир.

moscovite adj московський. Moscovite m, f москвич, -ка, mosquée f мечеть.

mot m слово; ~ à ~ слово в слово; дослівно; ~ d'ordre пав слово; дослівно; ~ d'ordre па-ро́ль; га́сло; gros ~s ла́йка; grands ~s гучні слова; à ~s cou-verts на́тяками; О ~ роиг гіге жарт; ~s croisés кросво́рд. mot||eur, -rice 1. adj рухови́й, рушійний; forces ~ rices рушійні

сили; 2 m 1) рушійна сила; 2) мотор, двигу́н; ~ à combustion interne, ~ à explosion двигу́н вну́трішнього згоряння.

motif m мотив, спонукальна

причина, привід.

motion f пропозиція (на збоpax); резолюція; ~ de censure вотум недовіри.

motiver vt мотивувати, обгрун-

товувати.

moto f скор. розм. див. motocyclette.

motocycl||e m мотовелосипе́д;

 \sim ette m мотоцикл. motoris|ation f моторизація; механізація; ~ de l'agriculture механізація сільського господарства; ~ é, -e adj моторизований;

механізований.

motrice f електрово́з. motte f 1) гру́дка землі́; бри́ла;

2) купина.

тои (перед голосною та h німим mol, f molle) adj 1) м'який; 2) в'ялий, слабкий; 3) вогкий і теплий (про вітер, погоду); 4) зніжений.

mouchard m 1) шпик; 2) донощик; \sim age m 1) шпигу́нство, вистежування; 2) донос; ~ er 1. vi розм. шпигувати; 2. vt вистежуmouche f 1) муха, мушка; О fine ~ хитра бестія; 2) плямочка, мушка (на обличні; у центрі мішені); 3) річковий трамвай; 4) арго шпик.

moucher vt 1) витирати ніс; 2) перен. утерти носа, дошкулити.

moucheron m мошка: pl мош-

moucheté, -e adj крапчастий, пістрявий.

mouchoir m xýcτκα; \sim de poche носова хусточка.

moudre* vt молоти.

moue f гримаса незадоволення; faire la \sim розм. закопилити гу́би. mouette f ча́йка.

moufle f рукавиця.

mouflon m дикий баран, муф-

пон.

mouill||age m 1) змочування;
2) я́кірна стоя́нка; 3) ки́дання
я́коря; ~é, -e adj промо́клий,
змо́клий; ~ er 1. vt 1) мочи́ти, змо́чувати; 2) розбавля́ти водо́ю (вино, молоко); 3): ~ er l'ancre віддавати я́кір; 2. vi стоя́ти на
а́корі я́корі.

moulage I m 1) лиття; формування, відливання; 2) знімання зліпка з предмета; 3) зліпок, му-

ля́ж; відли́та річ. томе́л. томе́л. moul||er vt 1) формувати, від-ливати у форму; 2) щільно облягати; \sim eur m формувальник, ливарник.

moulin m млин; ~ à café кофейний млинок; ~ à vent вітряк. тоигіг* vi (ê) 1) умирати; зга-сати; гинути; \circ \sim d'envie пристрасно бажати; 2) припинятися; зникати; слабщати; завмирати; se помирати; згасати, завмирати. mousquet m ict. мушкет; \sim aire т іст. мушкегер.

mousse I *m мор.* юнга.

mousse II *f* l) піна; 2) збиті
вершки; мус; 3) мох.

mousse III *adj* тупий, притуплений.

mouss er vi пінитися; О faire ~ перебільшувати; вихваляти, звеличувати; ~ eux, -euse adj níнистий; шипучий (про вино).

mousson f мусон (вітер). moussu, -e adj порослий мохом. moustach||e f byc; býca; ~u, -e adi вусатий.

moustique m mockit; komáp. moutard||e f гірчиця; ~ier m гірчичниця.

mouton m 1) бара́н; 2) бара́нина; 3): \sim doré циге́йка; 4) арго донощик, шпик.

moutonn||ement m баранці (на морі); \sim er 1. vi пінитися, покриватися баранцями; 2. vt завивати волосся.

mouvant, -e adj 1) рушійний, рухомий, рухливий; нестійкий; 2) сипучий (про пісок).

mouvement m 1) рух; ~ révolutionnaire революційний рух; 2) хвилювання; 3) тех. хід; ~ e, -e adj пожвавлений; \Diamond terrain ~ é нерівна місцевість.

mouvoir* vt pýxaru; se ~ pýхатися.

moyen I m 1) засіб, спосіб; ~s de production засоби виробництва; аи \sim de за допомогою; 2) pl ресурси; достаток; засоби до життя; 3) pl можливості,

moyen II, -ne adj 1) сере́дній; 2) посередній, звичайний.

moyennant prép за (з) допомо-гою, шляхом чогось; ~ que loc. сопј. за умови, що; з умовою, щоб; з тим, щоб.

muable adj мінливий.

mu||e f линяння (тварин, пта-хів); ~er vi линяти (про тварин, птахів).

muet, -te adj нім ий, -á. mufle m 1) рило, морда (тва-рини); 2) груб. хам, грубіян.

 $mug||ir\ vi\ мýкати, ревіти; ~is-$ sement m мукання, ревіння.

muguet m конвалія. mulâtre m, -sse f мулат, -ка. mule I f туфля без за́дника. mule II f са́мка му́ла.

mulet m мул.

multicolore adj багатоко́лірний, різнобарвний.

multinational, -e adj багатонаціональний.

multiplace adj багатомісний. multiple 1. adj 1) численний; 2) складний; 3) різносторонній; 2. т мат. кратне число.

multiplic||ande m мат. множене; ~ateur m множник; ~ation f множення.

multiplier 1. vt множити; 2. vl розмножуватися; se ~ розриватися на частини; за всім стежити, скрізь встигати.

multiséculaire adj багатовіко-

multitude f сила-силенна, безліч, маса; натовп.

munific||ence f ще́дрість; ~ent, -e adj щедрий.

пип||ir vt постачати, наділяти

чимсь; se \sim запасатися; озброюватися; \sim ition f військ. припаси; боєприпаси.

тиг т стіна; мур; огорожа; О mettre qn au pied du ~ перен. приперти когось до стіни.

mūr, -e adį зрілий, стиглий, спі-

лий; готовий.

muraille f стіна; pl міська фортечна стіна.

mural, -e adj стінний.

mûrement adv зріло, розсуд-

murer vt 1) обгороджувати кам'яною стіною; 2) замуровувати. mûrir 1. vi зріти, дозрівати; 2. vt обдумувати (план, проект тощо).

murmur||e m 1) дзюрчання, рокотання; 2) шепіт, глухий шум; гомін; 3) ремство; ~ er 1. vi 1) дзюрчати, рокотати; 2) шептати; 3) ремствувати; 2. vt бурмотіти. musard m, -e f розм. роззя́ва, га́ва; ~er vi розм. лови́ти гав.

musclije m мускул; м'яз; \sim é, -e adj мускулистий; \sim er vt розвивати мускули.

muscul jaire adj мускульний; ~ature f мускулатура; -euse adj мускулистий.

muse f муза.

museau m 1) морда, рило (тварини); 2) груб. пика. musée m музей.

musel||er vt 1) надівати намордник; 2) перен. затикати рота; ~lère f намордник.

muser vi dus. musarder.

musette f 1) муз. волинка; 2) торба (для коней); 3) провіантський мішок (у солдата); 4) сумка

для інструментів; школярська);

 б): bal ~ народне свято, бал.
 mutabilité f мінливість.
 mut|lation f l) зміна; заміна
 одного іншим; 2) переміщення (по службі); 3) біол. мутація; ~er ut переводити, переміщати (по служ-бі).

mutil||ation f 1) калічення, нівечення; 2) перен. перекручення; ~ é m, -е f каліка; ~ é de guerre інвалід війни; ~er vt калічити, нівечити.

mutin, -e 1. adj 1) непокірний, бунтівливий; 2) норовливий; 3) задирливий; пустотливий; 2. т, f бунтівниік, -ця, бунтар; \sim ег vtпідбурювати до заколоту; se \sim ег бунтувати; \sim егіе f 1) заколот, бунт, 2) норовливість, непокірність.

mutisme m 1) Himotá; 2) MOBча́ння.

mutu||alité f 1) взаємність; 2) взаємодопомо́га; \sim el, -le adj взаємний; assistance \sim elle взаємодопомога.

 $myop||e\ m$ короткозора людина; ie f короткозорість.

myosotis [mjəzətis] т незабулка.

myriade f сила-силенна, безліч; міріади.

mystère m 1) таїнство; містерія; 2) таємниця, секрет; 3) таємничість

mystéri || eusement adv таємниче; загадково; ~eux, -euse adj таємничий; загадковий.

тичи; загадковии.

mystique 1. adj містичний; 2. f містика; 3. m, f містик.

myth $\|$ e m міф; \sim ique adj міфічний; \sim ologie f міфологічний.

ologique adj міфологічний.

nacelle f 1) човник; 2) гондола (дирижабля).

nag||e f 1) плавання; à la ~ вплав; О еп ~ у поті; 2) веслування, гребня; ~ еоіге f плавець у риб); \sim ег vi 1) плавати; 2) веслувати; 0 \sim ег епtre deux еаих служити і нашим і вашим; \sim eur m, -euse f 1) плавіець, -чиха; 2) весляр.

naguere adv недавно.

nain, -e 1 adj малорослий, карликовий; 2. m, f карлик, -ця.
naiss||ance f 1) народження; 2) початок, виникнення; prendre ~

виникнути; ~ant, -e adj який

(що) народжується.
naitre* vi (ê) 1) народитися; 2) походити, виникати.

naïve||ment adv наївно, простодушно; ~ té f наївність, простодушність.

парре f 1) скатерть; 2) великий простір, поверхня; пелена; ~ d'eau водний простір; ~ de neige пелена снігу; 3): tomber en падати каскадом (про воду).

паррегоп т скатертинка; сер-

nargulle f: faire ~ à зневажа́ти, не звертати уваги; ~ er vt розм. презирливо ставитися, глузувати.

narine f ніздря. narquois, -e adj насмішкуватий; лука́вий.

narr||ateur m, -atrice f розповідач, -ка, оповідач, -ка; ~atif, -ative adj розповідний; ~ation f розповідь; оповідання; ~ er vt розповідати.

nasal, -e 1 adj носовий; 2. f носовий звук.

паѕеаи т ніздря (у тварин). nasill||ant, -e adj гугнявий; ~ard, -e adj гугнявий; ~ement m гугнявість; ~ er vi гугнявити.

natal, -e adı рідний; ~ité f на-

роджуваність.

natat||ion f плавання; ~oire adi плавальний.

nati||f, -ve 1. adj 1) (de) ро́дом з; 2) природний; 2. m, f уродженець, -ка.

nation f нація; народ; $\sim al$, -e ad_1 національний; народний; $\sim a$ lité f 1) національність; 2) підданство, громадянство.

natt|e f 1) мата, рогожа; 2) ко-са (волосся); ~ег vt 1) вистила-ти матами; 2) плести, заплітати. natural||sation f 1) натуралі-

зація, прийняття в підданство; 2) акліматизація; ~ iser vt 1) натуралізувати, приймати в підданство; 2) акліматизувати.

natur||e 1. f 1) природа; 2) властивість; хара́ктер, нату́ра; 2. adj приро́дний, натура́льний; ~el, -le 1. adj природний, натуральний; 2. m 1) вдача, властивість; 2) природність, простота; ~ellement adv

1) природнью; 2) легко, просто; 3) звичайно, зрозуміло.

naufrag||e m 1) корабельна аварія; 2) перен. загибель; катастро-~é, -e adj, s загиблий, який (що) потонув.

nausé||abond, -e adj 1) нудний, нудотний; 2) огидний; ~е f 1) нудота; 2) огида.

nautique adj мореплавний, навігаційний; водний.

naval, -e adi морський.

navette f ткацький човник; О faire la ~ ходити вперед і назад, снувати.

navi||gable adj суднопла́вний; ~gateur m 1) морепла́вець; 2) шту́рман; ~guer vi пливти́; пла́вати (про судно).

navire m корабель; ~-citerne танкер.

navr||ant, -e adj несамовитий, нестямний; жахливий; сумний; ~er vt надривати душу, завдава́ти стражда́нь.

ne adv не; ne ... pas, ne ... point не; nous ne savons pas ми не знаемо; пе ... que тільки; је п'аі que dix roubles у мене тільки десять карбованців; пе ... guère майже; je ne m'en souviens guère я ма́йже не пам'ятаю цього.

né, -e adj народжений. néanmoins adv однак, протé. néant m ніщо, небуття.

nébul||euse f астр. туманність; \sim еих, -euse adj 1) хмарний, туманний; 2) перен. похмурий; \sim оsité f 1) хмарність; 2) астр. ту-манність; 3) перен. неясність.

nécessaire 1. adj потрібний, необхідний; 2. т 1) потрібне, необхідне; 2) несесер; ~ ment adv потрібно, необхідно.

песеssit||е f необхідність, потреба, нужда; \sim ег vt змущувати, вимагати; ~eux, -euse adj нужденний. бідний.

néfaste adi злощасний, фаталь-

ний, згубний.

négati||í, -ve 1. adj заперечний, негативний; 2. m фото негатив. négati||оп f заперечення; ~ve-

ment adv негативно.

négligé, -e 1. adj недбалий; безла́дний; 2. m 1) негліже́; 2) недбалий одяг.

négligeable adj незначний, не-

néglig||emment adv недбало; ence f недбалість; ~ ent, -e adj недбалий; ~ er vt ставитися недбало, нехтувати.

négoc||e|m торгівля; купець, негоціант; ~iation f переговори; ~ier 1. vi вести велику торгівлю; 2. и вести переговори.

nègr e m Herp; ~ esse f Herpu-

neig||e f chir; ~er v. impers.: il ~e іде́ сніг; ~eux, -euse adj

сніжний, сніговий.

nerf [ne:r] m (pl -s) 1) нерв; crise de ~s істерика; avoir ses ~s, avoir les ~s à fleur de peau бути нервовим, роздратованим; 2) перен. енергія, сила; avoir du ~ бути витривалим; 3) прожилок.

nerv||eux, -euse adj нервовий, дражливий; ~osité f нервовість, нервозність; ~ure f жилки, прожилки.

net [net], -te 1. adj 1) чистий, охайний; 2) ясний, чіткий, вираз-

ний; 3) правдивий, чесний; 2. т чистова копія; mettre au ~ переписати начисто: 3. adv 1) відразу, раптово; 2) ясно, прямо; ~ tement

2) недосвідчений; 2. т нове; а ~ заново.

neutrali||sation f нейтралізація; ser vt нейтралізувати; ~té f нейтралітет.

neutre adi 1) нейтральний; 2)

байдужий.

neuvième 1. adj дев'я́тий; 2. m дев'я́та части́на; 2. f дев'я́тий клас. neveu m племінник.

nez m 1) ніс; ~ aquilin орли-ний ніс; ~ busqué ніс з горбо́ч-ком; ~ camus плеска́тий ніс; ~ retroussé кирпа́тий ніс; parlez du ~ гугня́вити; О au ~ de qn на о́чах у ко́гось; ~ à ~ віч-на́-віч; 2)

нюх, чуття. ni čonj ні; 🗘 ~ vu ~ connu знати не знаю, відати не відаю; ~ rime ~ raison ніякого смислу.

niable adj заперечуваний. niais, -е 1. adj дурний; 2. m, f ду́рень, дурне́нька, дурна́; проста́к, -чка; \sim ег vi займа́тися дурницями; \sim erie f дурниця. niche I f 1) ніша; 2) собача

бу́дка, кону́ра.

пісhе ІІ f жарт, витівка. пісh||ée f виводок; \sim er 1. viгніздитися; 2. vt помістити, поса-

дити; se ~er 1) гніздитися; 2) прилаштовуватися; \sim оіг m гніздо, клітка (для свійської птиці).

nict | ation f Murotinha; ~er vi миготіти.

nid m гніздо́; Q à chaque oiseau son ~ est beau прик. всяк кулик до свого озера звик; ~ d'abeilles стільник; en ~ d'abeilles стільниковий; вафельний (рушник).

nièce f племінниця.

nier vt заперечувати; спростовувати.

nigaud, -e 1. adj дурний, при-дуркуватий; 2. m, f дурень, йолоп. nitouche f: sainte ~ недоторка.

nitrogène m asór.

пічеац т 1) нівелір, ватерпас; 2) горизонтальна площина; 3) рівень; O passage à ~ зал. пеpéїзд.

пові||e 1. adj 1) благоро́дний; 2) дворя́нський; 2. m, f дворяни́н, дворя́нка; ~ esse f 1) благоро́дство; 2) дворянство.

noce f 1) весілля; 2) шлюб; 3) гульня; faire la ~ розм. бенкетувати.

noci||f, -ve adj шкідливий; ~vité f шкідливість.

noctambule m, f лунатик, сно-

nocturne 1. adi нічний: 2. m муз. ноктюрн.

noduleu||x, -se adj вузлува́тий. Noël m різдво́; Père ~ дідмороз.

мороз.
пœиd m 1) ву́зол; 2) бант; 3) сугло́б (пальців); 4) pl у́зи.
поіг, -е 1. adj 1) чо́рний; 2) похму́рий; 2) мерзе́нний; 2. m 1) чо́рний ко́лір; 2) траур; 3) нудьга;

~ âtre adj чорнуватий; ~ aud, -е

adj чорнявий.
поігс||eur f 1) чорнота; 2) мерзенність; ~ ir 1. vi чорніти; 2. vt 1) чорнити; 2) очорнити, знеславити.

noise f сварка, суперечка. nois eraie f ліщина, горіховий гай; ~ette f лісовий горіх. noix f ropix.

 $nom \ m \ 1$) ім'я; прізвище; назва; \sim de famille прізвище; 2) грам. іменник.

nomade 1. adj кочовий; 2. m, f

кочівни к, -ця.

nombr||e m 1) число; 2) чисельність; \sim de багато; \sim er vt обчислювати; ~eux, -euse adj численний.

nomination f призначення на посаду.

nomm||é, -e 1. adj який (що) іменується, називається; 2. m, f: un \sim хтось, якийсь; \sim er vt 1) називати; 2) призначати; se ~er називатися.

non adv Hi, He. non-belligérance f нейтраліте́т. nonchal||amment adv недбало; \sim ance f недбалість; безтурботність; ~ant, -e adj, s недбалий, байдужий; безтурботний.

non-être m небуття.

поп-ferreu||x, -se adj кольоро-вий (про метал).

nonobstant 1. preр незважаючи на; 2. adv проте, однак.

non-sens m безглуздя, нісенітнипя.

nord 1. m 1) північ; 2) північний вітер, норд; 2. adj північний.

nordique 1. adi північний; 2. m, f жи́тель, -ка пі́вночі.

поглавіє та півночі.
поглавіє та півночі.
педагогічного інституту.
погує́ він педагогічного інституту.
погує́ він педагогічного інституту.
зький; 2. т норвезька мо́ва.

nos adj. poss. pl див. notre. nostalgie f ту́га за ба́тьківщи́ною, ностальгія.

nota m примітка.

notabilité / 1) видне становище; знатність; 2) відома людина.

notaire m нотаріус. notamment adv саме; особливо;

зокрема.

notation f 1) позначення умовними знаками; 2) запис.

not||e f 1| відмітка, знак; 2) замітка, виписка; prendre des ~s записувати; 3) оцінка, бал; 4) ра-ху́нок; 5) нота; \Diamond changer de \sim заговорити іншим тоном; ~er vt 1) відмічати; 2) записувати; 3) атестувати. notice / 1)замітка; 2)статейка.

notifilication f повідомлення, ~er vt повідомляти.

notion f поняття.

notoire adj загальновідомий. notoriété f 1) загальновідомість; acte de ~ офіційне посвідчення; 2) слава, популярність.

notre adj. poss. (pl nos) наш (наша, наше, наші); свій (своя,

своє, свої).

nôtre 1. pron. poss.: le ~, la ~ (pl les ~s) (вживається тіль-ки самостійно) наш (наша, наше, наші); свій (своя, своє, свої); 2. *т* 1): le ~ наше; належне нам; свое; 2) pl: les ~ s наші близькі, наші рідні,

nouer vt 1) зав'язувати; 2) neрен. затівати.

nourr||ir vt 1) годувати, харчувати; 2) насичувати; ~issage m відгодівля; ~issant, -е поживний. nourrisson m немовля.

nourriture f îжа, харч.

nous pron. pers. (1-1 особи множини в усіх відмінках) мн, нас, нам; себе, собі, собою, про себе.

поичеан (перед голосною та h німим nouvel), nouvelle 1. adj новий; 2. m нове; новина; un \sim venu новоприбу́лий, $loc.\ adv.$: à \sim знову; de ~ на́ново; ~ té f 1) новина; 2) новинка.
поичел див. поичеаи.
поичел див. поичеаи.
поичел див. поичеаи.
поичел дей див.

2) оповідання, новела; 2. adj див. nouveau.

nouvellement adv недавно, знову.

novembre m листопад (місяць); en ~ au mois de ~ у листопаді. novice 1. m, f 1) новачо́к; 2) молодий матрос; 2. adj недосвідчений, невмілий.

поуац т 1) кісточка (у плодах); 2) фіз. ядро; 3) перен. основа, суть.

noyé, -e 1. adj затоплений, зали́тий; 2. m, f уто́плениk, -ця. поует I торіхове дерево.

noyer II vt топити, заливати; se \sim тонути; топитися.

пи, -е 1. adj 1) го́лий, ого́лений; tète \sim е, \sim -tète з непокри́тою головою; pieds \sim s, \sim -pieds босо́ніж; 2) пустинний, го́лий; 2. m нагота́.

 $\text{nuag} \parallel e \ m \ xmápa; \sim eux, -euse adj xmápний, похму́рий.}$

nuanc||e f відтінок; ~er vt від-

 $nubil | e \ adj \ змужнілий; \sim ité f$ змужнілість.

nucléaire adj фіз. я́дерний. nudité f нагота, ого́леність.

пие f хма́ра, O porter aux \sim s підносити до небес, вихваля́ти; tomber des \sim s з неба впа́сти.

nuée f 1) хмара; 2) безліч, сила-силенна

nui||re* vi (à) шкодити; ~ sible adj шкідливий.

nuit f 1) ніч; à la tombée de la ~, à la ~ tombante з настанням но́чі; de ~, la ~ уночі; ~ blanche безсо́нна ніч; 2) те́мрява, мо́рок. nul, -le 1. adj 1) нія́кий, жо́дний, ні оди́н; 0 ~ le part ніде́;

match ~ нічия; 2) юр. недійсний; 3) нікчемний, незначний; 2. prod ніхто; ~ lement adv зовсім ні, ніскільки, ні в якому разі.

nulli||fier vt касува́ти, відміня́ти; \sim te f 1) нікче́мність; 2) юр. недійсність.

nûment adv щи́ро, відве́рто. пише́гаіге 1. adj рахунко́вий, платі́жний, грошовий; valeur ~ номіна́льна вартість; 2. m готі́вка.

numérateur *m мат.* чисельник. numérique *adj* числовий; чисельний; ~ ment *adv* кількісно; за підраху́нком.

пише́го m номер; former (або faire) le \sim набрати номер телефону; \sim ter vt нумерувати.

nuptial [nypsjal], -e adj шлюбний; весільний.

nuque f потилиця.

nurse [nœrs] f 1) няня; 2) сиділка.

 $nutriti||f, -ve\ adj\ поживний, ситний; ~on\ f\ харчування; годування.$

nylon m нейло́н.

 \bigcap

obé||ir vi (à qn, à qch) слухатися, коритися; ~issance f слухняність, локірність; ~issant, -e adj слухняний, покірний.

obèse adj гладкий, товстий.
 obésité f ожиріння, повнота.
 objecter vt (à qn) заперечувати.
 objecti||f, -ve 1. adj об'ектив-

ний; 2. *т* 1) фото об'єктив; 2) ціль; напрям (розвитку).

objection f заперечення. objectivité f об'єктивність.

objet m 1) предмет, річ; 2) об'єкт; мета; avoir pour \sim мати на меті.

oblation f жертва, дарунок.

obligat||ion f 1) обов'язок, зо-бов'язання; борг; 2) облігація; ~ оіте adj обов'язковий.

обів |a| обов язковий. обів|a| е adj 1) зобов'язаний; вдячний; 2) неминучий, необхідний, вимушений; еапсе f послужливість, люб'язність; еапt, -e adj послужливий, люб'язний;
 -er vt 1) (qn à qch, à (de) faire qch) зобов'язувати;
 змушувати; 2) (qn) робити послугу комусь; s'~er: s'~er pour qn ручатися за

obliqu||e adj 1) косий, похилий; 2) обхідний; 3) ухильний; ~ement adv 1) навкоси; 2) посере́дньо; 3) ухильно.

oblitér||ation f стира́ння; ви-е́слювання; \sim er vt стира́ти, креслювання: згладжувати.

obscénité f непристойний.

obscur, -e adj 1) темний; 2) не-ясний, незрозумілий; 3) хмарний (про погоду), 4) невідомий; ~ cir vt затемнювати; затьмарювати; ~ cissement m затемнення; по-тьмарення; ~ ité f l) темрява, мо-рок; 2) неясність; 3) безвісність. obséd||ant, -e adj невідченний, настирливий; ~ er vt невідступно

переслідувати.

obséqui||eux, -euse adj підлесливий, запобігливий; ~osité f під-

observ||able adj доступний для спостереження; ~ateur, -atrice 1. adj спостерігаючий; 2. m, f спостерігач, -ка; \sim ation f 1) спостереження; 2) зауваження; \sim atoire m1) обсерваторія; 2) військ. спостережний пункт; ~er vt 1) спостерігати; 2) додержувати; 3) робити зауваження.

obstacle m перешкода.

obstin||ation f упертість, напо-легливість; \sim е, -е adf упертий, на-полегливий; \sim ement adv уперто, наполетливо: s'~er 1) упиратися; 2) (à qch, dans qch, à faire qch) домагатися.

obstru ction f 1) обструкція; 2) мед. закупорка, непрохідність; ~er vt 1) мед. закупорювати; 2) захаращувати; перегороджувати шлях

obtempérer vi (à qch) підкоря-

тися, слухатися.
obten||ir* vt добиватися, досягати; одержувати; ~ tion f досягнення.

obtus, -e adj тупий.

obus [obys] m снаряд; ~ fusée реактивний снаряд; \sim ier m ráy-

occasion f випадок; нагода: à і' ~ при нагоді; раг ~ випадково; d' ~ випадковий, ношений; ~ nel, -le adj випадковий; ~ ner

ut спричиняти, викликати.
occident m захід; ~al, -e adj

оссир||ation f 1) заня́ття, справа; 2) окупація; \sim é, е 1) зайнятий, занятий; 2) окупований; \sim er vt 1) займа́ти (місце, посаду і т. ін.); 2) захо́плювати, окупува́ти; s'~er (à qch, de qch) займа́тися.

occurence f випадок, обставина. océan m океáн; ~ique adj океанічний.

octobre m жовтень.

octogone m геом. восьмикутник.

octro||i m дарування, надання; ~ yer vt дарувати, надавати.

oculaire adı очний; зоровий. odeur f sánax.

odieu x, -se adj огидний, мер-

odor ant, -e adi запашний: ~ at m нюх; \sim ег 1. t нюхати; 2. viпахнути

œil [œj] m (pl yeux [jø]) 1) о́ко; les yeux à fieur de tête витрішкуваті очі; les yeux creusés запалі очі; à l' ~ на око; О coup d' ~ очі; а і та на око, у сопр ч погляд; être tout yeux видивлятися; avoir l' sur qn, qch наглядати за кимсь, чимсь; n'avoir pas les yeux dans sa poche я́сно ба́чити, не помилятися; entre quatre yeux віч-на-віч; se mettre les doigts dans l'~ попасти пальцем у небо; 2) отвір, дірка; 3) вушко (голĸu).

œil-de-bœuf m кругле віконце. œillet m бот. гвоздика.

œillette f мак.

œuf [œf] m (pl œufs [ø]) яйце́; ~ dui круте́ яйце́; ~ à la coque

рідке (не круте) яйце. œuvrile 1. f 1) справа, діло, праця; mettre en ~ здійснити; 2) вчинок; bonnes ~s добрі діла́; 3) твір, праця; ~s complètes повна збірка творів; 2. *т* творчість; зібрання творів (письменника, художника, композитора); ~er vi працювати, творити.

працювати, творити.

offens||ant, -e adj образливий; \sim e f образа; \sim er vt ображати,

кривдити; \sim eur m кривдник.

offensi||f, -ve adj наступальний;

ve f наступ. office m 1) служба, посада; 2)

контора, бюро; l' des études навчальна частина; 3) (церковна) служба; 4) послуга.

officiel, -le adj офіціальний. officier m 1) офіцер; 2) чинов-

ник; службовець. officieu||x, -se adj 1) послужли-

вий; 2) офіціозний.

officinal, -e adj ліка́рський. officine f 1) апте́ка; 2) лабораторія; майстерня.

offrande f дар, пожертвування. offr||e f 1) пропозиція; l'~ et la demande попит і пропонування; підно́шення, дару́нок; ~ir* vt
 пропонувати; 2) дарувати; 3)
 становити; s'~ir 1) пропонувати себе; 2) траплятися (про випадок); 3) приносити себе в жертву.

offusquer vt 1) заступати, заважати бачити, затьмарювати; 2) перен. зачіпати, бентежити.

ogre m, -sse f 1) людожер, -ка; 2) ненажера.

oh! int o!, on!, ox!

ohé! int eŭ!, reŭ!

ohm *т фіз.* ом.

oie f 1) гу́ска; 2) розм. ду́рень. oignon [2ŋ3] m 1) цибу́ля; 2) бот. цибулина.

oor. циоулина.

oiseau m птах, птиця; ~ de proie хижий птах; ~ de passage перелітний птах; ~ de feu жарптиця; О à vol d'~ з пташиного польоту; по прямій лінії; à vue d'~ з (висоти) пташиного польоту; ~ спольове колібрі. ту; ~- mouche колібрі.

oiseu||x, -se adj 1) бездіяльний, гультяйський; 2) марний.
oisi||f, -ve 1. adj 1) бездіяльний; 2) невикористаний; 2. m, f нероба, леда́що; \sim veté f неробство.

olivâtre adj оливковий (колір); смуглявий.

olivle f маслина, олива; ~ier

m оливкове де́рево.

оlympi||ade f олімпіада; \sim еп,
-ne, \sim que adj олімпійський.

ombrag||e m 1) тінь; 2) недовір'я; donner de $l' \sim$ виклика́ти підозру; $\sim \acute{e}$, -e adj тіни́стий; \sim eux, -euse adj 1) недовірливий, підозрілий; 2) лякливий (про коня).

ombr||e f 1) тінь; 2) те́мрява, мо́рок; ◊ sous l' ~ de під приводом; раз l' ~ de ңі ті́ні, ні слі́ду; ~elle f парасо́лька; ~er vt від-

тіняти, наводити тінь.
omettre* vt 1) пропускати; 2) нехтувати; не виконувати.

omis, -e adj пропущений; ~sion пропуск.

omnipot||ence f всемогутність; \sim ent, -e adj всемогутній.

omnisci||ence f всевідання; ~ent, -e adj всевідаючий, всезна-

omnivore adj все дний.

on (l'on) pron 1) вживається в безособових зворотах з дієсловом у 3-й особі однини; окремим словом не перекладається: on dit кажуть; 2) у розмовній мові може відповідати першій і другій особі: on a parlé de vous ми говорили про вас; on va bien? як ти (ви) себе почуваєш (почуваєте)?

oncle m дя́дько. onde f хви́ля. ondée f зли́ва. on-dit: les ~ m pl чутки. ondoy||ant, -e adj 1) який (що) хвилюється, який (що) колишеться; 2) мінливий; ~ er vi хвилюватися, колихатися.

ondul||ation f 1) хвилювання, колихання; 2) завивка волосся; ~er 1. vi хвилюватися, колихатися; 2. vt завивати (волосся); ~eux, -euse adj хвиля́стий.

ongle m 1) ніготь; 2) кіготь, пазур.

onguent [õgã] m мазь.

onz \parallel e 1. adj 1) одина́дцять; 2) одина́дцятий; 2. m 1) одина́дцяти число́; 2) спорт.: un «~» футбо́льна команда; ~ième 1. adj одинадцятий; 2. т одинадцята частина.

opaque adj непрозорий; непрогля́дний.

opérat||eur m, -rice f оператор;

ion f y різн. знач. операція. орегет 1. vt 1) творити, виконувати; 2) xip. робити операцію; 3) обчислювати; 4) робити досліди; 2. vi діяти; $s' \sim$ відбуватися. opin||ant m опонент, учасник обговорення; ~ er vi висловлюва-

ти свою думку. opiniâtre adj упертий, затятий; \sim té f упертість, затятість.

opinion f думка, погляд. opportun, -e adj своечасний; ité f своечасність.

oppos||ant, -e 1. adi опозиційний: 2. *m*, *f* 1) опозиціонер, -ка; 2) опо-2. т. f 1) опозиціонер. -ка; 2) опо-нент, -ка; ~ é, -е adj протилежний; ~ er vt (qn, qch — à qn, à qch) протиставнти; s' ~ er (à) противи-тися; ~ ition f 1) протилежність; 2) протиставлення; 3) опозиція. орргезя er vt пригноблювати;

 \sim eur m гнобитель; \sim if, -ive adj пригноблюючий; \sim ion f 1) я́ду́ха; 2) гніт, гноблення.

opprim||é, -e adj, s пригнобле- $||u, -a|| \sim vt$ пригноблювати, утискувати.

opprobre *m* ганьба, со́ром.
opter vi 1) (рошт) висло́влюватися за; 2) (entre) вибира́ти.
option f вибір, оптація.

optique 1. adj оптичний; 2. f оп-

ори $\|$ ence f розкоші; доста́ток; \sim ent, -e adj розкішний, бага́тий.

ог I *m* зблото; еп ~ золотий; ~ natif чисте зблото; ~ blanc платина; О livre d'~ книга почесних гостей.

ог II conj а; же; ну ось, так ось; отже; проте, адже.

orag \parallel e m гроза́; бу́ря; \sim еих, -euse adj бурхливий, грозовий.

oraison f 1) промова; 2) моли́тва.

oral, -e 1. adj слове́сний, у́сний; 2. m ýcний екзамен; ~ement adv ýсно.

orang||e f апельси́н; ~eade f апельсиновий напій; ~ ег т апельсинове дерево.

orat||eur m οράτορ: ~oire adi ораторський.

orchestr||e [ərkestr] m 1) оркéстр; 2) партер (у театрі).

ordinaire 1. adj звичайний, звичний; 2. m 1) звичай; а $l'\sim$ як звичайно; $d'\sim$ звичайно, здезвича́йний, більшого; 2) звичайний стіл (їжа); ~ ment adv звичайно.

ordonn \parallel ance f 1) розподіл, розпорядок; 2) постанова, інструкція; 3) рецепт, призначення (лікаря);

4) військ. вістовий, ординарець: officier d'~ ад'юта́нт; ~er vt 1) упорядковувати; 2) наказувати; 3) призначати ліки.

ordre m 1) поря́док, дисципліна; 2) розпоря́док, розташува́н-ня; 3) нака́з; розпоря́дження; о́рдер; 4) розряд, категорія; 5) орден; 6) військ. стрій.

ordur∥e f 1) сміття́, бруд; 2) ли-хослів'я; ~ier, -ière adj непристойний.

orée f узлісся.

oreille f 1) býxo; dresser l'~, prêter l'~ уважно слухати; faire la sourde ~ прикидатися глухим; être tout ~s жа́дібно слу́хати; О avoir l'~ basse похнюпитися; 2) слух.

oreiller m подушка.

ores adv: d'~ et déjà за́раз же; негайно.

orfèvre m заст. золота́р; \sim rie fвиробництво і торгівля золотими і срібними виробами.

organis||ateur, -atrice 1. adj організа́торський; 2. m, f організа́тор; ~ation f організа́ція; ~é, -e adj організа́вний; ~er vt організа́сорувати в' організа́рувати в' організа́рувати в' організа́рувати в' організа́рувати в' організа

зо́вувати; s'~er організуватися.

orge 1. f ячмінь; О sucre d'~
леденець; 2. m; ~ monde я́чні крупи; ~ perlé перлові крупи. orgue m орган; О ~ de Bar-

barie катеринка.

orgueil [ərgœj] m гордість, пи-

xá; ~leux, -leuse adj гордий, гордовитий, пихатий.

orient m схід; Extrême-Orient Далекий Схід; Moyen-Orient Ceре́дній Схід; Proche-Orient Близький Схід; ~al, -e 1. adj східний; 2. m pl: les Orientaux східні народи, народи Азії.

orient||ation f орієнтація, напрям; \sim er ιt 1) визначати місцеположення; 2) орієнтувати, направля́ти.

orifice m о́твір, жерло́. originaire adj (de) ро́дом з,

уродженець.

original, -e 1. adj 1) оригінальний, справжній; 2) чудний, дивний; 2. m оригінал; 3. m. f дивак, -чка.

origin \parallel e f початок, походження, джерело; \sim el, -le adj початковий, первісний.

orme m в'яз; ◊ attendez-moi sous 1'~ прик. після дощика в четвер.

ornement m 1) прикраса; 2) орнамент; \sim al, -e adj декоративний; \sim ation f орнаментація; \sim er vtприкрашати.

orner vt (de qch) прикращати. orphelin, -e m, f сирота; ~ de père et de mère круглий сирота; \sim at m сирітський приют.

orteil m палець (ноги); ~, gros ~ великий палець (ноги). orthodoxe adj правовірний, ортодоксальний.

ortie f кропива́.

os [əs] m (pl os [o]) кістка; jusqu'à la moelle des ~ до самих кісток.

oscill||ateur *m радіо* генератор коливань; ~ation f коливання; ~er vi коливатися.

os||é, -e adj зухвалий, відваж-

ний, сміли́вий; \sim er vi, vt відва́жуватися, дерзати, насмілюватися. oseraie / вербняк, верболіз.

osier m верба, лоза.

 oss||ature f кістя́к, карка́с;

 ~ elet m 1) кісточка; 2) ба́бка

 (для гри); ~ ements m pl кістки́

 (мертвих); ~ eux, -euse adj 1) кіст
 ковий; 2) кістлявий; s'~ifier окостеніти.

ostensible adj я́вний, неприхо́ваний.

ostentation f хвастощі, чванливість.

ostrac liser tt виганяти; піддавати остракізму; \sim isme m вигнання, остракізм.

otage m 1) заложник; 2) застава.

ôté prép виключаючи, крім, за винятком.

ôter vt 1) (qch à qn) відбирати, позбавляти; 2) забирати; знімати. ои conj чи, або; ~ bien або.

où 1. adv де, куди, d'~ звідки; ~ que де б не, куди б не, d'~ que звідки б не; 2. pron. relat. який; la ville ~ je suis né місто, в якому я народився.

в якому я пародивол.

ouais! [we] int невже! (вираз подиву); як би не так!, як же!

ouat||е f вата; ~ег гt підбивати ватою; ~ine f ватин.

oubli m 1) забуття; 2) забутливість; \sim er ιt забувати; s' \sim er забуватися; багато дозволяти со-бі; ~ еих, -euse adj забудькуватий.
 ouest [west] m 1) захід; 2)
 (Ouest) Захід, західні країни.

oui 1. adv так; ~-da! звичай.

но!, охоче!; 2. т позитивна відповідь; le ~ et le поп так і ні.

ouichel int розм. чом би не так!
 ouï-dire
 m
 по́голос,
 чутки.

 ouïe
 f
 1)
 слух;
 2)
 рІ
 зя́бра.

 ouïr*
 vt
 1)
 чу́ти;
 2)
 слу́хати,

вислухувати.

ours [urs] m, -e f 1) ведмідь, ведмедиця; 2) nepeh. відлюдник; O un ~ mal léché неотéсана людина; \sim on m ведмежа́.

outil [uti] m знаряддя, інструмент; ~ lage m набір інструментів; устаткування; ~ lé, -е adj устаткований, оснащений; ~ ler vt (qch de qch) устатковувати, осна-บเล้าน

outrag||e m обра́за; \sim eant, -e обра́зливий; \sim er vt обража́ти; \sim eux, -euse adj обра́зливий.

оцтапсе f крайність, перебіль-шення; à ~ безпоціадно; до пере-можного кінця; combat à ~ бій не на життя, а на смерть.

outre 1. prép крім, понад, опріч; ~ mesure надміру; 2. adv заст. да́лі, за; passer ~ ви́йти за ме́жі, далі, за, раззет та винти за мелі, іти далі; $loc. adv.: en \sim крім то́го; d' \sim en \sim на́скрізь; <math>\sim$ que loc. conj. не тільки, але й ...

outré, -e adj 1) перебільшений, утрируваний; 2) (de qch) обуре-

outrecuid || ance f зарозумілість, пиха; \sim ant, -e adj зарозумілий, пихатий.

outrepasser vt перевищувати, порушувати.

outrer vt перебільшувати.

ouvert, -e adj 1) відкритий, від чинений; 2) відвертий, щиросердий; O à livre ~ з листа́, без підготовки.

ouverture f 1) о́твір, діра́; 2) відкриття, початок; 3) муз. увертю́ра.

оиvr||able adj: jour \sim робочий день; \sim age m 1) робота, праця; діло; les gros \sim ages чорна робота; 2) виріб; 3) твір; 4) військ укріплення; \sim er vt 1) робити щось; виробля́ти, 2) обробля́ти.

ouvreuse f білетерка.

ouvri||er, -ère 1. m, f робітни|к, -ця; ~ aux pièces відрядник; ~ en chambre надомник; 2. adj робітничий.

ouvrir* 1. vt 1) відкривати, відчиняти; розкривати; 2) починати; ~ une séance почати засідання: 2. vi 1) відкриватися; 2) (sur) виходити (про вікно, двері); s'~ 1) відчинятися, відкриватися; 2) розпускатися, розпукуватися (про квіти, бруньки).

ouzbek 1. adj узбе́цький; 2. m узбецька мова.

ovin, -e adj ове́чий; гасе ~e

овеча порода, вівці.

охуфіатоп f окислення; ~e m

окис; ~er vt окисляти; s'~er окислятися.

oxy $\|g$ èпе m ки́сень; $\sim g$ éпе́, -е adj кисневий; eau ~ génée пере-кис водню; ~ géner vt окисляти.

pacifi||cateur, -catrice 1. m, умиротворитель, -ка; ~ catino f умиротворення; ~ er vt умиротво-ряти; ~ que adj миролюбний, мир-

pacotille f товар низької якості; мотлох.

pacte m до́гові́р, уго́да, пакт. pagaille f, pagaye f розм. хао́с, безладдя.

page I f сторінка; О à la ~ сучасний.

page II m паж.

paie f 1) плата; заробітна плата; платня; 2) розм. боржник; \sim ment m платіж, виплата; розраху́нок.

paillard m, -e f розпусник, -ця. paillasse I f солом'яний матрац. paillasse II m паяц, блазень. paillasson m солом'яна мата.

paill||e 1. f солома; 2. adj світло-жовтий, солом'яного кольору; \sim er 1. m 1) сарай для соломи; 2) копиця; 2. vt вкривати соломою.

раіп т 1) хліб; ~ de ménage домашній хліб; ~ bis питльований хліб; petit ~ булка; ~ d'épice пряник; 2) кусок, брусок; ~ de sucre голова цукру; ~ de beur-

ге брус масла.
 pair I, -е 1. adj 1) парний; 2) рівноцінний; 2. m рівня; hors (de) ~ який (що) не має (собі) рівного; de ~ нарівні, урівні; 3. f па́ра, подру́жжя; О c'est une autre e de manches розм. це зо́всім інша справа.

pair II m nep $(\tau u \tau y \Lambda)$. paisible adj мирний, тихий; лагідний.

paître* 1. vt пасти; 2. vi пастися; О envoyer ~ розм. прогнати. раіх 1. f 1) мир; ~ durable міцний мир; 2) примирення; faire la ~ avec qn помиритися; 3) мирний договір; faire la — укласти мирну угоду; 4) тиша, спокій; 2. *int*: ~! тихіше!, заспокойтеся! ра! т загострений кіл, свая.

palace m розкішний готель. palais [m 1) пала́ц; 2): ~, justice суд; будинок су́ду. palais II m піднебіння.

palanquin m паланкін, носилки. pale f 1) ло́пать; 2) за́ставка (в шлюзі).

pâle adj 1) блідий; 2) безбарвний. palet m 1) метальний диск; 2) спорт. шайба.

palette f 1) лопатка; 2) палітра. pâleur f блідість. palier m 1) площадка сходів;

2) тех. підшипник.

pâlir 1. vi бліднути; 2. vt знебарвлювати.

palissade f огорожа, паркан. palm||e f пальмова гілка; О remporter la ~ здобути перемогу; ∼ ier *m* па́льма (дерево). palot, -te adj бліде́нький.

palp||able adj відчутний (на до- $\tau u \kappa$), помітний; \sim ation f обмащування, ощупування; ~ er vt 1) обмацувати, ощупувати; 2) розм. одержувати гроші.

palpit||ant, -e adj тріпотливний; ~ation f тріпотіння; серцебиття; ~er vi тріпотіти, битися, тремтіти. paludéen, -ne adj 1) болотний; 2) малярійний.

 $p\hat{a}m|er$ (se) 1) знепритомніти; 2) (de) мліти, не тямити себе; \sim oison f непритомність.

рап I m 1) полотнище; пола;

2) частина поверхні.

pancarte f 1) оголошення, афіша; 2) плакат.

рапегее f вміст кошика.

рапеt||erie f хлібосхо́вище; \sim ière f су́мка (для хліба).

рапіст т кошик; корзина. раппе f несправність, пошко-

раппе / несправність, пошкодження; аварія; О être dans la ~ бути в злиднях.

раппеац *m* 1) пане́ль; щит; 2) плака́т; 3) панно́; 4) тене́та; ◊ donner dans les ∼s підда́тися на обма́н.

рапѕе f розм. черево, пу́зо. panѕ ement m 1) пов'я́зка; компрес; 2) перев'я́зування (рани); г ut перев'я́зувати (рану).

pansu, -e adj пузатий. pantagruélique adj ненажерли-

nantalon m штанй, брю́ки.

panthéon m пантео́н.

panthère f панте́ра.

pantoufle f дома́шня ту́фля.

paon [pã] m пави́ч; ~ ner [pane]

* vi 1) розпускати хвіст (про пави-

ча); 2) перен. чванитися, хизуватися. pap||al, -e adj папський; ~ auté

рар||al, -е adj папський; \sim auté f папство; \sim е m папа (pимський). рареlагd, -е adj лицемірний, святенницький; \sim ise f лицемірство, святенництво.

рарегаss||e f папірці, писанина; \sim er vi ритися в паперах; \sim ier, -ière 1. adj паперовий; 2. m, f 1) писака; 2) бюрократ.

раріет m 1) папір; \sim à lettres поштовий папір; \sim blanc чистий папір; \sim carbone копіювальний папір; \sim timbre гербовий папір; \sim sensible фотопапір; \sim de musique нотний папір; \sim peint щпалери; 2) pl документи, папери.

papier-monnaie m паперові гро-

шi.

раріllоп [раріj5] m 1) метéлик; 2) перен. легкова́жна люди́на; \sim ner vi пу́рхати.

papilloter 1. vi мигати, блимати; 2. vt завивати на папільйотках. papot || age m розм. базікання;

 \sim er vi говори́ти дурни́ці. paquebot m пасажи́рський теплохід.

раquet m 1) пакет, паку́нок; зго́рток; О гесеvoir son ~ розм. дістати прочуха́на; ça vaut le ~ розм. ва́рто рискну́ти; 2) полігр. гра́нки набо́ру; 3) по́шта, кореспонде́нція; ~ег vt пакува́ти.

раг ргер 1) передає значення українських прийменників через, крізь; в; за; по; із; з; на; від і виражає дію і спосіб її виконання, знаряддя дії, час дії і інші відношення: entrer ~ la porte увійти через двері; mener ~ la main

вести за руку; élaboré ~ les savants опрацьований вченими; fixer ~ un clou закріпити цвяхом; passer ~ Moscou їхати через Москву; stransport ~ eau водний транспорт; un roman ~ Emile Zola роман Еміля Золя; il finit ~ se taire він кінчив тим, що замовк; 2) входить до складних прислівників і притименників: loc. adv.: ~-ci тут; ~-là там; ~ trop надто; ~ con-séquent отже; loc. prép.: de ~ іменем, від імені; de ~ la loi іменем закону.

parabole I f мат., фіз. парабола. parabole II ј притча, іносказа́ння.

parachever vt завершувати, закінчувати.

parad||e f 1) парад, огляд; 2) пишність, парадність; \Diamond faire \sim de qch хизуватися; \sim er vi виставляти напоказ; хизуватися.

paradis m 1) рай; 2) гальо́рка (у театрі).

рагаве т див. paraphe.
parages т pl місця, краї.
parai∥tre* vi (a, ê) 1) показуватися, з'являтися; laisser ~ виявляти; faire ~ викликати; показати: ,2) здаватися; il ~t здається, мабуть; 3) виходити у світ (про ся, масугь, зувиходити у світ (про-еазету, книжску); faire ~ видава-ти (газету, книжску). parallèle 1. adj парале́льний; 2. f парале́льна лі́нія; 3. m 1) геогр.

паралель; 2) зіставлення, порівня́ння.

paraphe m 1) розчерк; 2) гриф (скорочений підпис).

parapluie т парасо́лька

12 959-1

parasol m парасо́лька (від сонця)

paravent m ширма.

parbleu! int хай йому чорт! parc m 1) парк; ~ de culture et de repos парк культури і відпочинку; 2) загін (для худоби); 3) парк (трамвайний і т. ін.).

рагсеll||e f частка; \sim ement m дроблення; \sim er vt дробити, ділити на дрібні частки.

parce que conj тому що, через те шо, бо.

parchemin m пергамент.

parcimoni||e f скнарість, ощадливість; ~ eux, -euse adj скнарий, оща́дливий.

parcourir* vt. 1) _пробіга́ти; об'їжджати; 2) швидко перегля-

parcours m 1) пробіг; пройдений шлях; маршру́т; спорт. ди-ста́нція; 2) течія (річки).

pardessus m пальто́. pardicul'int dus. parbleu.

pardon m прощення, пробаченdemander вибачатися; ~nable adj пробачний; ~ner vt вибачати.

pareil, -le 1. adi подібний, такий самий, однаковий; sans ~ незрівняний; 2. m рівний; vos \sim s подібні до вас; 3. f: rendre la \sim le відплатити тим же; \sim lement adv

таким же чином, однаково.

рагетент т 1) прикраса; 2) оздоблення.

parent, -e 1. *m*, *f* родич, -ка; 2. *m pl* батьки; 3. *adj* родинний; .~age m 1) спорідненість: 2) родичі, рідня; \sim є f 1) спорідненість; 2) родичі, рідня.

parenthèse f дужка; entre ~s у дужках; перен. між іншим.

parer I vt прикрашати, вбирати; se ~ вбиратися, чепуритися. parer II 1. vt відбивати; 2. vi

(à qch) запобігати, усувати. paress||e f лінощі; ~ er vi лінуватися; ~eux, -euse 1. adj лінивий; 2. m, f ледар, -ка. parfaire* vt завершувати, за-

кінчувати.

parfait, -e adj 1) закінчений; 2) досконалий, прекрасний.

parfois adv інколи, часом.

parfum m 1) аромат, пахощі; 2) духи; ~ ег vt наповнювати ароматом, душити духами; se ~ ег

клад, іти на парі.

Parisien m, -ne f парижан ин,

parisien, -ne adi паризький. parit laire adj паритетний; ~ é f паритет, рівність.

parjure 1. adj віроломний; 2. m, клятвопорушни к, -ця; 3. т віроломство; клятвопорушення

parlant 1. adj який (що) говорить; cinéma ~ звукове кіно; 2. m розм. звуковий фільм.

parlement m парламент; \sim aire 1. adj парламентський; 2. m 1) член парламенту; 2) парламентер; ~ег иі вести переговори.

parl||er Î 1. vi говори́ти; ~ en maître говорити владним голосом; аи тісго виступати по радіо; ~ d'or говорити розумно; à franc відверто кажучи; sans

de не кажучи про ...; trop ~ nuit - зо́лото; О tu прик. мовчання -~es! розм. ще б пак!, еге́, звичайно!; 2. vt 1) говорити (про щось); ~ politique говорити про політику; 2) володіти (якоюсь) мовою; ~ français говорити французькою мовою.

parler II m 1) мовлення, мова;

2) говірка, діалект. рагі||еиг m, -еизе f балаку́|н, -ха; haut \sim гучномовець; \sim оіг m прийомна (у навчальному закладі, установі).

parmi *prép* між, сéред.

paroi f стіна, перегородка. parole f 1) мова, слово; prendre la ~ виступити з промовою; 2) обіцянка; homme de ~ людина слова; та ~ слово честі; 3) pl муз. слова. текст.

parquet m 1) прокуратура, прокурорський нагляд; 2) паркет.

раггаіп m 1) хрещений батько; 2) поручитель; 3) шеф; \sim аде m шефство; \sim ег vt шефствувати.

parricide 1. m, f батьковбивця;

2. т батьковбивство.

parsemer vt (de qch) усівати,

part f 1) частина, частка: пайка; участь у чомусь; prendre ~ à qch брати участь у чомусь; О faire с de... повідомляти про...; faire la ~ de враховувати, брати до ува-ги; 2) сторона, бік; d'une ~ з од-ного боку; d'autre ~ з другого боку; de ~ et d'autre з обох боків; à ~ окремо; за винятком; роиг ma ~ з мого боку, щодо мене; de ~ en ~ наскрізь; à ~ moi, à ~ lui, à ~ soi про се́бе;

de la ~ de loc. prép. за дорученням, від імені; ◊ blague à ~! без жа́ртів!; nulle ~ ніде; quelque ~ десь; кудись.

partag||e m поділ; sans ~ неподільно, безроздільно; \sim er 1. vtділити; роздавати; 2. vi брати участь, мати пай у...

partance f відплиття (судна); ~ готовий до відплиття.

partenaire m, f партнер, -ша. parterre m 1) квітник; 2) театр. задні ряди партеру; 3) глядачі, публіка.

parti I m noліт. партія; Parti Communiste de l'Union Soviétique Комуністична партія Радянського Союзу; membre du Parti член партії.

parti II m 1) рішення; думка; pris упереджена думка; sans pris об'єктивно; prendre un ~ прийняти рішення; prendre ~ висловитись ясно; prendre ~ pour qn заступитися за когось; prendre ~ de qn стати на чийсь бік; 2) користь, вигода; tirer ~ de qch мати користь від чогось; 3) партія (у шлюбі).

partial [parsjal], -e adj упере-джений, небезсторонній.

particip||ant m, -e f yчасник,

-ця; ~ ation f у́часть, participer vi (à qch) бра́тн

участь

particularité f особливість, властивість

particule f частка.

particuli||er, -ère 1. adj 1) oco6ливий; 2) приватний; 3) окремий; 4) (à qn, à qch) властивий комусь, чомусь; 2. т приватна особа;

~èrement adv особливо; зокрема. partie f 1) частина; 2) сторона (на суді, у договорі); ~ adverse противна сторона; ∼s contractantes договірні сторони; 3) участь тапіев договірні сторони; з) участь (у грі, у справі); être de la ~ бра́ти у́часть у чо́мусь; avoir ~ liée avec qn бу́ти у зго́ді (або заодно́) з кимсь; 4) партія (у грі); 5) муз. го́лос, партія; 6) розва́та; ~ de plaisir по́дорож для розра́ть.

partiel, -le [parsjel] adj частковий; ~ lement adv частково.

part || ir* 1. vi (ê) 1) відправля-тися, від'їжджати; вирушати; полетіти; 2) розряджатися; le fusil ~it рушниця вистрелила; le coup ~it пролуна́в по́стріл; ◊ à ~ de почина́ючи з ...; ~ d'un éclat de rire зайти́ся ре́готом; 3) (de qch) виходити з...; ~ du fait виходити з факту; 2. ut ділити на частини.

partisan m, -e f 1) прихильник, -ця; ~ de la paix прихильник ми-ру; 2) партизан, -ка.

partition f 1) поділ; 2) муз. партитура.

partout adv скрізь; усюди; de звідусіль.

рагите f прикраса, вбрання. parvenir* vi (è) (à qch) 1) до-сягати, доходити; 2) добиватися.

рагуепи m, -е f вискочка. раз I m 1) крок; $\sim a \sim$ крок за кро́ком; поступо́во; à ~ de loup тихо, крадькома; О avoir le* ~ sur qn мати перевату над-кимсь; de ce ~ зараз, у цю мить; 2) хода; хід; 3) слід (ноги); retourner sur ses ~ повернутися назад; 4) па (у танцях); 5) поріг,

східець: О franchir le ~ зважитися на щось.

раз II 1. adv не, ні; ~ si vite! не так швидко!; ~ vu ~ pris прик не спійманий — не элодій; 2. частина заперечного звороту пе ... раз, яка не перекладається: је пе lis раз я не читаю.

passable adj стерпний, посеред-

ній, задовільний.

ни, задовивния.

разѕаде т 1) прохід, проїзд, перехід, переправа; de ~ проїздом; 2) переїзд переправа (місце, час); ~ à niveau зал. переїзд; 3) місце, уривок (у книжці); 4) муз. пасаж. passag er, -ère 1. adj скороми-

нущий, швидкоплинний; 2. m, f па-

сажир, -ка.

passant, -e 1. adj проїзний, проіжджий (про дорогу); гие людна вулиця; 2. т перехожий.

passe f 1) переліт; 2) мор. фарватер; 3) перепустка; mot de пароль.

раssé I, -e 1. adj мину́лий; 2. m мину́ле; comme par le \sim як раніше. passé II prép 1) після: ~ dix

heures після десятої години; 2) за; la dernière maison за останнім будинком.

passe-partout m відмичка. passeport m паспорт.

pass er 1. ut 1) переправлятися, раззыст 1. от 1) переправлатися, переходити; 2) передавати; 3) пропускати; — ип то пропустити слово; 4) проводити (час); 5) надягати; 6) вставляти, просувати; с le doigt просунути палець; 7) вибачати, прощати; с гото le mot вибачати посувати и посувати посувати и посувати дати; ~ un contrat укласти до-говір; 9) утворює ряд стійких сло-

восполучень: ~ la visite зробити огляд; ~ un examen скласти ек-замен; ~ une revue приймати пара́д; \sim son chemin іти́ своїм шля́-хо́м; 2. vi (a, ê) 1) прохо́дити, проїжджати, пролітати; on ne ~e pas проходу немає; laisser ~ пропустити; ~ezl проходьте!; 2) минати, кінчатися; l'élé ~e літо минає; 3) робитися, ставати; ~ таїtre стати знавцем; 4) (de ... en) переходити з ... в; ~ de bouche en bouche передаватися з уст в уста; 5) (pour) вважатися; ~ pour un sage вважатися мудрим; 6) (chez) зайти, заїхати до ко́гось (по дорозі); О ~ e! нехай!, га-(по оброзі); $\sqrt{}$ сеі пелані, таразді, згодені; еп \sim апт мимохідь; між іншим; se \sim 1) відбуватися, траплятися; 2) (de) обходитися

passerelle f 1) пішохідні кладки; 2) мор. капітанський місток.

passe-temps m приемне проведення часу, розвага.

passeu | r m, -se f перевізни к, -ця. passible adj (de) який (що) підлягає; ~ d'arrestation який підлягає арешту.

разsion f пристрасть; запал, за-взяття; \sim nant, -e adj захоплю-ючий; \sim né, -e adj пристрасний, палкий; \sim ner vt захоплювати.

passive||ment adv пасивно; ~ té

байдужість, пасивність.

pastèque f кавун. разісцие f кавун, разісцие f кавун, разісцие f пастор, разістав! int бух!, трах!, хлоп! разіци f разіци f вайло, тюхтій разіцие f разіцие f по гряразіцие f разісцие f по гряразіцие f разісцие f разісц зюці; 2) розм. плутатися, збива-

pāte f 1) тісто; ~s alimentaires макаронні вироби; О une bonne — d'homme душевна людина;
 mettre la main à la ~ самому
 взятися за діло; 2) маса; місиво; 3) мармелад.

pâté m 1) пиріг; 2) паште́т; 3) чорнильна пляма; ◊ ~ de mai-

зопѕ група будинків, квартал. patee f 1) корм; 2) густа юшка. patelin I adj вкрадливий, хитрий.

patelin II т розм. рідні місця, батьківщина.

раtent, -e adj очевидний, явний. patente f свідоцтво; диплом. patern||el, -le adj батьківський; ~ité f 1) батьківство; 2) автор-

pâteu | x, -se adj 1) в'язкий; гу-стий; 2) важкий (про стиль). pathogène adj хвороботворний.

pathos [patos] m удаваний па-

pati||emment [pasjama] adv Tepпляче; ~ ence f 1) терпіння; 2) пасьянс; ~ ent, -e 1. adj терплячий; 2. m, f пацієнт, -ка; ~ enter vi терпляче чекати, запастися терпінням.

patin m ковзан; ~age m ка-тання на ковзанах; ковзання; ~er vi кататися на ковзанах; ~ eur m, -euse f ковзаняр, -ка; ~оіге f ков-

занка, каток.
pātis m пасовисько, вигін.

рабіss||erie f 1) тістечко; печиво; 2) кондитерські вироби; 3) кондитерська; \sim ier m, ière f конди тер, пиріжник.

patois m місцева говірка. pâtre m пастух, чабан.

patrie f батьківщина, вітчизна. patrimoine m 1) родове́ помістя; батьківська спадщина; 2) над-

patron I m, -ne f 1) покровитель, -ка; патрон, патронеса; 2) власник, -ця, хазя ін, -йка; підприємець.

patron II m викрійка; шаблон. рангон 11 т. выкрима; паолон. рангонаде т шефство; покровительство; ~al, -e adj. підприемницький; хазяйський; ~at m 1) підприемні; хазяї; 2) патронат. рангонпет І vt сприяти, протегонати протегонати протегонати протегонати

гувати; шефствувати.

patronner II vi вирізувати, кроїти за викрійкою.

patrouill||e f патру́ль; ~er vi патрулювати, іти дозо́ром; ~eur т 1) дозорний; 2) сторожовий ко-

рабель. patte f 1) ла́па; 0 ~s de mouches кривулі, карлючки; 2) гак, скоба, підвіска.

pâtur | age m пасовисько, вигін; ~e f 1) корм, іжа (тварин); 2) пасовисько.

paume f 1) долоня; 2) гилка (cpa).

paupière f повіка; fermer la ~

рациеге ј повіка; тегтег та ~ заснути; вмерти.

раця је ј пауза; перерва; ~ ег и робити паузу.

рацуге 1. adj 1) бідний; 2) убогий, жалюгідний; 2. m, ј бідник; жебра к, -чка; ~ sse ј жебрачка; ~ té ј бідність, злидні; убогість. рачапег (se) розм. хизуватися, величатися

величатися.

рауе́ m 1) бруківка; ву́лиця, \Diamond brûler le \sim мчати щоду́ху; battre le ~ тинятися без діла; les ~s

le disent це всім відомо; 2) камінь

для брукування.

рavillon m 1) павільйон, альтанка; 2) палатка, ларьок; 3) пра-пор; \sim de départ стартовий пра-пор; baisser \sim перен. здатися, поступитися.

pavoiser vt розцвічувати, при-крашати прапорами; піднімати всі прапори (на судні).

рауот т мак.

рау||able adj який (що) підля-гає оплаті; \sim ant, -e adj платний. paye f dus. paie; \sim ment m dus.

paiement. pay \parallel er 1. vt платити, виплачувати; 2. vi заплатити, поплатитися; \sim de sa tête поплатитися головою; $0 \sim$ d'audace брати зухвалістю; se ~ 1) купити собі; 2) (de) задовольнятися; О se ~ de qn дурити когось, сміятися з ко́гось; \sim eur m, -euse f 1) пла́т-

когось, \sim ени m, -сизе γ 1) плат-ни k, -ця; 2) скарбни k. pays [реі] m 1) країна; терито-рія; O gagner du \sim просуватися впере́д; 2) земля, місцевість; край, область; plat — рівнина; 3) бать-ківщина; enfant du — місцевий уродженець; le mal du — ту́га за батьківщиною; \Diamond être en — de connaissance бути серед знайомих; 4) земляк.

paysan, -ne 1. adj селя́нський; 2. m, f селянин, селянка; ~ nerie

f селя́нство.

реац f 1) шкіра; шкура; \sim de chamois замша; \circ faire \sim neuve круто змінити погляди, спосіб життя; \circ шкірка (на плодах); \circ 3) перетинка, плівка. рессadille f грішок, огріх.

pêche I f персик. pêche II f 1) рибальство; 2) улов, вилов.

péch||é m гріх; ~er vi грішити. pêcher I *m* персикове дерево. респі т персикове дерево.

респі т 1 у 1) ловити рибу;

а la ligne ловити рибу вудочною; 2) витягати з води; 3) розм.

підчепити; ~ енг т, - ензе f ри-

péch||eur m, -eresse f грішни|к, -ця.

pectoral, -e adj 1) грудний; 2) нагрудний (знак тощо).

ресиle m 1) невелике заоща-дження; 2) грошова допомога: ресипі aire adj грошовий; ~ eux,

-euse adj розм. заможний: грошовитий

pédaler vi розм. іздити на велосипеді.

pédestre adj піший, пішохідний. pédicule m бот. стеблинка, ніжка, черешок.

peign e m гребінець; se donner un coup de ~ причесатися; О don-ner un coup de ~ à ... провчити; ~ ée f розм. бійка; ~ er vt 1) причісувати; mal ~ é нечоса, нечепура; 2) виправляти; 3) розм. відлупцювати.

peindre* vt 1) фарбувати; 2) писати (фарбами); 3) зображувати.

pein||e f 1| покара́ння, ка́ра; стра́та; ~ сарітаle сме́ртна ка́ра; corporelle, тілесне покарання; 2) прикрість, горе, страждання; pl злигодні; 3) робота, праця; hom-me de ~ чорнороб; О donnez-vous la ~ de будьте ласкаві, будь ласка; 4) утруднення, трудність;

être bien en ~ бу́ти в скру́ті; à grand-~, avec ~ насилу, ледве; а ~ ледве; ~er 1. vt 1) засмучувати; 2) стомлювати; 2. vi 1) багато, наполегливо працювати; 2) стомлюватися.

peint||re m живописець, художник, -ця; ~ en bâtiments маляр; ~ ure f 1) живопис; 2) картина; 3) зображення; 4) фарбування; 5) фарба; \sim urer vt фарбувати; малювати.

péjorati f, -ve adj зневажливий; негативний.

pelage m масть (тварин). pelé, -e adj 1) лисий, плішивий; 2) очищений від шкірки; 3) необроблений.

pêle-mêle 1. adv безладно, абияк; 2. т безладдя, плутанина; всяка всячина.

peler 1. vt знімати шкірку; чистити ($n \wedge odu$); облуплювати; 2. vtоблуплюватися, лущитися.

pèlerin m, -е f пілігрім; про-чан ин, -ка; паломни к, -ця; ~ age т 1) ходіння на прощу; паломництво; 2) розм. подорожування.

pelisse f шуба.

pelle f лопата; совок. pellet | erie f 1) кушнірське ре-месло; 2) хутряна промисловість; 3) ху́тро; хутряни́й това́р; \sim ier m,

-ière f кушнір, -ка; хутрови к, -чка. pellicule f 1) анат. шкірка, плівка; 2) фотоплівка, кіноплівка; 3) кінофільм.

pelot||e f 1| клубок (ниток); 2) подущечка (для шпильок); faire sa ~ наживатися; ~er vt 1) змотувати нитки в клубок; 2) розм. лаяти, бити, 3) розм. лестити.

peloton m 1) клубок (ниток); військ. взвод; 3) ланка (літа- κis); \sim ner ιt змотувати нитки в клубок.

pelouse f лужо́к; газо́н. peluche f плющ.

pelure f 1) шкіра, шкірка (плодів); 2) розм. одяг.

pénal, -e adj қарний; кримінальний; \sim ité f покарання; штраф; спорт. штрафний удар.

pénates m pl 1) пенати; 2) жит-

ло, домівка.

penaud, -e adi присоромлений;

збентежений, спантеличений, репсы репсы аптеличений, репсы аптелители похилий, спадистий; 2) схильний до чогось; 3) перен. занепадаючий; 2. т 1) схил, пологість, похилість; 2) (а) схильність до чогось; 3) перен. заскильність до чогось, з) перен. за-непад; ~ er 1. vt 1) нагинати, на-киляти; 2) перен. скиляти; 2. vi 1) килитися, накилятися; 2) мати

схильність до чогось.

pendaison f страта через пові-

шення.

pendant I, -e adj 1) висячий; 2) обвислий.

pendant II m пара, парна річ; ∼s d'oreilles сере́жки; faire підходити, відповідати.

pendant III prép під час, протягом; ~ que loc. conj. поки; тимчасом, як.

pendard m, -e f шибеник, негідник, ця.

pendiller vi висіти, мотатися (у

повітрі).

реповить. $0 \sim 1.0 t$ вішати; розвішувати; $0 \sim 1$ а стетаівете святкувати новосілля; 2. оі висіти; обвисати; $\sim u$, -е 1. m, f повішен ий,

2. adj підвішений; повіше--a: ний.

pendule 1. m маятник; 2. f го-

динник (стінний, настільний).

ре́пе́tr∥abilité j проникність;

~ able adj проникний; ~ ant, -e
adj 1) проникаючий; 2) проникливий; esprit ~ ant гострий розум; 3) зворушливий; ~ ation f 1) проникнення; вторгнення; 2) проникливість; ~ er i. vi проникати; 2. vt 1) проходити наскрізь; пронизувати; 2) глибоко зворущувати; se ~ er пройматися, пройнятися.

pénible adj тяжкий, важкий,

обтяжливий.

péniche f парусна шлюпка; сторожове судно; баржа, шала́нда. péninsule f півострів. péniten||ce f 1) покая́ння; каят-

тя; 2) покарання; ~cier m 1) сповідник; 2) виправна в'язниця; ~t, -e adj який (що) кається; ~tiaire [penitasje:r] adj виправний.

репоморет развина репоморет репоморет репоморет развина репоморет репоморе ~ ег и, и думати, мислити, соду мувати; ~ еиг m, -еиse f мислитель, -ка; libre ~ еиг вільнодумець; ~ if, -ive adj задумливий.

pension f 1) пенсія; 2) пансіон,

плата за проживання і харчування; 3) пансіон (закритий навчаль-

ний заклад).

pentagone m п'ятику́тник; ◊ le Pentagone Пентагон (військове ві-домство в США).

pente f схил, спад; укіс; \sim douce пологий схил; ~ rapide крутий схил.

pénurie f злидні, бідність.

pépi | ement m цвірінькання; er vi цвірінькати.

péplnière f 1) саджанець; 2) розсадник.

регсапт, -е adj 1) який (що) просвердлюе наскрізь; 2) різкий, пронизливий; 3) гострий, проникливий (про очі).

ляви (про отг).

регс||е f бурав, свердло; \sim е, \rightarrow е adj 1) дірявий; 2) проколотий, уражений; \circ 0 гие bien \sim ее пряма вулиця; \sim ее f отвір; прохід; прога́лина; \sim ement m свердління, буріння; прориття, прокладання.

perce-neige f пролісок. percepteur m збирач податків;

фінінспектор,

percepti||bilité f відчутність;

ble adj 1) відчутний, помітний; ~ Die aa_1 1) відчутний, поміталі, 2) який (що) стя́тується (про по- aatok); ~ on f 1) сприйняття; di-лос. перце́пція; 2) стя́тнення (по-

датків).

perc||er 1. vt 1) свердлити, буравити; проколювати, протикати; 2) пронизувати наскрізь; 3) прокладати (шлях і т. ін.); 2. vi 1) лопнути, проривати (про нарив); 2) пробитися, пройти крізь; 3) пробиватися, ставати відомим; ~eur, -euse 1. adj який (що) проколює, просвердлює; 2. f свердлильний верстат; бормашина. регсечоіг* vi 1) відчувати, спри-

ймати; 2) збирати податки.

perche I f о́кунь. perche II f 1) жердина: 2) ро́ги

(оленя); 3) розм. здоровань. регснег (se), vi 1) сідати на сі-дало (про птахів); 2) розм. вилізти, видертися.

percussion f 1) удар, поштовх;

instruments de ~ муз. уда́рні ін-струме́нти; 2) мед. вистукування. регсиter vi 1) удара́ти; 2) мед. вистукувати.

perdition / загибель; втрата. perdre* 1. vt 1) губити, втрачати; ~ pied перен. втратити грунт під ногами; розгубитися; 2) погубити, знеславити; пошкодити; 3) програвати; 2. vi втратити, зазнати збитків; se ~ 1) загубитися, заблудитися; 2) загинути, занапастити себе.

perdu, -e adj 1) загиблий; за-гублений; 2) програний; 3) приречений, безнадійний; 4) віддалений, глухий; О à corps ~ стрімголов.

père m батько; nos \sim s наші предки.

péremptoire adj рішучий; безапеляційний.

pérennité f постійність, тривалість.

perfection f завершеність; досконалість; еп \sim , à la \sim досконало, чудово; \sim nement m удосконалення; поліпшення; ~ ner vt удосконалювати.

perfid||e 1. adj віроломний, підрегионе 1. аај віроломний, під-ступний; 2. т. f зраднијк, -ця; ~ie f віроломність, підступність, зрада. performance f 1) спорт. дося́г-нення; результа́т; 2) театр. гра,

виконання

péril [peril] m небезпека; О il y a ~ en la demeure справа не терпить зволікання; ~ leux, -leuse

adj небезпечний, эгубний. périmé, -e adj прострочений, не-

дійсний, застарілий.

périod||e 1. f період; епоха; коло; 2. m ступінь; \sim icité f періодичність; ~ique 1. adj періодич-

ний; 2. т періодичне видання. регіг vi гинути; руйнуватися; занепалати.

périssable adj приречений на загибель; тлінний, скороминущий.

périssoire f байдарка.
perl||e f 1) перли; перлина; ~ fine натуральні перли; gris ~ перлинного кольору; 2) бісер; ~ є́, -е adj унизаний перлами.

регтапен (ce f 1) постійність; безперервність; 2) постійне чергування; ~ électorale виборча дільниця; ~t, -e 1. adj перманентний, постійний; 2. f перманент (завив-

perméab||ilité проникність; \sim le adi проникний.

perm||ettre* vt дозволяти; допускати; \sim is m перепустка, письмовий дозвіл; ~ is de séjour noсвідка на проживання; ~ission f 1) дозвіл; 2) відпустка.

permut||able adj переміщуваний; замінний; ~ation f переміщення, перестановка; заміна; ~ег vt переміщати, переставляти; мі-หล์ชน.

pernicieu sement adv згу́бно, шкідливо, небезпечно; ~ x, -se adj 1) мед. злоякісний; 2) згубний, шкідливий, небезпечний.

pérorer vi розглагольствувати, базікати.

peroxyde m xim. перекис. perpetr||ation f вчинення (зло-

чину); ~er vt учиняти (злочин). perpétullel, -le adj безперерв-

ний; вічний, постійний; exil довічне заслання; \sim ellement adv постійно, вічно; \sim er vt увічновати; \sim ité f безпере́рвність; à \sim ité наза́вжди́, довічно.

регріех $||e\ adj\$ розгублений, збенжений; \sim ité f розгубленість; тежений: здивування.

 \sim ner vi робити обшук, трус; реггоп т під'їзд, ганок; перон (вокзалу).

perroquet m папуга.

perruqu||e f парик; ~ier m перукар.

pers, -e adj синьо-зелений. persan, -e 1. adj перський, пер-сидський; 2. m перська мова.

persécut||ant, -e adj переслідуючий; \sim er vt переслідувати; \sim eur m, -rice f переслідувач, -ка; гонитель, -ка; \sim ion f переслідування, гоніння.

persévér||ance f наполегливість; постійність; \sim ant, -e adj наполегливий; постійний; \sim er vi бути наполегливим; настійно дотримуватися чогось.

persienne f жалюзі; віконниця. persifl lage m висміювання; зубоскальство; \sim er vt висміювати; знущатися; \sim eur m, -euse f на-

смішни[k, -us].

регзії [persi] m бот петрушка.

регзіх $[ance \ f \ твердість, \ стійкість; наполегливість; <math>\sim ant$, -e кість; наполегливість; \sim ant, -e adj стійкий; наполегливий; \sim er vi1) упиратися, наполягати на своему; 2) продовжуватися.

personn||age m 1) важна особа; регоопираде m 1) важна особа; видатна людина; 2) персонаж, дійова особа; \sim alité f 1) особистість, індивідуальність; 2) важна, впливова особа; \sim e 1. f 1) людина; 2) особа; 2. pron. indef. 1)

хто-небудь, хтось; 2) ніхто; је пе connais ~ я нікого не знаю; ~el, -le 1. adj 1) особистий, індивідуальний; власний; 2) егоїстичний; 3) грам. особовий; 2. m персонал; штат; \sim ellement adv особисто; ~ification f втілення, персоніфікація; ~ifier vt втілювати. perspicac||e adj проникливий;

~ité f проникливість.

регѕиа||der vt переко́нувати, схиля́ти; \sim sif, -sive adj переко́нливий; \sim sion f переко́наність, впевненість,

perte f 1) втрата; $a \sim de$ vue наскільки око сягає; 2) збиток; програщ; О еп риге ~ даремно; марно; 3) загибель, смерть.

perturbat eur, -rice 1. adi який (що) пору́шує, протидіючий; 2. *m,* f пору́шник, ця; ~ion f ро́злад; безладдя, заворушення регуепсие *f* бот. барвінок.

регуенске ј оот. оарвнок.
регуег||s, -e adj розбещений,
зіпсований; ~ sité ј розбещеність,
зіпсованість; ~ tir vt 1) псувати,
розбещувати; 2) перекручувати; ~ tissement *m* 1) розбещення; 2) перекручення, спотворення.

pesant, -e 1. adj важкий, ваговитий; громіздкий; 2. m вага; 3. adv вагою; \sim eur f 1) фіз. сила тяжіння; 2) вага; 3) незграбність.

 $pes||\acute{e}e\ f$ зважування; \sim er 1. vt зважувати, важити; 2) перен. обмірковувати; 2. vi 1) важити, мати вагу; 2) (sur) тиснути, впливати; 3) гнітити, обтяжувати;

~ eur m, -euse f вага́р, -ка.
peste 1. f 1) чума́, мор; 2) біда́,
ли́хо; 2. int: ~! хай йому́ біс! pétale m пелюстка.

pétill||ant, -e adj 1) який (що) потріскує; 2) іскристий; блискаючий; \sim ement m 1) потріскування; 2) блискання; ~ èr vi 1) потріску-

вати; 2) блискати, іскритися. petit, -е 1. adj 1) маленький; ◊
~ matin світанок; 2) дрібний; ~ propriétaire дрібний власник; 3) мали́й, незначний; de ~ es gens бідні люди; 4) обмежений; ~ esprit об-межений розум; 2. m, f дитя, маля: хлопчик, дівчинка; 3. adv: à ~ мало-помалу, поступово; un рец трохи.

petite-fille f онука.
petit||ement adv бідно, убого;
~esse f 1) малий розмір; 2) дріб'язковість; 3) убогість; 4) негід-

petit-fils m ону́к.
pétition f петиція, проха́ння.
petits-enfants m pl онуча́та.
pétrifi||ant, -e adj приголо́мшли-

вий; ~cation f окам'яніння; ~er vt приголомшувати.

pétrin m діжа́; О être dans le бути в скрутному становищі.

pétr||ir vt 1) замішувати, місити; 2) перен. робити, утворювати; ліпити, надавати форми; ~issage m 1) замішування (тіста); 2) масаж, розтирання.

pétrol је m нафта; гас; ~ eur m, респопре тамуга; гас; ~ еиг т, -euse f палій, -ка; ~ ler, -ière 1. adj нафтовий; 2. т 1) нафтовик; 2) танкер; ~ ifère adj нафтоносний.

pétul||ance f жвавість; стрімкість; ~ant, -e adj жва́вий; стрімкий, поривчастий.

peu 1. adv мало, небагато; un ~ трохи; loc. adv.: quelque ~ трохи, небагато; ~ s'en faut мало

не ...; майже; dans ~, sous ~ незабаром; ~ à ~ потроху; à ~ près майже, приблизно; tant soit ~ хоч трохи; pour ~ que loc. conj. якщо тільки; варто лише; 2. т.: le ~ небагато.

peupl||ade f плем'я; ~e m 1) народ; 2) населення; 3) розм. натовп; \sim ement m 1) заселення; 2) насе́леність; 3) розве́дення твари́н; 4) наса́дження дере́в; ~ er 1. vt населяти; заселяти; 2. иі розмно-жуватися, плодитися.

peuplier m тополя; ~ tremble

осика.

peur f страх, боязнь; ~ bleue розм. великий страх; avoir ~ боятися; faire ~ лякати; de ~ que iз страху; ~ eux, -euse adj боязкий, лякливий; обачливий.

peut-être loc. adv. може, можли́во.

phare m 1) мая́к; ліхта́р мая-ка́; 2) фа́ра; 3) перен. світоч.
 phénomène m 1) філос. фено-

мен; явище; 2) розм. рідкісне явище; чудо природи.

phoque m тюлень

physionomie f 1) фізіономія;
 2) хара́ктер, обличчя, лице́.
 physique 1. adj фізичний;
 2. f

фізика; 3. m статура, зовнішність piafter vi 1) бити копитом; 2) перен. виявляти нетерпіння.

piaill||ard m, -e f розм. писку|н, -ха; крику́[н, -ха; ~er vi 1) пи-щати (про птахів); 2) розм. кричати, верещати; ~erie f розм. виск, крик.

piano m'фортепіяно; ~ à queue

рояль.

piauler vi 1) пищати (про кур-

чат); 2) вищати, плакати (про дітей)

pic I m 1) мотика, кирка; 2) пік, гостра (гірська́) вершина; О à ~ loc. adv. прямовисно, стрімко; соиler à ~ іти на дно.

ріс II т дя́тел.

picorer 1. vi шукати собі корм (про птахів, бджіл); 2. vt клю-

picot||ement m поколювання; мурашки (по тілу); ~er vt 1) по-колювати, пощипувати; 2) клюва-ти (про птахів); 3) шпигати, уражати, дражнити.

-e adj живописний, pictural, який (що) стосується живопису; art ~ живопис. pie f сорока; О trouver la ~

au nid ipoн. зробити важливе від-

криття.

pièce f 1) шматок, кусок; частина, деталь; ~s de rechange запасні частини; tout d'une ~ з одного шматка, суцільний; travailler à la ~ працювати відрядно; 2) штука; ~ de toile штука полотна; 3) монета; 4) латка; 5) ділянка; ~ d'eau басейн, ставок; 6) документ; ~ de (або à) conviction речовий доказ; 7) п'éca; 8) кімната; 9) гармата, міномет, кулемет; 10) шах. фігура.

pied m 1) нога, стопа, ступня; O ne savoir sur quel ~ danser розгубитися; au ~ de la lettre буквально; de ~ en сар з голови до ніг; mettre à ~ звільнити з роботи; prendre ~ улаштуватися; mettre ~ à terre висадитися, вийти (з вагона, літака і т. п.); спі-шитися; portrait en ~ портрет на весь зріст; faire un ~ de nez показувати носа; à ~ loc. adv. піш-ки; 2) лапа, лапка; 3) ніжка (меблів); 4) стебло́, ніжка (рослини); récolte sur — врожай на пні; 5) основа, підніжжя; 6) фут (міра довжини); 7) стопа (вірша). pied-à-terre m invar тимчасове

житло, притулок.

piège т западня, пастка; перен. підступи; tendre un \sim розставити тенета; tomber (abo donner) dans ип ~ попастися, ускочити в клопіт.

pierr||e f камінь; ~ infernale ля́піс; ~eries f pl дорогоцінне ка-міння; ~eux, -euse adj кам'янис-

pierrot m 1) розм. горобець; петрушка, паяц, п'еро́.
 piété f 1) побожність; 2) шану-

piétin||ement m 1) ту́піт; чо́вгання; 2) топтання на місці; 3) уто́птування; \sim ег 1. vt топта́ти; уто́птувати; 2. vt ту́пати ногами; ~er sur place тупцювати на місці. piéton, -ne 1. adj пішохідний; 2. m, f пішохід.

piètre adj поганий; нікчемний, жалюгідний.

pieu m кіл; паля.

pieusement adv побожно; шанобливо.

ріевите f спрут, восьминіг. ріев||x, -se adj 1) побожний; 2) шанобливий; 3) благий, добрий. рідеоп m 1) голуб; ~ voyageur

поштовий голуб; 2) розм. простак;

тіст т голуб, уг розм. простак;
 тіст т голубник.
 ріle I f 1) купа; пака; штабель;
 бик (мостова опора); 3) фіз.

гальванічний елемент, батарея; ~ atomique атомний реактор.

pile II / зворотний бік монети; ou face opéл чи решка.

piler vt товкти, розтирати. pilier m 1) стовп, стояк; 2) neрен. опора; 3) завсідник.

pill||age m грабіж, розкрадання; ~ard, -e 1. adj 1) грабіжницький, хижацький; 2) плагіаторський; 2. т. f. 1) грабіжни к, -ця; 2) плагіатор; ~ег ut 1) грабувати, розкрадати; 2) учиняти плагіат; ~еиг т, еизе f грабіжни к, -ця.

pilon товкач; трамбівка; довбня; ~ner vt 1) трамбувати; 2) товкти; 3) обстрілювати (важкою артилерією), бомбардувати. pilot m паля.

pilot | age m 1) лоцманська спрариоправе т 1) лоцманська справа; 2) пілотаж, пілотування; ~е 1. т 1) мор. лоцман; 2) пілот, льотчик; 2. adj 1) показовий; 2): bateau ~е лоцманське судно.

- piloter 1 vt 1) вести (судно, літак); 2) помазувати шлях ботти

так); 2) показувати шлях, бути провідником, супроводжувати. piloter II ut забивати палі.

pilule f пілюля; О avaler la ~ проковтнути пілюлю; dorer la позолотити пілюлю.

pimbeche f розм. сварлива, пихата жінка.

piment m 1) стручковий перець; 2) перен. пікантність; гострота; \sim er vt заправля́ти пе́рцем, пря́нощами.

pimpant, -e adj ошатний, еле-

pin m cocнá; ~ de Sibérie сибірський кедр.

pinacle m: porter au ~ звеличувати, вихваляти.

pince f 1) захоплювання, защипування; 2) кліщі, щипці; пінцет; 3) лом, важіль; 4) клішня. ріпсе, -е adj манірний, силува-

ний; незадоволений.

ріпсеан т пензель. pincée f пучка, щіпка.

pince-nez m invar пенсне.

pincer vt 1) щипати; 2) стискати; 3) щільно прилягати (про сукню); 4) розм. схоплювати, затримувати; se faire ~ попастися. ріпсеtte f щипці, щипчики; пін-

pingouin m nihrbíh.

pingre розм. 1. adj скупий; 2.

m, f скнара.

pioch||e f кирка, мотика; ~ement m риття (киркою, мотикою); \sim er 1. vt рити (киркою, моти-кою); 2. vi розм. корпіти, зубрити; ~ eur m, -euse f 1) землекоп; 2) розм. роботяга.

pion m 1) піша́х (у шахах); ша́шка; 2) шк. арго кла́сний на-

ставник, наглядач.

pionni $\|\mathbf{er}\ m$, -ère f nionép, -ка.

pipe / люлька.

pipe-line m нафтопровід, трубо-

piquant, -e 1. adj 1) колючий; гострий; 2) міцний, різкий; 3) ідкий, пікантний; 2. т 1) колючка; 2) пікантність; цікавість. pique 1. f спис; 2. m карт.

piqué, -e 1. adj 1) покусаний, поїдений (комахами, червою); 2) стьобаний; 2. т 1) піке (тканина); 2) ав. пікірування.

pique-assiette m розм. блюдолиз, дармоїд.

pique-feu m invar коцюба, ко-

piqu||er 1. vt 1) колоти; протикати; 2) прострочувати; стьобати; 3) щипати, пекти; 4) жалити; ку-сати; 5) точити, з'їдати; 6) шпи-гувати; 7) дратувати, колоти; викликати цікавість; \sim au vif заче-пити за живе; 2. vi 1) псуватися, прокисати (про вино); 2) ав. пікірувати; 3): ~ des deux пришпо-рювати коня; se ~ 1) поколотися; 2) ображатися; 3) (de qch) хвалитися, приписувати собі; \sim et m 1) кіл, кілочок; 0 mettre au \sim поставити «в куток»; 2) пікет, невеликий загін, пост; \sim eur m 1) вибійник; 2) десятник (на будівництві); 3) відбійний молоток. piqûre f 1) укол, укус; 2) мед.

ін'єкція.

pire 1. adi гірший: le ~ найгірший; 2. т найгірше.

pis Í m вим'я.

pis II 1. adv гірше; tant ~ тим гірше; нічого не поробиш; 2. т найгірше; аи \sim aller у найгіршому разі; le \sim гірше за все; loc. adv.: de \sim en \sim , de mal en \sim sce rípme i rípme.

pisciculture f рибництво.

piscine f 1) сажалка, ставок для риби; 2) басейн (для плавання). piste f 1) слід (звіра, людини); трек; стартова доріжка; лижня; 3) ав.: ~ d'envol злітна сму́га. pistolet m 1) пістоле́т; 2) пуль-

веризатор; 3) лекало (для креслення).

piston m 1) поршень; 2) кноп-

ка; 3) пістон, клапан (муз. інструмента); 4) розм. протекція, блат; ~ ner vt розм. протегувати, рекомендувати.

pitance f денний раціон; порція, piteu|x, -se adi жалюгідний;

нещасний.

pitié f жаль, жалість; faire. ~ викликати жаль; avoir ~ de ... зглянутися на ..

pitoyable adj 1) жалісливий; 2)

жалюгідний; 3) нікчемний. pitre m паяц, блазень.

pittoresque adi 1) мальовничий: 2) живописний; виразний.

pivoine f 1) бот. піон; 2) сні-

rýp.

pivot m 1) вісь, стержень; 2) neрен. основа; стрижень; рушійна сила; ~ er vi обертатися; робити поворот; вертітися.

placard m 1) стінна шафа; 2) оголошення, плакат; 3) пасквіль; ~ er vt 1) вивішувати, розклеювати (оголошення і т. ін.); 2) ви-

сміювати (у літературному творі). plac \parallel e f 1) місце; faire \sim à qn відсторонитися, поступитися місцем; ргепех ~! сідайте!; 2) квиток (у трамваї, метро, кіно); 3) місце, поса́да, слу́жба; 4) пло́ща; 5): ~ forte форте́ця; ~ d'armes військ. плацдарм; \sim ement m 1) розміщення, розташування; 2) влаштування на службу; bureau de ~ement контора по найму; ~er vt 1) розташовувати, розміщати; 2) влаштовувати, призначати (на

роботу, службу).

placid||e adj незвору́шний, спокійний; добросе́рдий; ~ité j не-

зворушність; добросерця,

plafon||d m 1) стеля; 2) перен. межа, найвища точка; 3)жив. пла-~ner 1. vt настилати стелю; 2. ví 1) ав. досягати стелі; 2) педосягати найвищої \sim nier m плафон, люстра.

plaid [ple] m 1) судове засідан-ня; судова справа; 2) захисна про-

plaid [pled] m плед.

plaid ant, -e adj який (що) позивається; ~er vi 1) судитися; вести позов; 2) захищати справу в суді; \sim eur m, -euse f юр. пози- \sim oyer m захисна́ промова.

plaie ў рана; виразка.

plaignant m, -e f юр. позивач,

plain, -e adj рівний, плоский; ◊ de ~-pied на однаковому рівні, урівень з ...; еп ~ е сатрадпе у відкритому полі.

рlaindre* vt жаліти; se ~ (de) скаржитися, ремствувати.

plaine f рівнина. plaint||e f скарга, ремство; ~ if,

-ive adj жалібний; тужливий. plaire* vi подобатися; С vous plaît будь ласка; plaît-il? що?, як?, що ви сказали?; se ~ 1) подобатися самому собі; se ~ à qch знаходити задоволення в чомусь; 2) подобатися одне одному.

plais||amment adv 1) приемно; 2) забавно, смішно; 3) жартома; ~ant, -e 1. adj 1) приемний; 2) забавний, веселий; 3) дивний; 2. m 1) забавник, жартівник; 2) забавне, смішне; ~ anter 1. vi жарту-вати; 2. vt кепкувати з котось; ~anterie f 1) жарт; насмішка; 2)

plaisir m задово́лення, ра́дість; розвата, насолода; prendre ~ à qch знаходити задоволення в чомусь.

plan I, -e adj рівний, плоский. plan II m 1) площина, поверхня; 2) план, креслення; prendre un ~, lever un ~ знімати план; 3) план, задум, проект; ~ quinquennal п'ятирічний план; arrêter un ~, dresser un ~ скласти план.

planch||e f 1) дошка, планка; О faire la ~ лежати на спині (у воді); ~ de salut якір порятунку; 2) вставний аркуш; 3) ілюстрація; гравюра, естамп; 4) грядка; 5) pl підмостки, сцена; \sim ег m підлога; ∼ette f 1) до́щечка; 2) геод., військ. планшет.

plané, -e adj планеруючий. planer I vt вирівнювати; полі-

рувати.

planer II vi 1) ширяти (про птаха); 2) ав. планерувати.

planétaire ad; планетний.

planète f планета.

planifi||cation планування; ~er vt планувати; économie ~ée

планове господарство.

planquile f 1) складське приміщення, склад; 2) явка (конспіративне місце зустрічі); ~er vt ховати; se ~ er розм. притаїтися,

plant m 1) бот. саджанець; 2) розсадник; ~ age m садіння (рослин); ~ ation f 1) садіння (рослин); 2) плантація; ~e f рослина; jardin des ~es ботанічний сад; ~er vt 1) саджати (рослини); 2) втикати (в землю); 3) ставити, роз-ставляти; être bien ~é sur ses jambes міцно стояти на ногах; Q

сег là qn кинути, покинути кого́сь; \sim eur m плантатор.

plantureu||x, -se adj рясний; ро-

plaque f 1) пластинка; дошка;

плита; 2) бляха (з номером).
plaquer vt 1) плакувати (накладати тонкий шар металу); фанерувати; наліплювати; 2) розм. покидати, залишати; se ~ приклеїтися.

plaquette f 1) книжечка; 2) дощечка; ~ commémorative невели-ка меморіальна дошка.

plasti||cité f пластичність; ~ que 1. adj пластичний; 2. f пластика.

рlastron *m* 1) нагрудник (для фехтування; у лат); 2) манишка; 3) шкіряний фартух.
рlat I, -e 1. adj 1) плоский, рівний; О саlme — мор. мертвий

штиль; à ~ ventre ниць, долілиць; 2) банальний; звичайний; 2. т плоска частина (будь-якого предмета); le \sim de la main долоня. plat II m блюдо (nocyd i стра-

8a) plateau m 1) піднос; 2) плоско-

ríp'я, плато́; 3) площадка.
plate-bande / гря́дка (навколо квітника):

platitude f банальність; несмак. plâtr||age m 1) штукату́рна робота; 2) штукатурення; \sim е m 1) гіпс; 2) штукатурення; \sim е m 1) гіпсовий зліпок; \sim е, -е adj 1) покритий гіпсом; 2) набілений (про обличия); 3) удаваний; ~er vt 1) гіп-сувати; 2) накладати штукатурку; 3) маскувати; ~ler m штукатур. plausible adj допустимий, пра-

вдоподібний,

plébiscite m плебісцит, всенародне голосування.

plein, -e 1./adj 1) повний; цілий; à craquer розм. повний ущерть; la ~ e mer відкрите море; en ~ jour серед білого дня: en ~ air на свіжому повітрі; en ~ hiver серед зими; à ~es voiles на всіх паруса́х; а ~ е voix на весь голос; 2) (de qch) наповнений, переповнений; бага́тий на ...; de \sim droit з по́вним пра́вом; 2. m повнота́; цільність; \Diamond battre son \sim іти́ по́вним ходом, бути в розпалі; ~еment adv цілком, зовсім; повністю.

pléni ler, -ère adj пленарний. plénipotentiaire 1. adj повноважний; 2. т повноважний представник.

plénitude f повнота; надмір. plenum [plenom] m пленум. pleur m 1) плач; поет. сльоза;

2) pl плач, ридання; ~ ard, -e 1. adj плаксивий; 2. m, f розм. плакca; ~er 1. vi плакати; 2. vt оплакувати.

pleurésie f плеврит. pleureu||r, -se 1. adj 1) плаксивий; 2) плакучий (про дерева); 2. т. f плакса; 3. f наймана пла-

кальниця (на похороні). pleurnicher vi пхикати, хникати; ~ie f пхикання.

pleutre m боягуз; нікчемна лю-

pleuvoir* 1. v. impers .: il pleut іде дощ; 2. vi сипатися, рясно па-

plèvre f анат. плевра. pli_m 1) складка, зборка; згин; зморшка; 3) конверт; пакет; звичка; 5) взятка (у картах); ~able adj 1) гнучкий; 2) піддатливий, згідливий; ~age m згинання, складання; ~ant, -e 1. adj
1) гнучкий; 2) складаний; 2. mскладаний стілець; ~er 1. vt 1)
згинати, складати; 2) $(a \ qch)$ привчати; підкорати; 2. vi 1) гнутися,
згинатися, 2) піддаватися, поступатися,

plieu||r, -se 1. m, f noлігр. фальцювальни|к, -ця; 2. f фальцювальна машина

pliss||age m 1) плісировка; 2) плісе; ~ é m плісе; ~ er 1. vt 1) плісирувати; 2) морщити; 2. vi, se ~ 1) лягати складками; 2) морщитися.

plomb m 1) свинець; 2) куля; 3) пломба (свинцева); 4) грузило, лот; à ~ loc. adv. прямовисно; ~ age m пломбування.

plombagine f мін. графіт.
plomb||er vt пломбувати; ~ ier
m газопровідник; водопровідник;
~ ifère adj який (що) містить сви-

ріопд ||еоп m 1) пірнання; стрибок у воду; 2) зоол. нирок; \sim ег 1. vi 1) занурювати; 2) втикати, встромляти; 3) (dans) завдавати, вкидати в ...; 2. vi 1) занурюватися; поринати; 2) aa, пікірувати; $se \sim$ er 1) занурюватися; 2) цілком віддаватися; \sim eur, -euse 1. adj поринаючий; 2. m 1) стрибун у воду; 2) водолаз.

ployer 1. vt 1) гнути, згинати; 2) згортати; 2. vi, se \sim 1) гнутися, згинатися: 2) підкорятися

згинатися; 2) підкоратися, рице f 1) дощ; \sim hattante злива; une fine \sim дрібний дощ; \Diamond faire la \sim et le beau temps

вершити всі діла; фам. «робити погоду»; 2) перен. безліч.

ріцтіваре m пір'я, оперення; \sim е f 1) перо, пір'я; 2) перо (писальне); homme de \sim е письменник; 3) почерк; 4) стиль, манера письма; \sim ег vt 1) обскубувати пір'я; 2) перен. обойрати; \sim еt m-плюмаж, султан (головного убору); \sim ler m пенал; \sim ltif m розм. бюрократ; писака.

plupart f: la ~ більша частина, більшість; la ~ du temps найчастіше, більшу частину часу; pour la ~ здебільшого.

pluralité f 1) більшість; 2) множинність, численність.

pluriel, -le грам. 1. аdј множинний (про число); 2. т множина plus 1. adv більше, більш; de ~ крім го́го; d'autant ~ тим більше; поп ~ та́ко́ж ні; au ~, tout au ~ не більше; de ~ еп ~ все більше й більше; en ~ на дода́чу, зверх; ~ ои тоіпѕ більшменш; au ~ tard нія́к не пізніше; au ~ tôt найбли́жчим ча́сом; 2. conj зверх, плюс; ~ ..., ~ ... чим ..., тям ...; 3. т 1) найбільше; 2) [plys] мат. плюс.

plusieurs 1. adj кілька, декілька; 2. pron деякі, декілька.

plus-value f ек. додаткова вар-

plutột adv скоріше; краще. pluvi||al, -e adj дощовий; ~ еих, -euse adj дощовий, непогожий, сльотливий.

рпец т шина.

рпецтаціце 1. adj пневматичний: 2. f фіз. пневматика; 3. m лист по пневматичній пошті.

рпецтопіе f пневмонія, запалення легенів.

pochade f ескіз, начерк. poche f 1) кишеня; 2) мішок, сумка.

pocher vt 1) підставити синець; 2) жив. робити ескіз.

pochette f 1) кишенька; 2) мішечок; сумочка.

росной трафарет (для малювання).

poêle I [pwa:l] m піч, пічка, груба.

poêle H [pwa:l] f сковорода; О tenir la queue de la ~ розм. заправляти ділами, верховодити.

poésie f 1) поезія; 2) вірш. poids m 1) вага; сила ваги; spécifique питома вага; ~ brut вага́ бру́тто; \sim net вага́ не́тто, чи́ста вага́; 2) ги́ря (вагів, годинника); 3) перен. сила, важливість;

 перен. тягар, важкість. роідп||апт, е аdj гострий, не-стерпний; несамовитий; болісний; \sim ard m кинджа́л; \sim arder ut 1) заколювати (кинджалом); 2) ne-

рен. завдавати великого горя.

ројgп∥е́е f l) жме́ня, пригорща;

о ~ de main рукостие́ рогипест 1) жмена, пригорида, 0 ~ de main рукостискання; 2) ручка, рукойтка; ефес (шпаги, шаблі); 3) перен. купка, невелика кількість; ~ et m 1) анат. зап'я-

сток; 2) общла́г рукава́.

poil m 1) волосся (на тілі);

~ follet пушо́к (на обличчі); 2) ~ 1011et нушок (ми оолити), 2, шерсть; 3) масть (тварини); de tout ~ перен. усіх мастей; ~ и, -е adj волосатий, волосатий, волосатий.

poinçon m 1) шило, пробивач; 2) штемпель; тавро; ~ner vt 1) штампувати; штемпелювати; 2)

пробивати (залізничний квиток).

poindre* vi 1) займатися, світати; 2) ледве пробиватися, сходити (про рослики).

poing m 1) кулак; 2) кисть

руки.

point I m 1) грам. крапка; 2) пункт, точка, місце; ~ du départ вихідна точка; спорт. старт; ~ de ralliement збірний пункт; ~ de ralliement збірний пункт; ~ de mire точка прицілювання; 3) перен. міра; межа́; à tel ~ до такої міри; mettre au ~ розробити; завершити; 4) очко (*y грі*); О ~ du jour світанок; ~ de vue точка зору; être sur le ~ de ... готуватися до ...; loc. adv.: de ~ en ~ точно, точнісінько; а ~ до речі, вчасно, упору.

point II adv ні; ніскільки, зовсім ні, анітрохи; ~ du tout зовсім

ні, аж ніяк, анітрохи.

pointage m 1) наводка (гармати, оптичного приладу); ~ direct пряма наводка; 2) відмітка (при

реестрації, переклику).

роіпtе f 1) вістря; верхівка, кінчик; 2) колючка, шпйлька; штифтик; 3) перен. гострота, гра слів; О à la ~ du jour на світа́нку; à la ~, sur la ~ des pieds нав-

шпиньках, навшпиньки.

роіnter I vt 1) відмічати крапками, знаками; пунктирувати; 2) наводити (гармату, оптичний при-/

лад); прицілюватися.

- pointer II 1. vt колоти, проколоти; 2. vi 1) підніматися, здійматися, злітати (про птаха, літака); 2) сходити, рости.

pointeur m 1) війські навідник; 2) табельник,

pointu, -e adj 1) гострий, загострений; 2) дріб'язковий; 3) педантичний.

pointure f розмір, номер (взут-тя, рукавичок).

роіг $||e f 1\rangle$ груша; 2) грушовидний предмет; 3) розм. дурень, шляпа; \sim ier m груша (дерево). роів m горох; горошина; petits

зелений горошок.

poison m отрута.

poissard, -e 1. adj простонарод-ний; 2. f 1) торговка рибою; 2) перен. базарна баба.

polsson m pи́ба; 🗘 ~ d'avril першоквітневий жарт; ~ nerie f рибна торгівля; ~ neux, -neuse adj рибний, багатий рибою; \sim nier m, -nière f торгов ець, -ка рибою.

poitrinaire adj, s хвор ий, -а на

poitrine f 1) гру́ди; 2) гру-

poivr||e m пе́рець; О ~ et sel розм. з сивиною; ~ é, -e adj 1) заправлений перцем; 2) пікантний, правлении перцем, 2) пилитний (про анекдот, розповідь); ~ier m 1) перець (рослина); 2) перечниця. роіх f смола, вар.

роіа / смона, вар.

polaire adj полюсний; полярний.

polarité f фіз. полярність.

pôle m полюс,

poli. -e 1. adj 1) полірований,

гладкий; 2) ввічливий, чемний; 2. m лиск, глянс, поліровка.

police I f поліція; \sim de sûreté вшукна поліція; \sim criminelle розшукна поліція; карний розшук.

police II f поліс; ~ d'assurance

страховий поліс.

polici||er, -ère adj, s поліцейський.

pol||ir vt 1) полірувати, шліфувати; 2) освічувати; пом'якшува-ти (звичаї); 3) виправляти (стиль і т. п.); обробляти; ~issage m по-лірування; ~isseur, -isseuse 1. m. f полірува́льни к, -ця; 2. f полірувальний верстат.

роlisson, -ne 1. m, ј пустун, -ка; шибеник; гульвіса; 2. adj грайливий; пустотливий; бешкетний; бешкетний; \sim ner vi пустувати; гультяювати; \sim nerie f пустощі; гультяювання. politesse f ввічливість, чемність. politicien m, -ne f політик; ірон.

політикан.

politique 1. adj 1) політичний; 2) дипломатичний; 2. f 1) політика; 2) політиканство, хитрість; 3. т політик, політичний діяч.

роllи||er vt 1) опоганювати; 2) забруднювати; \sim tion f 1) опога-

нення; 2) забруднення. polonals, -e 1. adj польський; 2. т польська мова; 3. f полонез (танець).

poltron, -ne 1. adj боягу́зливий, малоду́шний; 2. m, f боягу́з, -ка; ~ nerie f боягузтво, малодуш-

poly... préf полі..., багато..., мно-

ro... polychrome [polikro:m] adj baraтоколірний.

polyclinique f поліклініка. polycopier vt розмножувати ко-

polyèdre m многогранник. polyglotte 1. adj багатомовний; 2. m, f поліглот.

polygone m 1) многокутник; 2) військ. полігон.

polynome *т мат.* многочлен.

polysyllabique 1. adj багатоскладовий; 2. т багатоскладове

polytechnique adj політехнічний.

polythéisme m політеїзм, многобожжя.

pommad∥e f пома́да; мазь; ~ ег помадити.

ротте f 1) яблуко; 2): \sim (s) de terre картопля; $\Diamond \sim$ de pin соснова шишка; \sim de chou качан капусти; 3) набалдашник (трости-

pommelé, -e adj: cheval ~ cíрий кінь у яблуках.

pommette f 1) вилиця; 2) кулька: кнопка.

pommier m яблуня.
pompe I f 1) урочистість, помпа; 2) пишномовність.

pomp||e II f Hacóc; ∼er vt накачувати (насосом).

pompeu||sement adv 1) пишно; 2) пишномовно; \sim x, -se adj пишний; урочистий; style ~ x пишномовний стиль.

pompier m пожежник.

ропсеац 1. т польовий мак; 2. adj invar червоно-гарячий, яскраво-червоний.

ponci||f, -ve 1. m прям., перен. шаблон, трафарет; 2. adj трафа-

ponction f мед. пункція, прокол. ponctu||alité f пунктуальність, іність; ~ ation f пунктуація; точність; ~el, -le adj пунктуальний, точний; ~er vt 1) поставити розділові знаки; 2) (de) відтіняти, підкреслювати (у промові).

pondaison f час кладки яёць.

pondér abilité f фіз. вагомість able adj фіз. вагомий; ~ation 1) фіз. рівнова́га; 2) урівнова́женість (характеру); ~ er ut урівноважувати.

pond||eur m плодовитий автор; ~ euse f добра несуща курка; ~ re* vt, vi нестися, класти яйця. poney [pone] m ло́ні.

ропt m 1) міст; tête de військ. плацдарм; 2) палуба. ponte f 1) кладка яець; 2) знесені яйця.

pont-levis m підйомний міст. ponton m понтонний \sim nier m військ. понтонер.

popul ||aire adj 1) народний; 2) популярний, загальнодоступний: ~ ariser vt популяризувати, робити загальнодоступним; ~arité f популярність.

popul||ation f (народо) населення; мешканці; ~ eux, -euse adj багатолюдний, перенаселений.

рогс [рэ:г] т 1) свиня, кабан;

2) свинина.

рогсеlaine f фарфор; фарфоровий посуд; manufacture de \sim фарфоровий завод.

porc-épic [park-epik] m зоол. ди-

кобраз.

porche m критий вхід, сіни. porch||er m, -ère f свинопас, свинар, -ка; \sim erie f свинарник. porcin, -e adj свинячий.

por \parallel e m по́ра ($u\kappa ipu$); \sim eux, -euse adj пористий, ніздрюватий;

~ osité f пористість.
port I m 1) порт, гавань; пристань; 2) перен. притулок, гавань.

port II m 1) носіння; \sim d'ar-

mes право носіння зброї; 2) вантаж; 3) постава, хода.

portable adj придатний для носіння (про одяг).

portail m портал, головний вхід. portant, -e adj: bien ~ здоро́вий; mal ~ нездоровий; Q à bout ~ loc. adv. вприту́л.

porte f 1) двері; ~ à claire-voie гратчасті двері; ~ vitree за-склені двері; mettre à la ~ прогнати, виставити за двері: fermer (або refuser, défendre) sa ~ à qп не приймати, не пускати когось у дім; de ~ en ~ loc. adv. з дому в дім; 2): ~, ~ соснете брама, ворота; ~ bâtarde хвіртка; 3) хід, шлях; 4) pl гірський прохід.

porte-avions m авіано́сець. porte-drapeau m прапороно́сець. portée [1) досяжність, відстань; livre à (la) ~ de la main книж-

ка, яку можна дістати рукою; à (la) ~ du fusil на відстані рушничного пострілу; 2) розуміння; être à la ~ de... бути приступним розумінню; 3) значення, важливість; 4) приплід.
porte-étendard m прапороносець

(у кавалерії).

portefaix m носильник.

portefeuille m 1) бумажник; 2) папка; 3) портфель.

portemanteau m вішалка. porte-monnaie m портмоне, гаманець

porte-parole m оповісник, глашатай; перен. рупор.

шатан; перен. рунор.

porte-plume m ручка (для пера).

porter 1. vt 1) нести, носити;

2) носити, тримати (у певному положенні); ~ la tête haute перен.

високо тримати голову; 3) приносити; завдавати; ~ un coup завдати удару; ~ atteinte à... завдавати шкоди; посягати на ...; 4) переносити, зносити; ~ bien son âge виглядати молодше за свої роки; 5) викладати, формулювати; ~ un arrêt винести вирок; ~ té-moignage свідчити; О ~ envie à ... заздрити; ~ ombrage à qu викликати підозру у котось; ~ qn sur la liste заносити котось до списку; ~ qn à l'ordre du jour оголосити комусь подяку в наказі; ∼ la main sur … підняти ру́ку на ..., посяга́ти на ...; \sim qn aux nues підно́сити кого́сь до небе́с; 2. vi 1) би́ти, стріля́ти; потра́и́нти, влучити; 2) (sur) мати відношення, стосува́тися; se \sim 1) вируща́ти, прямува́ти; 3) почува́ти себе́; se ~ bien почувати себе добре; se ~ mal почувати себе погано; 🗘 se ~ fort pour qn поручитися за когось.

porteu||rm, -se f носильни k, -ця. porte-voix m ρýπορ.

porti||er m, -ère f ворота́р, -ка;

швейцар, портьє.

рогійте f дверці (вагона, автомобіля і т. ін.).

portion f частина, частка: пор-

portrait *m* портрет, зображення. portugais, -e 1. *adj* португальський; 2. *т* португальська мова. **posage** *т* укладання, установлення.

 pose f 1) установлення; прокладання (шляху); закладання (бу-динку); 2) положення тіла, поза; 3) позування; 4) рисування, хизування, поза; 5) фото експозиція,

витримка. posé, -e adi солідний, статечний.

pos||er 1. vt 1) класти; ставити; поміщати; 2) закладати (будинок); 3) ставити, пропонувати; ~ une question поставити питання; 4) висувати, виставляти; $Q \sim les$ аг-mes скласти зброю; 2. vi 1) лежати, стояти; 2) позувати (художнику); 3) рисуватися, хизуватися; se ~ 1) сідати; поміщатися; ас приземлятися; 2) улаштовуватися; 3) ставити собі (питання, завдан- μ я); ~eur, -euse 1. m, f позе́р; 2. т укладальник.

positi||f, -ve 1. adj 1) позитивний; 2) ствердний, позитивний; 2. m 1) позитивний бік; 2) фото

позитив.

position f 1) положення, розта-шування; 2) військ. позиція; 3) посада, звания.

сада, звания.

possédé, -e 1. adj одержимий;
навіжений; 2. m, f навіжен|ий, -a,
posséder vt 1) володіти; 2) зна-

ти досконало.

possess||eur m володар, власник; ~ion f 1) володіння; 2) влас-

ність володіння

роssib||ilité f можливість; \sim le 1. adj можливий; 2. m можливе; laire son \sim le зробити все можливе; au \sim le у найвищій мірі, до неможливості; 3. adv можливо; le plus ~ le якнайбільше; le moins ∼le якнайме́нше; le plus souvent ~ le якомо́га часті́ше; le plus vite ~ le якомо́га шви́дше; le plus tôt ~ le якомо́га раніше.

postal, -e adj поштовий: carte

∼ листівка.

poste I f пошта, поштове відділення; поштамт; ~ restante до запитання

poste II m 1) пост, пункт; \sim d'observation спостережний пункт; 2) пост, посада; 3): ~, ~ de T.S.F., ~ de radio радіоприймач

poster vt виставляти, розставляти; se ~ зайняти місце, розташуватися.

тамуватном розтеті ро послідовність (y часі); \sim té f потомство; нащадки.

postface f післямова.

розтните adj посмертний. postiche adj 1) приставний; 2) фальшивий, штучний.

posti||er m, -ère f поштовий

службовень.

postul||ant m, -e f прохач, -ка; ~ation f клопотання; ~er vt напросити, домагатися; полегливо клопотати.

posture f 1) положення (тіла); поза; 2) положення, стан.

O .tourpot *m* горщик, глечик; ner autour du ~ ходити коло та навколо.

potable adj придатний для пит-

тя, питний.

potage m cyn; O pour tout ~ усього-на-всього.

potag||er, -ère 1. adj городній;

2. т город.

pot-au-feu 1. m 1) бульйон (м'ясний); 2) варене м'ясо з овочами; 3) казанок, горщик *(з м'я*com); 2. adj розм. обивательський. poteau m стовп.

potée f 1) повний горщик чоrócь; 2) розм. купа.

potelé, -e adj гладкий; пухлень-

potence f шибениця.

potentat m 1) воло́дар; 2) важна персона.

potentiel [potasjel], -le 1. adj noтенційний, можливий; 2. т потен-

 $pot \parallel erie f$ гонча́рне виробництво; \sim ier m гонча́р.

potin т розм. 1) шум, галас;

2) *pl* плітки; ~ er *vi розм.* роз-пускати плітки.

potion f mikerýpa. potiron m rapbýs. pou m (pl -x) во́ша.

poubelle f у́рна, я́щик для сміття́.

pouce m l) великий па́лець
(руки); ◊ manger sur le ~ noісти нашвидку, похапцем; se tourner les ~s бити байдики, сидіти без діла; 2) дюйм; п'ядь; раѕ un ∼ ні п'я́ді.

poucettes f pl наручники. poudr||e f 1) порошо́к; 2) пу́дра; 3) порох; 4) пил, порох; О jeter de la ~ aux yeux туману напускати ~er vt пудрити; ~erie f пороховий завод; ~eur, -euse adj пильний, запилений; запорошений; ~ière f 1) пороховий погріб; 2) порохівниця: ~ over vi піднімати

роції розм. 1) великі злидні, убозтво; 2) скнарість. роціаі розм.

гальо́рка (у театрі).

гальорка (у тештр).

poulain m лоша.

poul le f курка; 0 ~ mouillée,
cœur de ~ «мокра курка», нері-

шу́ча люди́на, тю́тя; \sim et m курча́; ~ette f 1)ку́рочка; 2): à la ~ette під білим соусом.

poulpe m восьминіг, спрут.

pouls [pu] m пульс. poumon m легеня; crier à pleins ~ s кричати на все горло.

poupard m, -е f здорова товстощока дитина.

poupe f корма (судна); vent en попутний вітер; перен. удача. poupée f 1) прям., перен. лялька; 2) манекен.

роироп т, -пе ј дитина, маля;

~ nière f я́сла (дитячі).

pour 1. préр для, заради, щоб; за; через; на; в; до; від; travailler ~ son pays працювати для своет країни; lutter ~ la paix боротися за мир; partir ~ Moscou поїхати до Москви; acheter ~ trois roubles купити за три карбованці; parlir ~ trois mois віїхати на три місяці; se fâcher ~ rien сердитися через дрібниці; ~ toute la vie на все життя; remêde ~ la grippe ліки від (проти) грипу; ~ expli-quer щоб пояснити; О mot ~ mot дослівний; loc adv.: ~ ainsi dire так би мовити; \sim lors тоді, у такому разі; loc. conj.: \sim que для того, щоб; \sim cela тому, через те; peu que якщо хоч трохи, варто лише́; ~ autant que наскільки можливо; 2. m: soutenir le ~ et le contre бути за і проти.

pourboire m чайові. роигсеаи т свиня, кабан. pour-cent m процент.

pourcentage m процентие відношення.

pourchasser ot переслідувати.

pourfendeur m хвалько́.

роипрагіегя трі переговори.
роиграгіегя трі переговори.
роиграгі 1. і пурпур, пурпурова
фарба; 2. трупуровий колір;
3. аді пурпурний, багряний.
роигдиоі 1. аду чому, чого; навіщо, для чого; с'еst тому, ось

чому; 2. т: le ~ причина, підстава.

роцгі|і, -е 1. adj 1) гнилий, зі-псований; 2) розбещений; 2. mгнилизна; \sim іг 1. vt гноїти, псувати; 2. vi гнити, псуватися; ~iture f 1), гниль; гниття; 2) перен. загнивання.

poursuillte f 1) переслідування, погоня; 2) судове переслідування, полоня, 2) судове переспаувания, позов; \sim vant m, -e f 1) проха́ч, -ка; 2) юр. позива́ч, -ка; \sim vre* 1. vt 1) переслідувати, гна́тися за ...; 2) домага́тися; 3) продовжу вати; 4) переслідувати судом; 2. vi продовжувати говорити.

pourtant adv однак, проте, всетаки.

pourtour m 1) коло; 2) круж-

ний шлях. роцгооі т юр. оскарження; ~ еп

grace прохання про помилування. роигчоіг* 1. vt (qn de qch) по-стачати, наділяти; 2. vi (à qch) піклуватися про щось; вживати заходів; se ~ запасатися.

pourvu que loc. conj. аби тільки, коли тільки.

1) паросток, пагін; pousse f 2) проростання, ріст.

poussé, -e adj 1) удосконалений, завершений; 2) детальний, доклад-

pouss||ée f 1) поштовх; натиск; sous la ~ під натиском; 2) удар, атака; 3) штовханина; 4) просу-

вання; \sim er 1. vt 1) штовхати; 2) вбивати, вганяти; 3) підганяти, спонукати; просувати; 4) доводити спонукати; просувати; 4) доводити до ...; ~ er à bout виводити з терпіння; 5): ~ er des cris кричати, скрикувати; ~ er des soupirs зітхати; 2. vi 1) рости, пускати паростки; 2) просуватися вперед; se ~ ег штовхатися; О se ~ ег dans le monde пробиватися в люди.

poussette f дитяча коляска; ручний візок.

poussière f 1) пил; порох; 2) бот. пилок.

poussin m курча.

poutre f тех. балка, брус. pouvoir* I 1. vt, vi могти, бути спроможним; n'en ~ plus бути неспроможним, не мати більше сил; оп реці можна; 2. v. impers.: il peut arriver que ... може статися,

що ...; se ~: il se peut можливо. pouvoir II m 1) влада; arriver ац ~, accéder au ~ прийти до влади; 2) властивість; можливість; спроможність; ~ d'achat купівельна спроможність; 3) повноваження

prairie f лука́, лужо́к. praticab||ilité f 1) здійсненність; приступність; 2) прохідність; ~ le adj 1) здійсненний, приступний; 2) прохідний, проїжджий; chemin ∼ le проїжджа доро́га.

praticien m, -ne f 1) практик;

практикуючий лікар.

pratiqu||e 1. adj 1) практичний; досвідчений; 3) доцільний; 2. f1) практика; застосування; 2) досвід, навичка; прийом; манера; 3) заняття; 4) заст. клієнтура; \sim е-ment adv 1) практично; фактично;

2) уміло; доцільно; ~ er vt 1) вико-нувати; здійснювати; 2) пробива-ти (oreip); прокладати (шлях); ~ er une brèche зробити пролом; 3) займатися чимсь; ~er la médecine займатися медициною; se ~er практикува́тися.

рге т лука, луг. préalable adj попередній; au ~

попередньо.

préambule m вступ, передмова. préau m майданчик, внутрішній

préavis m попередне повідом-

лення, попередження.

préca ire adj неміцний, ненадійний; ~ rité f неміцність, ненадій-

précaution f обережність, обачність; prendre ses ~s вжити запо-біжних заходів; ~ner vt застері-

précéd||emment adv колись, ра-ніше; перед тим; ~ent, re 1. adj попередній; 2. т прецедент; sans ~ ent безпрецедентний, безприкладний; \sim er vt іти попереду; передувати.

редувати.

ргесерt || е m 1) припис, настанова; 2) заповіт; ~ енг m, -гісе f наставни к, -ця.

ргесh || е m проповідь; ~ ег vt проповідувати; повчати; ~ енг m, -euse f мораліст, -ка; любитель, -ка, повчати.

precil[eux, -euse 1. adj 1) дорогоцінний; 2) манірний; 2. m манірність; 3. f манірниця; \sim osité fманірність; примхливість.

précipice m безодня, прірва. précipit amment adv швидко, стрімко; ~ation f 1) поспішність;

швидкість; 2) pl опади; ~er vt 1) скидати, валити; 2) прискорю-вати; se ~er 1) кидатися вниз; поринати; 2) бурхливо розвиватися; 3) поспішати, мчати; 4) хім. осідати.

précis, -e 1. adj точний, певний; 2. m короткий нарис, огляд; короткий курс; ~ ément adv точно; саме, якраз; ~ er vt визначати, уточнювати; ~ ion f точність, я́сність

précité, -e adj вищезгаданий. ргесос \parallel е adj ранній, скороспілий; передчасний; \sim ité f скороспілість; ранній розвиток.

préconçu, -e adj упереджений. précurseur 1. adj m який (що) передвіщає; signes ~s провісники; 2. т предтеча, провісник.

prédécesseur m попередник. prédestin||ation f призначення, визначення (наперед); ~ é, -e adj призначений, визначений (наперед); ~ er vt призначати, визначати (наперед).

prédéterminer vt dus. prédestiner. prédicat||eur m, -rice f проповідни|к, -ця; \sim ion f проповіду-

вання; проповідь.
prédiction f пророкування.
prédiction f перевага; прихильність

prédire* vt пророкувати.
prédispos er vt привертати; при-

ргентврияне и привергата, при-хиляти; ~ ition f схильність. ргентврияння, панування, панування; ~ ant, -e adj перева-жаючий, пануючий; ~ er vt. vt. переважати, панувати.

préémin || ence f вищість; перева́га; ~ ent, -е adj який (що) пе-

ревершує, переважний; видатний. préfabrique, -e adj збірний (про будинок тощо).

préface f передмова, вступ. préfér $\|$ able adj кращий; \sim é, -е 1. adj якому надається перева́га; 2. m, f улюблен ець, -иця; ~ ence f перевата; ~ er vt віддавати пере-

préfix||er vt заздалегідь визначати строк; ~ion f визначення

строку

préhistorique adj доісторичний. рге́judic∥е т шко́да, втра́та; аu ~ de ... на шко́ду; всу́переч; ~iable adj него́жий; шкідли́вий. préjug∥é т 1) упере́дження; 2) пере́дсуд; 3) припущення; ~er vt судити заздалегідь, вирішувати напере́д. prélart m брезе́нт.

prélever vt (sur qch) стягати, брати наперед, попередньо відраховувати.

préliminaire 1. adj попередній;

2. тр! попередні переговори.

ргенції т 1) муз. преліодія;

2) перен. вступ; 3) передвістя;

ет vi 1) муз. настроювати інструмент; 2) (à qch) починати щось. prématuré, -e adj передчасний.

завчасний.

prémédit ation f навмисність; avec ~ навмисно; ~ er vt замишляти. premi||er, -ère 1. adj перший; matières ~ères сировина́; le ~ venu перший-ліпший, перший стрічний; О потыте ~ мат. просте число; 2. *m* 1) другий поверх; 2): le ~ du mois перше число місяця; 3. *f* прем'єра; ~ èrement adv поперше, передусім.

premier-né m, première-née первіст ок, -ка. prémunir vt (qn contre qch)

охороняти; застерігати.

prenable adj піддатливий спо-

prenant, -e adj 1) який (що)

бере; 2) який міцно скріплює (про клей тощо); 3) чіпкий; 4) захоп-

люючий, хвилюючий. prendre* 1. vt 1) брати, узяти; c'est à ~ ou à laisser або ... або ...; одно з двох; 2) захоплювати, віднімати; 3) схопити, спіймати; ~ au dépourvu захопити зненацька; ~ en faute, ~ en flagrant délit захопити на місці злочину; 4) приймати (всередину); істи, пити; \sim du thé пити чай; 5) відправлятися в ..., ітй, їхати; ~ la mer вийти у море; ~ terre висадитися (на берег); ~ l'avion полетти (літаком); ~ l'autobus сісти в автобус; ~ le train сісти в поїзд; 6) надіти, почати носити; ~ le deuil надіти траур; 0 ~ de l'age cтаріти; ~ des couleurs poжевіти, ставати рум'яним; ~ courage насмілитися; ~ froid застудитися; ~ fait et cause pour заступитися за ...; ~ feu загорітися, спалахнути; ~ place сісти; ~ garde остерігатися; ~ l'air, ~ le îrais прогулятися, подихати (свіжим) повітрям; ~ гасіпе пустити корені; с contact встановити корені; с contact встановити контакт; с qn en grippe незлюбити когось; qu'est-ce qui vous prend? що це з вами?; 2. рі 1) укоренитися, поширитися; 2) пристанти приципати; 3) заможени вати, прилипати; 3) замерзати, вкриватися кригою; se ~ 1) (à)

зачіплятися: схопитися за ...: 2) (à faire qch) братися, починати.

preneu||r m, -se f покупець, споживач, -ка.

prénom m ім'я́.

préoccup|ation заклопотаність, занепокоєність; піклування; ~er vt дуже турбувати, непокої-ти; se ~er бути дуже зайнятим, заклопотаним

préparat | eur m, -rice f препара-

тор; лаборант, -ка.

prépar atifs m pl приготування; ~ation f 1) підготовка; 2) хім. препарат; ~atoire adj підготовпрепарат; чий; \sim er vt готувати.

prépondér ance f переважання, перева́та; ~ ant, -e adj 1) перева́жний, переважа́ючий; 2) вирішальний (при розподілі

prépos||é m, -е f наглядач, -ка; ~ de la douane митний доглядач; ~er vt (qn à qch) приставити, призначити, доручити нагляд. près 1. adv 1) близько, біля, по-

руч; tout ~ зовсім близько; loc. adv.: à peu ~, à peu de chose ~ майже, приблизно; à cela ~ -за винятком; de ~ поблизу, поруч; 2) крім, за винятком; à quelques радез ~ крім декількох сторінок; 2. prép при; ~ le gouvernement при уряді.

présag ||e m передвістя; ~ er vt

передвіщати; передбачати.

presbyte adj далекозорий. préscolaire adj дошкільний. préscri||ption f 1) наказ, розпоря́дження; 2) рецепт (лікаря); ~re* vt 1) наказувати; 2) прописувати (ліки).

préséance [preseã:s] f старшинство, першість.

présence f присутність.

ргезепсе ј присутисть, ргезепт I m подарунок. ргезепт II, -е 1. adj 1) присутній; \sim 1 тут!, е!; 2) теперішній; 2. m 1) теперішній час; а \sim тепер, нині; 2) pl присутні.

présentable adj показний. présent lation f 1) представлення когось комусь; демонстрація; 2) пред'явлення; ~er ot 1) пред-ставляти когось, знайомити; 2) пред'являти; 3) подавати; пропонувати; 4) показувати; 5) викладати; ~ une théorie викласти теорію:

рге́вегу||atif, -ative 1. adj запо-біжний, захисний; 2. m запобіжний за́сіб; \sim ation f запобігання; профіла́ктика; \sim er vt охороня́ти;

запобігати.

présid||ence f 1) головування; президентство; \sim ent m, -e f голова; 2) президент; \sim entiel, -le adj президентський; \sim er 1. vt: головувати; 2. vi (a qch) керувати чимсь.

présompt||ion f||1) припущення; 2) зарозумілість, самовдоволення; ~ ueux, -ueuse adj гордовитий, зарозумілий:

presque adv майже. presqu'île f півострів. pressage m пресування.

pressant, -e adj 1) наполегливий, настійний; 2) терміновий, невідкла́дний.

presse I f npéca. ргеззе і / преса.

ргеззі е ІІ f 1) прес; 2) друка́рський верста́т; 3) поснішність; \sim $\acute{\mathbf{e}}$, -e adj спішний, терміно́вий; être ~ é поспішати.

pressent||iment m передчуття; ~ir* vt 1) передчувати; 2) вивідувати, зондувати.

press er 1. vt 1) тиснути, вичавлювати, давити, пресувати; 2) стискати; ~ les rangs зімкнути ряди; 3) квапити, прискорювати; ~ le раз прискорити коду; 4) (de qch) наполягати; докучати; ~ de questions закидати питаннями; 2.

vi бути спішним, невідкладним; cela ~ е це не терпить зволікання; se ~ 1) поспішати; 2) товпитися; ~ion f 1) тиск; 2) перен. гніт; ~ oir т прес (для винограду).

pressur | age m 1) вичавлювання (плодів); 2) перен. вимагання; ~er vt 1) вичавлювати, давити під пресом; 2) перен. душити податками; вимагати.

prestance f показність, велична осанка.

prestation f 1) надання; ~ de serment прийняття присяги; 2) оподаткування; повинність; 3) грошова допомога.

prest le adį моторний, спритний;

esse f жва́вість, спритність.
prestidigitat eur m фо́кусник; ~ ion f показування фокусів. prestig||e m 1) авторитет, прес-

тиж; 2) чарівність; ~ieux, -ieuse

adj чарівний, чудесний.

présum||able adj допустимий,
імовірний; ~ er vt допускати, припускати.

présuppos||er vt припускати;

~ ition f припущення.

prêt I m позика; maison de ~

позичкова ка́са; ломба́рд. prêt II, -e adj (à qch) гото́вий; cхи́льний; \sim à tout гото́вий на все.

prétendant m, -e f претендент.

рrétend||re* 1. vt 1) вимагатн по праву; 2) хотіти, мати намір; 3) твердити, наполягати; 2. vi (a qch) домагатися чогось, претендувати на щось; ~ u, -e adj удаваний, так званий.

prête-nom m підставна особа. prétenti leux, -euse adj вимоглиий, вибагливий, претензійний;
on f вимога, претензія.

prêter vt 1) позичати, давати в борг; 2) давати; приділяти; ~ concours сприяти, підтримувати; ~ attention à ... звертати увату на ...; ~ à la critique дати привід до критики; 3) приписувати; 🗘 ~ l'oreille прислухатися; насторожуватися; ~ le flanc підставити фланг під удар (противника); перен. дати привід до нападок; se ~ (à) погоджуватися; піддаватися; les circonstances s'y prêtent обставини цьому сприяють.

prêteu||r m, -se f позикода́вець;

preteu∥r m, -se ј познаодавад, ~ aux gages лихвар.
prétext∥e m привід; un ~ plausible пристойний привід; ~ er vt висувати як привід, посилатися на шось

ртêtre m священик; жрець. preuve f 1) довід, доказ, під-става; свідчення; faire ~ de ... довести; accepter sans ~s прийняти на віру; повірити на слово; 2) перевірка (розв'язання задачі тощо). prévaloir* vi матн перевату; se

(de qch) хвалитися.

prévaricat || eur, -rice adj, s несумлінн ий, -a; ~ion f службовий злочин.

рге́ven || апсе f люб'я́зність, послужливість; \sim ent, -e adj люб'я́зний, послужливий; \sim ir* vt попе реджати; запобігати.

préventi||f, -ve adi попере́джувальний, запобіжний; détention ~ ve попере́днє ув'я́знення; ~ on f 1) перебування під слідством; 2) попередне ув'язнения; 3) упередження.

рге́уепи, -е 1. adj сповіщений, попере́джений; 2. m, f обвинува́чен ий, -а, підсудн ий, -а.

prévision f передбачення, здогад. prévoir* vt передбачати.

prévoy lance f передбачення; пе-~ant, -e adi neредбачливість; редбачливий.

prier vt 1) просити; je vous (en) prie прошу вас, будь ласка; se faire ~ примушувати просити себе; 2) запрошувати; 3) молитися.

prière f 1) прохання; 2) молитва.

на перший погляд; О de ~ abord насамперед, з самого початку; de

~ saut зразу, раптом.

prime II f премія, нагорода.

primer I l. vi займати перше місце, бути першим; 2. vt випере-

primer II vt преміювати. primesauti||er, -ère adj безпосередній, імпульсивний.

primeur f 1) pl páнні о́вочі; 2) primevère f бот. примула,

primiti||f, -ve 1. adj 1) первинний; основний; первісний; couleurs ~ves основні кольори; 2) примітивний, простий; 2. m pl первісні люди.

primordial, -e adj 1) первісний; 2) першоря́дний, головний.

prince m, -sse f князь, княгиня,

княжна; принц, принцеса. principal, -e 1. adj головний, основний; 2. т 1) головне, істот-

не; 2) начальник, глава, хазяїн; директор ліцею.

principauté m князівство.

principe m 1) початок, первопричина; 2) принцип; закон (нау-ковий); 3) pl моральні правила,

моральні устої.

printani ||er, -ère adj весняний,

весінній.

printanisation f яровизація. printemps m весна.

priorit laire adi першочерговий:

~ é f пріоритет, першотерговил, pris, -e adj 1) узятий, запози-чений; 2) (de qch) уражений; О fleuve ~ замерзла річка; taille

bien ~e струнка талія.

prise f 1) взяття, захоплення; d'essai взяття проби; ~ de terrain as, посадка; \sim de parole виступ, промова; \sim de vues (кіно) зйомка; ~ de son звукоза́пис; faire une ~ de sang узя́ти кров (для аналізу); donner ~ à да́ти привід; ~ de corps арешт, затри-мання; 2) здобич, трофей; lacher ~ випустити з рук; повернути за-хоплене; 3) разова доза (ліків);

4) затвердіння; замерзання. priser I vt 1) оцінювати; 2) поважати, шанувати,

priser II vt: ~ du tabac ню́хати тютю́н.

priseu|| г м, -se f оцінни|к, -ця.
 prison f в'язниця, тюрма;
 mier, -nière 1. adj ув'язнений;
 2. м, f арештант, -ка, ув'язнений,
 а, в'язень; ~ nièr de droit commun карний злочинець; ~ nièr de guerre військовополонений.

privation f 1) втрата; позбавлення; 2) нестаток, нужда.

privé, -e adj приватний, особистий.

priver vt (qn de qch) позбавляти.

privilège т привілей, пере

ргіх т 1) ціна, вартість; с de faveur знижена ціна; с fixe тверда ціна; с raisonnable приступна ціна; de дорогий, дуже цінний; au с de ... ціною чогось; à vil за бездінь; à tout за всяку ціну; 2) премія, нагорода; приз; с d'honneur почесна нагорода; grand головний приз.

probab||ilité f імовірність, правдоподібність; \sim le adj імовірний, правдоподібний; \sim lement adv певно, мабуть.

probant, -e adj доказовий, переконливий.

prob $\|\mathbf{e}\ adj$ чесний; \sim ité f чес-

ргосе́d||е́ m 1) спосіб дії; 2) прийом, спосіб, ме́тод; підхід; \sim industriel технологія; \sim de fabrication технологічний процеє; \sim es agricoles агроте́хніка; \sim er vi 1) діяти, чинити; 2) (a qch) пристунати до, братися за; 3) (de qch) походити з, від; розвиватися з,

proces m по́зов, судови́й проце́с.

processus [prosesys] m процес, хід розвитку.

ргосès-verbal *m* протоко́л. prochain, -e 1. adj 1) бли́зький, найбли́жчий; 2) насту́пний, майбу́тній; l'année ~e насту́пного ро́ку; 2. *m* бли́жній, бли́зький; ~ement adv ско́ро, незаба́ром.

року; 2. *m* олимпи, олизьки, ~ ement adv скоро, незабаром. ргосне 1. adj близький, ближній; 2. *m* pl родичі, близькі; 3. adv поблизу, близько.

proclam||ation f 1) проголошення, обнародування; 2) прокламація, звернення; ~er vt проголошувати.

procréer vt породжувати.

procurer vt доставляти, добувати; se ~ забезпечувати себе, роздобувати.

prodigal | ement adv марнотратно; ~ ité f марнотратство.

prodig $\|e m$ чýдо, ди́во; \sim ieux, ieuse adj 1) чуде́сний, чудо́вий, ди́вний; 2) надзвича́йний, колоса́льний.

ргоdіgu∥е 1. adj марнотра́тний; \Diamond enfant \sim блу́дний син; 2. m, f марнотра́т, -ка; \sim er vt розтринькувати, марнотра́тити; se \sim er не шкодува́ти себе́.

ргоduct||eur, -гice 1. adj продуктивний; 2. m, f виробни́|к, -ця; виробни́чни|к, -ця; ейг, -ive adj продукти́вний; \sim ion f 1) виробни́цтво; \sim ion en série серійне виробни́цтво; 2) проду́кт, проду́кція; \sim ion agricole сільськогоспода́рська проду́кція; 3) продукти́вність; 4) пред'явлення (документів і τ . n.); \sim ivité f продукти́вність.

produire* vt 1) виробляти товари; 2) породжувати, викликати; з) д≱вати прибуток; 4) творити, створювати; 5) показувати, представляти; ~ des titres показати документи; 6) висловлювати; ~ ку; se ~ 1) виявляти свою дум-ку; se ~ 1) виявляти себе; 2) виступати (на сцені).

ргодиіт т 1) продукт, виріб;

прибуток, доход; 3) приплід;

мат. добуток.

proémin lence f опуклість, випуклість; \sim ent, -e adj опуклий, випуклий.

profan||e 1. adi неосвічений, темний; 2. т, f невіглас, профан; er vt опоганювати, оскверняти. proférer vt промовляти, вислов-

люватися.

profess||er vt 1) відкрито, прилюдно визнавати; наслідувати (погляди, переконання); 2) займатися; ~ la médecine займатися медициною; 3) викладати; ~eur m викладач; ~ion f 1) професія, поса́да; 2) відкри́те визна́ння; ~ion de foi кре́до, си́мвол ві́рн; перекона́ння; ~ionnel, -le adj професійний; ~oral, -e adj професорський, учительський.

profil m профіль; se ~er вимальовуватися, окреслюватися.

profit m прибуток, вигода, користь; ан \sim de ... на користь; \sim able adj прибутковий, вигідний, корисний; \sim er vi 1) (de) мати вигоду, користь, прибуток; скористатися; 2)(a) приносити користь; **eur** m, **euse** f рвач; спекулянт,

profond, -e 1. adj 1) глибо́кий;

2) глибокодумний; 2. т глибина,

глибочінь; ~ eur f глибина.

profus, -e adj рясний, щедрий;
~ion f велика кількість, числённість; ще́дрість; à ~ion у достатку.

progéniture f потомство.

progrès m 1) прогрес, розвиток;

ўспіх, досягнення.

ргодгеся вет и досягати успіхів, прогресувати; сіт, січе аdj поступовий; успішний; прогресивний; сіоп f 1) прогресування; поступовий розвиток; успіхи; 2) мат. прогресія; сіste adj передовий, прогресивний.

prohib | é, -e adj заборо́нений; er vt забороняти; ~itif, -itive adj заборо́нний; ~ition f заборо́на. proie f 1) здо́бич; 2) же́ртва; être en ~ à qch бу́ти же́ртвою

чогось; мучитися чимсь.

projectillf, -ve adj метальний; le m снаряд; ~ le téléguidé снаряд, керований по радіо; ~ оп f 1) кидання, метання; 2) відобра-ження, проектування; ~on d'un film показ, демонстрація фільму; 3) мат. проекція.

ргојет m 1) проект, задум, план; \sim de loi законопроект; former un \sim скласти план; 2) ко-шторис; \sim er vt 1) кидати; 2) ϕi з відбивати (зображення); 3) про-ектувати, задумувати; 4): ~ un ктувата, задумувата, 41. ~ unifilm демонструвати фільм; se ~ er 1) падати (про тінь); 2) виступати, стирчати (про будинок і т. ін.). prolitique adj 1) який (що) побатиля в проставать про

роджуе; 2) плодючий, плідний. prolix e adj багатослівний; дов-

гий; \sim ité f багатослівність.

prolong lation f продовження; ιop . пролонгація; \sim ement m продовження, подовження; ~ er vt

продовжувати, подовжувати.

promen||ade f 1) прогулянка,
гуляння; 2) місце прогулянок; ~er vt водити гуляти; О ~er ses regards sur ... обводити поглядом; se ~er гуляти, прогулюватися; allez-vous ~eri розм. забирайтеся!, ідіть геть!; \sim eur m, euse f гуляюч ий, -а.

promesse f обіцянка; manquer

à sa \sim не дотримати обіцянки. promettre* 1. vt 1) обіцяти; \sim monts et merveilles обіцяти золоті гори; 2) передвіщати; 2. vi подавати надії; se ~ 1) мати намір, задумувати; 2) розраховувати, сподіватися; 3) дати один одному слово; обіцяти щось один одному. promis, -e 1. adj обіцяний; 2. m.

f наречен ий, -a. promiscuité (1) скупченість,

тіснота; 2) тісна близькість. promontoire *m геогр*. високий

promot $\|$ eur m, -rice f ініціатор. promotion f 1) надання чину; підвищення (по службі); 2) випуск (учнів); 3) військ. призов. promouvoir* vt просувати, під-

вишувати (по службі).

рготр [рт5], -e adj 1) швидкий, скорий, прудкий, спритний;
2) винахідливий, кмітливий; ~ а la riposte винахідливий, дотепний; запальний, гарячий; ~ itude f 1) швидкість, моторність, проворство, спритність; 2) винахідливість, дотепність, кмітливість; 3) запальність, гарячність.

promul|gation f обнародування; ∼guer υt обнародувати; ~guer une loi видати закон. prôn \parallel e m про́повідь; \sim er 1. vt1) проповідувати; 2) вихваляти, звеличувати; 2. vi читати нотації, вичитувати, пробирати.

prononcé, -e adi різкий, різко

виражений, підкреслений.

prononcler i. vt вимовляти, промовляти; 2. vi 1) уквалювати, постановляти; 2) висловлювати свою думку; se ~ висловлюватися; ~iation f вимова, говірка.

ргопоstі∥с [ргопоstіk] т 1) про-рокування; 2) ознака; 3) прогноз; ~ quer vt передвіщати, пророкувати.

propag||ateur, -atrice 1. adj 1) який (що) поширює; 2) який (що) розмножує; 2. m, f поширювач, -ка; розповсюджувач, -ка; \sim ation f 1) розмноження; 2) поширення, розповсюдження; ~er vt 1) розмножувати; 2) поширювати, роз-повсюджувати; se ~ er 1) роз-множуватися; 2) поширюватися, розповсюджуватися.

prophète m пророк. prophét||ie [profesi] f проро́цтво, пророкування; ~ique adj проро-

чий; ~iser vt пророкувати. propice adj 1) сприятливий; 2)

прихильний.

propos m 1) слово; мова; розмова; 2) лихослів'я, пересуди; 3) мова, 2) мотив: намір; à tout ~ з усякого приводу; à ~ de ... з приводу ...; à ~ de rien без усякого приводу; à ~ до речі; mal à ~ не до речі, недоречно, не-вчасно; à се ~ у зв'язку з цим;

à tous ~ увесь час; у кожному випадку; de ~ délibéré навмисне; O à ~ de bottes розм. ні до ладу́

ni до прикладу; 4) рішення.
ргороѕ∥ег vt пропонувати; se ~: se ~ de ... ма́ти на́мір, ма́ти на меті; ~ition f 1) пропози́ція, пропонування; sur la ~ de ... за пропозицією, на пропозицію; 2) геом.

теорема; 3) грам. речення.
ргорге I 1. аdj 1) власний; de sa ~ main власноручно; 2) вла-стивий, притаманний; 3) справжній, дійсний; 4) (à qch) придат-ний, годящий; зручний; здібний; ~ à tout придатний на все; ~ à тіеп ні до чого не придатний; 2. т

гіеп ні до чо́го не придатний; 2. т
1) особливість, властивість, якість;
2) справжне, дійсне значення; le
— et le figure пряме і переносне
значення; 3) pl: — s власність.
propre II adj 1) чистий, охайний; 2) пристойний; — ment adv
1) чисто; 2) пристойно; вміло; 3)
то́чно; власне, по су́ті; — ment dit,
— ment parlant, à — ment parler
власне кажучи; — té f чистота,
охайність. охайність

proprié||taire m, f власни к, -ця; домовла́сник, -ця; \sim foncier зем-левла́сник; поміщик; \sim té f 1) вла́с-

невласник, помінцик, чет трыда-ність; 2) маєток; 3) властивість. ргорців ещ 1. аdj який (що) приводить у рух; 2. т двигу́н; гіf, -ive adj який (що) штовха́е, рухае вперед; ~ion f проштовхування; тя́га; рух (уперед). prorog∥atif, -ative adj яки́й(що)

відстрочує; ~ation f відстрочка; продовження чинності; ~er vt відстрочувати, продовжити чинність.
ргосспіртіоп f 1) вигнання, ви-

силання; 2) скасування; ~ire* vt 1) виганяти, висилати; 2) виключати; 3) скасовувати; ~it, -e 1. adj скасований; 2. m, j вигнан ець, -ниця, заслан|ий, -a.

prospect||er vt геол. проводити досліджування, розвідування, розвідування, розвідування, розвідування, дослідження.

prospère adj процвітаючий. prospér||er vi процвітати; ~ lté

f процвітання, добробут.

prostern||ation f, ~ement m 1) земний поклін; 2) перен. раболіп-ство; низькопоклонництво; se ~ er 1) падати ниць; 2) раболіпствувати; низькопоклонничати.

ргоtесt||eur, -rice 1. adj захисний, запобіжний; 2. m, f заступник, -ця, покровитель, -ка; ~ion f 1) заступництво, покровительство, протекція; 2) захист, охорона. protège-livre m обкладинка, об-

гортка.

protéger vt 1) протегувати, робити протекцію, покровительствувати; 2) захищати, охороняти.

protest||ation f 1) заява, засвідчення; запевнення; 2) протест; ~ er vi 1) (contre qch) протестувати проти чогось; 2) (de qch) запевняти в чомусь.

protocole m 1) протоко́л; 2) це-

ремоніал, етикет.

protubér||ance f 1) опуклість; виступ; 2) pl астр. протуберанці; ~ ant, -e adj опуклий, випнутий. proue f ніс (судна).

prouesse f хоробрість, геройство, подвиг.

prouver vt доводити; виявляти, свідчити.

13 959-1

proven||ance походження; \sim ant, -e adj який (що) походить з ..., від ...

provençal, -e 1, adj провансальський; 2. *т* провансальська мова. provenir* vi (ê) (de) походити, виникати.

proverb||e m прислів'я, приказка; passer en ~ стати приказкою; ~ial, -e adj який (що) має характер прислів'я (приказки); загальновідомий.

providence f 1) провидіння; 2) перен. покровитель, добрий геній. ргоvіпс||є f 1) провінція; 2) жителі провінції; ~ial, -е 1. adj провінційльний; 2. m, f житель, -ка провінції, провінціал, -ка.

proviseur m директор ліцею

Франції).

provision f запас; продоволь-ство; провіант; ~s de guerre боеприпаси.

provisionnel, -le adj попередній. provisoire adj 1) тимчасовий; 2) попередній.

ргоvодиег vt (à faire qch) 1) підбурювати, провокувати; 2) викликати, спричиняти. f близькість, суміж-

ргодиние / олиолизи, ність; à ~ поблизу. ргиde 1. adj удавано доброчестичний. ний; перебільшено соромливий; 2. f недоторка.

prud||emment adv обере́жно, оба́чно; \sim ence f обере́жність, обачність, обачність, розсудливість; раг ~ епсе з обережності; ~ ent. - е adj обережний, обачний, розсудливий.

prun∥e f слива; О pour des ~ es через дрібниці; даремно; ~eau m 1) чорнослив; 2) розм.

prunelle f 1) тернова ягода; 2).

ргипіег т сливове дерево, слива. prussien, -ne adi прусський pseudonyme m псевдонім.

риапі, -е аd і смердючий, во-нючий; ~еиг і сморід. ривії іс, -que 1. ad і публічний; суспільний; народний; держанний; усплыний, пародани, державний; finances ~ ques державні фінанси; 2. т публіка; grand ~ широка публіка; еп ~ при всіх, публічно, прилюдно.

publication f 1) публікація, оголошення, обнародування; 2) виопублікування, випуск дання,

(книжки); 3) опублікування, випуск, (книжки); 3) опублікований твір, publicitaire adj рекламний. publicité f 1) гласність, прилюдність; livrer à la ~ розголосити; 2) громадськість; 3) реклама оголомення об'ява ма, оголошення, об'ява.

publier vt 1) опубліковувати; 2) розголошувати; 3) випускати

(книжку).
puce f блоха; O avoir la ~ à l'oreille дуже турбуватися, триво-

житися.

pucelle f діва; la Pucelle d'Òr-léans Орлеанська діва, Жанна д'Арк.

pudeur f соромливість, цнотли-

вість, доброчесність.

ридівопа, -е adj надмірно соромливий.

pud∥icité f dus. pudeur; ~ique adj цнотливий, соромливий.

puer 1. vi воняти; 2. vt смердіти, негриемно пахнути.

puéril, -e adj дитячий, хлопча-

чий; легкова́жний; ~ilé f дитя́-чість, хлоп'я́цтво, легкова́жність. pugilat m кулачний бій.

puis adv потім, далі, після; et потім; et ~ après? ну, а далі що?

puisage m черћання, вичерпу-

puisard m 1) стічна яма, по-мийна яма; 2) тех. відстійник.

> puis∥ement m ∂us. puisage; ~er vt 1) черпати; 2) перен. запозичати; ~ ette f черпачок; ~ oir т черпак.

puisque conj тому що, через те

що, якщо́, коли́, раз. puiss||amment *adv* могутньо, дуже сильно, потужно; ~ance f 1) влада, панування; 2) могут-~ance f ы влада, панування; 2) могут-ність, міць, сила; 3) держава; 4) потенція, можливість; спромож-ність; ~ ance d'achat купівельна спроможність; еп ~ ance в потен-ції; 5) мат. степінь; 6) потужність, сила; ~ ance motrice рушійна сила; \sim ant, -e adj 1) могу́тній, си́ль-ний; 2) впливо́вий.

рuits m 1) криниця; колодязь; 2) свердловина; ~ de pétrole наф-това свердловина; 3): ~, ~ de mine, ~ de carrière шахта; О un ~ de science кладезь премудрості. pullul ation f, ~ement m 1) ки-шіння; 2) швидке розмноження; ~er vi 1) кишіти; 2) швидко роз-

множуватися. adį легеневий; pulmon||aire ~ ique m, f хво́р|ий, -а на леге́ні. pulp∥e f м'я́коть (овочів, плодів); ~eux, -euse adj м'ясистий.
pulsation f биття пульсу, пуль-

pulvérulent, -e adj 1) порошкоподібний, розпилений, розпорошений; 2) вкритий пилом.

punaise f 1) клоп; 2) кнопка (канцелярська).

рип∥ir vt кара́ти, покара́ти; ~ition f ка́ра, пока́рання.

pupille I [pypil] m, f вихова-

нець, -ка. **púpille** II [pypil] *f анат.* зіниця. **pupitre** *m* 1) пюпітр, пульт; 2)

pur, -e adj 1) чистий, вільний від домішки; 2) чистий, ясний, прозо́рий; 3) справжній; 4) бездога́нний; 5) правильний (про мову, вимову); еп ~е регtе даре́мно, ма́рно; en ~ don да́ром, безпла́тно.

рите́ f 1) пюре; 2) розм. нужда́, неста́ток; être dans la ~ сидіти без гроша, без копійки.

pure||ment adv 1) чисто; я́сно; бездога́нно; 3) єдино, тільки, виключно; 0 ~ et simplement просто, попросту; безумовно; ~ té f 1) чистота; 2) бездоганність; невинність; 3) правильність.

purg || atif, -ative 1. adj проносний (про ліки); 2. т проносне; ~ation f очищення шлунка; ~e f 1) проносне; 2) перен. чистка; ~ ег vt 1) давати проносне; 2) перен. очищати, прочищати; звільняти від; ~er une peine відбути кару. purifi cation f очищення; ~er

vt очищати.

purpurin, -e adj пурпуровий, яскраво-червоний.

pur-sang m чистокровний кінь. purul ence / нагноєння; ~ent, e adj-гнійний.

pus [ру] m гній.

pusillanim∥e 1. *adj* малодушний, боягу́зливий; 2. *m, f* боягу́з. ка; ~ité *f* малоду́шність, боягузтво.

putier m, putiet m черемха, черемшина.

putois m Txip.

putré faction f гниття; ~ fier vt гноїти; se ~ fier розкладатися. putride adj гнирий.

pylône m 1) apxir., тех. пілон; 2) радіощогла.

pyrénéen, -ne adj піренейський. python m зоол. пітон.

quadragénaire adj, s сорокаліт-

quadrangulaire adj чотирикут-

quadricolore adj чотириколір-

quadriennal, -e adj чотириріч-

quadrilatère adj чотиристоро́н-

ній, чотирибічний. quadrill||6, -e adj клітчастий, картатий; раріег ~ папір у клітинку; ~ег ut розграфлювати на

клітинки. quadrimoteur 1. adj. чотиримоторний; 2. т чотиримоторний літáк.

quadrupède adj зоол. чотириногий.

quadrupl $\|e \ adj \$ збільшений у чотири рази; \sim er vt збільшуватн в чотири рази.

quai т 1) набережна, пристань;

 перон, платформа (на вокзалі).
 qualifi (са і при та при називати, кваліфікувати, визначати.

qualité f 1) якість, властивість; ◊ ~ de citoyen громадянство; ~ de membre членство; 2) достоїнство, добра якість; de \sim якісний; de haute \sim високосортний; de \sim inférieure низькосортний.

quand 1. adv коли; depuis ~? з яких пір?, відколи?, з якого ча-су?; pour ~? на який час?, коли?; 2. coni коли; тоді як, тимчасом як; ~ тете все-таки, все ж, всупереч усьому; якщо навіть.

quant à ... loc. prép. що́до. quantième m число́ місяця, да́та. quantitati $\|f$, -ve adj кількісний, quantité f 1) кількість; 2) чис-

дианние ј ју килькить, 2 ј чих-ленність, маса, велика кількість, quarantaine ј 1) близько соро-ка; 2) сорок років; 3) карантин; и quarantile 1. adj 1) сорок; 2) сороковий; 2. m (цифра) сорок; \sim ième 1. adj сороковий; 2. m со-

рокова частина. quart m 1) чверть, четверта частина; 2): \sim , \sim d'heure чверть години; six heures moins ~ без чверті шість; six heures et \sim чверть на сьому; \circ pour le \sim

d'heure у даний момент; 3) військ. нічне вартування; мор. вахта; homme de ~ вахтовий; prendre le ~ стати на вахту; être de ~ бути на вахті; 4) кухоль.

quarteron m двадцять п'ять

(штук).

quartier m 1) чверть, четверть, четверта частина; 2) квартал (міста); 3) військ. місце стоянки, каза́рма; ~ général штаб-квартира; 4) пощада; помилування; faire ~ щадити життя.

quasi [kazi], ~ment adv майже, мало не, трохи не, ледве не;

наче, немов.

quatorz||e-1. adj 1) чотирнадцять; 2) чотирнадцятий; 2. т чотирна́дцяте число́; \sim lème 1. adj чотирна́дцятий; 2. m чотирна́дцята частина.

quatre 1. adj 1) чотири; четверо; à ~ учотирьо́х; tous (les) ~ усі че́тверо; О entre ~ усих вічна́-віч; se mettre en ~ із шку́ри лізти; 2) четвертий; 2. m 1) (цифра) чотири; четвірка; 2) четверте число.

quatre-saisons f: marchand des

продавець овочів.

quatre-vingt [-vɛ̃] adj ∂us. quatre-vingts; ~ ième [-vētjem] 1. adj вісімдесятий; 2. т вісімдесята ча-

quatre-vingts [-vel adi 1) Bicimдесят; 2) вісімдесятий.

quatrième 1. adj четвертий; 2. m 1) четверта частина; 2) п'ятий по-верх; 3. f четвертий клас.

quatriennal, -e adi чотирилітній. quatuor т муз. кварте́т; ~ à cordes струнний квартет.

que I (qu') 1. pron. inter. що?; qu'arrive-t-il? що сталося?; que di tes-vous? що ви кажете?; qu'est-il devenu? що з ним сталося?; 2. pron. relat. який, що; le livre que j'ai lu книжка, яку я прочитав; je retiendrai ce que vous m'avez dit я запам'ятаю те, що ви мені сказали; 3. adv скільки, який, чому; que de fois! скільки разів! (при вигуку); que n'êtes-vous pas venu? чому́ ви не прийшли́?; que je suis heureux! який я щасливий!

que II (qu') 1. conj щоб, що; для чо́го; чому́, че́рез що; якщо́; кай, нехай; тільки; ніж; il faut qu'il parte aussitôt треба, щоб він зараз же поїхав; пе... que... тільки, лише, лиш; je n'ai que dix roubles у мене тільки десять карбованців; 2. particule: qu'il soit ainsi хай буде так; qu'on ouvre la porte нехай

відчинять двері.

quel, -le adj який, що за, котрий; \sim le heure est-il? котра́ година?; ~ homme singulier! що за дивна людина!; ~ que ... який би не ..., як би не ..., щоб не ...; que soient les obstacles які б не були перешкоди; tel ~ такий, який є; у тому ж вигляді.

quelconque adj 1) який-небудь, який би не був, будь-який; ип prétexte \sim який-небудь привід; 2) розм. посередній; випадковий;

un ouvrage ~ посере́дня робо́та;

un ouvrage ~ посередня рооога, l'un ~ de... один з. quelque 1. adj 1) який-небудь, якийсь; деякий; 0 ~ рагт десь, де-небудь, подекуди, де-не-де; 2) pl кілька, декілька; en ~s mots кіль-кома словами; 2. adv приблизно,

близько, біля; il y a ~ cent ans майже сто років тому; ~ ... que ... які б ... не ...; ~ habiles qu'ils soient які б спритні вони не були. quelque chose pron щось, щонебудь.

quelquefois adv іноді, інколи, часом.

quelqu'un, -e pron 1) хто-не-будь, хтось; 2) pl (quelques-uns, ...-unes) деякі, декотрі quémand||er vi, vt жебрачити,

канючити; \sim eur m, -euse f жебрак, чка

qu'en-dira-t-on m: les ~ люд-

ські пересуди, поголоска.

querell р сварка; розбрат; суперечка; chercher ~ à ... шукати
приводів до сварки; épouser la ~ de qn стати на чийсь бік; \sim er 1. vtлаяти, сварити когось, докоряти комусь; 2. vi, se \sim er сваритися; \sim eur m, -euse f сварлива людина.

quérir vt: aller ~ піти за ...;

envoyer ~ послати за ..

qu'est-ce que? pron. inter. що?; qu'est-ce que c'est? що це такé?; qu'est-ce que vous lisez що ви читаєте?

qu'est-ce qui? pron. inter. що?; qu'est-ce qui arrive? що сталося?

question f пита́ння; пробле́ма; les ~s de détail окре́мі пита́ння; aborder la ~ порушити питання; trancher une ~ поставити відверто питання; mettre en ~ поставити під сумнів; voici la personne еп ~ ось людина, про яку говорили; ~ naire m питальник, анкета; ~ner vt (sur qch) питати, розпитувати.

quêt ||e f 1) збір пожертвувань;

2) шукання, розшуки; se mettre en ~ de ... приступити до розшуків; ~er 1. vt шукати, добиватися чогось; 2. vi збирати пожертвування; \sim eur m, -euse f збира́ч, -ка пожертвувань.

queue f 1) хвіст; О sans ~ пі tête без початку і без кінця; без-ладний; tirer le diable par la ~ терпіти нужду, бідувати; 2) черга;

faire la ~ стояти в черзі.
qui 1. pron. inter. хто?; ~ est
là? хто там?; О ~ que ce soit
хто б не був; 2. pron. relat. котрий, який; le livre ~ est sur la table est un manuel книжка, яка лежить на столі, підручник.

quiconque pron той хто, усякий

хто; кожний хто, хто тільки. qui est-ce qui? pron. inler. хто?; qui est-ce qui est venu? хто прийшо́в?

quiétude f дущевний спокій, спокій.

quignon m окраєць хліба.

quille I f кіль судна.

quille II f ке́гля.

quinaud, -e adj присоромлений. quincaille f 1) залізний това́р; розм. мідні гроші.

quinquagénaire adj п'ятдесятирічний.

quinquenna||1, -e adj п'ятирічний; plan \sim п'ятирічний план; période \sim le п'ятирічка; \sim t m

п'ятирічка. quint, -e adj п'ятий.

quinte f 1) муз. квінта; 2) альт (муз. інструмент); 3) затяжний приступ кашлю.

quintuplle adi п'ятикратний: \sim er vt збільшувати вп'я́теро.

quinzaine f 1) близько п'ятнадцяти; 2) два тижні; dans une ~ через два тижні.

quinz||e 1. adj 1) п'ятна́дцять; 2) п'ятна́дцятий; 2. m п'ятна́дцяте число́; dans ~ jours че́рез два ти́жні; ~lème 1. adj п'ятна́дцятий; 2. т п'ятнадцята частина.

quiproquo *m* непорозуміння. quittance f квитанція.

quitte adj квит, вільний від боргу; être ~ envers. qn розрахуватися з кимсь; ◊ ~ à ... за умови, якщо ...; якщо тільки; ~ d'un danдег який (що) уникнув небезпеки; en être ~ pour la peur відбутися переля́ком.

quitter vt 1) залишати, поки-дати; звільняти; 2) поїхати з ...;

виходити з....

qui vive? 1. int стій, хто йде? (оклик вартового); 2. m (qui-vive): se tenir sur le qui-vive триматися насторожі.

quoi 1. pron, relat. що; се à ~ је pense те, про що я думаю; ~ que ... що б не ...; ~ que vous disiez ... що б ви не говорили . 2. pron. inter. що?; de ~ s'agit-il? y чому справа?; à ~ bon? навіщо?; 3. int що?, як?; ~! vous partez? як, ви від'їжджаєте?

quoique coni xová. quolibet m жарт, насмішка. quorum [kərəm] m кворум; at-

teindre le ~ зібра́ти кво́рум, quote-part f ча́стка, до́ля. quotidien, -ne adj щоденний; nement adv щоденно.

quotité f частина; кількість.

rabâch age m, \sim ement m posm. повторення одного й того ж; ~ег vt, vi розм. твердити одне й те саме.

rabais m знижка (в ціні); au із знижкою.

rabaiss||ement m 1) зниження, зменшення; 2) приниження; ~ег ot 1) класти нижче; 2) знижувати (рівень і т. ін.); 3) принижувати. rabattable adj відкидний.

rabatt||ement m 1) відгинання; поворот, заїзд; \sim re* 1. vt 1) відгинати; відкидати назад; 2)

опускати; 3) приплюснути, придавити; О ~ re l'orgueil збити пиху 4) робити поступку; 2. vi (de qch) зменшувати; se ~re 1) стелитися (про дим); 2) відгинатися (про сторінку); 3) звернути (з дороги); 4) перейти на іншу тему в розмові. ráble m коцюба; скребок.

râblé, -e adj кремезний, дебе-

гавот m рубанок; \sim er vt 1) стругати; 2) обробляти; \sim eur m стругальник; \sim euse f стругальний верстат.

raboteu||x, -se adj 1) купинястий, вибоїстий (про шлях), 2) шорсткий, нерівний; style ~ кострубатий стиль.

rabougri, -e adi малорослий;

чахлий; кволий, миршавий. rabrouer vt грубо відштовхну-

ти, обірвати.

racaille f груб. наволоч, покидьки (суспільства).

racommod age m лагодження; ~ ement розм. примирення; ~ er vt 1) лагодити, штопати; 2) поправляти, виправляти; 3) мирити. raccord m припасовування ча-

стин, скріплення; «ement m при-пасовування; з'єднування, вста-новлення зв'язку; «ег vt прила-джувати, припасовувати; з'єднувати.

raccourc||i, -e 1. adj укорочений, скорочений; еп ~ коротко; О à bras \sim is з усіх сил; 2. m жив. раку́рс; \sim ir vt скоро́чувати, укорочувати, урізувати; ~ issement m укорочування, скорочування, зменшення.

raccoutumer (se) знову звикати. гассгос [rakro] m 1) вдалий удар (у грі); 2) перен. несподівана удача; раг ~ несподівано; випадково.

raccrocher vt 1) знову повісити, почепити; ~ le récepteur повісити телефонну трубку; 2) розм. знову захопити, підчепити; se \sim (à qch) чіплятися, схопитися за щось.

race f páca; порода. rachat m викуп.

racheter vt 1) викупати; виручати; 2) спокутувати (провину rachis [rasis] m хребет.

 $racin||e\ f\ 1)$ прям., перен. корінь; prendre \sim пустити корені; перен. укоренитися; 2) грам., мат. корінь; ~ ег vi пускати корені.

racl age m скобління; скребачка; скрепер; ~ ement m 1) скобління; 2) дряпання; 3) розм. терликання (на скрипці); ~er vt 1) скоблити, скребти; 2) дряпати; 3) розчищати (ліс); 4) розм. терликати; ~ eur m поганий скри-паль; ~ oir m скребок.

racol || age m вербування; ~ ег vt вербувати; ~ еиг m вербуваль-

ник.

ник. racont||er vt 1) розказувати; розповідати; 2) розм. наговорити; \sim eur m, -euse f любитель, -ка розповідати.

racorn|i, -e adj затверділий, зашкарублий; \sim ir vt робити твердим, жорстким; se \sim ir 1) твердішати; 2) розм. худнути; 3) перен. \sim issement m тверчерствіти; діння.

rade f мор. рейд.

radeau m пліт; пором. rader vt мор. поставити судно

radial, -e adj 1) променистий;

анат. променевий.

radi | ation I f 1) радіація, ви-промінювання; 2) мед. опромінення; ~er vi випромінювати світло; сяяти; ~eux, -euse adj 1) випромінюючий; 2) осяйний; радісний. radillation II f викреслювання,

виключення (із списку); викреслювати, виключати (із списκу).

radiodiffusion f радіомовлення.

radiographi||e f 1) рентгенографія; 2) рентгенівський знімок; рентгенограма; \sim er vt робити рентгенівський знімок.

radis m редиска.
radot||age m безглузда балаканина, нісенітниця; ~er vi говори-

ти дурниці; \sim eur m, -euse f пустомеля, базіка.

radouc||ir vt 1| зм'я́кшувати; 2| приборкувати; se \sim 1| зм'я́кшуватися; 2| геплішати (про погоду); \sim issement m пом'я́кшення. rafale f 1| шквал, поря́в ві́тру;

2) військ. черга. rafferm і r vt зміцнювати; se ~

зміцнюватися; \sim issement m зміцнення

raffoler vi (de qn, de qch) бути захопленні від ...; пристрасно

кохати.

raffut *m розм.* шум; гвалт. rafistol age розм. грубе лагоження; ~ er ut розм. лагодити

rafl||e f пограбування; напад; облава; \sim er vi розм. розграбувати; захопити під час облави.

rafraîch ir vt освіжати, охоло-

джувати; провітрювати; \sim la mémoire à qn відновити щось у чийсь пам'яті, нагада́ти; se \sim освіжа́тися; \sim issant, -e adj освіжа́ючий, прохоло́дний; \sim issement m 1) охоло́джування; 2) підкріплення (cun); 3) pl прохоло́дні напо́ї.

ragaillardir vt розвеселити; під-

бадьорити.

rag||e f 1) шаленство, лють; faire ~ лютувати; mettre en ~ довести до нестими; 2) нестерпний біль; ~ er vi скаженіти, шаленіти; ~ eur, -euse adj запальний; шалений

ragot I m, -e f товсту́|н, -ха;

короту́|н, -ха. ragot II т розм. пересуди, плітки.

ragoût m 1) кул. parý; 2) гостра приправа; ~ant, -e adj 1) смачний, апетитний; 2) принадний; ~er vt викликати апетит.

rai m cnúця (κολεςα); ◊ ~ de

lumière промінь світла.

raid [red] m 1) рейд; набіг, наліт; 2) поїздка; ав. рейс, переліт. raid||e 1. adj 1) негнучкий; 2) 2) крутий (про сходи); 3) непожитний, крутий (про вдачу); 2. adv відразу; круто; ~eur f 1) негнучкість; 2) стрімкість; 3) непохит-

ність.
 raid||ir vt (ту́го) натя́гувати;
se ~ 1) втрача́ти гну́чкість; 2) напру́жуватися; 3) (contre) тве́рдо

пружуватися; ој (соппе) гвердотриматися; \sim issement m 1) натягування; 2) nepen. напруженістьгаів I f I) риса, штрих; смуга; 2) межа; 3) проділ (y волоссі). гаів II f скат (puba). raifort m хрін.

rail [га:j] m ре́йка. rail ||er vt висміювати; se (de) сміятися з когось; насмішка; жарт; ~ erie à part cepйоэно, без жартів; ~ eur, -euse 1. adj насмішкуватий; 2. m, f насмішни к. -ця.

raisin m виноград; \sim sec ізюм. raison f 1) розум, інтелект; mettre à la ~ урезонити; 2) доказ, підстава; avoir ~ мати рацію; à bonne ~ з повним правом; 3) мат. відношення; пропорція;

en ~ de відповідно.

raisonn||able adj розсудливий; \sim é, -e adj обгрунтований; розумний: dictionnaire ~é тлумачний ний; dictionnane ~e тлумачний словник; ~ement m міркування; висновок; ~er 1. vi 1) міркувати, робити висновок; 2) заперечувати; мудрувати; 2. vi 1) обдумувати, обговорювати; 2) переконувати; 3) докоряти; \sim eur m, -euse f peзо-

rajeun [ir 1. vt 1) молодити; 2) оновлювати; 2. vi (a, ê) молодіти; ~issement m 1) омолодження; 2)

оновлення (природи).
rajouter vt знову додавати.
rajust||ement m 1) приладжування; виправлення, лагодження; 2) примирення; ~er vt 1) приладжувати; упорядковувати; 2) улагоджувати; примиряти.

râle $m_i \sim \text{ment } m$ хрип, хрипіння. ralent $\| \mathbf{i} \| m$ уповільнення; тех. малий хід; au \sim повільно; \sim ir 1. vt сповільнювати, затримувати; 2. vi сповільнювати, притишувати хід; ~ issement m уповільнення. râler vi 1) хрипіти; 2) розм. сердитися,

ralli||ement m 1) військ. збір; 2) об'єднання; ~ ег vt знову об'єднувати, возз'єднуватися; se ~ ег (à) приеднуватися.

railong le f вставна дошка; table à ~es розсувний стіл; ~ement т подовження; ~ ег vt подовжувати.

rallumer ot знову запалювати; розпалювати; se ~ знову загоратися, спалахувати.

тися, спалахувати.

гатад||е m 1) кольорові узори
(на тканині); 2) щебетання (птахів); 3) дитячий лепет; \sim ег 1. vtпокривати узорами (тканину); 2.

иі щебета́ти, цвірі́нькати.
гатав т 1)безла́дна ку́па (лахміття і т. ін.); 2) на́брід.

ramassage m збирання, підбира́ння.

ramassé, -e adj 1) кремезний; 2) компактний.

ramasser vt 1) підбирати, піднімати; 2) збирати, об'єднувати; se \sim 1) зіщулюватися; 2) зібратися з силами.

гате І f тичка, підпірка (для повзучих рослин).
гате ІІ f 1) стопа (паперу);
2) состав (вагонів); 3) поїзд метро. rame III f весло.

гатеац f гілка; розгалуження. ramener vt 1) знову приводити; приносити; 2) повертати, поновлю-

ram er vi веслувати; ~ eur m, -euse f весля́р, -ка.

rameu||x, -se adj гілля́стий.

ramifillcation f розгалуження; ~er розгалужуватися. ramoindrir 1. ut зменшувати; 2. vi зменшуватися,

ramoll||ir vt 1) робити м'яким; 2) розслабляти; ~issement m 1) розм'якшення; 2) розслабленість. rampant, -e adj 1)який (що) пов-

rampant, -e adj 1) який (що) повзае; 2) повзучий (про рослини); 3) перен. плазуючий, раболіпний.

rampe f 1) поруччя; 2) укіс; 3) театр. рампа.

ramp||ement m 1) повзання: 2) перен. плазування; ~er vi 1) повзати; 2) витися (про рослини); 3)

перен. плазувати.
гатиче f 1) гілки дерев; 2) роги оленя.

rancart m мотлох; брак; mettre au ~ забракувати.

ranc || e 1. adj згірклий; 2. m згірклість; \sim ir vi, se \sim ir згірк-

гапсоп f 1) викуп; 2) перен. розплата; \sim петепт m 1) звільнення за викуп; 2) вимагання, здирство; \sim пет vt 1) вимагати викуп; 2) стягувати, дерти три шкури; \sim пеш m, -neuse f грабіжни k, -ця, пвач

rancun||e f злопам'ятство, злоба; sans ~! забудьмо сварку!; ~ler, -ière adi злопам'ятний.

~ier, -ière adj злопам'ятний.
randonnée f довга прогулянка.
rang m 1) ряд, шеренга; serrer
les ~s зімкнути рядй; 2) ранг,
чин: становище (у суспільстві).

чин; становище (у суспільстві). гапде, -e adj 1) акуратний; упорядкований; 2) статечний, поважний

rang||ée f ряд; стрій, шере́нга; \sim ement m упорядко́вування; \sim er vt 1) упорядко́вувати; розміщати; прибира́ти; 2) зарахо́вувати до; 3) eiucek. строїти, шикува́ти; se

~ er 1) ставати в ряд; розміщатися; 2) військ. щикуватися; 3) сторонитися; 4) стати розсудливим.

ranimer vt 1) оживляти; 2) підбадьорювати; надихати.

rapac || e 1. adj 1) хижий (про n raxa); 2) жадібний; 2. m, pl хижі m raxu; \sim ité f хижість, жадібність.

rapatri∥ement *n*a репатріація;

~er vt ренатріювати.
rap||e f 1) тертка; 2) рашпіль;
~er vt 1) тертн на тертці; 2) зношувати.

rapetass||er vt poэм. грубо штопати, абияк латати; \sim eur m, -euse f компілятор; халтурни|к, -ця.

rapetisser 1. vt зменшувати; 2. vi зменшуватися.

rapiat, -e adj розм. скупий, жа-

таріd $\|$ е 1. adj 1) швидкий, 2) крутий (cxun i τ . $i\mu$.); 2. m 1) швидка́ течія́, поріг (piuku); 2) швидкий по́ізд; \sim ement adv шви́дко; \sim ité f 1) шви́дкість; 2) крутість.

rapiecer vt лагодити, латати. rapin||e f розкрадання; ~er vt, vi розкрадати.

гаріатіг vt приплюснути. гарреі m 1) відкликання (посла); 2) заклик, запрошення; вйклик; 3) нагадування; 4) військ. збір (сигнал); battre le \sim бити на збір; \sim er vt 1) відкликати (посла); 2) закликати; 3) нагадувати; se \sim er пам'ятати, згадувати.

гаррогі m 1) ра́порт, повідо́млення; до́повідь; 2) прибу́ток; 3) відповідність, зв'язок; співвідно-шення; раг ~ à по відношенню до; 4) pl стосунки, відносини, вза-емовідносини; ~s de production виробничі відносини; ~er vt 1) приносити; привозити назад; 2) повідомляти; доповідати; 3) приносити плоди; 4) доносити (на косити плоди; 4) допосити (по вось); 5) відносити до, зараховувати до; se \sim er 1) відповідати, гармоніювати; 2) (\hat{a} qch) стосуватися; 3): s'en \sim er à посилатися на, покладатися на; \sim еиг m, -euse f 1) доповідач, -ка; 2) донощи k, -ця; 3) геом. транспортир. rapproch ement m 1) наближен-

ня, зближення; 2) зіставлення, порівняння; 3) примирення; ~er vt 1) наближати; присувати; 2) зіставляти; 3) примиряти.

rapt [rapt] m викрадання (лю-

дини).

rare adj 1) рідкий, рідкісний; рідкий, негустий; 3) повільний (про пульс).

raréf action f фіз. розрідження; ~ier vt розріджувати.

rare||ment adv рідко; ~té f 1)

рідкість; 2) рідкісне явище. ras, -e 1. adj 1) голений; 2) гладкий, рівний; 0 faire table ~e стерти з лиця землі; 2. m: au ~ de врівень з; au ~ de terre під корінь; 3. adv: couper ~ гладко виголити; перен. знищити; -ant, -e adj 1) який (що) ледве тор-каеться; vol ~ant бриючий політ; 2) військ. настильний; tir ~ ant настильний вогонь; 3) розм. нудний; \sim er vt 1) голити; 2) зносити, зривати; 3) військ: обстрілювати настильним вогнем; 4) розм. надокучати; \sim oir 1. m бритва; 2. adj розм. нудний.

rassasier vt 1) нагодовувати, насищати; 2) перен. пересичувати; se ~ 1) наїдатися; 2) перен. пересичуватися.

rassembl||ement m 1) збира́ння; наплив, скупчення (народу); 3) військ. збір; зосере́дження (військ); ~ er vt 1) збирати; з'єднувати; 2) зосере́джувати. гаsseoir* vt зно́ву саджати; se

 знову сідати. rasséréner vt 1) проясняти; 2)

заспокоювати. гаssis, -е adj 1) спокійний; со-лідний; esprit \sim зрілий розум; 2) черствий ($npo \ xxio$). rassur||ant, -е adj заспокійли-

вий; \sim er vt заспокоювати.

rat m 1) шур, пацюк; \Diamond à bon chat bon \sim присл. наскочила коcá на камінь; ~ d'église ханжа; 2) розм. скнара.

ratatiner (se) зморщуватися; коробитися.

rate f селезінка; О dilater la , désopiler la розсмішити.
 raté m 1) осічка; 2) несправність; 3) невдаха.

rât||eau m граблі; ~eler vt згрібати граблями.

râtelier m ясла (кормушка). rater 1. vi 1) давати осічку; 2) перен. не удаватися; 2. vt 1) не влучати, промахнутися; 2) пропустити нагоду; зазнати невдачі; ~

le train спізнитися на поїзд. ratière f пастка на щурів. ration f раціон, пайок, порція. rationnel, -le adj розумний; раціональний.

ratiss | age m скобління; чищення скребачкою; ~er vt 1) скребти, підчищати скребачкою; 2) гребти граблями.

rattacher vt (à qn, à qch) знову прив'язувати, прикріплювати; se \sim 1) прикріплюватися; 2) (\dot{a}) мати зв'язок з ...; мати відношення до

rattraper vt 1) знову спіймати, схопити; 2) наздогнати; 3) надолужувати; se ~ 1) знову попастися; 2) надолужувати; відігратися (у грі).

ratur||e f помарка; підчистка (написаного); ~ er vt закреслю-вати; стирати (написане).

rauque adj хриплий, сиплий. ravag | e m спустошення, руйнування, розгром; \sim er vt спустошувати, руйнувати, громити; \sim еиг m спустошувач.

raval||ement m 1) обтісування (дерева, каменю); 2) перен. приниження; опошлення; \sim er vt 1) обтісувати (дерево, камінь); 2) перен. принижувати, опошляти; se

рен. принижувати, опошляти; se ~ er принижуватися; опускатися, гаvaud||age m 1) ла́годження, што́пання; 2) груба робо́та; 3) розм. базікання; ~ er 1. vt 1) ла́годити, што́пати; 2) ла́яти; 2. vt 1) по́рпатися; 2) базікати; ~ eur m, - eus e f 1) што́пальни k, -ця; 2) базіка базіка.

rave f pina.

ravigoter vt розм. 1) викликати апетит; 2) підкріпляти. ravilir vt принижувати; опо-

шляти.

ravin *m* яр; ло́щи́на, ба́лка. ravin||e f 1) потік (від дощу);

2) водомий, вибоїна; яро́к; \sim er vt

розмивати (грунт). rav||ir vt 1) (qch à qn) викрадати; 2) захоплювати, зачарову-вати; а ~ чудово; ~ issant, -e adj чудо́вий; ~issement m 1) викрадання; 2) захоплення; ~ isseur m, -isseuse f викрадач, -ка.

ravitaill||ement m 1) постачання; 2) забезпечення, харчування; \sim er vt постачати (продовольство, боєприпаси).

raviver vt оживляти; ~ le feu роздувати вогонь; 🗘 ~ une plaie роз'ятрити рану.

rayer vt 1) креслити, лініювати;

2) закреслювати.

rayon I m 1) промінь; 2) район;

3) ра́діус; 4) спи́пя (колеса). rayon II m 1) поли́пя (у шафі); 2) відділ (у магазині); 3): ~ de miel стільник.

rayonn||ant, -e adi 1) променистий; 2) сяючий; ~ ement m 1) вистин; 2) сяючин; \sim entent m 1) виспромінювання; радіація; 2) сяйво ореол; \sim er v 1) сяяти, виблискувати; 2) ϕ iз. випромінювати. rayure f 1) смуга; 2) подряпина; 3) закреслювання. raz m: \sim de marée раптовий

сильний приплив.

réabonner vt поновити перед-

réacti||f, -ve adj 1) реагуючий, протидіючий; 2) реактивний; ~оп peáкція; avion à ~on реактивний літак. réagir vi pearyвати.

réajust||ement m dus. rajuste-∼er vt ∂us. rajuster.

τéalis∥able здійсненний: adj ~ation f здійснення, реалізація; \sim er vt здійснювати, реалізувати. réalité / реальність, дійсність; ~ насправді, дійсно.

réappel m військ. 1) повторний призов; 2) повторна перекличка. réarm||ement m переозброєння;

~ er vt переозброювати. réassur lance f перестраховка;

er vt перестраховувати. rébarbati||f, -ve adj непривітний,

суворий; огидний. rebâtir vt перебудовувати.

rebattre* vt 1) знову бити; 2) проходити тією самою місцевістю; 3) торочити, повторювати те саме; les oreilles протуркати вуха:

rebattu, -e adj заяложений, банальний.

rebel!||e 1. adj 1) заколотний, бунтівний; 2) (à qch) непокірний; 2. m, f заколотни|к, -ця; бунтівний |к, -ця, повстанець; se \sim er піднімати заколот.

rébellion f повстання, бунт, заколот.

rebiffer (se) розм. противитися: опиратися.

rebond ir vi відскакувати, підска́кувати; ~issement m відска́кування, підскакування.

rebours m 1): à ~, au ~, πρόти шерсті; у зворотному порядку; 2) перен. протилежність.

rebouter vt вправляти вивих. rebrousser vt iти в зворотному напрямі, повертати назад; ~ cheтіп повернутися назад.

rebuff∥ade ƒ гру́ба ∼er vt гру́бо відмовля́ти. груба відмова;

rebut m 1) груба відмова; 2) брак; мотлох; ~ant, -e adj відразливий; ~er 1. vt 1) відштовхувати; різко відмовляти; 2) відбивати охоту; 2. vi викликати огиду.

récalcitrant, -e adj упертий, не-покірний; норовистий (про коня).

recaler vt шк. провалити, зріза-(на екзамені).

récapitul||ation f повторення; er vt коротко повторювати.

receller vt 1) iop. приховувати; таїти в собі; \sim eur m_i -euse fпереховувач, -ка; скупник, краденого.

récemment adv недавно.

recens||ement m 1) перепис насе́лення; 2) облік; пере́пис; \sim er vtпроводити перепис.

récent, -e adj недавній. récépissé m розписка, квитанція. réceptacle m вмістище.

тесерtеиг m 1) радіоприймач; 2) телефонна трубка. гесерtі||f, -ve adj сприйнятливий; ~оп f 1) прийняття, одержання; 2) прийом, зу́стріч; dіscours de ~on вступна промова; ~vité f сприйнятливість. recette f 1) приход, виручка;

рецепт.

recevable adj юр. прийнятний. receveu||r m, -se f 1) приймаль-ни|к, -ця; збирач, -ка (грошей); 2) кондуктор (у трамваї, автобусі, тролейбусі). recevoir* vt 1) одержувати; 2)

зустрічати, приймати.

rechange m переміна, заміна; pièces de ~ запасні частини.

réchapper vi (de qch) уникнути,

врятуватися від.

recharge f запасні частини (кулькової ручки, запальнички).

recharg ement m 1) перевантаження; 2) військ. перезаряджання; гет vi 1) знову навантажувати; 2) військ. перезаряджати; 3) знову атакувати.

réchaud m нагрівальний прилад; ~ à pétrole керосинка; ~

à alcool спиртівка. réchauff age m підігрівання, розігрівання; ~ є m підігріта іжа; ~ement m розігрівання; ~er vt 1) розігрівати, нагрівати; 2) перен.

підігрівати, підбадьорювати. rêche adj 1) жорсткий, шершавий; 2) терпкий; 3) перен. упер-

тий; нелагідний. гесherch (е f 1) шукання, пошуки; 2) pl дослідження; centre de ~ es науково-дослідний інститут; ~ é, -e adj 1) витончений; рідкісний; 2) манірний; ~er vt 1) розшукувати; 2) досліджувати; 3) добиватися, домагатися.

rechign $\|\dot{\mathbf{e}}$, -e adj похмурий, незадоволений; \sim er vi хмуритися, мати незадоволений вигляд.

rechute f 1) падіння вдруге: 2) рецидив (хвороби).

récif m риф. récipient m посудина, вмісти-

récipro cité f взаемність; ~ que adi взаємний.

récit m оповідання.

récital m (pl -s) сольний кон-

récitatif т муз. речитатив. récit||ation f читання напам'ять; er ut 1) читати напам'ять; ~ er sa leçon, ~er une leçon відповіда-ти урок; 2) розповідати. réclam||ation f 1) вимота; 2) претензія: ~er 1. vt вимагати; 2. vi (contre) заперечувати.

reclus m, -е f самітни k, -ця; ~ion ∫ ув'язнення; позбавлення волі.

récognition [recognisj5] f юр. ви-

знання (факту). recoin m закуток, потайне́ місне.

recoll||age m, \sim ement m приклеювання; \sim er vt знову склеювати.

récolt||e f 1| збирання; 2) врожай; \sim er vt 1) збирати врожай; 2) перен. пожинати.

recommand||ation f рекомендація; \sim er vt 1) рекомендувати; 2) доручати; 3) радити.

recommencer 1. vt знову починати, поновлювати; 2. vi поновлю-

récompens||e f нагорода, вина-города; ~er vt нагороджувати, винагороджувати.

réconcili||able adj примиренний; \sim ateur m, -atrice f примиритель, -ка; \sim ation f примирення; \sim er vtмирити.

reconduire* vt 1) проводжати; розм. випроваджувати.

réconfort m підтримка; утішати; підбадьорювати.

reconnaiss | ance f 1) нізнавання; 2) визнання; 3) вдячність; 4) військ. розвідка; ~ant, -e adj вдячний.

reconnaître* vt 1) пізнавати, розпізнавати; 2) визнавати; 3) військ. робити розвідку; se ~ 1) пізнавати себе; 2) упізнавати один одного; 3) орієнтуватися; освоюватися.

reconquérir* vt знову завоювати, оволодіти.

reconstitu||er vt відновлювати;

- tion ∫ відновлення.

reconstruction f перебудова; ~ire* vt перебудовувати. recopier vt переписувати. recoudre* vt перешивати.

recouper vt перекроювати.

recourber vi загинати. recourir* vi (à) удаватися до; à la ruse удатися до хитрощів. recours m 1) притулок; засіб; avoir \sim а вдатися до; 2) юр. клопотання.

recouvrage m перетяжка.

recouvrement I m 1) одержання назад; 2) відновлення (сил, здоров'я); 3) стягання, правлення. recouvrement II m покривання;

обтяжка; общивка. recouvrer ut 1) повертати втра-

гесойчее и 1) повертати втрачене; 2) відновлювати (сили, здоров'я); 3) стя́гувати.
гесойчгіт и 1) перекрива́ти;
2) перен. прикрива́ти, ута́ювати.
ге́сте́||atli, -ative adj заба́вний, розважа́льний; ~ation f 1) розва́та; відпочи́нок; 2) перерва (у школі); ~er и розважа́ти; se ~er

відпочивати; розважатися. "recrépir vt 1) заново штукатурити; підправляти; 2) розм. рум'я-

нити, білити обличчя.

récrier (se) 1) скрикнути; 2) (contre qn, qch) заперечувати, про-

тестувати.

récrimin||ation f докори, обвинувачення; pl суперечки; ~ atoire adj докірливий; \sim er vi (contre qn) докоряти один одному.

recroqueville, -e adi 1) змор-

щений; покороблений; 2) перен. скорчений, зіщулений; se ~er коробитися.

recru, -e adj знесилений.

recrû m нова поросль.

recrudescence f 1) посилення, збільшення; 2) загострення (хвороби, епідеміі).

recrue f 1) новобранець; рекрут;

 військ. набір. recrut||ement m 1) вербування (робітників); 2) призовники; ~ er vt набирати, вербувати; ~ eur m вербувальник.

rectan | gle т прямокутник; gulaire adj прямокутний.

recteur m ректор. rectifi able adj поправний; ~cation f 1) виправлення; 2) хім. очищення; \sim er vt 1) виправляти; 2) хім. очищати.

rectiligne adj прямолінійний. rectitude f 1) прямота, прямизна, 2) правота, справедливість.

recto m лицевий бік (сторінки). rectoral, -e adj ректорський. гесц. -е l. adj приннятий; 2. m квитанція, розписка. гесцеі т збірник.

recueill ement m зосередження; ~ir* vt 1) збирати; 2) приймати у себе, давати притулок; se ~ir

зосере́джуватися. recuire* vt 1) прожарювати, пропікати; 2) тех. обпалювати. recuit m 1) прожарювання; 2)

тех. прогартовування.

recul m 1) відступ; 2) задній хід (машини); 3) відбій (рушниці); відкіт (гармати); ~ ade f відступ; ~ ement m відсування назад; ~ er 1. vt 1) відсувати; 2) від-

кладати, відстрочувати; 2. vi відступати.

reculous: à ~ loc. adv. за́дом; тагснег à \sim відступати, задкувати. геспрет ation f відшкодування (36итків); \sim er vt відшкодовувати

(збитки). récurrent, -e adj мед. повтор-

ний, рецидивний, поворотний. récus||able adj 1) юр. який (що) підлягає відводу; 2) заперечний, сумнівний; ~ ation f юр. відвід; ~ er ut юр. відводити (склад суду,

reddition f 1) повернення, віддавання; 2) військ. капітуляція.

redemander vt 1) перепитувати; 2) вимагати назад.

redescendre* 1. vi (ê) знову спускатися, сходити вниз 2. ut (a) опускати.

redev||able adj належний; зобов'язаний; ~ ance f зобов'язання; повинність.

redevenir* vi (ê) знову ставати. redevoir* vt залишатися в боргу. rédiger vt складати, формулю-

вати; редагувати.

redire* 1. vt 1) повторювати,
твердити; 2) переказувати; 2. vi
гудити; ганьбити.

redond || ance f багатослів'я; пи-шномовність; \sim ant, -e adj багатослівний; пишномовний.

redonner 1. vt 1) знову давати, повертати; 2) надавати; 2. vi (dans qch) знову вдаватися; впа-

redoubl|ement m 1) подвоєння; 2) посилення, збільшення; 1. vt 1) подвоювати; 2) збільшувати, посилювати; 3) підшивати нову підкладку; 2. оі посилюватися.

redout||able adj страшний, грізний, небезпечний; \sim er vt боятися. redress ement m 1) випрямляння; 2) відродження; оздоровлення; \sim er vt 1) випрямля́ти; поста́вити; 2) виправляти, загладжувати; ви-корінювати; 3) розм. навести на розум, провчити; \sim eur m 1) ел. випрямляч; 2): \sim eur de torts ipon. поборник справедливості

ге́duct||eur, -гісе 1. adj зме́ншу-ючий, скоро́чуючий; 2. m тех. ре-ду́ктор; ~ion f 1) зме́ншення, скоро́чення; 2) хім. відно́влення, регенера́ція; 3) хір. впра́влення. réduire* vt 1) зме́ншувати, ско-

рочувати; 2) хім. розкисляти, відновлювати; 3) хір. вправляти; 4) (a) доводити до; 5) (en) перетворювати на.

réduit, -e 1. adj зменшений, скорочений; 2. *m* 1) куток; халу́пка; приту́лок; 2) сховище.

притулок; 2) сховище.

réédifi||cation f 1) перебудова;

2) відбудова; ~er vt 1) перебудова;
вувати; 2) відбудовувати.

rééditer vt перевидавати.

réédu||cation f перевиховання;

~quer vt перевиховувати.

réel, -le adj реальний, дійсний. réélection f переобрання. réélire* vt переобирати.

réellement adv дійсно, справлі.

réensemencer vt знову засівати, пересівати.

rééquip ement m переустаткування, реконструкція; \sim er vt переустаткувати.

réexpédier vt відправляти назад.

refaire* vt робити заново; переробляти; se ~ 1) набиратися сил; зміцнювати своє здоров'я; 2) поправляти свої справи.

réfectoire m ідальня (у школі,

лікарні і т. ін.). refendre* vt розколювати зно-

ву; розпилювати уздовж. ге́те́г||ence f 1) до́відка, поси-ла́ння; ouvrage de \sim до́відник; 2) pl рекомендація; \sim er 1. vt (qch \dot{a} qn) відносити, приписувати; 2. vi доповідати; se \sim er (\dot{a}) 1) нале-

жати до ...; 2) посилатися на ... refermer ut знову закривати, зачиняти, замикати.

réfléchi, -e adj 1) обдуманий; 2) вдумливий.

réfléchir vi (à gch, sur gch) posдумувати, міркувати.

reflet m відбиття, відблиск.

refléter vt відбивати. réflex||e 1. adj 1) фіз. відбитий; 2) рефлективний, мимовільний; 2. m рефле́кс; \sim ible adj ϕ iз. зда́тний відбива́тися; \sim ion f 1) ϕ iз. відбиття; 2) міркування, роздуму-

refluer vi текти назад; відхли-

reflux [rəfly] m 1) відплив (морський); 2) перен. відхід, відступ. refon | dre* vt 1) переплавляти; 2) дуже змінювати; ~te f 1) переплавка; 2) докорінна переробка.

reforger vt перековувати.
réform||ateur, -atrice 1. adj перетворювальний; 2. m, f перетворювач, -ка; реформатор, -ка; ~ation f реформування, перетворення; ~ е f 1) реформа; 2) військ. звільнення від служби.

réformé, -e adj 1) виправлений; 2) рел. протестантський; 3) військ. звільнений від військової повинності.

reformer vt перетворювати;

військ. переформовувати. réformer vt 1) реформувати; поліпшувати; 2) військ. звільняти з армії.

зарми.

геfoul||ement m відштовхування; відтиснення; \sim er vt 1) відштовхувати; відтісняти; 2) давати задній хід $(npo\ noisd)$.

геfractaire $adj\ (a\ qch)$ 1) непо-

кірний; 2) мед. несприйнятливий; 3) вогнетривкий.

réfract er vt заломлювати (npoміння); \sim lf, -ive adj фіз. заломлюючий; \sim lon f фіз. заломлювання.

refrain m приспів. refréner ut приборкувати, стри-

мувати. réfrigér||ant, -e 1. adj охолодний; 2. m колодильник; \sim ateur m колодильник; \sim ation f охоло-

refroid||ir 1. vt 1) охоло́джувати.
ти; 2) пепен ти; 2) перен. розхолоджувати; 2. vi, se ~ 1) стигнути, холонути; охолоджуватися; 2) простуджуватися; \sim issement m 1) охолодження, остигання; 2) простуда.

refuge m притулок, пристано-

réfugi||é m, -e f біжен|ець, -ка; ~er 1) утікати, ховатися; 2) (dans, en) вдатися до.

refus m відмова; ~er vt 1) відмовлятися, відхиляти; 2) відмовляти у; 3) фам. провалити когось (на екзамені); se ~er 1) відмовляти собі в; 2) (à faire qch) від-

мовлятися зробити щось. réfut||able adj спр спростовний; ation f спростування; ~er vt спростовувати.

regagner vt 1) відігравати; по-вертати собі; 2) надолужувати; О ~ le dessus взяти верх; 3) повертатися, добиратися до; ~ son logis повернутися додому.

régal m (pl-s) бенкет; \sim ade f частува́ння; \sim er vt угоща́ти, частува́ти; se \sim бенкетува́ти.

regard m погляд; attirer les ~s привернути увагу; О еп ~ навпроти; поруч; паралельно; traduction avec le texte en ~ переклад з надрукованим паралельно текстом; en ~ de y противату; au ~ de порівняно з; \sim ant, -e adj обачний; \sim er vt -1) дивитися; 2) стосуватися когось, чогось; cela ne

те \sim е раз це мене не стосується. regarnir vt 1) опоряджати заново; 2) знову постачати.

régence f ре́гентство. régénér||ateur, -atrice відновлюючий; 2., т тех. регенератор; \sim ation f відродження, відновлення; \sim er vt відроджувати, відновлювати.

régent m, -e f регент, -ша, пра-витель, -ка; ~er vt командувати, розпоряджатися.

regimber vi 1) брикатися; 2) (contre) противитися, опиратися.

régime m 1) державний лад, спосіб правління; 2) режам, розпорадок, спосіб життя; 3) дієта;

4) тех. умови праці, режим. régiment m 1) військ. полк; 2) розм. велика кількість, сила.

région f область; район; місцевість; \sim al, -e adj регіональний, обласний.

registr||e m 1) реєстр, книга записів; 2) муз. perícтр; ~er vt записувати.

réglage m 1) лініювання (па-

перу); 2) тех. регулювання (па-nepy); 2) тех. регулювання. règle f 1) лінійка; 2) правило; встановлений порядок; еп ~ згідно з вимогами порядок; еп ~ злу-но з вимогами (закону, порядку); О еп ~ générale взагалі. réglé, -e adj 1) лінійований; 2) регулярний; встановлений.

règlement m 1) упорядковування, урегулювання; улаштування (справи); 2) розпорядження; 3)

регламент; статут; 4) розрахунок. réglement||ation f регламентація, упорядкування; ~ er vt регла-

ментувати, упорядковувати, гедвег vt 1) лініювати, креслити, графити; 2) визначати, встановлювати; 3) упорядковувати; 4) керувати; 5) розраховуватися; se ~ 1) регулюватися, встановлюватися; 2) (sur) пристосовуватися до; брати приклад з.

règne m 1) царювання; 2) па-

нування.

régner vi 1) царювати; 2) панувати.

regonfillement m 1) наповненгедоппіјенент т і наповнен-ня; 2) підйом, напір (води); ~ ет 1. vt 1) знову надувати, наповню-вати (газом); 2) розм. підносити дух; 2. vi надуватися, розбухати. гедогдіјенент т переповнення; розлив; ~ ет vt 1) виступати через

край, виходити з берегів, розливатися; 2) бути переповненим; 3) бути багатим на щось.

régressi||f, -ve adj регресивний. regret m 1) жаль, скорбота, сум; 2) pl скарги; нарікання; ~ table adj прикрий; ~ ter vt жаліти, шкодувати; бути засмуче-

régulari||sation f (у) регулюва́н-ня, упорядкува́ння; ~ ser vt регу-

ня, упорядкування; ~ ser vt регулювати, упорядковувати; ~ té f регуля́рність, правильність réguli||er, -ère adj 1) регуля́рний, правильний; упорядкований; 2) точний, акура́тний, спра́вний; ~èrement adv регуля́рно, точно. réhabituer vt знову привча́ти; se ~ знову знима́ти

~ знову звикати.

rehauss ement m підвищення; \sim er vt 1) підвищувати; 2) вихва-

réimpr||ession f 1) передруковування; 2) нове видання; ~ imer vt 1) передруковувати; 2) перевида-

rein m 1) анат. нирка; 2) pl поперек.

reine f королева.
rejaill||ir vi 1) бризкати; 2) відскакувати; 3) відбиватися (про світло); 4) перен. (sur qn) відбиватися, падати на; ~issement m бризкання.

rejet m 1) неприйняття, відхилення; 2) бот. паросток; ~er vt 1) відкидати; відбивати; 2) відхи-ляти; 3) (sur) звертати на когось (провину, помилку); 4) бот. давати паростки.

rejeton m 1) паросток; 2) на-

шалок

rejoindre* vt 1) з'єднувати; 2) приєднуватися; 3) доганяти.

réjou||ir vt радувати, веселити;

розважати; se ~ радіти, веселитися; ~ issance / 1) веселощі; розва́га; 2) pl святкува́ння; ~issant, -e adj весе́лий, утішний.

relâche m перерва, зупинка; пе-

репочинок

relâch] é, -e adj 1) розпущений, безла́дний; 2) розсла́блений; \sim ement m 1) ослаблення; 2) розпущеність; 3) перепочинок; \sim er 1. vt1) ослабляти, відпускати; 2) розпускати, ослабляти (дисципліну і т. ін.); 2. vi слабнути.

relais m 1) змінні, перекладні коні; 2) пункт перевантаження; поштова станція; 3) спорт. естафета; соцгве раг ~ естафетний

біг; 4) *ел.* реле

relater vt 1) розповідати, викладати, описувати; 2) повідом-

relati||f, -ve adj 1) який (що) стосується, відноситься; 2) відносний; \sim on f 1) відношення; зв'язок; 2) pl стосунки, зносини; 3) реляція, донесення; \sim vite f відносність.

relax||ation f 1) ослаблення; 2) звільнення (ув'язненого); ~ er 1) ослабляти; 2) звільняти (ув'язненого).

relégation f довічне заслання. relève f зміна; ~ de la garde

зміна караўлу.
releve, е 1. adj 1) підвищений;
2) величний; 3) пряний, гострий;
2. m 1) виписка, відомість; ~ de потем табель успішності; 2) корот-кий біляд; 3) визначення; — to-pographique топографічна зйомка. relevement m 1) підняття; під-

вищення; 2) відновлення, відро-

3) виписка; 4) топ. дження:

relever 1. vt 1) піднімати; 2) відновлювати; 3) підвищувати, об-лагороджувати; 4) відмічати, по--мічати; 5) змінювати; ~ une sen-tinelle заступити вартового; 6) звільняти; 2. vi (de) 1) оправитися від; ~ de maladie одужати; зале́жати від: se ~ 1) підня́тися; 2) видужати; 3) оправитися від.

relief m 1) рельєф, випуклість; 2) виразність; mettre en \sim виді-

лити, підкреслити.

reli||er vt 1) зв'язувати; об'єднувати; 2) переплітати (книжку); ~ еиг m, -euse j палітурни к, -ця. religi || еих, -еиse adj релігійний;

on f релігія. relire* vt перечитувати.

reliure f оправа, палітурка. relui||re* vi 1) виблискувати, сяяти; 2) світитися; ~ sant, -e adj блискучий.

remâcher vt прям., перен. пережовувати.

remani||ement m 1) переробка, перебудова; 2) реорганізація; ~ег vt 1) переробляти; 2) перебирати. remarquable adj чудовий. remarquable f зауваження, примітка; ~ег vt помічати; відмі-

rembarqu||ement m 1) повторне навантаження; 2) повернення на судно; ~er l. vi l) знову навантажувати; 2) знову саджати на судно; 2. vi повертатися на судно.

rembarrer vt 1) відштовхувати; 2) дати відсіч.

remblai m насип.

remblaver vt знову засівати. rembours ement m сплата; повернення боргу; ~ er vt відшкодовувати витрати; повертати борг.

rembrunir 1. vt 1) робити тем-нішим; 2) засмучувати; 2. vi робитися темним.

remède m ліки, лікувальний за-

remédier vi (à qch) 1) допома-гати; 2) усувати, відвертати; ~ aux abus усунути зловживання; ~ au danger відвернути небезпеку.

remembrement m 1) укрупнен-

ня; 2) возз'єднання.

rememor||atif, -ative adj встановлений в пам'ять когось, чогось; ~er vt нагадувати; se ~er зга́дувати.

remerci ement m подяка; ~er

vt дякувати.

remettre* vt 1) ставити; класти; знову надівати; 3) передавати; 2) знову падвати, зу передавати, 4) поправляти здоров'я; 5) відкла-дати; se ~ 1) одужати; 2) знову стати (сісти, лягти); 3) (а) знову взятися за; О s'en ~ à qп покластися на когось.

remis||e f 1) передача; вручення; 2) відстрочка; 3) знижка; змен-шення; 4) сарай, гараж; сег vt 1) ставити в сарай, в гараж, під навіс; 2) розм. поставити на місце, осадити.

rémission f прощення; О sans 1) нещадно; 2) безперервно. remmener [ram(ə)ne] ot відво-

лити назал.

remonter 1. vi (ê) 1) энову під-німатися; 2) (а) брати початок, походити від; 2. vi (а) 1) знову

підняти наверх; 2) знову підніматися по; ~ le courant пливти вгору проти течії; 3) поповнювати, постачати; 4) заводити (годинник); 6) підбадьорювати.

remontr||ance f застереження; зауваження; докір; ~er vt докоряти; робити зауваження.

remords m докори сумління.

remorqu \parallel e f 1) буксирува́ння; 2) букси́р; \sim er vt 1) букси́рува́ти; 2) розм. тягти; ~ eur, -euse 1. adj буксирний; 2. m 1) буксир; 2) грузовик з причепом.

rémouleur m точильник. remous m иоловорот, вир rempart m 1) земляний вал; кріпосна стіна; 2) перен. оплот.

remplaçant m, -e f заступник,

remplac ement m заміна; заміщення: \sim er vt заміняти: заміщати.

rempl||ir vt 1) (de qch) наповнювати; 2) заповнювати (бланк $i \ \tau$. $i \mu$.); 3) виконувати; \sim une fonction займати посаду; ~issage

т заповнення.

гетротег vt відносити назад, брати з собою; О ~ la victoire здобути перемогу. remuant, -e adj рухливий.

remue-ménage m розм. 1) перестановка меблів, речей; 2) ме-

тушня.

remullement m 1) pyx; 2) nepeве́зення, перене́сення; 3) хвилю-ва́ння; сму́та; ~er 1. vt 1) ру́ха-ти; пересува́ти; переставля́ти; 2) трясти; воруши́ти; 3) звору́шувати, хвилювати; обурювати; 2. оі рухатися, не стояти на місці.

rémunér||ation f винагорода; оплата (праці); ~er vt винагороджувати, платити.

renaissance f відродження. renaître* vi l) відроджуватися; 2) одужувати.

renard m 1) лис, лисиця; 2) лисяче хутро

renchér ir 1. vt робити дорожчим; 2. vi 1) дорожчати; 2) (sur qn) перевершити когось; 3) (sur qch) перебільшувати; ~issement т подорожчання.

rencontr||e f 1) зу́стріч; à la ~ назустріч; 2) зліт, нарада; 3) ви-падок; de ~ куплений випадково; раг ~ випадково; 4) сутичка; по-единок; combat de ~ зустрічний бій; \sim er vt 1) зустрічати; 2) випадково знаходити.

rendement m 1) прибутковість; économique рентабельність; 2) продуктивність; ~ scolaire шкіль-на успішність; 3) врожайність.

rendez-vous m побачення. rendormir* vt знову присипля-

ти; se \sim знову засипати. rendre* vt 1) віддавати, повер тати; 2) передавати, вручати; 3) здавати, віддавати; ~ les armes здавати, віддавать, скласти зброю, капітулювати; 4) виробляти; давати прибуток; виявляти; показувати; ~ les honneurs віддавати шану; 6) виражати, висловлювати; ~ mot à mot передати дослівно; 7) визначати, постановляти; ~ un arrêt винести постанову; se ~ 1) відправлятися, вирушати; 2) здаватися; скорятися; 3) виявити себе, показати

rendu, -e 1. adj стомлений, зму-

чений; 2. т 1) військ. перебіжчик; 2) яскравість передачі (у творі мистецтва).

renfermé, -e 1. adj скритний; 2. *т* затхлість.

renfermer vt 1) знову замикати; ув'я́знювати; 2) місти́ти; вміща́ти; 3) та́ти в собі; še ~ 1) зами-ка́тися; 2) зосере́джуватися, renîl||é, -e adj зду́тий, сто́вщений; ~ement m здуття, сто́вщен-

ня; опуклість; \sim er 1. vt потовщувати, збільшувати; 2. vi, se \sim er здуватися; розбухати. renfonc||ement m заглиблення;

~ er vt забивати гли́бше.
гепfогс∥етепt т підси́лення,
підкріплення; ~ er vt підси́лювати, зміцнювати.

renfort m військ. підкріплення;

venir en ~ іти на виручку. rengag ement m 1) поступання на службу (повторне); 2) військ. надстрокова служба; ~er 1. ut знову наймати, завербувати; 2. vi, se \sim er 1) знову поступати на службу; 2) військ. залишатися на надстроковій службі.

rengorger (se) величатися, чва-

reni||ement m заперечення; ~er vt заперечувати; зрікатися.

renifi ement m пирхання, сопіння; ~er 1. vi пирхати, сопіти; 2. vt нюхати.

геппе т північний олень.

генот m репутація, слава; \sim mé, -e adj відомий, знаменитий; ~ mée f слава, популярність. renommer vt знову призначати;

обирати заново.

renonc ement m відмова, зре-

чення; ~er vi (à) відмовлятися, зрікатися; ~iation f відмова, зре-

renou ement m відновлення відносин; \sim er vt 1) знову зв'язувати; відновлювати (розмову, справу).

renouveau m повернення весни, весна.

renouvel||er vt 1) оновляти; 2) починати знову; відновлювати; 3) поліпшувати; 4) відроджувати; \sim lement m відновлення; оновлення.

rénov||ation f відновлення; оновлення; ~ er vt відновлювати; відроджувати.

renseign||ement m 1) відомість, до́відка; 2) військ. розвідувальні да́ні; \sim ег vt повідомля́ти, дава́ти довідки, інформувати; se ~er довідуватися.

rentamer vt знову починати. rentr||ée / 1) повернення; 2) відновлення роботи, занять (після канікул); 3) збирання (хліба, сіна); 4) надходження, внесок (прибут-ків, збору); ~er 1. vi 1) повертатися; 2) відновлювати діяльність, заняття (після канікул); 3) надходити (про грошові суми); 2. vt 1) звозити, збирати (хліб, сіно); 2) затаїти в собі, затамувати.

renversant, -e adj posm. pasioчий, приголомшливий.

renvers||e f: à la ~ loc. adv. навзнаки, горілиць; \sim є, е adj пере-кинутий; повалений; \sim ement m 1) перекидання; 2) переворот; повалення; ~ er vt 1) перекидати;

2) скидати, повалити: скидати, повалити. renvoi m 1) відсилання назад;

повернення; 2) звільнення; 3) посилання, виноска (у книжці); 4) юр відстрочка.

renvoyer* vt 1) відсилати; по-вертати; 2) звільняти; виключати (з навчального закладу і т. ін.); 3) відстрочувати.

réouverture f відкриття знову. гераіге m 1) лігво; 2) кубло. répandre* vt 1) проливати, розливати; 2) розсипати; 3) роздавати; 4) поширювати.

réparable adj поправний.

reparaître* vt знову з'явля́-

répar||ation f 1) виправлення, ремонт; 2) підкріплення, зміцнення; 3) pl peпарації; ~er vt 1) поправляти, ремонтувати; 2) відновлювати; змі́цнювати (сили); 3) згладжувати; ◊ ~er le temps per-du надолу́жити втра́чений час.

repartag \parallel е m перерозпо́діл; \sim ег vt перерозподіляти.

repartie f репліка, заперечення; вілсіч.

repartir* I vt швидко, влучно

заперечувати, відповідати. repartir* ІІ vi (ê) 1) знову ви-рушити в дорогу; 2) поїхати назáд.

répart \parallel ir vt розподіляти, розміщати, розкладати; ~ition f розподіл, розміщення, розкладка.

repas m іда (у певні години); сніданок, обід, вечеря; O faire un ~ de brebis їсти всухом'ятку.

repass||age m 1) повторний пе-реїзд, переправа; 2) гостріння; 3) прасування; ~ er 1. vi знову проходити, проїжджати; 2. vt 1) знову переходити, переїжджати, перевозити; 2) (à qn) передавати; 3) викликати в пам'яті; 4) гострити; 5) прасувати; ~ еиг т точильник; ~ euse f гладильниця.

repêcher vt 1) вивуджувати, витя́гувати з води; 2) перен. розм. виручати когось.

repentir m каяття, розкаяння. repentir* (se) каятися.

répercu ssion f 1) відбиття (звику, світла); 2) відгук, відгомін, резонанс; ~ ter vt відбивати (звук, CRITAO)

герете т мітка, зарубка; орієн-

тир.

répertoire m 1) перéлік, список; каталог; 2) довідник; 3) театр. репертуар.

répét||er vt 1) повторювати; 2) репетирувати; ~iteur m, -itrice f репетитор; \sim ition f повторення.

repeupl||ement m 1) заселення; 2) розведення (риб, птахів); ~ег 1) заселяти знову: 2) знову розводити (риб, птахів).

répit m відстрочка, передишка. replac||ement m переміщення; er vt 1) класти, ставити на попередне місце; 2) знову призначати на посаду.

replanter υt пересаджувати (рослини).

replijet, -ète adı повний, гладкий, огрядний.

repli m 1) складка, зморшка; герп т 1) складка, эморыка, звивина; θ les ~s du cœur тайники серця; 2) військ. відступ; ~er υt знову складати, згортати; se \sim er 1) згорта́тися; 2) військ. відступа́ти; 3) гну́тися; \circ se \sim er sur soi-même замкнутися в собі.

réplique f репліка, заперечен-

ня: ~er vt. vi відповідати, запе-∠ре́чувати.

řépondre* 1. vt відповідати щось; 2. vi 1) дати відповідь, відповісти; 2) відповідати (чомусь); 3) (de qn, de qch) ручатися за.

reponse f відповідь; en ~ à ... відповідь на ...; pour toute ~ замість відповіді.

reporter I [raporte:r] m penop-

reporter II vt (à) 1) відносити назад; 2) переносити, перестав-

repos 1. *m* 1) відпочинок; 2) пере́рва; пауза; 3) спокій; 2. *int:* ~! вільно! (команда).

reposer 1. vt 1) класти назад; покласти; 2) давати спокій; 2. vi відпочивати; спати; лежати, спочивати; se ~ відпочивати.

repouss||ant, -e adj відразливий, огидний; \sim er 1. vt 1) знову штовхати, рухати; 2) відштовхувати; відбивати; 3) відхиляти; 2. vi пускати нові паростки.

répréhensi||ble adj непорядний, ва́ртий о́суду; ~ on f дога́на, о́суд. reprendre* 1. vt 1) зно́ву бра́ти;

2) брати назад, віднімати; 3) знову піти, поїхати по; 4) поправ-ляти, лагодити; 5) знову почина-ти, відновлювати; 2. vi 1) вижужувати; 2) знову замерзати (про річку); 3) відновлюватися; 4) прийматися (про рослину); 5) заперечувати; se ~ знову оволодіти со-

représailles f pl penpécii.

représent||ant m представник, уповноважений; ~atif, -ative adj представницький; ~ation f

пред'явлення; 2) зображення; 3) театр. вистава; 4) представництво; ~er vt 1) (знову) представляти, показувати; 2) зображувати, відтворювати; 3) виконувати, грати (на сцені); se ~er уявляти собі . щось.

réprimand||e f догана; ~er vt виговорювати, дорікати.

réprimer vt придущувати, при-

боркувати.

repris||e f 1) взяття наза́д; 2) повторення; 3) відновлення (вистави, роботи і т. ін.); à la ~ після перерви; à plusieurs ~ es неодноразово; 4) лагодження; ~er vt лагодити, штопати.

réprobat||eur, -rice adj осудливий; \sim ion f осудження; закид; сувора догана.

reproch|able adj який (що) заслуговуе докору; \sim е \int докор, закид; \sim ег vt (qch à qn) докоряти, дорікати.

reproduct | eur, -rice adi відтворюючий; ~ible adj відтворюваний; \sim if, -ive adj відтво́рний; \sim ion f1) біол. розмноження; 2) репро-дукція; 3) ек. відтворення. гергодиіге* vt відтворювати, розмножувати; se ~ 1) розмно-

жуватися, відтворюватися; 2) знову з'являтися.

réprouv||é, -e 1. adj проклятий; 2. m, f відщепе́н ець, -ка; ~ er vt 1) відкидати, заперечувати; 2) осуджувати.

reptiles m pl зоол. рептилії, плазуни.

repu, -e adi 1) ситий; 2) (de qch) перен. пересичений.

républi cain, -e 1. adj республі-

ка́нський; 2. m, f республіка́н ець, -ка; \sim que f республіка.

répugn||ance f огида, відра́за; ~ ant, -e adj оги́дний, бридкий; ~ er vi 1) відчувати огиду до чогось; 2) викликати огиду; 3) (а qch) суперечити чомусь.

répulsi f, -ve adj огидний, відразливий; ~ on f 1) відштовхування; 2) огида, відраза.

réput||ation f репутація; ~ é, -e adj відомий; ~er vt визнавати, шанувати.

requête f прохання, клопотання, скарга.

requin m акула.

requis, -e adi потрібний: належ-

гевсаре, -е adj який (що) вря-тувався (під час катастрофи і

rescousse f: venir à la ~ прийти на допомогу.

réseau m 1) мережа, сітка; 2) перен. сплетіння, сіть.

réserve f 1) стриманість; 2) резерв, запас; еп ~ про запас; 3) застереження; sans ~ без застере́жень, без винятку; à la ~ de за винятком; sous ~ de за умови; 4) заповідник.

réserv||é, -e adj 1) стриманий; 2) заброньований; \sim er vt 1) приберігати, залишати про запас; 2) (à qch) призначати.

réservoir m 1) водойма, водой-

гезегуон и 1) водоля, мище; 2) резервуар, бак. résid lence f 1) постійне місце проживання; 2) резиденція; ~ ег vi 1) проживати, знаходитися; 2) (en, dans) полягати.

résidu m 1) хім. залищок, о́сад:

2) відходи (технічні); 3) субстрат. résign||ation / 1) відмова; по-ступка (на чиюсь користь); 2) покі́рність долі; \sim є, -е adj покі́рний; se ~ er упокорюватися.

résin \parallel e f древе́сна смола́, ка-ме́дь; \sim eux, -euse adj смоли́стий,

камедистий.

résist||ance f 1) όπip; la Résistance рух Опору (у Франції в період фашистської окупації 1940— 1944 рр.); 2) витривалість, стій-кість; ~ ant, -e adj 1) який (що) чинить опір; 2) витривалий; ~ er vi (à) 1) опиратися, захищатися; 2) протистояти; зносити, перено-

résolu, -e adj рішучий; ~ tion f 1) рішення; намір; 2) резолюція, постанова; 3) рішу́чість.
réson||ance / резонанс; ~ ner vi

звучати, дзвеніти, лунати. résorber vt поглинати.

résoudre* vt розв'язувати, ви-рішувати; se ~ (de faire qch) зважуватися на щось.

respect m 1) повата, пошана; ♦ sauf votre ~ з вашого дозволу; 2) додержання; le ~ des droits додержання прав; ~ able adj поважний, шановний; ~er vt

1) поважати, шанувати; 2) щадити.

respecti||f, -ve adj 1) взаємний, обопільний; 2) відповідний; гемент adv 1) взаємно; 2) відпо-

respectueu||x, -se adj шанобливий.

respir||ateur 1. adj дихальний; 2. m респіратор; протигаз; \sim ation f дихання; ~atoire adj дихальний;

er 1. vi 1) дихати; зітхнути; 2) передихнути; 2. ut вдихати, дихати чимсь.

resplend||ir vi сяяти, блищати; сіssant, е adj сяючий, бликкучий,
 responsab||ilité f відповідальність;
 le l. adj відповідальний;
 m, f відповідальна особа.

ressaisir vt знову заволодівати, знову захоплювати; se ~ оволодіти собою, опам'ятатися.

ressembl||ance f схожість; ~ ant, -e adj схожий, подібний; ~ er vi $(a\ qn,\ a\ qch)$ бути схожим, подібним; se \sim er бути схожим один на о́дного.

ressentiment m злопа́м'ятство. ressentir* vt почувати, відчу-

resserr||é, -e adj стиснутий; \sim ement m 1)стя́гування, стиска́ння; 2) скованість; обмеженість; ~ement des rangs згуртованість рядів; ~er vt I) стягувати, стискати; 2) зміцнювати; ~er l'amitie зміцнювати дружбу; 3) звужувати, зменшувати; обмежувати.

ressort I m 1) пружина; ресо-

ра; 2) енергія, рушійна сила.
геssort II m 1) компетенція суду, підсудність; 2) компетенція,
повноваження; cela n'est pas de топ ~ це не в моїй компетенції.

ressortir* I vi (ê) 1) знову виходити; 2) виділятися, виступати; faire ~ підкреслювати; 3) випли-∠ва́ти.

ressort||ir* II vi (à) 1) входити темпетенцію; 2) відноситися, на-лежати до; \sim issant, -e 1. adj (a) 1) підвідомчий; 2) підсудний; 2. m, f 1) підда́н|ий, -a; 2) виходець.

ressource f 1) sáció, cnóció; homme de \sim винахідлива, сприт-, на людина; 2) pl ресурси, запаси; ~s du sous-sol корисні копалини; ∼s naturelles природні бага́тства.

ressouvenir m далекий спогад. ressouvenir* (se) (de qn, de qch) пригадувати.

ressusciter 1. vt 1) воскрешати, оживляти; 2) перен. відроджувати, відновлювати; 2. vi воскреснути, ожити.

restant, -e 1. adj який (що) ли-

ша́ється; 2. т. за́лишок, ре́шта. restaur||ateur m, -atrice f реставра́тор; ~ation f реставра́ція, відно́влення; ~er vt реставрува́ти, відбудовувати, відновлювати.

rest||e m 1) решта, залишок; здача; аи \sim , du \sim проте, до того ж; 2) pl прах, останки; \sim ег vi (ê) залишатися, перебувати; en ∼er là зупинитися на чомусь, обмежитися чимсь; ◊ ~er (tout) court запнутися.

геstitu||er vt 1) повертати; 2) відновлювати; 3) поновлювати в правах; \sim tion f 1) повернення; 2) відновлення.

restrein||dre* vt зме́ншувати; скорочувати; обмежувати; ~ t, adj 1) обмежений; скорочений; 2) стриманий.

restricti||f, -ve adj обмежувальний: \sim on f обмеження; застереження.

résult||ant, -e 1. adj (de qch) який (що) випливае, який (що) е наслідком; 2. f фіз. рівнодіюча сила; ~at m результат, наслідок; ~er vi (de qch) випливати з чо-гось, походити, бути наслідком.

résurrection f 1) pen. Bockpe-, сіння; 2) відродження.

rétabl||ir|vt| 1) відновлювати; 2) поправляти; se \sim видужувати; \sim issement m 1) відновлення; 2) одужання.

retaper vt 1) розм, підправляти, підновляти; 2) шк. арго провалити на екзамені.

retard m 1) запізнення, затримка; être en ~ запізнюватися; 2) відставання; ~ataire adj 1) який (що) спізнився; 2) відсталий; \sim ement m затримка; \sim er 1. vtвідкладати, відстрочувати; затримувати; 2. vi 1) спізнюватися; 2)

мувати, 29 бу годинник), гетепіт vt 1) затримувати, тримати; 2) залишати; 3) запам'ятовувати; 4) замовдяти, бронювати; se ~ стримуватися.

se ~ стримуватися.
rétention f затримання.
retent||ir vi звучати, лунати;
віддаватися; ~issant, -e adj звучний; голосний; \sim issement m 1)

звучання; 2) відгук, відгомін. retenue f 1) стриманість; 2) вирахування (з плати); 3) залишення в класі після уроків (як покарання).

réticence f навмисне замовчування чогось; недомовка.

réti $||f, -ve \ adj' \ 1\rangle$ норовистий (про коня); 2) упертий, непокір-

retiré, -e adj відлюдний.

retirer vt 1) виймати, витя́гувати; 2) брати наза́д; 3) відсувати; se \sim 1) піти́, віддаля́тися; 2) (de qch) відсторонятися.

retomber vi (ê) 1) знову падати; 2) спадати, звисати; 3) (dans qch) впадати в ...; 4) (sur qn) тяжіти над кимсь.

retordre* ut вити, сукати, кру-

rétorquer vt заперечувати; по-бивати когось його ж аргументами.

retors, -e adj 1) кручений; зіг-

нутий; 2) хитрий.

гетоиг т 1) повернення; être de ~ повернутися; аи ~ по дорозі назад; de ~ de повернувщись з; sans ~ loc. adv. безповоро́тно; en ~ de loc. prép. замість, ў нагороду за; 2) вигин; поворот.

retourner 1. vt 1) перевертати; перелицювати; 2) повертати; 2. vi повертати; 2. vi повертутися; se \sim обертатися. rétractation f відмова від своїх

слів.

rétracter I vt брати слова назад; se ~ відмовлятися від сказаного.

rétracter II vt втя́гувати все-

редину; se \sim скорочуватися. retrait m 1) зменшення (обсягу); усадка; 2) скасування; вилучення; 3) відкликання; звільнення

(з роботи); виведення (військ). retraite f 1) відступ; battre en ~ відступати; 2) вихід у відставку, на пенсію; а la ~ у відставці; en ~ на пенсії; 3) притулок; 4) самота, відлюддя.

retranch||ement m 1) відрізування, відсікання; 2) зменшення, скорочення; 3) військ. окоп, укріплення; \sim er vt 1) відрізувати; від-кидати; 2) відраховувати; віднімати; 3) укріплювати; se ~er 1) обмежувати себе; 2) військ. укріплятися, окопатися.

rétréc||ir vt 1) звужувати; 2) перен. обмежувати; se ~ 1) звужуватися; 2) збігатися (про тка-ишу); ~ issement m 1) звужу-ванння; 2) усадка (тканини); 3) перен. обмеженість; тупість. retremper vt 1) знову намочу-

вати; 2) вдруге гартувати (сталь);

3) перен. загартовувати.

rétribuller vt оплачувати; винагороджувати; ~ tion f платня; го-

норар; винагорода.

rétrograd||ation f 1) perpéc; 2) військ. пониження в чині; ~е 1. аdj ретроградний, реакційний; 2. m, f ретроград, -ка, реакціонер, -ка; ~er 1. vi іти назад; відступати; 2. vt військ. понизити в чині.

rétrospecti||f, -ve adj ретроспек-

тивний, звернений до минулого. retrouse (é, -e adj засуканий (про рукава); О пег ~ кирпатий ніс; ~er vt підбирати (сукню); засукувати (рукава).

retrouver vt знову знаходити; знаходити загублене; se ~ оволо-

діти собою.

rets, m 1) тенета, сіть, невід;

2) перен. пастка, западня. réun||i, -e adj об'єднаний; ~ion f 1) з'єднання, об'єднання; 2) збори; ~ ir vt 1)з'єднувати; 2)збирати. réuss∥i, -е вда́лий; mal ~ вдалий; ~ir 1. vi мати успіх; 2. vt

вдалий; ~и ... успішно робити щось; ~і результат; 2) ~ite f 1) ýcπix,

rêvass||er vi 1), марити (уві сні); 2) поринати у мрії; ~erie f 1) забуття; 2) мріяння, марення. rève m 1) сновидіння, сон; 2)

мрія.

réveil m 1) пробудження; battre (або sonner) le ~ бити (або трубити) ранкову зорю; 2) будильник; \sim ler vt будити; se \sim ler прокидатися

révél||ateur, -atrice 1. m, f викривальник, -ця; 2. т фото проявник; \sim ation f 1) викриття; 2) відкриття; \sim er vt 1) викривати, ви-являти; 2) фото проявляти; se \sim er 1) виявлятися; 2) проявляти себе.

revenant m привид. revendi||cation f вимога; протест; \sim quer vt вимагати; відстою-

вати свої права.

revendre* vi перепродувати. revenir* vi (ê) 1) знову прихотеченнг ві (е) 1) знову приходити, повертатися; ~ sur ses раз піти назад; О ~ à soi опритомніти, очу́няти; 2) згадуватися, спадати на ду́мку; 3) розм. подобатися; сеla me revient це мені потобостися (с.) (д.) су́стую боттор тися, сега не гечент це мент по добаеться; 4) (\dot{a}) знову братися за щось; 5) (de) змінити свої погляди; \sim de ses еггецгя звільнитися від помилок; 6) (sur) відмовля́тися; ~ sur sa décision відмовлятися від свого рішення; 7): еп ви́дужати.

revente f перепродаж. revenu m прибуток.

revenue f молода поросль. rever 1. vi 1) бачити сон; 2) марити; 3) (à qch) мріяти; 2. vt 1) бачити щось уві сні; 2) бажати, прагнути.

réverbère. m 1) рефлектор; 2)

вýличний ліхтар. reverdir vi 1) зазеленіти; 2) ne-

рен. помолодіти.

révérenc||e f 1) глибока пошана; Q sauf ~, ~ parler розм.

пробачте на слові; 2) реверанс; ~ ieux, -ieuse adj підлесливий. rêverie f мрійність, замисленість. revers m 1) виворіт, зворотний бік; 2) ла́цкан, вило́га, зако́т (оде-жі, взуття); 3) невда́ча, него́да. гечегег vt 1) зно́ву налива́ти,

переливати; 2) бухг. переказувати (гроші).

revêtement m обшивка.

revêtir* vt 1) знову одягати, надягати; 2) (de qch) наділяти (владою, довір'ям і т. ін.); 3) облицьовувати, общивати.

гêveu||r, -se 1. adj мрійли́вий, заду́мливий; 2. m, f мрійни|к, -ця. revient m: prix de ~ coбibáp-

revir||ement m_1) поворот (судна); 2) перен. повна зміна, переворот; ~ er vi 1) змінювати на-прям (про судно); 2) перен. змі--нювати намір, рішення.

révis||er vt переглядати, перевіряти; ревізувати; ~ ion f перевірка, ревізія.

revivre* 1. vi оживати; 2. vt знову переживати.

revoir* 1. vt 1) знову побачити; 2) знову перегляда́ти; se \sim знова или зустрітися; 2. m поба́чення, зу́стріч; au \sim до поба́чення.

révolt||e|f| бунт, заколот, обурення, повстання; \sim é, -е 1. adj повстаний; 2. m. ј бунтівницк, -ця; \sim er vt 1) підбурювати до повстання; 2) викликати обурення; ~ег збунтуватися, повстати.

révolu, -e adj завершений, закінчений; мину́лий; il a 50 ans ~ йому́ мину́ло 50 ро́ків.

révolution f 1) революція; la Grande Révolution Socialiste d'Octobre Велика Жовтнева соціалістична революція; 2) переворот; 3) астр. обертання, повний оборот; 4) виток (штучного супутника).

révoquer vt 1) відкликати, усувати з посади; 2) відміняти.

revue f 1) перегляд, огляд; 2) військ. огляд, парад; 3) театр. ревю; 4) огляд, журнал.

rez: à ~ de loc. prép. на рівні, нарівні з.

rez-de-chaussée m перший по-

rhabiller vt 1) переодягати; 2) ла́годити:

rhénan, -e adj прирейнський rhinocéros [rinoseros] m nocopir rhume m нежить.

riant, -e adj усміхнений.
rican||ement m висміювання; зубоскальство ~ег и посміюватися; зубоскалити; \sim eur m, -euse fнасмішник, -ця; зубоскал, -ка.

rich ard m baratin; ~e adj 1) багатий; 2) дорогий; чудовий, роз-кішний; ~ esse f 1) багатство, достаток; 2) родючість; 3) пишність, блиск.

ride f 1) зморшка, складка; борозна; 3) брижі (на воді). rideau m завіса; гардина; штора; полог.

rider vt 1) морщити; 2) бороз-нити; se ~ морщитися; кмуритися ridicul||e 1. adj смішний; 2. m смішне; tourner qn en ~ висмію

смішне; tourner qn en ~ разміть вати когось; ~ iser vl. висміювати rien 1 pron ніщо, нічого; il m'est ~ він мені ніхто; n'en faites ~ I ні в якому разі!; роцг ~ даром; ні за що; рошг \sim ац monde ні за що в світі; de \sim дуже мале́нький, незначний; en moins de — за одну мить, моментально; un homme de — нікчемна людина; 2. m 1) ніщо, 2) pl дрібниці. гіеціг, -se 1. adj сміхотливий;

теції, -se і. ааў сміхотливий; 2. т. реготу́ін, -ха. гідій іе ааў 1) твердий; негнучкий; 2) задубілий; 3) перен. непохитний; суворий; ~ité f 1) твердість; негнучкість; 2) задубіння; 3) перен. непохитність; суворість. rigolade f розм. веселість, жарт,

rigole f жолобок, рівчачок. rigoler vi розм. сміятися, веселитися, жартувати.

rigolo, -te 1. adi розм. забавний, смішний; 2. т розм. веселун.

смішний; 2. трозм. веселун. rigoureu | x, -se adj 1) строгий, суворий; 2) жорстокий. rigueur f 1) строгість, суворість; 2) різкість, суворість (клімату); 3) пунктуальність, точність; à la ~ у крайньому разі; de ~ необхідний, обов'язковий. rimailler vi, vt пописувати віртики.

шики.

тіп∥е ƒ рима; ♦ sans ~ пі гаіson без усякого смислу; ~ег 1. vi. 1) римувати, бути співзвучним; 2) складати вірші; 2. vt перекладати віршами; ~ еиг т віршомаз.

rincer vt полоскати.

ripaille f розм. гульня. ripost||e f швидка відповідь; заперечення; відсіч; ~ er vi швидко відповідати, заперечувати; давати відсіч.

rire* I vi 1) сміятися; ~ jaune

вимущено сміятися; faire ~ смішити; 2) (de qch) насміхатися, глузувати; pour ~ жартома.

rire II m сміх; gros ~ гучний

сміх; périт.

ris m заст. сміх; \sim ée f 1) вибух сміху; 2) насмішка; 3) посміхо́вище; ~ette f по́смішка (дити-ни); ~ible adj смішний.

risqu||e m риск; courir un ~ рискувати; au 🍾 de рискуючи; à tout ~ на всякий випадок; ~ег 1. vt 1) рискувати чимсь; 2) зва-жуватися на щось; 2. vi (de+inf) рискувати: ~er de tomber рискувати впасти.

risque-tout m смільчак.

rit||e m обряд, ритуал; ~uel, -le adj ритуальний, обрядовий.

-le aaj ритуальнии, оорлдовии.
rivage m берег, узбережжя.
rival, -e 1. adj суперницький;
2. m, f суперни|к, -ця; ~iser vi
(avec qn de qch) суперничати, змаráтися; ~ité f суперництво.

rive f бéper.

river vt 1) клепати, заклепува-

ти; 2) сковувати. riverain, -е 1. adj береговий, прибережний; 2. m, f прибережний житель.

rivière f річка, ріка.
rixe f бійка; бурхлива сварка.
riz m рис; ~ lère f рисова план-

robe f 1) сукня, плаття; ~ de сhambre хала́т; 2) то́га; ма́нтія (суддів, адвокатів, професорів); ря́са; 3) судове́ звання́; gens de ~ су́дді; 4) масть (тварин).

robinet m кран. robuste adj міцний, дужий. гос т скеля, стрімчак.

, rocaill||e 1. adj примхливий, ма-нірний (про стиль, жанр); 2. f щебінь, черепашки (для облицювання); ~ eux, -euse adj кам'янистий. roch||e f 1) скеля, стрімчак; 2)

камінь (будівельний); гірська по-рода; О de vieille ~ старого гарту; ~ег т скеля, стрімчак; ~ еих; -euse adi скелястий, кам'янистий.

 $rod||er\ vi\ 1)$ блукати, бродити; 2) гасати; нишпорити; $\sim eur\ m$, -éuse f бродята.

rodomont m хвалько, фанфарон. rogn||er 1. vt 1) обрізувати; підрізувати, вкорочувати; $\Diamond \sim$ les ongles à qn збити пиху комусь; 2) урізувати, зменшувати 2. vi злитися.

rognonner vi розм. бурчати, бурмотати крізь зуби. годпиге f обрізки.

rogue adj зарозумілий, гордовитий, пихатий.

roi m 1) коро́ль, цар; 2) шах.,

карт. король.

rôle m 1) реє́стр, опис; юр. список справ; mettre au \sim занести до списку; 2) театр. роль; 3) роль, становище (в суспільстві); tour de ~ по че́рзі.

romain, -e adj римський. roman I, -e adj романський. готап II т роман.

romanci||er m, -ère f pomanict, -ка (письменник)

romanesque adj романічний, романтичний.

romaniste m, f романіст (філо-

romarin *m бот*. розмарин. romp||re* 1. vt 1) ламати, роз-бивати; рвати; ~ ses fers розбити

кайдани; 2) перепиняти; відводити; 3) переривати, порушувати; 4) псувати; 5) роз'єднувати; 2. vi ламатися, рватися, лопнути; поривати з кимсь (зносини); se \sim 1) зламатися, розбитися; 2) зламати собі щось; \sim u, -e adj 2) зламати собі щось; ~ u, -e adj 1) зламаний; розірваний; 2) стом-лений, розбитий; 3) вмілий; до-свідчений; être ~ u aux affaires бути досвідченим у справах; О а bātons ~ us нескладно; уривками. гопсе f 1) ожина; колючий ча-гарник; ~ artificielle колючий

гарни́к; ~ artificiene колдаріт; 2) pl труднощі, неприєм-

гопd, -e 1. adj 1) круглий; 2) ла-гідний, зговірливий; 3) прямий; рішучий; 2. m 1) круг, коло; еп ~ колом, кружком; 2) apro су; n'avoir pas un ~ не мати ні грошá.

rond-de-cuir m розм. «канцеля́р-

ська криса», чинуща; бюрократ. ronde f 1) дозір, обхід; перевірка вартових; faire une ~ робити обхід; 2) хоровод; хороводна пісня; () à la ~ по колу; по черзі. rondelet, -te adj кругленький,

товстенький.

rondement adv 1) швидко, жваво, спритно; 2) коротко, прямо,

rondeur f 1) округлість; повнота; 2) прямота, відвертість; 3) зговірливість.

rond-point m кругла площа, ronfillant, -e adj 1) гучний, голосний; 2) перен. пихатий; ~е- ment m хропіння, храп; ~ег vi 1) хропіти; 2) шипіти, гудіти; ~ eur m, -euse f хропун, -ка.

rong||ement m 1) гризіння; 2) лерен. роз'їдання, підточування; er ut 1) гризти; 2) точити, роз'їдати; 3) турбувати, мучити; ~eur, -euse 1. adj 1) який (що) гризе; 2) роз'їдаючий; 2. m pl зоол. гризуни.

ronron m 1) муркота́ння; 2) гудіння; ~ ner vi муркота́ти. rosâtre adj блідо-роже́вий.

rose 1. adj рожевий; 2. f троян-да; 3. m рожевий колір.

roseau m очерет, комиш. rosee f poca.

roseraie f роза́рій.

rosier *m* трояндовий кущ. rosse *f* 1) шкапа; 2) *розм*. злюка.

rossignol m 1) соловей; 2) розм.

відмичка; 3) залежалий товар.
готат leur, -гісе adj обертальний;
~if, -ive adj ротаційний; обертальний; ~ion f 1) обертання; 2) сівозміна.

rôt $\|$ i m печеня; \sim ie f грінка; \sim ir vt 1) жарити, смажити; 2) пекти; ~ isserie f закусочна.

rouage m 1) система коліс; 2) зубчасте колесо.

rouan, -ne 1. adj рябий; 2. m рябий кінь.

roublard, -e розм. 1. adj хитрий, собі на умі; 2. m, f хитру н, -ха,

croucoul ement m воркування; ∼er vi воркувати.

roue f ко́лесо; ведучі колеса; ~ d'engrenage зуб-часте колесо; О faire la ~ перекидатися, ходити колесом; перен. пишатися, задаватися; être sur la ~ відчувати сильний біль.

гоие́, -е 1. adj розбитий, знемо́жений; 2. m, f 1) розпу́сни|к, -ця; 2) шахрай, -ка, пройда.

rouer vt ict. колесувати; О ~ de coups нещадно побити.

rouerie f шахрайство, плутні. гоиде 1. adj червоний; 2. m 1) червоний колір; 2) червона фарба; ~ de mercure кіновар; 3) рум'яна; 4) рум'янець; ~ atre adj червонуватий; ~ aud, -e adj розм. червонолиций.

rougeole f кір. rougeoyer vi червоніти.

roug||eur f 1) червоний колір; 2) рум'янець; ~ir 1. vt фарбувати в червоний колір; 2. vi червоніти; \sim issant, -e adj червоніючий; соромливий.

rouill||e f іржа; ~é, -e adj ір-жавий; ~er l. vt l) вкривати ір-жею; 2) перен. ослабити; ~er l'esprit притупити розум; 2. vi, se ~er l) іржавіти; 2) перен. занепасти; \sim eux, -euse adj іржавий; \sim ure f іржа́.

roulage m 1) їзда; 2) гужове́ перевезення; 3) транспортна кон-

rouleau m 1) згорток, трубка; рулон; 2) тех. прокатний вал; циліндр; каток.

roul||ement m 1) качання, скочування; 2) гуркіт; стук, шум (предмета, який котиться); 3) пе-(преомета, який котиться); 3) перекоти (грому); ~er 1. vt 1) котити, качати; 2) згортати; 3) (dans) загортати; 4) розм. обдурити; 2. vi 1) котитися; 2) іздити; 3) гриміти. roulette j 1) коліщатко; 2) руготи

roulis m мор. бортова хитавиця.

14 959-1

roulotte f фургон.

roumain, -e i. adj руму́нський;

 точный, стар румунський, стан румунська мова.
 round [rawnd] тепорт. раунд. rouss||âtre adj рудуватий; ~ eur рудий колір; taches de ~ eur веснянки, ластовиння.

rousse f posm. ποπίμισ. rouss||i m sάπαχ ropiποro, πάленого; \sim ir vt підсмалити.

route f 1) дорога, шлях; code de la ~ правила руху; faire fausse ~ збитися з шляху; перен. помилитися; 2) ав., мор. рейс, курс. routier I m 1) мор. лоція; 2) лоція; 2) гонщик-велосипедист; V vieux ~ бувала людина.

routi er II, -ère adj дорожній;

voie ~ èге грунтова́ доро́га.
гоичгіг* vt зно́ву відкрива́ти, відчиня́ти; ~ une plaie (або une blessure) перен. роз'я́три́ти ра́ну rou x, -sse 1. adj руди́й; 2. m, f

руда людина; 3. т рудий колір. royal, -e adj королівський, цар-

royau||me m королівство, цар-

ство; ~ té f королівська влада. ruade f 1) брикання; 2) перен. різка, несподівана вихватка.

ruban m стрічка. rubicond, -e adj червоний (про

обличчя).

rubis m рубін. rubis m рубін.
ruch||е f вўлик; ~ег m насіка.
rud||е adj 1) шорсткий, нерівний;
2) важкий; 3) сувбрий; 4) грубий,
різкий; ~esse f 1) шорсткість; 2)
грубість; 3) сувбрість.
rudiment m 1) pl ночатки, основи; елементарні поняття; 2) біол.
рудиментарний орган; ~аіге adj

1) початковий, елементарний; 2) біол. зародковий.

rudo∏iement m гру́бе пово́дження; \sim yer vt грубо поводитися з кимсь, попихати кимсь.

rue f ву́лиця. ruée f стрімкий рух упере́д, на́тиск; навала.

ruelle f прову́лок, ву́личка. ruer vi брика́тися; se \sim ри́нутися, кинутися.

rug ir vi ричати; ревіти; ~issement m 1) ричання; 2) виття. rug||osité f шорсткість, нерівність; \sim ueux, -ueuse adj шорсткий, нерівний.

ruin||e f 1) розорення, загибель; pl руїни; \sim er vt 1) руйнувати; розоряти; 3) псувати; se ~ er

розорятися.

ruisseau m струмок. ruissel||ant, -e adj 1) який (що) струменіє, тече; 2) промоклий; промоклий: ~er vi струменіти, литися струмком; \sim lement m стікання струмками.

rumeur f 1) шум, гул; гомін; 2) хвилювання, збудження; 3) по-

голос, чутка.

rumin||ant, -e 1. adj жуйний; 2. m pl жуйні тварини; \sim er vt 1) жувати; 2) nepeh. обдумувати.

rupture f 1) перелом, поломка: 2) розрив; прорив; 3) сварка, розрив; 4) припинення; порушення.

rurál, -e adj сільський. rus $\|e\ f\$ хитрість, підступність; \sim é, -e adj хитрий, підступний; лукавий; ~er vi хитрувати, лука-

Russe m, f pocián ин, -ка.

russe 1. adj російський; 2. m

російська мова.

rust||aud, -e 1. adj гру́бий, нетизинаци, че 1. ииј груони, не-отесаний; 2. т. ј вайло; ~ icité ј 1) грубість, незграбність; 2) про-стота, невибагливість; ~ ique adj 1) сільський; 2) простий; 3) неотесаний.

rustre 1. adj грубий; 2. m грубія́н.

rutil||ance f блиск, ся́яння; \sim ant, -e adj 1) яскра́во-черво́ний; 2) виблискуючий, сяючий; ~er vi виблискувати.

rythme m ритм; темп; au \sim de під ритм, у такт.

sa adj. poss. f due. son I. sabl||e m пісо́к; ~er vt посипати піском; ~eux, -euse adj піщаний; \sim on m дрібний пісок; \sim onneux, -onneuse adj піщаний.

sabot m 1) дерев'яний черевик, сабо; 2) копито; 3) гальмовий

башмак.

sabr||e m шабля; ~er vt 1) pyбати шаблею; 2) розм. робити абияк; ~ er de la besogne халту-

sac I m 1) мішо́к, то́рба; de couchage спальний мішок; à dos рюкза́к; О un ~ percé мар-нотра́т; vider son ~ висловитн все; prendre qn la main dans le ~ спіймати когось на місці злочину; l'affaire est dans le ~ усе гаразд, справу полагоджено; 2) сумочка; ~ à main жіноча сумочка; 3) груб. шлунок.

sac II m розграбування; mettre

стрибкоподібний; style ~é уривистий стиль.

saccager vt грабувати, розо-

ряти.

sacoche f сумка, торбинка. sacr||e m коронування; посвячення (у сан і т. ін.); ~ é, -e 1. adj

1) священний, непорушний; 2) груб. проклятий; 2. т святе; ~ет 1. vt посвящати (в сан); 2. vi лаяти. sacrifi | се т жертва; ~ег vt

приносити в жертву, жертвувати. sacrilège 1. *т* блюзнірство; 2. adi блюзнірський.

sagac||e adj прозорливий; ~ité

f прозорливість. sagle 1. adj 1) мудрий; розумний; 2) слухняний, розсудливий; ана, 2) слудняния, розсудливии, ете ~ добре себе поводити (про дитину); 2. т мудрець; ~ ement adv розумно; розсудливо; ~ esse f 1) мудрість; 2) розсудливість. saign||ant, -e adj 1) кризавин, продолживана до досудливість.

кровотечний; 2) недожарений, з кроз'ю (про м'ясо); ~ée f кровопускання; \sim ement m кровотеча; ~ er 1. vi кривавити, кровоточити;

стікати кров'ю; перен. обливатися кров'ю; 2. vt пускати кров; \sim еих, -euse adi закривавлений.

saill ant, -e adj який (що) виступа́є; ви́пуклий, опу́клий; ~ie f
1) архіт. ви́ступ; faire ~ie стирча́ти, виступа́ти; 2) доте́пна думка, до́теп; ~ir* vi виступа́ти, видаватися, випинатися.

sain, -e adj y різн. знач. здорб-вий; homme ~ здоро́ва люди́на (морально); ~ et saui цілий і здоровий; jugement ~ здорове мір-кування: nourriture ~ е здорова

їжа; optimisme ~ здоровий оптимізм; О avoir l'esprit ~ бути при здоро́вому ро́зумі. saint, -e 1. adj святий, свяще́н-

ний; 2. m, f свят ий, -á; ~ eté f святість.

saisie f юр. накладання арешту на майно.

saisir vt 1) хапати; захо́плю-вати; \Diamond être saisi de ... бу́ти вра́женим; ~ au mot піймати на слові; ~ un prétexte скористатися приводом; 2) схоплювати, розуміти; 3) накладати арешт на майно; О ~ un tribunal d'une affaire neредати справу в суд; se ~ захопити щось, оволодіти чимсь.

saisiss||ant, -e adj разючий; за-хоплюючий; \sim ement m раптовий

переляк, подив.

saison f 1) пора року; 2) сезон, час, пора; hors de \sim несвоечасно, не до речі; ~ nier, -nière adj сезонний.

salade f 1) сала́т; ~ russe вінегрет; 2) перен. вінегрет, міша-

salaire m заробітна плата; ~

à la journée поденна оплата; aux pièces відрядна оплата; ~ horaire погодинна оплата.

salari at m наймана праця; ~é, -e 1. adj найманий; оплачу-ваний; 2. m, f найманий робітник; ~er vt платити, видавати заробітну плату.

salaud, -e 1. adj розм. неохайний; 2. m, f 1) розм. нечепура; 2) зрадни к, -ця. sale adj 1) брудний; 2) гидкий,

огидний, мерзенний.

sal||é, -e adj 1) соло́ний; 2) не-

пристойний; \sim er vt соли́ти. saleté f 1) неоха́йність, бруд; 2) мерзе́нність, гидо́та; 3) pt непристойності.

salière f сільниця. salilir vt 1) бруднити, мазати; 2) перен. обмовляти когось; se ~ бруднитися; ~issant, -e adj який (що) бруднить.

salive f слина; О perdre sa ~

марно говорити.

salle f зал; велика кімната, палата (в лікарні); ~ d'apparat приймальний зал; ~ de conseil et de réception зал засідань; ~ de spectacle зал для глядачів; ~ des pas perdus приймальна в суді; судові кулуа́ри; \sim de conférence лекційний зал; \sim d'études клас; \sim à manger їда́льня (y квартиpi); ~ de séjour загальна кімната (у квартирі); ~ de bains ва́нна.

salubr||e adj цілющий; корисний для здоров'я; ~ ité f сприятливі для здоров'я умови; ~ ité publique народна охорона здоро́в'я.

saluer ot 1) вітати, кланятися; 2) передавати поклін; 3) салютувати.

salut m 1) порятунок, спасіння; уклін, поклін, привіт; un ~ profond низький уклін; rendre le ~ відповісти на уклін; 3) віддавання честі; 4) салют.

salutaire adj цілющий, благо-

творний.

salutation f вітання, уклін, поклін.

salve f 1) військ. залп; черга (при стрільбі); 2) салют; tirer des ~s салютувати; О ~ d'applaudissements грім оплесків.

samedi m субота; le ~ боту; се ~ у цю суботу; tous les ~s, chaque ~ по суботах, щосуботи; ~ dernier у минулу суботу; prochain у наступну суботу. sandwich m сандвіч, тартинка.

sang m 1) кров; 2) рід, похо́-дження; О glacer le ~ de qn смертельно налякати; mettre tout à feu et à ~ знищити вогнем i мечем; se faire du mauvais ~ псувати собі кров, хвилюватися; bon ∼l xan nomý bicl

sang-froid m холоднокровність; de ~ колоднокровно, спокійно; perdre le ~ втрачати спокій; самовладання.

sanglant, -e adj кривавий, за-

коивавлений

sangl||e f 1) ремінь, пояс; 2) попру́га; \sim er vt 1) ту́го стя́гувати; 2) шмагати ременем.

sanglier m дикий кабан.

sanglot m ридання, схлипування; éclater en ~s розридатися; ~ er vi ридати, схлипувати.

sangsue [sasy f 1) n'явка; 2) перен. кровопивця.

sanguin, -e adj 1) кров'яний; analyse ~e аналіз крові; transfusion ~ е переливання крові; 2) повнокровний; сангвінічний; ~ aire

adj кровожерний.

sans prép без; ~ peur без стра́ху; O cela va ~ dire camó собою зрозуміло; ~ сезѕе безпе-рервно; ~ quoi, ~ сеlа інакше; que ... без то́го, щоб ... поп ~ не без ...

sans-abri m безпритульний. sans-сœиг *т розм.* 1) безсер-дечна людина; 2) трус.

sans-façon m невимушеність; безцеремонність.

sans-fil m f 1) телеграма, передана по радіо; 2) бездротовий телеграф; transmission ~ передача по радіо; \sim iste m радіоаматор.

sans-gêne m безцеремонність. sans-logis m, f бездомн ий, -a. sans-souci 1. m безтурботність; 2. m, f безтурботна людина.

sans-travail m, f безробіт-

ний, -а.

santé f здоро́в'я; ~ publique охоро́на здоро́в'я; à votre ~!, votre ~! за ва́ше здоро́в'я!

sap||e f 1) військ. са́па, хід сполучення; 2) прям., перен. підкоп. підрив; \sim ement m 1) риття під-ко́пу; 2) перен. підрив, підрива́ння; ~er vt 1) робити підкоп; 2) перен. підкопуватися під щось; er les fondements підривати основи; \sim еиг m сапер.

sapeur-pompier m пожежник. sapin m яли́на; \sim ière f яли́н-

sapristi! int xan nomý biel sarcl||age m прополка; ~er vt полоти, виполювати; \sim eur m, -euse f полільник, -ця; ~ oir m c.г. полільник (знаряддя). sardine f сардинка; \sim s dans

l'huile шпроти.

sarrasin m гречка. satnn m caтaнá; ~é, -e adj бíсів, диявольський, проклятий; ~ іque adj сатанинський

satellite m супутник, сателіт satiété [sasjete] f ситість, пересичения.

иення. satin m атлас. задово́лення: ~ faire* vt задовольняти: ~ faisant, -e adj задовільний; ~fait, -e adj задово́лений.

satur||ation f насичення; насиче-ність; ~ er vt 1) хім. насичувати;

2) перен. пересичувати.

sauc||e f cóyc, підлива; О servir à la ~ подавати у вигляді ...; асcommoder un sujet à toutes les ~es подавати одне і те ж під різним со́усом; \sim ière f со́усник.

saucisse f сосиска. saucisson m ковбаса.

sau||f I, -ve adj цілий, неушко-джений; sain et ~ цілий і здоро-

sauf II prep крім, опріч, за вииятком.

sauf-conduit m перепустка. saugrenu, -e adj безглуздий, нісенітний.

saule m верба.

saumon *m* лосось; сьомга. saupoudrer vt 1) посипати (сіллю, цукром); 2) пересипати мову (цитатами).

saur adj: hareng ~ копчений оселедець; ~ er vt коптити. saut m 1) стрибок; ~ avec élan

стрибок з розбігу; О au ~ du lit встаючи з ліжка; 2) водоспад.

saute f: ~ de vent mop. panтова зміна вітру; ~ d'humeur рап-

това зміна настрою.

saut er 1. vi 1) стрибати, скакати; ~ аи сои кинутися на шию; О ~ аих уеих впадати в око; 2) вибухати, висаджуватися в повіт-ря; faire ~ висадити в повітря; la bombe a ~ é бомба вибухнула: 2. vt 1) перескажувати, перестрибувати; 2) пропускати. sauterelle f коник; сарана.

sauterene f колим, саралы sauteu||f, -se m, f скаку|f, -нка (-ха), стрибу|f, -нка (-ха). sautil||ement f підстрибуван-

ня; ~ er vi підстрибувати.

sauvage 1. adj 1) дикий; 2) відлю́дний, відлю́дкуватий; 2. т., f дику́н, -ка; \sim ment adv ди́ко; \sim rie f ди́кість, дика́рство.

sauvegard||e f oxopóna, sáxucr; \sim er vt охороняти, захищати.

sauve-qui-peut 1. m безла́дна вте́ча, па́ніка; 2. int: sauve qui peut! рятуйся, хто може!

sauv||er ut рятувати; se ~ рятуватися; тікати; ~ etage m рятува́ння; ceinture de ~etage ряту-ва́льний по́яс; bateau de ~etage рятувальний човен; \sim eteur 1. adj рятувальний, рятівний; 2. m рятівник; ~eur m рятівник, визволитель.

savamment adv із знанням справи, уміло, майстерно.

savant, -e 1. adj учений, досвідчений; 2. m, f вчен ий, -a.

saveur f 1) смак; 2) присмак. savoir* 1 1. vt знати, відати; faire ~ à ... повідомити; qui sait?, sait-on jamais? хіба знаєш?; que je sache наскільки мені відомо; c'est à ~ хто його знає, побачимо; un je-ne-sais-quoi щось; 🗘 ~ gré à qn бути вдячним комусь; $a \sim a$ саме; 2. vi s інфінітивом: знати, уміти; могти; \sim vivre знати життя; il saura le faire він зможе це зробити.

savoir II m 1) знання, ученість;

2) уміння.

savoir-faire m уміння; вправ-

ність.

savoir-vivre m знання життя, світу; уміння жити.

savon m 1) мило; 2) розм. прочухан; ~ nage m 1) намилювання; 2) прання; ~ ner vt 1) намилювати; 2) прати; ~ neux, -neuse adj мильний.

savour er vt 1) куштувати; смакувати; 2) втішатися, зазнавати насолоди; ~eux, -euse adj смач-

scabreu||x, -se adi непристойний.

scandinave adj скандінавський. scarabée m жук.

sceau m печать, печатка; О le ~ du génie перен. печать генія; sous le ~ du secret таємно, під секретом.

scélérat, -e 1. adj злочинний; 2. т, f лиходій, -ка, злочин ець, ~esse f лиходійство; під--ниця: ступність.

scell је т печать; арроѕег les és опечатати; \sim ement m вмуровування (в стіну); \sim er vt і)

прикладати печать; 2) опечатувати; запечатувати; 3) замуровувати (в стіну); 4) скріпляти. scène f 1) сцена; театр, підмост-

ки; 2) сцена, картина.

scle f 1) пилка, пила; 2) розм.

причена. sciemment adv навмисне, сві-

домо.

science f наука. science-fiction f: film ~ науко-

во-фантастичний фільм,

scientifique 1. adj науковий; 2. т вчений, діяч науки.

sci||er vt пиляти; ~erie f лісопильня; ~ eur m пильщик.

scinder vt ділити на частини, роздрібнювати.

scintill||ant, -e adj блискаючий, мерехтливий; \sim ation f блискання, мерехтіння; \sim er vi блискати, ме рехтіти, іскритися.

scission розпад, розкол; f, \sim niste m, f pos-∼naire *m,* кольник, ця.

scolaire adj шкільний.

scolarité f 1) тривалість навчального курсу; 2) шкільне на-

scombre m скумбрія, макрель. score m спорт. 1) очко; 2) рахунок очок.

scrupui m скрупульозність, делікатність, совісність; розбірливість; sans ~ безсоро́мно; ~eusement adv сумлінно, старанно; ~ eux, -euse adj 1) совісний, делікатний; 2) сумлінний, старан-

scrut ateur, -atrice 1. adj допитливий (погляд); 2. т pl члени лічильної комісії (при голосуванні);

~er vt дошукуватися, допитуватися, проникати.

scrutin m вибори; голосування; dépouiller le \sim підраховувати голоси; \sim er vi голосувати.

sculpt||er [skylte] vt ліпити, різьбити, вирізьблювати; ~eur m ску́льптор; \sim ure f скульпту́ра;

різьблена робота.

se (s') pron. pers. (3-ї особи) 1) як прямий і непрямий додаток ставиться завжди перед дівсловом — себе, собі; se consacrer à la science присвятити себе науці; se bâtir une maison побудувати собі дім; 2) перекладається як -ся, -сь у закінченнях зворотної форми дієслова: se laver умиватися; s'habiller одягатися.

séance f 1) засідання; ~ publique відкрите засідання; ~ nante під час засідання; перен.

негайно; 2) сеанс.

- séant, -e 1. adi 1) який (що) засідає; 2) пристойний; 2. т розм. зад; еп son ~, sur son ~ у си-дя́чому положенні (в ліжку). seau т відро; il pleut à ~ х лле

як з відра (про дощ)

sec, sèche 1. adj 1) сухий, висохлий; 2) худий, сухорлявий; 3) уривчастий, різкий (про звук); 4) прям., перен. черствий, сухий; без-душний; 2. m суша, сухість; 3. advсухо; \Diamond être à \sim бути без ко-

sécateur m садові ножиці. séchage m просущування, сушіння.

sèche-cheveux m фен (для во-

sèchement adv су́хо, нелюб'я́зно.

séch er 1. vt сушити, висущувати; 2. vi 1) сохнути, засихати; 2) перен. чахнути, марніти; ~еresse f 1) су́ша, засу́ха; 2) че́рствість; \sim oir m суша́рка.

second [z(ə)gɔ̃], -e 1. adj дрý-гий; ~e année дру́гий курс (навчання); ~ violon друга скрипка; 2. m секундант; 3. m, f помічни́|к, -ця; \sim aire adj 1) другоря́дний; enseignement ~ aire середня освіта; 2) геол. вторинний.

seconde [z(ə)gɔ̃d] f секу́нда. secondement [z(ə)gɔ̃d(ə)mɔ̃] adv

по-друге. seconder [z(ə)gɔ̃de] vt допома-

гати, сприяти.

secouer vt трясти, струшувати; підбадьоритися.

secour able adj готовий допомогти; \sim ir* vt допомагати.

secours m допомога; prêter \sim подати допомогу; au \sim ! parýйте! secousse f 1) поштовх, трясіння; 2) струс, потрясіння; зворушення. secr||et. -ète 1. adj таємний, за-

хо́ваний, секре́тний; 2. m секре́т, таємниця.

secrétaire m 1) секрета́р; 2) письмовий стіл.

secrètement adv таємно, потай, секретно.

sectaire m сектант.

secteur m 1) сектор; 2) округ,

район; дільниця.

section f 1) розсічення, розріз; 2) се́кція, відділ; 3) дільниця; 4) військ. взвод; \sim nement m поділ на частини; \sim ner vt ділити на частини, роздрібнювати.

séculaire adi віковий, столітній. sécurité f безпека; Conseil de Рада Безпеки.

sédentaire adj 1) сидячий; 2) осілий

séditi||eux, -euse 1. adj бунтівний; 2. m, f бунтівни́||k, -ця; \sim on fбунт, заколот.

séduct||eur m, -rice f спокусни к, -ця; ~ion f 1) зваблення, споку-са; 2) підкуп; 3) спокусливість, эвабливість.

sédui||re* vt 1) спокушати, зваблювати; 2) підкупати; ~ sant, -e adj спокусливий, звабливий, принадний.

seigle m жито.

seigneur m 1) icт. сеньйор, феодал; 2) пан, вельможа.

sein *m* 1) гру́ди; 2) па́зуха; 3) утро́ба; на́дра; ло́но; au ~ de ... в глибині, у на́драх, всере́-

seing m підпис.

séisme m підземний поштовх.

seiz||e 1. adj 1) шістна́дцять; 2) шістна́дцятий; 2. т шістна́дцяте число; ~ ième 1. adj шістнадцятий; 2. т шістнадцята частина.

séjour m 1) перебування, проживання; permis de ~ дозвіл на проживання; bon de ~ путівка; 2) місцеперебування; ~ nement m тимчасове перебування; \sim ner viперебувати.

sel m 1) сіль; ~ gemme ка-м'яна́ сіль; 2) сіль, дотепність. select [selekt], -e adj розм. до-

бірний.

sélection f 1) добір; селекція; 2) спорт. збірна команда; ~ né, -e 1. adj добірний; 2. m, f учасник збірної команди; \sim ner vt відби-

рати, добирати. self-service m самообслуговування

sell||e f сідло́; ~er vt сідла́ти, осіллати.

sellette f лава підсудних; О être mis sur la ~ бути центром загальної уваги.

selon prép за, по, залежно від, згідно з, відповідно до; ~ тоі на мій погляд; c'est ~ зважаючи на обставини.

semailles f pl сівба.

semaine f 1) тиждень; dans une ~ че́рез тиждень; la ~ dernière мину́лого ти́жня; la ~ prochaine насту́пного ти́жня; 2) тижне́ва

sembl||able 1. adj подібний, схожий; 2. m, f подібн|ий, -a; il n'a pas son \sim йому́ немає рівного; \sim ant m вигляд, подоба; faire \sim ant прикидатися; \sim er vi зда-

ватися; il me ~e мені здається.

semelle [1] підошва, підметка;

О battre la ~ ту́пати ногами; пе pas reculer d'une ~ не поступитися ні п'яддю; ne pas avancer d'une ~ не посу́нутися впере́д ні на крок; 2) тех. підошва, подушка.

semence f 1) сім'я, зародок; 2) *pl* посіви.

semer vt 1) сіяти; 2) (de) за-сівати; 3) поширювати.

semestre m півріччя, семестр. semeu||r, -se 1. m, f 1) сіяч, -ка; 2) поширювач, -ка; ~ de panique

панікер; 2. / сівалка. semi-conducteur m напівпровід-

sémillant, -e adi жвавий, моторний, рухливий.

semis m 1) сівба; 2) сходи;

3) засіяне місце.

semonc [[е] умовляння; догана; ~ er ut умовляти; картати, вичитувати комусь.

sempiternel, -le adj віковічний; безперестанний.

sénil e adj старечий; ~ité f

немічність, старість.

немічність, старість. sens [sā:s] m 1) почуття́, відчуття́; le \sim de qch чуття́ до чо́гось; 2) почуття́, свідомість, ро́зум; reprendre ses \sim опритомніти; 3) смисл, значення; bon \sim , \sim сопішл здоро́вий ро́зум; \sim proрге пряме значення; ~ figure переносне значення; еп се ~ у цьо-му розумінні; à double ~ двозначний; 4) напрям; dans tous les ~ в усіх напрямах; en ~ inverse y зворо́тному напрямі; О ~ dessus dessous догори дном; шкереберть.

sensation f 1) відчуття; спри-йняття, враження; 2) сенсація. sensé, -e adj розсудливий, роз-

важливий; ~ ment adv розсудли-

важливий; \sim ment aav розсудливо, розважливо, зрозуміло. sensib||ilité f 1) чутли́вість, сприйня́тливість; 2) ϕ iз. чутли́вість; \sim le adj 1) чутли́вий, сприйня́тливий; 2) відчутний, помітний; ~ lement adv відчутно, помітно.

sensiti||f, -ve adj 1) почуттевий; 2) підвищено чутливий.

sensu alité f почутте́вість; ~el, -le adi почуттевий.

sente f стежка.

sentenc||e f 1) сентенція, вислів; 2) вирок суду; \sim ieux, -ieuse adfповчальний, сентенційний.

senteur f запах, пахощі sentier m стежка, доріжка, suivre le ~ іти стежкою.

sentiment m почуття; чуття; alité f чутливість; сентиментальність.

sentinelle / вартовий; être en

~ стояти на варті. стояти на варті. sentir* 1. vt 1) почувати, відчувати; 2) усвідомлювати, розуміти; 3) нюхати, чути носом; О пероичої ~ qn не терпіти когось; 2. vi пахнути чимсь, відгонити; se ~ почувати себе; ne se ~ pas de

joie не тямити себе з радості. sépar able adj віддільний; ~ateur, -atrice 1. adj який (що) розділяє, відділяє; 2. m сепаратор; ~ atif, -ative adj віддільний, який (що) розділяє; \sim ation f 1) відокремлення; 2) розлука; 3) перегородка; \sim atisme m сепаратизм; \sim er vt 1) відокремлювати, поділяти; 2) розлучати; se ~er 1) розділятися, поділятися; 2) розлучитися, розійтися.

sept [sɛt] 1. adj 1) сім; се́меро; сьо́мий; 2. m 1) сьо́ме число́;

(цифра) сім, сімка.

septembre m вересень; еп \sim , au mois de ~ у ве́ресні. septennal, -e adj семилітній, се-

septentrional, -e adi північ-

septième 1. adj сьомий; 2. m

сьома частина.

sépul cral, -e adj гробовий, надгробний; voix ~crale замогильний голос; \sim cre m гробниця, склеп; \sim ture f ховання, поховання.

séquelle f 1) кліка, зграя; 2)

низка, ряд. serein, -e adj 1) ясний, світлий; 2) безтурботний, спокійний.

2) резтуроотний, спокійний.

sérénité f 1) я́сність; 2) безтурбо́тність; спокій; ти́ша.

série f ряд, ни́зка, серія; grande

станда́ртне впробництво; hors

незвича́йний; ви́щий своїми я́костями; раг у кілька прийомів.

sérieu $\|\mathbf{x}$, -se 1. adj поважний, серйозний; 2. m поважність, серйозність; prendre qch au ~ сприйняти щось всериоз.

serment m присяга; клятва; prêter ~ присягати; faire ~ клястися, присягатися.

sermon m проповідь, мораль; ner vt наставляти.

serpent m змія; \sim er vi звива́тися, крутитися; \sim in, -e 1. adj1) зміїний; 2) звивистий, покручений; 2. т серпантин.

serre f 1) кіготь, пазур, клішня; оранжерея; ~ chaude теплиця. serré, -e adj 1) стислий; тісний; густий; щільно поставлений; pluie ~е рясний дощик; 2) точний, де-тально розроблений; une enquête

 \sim е найсуворіше розслідування. serr||ement m тиснення, стис-робити щільним; зближати; ~ег les rangs зімкнути лави; 4) зами-кати, ховати; se ~er 1) стискатися; 2) затягуватися; 3) тисну-

serre-tête m головна пов'язка. serrur e f замок, засув; ~ erie f слюса́рська справа; ~ ier m слюсар. servante f 1) служниця, най-мичка; 2) серва́нт (меблі).

serveu||г, -se 1. *m*, *f* 1) офіці-ант, -ка; 2) гардеробни|к, -ця; 2. *f*

прибиральниця. service m 1) служба; ~ militaire військова служба; 2) обслуговування; ~s publics комунальне обслуговування; ~ de santé санітарна служба; 3) управління; відділ; 4) послуга, допомога; геп-dre un \sim à qn зробити послугу комусь; 5) штат слуг; 6) сервіа, столовий прибор.

serviette f 1) серветка; рушник,

2) портфель. serv||ir* 1. vt 1) служити комусь; 2) обслуговувати; ставати в пригоді; 3) подавати на стіл; ~ le dîner подавати обід; 2. vi 1) служити, бути на службі; 2) (à) давати користь, годитися; 3) (de) бути чимсь, ставати: ~ d'exemple à qn бути, стати прикладом для когось; se ~ 1) (de) вживати, користуватися; 2) брати собі; ~ iteur т слуга; служитель; ~itude f по-

неволення, рабство. ses adj. poss. pl див. son I. session f сесія; засідання. seuil m nopir.

seul, -e adj 1) один, единни; 2) одинокий; ~ ement adv тільки. sève f 1) сік; 2) сила, міць. sévère adj суворий; ~ ment adv

суворо, строго. sévérité f суворість, строгість. sexagénaire adi шістдесятилітsex[]е т біол. стать.

si I (s') 1. conj коли, якщо; si vous saviez коли б ви знали; 2. m: avoir toujours des si et des mais мати завжди напоготові відмовки.

si II adv 1) так, до такой міри; n'allez pas si vite не йдіть так швидко; 2) ні, навпаки (у ствер-джувальній відповіді на запитання у заперечній формі); ІІ п'est pas venu? — Si, іІ est venu. Він не прийшо́в? — Ні, прийшо́в.

si III particule interrogative чи, як; demandez si on a sonné запитайте, чи вже дзвонили.

sibérien, -ne adj сибірський. sibylle f віщунка, провісниця, сивіла.

sicilien, -ne adj сіцілійський.
sidérurgie j чорна металургія.
siècle m 1) століття, сторіччя,
вік; 2) епоха.

siège m 1) сидіння; стілець, крісло; le ~ pliant складаний стілець; 2) місцезнаходження, місцеперебування; le ~ du gouvernement місцеперебування уряду; 3) центр, осередок; le ~ de l'industrie центр промисловості; le ~ d'une maladie осередок хвороби; 4) облога.

siéger vi 1) засідати; 2) пере-

бувати, знаходитися.

sien, -ne 1. pron. poss.: le \sim , la \sim ne (pl les \sim s, les \sim nes) (вживається тільки самостійно) його (īi, ix); свій (свой, своє, свої); с'est ma pensée et non la \sim ne це мой думка, а не його; 2. m 1): le \sim його; належне йому; своє; 2) pl: його близькі, його рідні.

sieste f опівденний відпочинок; пообідній сон.

sieur т добродій (в офіційних

nanepax).

sifil|ant, -e adj свистячий, шиплячий; \sim ement m 1) свист; 2) сичання, шипіння (smii, sycku); \sim er 1. vi 1) свистіти; 2) сичати, шипіти (npo smii, sycei); 2. vt 1) насвистувати; 2) освистати, зашикати: \sim et m свисто́к, свищик; \sim eur m, -euse f свисту́|н, -xa; \sim oter 1. vl носвистувати; 2. vt насвистувати.

signal m знак, сигнал; \sim lumineux світлофор; \sim ement m опис прикме́т; прикме́ти; \sim er vt 1) сигналізува́ти; 2) дово́дити до відома; вка́зувати.

signat || aire m f який (що) підписався; \sim ure f 1) підпис; 2) під-

писування.

signe m 1) знак, значо́к; ~ de ponctuation розділо́вий знак; en ~ de на знак; 2) ознака, симпто́м; ~ infaillible вірна, пе́вна ознака; ~ avant-coureur, ~ précurseur провісник.

signer 1. vt підпи́сувати; 2. vi підпи́суватися; se \sim перехрести́тися.

signifi||catif, -cative adj значний, знаменний; показовий; ~ cation f значення; ~ er vt значити, означати.

silenc||e m 1) мовчання, мовчанка, тиша; готрге le \sim порушити мовчанку; garder le \sim уперто мовчати; imposer le \sim примусити замовкнути; passer qch sous \sim обійти щось мовчанням; еп \sim мовчи; \sim ! тихше!, мовчиі, мовчить!; 2) муз. пауза; \sim ieux, -ieuse

adj мовчазний, безшумний, тихий. silhouette f 1) силует; постать,

фігура; 2) обриси.
sill|age m 1) слід на поверхні води від судна; 2) шлях, курс, хід, путь; \sim on m 1) борозна; 2) слід, смуга; 3) pl зморшки; ~onner vt

прям., перен. борознити.
simil aire adj однорідний, подібний; \sim arité f однорідність, ехожість; \sim itude f подоба, подіб-

ність, схожість.

simpl||e 1. adj 1) простий; rien de plus ~ немає нічого простішо-го; 2) щирий, щиросердий; природний, простий; 3) обмежений, за-урядний; 4) звичайний, рядовий; 2. m 1) просте; 2) pl цілющі трави; ~icité f 1) простота; 2) щиросердість; 3) обмеженість; ~ification f спрощення; ~ifier vt спрощувати.

simulacre m подоба, видимість;

раг \sim про людське око. simultane, -e adj одночасний; ~ité f одночасність; ~ ment adv одночасно.

sinapisme m гірчичник,

sincère adj щирий, щиросердий; ~ ment adv щиро, щиросердо.

sincérité f щирість, щиросер-

singe m ма́впа.

singulari||ser vt виділяти, відзначати; se ~ відзначатися; ~ té f особливість; химерність, дивність, singuliller, -ère adj 1) единий; 2) особливий; чудний, химерний; erement adv 1) особливо; 2)

sinistre 1. adj эловісний; згубний; 2. т нещасний випадок, лихо.

sinon conj інакше, в противному разі.

sinu||eux, -euse adj звивистий, покручений; ~osité f закрут, вигин; звивистість, покрученість.

sire m 1) государ; монарх; ва-ша величність; 2) пан, добродій. site m ландшафт, місцевість.

sitôt adv ско́ро; ~ que ... як тільки; ~ dit, ~ fait прик. ска́зано — зроблено.

situ||ation f 1) місцеположення; янціаноп / 1) місцеположентя, розтащування; 2) становище, стан; ехатіпет la ~ de ознайомитися із станом; 3) ситуація, обстановка; 4) пост, посада; ~é, -e adj розташований; ~er vt розташовувати.

six 1. adj 1) шість; 2) шостий; 2. m 1) шосте число; 2) (цифра) шість, шістка; ~ ième 1. adj шос-

тий; 2. т шоста частина. ski т лижа; faire du ~, aller en ~ ходити, бігати на лижах; ~er vi ходити на лижах; ~eur m, -euse f ли́жни к, -ця.

slave adi слов'янський.

smaragdin, -e adj ізумру́дний,

смарагдовий.

sobrile adj 1) тверезий, стриманий, поміркований; ~ de paroles скупий на слова; 2) без прикрас, скупий, суворий; ~ement adv тверезо, стримано, помірковано; ~ieté f тверезість, стриманість, поміркованість.

sobriquet m глузливе прізви-

sociab lilité f товариськість; ~ le

adj товариський.

social, -e adj суспільний, громадський, соціальний.

social||isation f усуспільнення; ~iser vt усуспільнювати; ~isme m соціалізм; ~iste 1. adj соціалістичний; édification ~ iste соціалістичне будівництво; émulation ~ iste соціалістичне змагання; 2. т, f соціаліст, -ка.

société f 1) суспільство; 2) то-

вариство.

socle m 1) основа; цоколь; 2) підставка (під бюст, вазу). sœur 1. f сестра; 2. adj: répub-

lique ~ братня республіка; ~ette

f сестриця, сестричка.

soi pron. pers. (3-ї особи однини) 1) як непрямий додаток з прийменниками сам, себе, собою, про се́бе; rentrer chez ~ повернутися до себе (додому); répondre de ~ ручатися за себе; maîtrise de ~ самовладання; revenir à ~ опам'ята́тися, оприто́мніти; il va de ~ само́ собо́ю зрозуміло; à part ~ про се́бе; chez ~ до́ма (у се́бе); 2) як присудок: être ~ бу́ти самим собою.

soi-disant 1. adj так званий; 2. adv так би мовити, ніби.

sole f шовк; \sim ries pl шовко́ві това́ри, ткани́ни. solf f спра́га; avoir \sim хоті́ти

пити. soign||er vt 1) піклуватися про,

доглядати (когось, за кимсь); 2) старанно обробляти; se ~ ліку-ватися; ~ eusement adv старанно, пильно; дбайливо; ~ eux, -euse a lj старанний; дбайливий; de ~ euses recherches старанні дослідження.

soin m 1) піклува́ння, догляд; prendre \sim de піклува́тися про; 2) pl турбо́ти, кло́піт; être aux pe-

tits ~s auprès de qn догоджати комусь, бути дуже запобігливим.

soir *m* ве́чір; се ~ сього́дні вве́чері; ип beau ~ одного́ чудо́вого вечора; l'autre ~ цими днями ввечері; \sim ée f 1) вечір, вечір-

ній час; 2) вечірка. soit 1. conj: ~ ... ~ чи ... чи, або ... або; 2. int: ~! нехай!, хай

буде так!

soixantaine f 1) шістдесят, бли-зько шістдесяти; 2) шістдесятиліт-

soixante 1. adj 1) шістдеся́т; 2) шістдеся́тий; 2. m (ци́фра) шістдесят.

soixante-dix 1. adi 1) сімдесят: сімдеся́тий;
 т (цифра) сімлеся́т.

soixantième 1. adj шістдесятий; 2. т шістдесята частина.

sol m грунт, земля; ressources du ~ природні багатства.

du ~ природні оагатетва.
solaire adj сонячний.
soleil m 1) сонце; un coup de
~ сонячний удар; au grand ~
на сонці; 2) соняшник.
solennel, -le adj урочистий;

solennei, -ie aaj урочисты, \sim lement adv урочисто. solenni||sation f урочисте святкування; \sim té f 1) свято, торжество; 2) урочистість. solid||aire adj солідарний; \sim a-

rité f соліда́рність, пору́ка. solid||e 1. adj 1) твердий, міц-ний; 2) дебелий; сильний; здоровий; 2. m фіз. тверде тіло; ~ ement adv твердо, міцно; солідно; \sim ité f1) твердість, міцність; 2) солідність, грунтовність

solit||aire 1. adj самотній; відлюдний, відокремлений; 2. т 1)

пусте́льник; 2) соліте́р (брильянт); 3): ver \sim соліте́р (глист); \sim ude f само́тність; відлю́дність. sollicit||ation f клопота́ння, про-

sollicit||ation f клопотання, прохання, просьба; ~er vt наполегливо просити; клопотатися; домагатися; ~eur m, -euse f прохач,

solu||bilité f 1) розчинність; 2) розв'язність; \sim ble adj 1) розчинний; 2) який (що) можна розв'язати, розв'язний; \sim tion f 1) розчиння; 2) вирішення, розв'язання; \sim tionner vt вирішувати, розв'язувати.

solvab||ilité f платоспроможність; ~ le adj платоспроможний. sombre adj l) темний; хмарний;

2) похмурий, понурий; сумний. sombrer vi l) тонути, занурю-ватися; 2) перен. загинути, эруйнуватися.

sommaire 1. adj коро́ткий; сума́рний; 2. m зміст, пере́лік; сти́слий ви́клад; \sim ment adv ко́ротко,

стисло; сумарно.
somme I f 1) сума; forte ~,
grosse ~ велика сума; 2) підсумок, сукупність; ~ toute, en ~
разом; в результаті; в цілому; коротко кажучи; одним словом.

ротко кажучи; одним словом. somme II f тягар, ноша. somme III m сон; faire un petit

 \sim здрімнути, подрімати. sommeil m 1) сон; \sim de lièvre чуткий сон; \sim d'hiver зимова сплячка; dormir d'un \sim de plomb спати міцним сном; 2) дрімота, сонливість; le \sim me gagne, j'ai grand \sim мені дуже хочеться спати; \sim ler vi дрімати; спати.

sommet m вершина; верхівка.

somnambule m, f лунатик, сновида.

somnifère 1. adj снотворний; 2. m снотворний засіб.

somnol||ence f сонливість, дрімота; \sim ent, -e adj сонливий, дрімотний; \sim er vi дрімати.

somptu|eusement adv пишно, розкішно; \sim eux, -euse adj пишний, розкішний; \sim osité f пишність, розкіш.

son I adj. poss. m (f sa, pl ses) його (īî, їх); свій (своя́, своє́, своі́); donnez-moi ~ cahier дайте мені його (їі́) зо́шит.

son II m звук; le \sim du tambour барабанний бій; au \sim de під звуки.

son III m 1) висівки; 2) розм. веснянки, ластовиння.

sondage m 1) вимірювання глибинй; 2) буріння; 3) розвідування; випитування.

sond || е f 1) бур; 2) мор. лот; 3) хір. зонд; ~ ег vt 1) вимірювати глибинў; прям., перен. зондувати; 2) бурити; ~ ейг m 1) бурильник; 2) прилад для вимірювання глибинй.

song||e m 1) сновидіння, сон; 2) мрія; \sim er vi мріяти; думати, мати намір; \sim erie f мріяння, мрійність; \sim eur, -euse 1. adj задумливий; 2. m, f мрійниk, -ця. sonn||ant, -e adj дзвінкий; \sim er

sonn||ant, -e adj дзвінкий; ~er 1. vi 1) звучати, дзвеніти; 2) дзвонити, бити (про годинник); 2. vt 1) дзвонити (у дзвін); 2) кликати дзвоником; ~erie f дзвін, бій; pendule à ~erie годинник з боєм.

sonnette f дзвінок, дзвоник. sonor $\parallel e$ adj 1) дзвінкий; го-

лосний; 2) кіно звуковий; film \sim звуковий фільм; \sim ité f 1) звучність, гучність; 2) pl співзвуччя.

sorb||e f горобина (n = n); \sim ier m горобина (n = n).

sorc||ellerie f чарівництво, чак-лунство; ~ier, -ière 1. m, f чарівни́ к, -ця, чаклу́н, -ка; 2. adj хи́трий, мудрий; віщий.

sordid||e| adj брудний; мерзотний; скнарий; \sim ité f бруд; мер-

зенність; скнарість.

sort n доля, фатум, талан; tirer au ~ кинути жереб; tenter le ~ спробувати щастя.

sortable adj пристойний; гоbe

~ вихідна сукня.

sortant, -e adi який (що) вихо-

sorte f рід, вид, порода; une ~

de щось подібне до.

sortie f 1) вихід, виїзд; ~ d'avion ви́літ літака́; à la ~ при ви́ході; 2) місце ви́ходу; ~ de secours запасний вихід; 3) випуск; examen de ~ випускний екзамен; 4) ви́віз; ~ de marchandises ви́віз товарів.

товарів. sortilège m чаклу́нство, ча́ри. sortir* 1. vi (ê) 1) вихо́дити, виїжджа́ти; 2) (de) вихо́дити з, витіка́ти з; 3) (de) виступа́ти, стирча́ти; 2. vt (a) (de) вийма́ти, витягати.

sot, -te 1. adj дурний, безглуз-дий, нісенітний; 2 m, f дурень, дурнійй, -á; ~ tement adv по-дурному, безглуздо; ~ tise f дурість,

безглуздість; нісенітниця. sou m су (монета); n'avoir pas le ~, être sans le ~ бути без копійки.

souche f 1) пень; колода; 2) перен. основа, початок; 3) перен. дурень, бовдур.

souci m піклування, турботи; se ~er (de qn, de qch) турбуватися, піклуватися про; ~eux, -euse adj занепокоєний, стурбований, заклопотаний.

soucoupe f блюдце.

soudain, -e 1. adj раптовий; 2: adv раптово; ~eté f раптовість, несподіваність.

soud||er vt 1) паяти; зварювати; 2) згуртовувати, змикати; se ~ зростатися; ~ eur m паяль-щи|к, -ця; ~ oir m паяльник; ~ ure [зварювання.

souffl||e m 1) дихания; manquer de ~ задихатися; 2) подув, по-дих; ~er 1. vi 1) дихати; 2) віяти, дути; 2. vt 1) надувати, роздувати; 2) задувати; 3) здувати; 4) підказувати.

soufflet m ля́пас; образа; ~er ut дати ляпаса; образити.

souffleur m 1) скловидуваль-

ник; 2) суфлер.

souffr ance страждання; ~ ant, -e adj який (що) страждає, хворий.

souffreteu||x, -se adj хворобли-

вий, хворий. souffrir* 1. vi страждати; терпіти; 2. vt 1) терпіти, зносити, переносити; 2) дозволяти, допускати. soufre m ciрка.

souhait m бажання, побажання; ~s de bonne année новорічні побажання; à ~ на бажання; ~ able adj бажаний; ~ er vt бажати; ~er le bonjour привітати. souill||er vt 1) мазати, брудни-

ти; 2) опоганювати, оскверняти; se \sim бруднитися; \sim on 1. m, f вамазура, нечепура; 2. f посудниse перемивальниця (nocydy); ~ ure f 1) бруд, пляма; 2) перен. ганьба; sans ~ ure незаплямований. soûl [su], -e 1. adj 1) ситий;

пересичений; 2) розм. п'яний; 2. m розм.: en avoir tout son ~ мати

чогось досхочу.

soulag||ement m 1) полетшення; 2) втіха, розрада; ~ er vt 1) по-2) вила, розрада, легшувати; 2) втішати, допомагати.

soulèvement m 1) піднімання; 2) повстання; обурення. soulever vt 1) піднімати; підводити; ~ une question порушити питання; 2) викликати хвилювания (завору́шення); підбу́рювати; збу́джувати; se ~ 1) підніма́тися; 2) хвилюватися; обурюватися.

soulier m черевик; О être dans ses petits ~s бути в скрутному

становищі.

soulign ement m підкреслювання; ~er vt підкреслювати.

soumettre* vt 1) підкоряти, підпорядковувати; 2) (à qch) піддавати; 3) (à qch) подавати, представляти на розгляд; se ~ підко-

soumission f покірність, покора,

підкорення.

soupape f тех. клапан.

soupçon m 1) підо́зра; 2) до́гадка, припущення, ~ ner vt 1) пі-дозрювати; 2) гадати, думати; ~ neux, -neuse adj підозрілий; неловіоливий.

souper I т вечеря. soup∥er II vi вечеряти; О j'en ≈ el досить з мене! soupière f супова миска. soupir m зітхання. soupirail m душник.

soupir||ant m розм. поклонник, залиця́льник; \sim er vi 1) зітха́ти; 2) (après, pour) зітхати по комусь, по чомусь.

по чомусь.

soupl||e adj 1) гнучкий; м'який;
2) згідливий, податливий; 3) спритний; ~ esse f 1) гнучкість; 2) згідливість; поступливість; 3) сприт ність.

source f 1) джерело́; \sim première першоджерело; 2) початок, верхів'я; prendre sa ~ брати початок (про річку).

sourcil [sursi] m брова; ~ler vi насу́пити брови; sans ~ler не моргнувши; ∼leux, -leuse adj нахмурений.

sourd, -e 1. adj 1) глухий; faire ~e oreille прикидатися глухим, удавати глухого; 2) глухий, приглушений (про звук); 2. т, f глу-

sourd-muet, sourde-muette adi, s

глухонім ійй, -á.
sourdre* vi 1) бити джерелом; перен. виникати, поставати. souriant, -e adj усміхнений.

sourire I vi посміхатися, усмі-

sourire II m посміщка, усмішка; un ~ jaune силувана посмішка.

souris f міша.
sournois, е adj 1) замкнутий,
потайливий; 2) удаваний, неширий; ~ement adv нишком.

sous prép під; у; на; за; ~ clef під замком; ~ peine de mort під страхом смертної кари; ~ се гарport щодо цього, у цьому відно-

15 959-1

шенні; ~ les yeux на оча́х; ~ la signature за підписом.

sous-amendement m зміна, поправка (у проекті).

sous-chef m помічник началь-

souscrip||teur m передплатник; ~tion f 1) підпис; 2) передплата. souscrire* 1. vi (à qch) передплачувати; 2. vt підписувати.

sous-enten | dre* vt мати на увазі (думці); припускати; \sim du, -е 1. adj який (що) мається на увазі (думці); 2. m натяк.

sous-entente f прихована думка; натяк.

sous-estimer vt, sous-évaluer vt нелооцінювати.

sous-lieutenant т молодший лейтенант.

sous-marin, -e 1. adj підводний; 2. m підводний човен; ~ier m підводник.

sous-officier m у́нтер-офіце́р.
sous-ordre m підле́глий; en ~
v підле́глості.

sous-préfet m супрефект. soussigné, -e adj, s нижчепідпи́сан|ий, -a.

sous-sol *m* 1) надра; 2) напів-

sous-titre m підзаголо́вок. soustraction f 1) мат. відніма́ния; 2) викрадення.

soustraire* vt 1) мат. віднімати; 2) викрадати; se \sim ухилятися від; уникати.

sous-vêtement m нижній одяг. soutenable adj стерпний. souten ance f захист дисертації або дипломної роботи; \sim ant m дисертант, дипломник.

souten||ir* vt 1) підтримувати; 2) витримувати; 3) захищати; 4) запевняти; se \sim підтримувати один одного; \sim u, -e adj 1) витриманий; 2) неослабний; efforts \sim us неослабні зусилля.

souterrain, -e 1. adj підземний;

2. т підземелля.

soutien *m* 1) опора; 2) підтримка; захист.

souvenir m 1) спотад, спомин, пам'ять; 2) сувенір, подарунок. souvenir* (se) (de qn, de qch)

souvenir* (se) (de qn, de qch) пам'ятати, пригадувати, эгадувати. souvent adv часто, нерідко; le

plus ~ найчастіше.

souverain, -e 1. adj найвищий; верховний; суверенний; 2. m. f монарх, государ; ~ement adv надзвичайно, дуже, надмірно; ~eté f суверенітет: верховна влада.

суверенітёт; верхо́вна вла́да. soviet т ра́да (орган державної влади в СРСР); Soviet Suprême Верхо́вна Ра́да.

soviétique adj радянський.
Soviétique m, f радянська лю-

дина.
sovkhoze m радгосп.

spaci||eux, -euse adj просторий, великий: ~osite f простір.

spartiate adj снартанський. spatial, -e adj 1) космічний; 2) просторовий.

speaker [spikœ:r] m, -ine f дик-

тор.

spécifi||cation f специфікація, докладне позначення, деталізація; ~ er vt докладно позначати, уточняти; ~ que adj особливий, специфічний.

spécimen [spesimen] m екземпляр, примірник, зразок. 355

specta||cle m видовище, спектакль; aimer le ~ любити театр;

teur m, -trice f глядач, -ка. sphère f 1) куля, сфера; глобус; 2)сфера, середовище; ~ d'in-

бус; 2)сфера, середовище; ~ d influence сфера впливу.
 spirituel, -le adj 1) духовний;
 дотепний; розумний; ~ lement adv 1) духовно; 2) дотепно.
 spiritueu||x, -se 1. adj спиртний;
 m спиртний напій.

splend||eur f блиск, пишність, розкіш; ~ide adj пишний, чудо-

вий, розкішний, блискучий.
spoli||ateur, -atrice 1. adj грабіжницький, хижа́цький; 2. m, f грабіжни|к, -ця; \sim ation f розкрадання, грабіж; \sim ег vt відбира́ти у когось силою; грабувати.

spongieu||x, -se adj губчатий,

ніздрюватий.

spontané, -e adj безпосередній, мимовільний; стихійний; ~ité / безпосередність, мимовільність; стихійність; \sim ment adv вільно; стихійно.

sport 1. m спорт; faire du \sim займа́тися спо́ртом; 2. adj: costume \sim спорти́вний костю́м; \sim if, -ive 1. adj спортивний; 2. m, f спортсмен, -ка.

stabil||isation f зміцнення, укріплення; ~ iser vt стабілізувати; ~ ité / стабільність, міцність, стійкість

stable adj стійкий, сталий, міц-

stade m 1) стадіон; 2) стадія, період.

stag | е m стаж, іспитовий строк; ≈ laire m, f стажист, -ка. stagn∥ant, -e adj 1) стоячий,

непроточний $(npo\ sody);\ 2)$ застійний; \sim ation $f\ 1)$ застій; 2) косність

star f кінозірка.

star / кінозірка. start m 1) старт; 2) ав. виліт. station f 1) зал. станція; зунин-ка; пункт; 2) у різн. знач. станція; д'essais дослідна станція; 3) зупинка, стоянка; 4): с de cure курорт; паіте 1. adj стаціонарний; нерухомий; 2. т мор. стаціонарний; нерухомий; нер; \sim nement m стояння, зупинpoint de ~ nement стоянка; ~ ner vi стояти, зупинятися.

statuer vt постановляти. stature f стан, зріст, фігура.

statut m стату́т; поло́ження. stéril||e adj 1) безплідний, неродючий; 2) убо́гий, бідний; 3) стерильний; \sim ité f I) безплідність; 2) убо́гість, бідність.

stimul||ant, -e 1. adj збудливий, стимулюючий; 2. m 1) збудливий засіб; 2) стимул; ~ateur, -atrice adi збудливий, стимулюючий; ~ation f збудження, стимулювання; ~ ег ut збуджувати, стимулювати, спонукати.

stipendi||aire adj найманий; ~ é, 1. adj підкуплений; 2. m, f на-

-e 1. ша шакунления, 2. т., 1 на-йман ець, -ка; ~ èr vt 1) фінансу-вати; 2) наймати; підкупляти. stock т 1) наявний запас то-варів (на складі, на ринку); наявність, запас; 2) склад, депо; \sim age m 1) заготівля; 2) зберігання на складі; \sim ег vt розміщати в складі; зберігати на складі; робити запаси.

stop! int cron!, crin! stopp||age m зупинка; ~er vt зупинятися.

15*

store т штора.

stratège m полково́дець, стра-

strict [strikt], -e adj суворий, точний, неухильний; ~ement adv суворо, точно, неухильно; ~ ement parlant точно кажучи.

strident, -e adj скрипучий, про-

низливий.

 $stri||\acute{e}, -e \ adj \ поборо́знений, пори́тий; ~er vt борознити.$

studieu||x, -se adj рете́льний, стара́нний.

studio m студія; майстерня ху-

ложника

stupé||faction f остовпіння, здивування; ~ fait, -e adj приголом-шений, вражений; ~ fiant, -e 1. adj разючий, дивний; 2. m мед. наркотичний засіб; \sim fier vt приголомшувати.

stupeur f заціпеніння; остовпіння.

stupid||e adj дурний, тупий; ité f дурість, тупість.

stylet m кинджал.

su m: au ~ de qn з чийо́гось відома; au vu et au ~ de tout le monde на очах у всіх.

suant, -e adj спітнілий, піт-

suav||e adj приємний, ніжний; ement adv приємно, ніжно: ~ité f приємність, ніжність. subalterne 1. adj 1) підлеглий,

нижчий; 2) другорядний; 2. т під-

subconscillence f підсвідомість; ent, -e adj підсвідомий.

subdivis er vt підрозділяти; ion f підрозділ. subir vt зазнавати; терпіти, витримувати; ~ un examen складати екзамен.

subit, -e adj раптовий, наглий: ement adv раптово, нагло.
 subjecti||f, -ve adj суб'єктивний;

vité f суб'єктивність.

subju||gation f понево́лення, підкорення; \sim guer vt поневолювати. sublim||e 1. adj високий; величний; 2. m високе, піднесене; \sim ité f

піднесеність (почуттів, думок). submer $\|$ ger vt затопляти; \sim sible 1. adj заливний, заплавний; 2. *m* підво́дний чо́вен; ~ sion ƒ 1) затоплення, потоплення; 2) повідь.

subordonn||é, -e adj, s підлег-л|ий, -a; ~er vt (à qn, à qch) підкоряти, підпорядковувати.

suborn||ation f підкуп; ~er vt

підкупати.

subséquent, -e adj дальший, наступний.

subsid||e m 1) податок; 2) грошова допомота; субсидія; ~ laire adj допоміжний, додатковий. subsist||ance f 1) існування; 2)

засоби до існування, утримання; 3) pl продовольство, харчі; ~ er vi існувати; 2) жити, харчуватися. substance f 1) речовина; 2) суть,

substantiel, -le adi 1) істотний, змістовний; 2) поживний; ~ lement

adv істотно, змістовно, substitu||er vt 1) заміняти, заступати; 2) підмінювати, підставступати; 2) підмінювати, підставляти; \sim t m 1) заступник, 2) помічник прокурора; \sim tion f 1) заміна, заміщення; 2) підробка. subtil, -e adj 1) тонкий, дрібний; 2) невловимий; 3) спритний; проникливий; \sim isation f подріб-

нення; \sim iser 1. vt 1) стоншувати; 2) обдурити, перехитрити; 2. vi мудрувати; ~ ité f тонкість, проникливість.

suburbain, -e *adj* приміський. subvenir* vi (à qch) допомага́-ти; ~ aux besoins de qn матеріально підтримувати когось.

subvention f допомога, субсидія, дотація; ~ ner vt давати гро-

дій, догація, ~ нег от давати гро-шову допомогу.

subver||sif, -sive adj руйнівний, згубний; ~ sion f поваления; ру-йнування; ~ tir ot руйнувати; по-

валити; підривати.
suc m 1) сік; ~ gastrique шлунковий сік; 2) розм. суть.
succéder vi (à qn, à qch) 1) ітй по стопах; наслідувати; 2) успад-ковувати; se ~ іти один за одним. succès m успіх; удача.

successeur m наступник, спадкоємень.

successi||ble adj юр. який (що) має право на спадщину; ~f, -ve adj 1) послідовний, 2) юр. спадковий; \sim on f 1) послідовність; 2) спадщина; \sim vement adv послідовно, поступово, один за одним.

śцссответ vi 1) (sous) знемагати, падати; 2) (а) поступатися, піддаватися; 3) померти; 4) зазнати невдачі.

succulent, -e adj соковитий; поживний; смачний.

sucer vt смоктати; висмоктувати.

 $sucr||e\ m\ ну́кор; \sim er\ vt$ кла́сти цу́кор, підсоло́джувати; \sim erie f 1) цукро́вий заво́д; 2) pl со́лодощі, цукерки; ~ier, -ière 1. adj цукро-вий; 2. m сахарниця.

sud [syd] *m* південь. sud-est [syd-est] m південний

sud-ouest [sud-west] m півден-

suédols, -e 1. adj iнведський; 2. т шведська мова.

suer 1. vi потіти, пітніти; 2. vt: sang et eau працювати до сьомого поту.

sueur f nir; à la ~ de son front у поті чола.

у пот чола. suffil|re* vi 1) бути достатнім, вистачати; і \sim t досить; cela me \sim t з мене досить; 2) (\grave{a} qch) справлятися з чимсь.

suffis||ance f 1) достаток; 2) самовдово́лення, самовпевненість; ~ant, -e adj 1) достатній; 2) самовдоволений.

suffo cant, -e adj задушливий; \sim cation f 1) задуха; 2) задушення; \sim quer 1. vt душити, викликати задуху; 2. vi задихатися, suffrage m 1) виборчий голос;

~ universel загальне виборче право; 2) схвалення.

suggérer vi (qch à qn) вселяти,

навіювати; підказувати.

suggestillbilité f навіюваність; ~f, -ve adj який (що) навіває певні думки; ~on f 1) навіюван-ня; навіяна думка; 2) порада, вка-зівка; ~onner vt навіювати.

suicid||e m самогу́бство; ~ é m, -e f самогубець; se ~ ег заподіяти собі смерть, покінчити з собою.

собі смерть, покінчити з собою, suisse adj швейца́рський. suite f 1) продовження; 2) наслідок; 3) ряд, послідовний порядок; de \sim вряд, один за одним; tout de \sim за́раз же, негайно;

4) почет; 5) зв'язок, послідовність; муз. сюїта.

suivant I prép згідно (з чимсь), відповідно (до чогось), по; залеж-

suivant II, -e 1. adj да́льший, наступний; 2. m pl супутники; 3. f покоївка, камеристка.

suivi, -e adi послідовний, склад-

suivre* 1. vt 1) іти за; супроводжувати; 2) наслідувати щось; 3) слухати, відвідувати лекції; 4) іти, їхати в певному напрямі; côte плисти вздовж берега; 2. vi іти за; suivez-moi ідіть за мною; 3. v. impers. виходити, випливати;

3. 0. тирего. виходити, винипвати, il suit de là que ... з цьо́го виплива́е, що ...; О à ~ да́лі бу́де. sujet I, -te 1. adj 1) підле́глий, підвла́дний; 2) (à qch) який (що) підлягає; схильний до; \sim à сац-tion сумнівний; 2. m, f підданий, а.

sujet II m 1) тема, предмет; 2) причина, привід; avoir ~ de мати підставу; au ~ de з приводу; 3) особа, суб'єкт; mauvais ~ негідник; 4) грам. підмет. sujétion f підкорення підляган-

ня, залёжність.

superbe 1. adj 1) гордий, пихатий, гордовитий; 2) пищний, розкішний; 2. f гордість, пиха; ~ ment adv пишно, розкішно, чудово.

superfici||e f 1) поверхня; площа; 2) nерен. поверхо́вість; \sim el, -le adi 1) зовнішній; 2) перен. поверховий

superflu,,-e 1. adj зайвий; 2. m зайвина, лишок; ~ité f непотрібне, зайве; надмірність.

supérieur, -е 1. adj 1) верхній, вищий; 2) (en qch) який (що) перевершує; 2. m. f начальнык, -ця; ~ ement adv 1) надзвичайно; 2)

supériorité f вищість; перевага. superpos er vt 1) накладати: 2) нашаровувати; ~ ition f 1) накладання; 2) нашаровування.

superstiti||eux, -euse adj забобонний; \sim on f забобони.

supplant||ation f витіснення; er vt витісняти, виживати.

supplé||ance f заступництво, замісництво; ~ ant, -e 1. adj який (що) заміщає; 2. т. f заступни к, -ця; ~ег vt заміщати, заступати. supplément m додавання; дода-

ток; ~ aire adj додатковий. suppli || ant, -е 1. adj блага́льний; 2. m, f проха́ч, -ка; \sim cation f благання, мольба.

suppli ||ce m 1) му́ка, торту́ри; 2) стра́та; ка́ра; \sim cie m, -e f стра́чен | ий, -a; \sim cier vt 1) стра́тити; мучити.

suppli||er vt просити, благати; \sim que f прохання, клопотання.

support m 1) підпорка, підставка; 2) перен. опора, підтримка,

support||able adj стерпний, терпимий; \sim er vt 1) підтримувати; 2) переносити, терпіти; витриму-

suppos||able adj гаданий; ~é, -e adj 1) підроблений; вигаданий; sous un nom ~é під чужим ім'ям; та́даний, припустимий; ~er vt
 ду́мати, припускати; 2) вига́-дувати; 3) підробляти, підміняти; \sim ition f припущення.

suppression f скасування,

supprimer vt 1) скасовувати, анулювати, ліквідувати; 2) викреслювати, пропускати; ~ les détails

випустити подробиці. **supput**||ation f обчислення, під-рахунок; ~ ег vt обчислювати, ро-бити підрахунок.

suprême adj 1) верховний, ви-

щий; 2) останній. sur prép на; над; про; за; коло; при; по; в; під; біля; до; je l'ai rencontré ~ le pont я зустрів його́ на мосту́; s'endormir ~ un livre засинати над книжкою; une conférence ~ la littérature française лекція про французьку літературу; lettre ~ lettre лист за листом; je n'ai pas d'argent ~ moi я не маю при собі грошей; aller ~ les traces irú по слідах; ~ la fin de l'hiver під кінець зими; ~ les dix

heures біля десятої години. sûr, -e adj 1) безпечний; 2) вірний, певний, надійний; 3) упевнений.

surabond||ance f надмірно велиманонијансе ј надмірно вели-ка кількість; ~ ег vi матй у вели-кій кількості, бути багатим на щось. suraigu, -ë adj 1) дуже висо-кий (про звук); пронизливий; 2) надзвичайно тострий. suranné, -e adj 1) прострочений;

застарілий, старомодний. surchauffer vt перегрівати.

surcroît m приріст; збільшення; re* vi розростатися. surdi-mutité f глухонімота.

surdité f глухота. surélever vi надмірно підвищу-

sûrement adv 1) вірно, надійно; напевно, безпомилково.

surenchér ir vi набивати ціну; \sim issement m нове підвищення цін, подорожчания.

surestim||ation f перебільшена

оцінка; \sim er vt переоцінювати. sûreté f 1) безпека; еп \sim у безпеці; 2) гарантія, забезпечення; 3): la Sûreté розшукна поліція (у Франції).

surexcit||ation f надмірне збудження; ~ er vt надмірно збуджу-

surface f 1) поверхня; en ~ на поверхні; 2) площа; ~ d'emblave-ment посівна площа.

surg||ir vi показуватися: з'являтися: ~issement m поява.

surhauss||ement m 10 нарощування, надбудовування; 2) підвищення цін; ~er vt 1) піднімати, нарощувати, надбудовувати; 2) підвищувати ціни.

sur||homme m надлюдина; ~humain, -e adj надлюдський. surir vi прокисати.

sur-le-champ adv негайно, зараз же.

surlendemain m післяза́втра. surmen∥age m перевтома; ~er vt перевтомлювати; надривати; se ег перевтомлюватися.

surmont||able adj переборний; ~ er vt 1) перевищувати, стояти над, височіти; 2) переборювати, перемагати.

surnager vi 1) триматися на поверхні води; 2) перен. встояти, **уціліти**.

surnaturel, -le 1. adj надприродний; 2. т надприродне.

surnom m прізвисько; ~mer vt прозивати, давати прізвисько.

surpasser vt 1) перевищувати; переважати, перевершувати, surpeuple, -е adj перенаселений.

surpopulation f перенаселеність. surprenant, -e adj дивний, дивовижний.

surprendre* vt 1) застати, захо-пити зненацька; 2) дивувати, вражати; 3) зловживати.

surpris, -e 1. adj 1) здивований; 2) захоплений зненацька; 2. f 1) несподіванка; 2) здивування, подив; 3) сюрприз.

surproduction f надвиробництво. sursaut m стрибок, ривок; en ~ раптово; ~er vi підскочити; здригнутися.

surtout adv особливо.

surveill||ance f нагляд, догляд; ant m, -e f наглядач, -ка; ~er vt наглядати, доглядати.

surven||ance f несподівана поява; ~ ant, -е 1. adj який (що) не-сподівано прийшов; 2. m, f неспо-діваний гість, несподівана гостя.

survenir* 1. vi (ê) несподівано приходити; 2. v. impers. траплятися; статися.

surviv||ance f пережиток; ~ant, -e adj, s який (що) пережив когось (щось); який (що) залишився у живих; ~re* vi (à qn, à qch) пережити когось, щось.

survol m nepenit; ~er vt nepe-

susceptib||ilité f 1) сприйнятливість; 2) уразливість; \sim le a 1) сприйнятливий, 2) уразливий.

suscit||ation f намовляння, намова; \sim er vt породжувати, викликати.

suscription f напис, адреса (на конверті).

susdit, -e adj, s вищезгаданий, -а.

suspect, -e adj підозрілий; ~er vt підозрівати.

suspend||re* vt 1) вішати; 2) відкладати, відстрочувати; 3) припиняти, зупиняти; 4) тимчасово усувати з посади; ~ u, -e adj 1) висячий; 2) припинений; відкладений.

suspension f 1) підвішування; 2) висяча лампа, люстра; 3) тимчасове припинення; 4) тимчасове звільнення з посади.

sveit||e adj стрункий, гнучкий; \sim esse f стрункість, гнучкість.

symbol ||e m символ; ~ique adj символічний.

symptôme m симптом, ознака. syndica||1, -e adj профспілко-

вий; \sim lisme m синдикалізм; \sim t m l) профспілка; 2) синдикат. syndiqu \parallel é m, -e f член профспілки; \sim er vt об'єднувати у профелілку.

synonym||e 1. adj однозначний; синонімічний; 2. m синонім; \sim ie f синонімія.

synthéti||que adj синтетичний; \sim ser vt узагальнювати; синтезувати:

système m 1) cucréma; 2) noair. ўстрій, лад.

ta adj. poss. f див. ton I.
tabac [taba] m тютюн; bureau
de ~, débit de ~ тютюнова крамничка; О passer à ~ побити.
table f 1) стіл; mettre la ~,
dresser la ~ накривати на стіл;

тем на стіл, зе mettre à \sim сісти за стіл, 2) іжа, трапеза; 3) дошка; 4) табли́пя.

tableau m 1) картина; 2) таблиця; список; табель; 3) дошка; класна дошка; ~ de service та-

tablette f 1) полиця (y шафі); плитка, таблетка.

tablier m фартух.

tache f 1) пляма; ~ de rousseur веснянка; 2) вада; дефект; sans ~ незаплямований.

tâche f уро́к; робо́та; завда́ння; - urgente невідкладне завдання; travailler à la ~ працювати відрядно; se donner pour ~ ставити собі завданням.

tacher vt бруднити, плямувати. tacher vi (de faire qch) старатися, намагатися.

tacheter vt плямувати; робити

строкатим.

tacit||e adj мовчазний, безмовний; ~ement adv мовчки; безмовно; ~ urne adj м té f мовчазність. \sim urne adj мовчазний; \sim urni-

tadjik 1. adj таджицький; 2. m

талжицька мова.

taie f пошивка, наволока.
taill||e f 1) обрізування; стрижка (волосся); 2) насічка, зарубка; гранування, шліфування; 3) під-різування (дерев); 4) кроєння (одягу); 5) застругування (олівців); б) рубання (лісу); 7) бирка, лічильна паличка; 8) постать, стан; та́лія; зріст; de grande ~ високий на зріст; \sim er vt 1) різати, обрізувати; стри́гти (волосся); 2) кро́їти; 3) підрізувати (дерева); 4) об-тісувати (камінь); 5) застругувати (олівці).

taili eur m 1) кравець; закрійник; 2) гранувальник; ~ de pierre каменяр; ~ euse f кравчиня, за-

крійниця.

taillis m лісова поросль; лісо-

taire* vt замовчувати, приховувати; faire ~ примусити замовкнути; se \sim мовчати; замовкнути. talon m 1) п'ята́, п'ятка; 2) каб-

лу́к, підбо́р; 3) наконе́чник; ~ ner vt 1) гнатися слідо́м; 2) приставати; докучати; 3) підганяти, пришпорювати (коня).

talus m ykic, схил; спад; en ~

полого, спадисто.

 $tambour \ m \ 1)$ барабан; \sim battant з барабанним боем; 2) баратапт з барабанним боем; 2) бара-ба́нщик; 3) тех. циліндр; бараба́н; 4) архіт. та́мбур; ~iner 1. vi 1) бити в бараба́н; бараба́нити; 2) бараба́нити (пальцями; про дощ— по склу і т. ін.); 2. vt 1) вибива́ти на бараба́ні; 2) розголо́шувати; ~ineur m бараба́нщик.

tamis <math>m сито, решето.

tampon m 1) пробка; затичка;

2) xip. тампон; 3) буфер; ~ nement m 1) xip. тампонування; 2) зіткнення поїздів; \sim ner vt 1) затикати втулкою; заклепувати; 2) хір. тампонувати.

tam-tam [tamtam] m 1) муз. тамтам; 2) шум; faire du ~ шу-

tancer ut докоряти, картати; лаяти.

tandis que loc. conj. тимчасом

як; тоді як.

tangllence f zeom.: point de ~ точка дотику; ~ ent, -e 1. adj zeom. дотичний; 2. f zeom. тангенс. tangib||llité f відчутність; ~ le

adj відчутний.

tann er ot 1) дубити шкіру: 2) розм. лупцювати, дубасити; ~erie f шкіряний завод; ~eur m

шкіряник, дубильник.

tant 1. adv стільки; ~ de fois стільки раз; О ~ bien que mal абияк; сяк-так; ~ mieux тим кра-ще; ~ різ тим гірше; 2. сопі так, настільки, до то́го; j'ai failli m'endormir ~ j'etais fatigue я тро́хи не засну́в, таки́й був вто́млений; ~ en ville qu'a la campagne як у місті, так і на селі. tante f тітка.

tantôt adv 1) швидко, скоро, зараз; а ~ до скорого побачення; sur le ~ незаба́ром; 2) неда́вно, нещодавно; 3) то (виражає альтернативу); ~ l'un, ~ l'autre то один, то другий.

tapag||e m шум, метушня; faire du \sim шуміти; \sim еиг, -euse 1. adj шумливий; 2. m, f буян; бешкет-

tape I f шльопанець, ляпанець.

tape II f пробка; затичка тарег 1. vt 1) шльопати, ляс-кати; 2) стукати; 3) друкувати на машинці; 4) позичати гроші; 2. vi (de) 1) стукати; ~ du pied тупа-ти ногою; 2) тріскотіти (про куле-

tapir (se) зщулюватися; при

таїтися; примоститися.

tapis m ки́лим; O mettre une affaire sur le ~ запропонувати на розгляд якесь питання.

tapiss||er vt обклеювати шпалерами; обвішувати килимами; ~ е гіе f 1) гаптування; вишивання; 2) стінний килим; 3) шпалери; ~ ier, -ière 1. m, f 1) оббивальник; 2) торгов ець, -ка меблями; 2. f фургон (для перевезення меблів).

tapoter 1. vt розм. поплескати (по плечу, щоці); 2. vt: ~ du ріапо бриньчати на розлі. taquin, -e adj який (що) лю-бить дражнити; ~ er vt дражнити, докучати; ~ егіе f дражніння, піддражнювання.

tard 1. adv пізно; plus ~ пізніше; 2. m пізній час; sur le \sim de la vie на схилі віку; ~er vi баритися, гаятися; ~if, -ive adj пізній, запізнілий; ~iveté f 1) за-

пізненість; 2) пізнє дозрівання. tarir 1. vt осущувати; виснажувати; 2. vi 1) вичерпуватися, ви-

сихати; 2) припинятися.

tart||e|f| солодкий пиріг; \sim elette f ягідне печиво; \sim line f 1) тартинка; 2) розм. довга, нудна промова.

tartufe m лицемір, ханжа; ~ rie f лицемірство.

 $tas \ m$ купа; en \sim купою.

tasse f чашка. tass||é, -e adj 1) скупчений; 2) приплюснутий; \sim ement m 1) скупприплюснутии; ~ ещент т. г. скуп-ченість, ущільнення; 2) осідання (будови, землі); ~ ег 1. vt щільно набивати; 2. vi рости, розростатися.

tâter 1. vi (de, à) куштувати;

2. vt щупати.

tatillon, -ne adj дріб'язковий; ~ nage m дріб'язковість; ~ ner vi вдаватися в подробиці.

tâtonner vi 1) обмацувати, ощупувати; 2) діяти невпевнено, нав-

помацки.

tâtons; à ~ loc. adv. навпо-

taudis m кону́ра, халу́па.

taupe f кріт. taure f телиця.

taureau *т* бик.

taux m 1) розцінка; такса; 2) проценти.

tavesn||e f таверна, шиночок; ier m, -ière f шинкар, -ка.
taxation f 1) оцінка; 2) оподат-

кування.

tax||e f 1) такса, тверда ціна; податок; ~ er vt 1) оцінювати; 2) оподатковувати; 3) (de qch) обвинувачувати в чомусь; приписувати шось.

tchécoslovaque adj чехослова-

пький.

tchèque 1. adj чеський; 2. m

чёська мова. te (t') pron. pers. (2-1 особи однини) 1) як прямий і непрямий додаток ставиться завжди перед дієсловом — тебе, тобі; себе, собі; il te donne le livre він тобі дає книжку; 2) перекладаеться як -ся, -сь у закінченнях зворотної форми дієслова: tu te laves ти миєшся.

techni cien m тéхнік; \sim que 1. adj технічний; 2. f техніка.

teindre* vt фарбувати. teint, -е 1. adj пофарбований; m колір обличчя; 3. f колір; відтінок.

teint||é, -e adj злетка пофарбований; ~ er vt злетка зафарбовувати.

teintur | e f 1) фарба, забарвлення; 2) фарбування; 3) фарбувальна справа; 4) перен. поверхові знання; \sim егіе f фарбувальня; красильня; \sim іег m, іèге f фарбар,

-ка, красильни к, -ця. tel, -le 1. adj такий, отакий, подібний; voir les choses ~ les qu'elles sont бачити речі такими, якими вони є; ~ quel такий, який є; 2. pron такий, отакий; comme ~ як такий; ип ~ такий-то; 3. сопј як; подібно до того, як; ~ un oiseau як птах; ~lement adv так, такий, стільки.

témér laire 1. adj відважний, сміливий; 2. m, f сміливець; ~ ité f сміливість, відважність.

témoign||age m свідчення, по-казання; \sim er 1. vt висловлювати, проявляти; 2. и виступати свідком.

témoin m свідок; ~ oculaire

очеви́дець.

tempe f скроня. temper||ance f здержливість, стриманість; поміркованість; ~ ant, -e adj здержливий, стриманий; поміркований.

tempér]|é, -e adj помірний; ~er ot стримувати; зменшувати, вгамо-

 $\mathsf{temp\hat{e}t} || \mathsf{e} \ f \ \mathsf{б\acute{y}p}\mathsf{я}, \, \mathsf{штор}\mathsf{м}; \ \sim \mathsf{er} \ \mathit{vi}$ бушувати, шаленіти. tempétueu||x, -se adj бурхливий.

temple m xpam.

temporaire adj тимчасовий. temporel, -le 1. adj 1) тимчасовий; 2) світський, мирський; 2. т світська влада

temporis||ation f вичікування; ~er vi вичікувати, зволікати.

temps m 1) час; строк; il est ~ de час, пора; il n'y a pas de ~ à perdre час не жде; loc. adv.: avant le ~ передчасно; а ~ вчасно; своечасно; avec le ~ з часом; en реи de ~ швидко, не гаючи часу; 2) час, пора́, епо́ха, період; еп ~ de guerre під час війни; 3) час, дозвілля; 4) пого́да; il fait beau ~ добра погода; 5) муз. темп,

tenace adj 1) чіпкий; 2) стійкий;

тепасе им 1) чикий, 2) стимий, тетаст ~ чудова пам'ять. ténacité f упертість; стійкість. tenaillle f кліші, щипці; ~ег vt 1) катувати щипцями; 2) мучити, роздирати.

tenant -e 1. adj: séance ~ e під час засідання; зразу ж; 2. т за-

tendanc||e f тенденція; прагнення; ~ leux, -ieuse adj тенденційний. tendre I adj ніжний.

tendre* II 1. vt 1) натя́гувати, напружувати; ~ l'oreille прислухатися; 2) протягати, витягати; ~ la main простягати руку; 3) ставити, розставляти; ~ une embûche умишляти зле (проти когось); 2. vi (à) 1) ітй, вести (до); прямувати, простувати; 2) прагнути, мати памір.

tendr ement adv ніжно; ~esse f ніжність; pl пестощі.

tendu, -e adj 1) натягнутий; 2) напружений.

ténèbres f pl пітьма; темрява.

рява.

ténébreu||x, -se adj 1) темний;
2) похмурий; 3) малоэрозумілий.
teneur f зміст (листа, книжки).
tenir* 1. vt 1) тримати; 2) вміщувати, містити в собі; 3) посідати, займати; 4) володіти; 5) вести, проводити; 6) вважати, думати; 7) додержувати; ~ sa parole додержувати слова; О la colère le tient гнів охопи́в його́; ~ tête à qп дати відсіч; ~ l'affiche не сходити зі сцени; ~ роиг вважати за; 2. vi 1) триматися, стояти; 2) (a) дорожити: 3) (a+inf) надавати великого значення, дуже хотіти; 4) (dans qch) міститися, вмітин, 4) (шаль qun) міститися, вмі-шуватися; 5) прилягати, бути су-міжним; 6) (de) бути схожим на; нагадувати щось; $\Diamond \sim$ а наполя-гати; \sim bon, \sim ferme стояти на своєму; il ne tient qu'à ... зале-жить тільки від ...; tiens! на!, бери́!; se ~ триматися за: О se ~ sur ses gardes бути напоготові: se quitte de задовольнятися: s'en ~ à qch зупинитися на чомусь; залишитися при; tenez-vous pour dit пам'ятайте ж!; вас попереджено.

tension f натуга; напруга; натя́гнення; напруженість; тиск; ~ artérielle кров'яний тиск.

 $tenta || nt, -e \ adj \ cnоку́сливий;$ $~ teur, -trice 1. adj \ cnoку́сливий;$ $2. m, f \ cnoку́сни | к, ця; ~ tion f$ спокуса.

tentative f cnpóбa; faire une ~ пробувати, намагатися. tente f палатка, намет.

tenter vt 1) пробувати; ~ 1'a-venture піти навмання; 2) (de) спокушати; зваблювати; 3) (de) пробувати, намагатися.

tenue f 1) тримання, ведення; манера вести; 2) зовнішній вигляд; манера поводитися; виправка; manquer de ~ не вміти поводитися; 3) о́дяг; мундир; ~ de travail робочий о́дяг; ~ de gala, grande ~ пара́дна фо́рма; еп ~

у повній парадній формі; О d'une seule ~ суцільно, цілком.

terme m 1) кінець, край, межа; mettre un ~ à покінчити з; покласти край; 2) вираз, слово, тер-мін; en d'autres ~s інакше кажучи; 3) мат. член; 4) pl стосунки.

termin||aison f грам. закінчення; ~er ot кінчати; закінчувати; ~ег кінчатися; закінчуватися.

fern||e adj тьмяний; ~ir vt знебарвлювати; ~lssement m знебарвлювання; ~issure f тьмяність.
terrain m 1) ділянка землі; міс-

цевість; 2) грунт, земля; 3) май-данчик; ~ d'entraînement стадіон.

terrass||e f 1) земляний насип; тераса; плоска покрівля; ~ег vt 1) насипати землю; 2) повалити на землю; 3) перен. тяжко вразити; \sim ier m землеко́п.

terre f 1) земля; земна куля; 2) територія; володіння; 3) земля, грунт; ~ vierge цілина; раг ~, à ~ на землю; 4) суща; ~ ferme континент, суша.

terr eau m перегній, чорнозем; er vt 1) насипати землю; 2) підгортати (рослини); se ~er залазити в нору; закопуватися.

terrestre adj земний.

terreur f 1) \max , crpax; 2) re-

ро́р. terreu x, -se adj землистий. terrible adj жахливий.

terrier *m* нора, лі́гво. terrifi∥ant, -e *adj* жахли́вий; er *vt* жаха́ти.

terroir *m* грунт, земля.

tertre m курган.

tes adj. poss. pl див. ton I. test | ament m заповіт; ~ amentaire adj заповідальний; ~ ateur m, -atrice f заповідач; ~ er vi заповілати.

tête f 1) голова; 2) розум; 3) передня частина, головна частина; а la ~ de на чолі; 4) головка (цвяха).

tête-à-tête m побачення, розмо-

ва віч-на-віч.

téter vt. vi ссати (грудь). tétragone m чотирикутник. têtu, -e adj упертий.

text || e m текст; оригіна́л; ~ uel, -le adj дослівний; ~ uellement adv дослівно.

thé *m* чай. théâ||tral, -е *adj* театра́льний; \sim tre m 1) театр; 2) сце́на; 3) міс-

théière f чайник.

thème m 1) тема; 2) шкільний переклад з рідної мови на іно-

thérapeut∥e m терапе́вт; ~ique adi терапевтичний; 2. f терапія.

thermal, -e adi теплий (про мінеральні води).

thermique adj тепловий; сарасі-~ теплоемкість.

thermonucléaire adj термоядер-

thèse f 1) те́за; 2) дисерта́ція; soutenir sa ~ захищати дисерта-

tic т 1) судорожне сіпання, тик; 2) перен. звичка; манія. ticket т квиток (для проїзду у

транспорті); талон. tlède adj 1) теплий, теплуватий; 2) перен, млявий, байдужий. tiéd||eur f 1) теплуватість; 2) перен. байдужість, відсутність ін-тересу; млявість; ~ іг vi холо́нути.

tien, -ne 1. pron. poss.: le ~, la ~ne (pl les ~s, les ~nes) (вживаеться тільки самостійно) твій (твоя́, твоя́, твоя́); свій (своя́, своє́, своі́); 2. m 1): le \sim твоє́; належне тобі́; своє́; 2) pl: les \sim s

твої близькі, твої рідні. tiers, tierce 1. adj третій; 2. m 1) третя особа; 2) третя частина, третина.

tige f 1) сто́вбур, стебло́; 2) ха-

лява; 3) стрижень.

tigre m, -sse f тигр, тигриця. tilleul m 1) липа; 2) липовий HBIT.

timbale f 1) муз. литаври; 2)

кубок, ке́лих. timbre m 1) дзвіно́к; 2) тембр;

марка; 4) клеймо, штемпель. timbré, -е adj гербовий; papier гербовий папір.

timbre-poste m поштова марка. timbrer vt 1) штемпелювати; 2) оплачувати гербовим збором.

timid||e adj боязкий, соромливий; ~ité f соромливість.

tint||ement m дзвін; подзенькування; ~ er 1. vi дзвеніти, гудіти, 2. vt дзвонити у дзвін.

tintouin m неспокій, тривога; donner du ~ à qn завдати мороки комусь.

tiqueté, -e adj строкатий, поцяткований.

tir m 1) стрільба; вогонь; 2)

стрільбище, тир.

tirage m 1) тя́га; 2) ро́зиграш (лотереї); 3) поліер. тираж; друкування; 4) волочіння (металіе).

tiraill ement m 1) сіпання; 2)

біль, різь; 3) pl суперечки; непогодженість; \sim ег 1. vt смикати, сіпати; 2. vi пострілювати; безладно стріляти; ~ eur m стрілець.

tire f притягання; витягання. tire, -е adj витягнутий, змарнілий (про обличчя).

tire-bouchon m штопор.

tire-ligne m рейсфедер. tirer 1. vt 1) тягти, волокти; тягнути з, витягати, виймати; 3) висмикувати; 4) множити; друкувати; 5) стріляти з; 2. vi 1) стріляти; 2) переходити в, відливати (про колір); 3) бути туго натя́г нутим; se \sim (de qch) виплу́туватися; se \sim d'affaires ви́плутатися з біди.

tireu||r m, -se f стрілець tiroir m шухля́да.

tisane f відвар; зілля.

tiss||age m ткання; ~er vt, тка- \sim erand m, \sim eur m TKAY; euse f тка́ля.

tissu m 1) тканина; 2) анат. тканина; ~ cellulaire, ~ cribleux клітковина.

tissure f ткання.

titan m ве́летень, тита́н; ~ es-que adj, ~ ique adj гіга́нтський, велетенський.

titr||e m 1) заголовок; 2) титул, звання; 3) право, підстава; à quel ~ | на якій підставі?; ~ er vt титулувати.

titub||ation f хита́ння, нетверда́ хода; ~ег оі похитуватися, спотикатися.

titulaire 1. adj який (що) займає посаду, штатний; 2. m власник документа.

toast [to:st] m тост. tocsin m сполох.

toi pron. pers. (2-га особа однини) 1) як підмет, вживаний самостійно ти; ~ et moi nous irons ensemble ти і я— ми підемо разом; 2) як непрямий додаток з прийменником тебе, тобі, тобою; себе, собі, собою; оп parle beaucoup de ~ про тебе багато говорять; 3) як прямий додаток після наказового способу: regarde-~ подивись на себе; 4) при підсиленні: tu n'es pas attentif, ~! ну і неуважний же ти!

toile f 1) полотно; \sim cirée клейонка; \diamond \sim d'araignée павутиння; 2) картина; ~ tie f 1) полотняна фабрика; 2) торгівля полотном. toilette f 1) туалётний столик; 2) речі туалёту, 3) туалёт (одяг);

faire sa ~ одягатися.
toiser vt: ~ qп зміряти когось очима з голови до ніг.

toison f шерсть, руно. toit m покрівля, дах; О crier sur les ~s кричати на всіх перехрестях; ~ure f покрівля, дах. tôle ј листове залізо.

tolér||able adi терпимий, стерпний; \sim ance f терпимість; \sim ant, -e adj терпимий; \sim er vt терпити.

терпимии; ~ с. с. горишто терпимии; ~ с. с. горишто томат. tombal, -е adj надгробний tombant, -е adj падаючий. tombe f могила.

tombeau m гробниця, склеп; мо-гила; mettre au \sim загнати в могилу. tombée f падіння; à la ~ de la nuit з настанням ночі.

tomb||er 1. vi (ê, a) 1) падати, упа́сти; \sim à la renverse па́дати на́взнак; \sim raide mort упа́сти як ме́ртвий; \sim de tout son poids повалитися; faire ~ кинути; laisser ~ упустити; 2) впадати у; ~ dans l'erreur помилитися; 3) потрапити; 4) стихати, затихати; le vent ~e вітер ущуха́є; 5) (sur qn, sur qch) нападати на; натрапляти на; sur l'ennemi напасти на вороra; 0 ~ d'accord погодитися; 2. vt повалити; кинути; 3. v. impers.: ~e de la pluie іде́ дощ.

ton I adj. poss. m (f ta, pl tes) твій (твоя́, твоє́, твої́); свій (своя́, своє́, свої́); с'est \sim fils це твій син. ton II m тон; ~alité f тональність.

tonnant, -e adj лункий, голосний. tonn $\|$ eau m бочка; \sim elet m барило; \sim elier m бондар.

tonn | er 1. vi гриміти, гуркотіти; 2. v. impers.: il ~e грім гримить; ~erre m грім; ф mille ~erres! хай йому біс!

torche f 1) смолоский, факел; віхоть соломи.

torchon m ганчірка. tordre* of сукати, вити; крутити; se ~ звиватися.

torpeur f заціпеніння.

torpill||e f мор. торпеда; ~er vt 1) атакувати торпедами; 2) підривати; \sim еиг m міноносець. torren||t|m потік; сильна течія;

~ tiel, -le adj який (що) стіка́є потоками; pluie ~ tielle злива; ~ tueux, -tueuse adj бурхливий,

torride adj гарячий, пекучий.

torine ua_j гаранан, некулна. torse f торс, ту́луб. tort m 1) вина, неправота; avoir \sim бути неправим; помилятися; 2) шкода; втрата, збиток; faire du ~ завдавати шкоди.

tortill age m розм. хитрування, виверт; ~ ement m 1) кручення, сукання; 2) перен. хитрування; ~ er 1. vt крутити; бгати, м'яти; ~er le mouchoir бгати хусточку; 2. vi викручуватися, хитрувати.

tortu, -e adj кривий, викривле-

tortue f черепаха; à pas de ~

черепашачою ходою.

tortueu||sement adv кружним шля́хо́м; $\sim x$, -se adj 1) звивистий, покручений; 2) виверткий.

tortur||e f катування, тортури; er vt катувати, мучити.

tôt adv рано; скоро, незабаром. total, -е 1. adj увесь, цілий, повний; 2. m усе, ціле, підсумок; au \sim в цілому; \sim ement adv цілком, зо́всім, по́вністю; ~isateur, -isatrice 1. adj підсумо́вуючий; 2. m тоталізатор; ~ isation f підсумовування; ~iser vt підсумовувати; \sim iseur m тоталізатор; \sim ité f су-ку́пність, су́ма, підсумок; en \sim ité повністю.

touchant I, -e adi зворушливий.

touchant II prép відносно, щодо. touche f 1) дотик; 2) клавіш; проба (золота).

touch er I 1. vt 1) торкати, за-ймати; 2) зачіпати; стосуватися; 3) одержувати грощі; 4) розчулити; 2. vi (à qch) 1) займати, торти, 2. от (а дель) 1) запытата, до-ка́тися; 2) межува́ти, досяга́ти, до-хо́дити; 3) бу́ти близьким до, на-ближа́тися; 4) (de) гра́ти на. toucher II m 1) до́тик; au ~

на дотик; 2) муз. туше.

тои fie f пучок, жмут; пасмо.

tou fieur f духота, задуха.

tou fu, -e adj 1) густий; 2) ne-

рен. заплутаний. toujours adv 1) за́вжди́; роцг ~, à ~ наза́вжди́; 2) все ж; все́таки; ~ est-il que як би там не було.

toupet m 1) пасмо волосся, чуб; 2) розм. нахабство, зухвальство; avoir du ~ бути нахабним, зухва-

tour I f 1) башта, вежа; 2) тура -

(y waxax)

tour II m 1) колоподібний рух; поворо́т; 2) обхід; об'їзд; 3) про-гу́лянка, поїздка; 4) че́рга; à ~ de rôle по че́рзі; 5) напрямок; 6) витівка; фокус; ~ de main фокус; 7) токарний верстат; fait au ~ витончений, бездоганний.

tourbe I f набрід, покидьки. tourble II f торф; \sim eux, '-euse

adi торфовий.

tourbillon m 1) вихор, 2) перен. круговорот; ~ nement т вихровий рух; ~ ner vi крутитися вихором. tourelle f башта.

tourment m mýka. tourmente f вир, буря.

tourment er vt катувати, мор- \hat{m} увати; se \sim мучитися; \sim eur \hat{m} , euse f мучитель, -ка.

tournant, -e 1. adj який (що) крутиться; 2. m 1) поворот; 2) за-

крут річки. tourner 1. vt 1) вертіти, обертати; 2) повернутися; ~ le dos а qn повернутися спиною до когось; 3) спрямовувати, скеровува-ти; 4) обминати; огинати; 5) обто-тісіе складно написати статто, 2. од 1) крутитися, обертатися, верті-тися, кружитися; 2) працювати (про механізм); 3) зсідатися, звурджуватися, скисати; 4): ~ de l'œil розм. померти; se ~ повер-

нутися; крутитися. tournerie f токарна майстерня. tournesol m соняшник.

tourneur m токар.

tournoi m турнір.

tourn \parallel oiement \hat{m} крутіння, вертіння; ~oyer vi крутитися, вер-

tournure f 1) оборот справи; 2) мовний зворот; 3) постава; манери; 0 ~ d esprit склад розуму.

tourtell reau m голубо́к; ~relle f

горлиця.

touss||er vi кашляти; ~oter vi

покашлювати.

покашлювати.

tout, -е 1. adj (pl tous, toutes)

1) весь, вся, все; цілий; 2) кожний, всякий; еп ~ саз в усякому pási; 2. pron все; il а ~ dit він сказа́в усе́; с'est ~ dire цим усе́ ска́зано; 3. m 1) ціле; 2) головне́; le ~ est d'accomplir le plan головно́ в помовати план 4. adn зо́всім. не — виконати план; 4. adv зовсім, цілком; ~ prêt цілком готовий; de même все ж, все-таки; ~ à l'heure за́раз, ті́льки що; ~ à coup раптом, несподівано.

toutefois adv все-таки, проте,

toute-puissance f всемогутність. toutou m собачка, песик, цуцик (дитячою мовою).

toux f ка́шель. tox||icité f отру́йність; $\sim ique$ 1. m отру́та, отру́йна речовина́; 2. adj отруйний.

trac *m розм.* страх.

tracas m неспокій; турботи; \sim ser vt турбувати, набридати, докуча́ти; \sim serie f неприємності; несло́кій; \sim sier, -sière adj доку́чливий, причепливий.

trace f слід; à la ~ de ... по

слідах, слідами.

trac||é m 1) креслення; 2) траca; ~ ement m позначення напряму лінії, дороги; \sim er vt 1) креслити; 2) накидати, зображувати; 3) трасувати; ~eur m, -euse f кресля́р, -ка. trachée f анат. трахе́я.

tract [trakt] m листівка. tractation f угода, операція; \sim s ділові турбо́ти.

traduct eur m, -rice f перекла-

дач, -ка; ~ion f переклад. tradui||re* vt 1) перекладати; 2) виражати, передавати; 3) від-давати до суду; ~ en justice притягти до судової відповідальності; se ~ виражатися; ~ sible adj перекладний.

trafi | c m 1) торгівля; 2) залізничний рух; вуличний рух; 3) сполучення; \sim quant m торговець; ді-

16 959-1

ло́к; \sim quer vi торгувати, вести́ торгівлю; ~ queur *m розм.* спекулянт. tragéd∥ie f траге́дія; ~ ien *m*,

-ne f тратік, тратічна актриса. trah||ir vt 1) зраджувати; ви-

казувати; 2) видавати, викривати; 3) порущувати; se \sim проговоритися; видавати себе; \sim ison f зрада; зрадництво.

 $train \ m \ 1$) хід; mettre en \sim пустити в хід; 2) поїзд; \sim blindé бронепоїзд; \sim отпівиз пасажи́рський поїзд; 3) спосіб життя; mener grand ~ жити на широку но-ry; être dans le ~ бути на рівні з часом; 4) шум, гамір; О être en ~ бути в доброму настрої; en ~ de на шляху́ до; être en ~ de бу́ти за́йнятим тим, що.

тгаїп||age m переве́зення на са́нях; \sim ant, -e adj 1) який (що) волочиться по землі; 2) тягучий; розтя́гнутий; \sim ard m 1) відстал|ий,

розги путии; ~ аги т 1) відсталіні, -а; 2) повільна, забарна людина. traîne f шлейф. traîneau т 1) сани; 2) невід. traînee f слід, доріжка (від розлитого, розсипаного).

traîner 1. vt 1) тягти, волочити; 2) відклада́ти; затя́гувати; ~ une affaire en longueur затя́гувати справу; 2. vi 1) волочитися; 2) бути розкиданим, валятися; se тягнутися, ледве пересуватися.

train-train m звичайний хід ре-

чей, рутина.

traire* vt доїти.

trait m 1) стріла; 2) риса, штрих; ~ d'union сполучна риска; дефіс; peindre à grands ~s малювати широкими мазками; 3) pl púси обличчя; 4) дотеп, дотепна дум-

ка; ~ d'esprit до́теп; О avaler d'un ~ ви́пити одни́м ковтко́м; d'un ~, tout d'un ~ одни́м ду́хом; ~ роиг ~ точнісінько.

traitable adj зговірливий, по-

блажливий.

f traite f 1) доїння; 2) перегін, переїзд; une longue ~ довгий пе-

переізд; ипе юпідие — довгии перегін; 3) ве́ксель; 4) торгівля, торгітаіте́ ті трактат, науковий твір; 2) угода, умова, договір; — de раіх мирний договір; conclure un — укласти договір.

trait||ement m 1) спосіб пово-дження, ставлення; 2) догляд, лі-кування; режим; 3) оплата, оклад; 4) тех. обробка; ~er 1. vt 1) пово́дитися з кимсь; ~er qn en ami поводитися з кимсь по-приятельському; ~er qn de haut (en bas) дивитися на когось звисока; 2) лікувати; 3) трактувати, обговорювати; 4) (qn de) називати, обзивати; вважати; 5) тех. обробляти; 2. vi вести переговори з кимсь; se ~er поводитися один з одним.

traîtr||e, -esse 1. adj зрадницький; 2. m, f зрадни к, -ця; ~ еusement adv по-зрадницьки; ~ ise f

зрада, запроданство.

trajectoire f траєкторія. trajet m проїзд, переїзд; шлях;

відстань; пробіг. tram [tram] *трозм.* трамвай. tramway [tramwe] m трамвай. tranchant, -e 1. adj 1) ріжучий, гострий; 2) рішучий, сміливий; 2. т вістря, лезо.

tranche f 1) скиба, шматок; 2) зріз, край, ребро́; 3) скиба землі; 4) черга; серія; Іа première ~ des travaux перша черга робіт.

tranché, -e adj різко окреслений, різко позначений.

tranchée f траншея, окоп. trancher 1. vt 1) різати; відрубувати, відсікати; 2) вирішувати, розв'язувати; 2. vi 1) діяти енергійно; рубати з плеча; 2) виділятися, виступати.

tranquillle adj тихий, спокійний; \sim ement adv спокійно; \sim isant, -e adj заспокійливий; \sim iser ut заспокоювати; se ~iser заспо-коюватися; ~ité f спокій; тиша; безтурботність.

trans... préр через, по той бік,

за..., транс.

transatlantique 1. adi трансатлантичний; 2. т океанський теплохід. transcri||pteur m переписувач;

~ption f 1) переписування; 2) лінгв. транскрипція; ~re* vt 1) переписувати; 2) лінгв. транскрибу-

transe f страх, жах. trans||férer vt 1) переносити; переміщати; 2) передавати; 3) переводити (по службі); se ~ передаватися; \sim fert m 1) переміщення; 2) переведення; 3) переказ (грошей).

transfigur||ation f перетворення;

 \sim ег vt перетворювати.

transfuge m перебіжчик.

transfus er vt переливати; ~ion f переливання.

transiger [trazize] vi укладати , νεόπν,

transir vi ціпеніти, клякнути. ¬ transit∥ion f перехід; ~oire adj перехідний.

transitoirement adv тимчасово. translat||er vt радіо передавати: ~ion f 1) радіо трансляція, пере-

да́ча; 2) перене́сення, переміщення, translucid е adj просвічуючий, напівпрозорий; ~ ité f просвічу-вання, напівпрозорість.

transmett||eur 1. adj передавальний, передаточний; 2. m передавач; \sim re* vt 1) передавати, вручати; 2) передавати по радіо, транслювати; se ~re повідомлятися, transmigration f переселення.

transmiss||ible adj який (що) передається; ~ion f 1) передача; 2) передача по радіо; 3) тех. трансмісія.

transpar||aître* vi просвічувати, світи́тися; \sim ence f прозорість; \sim ent, -e 1. adj прозорий; 2. mтранспарант.

transpir ation f 1) піт; потіння; випаровування; ~ er vi 1) потіти; 2) випаровуватися.

transplant||ation f 1) переса-джування, переса́дка; 2) пересе́лення; ~er vi 1) пересаджувати; 2) переселяти, переводити.

2) переселя́ти, перево́дити. transport m 1) перево́зення, переба́з; транспортува́ння; 2) тра́нспорт; 3) захо́нлення; нестя́ма; ~able adj транспорта́бельний; ~ation f 1) перево́зення з однієї країни в іншу; 2) засла́ння; ~ег и 1) перево́зити, перено́сити; 2) юр. передава́ти (права); 3) виселя́ти; переселя́ти; 4) виво́дити з се́бе. роздрато́вувати: захо́плювасебе, роздратовувати; захоплювати; se \sim er 1) вирушати в інше місце; 2) переноситися думками; \sim eur m 1) експедитор; 2) tex.транспортер.

transpos||er vt 1) переставляти, переміщати; 2) муз. транспонува-ти; ~ition f 1) перестановка; 2) муз. транспонування.

transversal, -e adi поперечний; ~ ement adv упоперек, поперек.

trappe f люк; опускні двері. trapu, -e adi кремезний.

traqu||e f облава; ~enard m прям., перен. капкан, пастка; ~er vt 1) робити облаву (на звіра); 2) перен. цькувати, переслідувати; ~ et m капкан, пастка.

travail m робота, труд, праця; manuel фізична праця; ~ intellectuel розумова праця; ~ à la

ріёсе відрядна робота; ~ сопріёсе відрядна робота; ~ сопріехе кваліфікована праця.

travailillé, -е adj старанно оброблений, оздоблений; ~ er 1. vi 1) працювати, труди́тися; ~er à l'aiguille займатися шиттям; 2) діяти, функціонувати; 2. vt 1) обробляти, оздоблювати; 2) хвилювати, збуджувати; \sim er les esprits хвилювати уми; \sim eur, -euse I. m, f працівни k, -ця, трудівни k, -ця; 2. adj працьовитий, роботящий.

travers m 1) поперечник, ширина; еп $\sim loc.$ adv. впоперек, навскіс; loc. prép.: à \sim de через, крізь; au \sim de крізь; 2) кривизна, неправильність обрисів; de ~ loc. adv. криво, косо; боком; regarder qп de \sim вороже дивитися на ко-гось; à tort et à \sim loc. adv. безладно, і так і сяк, не розбираю-чись; 3) дивацтво; вада, дефект.

traverse f 1) поперечний брус; 2) зал. шпала; 3): chemin de ~ польова дорога, путівець. travers і е f переїзд, переправа;

~er vt 1) проїжджати через, переправлятися, перетинати; 2) проколоти наскрізь; 3) заважати, перешкоджати.

travest||i, -e 1. adj переодя́гнений; bal ~ маскара́д; 2. m маскара́дний костюм; ~ir vt переодига́ти; se \sim ir переодягатися; \sim issement m 1) переодягання; 2) перекручування.

trayeu||r m, -se f дояр, -ка. trébuch||er vi 1) спотикатися, оступатися; 2) схибити; розм. сплохува́ти; \sim et m 1) па́стка, западня́; 2) мале́нькі лаборато́рні терези.

tréfonds m надра; О savoir le fonds et le \sim знати всі таємниці. treillage \dot{m} гратчаста загородка.

treillis I т грати, решітка; ser vt заставити гратами.

treillis II m грубе полотно; рядни́на; брезе́нт.

treiz||e 1. adj 1) тринадцять; 2) тринадцятий; 2. m тринадцяте число; ~ ième 1. adj тринадцятий; 2. т тринадцята частина.

tremblant, -e adj тремтячий, тріпотливий.

tremble m осика.

trembl||ement m тремтіння, трепет; \sim de terre землетру́с; \sim er viтремтіти, трепетати; ~otant, -e ааді 1) тремтячий; 2) мерехтийвий; \sim otement m 1) тремтіння, дрижання; 2) мерехтіння; \sim oter viтремтіти; 2) мерехтіти.
 trempe f 1) тех. гартування,

гарт; 2) склад хара́ктеру, я́кість; d'une bonne ~ перен. міцно́го

гарту, міцної будови.

tremp||é, -e adj 1) промоклий;

comme une soupe промоклий до нитки; 2) прям., перен. загар-тований; ~er 1. vt 1) умочати, затования, ст. и 1) умочати, за-нурювати; 2) змочувати, розмочу-вати, мочити; 3) загартовувати (метал); 2. vi 1) мокнути, бути зануреним у; 2) бути причетним до чогось

trentaine f близько тридцяти. trent||e 1. adj 1) тридцять; 2) тридцятий; 2. m тридцяте число; \sim ième 1. adj тридця́тий; 2. m тридцята частина.

trépas m смерть; \sim sé m, -e fпокійн ий, -а, померл ий, -а; ~ ser

trépidation f тремтіння; здригання; коливання.

trépign||ement m Týnit, Tynoтіння; ~ er vi тупати ногами.

très adv дуже, вельми.

trésor m 1) скарб; 2) казна; казначейство; \sim erie f 1) скарбниця; 2) казначейство: скарбник.

tressage m плетіння.

tressaill||ement m здригання; ir* vi здригатися.

tress||e f 1) галу́н; 2) коса́ (во-лосся); ~ ег vt плести́, запліта́ти. trêve f 1) переми́р'я; 2) пере-

починок; n'avoir ni paix, ni ~ не

мати ні хвилини спокою. $trian \| gle \ m \ seom.$ трикутник; $\sim gulaire \ adj$ трикутний.

tribu f плем'я; рід. tribunal m 1) трибунал; суд; будинок суду.

tricentenaire m трьохсотліття. tricher vt, vi обдурювати; шахраювати (y грі); \sim ie f шахрайство (y грі). tricolore adj триколірний.

tricot m 1) трико (в'язана тканина); 2) в'язана куртка, фуфайка, тільник; ~age m 1) трикотаж, в'язані вироби; 2) в'язання; ~er vt, vi в'язати; ~ eur, -euse 1. m, f в'язальник, -ця; 2. f в'язальна ма-

tricycle m триколісний велоси-

trident m тризу́бець; ви́ла. triennal, -le adj трирічний.

tri||er vt сортувати, відбирати; ~ sur le volet дбайливо відбирати; \sim eur, -euse 1. m, f сортувальни к, -ця; 2. тех. трієр, сортувальний апарат.

trilatéral, -e adi тристорон-

trillion m трильйон.

trimestr||e m триме́стр, кварта́л; чверть (у школі); \sim iel, -le adi тримісячний.

aaj тримпсячния. trinôme m mar. tpичле́н. triomph||al, -e adj урочи́стий, tpiyмфальний; ~alement adv урочи́сто; <math>tricking mathematical mathematical

teur m, -atrice f переможень. triomph||e|m тріумф, перемога;

~ er vi святкувати перемогу. trip!||e 1. adj потрійний; 2. m потрійна кількість; ~ement 1. adv потрійно; 2. m потроєння; \sim er vt

потро́ювати; ~ icité f троїстість. trist||e adj 1) сумнйй, журли́вий; 2) похму́рий; нудний; 3) плаче́вний, жалюгі́дний; un personnage ~ жалюгі́дна люді́на; ~ement adv 1) сумно, журливо; 2) жалюгідно, бідно; мізерно; ~ esse f сум, печаль; нудьга; туга.

trivial, -e adj тривіальний, банальний; \sim ité f тривіальність, банальність.

trognon m серцевина (фруктів); de chou кача́н капу́сти.

тебів 1. adj 1) три; тро́е; 2) тре́тій; 2. m 1) тре́те число́; 2) (ци́фра) три, трійка; ~ième 1. adj тре́тій; 2. m 1) тре́тій я́рус; 2) тре́тя частина; 3. f тре́тій клас; ~ièmement adv по-трéте.

trolley m тролейбус. trombe f смерч, вихор.

trompe f 1) мисливський ріг; 2) зоол. хобот; хобото́к; 3) тех. всмоктувальний насос; 4) автомобільний гудок.

тготрег от обдурювати; se ~ помилятися; ~ ie f обман. trompette 1. f 1) сурма, труба; 2) балакун, базіка; 2. m сурмач, трубач.

trompeu||r, -se 1. adi обманливий: 2. m, f обманщик, -ця.

tronc m 1) стовбур; 2) ту́луб; 3) ула́мок (колони); 4) основна́ части́на; 5) геом.: ~ de cône зрізаний конус.

tronçon m 1) уламок; обрубок;
2) відрізок, частина.
tronquer vt 1) зрізувати, усікати; 2) нівечити; 3) скорочувати.

trop 1. adv занадто, надто; 2. m лишок, надлишок.

troquer vt міняти, обмінювати. trot m рись; aller au ~ їхати

trott||e f перехід; перегін; ~er vi l) ітй риссю; 2) розм. ходити, бігати; О ~er dans la tête не давати спокою (про думку); ~ еиг

m рисак; ~euse f секундна стріл т рисак; ~euse / секундна стрілька; ~in т хлопчик (або дівчинька) на побігеньках; ~iner vi 1) бітти підтюпнем; 2) дріботіти; ~inette / самокат (іграшка). trou т 1) діра, отвір, щілина; свердловина; 2) нора, яма; ~ du souffleur суфлерська будка; 3) глучий закуток

хий закуток.

troublant, -e adj хвилюючий. trouble I adj 1) мутний, каламу́тний; pêcher en eau ~ лови́ти рибу в каламу́тній воді; 2) неясний, невиразний; voir ~ неясно бачити; 3) похмурий, хмарний. trouble II m 1) тривога, неспо-

кій; 2) pl заворушення, смута.

troublé, -e adi збентежений,

схвильований. troubler vt 1) каламутити, робити мутним; 2) обурювати; хви-

лювати, бентежити; se ~ 1) мутніти; 2) ставати похмурим; 3) бентежитися.

 $trou||\acute{e}e\ f\ 1)$ просіка; 2) отвір, пробоїна; 3) військ. прорив; \sim er vt продірявлювати, пробивати наскрізь, простромлювати.

troupe f 1) натови; 2) зграя (птахів); 3) трупа (акторів).

(птахия); о) трупа (акторів).

troupeau m ста́до; череда́.

trousse f 1) в'язка, низка, пакўнок; 2) ящик; сумка з набо́ром
інструме́нтів; 3) готова́льня.

trousseau m 1) в'язка (ключів);
2) вузол (речей); 3) при́да́не.

trousser vt 1) піднімати; 2) на-

спіх зробити.

trouv||aille f знахідка; ~er vt 1) знаходити, відшукувати; 2) застати; 3) вважати; 4) винаходити, відкривати; se ~er 1) знаходитися; 2) почува́ти себе́; \sim eur m, -euse f винахідни|к, -ця.

trucage m спритне шахрайство; підробка.

truche man m, \sim ment m noce-

trucul||ence f хва́стощі; ~ent, adj хвастливий.

truff||e f трюфель (гриб); ~er vt начиняти трюфелями.

truie f свиня.

truisme m загальновідома іс-

truqu||er 1. vt підроблювати; 2. vi шахраювати; \sim eur m, -euse f шахрай, -ка, обманщи к, -ця. trust [trœst] m трест.

tsar m, -ine f цар, цариця; ~ isme *m* царизм.

tu pron. pers. (2-ї особи) як підмет з відмінюваним дівсловом ти; tu prends ти бере́ш; tu écris ти пишеш.

tube m 1) труба; 2) анат. ка-

tuer vt убивати; ~ie f різня́. tue-tête: à ~ loc. adv. з усіє́ї

 $tueur \ m \ 1)$ убивця; 2) м'ясник, різник (на бойні).

tuile f 1) черепиця; 2) розм. несподівана неприємність; ~ гіе f черепичний завод.

tulipe f тюльпан. tulle f тюль.

tumé||faction f мед. пухлина; ~ fier vi викликати опух; se ~ fier пухнути, розпухати.

tumeur f пухлина; \sim bénigne доброякісна пухлина; \sim maligne злоякісна пухлина.

tumult||e m сум'яття, шум;

~ueux, -ueuse adj шумний, без-

turbul ence f шумливість; ~ ent, adj шумливий.

tur | c -que 1. adj турецький; 2. m турецька мова.

turkmène 1. adj туркменський; 2. т туркменська мова.

turlupin | ade f плоский дотеп; \sim er 1. vi відпускати плоскі дотепи; 2. vt сміятися з когось.

turpitude f мерзота, гидота.

turquet m кукурудза.

turquoise f бірюза́. tutélaire adj 1) опіку́нський; 2) охоронний.

 охороннии.
 tutelle f 1) опіка; 2) захист.

 tut||eur, -rice 1. m, f опікун, -ка;

 2. m підпорка (для дерева).

tuto || iement m звертання на «ти»; \sim yer vt звертатися до когось на «ти»; se ~ yer бути на

tuyau m 1) труба; шланг; 2) шк. арго підказ, шпаргалка; avoir des ~x sur qn мати відо-мості про котось; ~ter vt 1) розм. таємно повідомляти; 2) шк. підказувати.

tympan m анат. барабанна пе-

ретинка.

«ти» з кимсь.

type m 1) зразо́к; 2) тип. typhique adj тифо́зний. typhon m смерч, тайфун. typhus [tifys] m тиф.

typique adj типовий. typograph||e m друка́р; ~ie f
1) книгодрукува́ння; 2) друка́рня;
~ique adj друка́рський.

tyran m тиран; ~ nie f тиранія; nique adj тиранічний. tzigane adj циганський.

ukrainien, -ne 1. adj український; 2. т українська мова.

ulcère m мед. виразка. ultérieur, -e adj пізніший, дальший, наступний; ~ ement adv nó-тім, далі, крім того.

ultime adj останній, крайній. ultra... préf ўльтра..., над... ultra m ультрареакціонер; уль-

ultra-court, -e adj ультракорот-

ultra-rapide adj надшвидкісний. ululation f, ululement m крик

сови; крик нічних хижих птахів. un 1. art. indéf. m (f une, pl des) не перекладається: j'ai acheté un livre я купив книжку; 2. adj один, єдиний; n'avoir qu'un franc мати тільки один франк; 3. pron один, єдиний; раз un ні один, жо-ден; l'un des deux один із двох; ип а ип поодинці; l'un après l'au-tre один за одним; 4. m (цифра) один, одиниця.

unanim||e adj одноголосний, одностайний; ~ ement adv одного-лосно, одностайно; ~ ité f одностайність; . à 1'~ іté одноголосно, одностайно.

одностайно.

uni, -e adj 1) рівний, гладкий;
2) об'єднаний; une famille ~e дружна сім'я; 3) перен. спокійний; vie ~e тихе життя; 4) єдиний; front ~ единий фронт.

unicolore adj однобарвний.

unième adj: vingt et ~ два-

дцять перший.

unifi | cation f 1) об'єднання, возз'єднання; 2) уніфікація; ~ er vt 1) об'єднувати, возз'єднувати; 2) уніфікувати.

uniforme 1. adj 1) одноманіт-ний; 2) рівномірний (про рух); m форма; мундир.

uniform||ément adv 1) нітно; 2) рівномірно; ~ lté f 1) од-номанітність; 2) рівномірність. unilatéral, -e adj однобічний,

односторонній.

union f 1) союз, спілка, об'єд-нання; l'Union Soviétique Радян-ський Союз; l'Union des Républi; ques Socialistes Soviétiques Coюз Радянських Соціалістичних Республік; 2) єднання, згода; 3) шлюб.

unique adj єдиний; ~ ment adv едино, тільки.

unir vt об'єднувати, збирати докупи, з'єднувати, зв'язувати, по-єднувати; з' об'єднуватися, по-**€днуватися**

unisson m: à l' \sim дружно, в

vnicón. unité f 1) одиниця; 2) єдність; військ. військова частина.

univers m scécsir.

univers m всесыт.

univers alité f універсальність,
загальність; ~el, -le adj універсальний, загальний; всесытній, різносторонній; ~ellement adv повсюди; ~ellement connu загаль-

universit||aire 1. adj університе́тський; 2. m виклада́ч університе́ту; \sim е́ f університе́т. uranium m xim. ypán.

urbain, -e 1. adj міський; 2. m, f городя́н ин, -ка.

urbanis || ation f міське будівництво; планування міст; сег vt включати в межі міста; упорядковувати.

urgen||ce f терміновість, негайність, невідкладність; $d' \sim$ терміново, негайно; état $d' \sim$ надзвичайне становище; $\sim t$, -е adj терміновий; конче потрібний, невіджлалний

urus [yrys] m зубр, бізон.

us [ys] m pl звичаї; les \sim et coutumes побут і звичаї.

usag|e m 1) звичай; $d' \sim$ звичайний; 2) вживання, застосування; être hors $d' \sim$ вийти з ужитку; $a' l' \sim$ de призначений для; 3) звичка, навик, досвід; \sim é, -e adj зношений, потертий; \sim er m споживач.

usé, -e adj зношений, обшарпаний.

user 1. vi (de qch) вживати щось, користуватися чимсь; 2. vi

1) вживати, витрачати; 2) зношувати, обшарпувати; 3) виснажувати, ослабляти; \sim 1a santé підривати здоров'я; $s'\sim$ 1) зношуватися, псуватися; 2) слабшати, знесилюватися.

usine f завод, фабрика.

usité, -e adj вживаний, звичайний; рец ~ маловживаний.

ustensile *m* 1) начиння, посуд; 2) інструмент, знаряддя.

usuel, -le adj звичайний, повсякденний.

usure f 1) знос, зношування, обшарпування; 2) виснаження.

usuri||er m, -ère f лихвар, -ка. usurp||ateur m, -àrice f узурпатор, -ка, загарбни|к, -ця; ~ation f узурпація, загарбництво; ~atoire adj загарбницький; ~er ut захоплювати, привласнювати, узурпувати.

util||e adj (à) корисний; ~isable adj придатний; ~isation f використання; ~iser vt використовувати; ~ité f користь; вигода; корисність.

V

va! int гляди мені!; хай!, нехай!; хай буде так!; \sim pour ...! гаразд!, згода!

vac||ance f 1) вака́нсія, вака́нтне місце; 2) pl канікули; \sim ances de santé відпу́стка че́рез хворо́бу; \sim ancier m відпускни́к, відпочива́ючий; \sim ant, -e adj вільний, вака́нтний.

. vacarme *m* шум, галас.

vaccin m вакцина; \sim al, -e adj вакцинний, прищепний; \sim ation f щеплення; \sim er vt робити щеплення.

vach||e 1. f 1) коро́ва; ♦ le plancher des ~es розм. тверда́ земля; manger de la ~ enragée бідувати; parler français comme une

~ espagnole погано розмовляти французькою мовою; 2) яловичина; 3) арго поліцай; 2. абі розм. підлий, негідний; \sim er m, -ère f пасту́||x, -шка; \sim erie f хлів, ко-

vacill ant, -e adj 1) тремтячий; мерехтливий, блимаючий; 2) перен. нерішучий; ~ation f 1) коливання; 2) тремтіння; блимання; 3) пепл. 2) гремтиня, олимання, 3) перен. вагання, нерішучість; ~er vi
1) коливатися, хитатися; 2) тремтіти; мерехтіти, блимати; 3) перен. вагатися

vacuité f 1) пустота; порожне-

ча; 2) мед. порожнина.

vá-et-vient m рух, ходіння туди й назал.

vagabond, -e 1. adj мандрівний; бродя́чий; 2. m, f бродя́га; \sim age m бродя́жництво; \sim er vi бродя́жити, блукати.

vag||ir vi кричати (про новонародженого); \sim issement m крик новонародженого.

vague I f хвиля, вал. vague II 1. adj невиразний, розпливчастий, нечіткий, неясний; 2. т неясність, невизначеність.

vague III adj: terrain стир; terres ~s необроблені землі. vaguer vi бродити, блукати, ти-

vaill|amment adv хоробро, мужньо; \sim ance f хоробрість, мужність; \sim ant, -e adj хоробрий, мужній, доблесний.

vain, -e adj даремний, марний;

en ~ даремно, марно. vain||cre* vt перемагати; дола́ти; ~ cu, -e adj переможений. vainement adv марно, даремно.

vainqueur 1. m переможещ 2. adj переможний.

vaisseau m 1) посудина; 2) ко-

рабель, судно. vaiss||elier m шафа для посуду; ~ elle f посуд (столовий); faire la ~ elle мити посуд.

val m долина.

valable adı 1) дійсний, законvarabie шој 1) динении, закон-ний; 2) прийнятний, придатний; raison ~ переконливий доказ; ~ ment adv законно, належний чином.

valet m 1) слуга, лакей; ~ de ferme батрак; 2) карт. валет. valétudinaire adj, s кволий, -a,

слаб ий, -а, хвороблив ий, -а. valeur f 1) ціна, вартість; цінність; de \sim цінний; 2) процентні папери, облігації; \sim s валюта; 3) значення; mettre en ~ оцінювати; використовувати; підкреслювати, виділяти; attacher de la ~ à qch надавати чомусь великого значення; 4) доблесть, хоробрість, муж-

validation f затвердження; ви-

знання дійсним, законним.

valid||e adj 1) міцний, здоровий; працездатний; 2) законний, дійсний; ~ement adv законним чином. законно; ~ er vt затверджувати; визнавати дійсним; ~ ité f дійс-

ність, придатність, законність.
valise f чемодан; $\Diamond \sim$ diplomatique дипломатична пошта.

vall||ée f доли́на, полони́на;
on m ви́долинок; ~onnement m

горбкуватість, пагорбкуватість.
valoir* 1. vi 1) коштувати, бути вартим; ~ la peine de ... бути вартим того, щоб ...; se faire ~ ви ставляти себе з вигідного боку; faire ~ ses droits відстоювати свої права; 2) годитися, бути придатним; vaille que vaille будь що буде; il vaut mieux краще; 2. vt накликати; завдавати.

vanit||é f 1) суета, суетність; марність; 2) пиха, гонор; ~еих, -euse adj пихатий.

vanneau m зоол. чайка.

vanner vt 1) віяти (зерно); 2) розм. стомлювати.

vannerie f ремесло корзинника: торгівля корзинами, кошиками.

vannet m невід.

vanneu | r, -se 1. m, f віяльни к, ця; 2. f віялка.

vannier m корзинник.

vantail m сту́лка (дверей, вік-

vant[[ard, -e 1. adj хвалькуватий; 2. m, f хвалько́; \sim ardise хвастощі, хвалькуватість; ~ er vt розхвалювати, вихваляти; se ~er вихваля́тися; ~erie f хвастощі,

хвалькуватість. va-nu-pieds m розм. бродяга,

vapeur I f 1) пара; випар; à toute \sim на всіх парах, повним ходом; 2) pl нездужання; примхи; істеричні припадки.

vapeur II m пароплав.

vapeur II т пароплав.

vaporeu | x, se adj 1) насичений парами; 2) туманний; оповитий серпанком, імлою; 3) істеричний.

vaporis | ateur т 1) пульверизатор; 2) хім. випарник; ∼ ation f 1) випарювання; 2) випаровування; пароутворення; ~ег vt 1) випарювати; 2) перетворювати на пару; se ~ег випаровуватися.

vaquer vi 1) бути незайнятим, вакантним; 2) припинити на певний час (справи, заняття); 3) (à qch) займатися чимсь.

vareuse f 1) матроська блуза; 2) гімнастьорка; френч; куртка (офі-

церська; спортивна).

vari||abilité f мінливість; эмінність; \sim able 1. adj мінливий, перемінний; змінний; непостійний; 2. f мат. змінна величина; ~ ante f варіант; ~ation f 1) переміна, зміна; коливання; 2) відхилення (магнітної стрілки); 3) pl муз. варіа́ції.

varicelle f вітряна віспа.

vari||é, -е adj різноманітний; різний; ~ег 1. vt різноманітити, видозмінювати; варіювати; 2. vi мінятися; видозмінюватися; ~été f 1) різноманітність; 2) різновидність; 3) pl: ~étés littéraires літературна всячина, мішанина; 4) pl вар'єте, естрадна вистава; théâtre, des ~étés вар'єте́, естра́дний театр.

variole f Bicna; fausse ~ Bit-

ряна віспа.

vasard, -e adj му́листий, мулкий. vascul||aire adj, ~eux, -euse adj анат. судинний.

vase I f мул, твань, баговиння. vase II m посудина, ваза, чаша;

en ~ clos *перен*. під ковпаком. vaseų||x, -se *adj* 1) тванистий, мулкий: 2) *розм*. млявий, стомлений: 3) туманний, малозрозумілий. vasistas [vazistas] m кватирка

(у вікні).

vasque f басейн, водойма; ра-

ковина. vassal m, -e f icr. васал; ~ ité f 1) васальна залежність; 2) рабство,

vaste adj 1) великий, просторий; 2) перен. широкий, різносторонній.

vaticination f пророцтво, пророкування.

vau-l'eau: à ~ loc. adv. за течією; вниз річкою; перен, безлад-но; О l'affaire est allée à ~ справа зірвалася.

vaurien m, -ne f нероба, ледар,

-ка; негідни|к, -ця. vautour m 1) зоол. я́струб; гриф; 2) перен. хижа, зажерлива людина; лихвар.

vautrer vt валяти (по землі, в грязюці); se ~ валятися, качатися (по землі, в грязюці).

veau *m* 1) теля́; ~ marin не́р-па; 2) теля́тина; ◊ faire le ~ poзлягтися.

vedette f 1) військ. заст. караўльний; 2) сторожове судно; 3) відомий актор, знаменитість, зірка (театру, кіно).

végét||al, -e 1. adj рослинний; vèget||a1, -е 1. аај рослиннии; 2. m рослина; \sim arien, -ne 1. adj вегетаріанський; 2. m, f вегетаріан|ець, -ка; \sim ation f 1) виростання; зростання; 2) рослинність; \sim er vi 1) виростати, зростати; 2) животіти, злидарювати.

véhém||ence f порив; запал, завзяття; ~ent, -e adj палкий, гаря-

чий, бурхливий. véhicul||e m 1) засіб пересування; візок; екіпаж; 2) фіз. провідник; ~er vt перевозити.

veill||e f 1) неспання; нічне вартування (біля хворого); 2) pl безсонні ночі; 3) передодень, переддень; à la ~ напередодні; ~ ée f 1) вечірня пора; 2) ніч без сну; нічне вартування (біля хворого); ~ er 1. vi 1) не спати, вартувати працювати вночі; 2) (à qch, sur qch) піклува́тися про, наглядати за; 2. vt: ~er un malade бу́ти при хворому, вартувати вночі біля ліжка хворого; ~еиг, -euse 1. m, f опівнічни к, -ця; 2. m: ~eur de nuit нічний сторож; 3. f нічна лампочка.

veinard, -e розм. 1. adj удачли-вий; 2. m, f щасливець, -иця удачник, -ця.

vein le f 1) вена; 2) прожилок, жилка; 3) рудна жила; 4) настрій; ~ poétique поетичний хист, талант; en ~ de plaisanterie жартівливо настроєний; se sentir en \sim de бути в настрої; 5) розм. удача, щастя; ~ eux, -euse adj 1) венозний; 2) з прожилками (про дерево, камінь).

vélivole m планерист. velléité f слабке бажання, намір, нерішуча спроба.

vélo m розм. велосипед. vélocité f швидкість. vélomoteur m мопе́д.

velou | rs m оксамит, бархат; té, -e 1. adj бархатистий; 2. m бархатистість.

velu, -e adj оброслий волоссям, волохатий, кошлатий.

vénal, -e adj продажний; ~ité f

продажність; хабарництво. venant, -e 1. adj: bien ~ який (що) добре росте, розвивається; 2. т прихож ий, -a; à tout ~ пер-

шому ліпшому. vendable adj продажний, який (що) підлягає продажу. vendang e f 1) збирання винограду; пора збирання винограду; 2) урожай винограду; ~er vt збирати виноград; ~ eur m, -euse f збирач, -ка винограду. vendeu|| т. т. -se f продав|ець,

-щиця.

vendre* vt 1) продавати; ~ en gros продавати о́птом; ~ cher продавати до́рого; ~ à bon mar-ché, ~ à vil prix продавати де́щево; 2) перен. продавати, зра-джувати; se ~ прям., перен. продаватися.

vendredi m п'я́тниця; le ~, tous les ~s по п'ятницях; се ~ цієї п'ятниці; ~ dernier минулої ~ prochain наступної п'ятниці; п'ятниці

venelle f ву́личка, прову́лок; О enfiler la ~ тіка́ти.

vénéneu||x, -se adj, отруйний. vénér||able adj поважний; ша-

новний, почесний; ~ation f шанування, шана; \sim ег vt шанувати, поважати.

veng eance f nómeta; мстити, мститися; se ~er (de) по-мститися; ~eur, -eresse 1. adj який (що) мститься, караючий; 2. m; месник, -ця.

venim||eux, -euse adj 1) отруй-ний (про гадюку, павука); 2) пении (про гасооку, павука); 2) перен. отруйний, элий, Ідкий, ущипливий; ~osité f отруйність.
- venin m 1) отрута (гадюки, комахи); 2) злість, ненависть.
venir* vi (è) 1. 1) приходити;

приїжджати; припливати; прилітати; прибувати; 2) іти, піти, ходити; 3) трапля́тися; відбува́тися; laisser ~ спокійно вичікувати; 4) рости, розвива́тися; 2. у сполу-

ченні з інфінітивом іншого дієслова з прийменником де є допоміжним дієсловом, виражає найближчий минулий час: il vient de sortir він тільки що вийшов; 3. у при-йменникових конструкціях: ~ de 1) привозитися, надходити з; 2) дістатися від; перейти в спадщину; 3) походити з, випливати; ~ à 1) прибути до; ~ au monde народитися; 2) досягати; ~ à maturité дозріти; 3) приходити до; ~ à l'esprit спасти на думку; $\Diamond \sim$ à bout упоратися; осилити; il vient que ... трапляється ...; les années à ~ наступні роки; génération à ~ майбутиє покоління.

vénitien, -ne adj венеціанський. vent m 1) вітер; \sim calme штиль; ~ arrière попутний вітер; ~ variable вітер змінних напрямків; avoir le ~ debout іти проти вітру; il fait du ~ віє вітер; О instruments à ~ духові інструменти; avoir ~ de qch дізнатися про щось; quel bon ~ vous amène? яким побитом?; selon le ~ зважаючи на обставини; 2) повітря.

vente f продаж, збут; ~ au numéro роздрібний продаж (са-зет); ~ à tempérament продаж зет); ~ à tempérament продаж в розстрочку; ~ au crédit продаж в кредит; ~ aux enchères аукціон; mettre en ~ пустити в продаж.

ventiler v. impers. дути (про вітер); ~eux, -euse adj вітряний.
ventil||ateur m вентилятор; ~a-

tion f провітрювання, вентиляція; ~er vt вентилювати.

ventouse f мед. банка; poser des ~ s ставити банки. ventre m живіт, черево; утроба; 'O à plat ~ ниць, долілиць: ~ à

ventriloque m, f черевомов ець, -ниця.

ventru, -e adi череватий, пуза-

тии. venu, -e 1. adj вда́лий; 2. m, \hat{f} : être le bien \sim , la bien \sim e (aбo le bienvenu, la bienvenue) бу́ти бажаним гостем; ип nouveau ~ новоприбулий; le premier ~ перший стрічний, перший-ліпший; soyez le bien ~, la bien ~e (або le bienvenu, la bienvenue) ласкаво просимо.

venue f прибуття; прихід. ver m черв'як, хроба́к; \sim à soie

шовковик; \sim luisant світля́к. véracité f 1) правдивість; 2)

правдоподібність. verbal, -e adj 1) слове́сний, у́сний; 2) грам. дієслівний; ~ ement

adv ýсно, на словах; ~iser vi протоколювати. verb||e m 1) дієслово; 2) слово;

мова; avoir le ~ haut голосно говорити; перен. говорити пихато, зарозуміло; ~eux, -euse adj бага-тослівний; ~iage m марнослов-ство, базікання; ~iage creux пу-стослів'я; ~osité j багатослів-

verdâtre adj зеленуватий.

verdeur f 1) недозрілість (плоverueur / г) недозрынств (име дів); 2) во́гкість, си́рість (дерева, дров); 3) міцність (вина); 4) мо́лодість; си́ла; 5) різкість (мови). verdict m ви́рок; rendre un ~

ухвалити вирок.

verd || ir 1. vi зеленіти; 2. vt фарбувати в зелений колір; ~issant, -e adj, ~oyant, -e adj який (що) зеленіє; ~ oyer vi ставати зеленим зеленіти; ~ ure f зелень; трава; листя.

véreu||x, -se adj 1) червивий; 2) перен. підозрілий, сумнівний.

verge f 1) різка, лозина; іст. шпіпрутен; 2) жезл, паличка; 3). прут, штанга.

verger m фруктовий сад. vergeter vt чистити щіткою; вибивати.

verglas m ожеледь.

vergne m вільха.

vergogne f cópom; sans ~ безсоромний; безсоромно. véridique adj 1) правдивий; 2)

достовірний.

vérifi||cateur, -catrice 1. adj KOHтролюючий, перевіряючий; 2. m контролюр; \sim cation f 1) перевірка, контроль; 2) полігр. звірка; \sim er vt перевіряти, контролювати;

 е и перевіряти, контролювати;
 е ег підтверджуватися.
 vérin m тех. домкрат.
 véritable adj істинний, справжній; ~ ment adv істинно, правдиво, дійсно.

vérité f правда, істина; c'est la pure ~ це щи́ра пра́вда; еп ~ спра́вді; à dire la ~ пра́вду ка́жучи; il n'y a que la ~ qui blesse присл. пра́вда о́чі ко́ле.

vermeil, -le 1 adj рум'яний; яскраво-червоний; 2. m позолочене срібло.

vermicell е m вермішель; ~erie f макаронна фабрика.

vermillon m 1) кінова́р; 2) яс-

краво-червоний колір. vermine f 1) паразити (кома-хи); 2) перен. нечисть, наволоч. vermisseau m 1) земляний чер-

в'як; хробак; 2) перен. черв'як, нікчема

vermoul||er (se) бути попсованим червоточиною; ~u, -e adj поточений червою; ~ ure f червото-

vernal, -e adj весняний; ~isation f яровизація.

vern||ir vt лакувати; ~is m 1) лак, палітура; 2) перен. лоск, зовнішній блиск; ~ issage m 1) лакування; 2) вернісаж (відкриття художньої виставки); ~isser vt глазурувати, покривати поливою (nocyd); ~isseur m лакувальник.

vérole f: petite ~ віспа; petite

 volante вітряна віспа.
 verr∥е т 1) скло; 2) склянка; ~ erie f 1) скляний завод; виробництво скла; 2) скляний посуд; ~ ier m скляр; ~ ière f 1) велике вікно; вітраж; скляний дах; 2) скло в páмi; ~oterie f дрібний скляний товар; скляне намисто.

verrou m засув; \sim iller vt 1) за-микати на засув; 2) замикати когось, тримати під замком; se ~iller замкнутися вдома.

verrue f 1) бородавка; 2) перен.

хиба, вада, дефект. vers I m вірш.

vers II prép 1) до, у напрямі до; 2) коло, біля, близько, до, над (про час); ~ midi біля полудня; e le soir під вечір.

versaillais, -e adj версальський. versant, -e 1. adj хиткий; 2. m

схил, косогір. verse f 1): il pleut à ~ дощ лле як з відра; 2) полягання (хлібів).

versé, -e adj (dans qch) умілий, майстерний, тямущий.

versement m внесок, платіж. verser 1. vt 1) лити, наливати; 2) насипати, сипати; 3) проливати; des larmes лити сльози: ~ le sang проливати кров; вбивати; 4) защ прознати кров, воивати, 4) пробити внески; 5) перекидати (автомашину і т. ін.); 2. vi 1) перекидатися (про автомашину); 2) вилягати (про хліб).

versifi||cateur m 1) віршотворець; версифікатор; 2) віршомаз; ~ cation f віршування, версифі-кація; ~ er 1. vi складати вірші; 2. vi перекладати на вірші.

version f 1) пере́клад; 2) ве́рсія; варіа́нт; ~ originale d'un film недубльований фільм.

verso m зворотний бік áp-

куша.

vert, -e 1. adj 1) зелений; 2) сирий, недозрілий, нестиглий; 3) міцний, здоровий; 2. т 1) зелений колір; 2) зелена паша; O passer quinze jours au ~ провести два тижні на лоні природи.

vertébral, -e adj хребетний; со-

lonne ~e хребет. vertèbre f хребень. vertébré, -e 1. adj хребетний; 2. m pl зоол. хребетні.

vertement adv сильно, різко, су-

vertig e m запаморочення (голови): ~ineux, -ineuse adj запа-. морочливий.

vertu f 1) доброчесність, чеснота; цнотливість; 2) заст. доблесть, мужність; \Diamond en \sim de ... на підставі, через; \sim eux, -euse adi доброчесний; цнотливий.

verve f запал; дотепність, être ~ бу́ти в уда́рі. verveine f бот. вербе́на.

vésicul||e l) анат. пухир, міхур; biliaire жовчний міхур; 2) пу-хирець (на шкірі); ~eux, -euse adi пухирчастий.

vessie f анат. міху́р; сечови́й мі-ху́р; ~ natatoire пла́вальний мі-

хур, ху́р (у риб). veste f 1) ку́ртка; 2) розм. не-

vesti||aire m гардеро́б, роздя-га́льня; \sim bule m передпо́кій; вестибюль.

vestige m слід, ознака; зали-

veston m піджа́к; ку́ртка.

vêtement m 1) одяг, одежа, убрання; 2) перен. покрив, оболонка

vétili||e f дрібниця, дурниця; ~er vi заст. займатися дрібницями; ~eux, -euse adj дріб'язковий,

причепливий.
vêtir* vt одягати, надягати; se

одягатися.

vêtu, -e adj одя́гнений.

vétusté f вéтхість, старість. veu||f, -ve 1. adj удовий; 2. m, f вдівець, вдова; 3. f арго гільйо-

veule adj 1) в'я́лий, мля́вий, безхара́ктерний; 2) пухкий (про

veuvage m вдівство.

vex||ant, -e adj прикрий; образливий; ~ ateur, -atrice adj гнобительський; обтяжливий; образливий; ~ ation f утиски; ~ atoire adj гнобительський; причепливий; ~ e, -e adj роздратований; ображений; \sim er vt гнобити; чіплятися; дратувати, докучати.

viabilité I f добрий стан шля-хів; легкопрохідність. viabilité II f життездатність,

живучість.

viable adj життездатний.

viag er, -ère 1. adj довічний; 2. т довічна рента.

 viande f м ясо.

 vibr||ant, -e adj вібруючий,

 тремтячий; ~ation f вібрація,

 тремтіння, коливання; ~er vi ві брувати, коливатися.

vice m 1) порок, розпуста; на-хил до злого; 2) вада; дефект; 3) пошкодження, несправність. vicennal, -е adj двадцятирічний;

який (що) буває раз на 20 рб-

vice versa loc. adv. навпаки. vici||able adj який (що) псуєть-~ation f псування; ~er vt 1) псувати, пошкоджувати; спотворювати, перекручувати; 2) юр. робити недійсним; ~eux, -euse adj 1) порочний; 2) помилковий, неправильний.

vicissitude f мінливість, непо-

стійність.

victime f же́ртва. victoire f перемо́га; remporter la → здобу́ти перемо́гу.

victorieu||x, -se adj переможний, побідоносний.

victuallles f pl розм. харчі.
vid||е 1. adj порожній; ~ de
sens беззмістовний; 2. m 1) порожнява, пустота; 2) суета; ~ er vt
1) випорожнювати; 2) очищати; 3) випивати; 4) покіндити, вирішити; se ~er 1) спорожнюватися;

2) розв'язуватися, бути вичерпаним

vide-ordures m сміттєпровід.

vie f 1) життя; rendre la ~ à qn повернути когось до життя; être en ~ бу́ти живи́м; jamais de etre en ~ оути живим, jamais uc la ~ ніко́ли в житті; de la ~, de ma ~ ніко́ли; pour la ~ наза́вжди; sur ma ~ l кляну́ся життямі; а ~ довічно; 2) жвавість; 3) життєпис.

vieil, -le ∂us vieux.

vieili ard m старий, старик; erie f дра́нтя, мо́тлох; ~esse f ста́рість; \sim і, -е adj 1) постарі́лий; застарілий; ~ ir 1. vt старити; 2. vi 1) старіти, старітися; 2) за-старіти; \sim issant, -e adj старію-чий; \sim issement m 1) старіння, наближення старості, одряхління; 2) застарілість; ~ot, -te adj підстаркуватий; старечий.

vierge 1. adi незайманий: feuille ~ чистий аркуш; forêt ~ одвічний ліс; terre ~ цілина; 2. f діва.

ний ліс; terre ~ цілина; 2. ў діва. vieux (перед голосною та h німим vieil), vieille 1. adj старий; давній; дряхлий, ветхий; старовинний; 2. т. ў старійй, -а; друже (у звертанні); 3. т. старе. villf. -ve 1. adj 1) живий; 2)

жый, швидкий, прудкий; 3) пал-кий, гарячий; запальний; 4) різкий (про холод, вітер); 5) яскравий; O eau ~ ve джерельна вода; chaux ~ve негашене вапно; 2. m живе, живе місце; piquer au ~ дійняти до живого; le ~ du sujet суть питання.

vigie f 1) мор. спостерігач, сигнальник; 2) спостережна вишка; 3) вартовий літак.

vigil||ance f пильність; ~ ant, -e adį пильний.

vigne f 1) виногра́д, виногра́дний кущ; 2) виногра́дник; ~гоп m, -ne f виноградар.

vignette f 1) віньетка; 2) ети-

vignoble 1. т виноградник; 2. adj: pays ~ виноградний край. vigoureu x, -se adj сильний, могутній, кремезний, міцний.

vigueur j 1) міцність, міць, си-ла; могутність; 2) енергія, бадьорість; О ел ~ в силі; діючий; mettre en ~ ввести в дію, надати

vil, -e adj 1) підлий, оги́дний, мерзе́нний; 2) нікче́мний; 0 à ~ ргіх за безцінь.

vilain, -e adj поганий, огидний,

підлий, мерзотний.
vilenie f 1) гидота, мерзота; 2)

заст. скнарість.

village m село́; \sim ois, -e 1. adj сільський; 2. m, f житель, -ка села.

ville [vil] f місто.

villégiature f перебування на дачі, на селі, на курорті.

vill||eux, -euse adj мохнатий, волохатий; ~osite f мохнатість, волохатість.

vin m вино́; \sim coupé вино́, розвéдене водо́ю; ⋄ être entre deux ∼s бу́ти напідпи́тку; quand le ~ est tiré il faut le boire присл. не дуж — не берися за гуж.

vinaigr||e m оцет; \sim er vt при-правляти оцтом; \sim ette f соус (з оцту, олії, солі); \sim ter m оцет-

vindicati||f, -ve adj мстивий.

17 959-1

vindicte f юр. переслідування

злочину. vinée j врожай винограду. vineu||x, -se adj 1) міцний, хмільний (про вино); 2) винний (про запах, смак).

vingt 1. adj 1) двадцять; 2) двадиятий; 2. m (цифра) двадцять; le \sim двадцять число; \sim aine f біля двадцяти; (штук) двадцять; \sim lème 1. adj двадцяти; 2. mдвадцята частина.

vini cole adj виноробний; ~ fi-

cation f виноробство.

viol m 1) згвалтування; 2) по-рушення недоторканності (особи). violacé, -e 1. adj фіолетовий; 2. f pl фіалкові рослини.

violat||eur m, -rice f пору́шни|к, -ця; ~lon f пору́шення.
violatre adj з фіоле́товим відтінком, лілува́тий.

viole f віо́ла (муз. інструмент).
viol||emment adv шале́но, несамовито, з великою силою; ~ ence f мовито, з великою силою, - елес , 1) шале́ність; 2) насильство; faire ~ ence à la loi перекру́чувати за-ко́н; 3) жорсто́кість; ~ ent, - e adj 1) шалений, несамовитий; 2) жорстокий; запальний; 3) насильницький; насильний.

violer vt 1) порушувати, пере-

ступати; 2) гвалтувати. violet, -te 1. adj фіолетовий; 2. m фіолетовий колір.

violette f фіалка.

violon *m* 1) скрипка; 2) скрипаль; 3) розм. поліцейський відділ; mettre au ~ кинути до в'язниці; посадити під арешт.

violoniste m, f скрипаль, -чка. viorne f бот. калина.

vipère f гадюка.

vir ement m повертання; 1. vi повертатися, змінювати на-прям; 2. vi повертати.

virgin || al, -e ad і незайманий, дівочий, дівоцький; ~ ité f незайманість; чистота, невиність.
virgule f кома.

viril, -e adj мужній; ~ement adv мужнью; ~ité f мужність, змужнілість.

virtu||alité f можливість, потенціальність; ~el, -le adj можливий; прихований; ~ellement adv можливо, в потенції.

virul||ence f 1) вірулентність, отруйність; 2) злобність, ущипливість; \sim ent, -e adj 1) вірулентний, вірусний, отруйний; 2) злобний, ущипливий.

vis [vis] f гвинт, болт.

visage m обличчя, лице, фізіо-номія; V trouver ~ de bois не застати нікого вдома.

vis-à-vis 1. loc. adv. проти, навпроти; віч-на-віч; ~ de loc. prép. по відношенню до, щодо; 2. т ві-

viscère m внутрішній орган; pl нутрощі.

viscosité f липкість, в'язкість. visée f 1) прицілювання, наводка; 2) точка прицілу; 3) намір, задум.

viser I 1. vt 1) цілити, наводити; 2) мати на увазі, намітити; 2. vi (à qch) 1) цілити у щось; прицілюватися; 2) перен. мати щось на меті, добиватися, домагатися.

viser II vt візува́ти, сві́дчити документ.

visib||ilité f видимість; ~le adj
1) видимий; 2) очевидний, явний.
visière f 1) забрало (шолома); 2) козирок.

vision f 1) зір; 2) видіння, привид, примара; мрія; ~ naire m, f

мрійник, -ця. visit e f 1) візит, відвідання; 2) огляд, лікарський обхід; 3) екскурсія; ~ er vt відвідувати; ~ eur m, -euse f відвідувач, -ка, гість,

vison т зоол. норка.

visqueu||x, -se adi липкий, в'яз-

viss | age m пригвинчування; \sim ег vt пригвинчувати.

visuel, -le adj 1) зоровий; 2) астр. візуальний.

vital, -e adj житте́вий; ~ité f життевість.

vit||e adv швидко, спритно; ~ esse f швидкість, прудкість; faire de la ~esse розвивати швидкість; gagner qn de ~esse обігнати, випередити.

viti||cole adj виноградарський; ~culteur m виноградар; ~culture

f виноградарство.

vitrage m 1) вставляння шибок; 2) вікна (якоїсь будівлі); 3) скляні двері.

vitrail m вітраж.

vitr \parallel e f шибка; \sim er vt вставляти шибки; \sim erie f 1) виробництво скла; 2) торгівля склом; 3) скло (товар).

vitreu||x, -se adj склоподібний. скляний.

vitrier m скляр. vitrifi||cation f перетворення на скло; \sim er vt перетворювати на скло.

vitriol m хім. сірча́на кислота́. vitupė́r||ation f о́суд, дога́на; \sim er vt га́нити, осу́джувати, картати.

vivac||e adj живучий; багатолітній (про рослину); ~ité f 1) жвавість, моторність, рухливість; 2)

яскравість (фарб). vivandi||er m, -ère f ict. маркі-

тант, -ка.

vivant, -e 1. adj живий, який (що) живе; 2. m жива людина, живий; de son · ~ за його (свого́) життя́.

vivement adv 1) жваво, палко; 2) гли́боко, ду́же.

viveur m марнотратник жит-

vivier m cáжалка (для риби). vivifij|ant, -e adj оживляючий, животворний, живлющий; ~саtion f оживлення; пожвавлення; \sim ег vt оживляти.

vivipare m зоол. живоро́дний.

vivoter vi розм. животі́ти. vivre* I vi 1) жити, існува́ти; qui vivra verra поживемо — побачимо; vivel хай живе!; О qui vive? хто йде? (оклик вартавого); раз une âme qui vive жодної живої душі; 2) (de) харчуватися, живитися; avoir de quoi ~ мати засоби

vivre II m 1) їжа, харч; 2) pl

продовольство, харчі.

vocable m слово, вокабула. vocabulaire m 1) запас слів; су-купність термінів певної галузі знань; 2) словник (у підручнику).

vocal, -e adj голосовий, вокальний; ~isation f вокалізація.

vocation f покликання, нахил.

vocifér||ations f pl крики, вигу-ки; лайка; \sim er vi волати, голосити, горлати.

vœu m 1) обітниця, обіцянка, зарок; 2) бажання, побажання.

vogue f сла́ва; популя́рність; мо́да; être en \sim бу́ти в мо́ді; ма́ти успіх.

voguer vi 1) плисти, іти (про судно); 2) рухатися; летіти; блукати.

voici prép ось, тут; le ~ ось він. voie f 1) шлях, доро́га, путь; \sim s ferrés залізниці; \sim s d'accès під'їзні шляхи, підступи; ~s de navigation, ~s navigables, ~s d'eau водні шляхи; ~ d'évitement pos'їзд; Voie lactée acrp. Чумацький шлях; 2) анат.: ~s respiratoires дихальні шляхи; 3) спосіб, засіб; 4) колія; 5) слід звіра.

voilà prép ось, он, там; ~ tout ось і все.

voile I m 1) вуаль, фата; покривало; 2) покров, завіса; jeter un ~ sur qch забути щось.

voile II f парус, вітрило; à pleines ~s на всіх парусах.

voilé, -e adj 1) закритий, прикритий; 2) померклий; затуманений; оповитий серпанком.

voiler vt оповивати серпанком; покривати, закривати; se ~ 1) закриватися покривалом; закривати обличчя вуаллю; 2) оповивати хмарами, затьмаритися.

voilier m парусник.

voir* vt 1) бачити; дивитися; faire ~ показувати; О ~ le jour народи́тися; у ~ clair розбира́тися в чомусь; en faire ~ de bellesпоказати, де раки зимують; il voit double у нього двоїться в очах; on verra побачимо; voyons! ану лишень!, нумо!; mais voyons! невже!, та що ви!; 2) обговорювати, розглядати; 3) навідуватися; від-відувати; se ~ 1) бачитися; 2) бачити себе; дивитися в дзеркало; 3) бувати, траплятися.

volsin, -e 1. adj сусідній; бли-зький; суміжний; 2. m, f сусід, -ка; \sim age m 1) сусідство; близькість; суміжність; 2) сусіди; \sim er vi 1) бувати у сусідів; 2) бути сусідами; знаходитися по сусід-

ству.

voitur||e f 1) екіпаж; віз; коля́ска; 2) автомобіль; 3) ваго́н; \sim ег vt перево́зити, возити; \sim іег

voix f 1) го́лос; ~ blanche беззвучний голос; à haute ~ голосно; вголос; à pleine ~ на весь голос; 2) звук; крик (птахів, звірів); 3) виборчий голос; mettre aux поставити на голосування; ~ délibérative ухвальний голос; ~ consultative дорадчий голос; 4) погляд, думка; ~ publique громадська думка.

vol I m 1) політ, літа́ння, переліт; ~ spatial космічний політ; ~ cosmique jumelé груповий космічний політ; ~ interplanétaire міжпланє́тний політ; \sim d'altitude висо́тний політ; аи \sim на льоту́; 2) згра́я (ntaxis); \Diamond à \sim d'oiseau з висоти пташиного польоту.

vol II m 1) викрадення, кра-

діжка; ~ de grand chemin розбій; 2) крадене.

volage adj непостійний, мінливий.

volaille f свійська птиця. volant l m 1) автомобільний руль; 2) волан, оборка.

volant II, -e adj 1) літаючий; 2) який (що) розвівається, майорить

volatil, -e adj леткий, який (що) летко випаровується; ~isation f випаровування; se ~iser випаровуватися.

volée f 1) зліт, політ, переліт; О à toute ~ з усього розмаху; 2) зграя, ключ; виводок.

voler I vi літати, летіти.

voler II vt, vi красти, обкрадати, викрадати.

volet m віконниця. voleter vi пурхати.

voleu||r m, -se f злодій, -ка. volière f вольєра; пташник.

volontaire 1. adi 1) добровільний; 2) самовільний; 2. m доброволець, волонте́р; \sim ment adv добровільно.

volonté f 1) воля; ви́яв волі; homme de bonne \sim че́сна людина; les hommes de bonne \sim люди доброї волі; 2) охо́та, бажа́ння; à \sim на бажа́ння; скільки завго́дно; 3) pl при́мхи; faire ses quatre \sim s poзм робити все на свій лад.

volontiers adv oxóve.

volte f поворо́т, вольт.
voltig||ement m пу́рхання; \sim ег vi пу́рхати; \sim еиг m, -euse f 1) вольтнже́р; 2) канатохо́дець.

volubil||e| adj кручений; виткий (про рослини); \sim is m бот. берізка, повійка.

volubilité f балаку́чість.

volum||e m 1) том; 2) обсяг, місткість; \sim ineux, -ineuse adj місткий, обширний.

vom||ir 1. vi блювати; 2. vt викидати, вивергати; \sim 1ssement m блювота; \sim 1iff, -itive 1. adj блювотний; 2. m блювотне.

 $\mathbf{vorac} \| \mathbf{e} \quad adj \quad$ ненажерливий; \sim ite f ненажерливість, жа́дібність.

vos adj. poss. pl див. votre. vot||e m 1) голосування; ргоcéder au ~ приступити до голосування; 2) голос, рішення, ухвала; droit de ~ право голосу; ~ ег 1. vi голосувати; 2. vt виносити на голосування; приймати голосуванняям.

votre adj. poss. (pl vos) ваш (ва́ша, ва́ше, ва́ші); свій (своя́, своє́, своі́); с'est \sim cahier це ваш зо́шит; се sont vos livres це ва́ші книжки́.

vôtre 1. pron. poss.: le ~, la ~ (pl les ~s) (вживається тільки самостійно) ваш (ваша, ва́ше, ва́ші); свій (своя́, своє́, своі́); disposez de mon logement comme du ~ розпоряджайтеся моїм поме́шканням, як своїм; 2. m 1): le ~ ва́ше; нале́жне вам; своє́; 2) pl: les ~s ва́ші близькі, ва́ші рі́дні.

vouer vt 1) присвячувати; 2) урочисто обіцяти; se \sim присвячувати себе, віддаватися.

vouloir* I vt 1) хотіти, бажати;

2) вимагати; 3) давати згоду, допускати; ~ bien погоджуватися; 4) зволити, виявити люб'я́зність; О ~ dire означати; en ~ à qn обра́зитися на ко́гось; se ~ бажати собі; s'en ~ de qch картати себе́ за щось.

vouloir II m во́ля; mon bon \sim мо́я до́бра во́ля.

vous pron. pers. (2-ї особи множини) в усіх відмінках ви, вас, вам; себе, собі, собою, про себе.

voût||e f склепіння; \sim é, -e adj 1) склепінчастий; 2) зігнутий, згорблений; \sim er vt 1) apxit. зводити склепіння; 2) гнути; se \sim er гнутися.

vouvoyer vt бу́ти на «ви» з кимсь.

voyag||e m по́дорож, поі́здка; \sim er vi подорожува́ти; \sim eur, -euse 1. adj мандрі́вни́й, перелі́тний (npo ntaxie); 2. m, f мандрі́вни́|k, -u; пасажи́p, -ka.

ласажи́р, -ка. voyant m, -е f яснови́д ець,

voyelle f лінгв. голосна́ (бу́ква).

voyou m хуліга́н, пройди́світ. vrac m: en $\sim loc.$ adv. нава́лом; nepeh. безла́дно.

vraî, -e 1. adj 1) істинний, дійсний, справжній; 2) правдивий, щирий; 2. m правда; à \sim dire, à dire

~ правду кажучи; ~ ment adv насправді, дійсно.

vraisembl||able adj імовірний, правдоподібний; \sim ablement adv імовірно; \sim ance f імовірність, правдоподібність.

vrill||e f 1) свердло, бура́в; 2) бот. ву́сик; \sim ег vt свердли́ти, бура́вити.

vromb||ir vi дзижча́ти, гуді́ти; \sim issement m дзижча́ння, гуді́ння; шум (мотора).

vu, -e 1. adj який (що) розглядається; 2. m розгляд; au \sim et au su на очах; відкрито; 3. prép беручи до ува́ги; \sim que ... loc. conj. з о́гляду на те, що ..., че́рез те шо.

vue f 1) зір; \sim longue далекозо́рість; \sim courte короткозо́рість; 2) зо́внішній ви́гляд, зо́внішність; \Diamond point de \sim то́чка зо́ру; à perte de \sim скі́льки о́ко сяга́е.

vulgaire adj 1) загальнопоширений; звичайний; 2) вульгарний.

vulgari||sation f 1) вульгаризація; 2) популяризація; ~ ser vt робити загальнодосту́пним; ~ te f вульга́рність.

vulnérab∥ilité f вразли́вість; ~ le adj вразли́вий.

vulnéraire 1. *adj* цілющий; **2.** *m* цілющий за́сіб,

wagon m вагон; ~ fourgon багажний вагон; ~ plat платформа.

wagon-citerne m вагон-цистерна. wagon-lit m спальний вагон. wattman m вагоново́д.

xylin, -e adj деревний. хуlograph||e m гравер по дереву, ксилограф; \sim ie f 1) гравіру-

вання по дереву; 2) гравюра на де́реві. хуlорhone т ксилофо́н (муз. ін-

струмент).

у 1. ргоп замінює іменник або займенник з прийменником à: avez-vous pensé à votre travail? — Oui, j'y pense ви подумали про вашу роботу? — Так, я про неї ду-маю; 2. adv тут, там, туди; j'y reste я залишаюсь тут; il у va він

іде́ туди́; ◊ j'y suis я зрозумі́в; vous у êtes ви вгада́ли. ya(c)k т зоол. як. yakoute adį яку́тський. yeux [jø] т pl о́чі (див. œil). yole [jo]] f мор. я́лик. ypérite f хім. іпри́т. упре́зи т срібля́ста тоно́ля. ургеац т срібляста тополя,

Z

zazou m, f стиляга. zébr||é, -e adj смуга́стий (як зе́бра); \sim er vt проводити сму́ги. zélat||eur m, -rice f послідо́вник, -ця.

zèle m стара́нність, за́пал. zélé, -e adj стара́нний; запопа́дливий.

zéго m нуль.

zest [zest] 1. m: entre le zist et le ~ Hi Te, Hi ce; 2. int posm.: ~1 пусте!, дурниці!

zeste m 1) це́дра; 2) перен. дур-ниця, нісенітниця.

zéz||aiement m сюсюкання; ~ ayer vi сюсюкати.

zibeline f 1) соболь; 2) собо-

zinzolin, -e adj червоно-фіоле-

товий.

zizanie f розм. склока, чвари. zone f зона; пояс; смуга; ~ d'opération(s) зона военних дій; ~ d'influence сфера впливу.

d'influence сфера впливу.
 zoo m зоопарк.
 zoophage adj м'ясоїдний.
 zouave m 1) військ. іст. зуав;
 розм. зірвиголова.
 zut! [zyt] int розм. хай йому́ чорт!, подумаєш!, ще чого!

ГЕОГРАФІЧНІ НАЗВИ

Accra АккраAddis-AbebaАддіс-АбебаAdriatique(mer)Адріатичне ре Afghanistan Афганістан

Afrique Африка
Ајассіо Ая́ччо
Alaska Аля́ска
Albanie Алба́нія; République
Socialiste Populaire d'Albanie Haродна Соціалістична Республіка

Албанія Aléoutiennes (îles) Алеутські

острови El Djazaїг Ель-Джазаїр

Algérie Алжір

Allemagne ict. Німеччина; République Démocratique d'Allemagne Німецька Демократична Рес-публіка; République Fédérale d'Al-lemagne Федеративна Республіка Німеччини

Alpes Альпи Alsace Ельза́с Altaï Алтай Amazone Амазонка

Amérique Америка; ~ du Nord Північна Америка; ~ du Sud Південна Америка Аттап Амман

Amsterdam Амстердам Andalousie Андалузія Andes Анди Andorre Андорра Angleterre Англія Angola Ангола Ankara Анкара́ Antarctide Антаркти́да Antarctiques (lerres) Антарк-

Antilles Антільські острови Anvers Антверпен

Apennin(s) Апенніни (гори) Arabie Saoudite Саўдівська Ара́вія

Aral (mer d') Аральське море Arctique (océan), océan Glacial Arctique Північний Льодовитий океан

ган Arctiques (terres) Арктика Ardenne(s) Арденни (гори) Ardennes Арденни (департамент)

Argentine Аргентіна
Агтепіе Вірменія; République
Socialiste Soviétique d'Arménie
Вірменська Радянська Соціалістич-

на Республіка
Asie Asia; Asie Mineure Мала́
Asia; Asie Centrale Середня Азія

Athènes Афі́ни Atlantique (océan) Атланти́чний океа́н

океан
Australie Австралія
Autriche Австрія
Azerbaïdjan Азербайджан; République Socialiste Soviétique d'Azerbaïdjan Азербайджанська Растрія Сомів пістрія Вострія пістрія піст дя́нська Соціалісти́чна Респу́бліка Azov (mer d') Азо́вське мо́ре Bagdad Багда́д Baïkal Байка́л

Baléares Балеарські острови Balkans 1. Балкани (гори); 2. Балканський півострів

Baltique (mer) Балтійське мо́ре Ватако Бамако́

Bangkok Bahrkók

Barcelone Барселона
Вагеntz (mer de) Баренцове

Belgique Бельгія Belgrad Белград

Béring (Behring) 1. (détroit de) Берінгова протока; 2. (mer de) Берінгове море

Berlin Берлін

Веги Берин Веугоиth Бейру́т Вiélorussie Білору́сія; Républi-que Socialiste Soviétique de Biélorussie Білору́ська Радя́нська Соці-алістична Республіка

Вігтапіе Бірма

Blanche (mer) Біле мо́ре Bolivie Болівія

Вопп Бонн Bornéo Борнéо

Bosphore (détroit de) Босфор Botnie (golfe de) Ботнічна заτόκα

Brasilia Бразіліа (столиця)

Brazzaville Браззавіль Brésil Бразілія (держава) Brest Брест

Bretagne Бретань Bruxelles Брюссе́ль Bucarest Бухарест Budapest Будапешт

Buenos Aires Буе́нос-Айрес Bulgarie Болгарія; République Populaire de Bulgarie Наро́дна

Республіка Болгарія Caen Kaн Caire (Le) Kaîp

Cameroun Камеру́н Campuchéa Қампучія Canada Канада

Canaries (îles) Канарські острови

Canberra Канберра Cannes Канн Caracas Kapákac

Caraíbes (mer des) Карібське

море

Carpates Карпати Caspienne (mer) Каспійське море

Caucase Кавказькі гори Chang-hai Шанхай Chicago Yikáro Chili Yíni

Chine Қитэй; République Popu-laire de Chine Қитайська Народна

Республіка
Сhypre Кіпр
Сolombie Колумбія
Соlombo Коломбо

Congo Kónro
Copenhague Konenráren
Corée ict. Kopén; République
Démocratique Populaire de Corée Корейська Народно-Демократична Республіка; Corée du Sud Південна Корея

Corse Kópcika Costa Rica Коста-Ріка Côte-d'Ivoire Берег Слонової Кості

Кості Crète Кріт Crimée Крим Cuba Куба; République de Cuba Республіка Куба Dakar Дакар Damas Дамаск Danemark Данія Danube Дунай Dardanelles (détroit des) Дар-

данелли

Delhi Де́лі Dickson (île) Діксон
Djakarta Джака́рта
Dniepr Дніпро́
Dominicaine (République) Домі-

ніканська Республіка Dresde Дрезден Écosse Шотландія Ecuador див. Equateur Égée (тег) Егейське море Egypte Сгипет Équateur Еквадор Erevan, Erivan Єреван Espagne Іспанія

Estonie Ectónia; République Socialiste Soviétique d'Estonie Ectónська Радянська Соціалістична Республіка

États-Unis d'Amérique Сполуче-

Etats-Unis d'Amerique Сполучені Шта́ти Аме́рики
Ethiopie Ефіопія
Europe Євро́па
Extrême-Orient Дале́кий Схід
Finlande Фінля́ндія
Florence Флоре́нція
France Фра́нція
Gabon Габо́н Gabon Габо́н Gambie Гамбія

Garonne Гаро́нна Gênes Генуя Genève Женева

Géorgie Грузія; République Socialiste Soviétique de Géorgie Грузи́нська Радя́нська Соціалісти́чна Республіка

Ghana Га́на
Ghana Га́на
Gibraltar (détroit de) Гібралта́рська прото́ка
Golfe de Gascogne Біска́йська

затока

Grande-Bretagne Великобрита-

Grèce Греція Groenland Гренландія Guatemala Гватемала Guinée Гвінея Guinée-Bissau Гвінея-Бісау **Guyane** Гайана Напоі Ханой

Havane (La) Гава́на Havre (Le) Гавр Haye (La) Гаа́га Helsinki Хе́льсінкі Himalaya Гімалаї

Hiroshima Хіросіма Hongrie Угорщина; République Populaire de Hongrie Угорська На-

родна Республіка

Ibérique (péninsule) Піренейський півострів

Ienisseī Снісей Inde Індія Indien (océan) Індійський океан Indonésie Індонезія Irak, Iraq Ipák Iran Ipán Irlande Ірла́ндія Islande Ісла́ндія

Israël Ізраїль Istanbul Стамбул

Italie Іта́лія Jamaique Ямайка Јароп Японія Jérusalem Єрусалим Jordanie Йорданія

Jura Юра́ (гори; департамент)

Kaboul Kaбýл

Karpates див. Carpates

Kazakhie, Kazakhstan Қазах-стан; République Socialiste Soviéti-que de Kazakhie Қазахська Радян-ська Соціалістична Республіка

Кепуа Кенія Кнарагочьк Хабаровськ Kharkov Харків Kichinev Кишинів

Кіспіпеч Қишинів
Кіеч Қи́ів
Кігунізіе, Kirghizistan Кирги́зія;
République Socialiste Soviétique de
Kirghizie Кирги́зька Радя́нська Соціалісти́чна Респу́бліка
Коwеїt Кувейт
Киwаіt див. Koweїt
Laos. Лао́с

Laos Лао́с Leipzig Лейпціг

Leningrad Ленінград Lettonie Латвія; République Socialiste Soviétique de Lettonie Латвійська Радянська Соціалістична Республіка

Liban Ліва́н Libéria Лібе́рія Libye Лі́вія Lima Ліма Lisbonne Лісабо́н

Lituanie Литва; République So-cialiste Soviétique de Lituanie Литовська Радянська Соціалістична Республіка

Loire Луара Londres Лондон Lorraine Лотарінгія Los Angeles Лос-Анджелес Luxembourg Люксембург Lvov Львів Madagascar Мадагаска́р Madrid Мадрід Malaysia Малайзія Mali Малі Malte Ма́льта Managua Manárya Мапсће (La) Ла-Манш Магос Марокко Marseille Марсе́ль Mauritanie Мавріта́нія Méditerranée Середземне море Mexico Méxiko Mexique Ме́ксіка Minsk Мінськ Mississippi Miccicini Moldavie Молдавія; République

Socialiste Soviétique de Moldavie Молдавська Радянська Соціалістична Республіка

Мопасо Монако Mongolie Монго́лія; République Populaire de Mongolie Монго́ль-

ська Народна Республіка Montevideo Монтевіде́о Montréal Монреаль

Moscou Москва́

Moskova Москва́-ріка́

Moyen-Orient Сере́дній Схід Mozambique Мозамбік Мипісһ Мюнхен Namible Намібія Naples Неаполь Népal Непал New York Нью-Йорк Nicaragua Нікара́гуа Nice Ніцца Niger Hirep Nigeria Hirépia

Nil Ніл

Noire (mer) Чорне море
Nord (mer du) Північне море
Normandie Нормандія
Norvège Норвегія
Nouvelle-Zemble Нова Земля
Novorossiisk Новоросійськ
Novossibirsk Новосибірськ
Odessa Оде́са
Окнотьк (mer d') Охо́тське мо́ре
Oslo Осло
Оuganda Уга́нда
Оulan-Bator Ула́н-Ба́тор
Оural Ура́л (гори; річка)
Оuzbékie, Ouzbékistan Узбекиста́н; Řеривііque Socialiste Soviétique d'Ouzbékie Узбе́цька Радя́нська Соціалісти́чна Респу́бліка
Расіїіque (осе́ап) Ти́хий океа́н
Ракіstan Пакиста́н

Pakistan Пакиста́н
Palestine icr. Палести́на

Рапата Пана́ма (держава і столиця)

Paraguay Парагвай
Paris Париж
Pas de Calais Па-де-Кале (про-тока)

Pays-Bas Нідерла́нди
Pékin Пекі́н
Pérou Перу́
Philippines Філіппі́ни
P(h)nom Penh Пномпе́нь
Pologne По́льща; République
Populaire de Pologne По́льська
Наро́дна Респу́бліка

Portugal Португалія Prague Пра́га Proche-Orient Близьки́й Схід Pyongyang Пхенья́н Pyrénées Пірене́ї Rabat Paбáт Rangoon Рангу́н République Arabe d'Egypte Ара́бська Респу́бліка Єги́пет Reykjavik Ре́йк'явік Rhin (le) Рейн Rhône Ро́на Riga Ри́га Rio de Janeiro Ріо-де-Жане́йро Riyad Ер-Рія́д Rome Рим Rouge (mer) Черво́не мо́ре Roumanie Руму́нія; République Socialiste de Roumanie Coціалісти́чна Респу́бліка Руму́нія Ruanda Руа́нда Ruhr Рур Russie Росія: République Socia-

Ruhr Pyp Russie Росія; République Socialiste Fédérative Soviétique de Russle Російська Радянська Федеративна Соціалістична Республіка

Sahara Caxápa
Sahara Caxápa
Sahara Caxápa
Sakhaline (île) Cazaníh
Salvador (El) Cajbbadóp
San Francisco Cah-Франціско
Santiago Cahtbáro
Saône Cóha
Scandinavie Ckahdihábin
Sébastopol Cebactónonb
Seine Céha
Sénégal Ceherán
Séoul Ceýn
Sibérie Chóíp
Sicile Ciuínin
Sofia Comaní
Sotchi Cóhi
Somalie Comaní
Sotchi Cóhi
Soudan Cydáh
Sri Lanka IIpi Jiáhka
Stockholm Ctokrónbm
Suède IIIbémin
Suez Cyéu
Suisse IIIbemuápin
Syrie Cípia

Tachkent Ташкент Tadjikie, Tadjikistan Таджики-стан; République Socialiste Sovié-tique de Tadjikie Таджицька Ра-дянська Соціалістична Республіка

Tallin(n) Таллін Tanzanie Танзанія Tbilissi Тбілісі Tchad Чад

Tchécoslovaquie Чехословаччина; République Socialiste de Tché-coslovaquie Чехословацька Соціалістична Республіка

Téhéran Тегера́н Tel-Aviv Тель-Аві́в Thaïlande Таїла́нд Tian'-Chan' Тянь-Шань Тігапа Тірана Togo Tóro

Togo Toro
Tokyo Tókio
Tunis Туніс (столиця)
Tunisie Туніс (держава)
Turkménie, Turkménistan Туркменія; République Socialiste Soviétique de Turkménie Туркменська Радянська Соціалістична Республіка

Turquie Туре́ччина Ukraine Україна; République Socialiste Soviétique d'Ukraine ykраїнська Радянська Соціалістична Республіка

Pechyonika
Union des Républiques Socialistes Soviétiques Coюз Радя́нських
Соціалісти́чних Республік

Union Soviétique Радянський Сою́з

Uruguay Уругвай Varsovie Варшава Venezuela Венесуела Venise Венеція Versailles Версаль

Vienne Відень Viêt-пат В'єтнам; République Socialiste du Viêt-пат Соціалістич-

на Республіка В'єтнам Vilnious Вільнюс Volga Во́лга Washington Báшінгто́н Yakoutsk Яку́тськ

Yalta Я́лта Yemen Иемен

Yougoslavie Югосла́вія; République Socialiste Fédérative de Yougoslavie Соціалістична Федератив-на Республіка Югославія

Zaïre 3aîp Zambie Замбія

СПИСОК НЕПРАВИЛЬНИХ ДІЄСЛІВ

abattre 8 absoudre 50 (participe passé: absous, absoute) abstenir (s') 72 abstraire 34 accourir 20 accourir 20 accroître 23 (prés. indic.: j'accroîs; p. simple: j'accrus; participe passé: accru, accrue) accueillir 24 acquérir 1 adjoindre 61 admettre 44 advenir 72 aller 2 apercevoir 3 apparaître 18 appartenir 72 appendre 6 apprendre 57 assaillir 4 asseoir 5 astreindre 61 atteindre 61 attendre 6 avoir 7 battre 8 boire 9 bouillir 10 braire 11 bruire 12 ceindre 61 choir 13

《新文》的《新文》的《新文》的《《新文》的《《《《文》

circonscrire 31 circonvenir 72 clore 14 combattre 8 commettre 44 comparaître 18 complaire 52 comprendre 57 compromettre 44 concevoir 3 conclure 15 concourir 20 condescendre 6 conduire 16 confire 17 confondre 6 conjoindre 61 connaître 18 conquérir 1 consentir 29 construire 16 contenir 72 contraindre 61 contredire 28 (prés. indic.: vous contredisez) contrefaire 36 contrevenir 72 convaincre 73 convenir 72 correspondre 6 corrompre 63 coudre 19 courir 20 couvrir 21 craindre 61

croire 22 croître 23 cueillir 24 cuire 16 débattre 8 décevoir 3 déchoir 25 déclore 14 déconfire 17 découdre 19 découvrir 21 décrire 31 décroître 23 (participe passė: décru, décrue)
dédire 28 (prés. indic.:
vous dédisez) déduire 16 défaillir 26 défaire 36 défendre 6 déjoindre 61 démentir 29 démettre 44 démordre 6 départir 29 dépendre 61 dépendre 6 déplaire 52 déprendre 57 désapprendre 57 descendre 6 desservir 29 déteindre 61 détendre 6

détenir 72

détordre 6 détruire 16 devenir 72 dévêtir 75 dévoir 27 dire 28 disconvenir 72 discourir 20 disjoindre 61 disparaître 18 dissoudre 60 (participe passé: dissous, dissoute) distendre 6 distordre 6 distraire 34 dormir 29 ébattre (s') 8 échoir 30 éclore 14 éconduire 16 écrire 31 élire 42 émettre 44 émoudre 45 émouvoir 47 (participe passé: ému, émue) empreindre 61 enceindre 61 enclore 14 encourir 20 endormir. 29 enduire 16 enfreindre 61 enfuir (s') 39 enjoindre 61 enquérir (s') 1 ensuivre (s') 69 entendre 6 entremettre (s') 44 entreprendre 57 entretenir 72

entrevoir 77 entrouvrir 21 envoyer 32 épandre 6 étreindre 61 éprendre (s') 57 équivaloir 74 éteindre 61 étendre 6 être 33 étreindre 61 exclure 15 extraire 34 faillir 35 faire 36 falloir 37 feindre 61 fendre 6 fondre 6 forfaire 36 frire 38 fuir 39 geindre 61 gésir 40 haïr 41 inclure 15 (participe passé: inclus, incluse) induire 16 inscrire 31 instruire 16 interdire 28 (prés. indic.: vous interdi-(sez interrompre 63 intervenir 72 introduire 16 joindre 61 lire 42 luire 43 maintenir 72 maudire 28 (prés. in-

dic.: vous maudissez) méconnaître 18 médire 28 (prés. indic.: vous médisez) mentir 29 méprendre (se) 57 mettre 44 mordre 6 morfondre 6 moudre 45 mourir 46 mouvoir 47 naître 48 nuire 49 obtenir 72 offrir 21 oindre 61 omettre 44 ouir 50 ouvrir 21 paître 51 paraître 18 parcourir 20 parfaire 36 partir 29 parvenir 72 peindre 61 pendre 6 percevoir 3 perdre 6 permettre 44 plaindre 61 plaire 52 pleuvoir 53 poindre 54 pondre 6 poursuivre 69 pourvoir 55 pouvoir 56 prédire 28 (prés. indic.: vous prédisez)

prendre 57 prescrire 31 pressentir 29 préfendre 6 prévaloir 74 (prés. subj.: que je prévale) prévenir 72 prévoir 58 produire 16 promettre 44 promouvoir 47 (participe passé: promu, promue) proscrire 31 provenir 72 rabattre 8 rasseoir 5 rebattre 8 recevoir 3 reconduire 16 reconnaître 18 reconquérir 1 reconstruire 16 recoudre 19 recourir 20 recouvrir 21 recueillir 24 recuire 16 redescendre 6 redevenir 72
redevoir 27 (participe
passé: redu, redue)
redire 28 réduire 16 réélire 42 refaire 36 refendre 6 refondre 6 rejoindre 61 relire 42

remettre 44 remordre 6 remoudre 45 renaître 48 rendormir 29 rendre 6 renvoyer 32 repaître 59 répandre 6 reparaître 18 repartir 29 repeindre 61 repentir (se) 29 répondre 6 reprendre 57 reproduire 16 requérir 1 résoudre 60 ressentir 29 resservir 29 ressortir 29 ressouvenir (se) 72 restreindre 61 reteindre 61 retendre 6 retenir 72 retordre 6 revendre 6 revenir 72 revêtir 75 revivre 76 revoir 77 rire 62 rompre 63 rouvrir 21 saillir 64 satisfaire 36 savoir 65 secourir 20 séduire 16 sentir 29

seoir 66

servir 29 sortir 29 souffrir 21 soumettre 44 sourdre 67 sourire 62 souscrire 31 soustraire 34 soutenir 72 souvenir (se) 72 subvenir 72 suffire 68 suivre 69 surcroître 23 surfaire 36 surprendre 57 surseoir 70 survendre 6 survenir 72 survivre 76 suspendre 6 taire 71 teindre 61 tendre 6 tenir 72 tondre 6 tordre 6 traduire 16 traire 34 transcrire 31 transmettre 44 transparaître 18 tressaillir 4 vaincre 73 valoir 74 vendre 6 venir 72 vetir 75 vivre 76 voir 77 vouloir 78

18 959-1

reluire 43

LES VERBES AUXILIAIRES

(допоміжні дієслова)

Відмінювання дієслова avoir

inițif	<i>Passé</i> avoir eu
I.n f'i	<i>Présent</i> avoir

Présent	ayant

Passé	en, •e	

_		_
Passé	en, •e	

Participe

*Pass***é com**posé ayant eu

·	Futur	j'aurai tu auras il aura nous aurons vous aurez ils auront
Indicatif	Imparfait	javais tu avais il avait nous avions vous aviez ils avaient
ľnd	Passé simple	feus tu eus / il eut nous eûmes vous eûtes ils eurent
	Présent	j'ai tu as il a nous avons vous avez ils ont

Passé composé j'ai eu tu as eu il a eu nous avons eu	Passé antérieur j'eus eu th eus eu il eut eu nous eûmes eu nous eûmes eu nous eûmes eu	Plus-que-parfait j'avais eu tu avais eu il avait eu nous avions eu	Futur antérieur j'aurai eu tu auras eu il aura eu nous auroñs eu vous auroñs eu
ils ont eu	ils eurent eu	ils avaient eu	ils, auront eu

D,
- 73
T
73
~
Ψ
\sim
~
Ø
⋖
~
o
Ō
×
٠.
~
-

		SVP7.
 -		>
•		¢.
4		
Ø		_
Н		avons
ė		-
		C
Q	•	>
E		~
\mathbf{H}		_
	,	9:0

Conditionnel

	j'aurais eu tu aurais eu il aurait eu
Présent	nous aurions s vous auriez ils auraient

j'aurais tu aurais il aurait

nous aurions eu vous auriez eu ils auraient eu

Passé

4-4
•
ب
ပ
П
0
q
7
S

	Passé	Imparfait	403
que j'aie que tu aies qu'il ait que nous ayons que vous ayez qu'ils aient	que j'aie eu que tu aies eu qu'il ait eu que nous ayons eu que vous ayez eu qu'ils aient eu	que j'eusse que tu eusses qu'il eût que nous eussions que vous eussiez qu'ils eussent	}
	Plus-que-parfait		Ţ.
	que j'eusse eu que nous eussions eu que tu eusses eu que vous eussiez eu qu'ils eussent eu	ssions eu ssiez eu 11 eu	

~
~
**
~~
-
677
-
75
2.1
9
=
6.3
~
ര
~
0
~
~~
-
_

être
дієслова
Бідмінювання

Participe	Passé été
	<i>Présent</i> étant
nitif	<i>Passe</i> avoir été
Infiniti	<i>Présent</i> être

Passé composé ayant été

4
÷
Ø
υ
•
ס
п

	is antérieur
il sera nous serons vous serez ils seront	il sera nous serons vous serez ils seront Futur anté
n no vo siis	
nous étions vous étiez ils étaient	ous étiez s étaient Plus-que-pa
no voi	21 Si
nous fûmes vous fûtes ils furent	nous fomes vous fotes ils furent Passé antérieu
ımes	nous sommes yous êtes ils sont Passé composé
	omposé Passé antérieur Plus-que-parfait Futur antérieur

Imperatif sois soyons soyezl

·				405		
Passé	nous aurions été vous auriez été ils. auraient été		Imparfait	que je fusse que tu fusses qu'il fût que nous fussions que vous fussiez qu'ils fussent		
	j'aurais été tu aurais été il aurait été	actif			Plus-que-parfait	que nous eussions été que vous eussiez été
	nous serions vous seriez ils seraient	Subjonctif	Passé	que j'aie été que tu aies été qu'il ait été que nous ayons été que vous ayez été qu'ils aient été	Plus-qu	ité
Présent	, .			0	·	que j'eusse été que tu eusses é
	je serais tu serais il serait		Présent	que je sois que tu sois qu'ii soit que nous soyons que vous soyez qu'ils soient		
				que que que que que		

,

٠

ЗРАЗОК ВІДМІНЮВАННЯ ДІЄСЛІВ 1-1 ГРУПИ

(із закінченням -ег)

Дієслово parler

	Passé composé ayant parlé
Participe	Passé parlé, -e
	Présent parlant
lnfinitif	Passé avoir parlé
Infi	Présent parler

Indicatif

Futur	je parlerai tu parleras il parlera nous parlerons vous parlerez ils parleront	Futur antérieur	j'aurai parlé tu auras parlé il aura parlé nous aurons parlé vous aurez parlé ils auront parlé
Imparfait	je parlais tu parlais il parlait nous parlions vous parliez ils parlaient	Plus-que-parfait	j'avais parlé tu avais parlé il avait parlé nous avions parlé vous aviez parlé ils avaient parlé
Passé simple	je parlai tu parlas il parla nous parlâmes vous parlâtes ils parlèrent	Passé antérieur	jeus parlé tu eus parlé il eut parlé nous eûmes parlé vous eûtes parlé ils eurent parlé
Présent	je parle tu parles il parle nous parlons vous parlez ils parlent	Passé composé	j'ai parlé tu as parlé il a parlé nous avons parlé vous avez parlé ils ont, parlé

	٠.	-	
41	1	•	

Impératif Présent Conditionnel Conditionnel Conditionnel Conditionnel Conditionnel Conditionnel Conditionnel Subjonctif Subjonctif Subjonctif Présent Pr	1.0	· ·		40 ')7 -	-		
Présent Impé parle! parlo Condit parlo condit parlo condit parle parle parle parle que la jaie parlé que la jeusse parlé que j'eusse parlé que j'eusse parlé que lu eusses parlé qu'il eut parlé	Продовження	Passé			Imparfait	que je parlasse que tu parlasses qu'il parlât que nous parlassions que vous parlassiez qu'ils parlassent		s parlé parlé rlé
présent nous parle vous parlera ils parlera ils parlera qu	ératif lonsi parlézi tionnel		l'aurais parlé tu aurais parl il aurait parlé	ónctif		s arlê ns parlê r parlê triê	-que-parfait	que nous eussion que vous eussiez qu'ils eussent pa
	Imp parle: par Condi		s parletions s parleriez parleraient	Subj	Pas	que j'aie parle que tu aies pa qu'il ait parle que nous ayo que vous ayer	Plus	usse parlé eusses parlé It parlé
		Présent			Présent	que je parle que tu parles qu'il parle que nous parlions que vous parliez qu'ils parlent		que j'er que tu qu'il ed

	٠	3
	-	3
		ı
		,
		•
		٦
	5	
	i	ì
	2	i
	•	٠
	4	ī
	•	-
. '	٠,	
	1	7
		7
		۰
	۰	
- 1	٠.	

ЗРАЗОК ВІДМІНЮВАННЯ ДІЄСЛІВ 2-ї ГРУПИ (із закінченням -ir)

Дієслово finir

	Passé composé ayant fini	
Participe	<i>Passé</i> fini, -e	tif
	<i>Présent</i> finissant	Indicatif
Infinitif	Passė avoir fini	
Infi	Présent finir	

	01		
Futur	je finirai tu finiras il finira nous finirons vous finirez ils finiront	Futur antérieur	j'aurai fini tu auras fini il aura fini nous aurons fini vous aurez fini ils auront fini
Imparfait	je finissais tu finissais il finissait nous finissions vous finissiez ils finissaient	Plus-que-parfait	favais fini tu avais fini il avait fini nous avions fini vous aviez fini ils avaient fini
Passé simple	je finis fu finis il finit nous finîmes vous finites ils finirent	Passé antérieur	jeus fini tu eus fini il eut fini nous eûmes fini vous eûtes fini ils eurent fini
Présent	je finis tu finis il finit nous finissons vous finissez ils finissent	Passé composé	j'ai fini. tu as fini il. a fini nous avons fini yous avez fini ils. ont fini

1657	5 75
Section .	1927
-19	
	F 2.
100	1
1.3	
13.00	
医性	n 1
20.2	вження
10000	ення
100	-
233%	
	. ≥
建设 。	2
3.0	
ARCE.	- C
1	ಾ
200	Продовж
20 X	~ . 5
7.1	
经统体	
W. W.	
Com.	
2.00	5.2
(30.)	
100 m	24
1.6	
38°9-7	Ĉ
	ž.,
100	
建铁	F ',
20.2	2
	S. 1 .
	<u></u>

Impératif finist finissonst finissez!

Conditionnel

Passé	ini nous aurions fini fini vous auriez fini fini ils auraient fini		Imparfait	que je finisse que tu finisses qu'il finit que nous finissions que vous finissiez qu'ils finissent	-	ns fini 22 fini ini
,	j'aurais fini tu aurais fini il aurait fini	Subjonctif	Passé	que j'aie fini que tu aies fini qu'il ait fini que nous ayons fini que vous ayez-fini qu'ils aient fini	Plus-que-parfait	que nous eussions fini que vous eussiez fini qu'ils eussent fini
Présent	je finirais nous finirions tu finirais vous finiriez il finirait ils finiraient		Présent.	que je finisse. que tu finisses qu'il finisse que nous finissions. que vous finissiez que vous finissiez que vous finissiez que vous finissiez		que j'eusse fini que tu eusses fini qu'il eût fini
,				666666 		

зразки відмінювання неправильних дієслів

1. Present du conditionnel мае ту саму основу, що й futur simple, а закінчення його такі самі, що й у дієсловах рагler, finir (див. табл. на с. 406—409).

2. Основа imparfait du subjonctil збігаегься з 3-ою особою раѕѕе simple, а закінчення гі самі, що й у дієсловах типу parler, finir.

	Infinitif	Participe passé	Présent de l'indicatif	Passé simple	Futur simple	Présent du subjonctif
	l. acquérir	acquis	j'acquiers, n. acqué- j'acquis	j'acquis	j'acquerrai	j'acquière, n. ac-
	•.··-		rons, ils acquiè-			quérions, ils ac-
	2. aller (ê)	allé	rent je vais, tu vas, il j'allai	j'allai	j'irai	quierent j'aille, n. allions,
			va, n. allons, lls		,	iis aillein
,	3. aperce-	aperçu	j'aperçois, n. aper- j'aperçus	j'aperçus	j'a'percevrai	j'aperçoive, n. aper-
٨.	VOIT	-	cevoils, its aper-			coivent
	4. assaillir	assailli	j'assaille, n. assail- j'assaillis	j'assaillis	j'assaillirai	j'assaille
			lons	,		
-	5. asseoir	assis, assise	j'assieds, j'assois, j'assis	j'assis	j'asseyerai,	j'asseye, j'assoie, n.
	,		n. asseyons, n.		j'assiérai,	asseyions, n. as-
			assoyons, ils as-	-	j'assoirai	soyions, ils as-
			seyent, ils assoient			seyent, ils assoi-
	=	` ,	1 - 17 10 - 17 - 17			ent
	6. attendre	attendu	j'attends, il attend, j attendis	j attendis	j'attendrai	J'arrende
Ų,	•	-	ii. atteiluoiis			45.4 10. 4.1. 1.1. 4.4.
•	7. avoir	en	J a1, tu as, 11 a, n. J eus).ens	Jaurai	j ale, tu ales, 11 alt,
		- :	avons, 11s ont	• • • • • •		n. ayons, 11s alent
·.	8. battre	battu	je bats, n. battons je battis	je battis	je battrai	je batte
~	9. boire	þu	je bois, n. buvons, je bus	je pus	je boirai	je boive, n. buvions,
			ils boivent	,	·	ils boivent
2 						

`2 -. :..

	(7			<u> </u>	411	<u>, —</u>	<u> </u>		<u> </u>		-	·	ì
Проодвження	Présent du subjonctif	je bouille	 	je close	je conclue	je conduise	je confise	je connaisse	je couse	je coure je couvre	je croje, n. croyions, ils crojent	je croisse	je cueille,	**
	Futur simple	je bouillirai	il braira —	il cherra je clorai	je conclurai	je conduirai je conduise	je confirai	je connaîtrai	je coudrai	je courrai je couvrirai	je cróirai	je croîtrai	je cueillerai je cueille	
	Passé simple	je bouillis	11	il chut —	n. con- je conclus	n. con- je conduisis	je confis	n. con- je connus	je cousis	courons je courus couv-	je crus	crois- je crûs.	je cueillis	
T	Présent de l'indicatif	je bous, n. bouil- je bouillis	il brait, ils braient il bruit, ils bruis-	sent il choit je clos, tu clos, il	15,	conduis,	je confis, n. confi-	_	naissons je couds, il coud, n. je cousis	s,n. s,n.	je crois, n. croyons, je	s, n.	sons je cueille, n. cueil- je cueillis	lons
	Participe passé	bouilli	1	chu clos, close	conclu	conduit, con-je	duite confit, con-	fite connu	cóusu	couru couvert, cou-	verte cru	crů, crue	cúeilli	,
	himiti	10. bouillir	11. braire 12. bruire	13. choir (ê) 14. clore	15. conclure	16. conduire	17. confire	18. connaître	19. coudre	20. courir 21. couvrir	22. croire	23. croître	24. cueillir	
						- T				= ,	<u> </u>		CN	

		1 1 1	_								
· 				· _ ,	412			\rightarrow			
Présent du subjonctif	je déchoie, n. dé- choyions, ils dé- choient	<u>.</u>	je doive, n. devions, ils doivent	je dise	je dorme	ı	j'écrive j'envoie, n. envoyi- ons ils envoient	je sois, n. soyons, ils soient	j'extraie, n. ex- trayions, ils ex- traient	je fasse	il faille
 Futur simple	je décherrai	je défaudraî, je défaillirai	je devrai	je dirai	je dormirai	il écherra, il échoira	j'écrirai j'enverrai	je serai	jextrairai	je faillirai je ferai	il faudra
Passé símple	dé-je déchus dé-	je dé- je défaillis défail-	je dus	je dis, n. dî- mes	dor- je dormis	il échut, ils échurent	j'écrivis j'envoyai	je fus	1.	je faillis je fis	[allut
Présent de l'indicatif	, n	aux,	je dois, n. devons, je dus	je dis, n. disent mes	je dors, n. dor-	mons il échoit, il échet, il échut, ils ils échéent échurent	j'écris, n. écrivons j'écrivis j'envoie, n. envoy- j'envoys	ons, ils envoient je suis, tu es, il est, je fus	étes, ils sont j'extrais, n. extray- ons, ils extraient	je fais, n. faisons, je	v! faites, ils font
Participe passé	déchu	défailli	dû, due	dit, dite	dormi	échu (écrit, écrite envoyé	été	extrait, extraite	failli fait, faite	- 11
Infinitif	. déchoir (a, ê)	, défaillir	. devoir	dire.	. dormir	ı. échoir (ê)	. écrire . envoyer	. être	. extraire,	. faillir . faire	falloir

Продовження

					- 41								
Présent du subjonctif	1	je fuie, n. fuyions, ils fuient	je haïsse	je lise		je meure, n. mou-	rions, ils meurent je meuve, n. mou-	vions, ils meuvent je naisse	je nuise j'oie, n. oyons, ils	oient je paisse	je plaise	il pleuve —	
Futur simple	je frirai	je fuirai	je haïrai	je lirai	je mettrai je mettrai je moudrai	je mourrai	je mouvrai	je naîtrai	je nuirai j'oirai	je paîtrai	je plairai	il pleuvra il poindra	
Passé simple	Î	fuyons, je fuis, n. fuî- je fuirai	<u>o</u>	je lus		je mourus	je mus	je naquis	je nuisis j'ouïs	1	n. je plus	il plut	
Present de l'indicatif	je fris, tu fris, il	is, n. fiitent	il gît, n. gisons je hais, tu hais, il	je lis, n. lisons	je mets, n. mettons je mouds, il moud,	n. moulons le mourus	rons, ils meurent je meus, n. mou-	vons, ils meuvent je nais, il naît, n. je	naissons je nuis, n. nuisons je nuisis jois, n. oyons, ils jouïs	oient je pais, il paît, n.	paissons je plais, il plaît, n.	praisons il pleut il point	,
Participe passé	frit, frite	fui	haï haï	Ju Ju	mis, mise moulu	mort, morte	mû, mue	né	nui oui		nld	plu	
İnfinițif	38. frire	39. fuir	40. gésir 41. hair	42. lire	44. mettre 45. moudre			48. naître (ê)	49. nuire 50. ouir	51. paître	52. plaire	53. pleuvoir 54. poindre	
7			• .	,	. , ,		. 4						

Présent du subjonctif	je pourvoje, n. pourvoyions,-ils	pour vorent	je prenne, n. pre- nions, ils pren-	nent je prévoie, n. pré- voyions, ils pré-	voient je me repaisse	je résolve	je restreigne.	je rie, 'n. riions, ils	je rompe
Futur simple	je pourvoirai je	je pourrai je	je prendrai (je	je prévoirai je	je me repaî- je trai	je rėsoudrai je		je rirai	je romprai je
Passé simple	n. je pourvus ils	je pus	je pris	pré- je prévis pré-		je résolus	je restreignis je restrein- drai	je ris	je rompis
Présent de l'indicatif	. عد عد	je peux, je puis, tu je peux, il peut, n.	yent vent je prend, je pris n. prenons, il	prennent je prévois, n. pré- voyons, ils pré-	voient je me repuis, il se je me repuis repaît, n. n. re-	paissons je résous, il résout, je résolus	n. resolvons je restreins, il res- treint, n. restrei-		je romps, n. rom- je rompis
Participe passé	pourvu	nď	pris, prise	prévu	repu	résolu; ré-	sous, resoute restreint, restreinte	į	rombu
Infinitif	55. pourvoir	56. pouvoir	57. prendre	58. prévoir	59. repaître (se)	60. résoudre	61. restreindre	62. rire	63. rompre

ι

7	*****	y in the		75		115	·.		Ü			
21. 6.20	Présent du subjonctif	je sache il siée, ils siéent	1.	je suffise	je suive je sursoie, n. sur- soyions, ils sur-	le, n. te- ils tien-	rent je vainque	je vaille, n. valions,	je vête je vive	je voje, n. voyions, ils vojent	je veuille, n. vou- lions, ils veulent	
1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1	Futur símple	je saurai il siera, ils sieront		je suffirai	je suivrai je surseoirai	je tairai je tiendrai	je vaincrai	je vaudrai	je vêtirai je vivrai	je verrai	je voudrai	
-	Passé simple	je sus e	1 -	je suffis, n. suffimes	<u>. v. v.</u> _	je tus je tins, n. tînmes	je vainquis	je valus	je vêtis je vécus	<u>,.e.</u> _	je voulus	,
45	Présent de l'indicatif	je sais, n. savons il sied, ils sièent	il sourdy ils sour-	je suffis, n. suffi- je suffis, n. sons	je suis, n. suivons je sursois, n. sur- soyons	je tais, n. taisons je tiens, n. tenons, ils tiennent	je vaincs, il vainc, je	je vaux, il vaut, n. je valus	je vets, n. vetons je vis. n. vivons	je vois, n. voyons,	je veux, il veut, n. je voulus voulons, ils veut lent	, ,
1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1	Participe passe	ns	ŀ	suffi	suivi sursis, sur- sise	tu tenu	vaincu	valu	vêtu	na.	voulu	.
The Parish of the second	intinitification of the second	65. savoir 66. seoir	67. sourdre	68, suffire	69, suivre 70, surseoir	71. taire 72. tenir	73. vaincre	74. valoir	75. vêtir 76. vivre	77. voir	78. vouloir	

ФРАНЦУЗСКО-УКРАИНСКИИ СЛОВАРЬ Около 22 000 слов Под редакцией кандидата филологических наук БРОНИСЛАВА ИВАНОВИЧА БУРБЕЛО

(на французском и украинском языках)

Издательство «Радянська школа» 252053. Киев, Ю. Коцюбинского, 5.

Зав. редакцією іноземних мов. Л. О. Костюченко Редактор В. К. Горіцина Хуложній редактор М. А. Крисаченко Обкладинка хуложника О. І. Петрушко Технічний редактор В. М. Зайцева Коректори Р. І. Борисенко, А. Я. Гузій, А. Б. Кірнос

Інформ. бланк № 2450

Здано до набору 20.01.81. Підписано до друку 09.02.82. Формат. 70×108 1/22. Папір друк № 1. Гарнітура літературна. Спосіб друку високий. Умовн. арк 18,2. Обл. видавн. арк. 28,88. Тираж 45,000. Видавн. № 25934. Зам. № 959-1. Ціна 1 крб. 20 к

Видавництво «Радянська школа» 252053. Київ, Ю. Коцюбинського, 5.

Львівська книжкова фабрика «Атлас». 290005. Львів. Зелена 20